Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Sermones dominicales ab adventu usque ad quadragesimam

https://hdl.handle.net/1874/336185

Aevum medium.
Scriptores. ecclesiast.
N°. 471

KDHC
N 12

362 *(Eccl. 471.) Charta. fol. 216 ff. 2 col. Saec. XV.* bis 119

Sermones dominicales ab adventu usque ad quadragesimam, fol. 1—119.

Fol. 1. Fratres scientes quia hora est iam nos de sompno surgere, cet.

Sermones de sanctis totius anni, fol. 120—216.

Fol. 120. Prefatio in sermones de Sanctis. Sapienciam sanctorum narrent populi, cet.

„Iste liber pertinet conuentui fratrum ordinis Sancte Crucis oppidi Traiectensis supra Mosam Leod. dyoc."

362

Sermones dominicales ab adventu usque ad quadragesimam, fol. 1—119.

Sunt FRANCISCI DE MAYRONIS, O. F. M., *Sermones de tempore* (ab Adventu usque ad Quadragesimam) quos typis vide excusos apud Campbell n. 1215.

Hs.
5 C 12

Iste liber pertinet cōuentui frm̄ ordiñ sc̄e crucis
Oppid. trajectēsis sup̄ mosā leodiēñ dyocesis

In hoc volumīe cōtinentur
Sermones dn̄icales ab aduentū usq; ad xl^am
Sermones de sc̄tis totius ānī

Fratres scientes quia
hora est iam nos de sompno
surgere etc. ad Romanos 13
Adventus domini quatuor diverse
celebratur: quia quadruplex est adventus
christi: primus est in mundum per carnis
assumptionem: 2us in mentem per
gratie infusionem: 3us in mor
tem per vite susceptionem. 4us in
iudicium per meritorum discussionem
In hac tamen dominica de ultimo adven
tu agitur. hac de causa. quia ad illam
maxime humana mens contremis
cit et excitatur in ea timor domini qui
est initium boni. et quia mundum per delectatio
nem quiescunt in varietatibus mun
di in quibus diu permanet indigni
sunt gratia dei. ideo apostolus in epistola ex
citat tales ut postpositis varieta
tibus seculi in quibus dormiunt. et
quiescunt ad gratiam dei que est salus
nostra digne se disponant dicens hora
est etc. quasi diceret: Aut tempus
est ut varietatibus spretis: spiri
tualiter resurgamus: hora ista
spiritualem resurrectionem in no
bis designat: in quo nobis salus nostra
appropinquabit Est tamen nobile quod totum
tempus vite nostre dicitur dies unus:
dicitur quia illuminati luce fidei meritorie
poterimus operari gratia cooperante
Unde sicut oculus clare etc videns
non cognoscit diversitatem rerum nisi aer
illuminatur splendore solis: Sic

natura intellectus luce fidei illuminatus
non potest etc. Dicitur autem dies unus
quia non ante non post vitam istam
poterimus meritorie operari.
et ideo etc. dicitur dies salutis.
Unde 2a Cor. 6o Hortamur ne in
vacue gratiam dei recipiatis ait enim
tempore accepto exaudivi te et in die salutis adiuvi te
Hunc autem diem precessit sive cali
go erroris et ignorantie. sive rui
ne spiritualis et casus culpe. Cum ergo
anima penitens desinit errorem
plangit culpam convertit noctem
in diem et ruinam in resurrectio
nem. Unde dicitur nox precessit dies
autem appropinquabit. Et sic abiciantur
opera tenebrarum etc. Que autem
sint opera tenebrarum enumerat dicens
Non in comessationibus et ebrie
tatibus etc. Arma lucis sunt
indumenta virtuosa quibus in
duimur dominum ihesum christum hec est
summa moralis Circa totum occur
runt iste considerationes. Primum
est videre quid per sompnum intelligatur
ubi ponuntur due conclusiones. prima
est quod sompnus secundum aristotelem est
vinculum et immobilitas sensuum.
Nam virtutes sensibiles et motiva in
sompno ligantur. Vigilia autem
est solutio sensuum. Ex quibus
videtur quod vigilia nobilior est
sompno. quia solutio virtutis sensitive

est nobilior eiusdem ligatione. Vñ sicut immobilitas sensuū ondit sopnm: sic mobilitas vigilam. Sic revera apl̄s mecha[illegible] dicat sopnm q̄dam esse īmobilitatē et cessationem ab ope s. meritorio Vñ illi qui sunt sine gratia m mundanis quesecles ꝓpe dicuntur dormientes: quid enī sunt ista mundana nisi quedā figmenta sensibilia et vanitate istius mundi que delent ad modū sopnis nō sanctis vñ ꝑs Dormierunt sopnm suū et nichil inuenerunt etc Sic ecḡ. Illi qui sunt in grā dñi vigilantes q̄ exeuntes in ḡmuo motu virtuose exercitationes sopitis mundo vigilant ad etna. ī dicit sponsa cantic. v°. Ego dormio et cor meū vigilat. Hz in hys vanitatibus quid dormiunt ḡnt. ita ꝙ nec ad clamorem ꝑdicationis: nec ad tonitrua ḡminationis: nec ad fulmina die ādūsiones exercitant tales valde timē pnt ne sopnm mortis ḡtumiet. sicut de sysara lē. Judicū iiij°. Quid ergā dormiunt lente. s. pigri ad operandū. hm est iam sole orto nō pnt euelli de sopno q̄s dns arguit ysa. xl°. Non potestis una hora vigilare mecū. Et cor. xi°. ꝙ in ꝑsenti est mometaneum (ꝛ)

Quid ergo in morte dormiunt vt ī fideles ꝓ ignorantia peccantes q̄s ꝓpa ignorantia excusat. s. non a toto. Ps Morte conturbati sunt in die: nō mirū si torpet in vijs qui non hz noticiā vitatis Gz valde mirū videtur de fidelibus qui dormiunt in die orto iā sole s. reuelata euāgelij veritate et ī tales vt emigrent pūgedi sunt stimulo xp̄i. s. mortis et iudicij et ignis eternū. Vñ sapiēs cū ḡ. verba sapientū q̄si stimuli. vt dicat hora est. iam q. d. ne mortis acerbitas: iudicij strēmutas: et dāpnationis ꝑpetuitas nos inuenīat. hō est tēs et nūc in tpe gre expedit vt a vanitatibus resipiscamus. Ita ḡ. q̄ tūs sopnis qui est cessus vitus sensibile ab exteriorib⁹ nō ex ca. s. mū est ꝓfunda cogitatio. Et in est mag affectio sensus circa aliq̄ sensibile Et in est labor corpal. Et in est euaporatio a loco digestionis ad caput vt sute calidi. Primū p̄z nā cū aliq̄s ꝓfunde cogitat ī pte q̄ fit cogitatio fit mag̃ ascriptio caloris et spūs minuet tūc circuit calor ab organis et sensibus exteriorib⁹ ut ibi ꝙfortetur Et ī tūc si talibus aliq̄d ponatur sup oculos illud nō videt. s. sunt sic dormientes et tandē sin dubio reuocant spūs q̄ interiora vt ꝙforte

et tūc dormiūt ſcīūdū beītatem
et m talibus etiā m illo ſōpno
ȳtm gūt vidē mīrabilia ſic etiā ſā
ſōpng ſpīritual. nā cū aliq̄s
ſollicite diſcūtitur p̄ magīſtādo
iſtuit aq̄rit ſibi vana mūdi
delīcā hui vt ipīs mordīmate fruā
p̄ tēpo tūc euanēſcit caritas et
ſpīus etiā gſimmūt denotōis. et
tūc dilcīo que fortur m bona
mūdi dlcā hui extīcta i ſēſib
exterioribus ab ipīs īuocatur
ad īteriorem mētis affūonē
vt vigorēt. et tūc ſi aliq̄ ſpīritua
lis mfortio donatur eis ſuper
oculos mentis nō vident q̄ cētu
mit eos malicia eorū. ꝑ ſūt
dormientes q̄ posuit ſuā felici
tatem m hīs q̄ nō ſacīūt. ꝑ p
modū ſōpm euanēſcit. et tūc
gūgit eis etiā mīrabilia vidē
m q̄ibus delpuit: ꝑnū eſt
iſa credūt tales vanitates diuāe
ſpe. ℣. m iſa posuit m hīs fan
tāsiam que vt vapor euanēſ
cit. ℣. m q̄ tles dlcōne ꝓponūt
etīms nr. g. ſic deducīmur
alp ℣. eorū. 16. Hortatur nos
ūdūg laudē vt etiā ſpīrietes
m fide p̄ſeuerāter fortit rſiſtā
dīcēs vigilate et ſtate m fide
℣. m etiā p̄z. q̄ tū ūdūis ſcīs
vīſibilis affīcitur etiā alp.
ſēſibile m ꝓpō dlcōdo et gaudē
do: tūc m illa p̄te fit magna
gſūptio caloris et ſpūs alioꝝ ſē
ſitiuoꝝ ad illam p̄tem mittit
et tandem ad īteriora īuocā
vt gſeruentur et fit ſōpng.
Hic etiā causatur ſompng ſpīritua
lis. nā affīus gaudēs datq̄ fiunt
hōd vt m deo gaudeat et m ſpe
eternoꝝ bonoꝝ et mtutu bene
ficioꝝ dei cōgaudet p̄ximo m
bonis ſuis et iocūdaret m opib
dīuis ℣ hic affīus q̄ueſ ſis
eſt m diſſolutionem et vanitate
vt homo gaudeat de m ſalmis
fūlſis et affluēcia t̄palīū rīū
et honoꝝ volūptatū tūt vere
gſimilitū color gr̄a dei q̄ faſtidit
oīa que dei ſūt et mſpidi
ſiunt ea et ſpē ab exterioribus
ſ. exāīys honeſte gūſacionis īuo
cant ad īteriora ꝓportīe et
pigritatur ad ſtudia denotionis
et vīrtutis et ſic fit ſompng q̄
deſerentes ſtudia denotionis nr
refrenate ad carnales vanitates
ferūtur. hīs hortā Marci. 13. Vigi
late neſcītis q̄n dns veniat ſcīt
ſeq. ne cū veīt repēte īueniat
vos dormientes ℣. m etc ꝑz
ſſlam m labore corporali nā
lis calor attēditur et vigoratur
ſpūs motū: mīt aut q̄ngit q̄ m
cor. fit aliq̄s ex cibus ggelatq̄ et
cōglutinatus et ſo cū labor īncēt
calefacē et calidū īncēt ſubtiliāe

ſ. colligere hmḡ cibū. hmḡ aut cibus colligēs vaporat. et vapor ꝛſolutus a loco digeſtionis per calorem aſcendit ad caput et cau ſat ſompnū. ſic etiā ſpūalit causat ſompnū. Nam ſm̄ qd̄ ait ſeneca multū differt aſſueſci ſic vel ſic ad vicia vl ad virtutes. qꝛ qui in iuuentute aſſueſcat vicijs vitioſus erit et egꝰ. et ideo dyaſna turam q̄rat ſpeculo. qui illi rei aſſimulat ad q̄ quertit. ſicut enī ſeneca moralis ꝑ opationē moralem demonſtrat. ſic habitus vitioſi ꝑ vicia ſic ꝛuera qui quis ſe exercitat opatione vituoſa. tūc ei⁹ vitioſi appetitus accenditur ꝑter opationem. Dz fugere q̄ alij ſm̄ corpe ifirmo iucutur ſpūal habitus ſeu cibus ita gglutinatus ꝑ iueteratā conſuetudinem qꝛ facile ꝛſolui nō ꝓt. ſ. qꝛ talis actꝰ vitioſus alluit ꝑ delectationē et iflammat tūc calor talis ſpūalē cibū calore inordinato annichilat et conſumit vapor aut cibi colligti ſ. experientia adducit ꝑ calorem eius eſt aſcendē vſq; ad caput. ſ. ſenſualitatem q̄ eſt caput vitioꝝ ſ et tūc vere fit ſopng ſ. ceſſatio ab oī bono tlem aut hortat. etc. 31. vt a tali ſompno ſurgens vigilet ſ. ꝛſumat opationē fructuoſam. d. vigilia ſua ꝓficiet opus ſuū. Cm̄ etiā pz qꝛ cum poral aſſendens a loco digeſtionis ad cerebrū vtute caloris et ibi m̄ frigidata deſcendit poros illos ꝑ quos calor et ſpūs dominatur Nam cerebrū eſt frigidiſſimū tūc cum ponitio ꝛuerberat calorem et ſpm̄ ad interiora corpis et fit ſompng q̄ declaratur. Videmus qꝛ humidū qd̄ euaporat a terra vl aqua et hoc a calore ſol cū venerit ad locū ſupremū ibi ꝛfrigidat. ꝓpter mmūa loci frigitatem ut dicit. ſ. iſethau. illuc mquātū humidū illuc ggeſtū deor ſit fert. ſm̄ ſurſū nix vl grādo vl aqua. ſic etiā fit ſopng ſpūal nā cū ſūma dignitatis ſit aie q̄ eſt caput ſūmi bonī et ſūma vtilitatis ei⁹ ſit deū m̄ ſe habere et m̄ ipō omne bonū et ideo toto deſiderio dz deū quere et ea que ꝓmouent admūcionē ei⁹ et oīa euitare q̄ elongant eū a deo et hoc eſt ſpūaliter euigilare Dz multi m̄ hys dormiūt qui nō poſſt ſūmū bonū cōpſpendē et eo neglecto ſe occupat circa vilia caduca et tranſitoria: ignore hoc qꝛ eorū delectatio magis ſe tenet ex pte ſenſitiua q̄ intellectiua delectatio aut apphenſio ꝑ ſenſū et ymaginationem quaſi de neceſſitate monet cognoſcentiā. et etiā fomes

ſ̄ mouet ad malū ſ̄ꝑ nīt̄ nos eſt
gloria bom ꝑ̄ quer̄ma ſ̄ꝑ ept̄ nos
eſt. locus aut digestionis eſt appe
titus ſensitiuꝰ qui appetitus natꝰ
eſt ſ̄ꝑque aliquas ꝑ̄ſtitates quibus
mediantibus fit ſ̄rebellis vl obedies
rōi et ſecūdū hoꝝ duplicem dige
rē̄ tibus ſ. obedientie et ſ̄rebellionis
Tibus obedientie eſt oꝛigenalis
Justicia ſ̄ eſt habitꝰ quid̄ ſ̄ꝑnālis
cōitatus hoī ꝛet cū oꝛd̄ maret respectu
dei p̄ncipaliū vt plene obediret de
inf̄ respectu ſui vt ꝑfte faceꝛ ſ̄fectio
res potencias ſequi motū ꝛte rationis
et voluntatis dei respectu vt reddet
vnicuiqꝫ ipſ̄ ſuū erat et debita dil
tionem Hꝝ tibus ſ̄rebellionis eſt i
nusticia oꝛigenalis que īmoderate
fertur in obm sibi quemēs ōtra
dictamem rationis et hoꝝ eſt sibi
nāle nisi ſ̄frenetur ꝑ habitū bono
ſū vt p maꝝmū conatū virtū
ſ̄priorū in ꝑticulo ſ̄ceptibus Ro
eſt q: ꝑpr̄ nālis vta nāle obm mo
quātū potest nisi ab alio impediat
appetitus ſensibus eſt hmōi ergo
eſt et hoꝝ eſt signū nature depu
tate q ſ̄ꝑ prona eſt ad malū ꝑ̄
tibus Hꝝ cuī appetitione que eſt de
ſideriū etnoꝝ Illā ſicut vapoꝛ bi
caloꝛis ſursū fertur ſic deſideriū
etnoꝝ amoꝛe que ggnatione ꝑſuppoꝛt
ſine qua esse non potest eo quoꝝ
obm ꝑſentari ꝑ̄ voluntati ab in
telleū Hꝝ em tibus hꝝ euaporā
tionem que est ḡmp iſcentia ſ̄ꝑ

ipā cū eſt bis motiua faciēs te
dere ad illicitū et ꝑ̄ ꝛectitudinem
malū culpe non ſ̄nauet hmōi eſt
q ꝑmit in ꝑtīm nā sicut vapoꝛ
ad modicū apparens cito euanescit
ſic delectatio alicuius nō ſaciat cito trāſit
Cerebrū adſpd̄ vtriuſ̄ꝑ tibi fit cui
pozatio eſt liberū arbitriū qd̄ eſt
aīe rationis potencia que belle ma
li et bonū ꝑ̄ vtriuſ̄ꝑ discernēs Hꝝ pz
q liberū arbitriū duo ꝛequiritur
ſ. intellectus quo discernimus et vo
luntatem quo eligimus bonū et
malū Et dicit liberū quātū ad vo
luntate q: ad vtriuſ̄ꝑ potest flecti
Arbitriū quātū ad intellectū tūc
facultas eſt discernē int̄ bonū et
et malū hoꝝ liberū arbitriū dici
bene cerebrū q: sicut cerebrū int̄
oīa membra coꝛporis eſt frigidissimū
ſic liberū arbitriū inpotes ꝑdic
tos hꝝ infrigidat ducplici cōsilio
ſ. rationis et ſensualitatis Cōsilium
rationis eſt intellectus possibilis
cū rēa ratione dictate rectitudine
operationū Consilium ſensualitatis
eſt facē q: ad q rēa ratio dictat
et iudicat esse faciendū ab euq
iudicio demāt hꝝ cū operatio co
ꝛtur rēa dictamē rationis dicī
ſequi consilium rōnis ſ̄ cū demāt ad
ea que ſequit cōsilium ſensualitatis
vñ qñ vapoꝛ ꝑbet tibi ſ. deſideriū etnoꝝ
fertur ſurſū ad liberū arbitriū
frequenter in frigidat et hoꝝ ꝑ̄ ſub
uersionē iudicij rōnis hoꝝ cū iudi
cium ſ̄ꝑ intellectus in ſpirata deſideria

impedire et sepius sub spe pietatis
infundit. Vnu spe cupiditatis. d.
minus magnu est q nr̄ps ar
duu q ppōs intollerabile q fuit
Omes tu non sufficient vtutes
nales deficiunt hys oib⁹ subiace
bis nisi ab inceptis abstineas et
quodo corpali aplq intendas. Sc̄d
est illa dya. psuasio que onem
deuotionem extinguens hoiem in
opib⁹ reddit tepidu et sompnolentu
Hui tales excitat aplus dicens
Surge qui dormis et illuminabit te
xp̄s. Nā aut vapor secundi cubiculi
est cupiscentia terrenoru fertur sin
su ad liberu arbitriu sine dubio
ipa infrigidat. et ho. p intellectu post
tu rta ratione dictate rationis
operationu sicut pz qñ aliquis reuer
sus in se et displicens sibi in oib⁹
malis que fecit cogitat resipiscere et
redire a via mala et carnali gusta
tione tue talis cupiscentia infri
gidat. et causat sompnu Ita sicut
supnu est quies et cessatio motus
sensuu particularis sic tales cupis
centia infrigidata facit hoiem desire
et delectari in opib⁹ deuotis. Sentiens
eu de eterna retributione. Ps. Cu
dederit dilectis suis sompnu. Tales
enim suauit dormiunt. q in eis
sensus exteriores ligantur et a suis
actionibus suspenduntur in hys mue
mur. diffinitio sompni. Sompnus enim
est quies animalium vtutum cum actione
animalium que sentiunt vtutes animales. audito
quesierit ne audiat otiosa. Ysus ne
videat vana. Iustus ne inebrietur ebrie
tate sine crapula. olfactu ab odoris
delectatione illicita tactu ab operatio
ne mala Hinc. q statu istius misse
rie. qd statu celestis patrie sicut hyperi
sompnus ad multa duplici ratione
Prima ratio est. q sicut dormiens multa
clare potest cognoscere sic. p latebras
fantasmatu sompni add disturbit
qui aut vigilat tute pfecte et intue
te cognoscit oia. ita sic sinus p. modu
modu sompni oia obscure cognos
cens qui aut eius qui vigilates
pfecte intuebuntur sicut ait Aplus Nunc
cognosco exparte tunc cognoscam sicut
et cognitus sum. 1. cor. 13. Secunda ratio
q sicut homo dormiens pfecte delectari
non potest sed du delectari se sop
mat est in anxietate. qui aut evi
gilat capit illam delectationem qua
se manens ita ut delectamur p
sompnu q. multi. refrenant quantumcumq
voluptatibus resistamus. sic tangue
mus q tu evigilabimus tue propte
mus istam delectationem penitus qua
se manens. Vnde dicit psa. 72. sicut
somniat esuriens et manducat cu
expergefactus fuerit vacua sua est
anima eius ita est multitudo gentiu
querens mundi delectationes Secunda
consideratio est de tpe surgendi a sop
no. et dicit. q iam q tu tepus diu
dat. in psens preteritu et futurum

Preteritū est qđ fuit et non est. pñs
ē fms preteriti et micrō futuri gtme
ti ad mstmus futurū est qđ non est
ꝫ est. Vñ michol ī manet de tpe m
si nūc rō. qr nūc nūqꝫ potest ac
cipi nr fms nec principiū ut cadat
tempus medium. Sicut autē nūc nul
lū quemt nam. qr iā est ps futurū
tpis, ppt nūc fiendi. Vt iā facta
est etc ps preteriti, ppe nūc presen
ti. vt nam fecī ꝫ qr tepus cū sit na
rissima possessio dz esse carissima
ita rara est. qđ uno moneta fil
habere nō possit aū de alijs oibus
duo simul hrē possit et pūt cito habe
desimt ī vltimo tēmo. Dicē solet
horēs se hrē pe ānos et tūc desmes
hrē. Vñ iā surgēs est de somno
Jō dicit etc. Zoo Conserua tepus
et declina a malo hz nīrī si hō
bent quō nūc est cū ptes tpis nō
coexistant ꝫ bent quātū ad tpis et
Dmem et non est quātū ad gsidera
sa gsidera: cions sollicitudinē. Ja gsideracio
est vide de salute nobis apparete
cū dicit. Por est mra salus hz qr
salg respicit miseria jō occurrūt
pma gelu nobis 2or gelusiones. Pma est.
qđ homo ppt petrī incurrit duc
miseriā. Una ē spūalū puacio
alia ē nālū ablucrio. Pa cū puat
spūalia. s. bīutes et dona q sūt
aīe vestimenta et ornamenta.
Vñ ap. 16. Beatus qui custodit vesti
menta sua. s. meita oīm bonoꝝ
aīe que presserūt ī quibus frus
tra laborauerūt si admissum est
petrī. Ja ablucrat nālia. qr mul
te miserūtur plage ex pto. Pn ē
error intelligendi que est cecitas
mggnutiua. et hī qui auferūt
spūale visū ita qđ non vident
etna supplicia quibus terreātur.
dei bemficia quibus allicūtur
Ja est difficultas apandi ben
bonū aliqđ cū rēlquitur ex fomi
te luxi conet ad fruendū sapie. q.
Corpus qđ corrūpit. aggrauat
aiam etc. Aliqđ ex gtraria cō
sūetudine qr plg potest dra. ī
eos qđ gsueti sunt portare. Ali
qđ ex defectu grē. amoꝝ cū opa
reddit lenia que videnti hponero
sa ut. Ja. Jugū meū suaue est
Aliqđ ex corruptione ꝑ rore ꝑ ror
rūpunt bonos sicut error signi
fat ꝑ cecitate ita difficultas
apandi ꝑ manq arriditatem
Ja est ꝑmutas ad malū que ex
pdictis est pdicta cū nō solū
impedit facē bonū ꝫ etiā inti
nant ad malū et hī ꝑmutas sig
nificat ꝑ cumutatem de q̄ ps.
dt mss fiuctq sū et cumutatq sū
Ja est mssmutas malā rsistedi
que pdicta gsequit. qr sicut mba
lutndo corpis que rēmanet post
longas mssmutates sic nō pot
stare gr tptationes hanc issmu
tate seqla luxi carent me dicī
mssmutatem thī non tollunt

ꝑ dui remanet post oratione
deus in aiabus curatis ea tollē
potest vt ꝑz in socru symonis.
Ca 8o 1m est ꝓpo ad ostendendū
que gtingit filiis ex ꝑdicta causa. s.
ex longa infirmitate que diu languor
hīs eadem figit ꝑ paralitici ibi. q.
1m est est vbing ꝙ post oīa ḡfinis
finis est tuig dolor non cessat nisi
vnq̄ quescat et omnis gsuetudo q̄
mestissimū afflixit dr febris gtinua
1a q. vexabat filiū regula 1o. ec.
qz gtinue
2a grlusio
Vbi dicit. metuebat mori 1a
grlusio ꝙ vlnus tanto curā difficilius
quanto penetrat profundius ꝙ aut
sistit qui in superficie cutis facilius
curat. ibi. aut declurat ꝑ triplicem
progressum pcti ꝙ 1m ꝑz qz pcm
ꝙgrediens incipit a cogitatione
ex q̄ sequit delectatio. et qi in superfi
cie est vlng. dum fit morosa
delectatio de q̄ trāsit ad cōsensum de
cōsensu ad opus de ope ad gsue
tudinem et. ꝓfundit vlnus ꝑ
18. Impig nū in ꝓfundū veneat
pretor gressus et segnit eū ignomi
nia et opprobriū 2o ꝙgressus
pcti attendit exteriora de visu in
ueris ad colloqm de colloquio ad fic
ad frm ḡ datum de visu
tā de segnitia ad tactū de co
tactu ad osculū et tandē ad gsue
tudinem flagitii 3o ꝙgressus
attendit sm̄ gnia pretor de mino
ri ad maius sm̄ ꝙ aliquis nō ꝓ
putat de alia pcta nō attendes
ꝙ occasione cor ꝑt nutide in
mortalia. Vñ poeta tanie minima ne
fuge subruaris cura sit de de
lectatione potus in ebrietatem de ci-
bo in magnū pctm sicut ꝑz in loth gen. 19
1a grlusio est ꝙ ꝙ vemt vt saltā
tor ꝑnus vt humana nāz tot vlne
ribus sauciata ꝛparet ꝙ ꝑz vide
cū ꝙ sanatio nāle fit dupl. ꝙ tota
lis ab intrinseco cui aliquid sola
tute nāli sanat. qui ab intrinseco
extrinseco sit vt cui opa nature
iuuat exteriori beneficio vt medi
camine alq̄ aut ab extrinseco totaliter
curet. nō ꝙtingit. hic cū in scripo
principia vite ex quibus salutis
causat. in ꝓnatura aut humana
tot vlneribus sauciata sine extrin
seco iuuamento non poterat ꝛparari
Vñ saluator assumens nram penā
sitatiū defectū non tū defectū ꝑsone
lem 1 nō de culpa lee
ꝓ nāles opa salutem in me
dio terre dr hos defectus nō habuit
ex necessitate dmine nāe ꝓ assumpsit
voluntarie alias nā ꝑ eius fuisset
viciata et io talibus defectibus sunt
miraculose subiecti io hmoi est
qz ꝑz ad hoc assumpsit naturam
nram vt debitū ꝑnā nāe in
ea ꝛparari tale meritū ꝙstitit in
tollerantia passionū et defectū
Ite ꝓpe sunt ministri nutritie io
non debuit assumere defectus qui
sunt via ad culpam Ite ille
qui venit redimē tota naturam
humanā sine distinctione ꝑsone
ille debuit assumē defectus ꝛspondē
tā nāz et nō illos qui respondent

distinctas ꝑsonas. Item defius qm̃ gt̃ hmut̃. ex necessitate. hoc est exitio vt corruptione nature ꝓ m̃ hoc non fuit vtiu. Sic cũa xpi gncta v̊. fuit gloriosa g̊ debuit voluit et potuit nos saluare. Vñ ꝙ Optatus est salutem m̃ medio terre. salutem ꝑ mãm ristauratione ꝑ quã gsecuti sumus mãm salutem m̃ medio terre m̃ s. sua assumpta hamanitate ꝑ gelu sio qr ista salus est nobis ꝑpe m̃ ꝯdruplici dra̅. s. gn̄is affinitate. caro em̃ et fr̄ nr̄. est ista ꝓpinquitas est mã gaudij ꝓpt̃ duo ꝙ. qr ꝑ hmana natura est ineffabiliter sublimata quid em̃ sublimiꝰ fieri poterat hymane nature qꝫ deo gungi m̃ vnitate ꝑsone. In hoc em̃ eam extulit sup̃ angelica dignitatem. ꝑ. qr nobis m̃ ista assumptate vtilitudo ẽ possibilꝰ nobis pre estensa qr m̃ eo qꝫ possibile fuit hmãa mam̃ vnire vnitatis ꝑsone ostenditꝰ possibilitas vnionis deꝰ artibꝰ beneficis adipisci hmana em̃ natura qꝫ deus oĩ creature et angelis ꝓferebat dignitate istam amplexit ꝑ petrꝰ ꝙ ꝑ hanc propinquitatem est sup̃ creaturã et angelica sublimata. Nunq̃ em̃ angelos apprehendit ꝙ semen abrahe vt dr̃. ad hebreos ij. est nobis ꝓpt̃ loci vicinitate et hoc quatꝰ ad sacramentale p̃uia. Vñ mr̃. vltꝰ. Ecce ego vobiscũ sum̃ oĩbus diebus vsque ad tota em̃ mundus nec semel nec ausus fuisset petere qꝫ ipsã gratuita pietate nobis dedit. s. suã p̃uiam corporale. ꝑ. nobis est ꝓpe familiari caritate non em̃ poterat assignari melior racio diuine incarnationis qꝫ vt dilectione qꝫ ab eterno habuit deꝰ nobis gicando vidilꝫ humanitatem dilectus impedemꝫ quid em̃ amabimꝰ qꝫ redimere amatem et ideo ista ꝓpinquitas m̃ carnationis maxime apparet m̃ accessione amoris spiritꝰ sci m̃ cordibus fidelium cũ non sit melior racio qꝫ caritas diuina. Hanc em̃ familiaritatem meretur sola innocentia m̃ rudi signo m̃ exordio sue natiuitatis innocentes pueros voluit sibi associare ostendens m̃ puritate innocencie ꝑfectam cosortmitatem ad xpm̃ qr omne aliud alit. Vñ sapiencie ꝯ. Introrsum ꝓpinqꝰ ꝓpinquꝰ fecit esse deo. ꝑ. ẽ nob ꝓpe tps brevitate et gitu ad adiutandum et hoc tripliciter. Est em̃ prope omnibus hominꝫ saluator ad eorꝝ distinctam examinationem Isa ꝙ. Ecce indeo dñs ueniet ad sustinendum. ꝑ. est prope petentibus ad eorꝝ gdispnationem Isa ꝛ. Ululate qr prope est dies dñi ꝛ. ꝓpe est nr̄us ad eorꝝ remuneratione Isa ꝙ. Prope est iustitia mea et non elongabit et salꝰ mea non morabitur dr̃. em̃ ꝓpe fieri non ꝓ prope fuit

nustricia ſ. mirabilis reddende mi mea
nationem eam nullo quantumcumq;
nustus mirabilem illam rapiebat
ſ. in incarnatione et passione ſua
eam ppe dō dicit ad ephe 2°. Quia
aut erat longe fm est (prope
in sanguine xpi dicit g°. bene 2pior
est mā salus 2c. Ia. ysideratio est
videt de pfectu qd effugit in nobis ſ.
sentia salutis d. nox pcessit 2c
et sunt duo ſ. est qd docet nos
rsponē statu mundi qui p nocte
significat. apte tria. Nam sicut
in nocte errant viatores q de
fiunt eis lux ī via ostendit sic
ones qui in mundo sunt et hoc fre
quent est tenebrosus ner nox
ſ. lux iustitie non lucet eis sap
ia. Errauit a via veritatis et
lux iustitie nō luxit nobis ī
terior nox est cui status est
tenebrosus nescit q° quo vadit
o p°. Qm cubulat in tene
bris nescit quo vadit ſ. vadit
ubi ducit. Ei. Lestio vos 2°. in
nocte frustrat. labores q. quid
ad in tenebris opat. nimi bene
fit: sic quidd in tenebris et
nocte hymg mundi. ioq. Venit
nox in qua nemo potest opari
Opant. quid ſ. paru profitunt
quo ad pmūpite etne. luc. p°.
per totam noctem laborauimus
2°. in nocte augmentant. do
lores mfi-morū. Ut mā sine

Qa gsidera°

Hic opt' noctem
docet ssmere
statu mūdi

in nobis spūales dolores mos gside
rare qm in nocte hmg miserie sunt
be tu Job. Diremg nocte os meu
pforat. doloribus q in multis in
tonsione gsistente est tu gsideam
nos tam multipliciter torrue ni
vbo mu fra eqmde dolerem ut
ossa mā ſ. ut fortiora que sunt
torda doloribus pforarent. talis
nox pcessit die appmquate. Ia.
est qd facit bitudine adrpisti que
p diem nobis imiut. et hoc mei
to q. nra est etna propt multa
nia nulla nocte mitpellat. Ysa
lx non occidet sol ult. q. dns e
in lucem sempiternā 1°. morte
mitruemente non subripietur 1°.
ſ. lux ſp dmaret p morte nobis
subripiet. Ve Qnus est ho qui
non videbit mortem ſ. qd felix. 2°.
nullis tptationibus inquieta
ephe p°. dicit rdimentes tps qm
dies mali sunt ſ. plem tptationi
bus ſ. Jo blt°. Nudq in malicio
positu est in psenti ſ. frequenter
sponsa inquieta ſ. tur erit nisi pare
Ysa. 64. Ela mei non laborabit
frust. 2°. Q°. dissentionibus pturbat
sic psens dies de quo Ysa
.xl. Dies tribulationis quatu ad
bella et angustie quatu ad pcu
tulares dissentiones correctiois
qtu ad egritudines famem et
tempestates blasphemie quatu
ad subsannationes malorū dies

Hec erit dies illa ny od gaudia et pace
Isa° 65° Exultabo ny ihrlm et gaudebo in populo et non audiet[ur] in ea vox
fletꝰ vlt[us] et vox clamoris Ps° Qui
ponit fines tuos pacem 147° mittit amen
tridnubus nix sicut[ur] aspergit[ur] 147° et ma
re ita non est. Samaritudines putr
de omnibus dier[um] mor[um] Ap° Sufficit diei ma
licia sua 64° nullo tedio molestabu[n]t
qz michil videbit[ur] ibi qd displiciat et
michil optabitur qd non habeat[ur] Ps° q°
replet ny bonis desiderium tuum 102°
mitt sollicitudinibus corrumpit[ur] sicut
mos de quo 111° 6° Volute sollicite
aie vre xpe Oz ny die illa non oporte
bit aliquē sollicitu esse de aliquo qz
deus erit tuus oia ny obus vt Ds 4°
cor 7e° 8° Quocirca sine labore dero
rabit[ur] Ps° 7e° imo ia dicit Ps°
vt qd qm mior est ny pnti tpore nato
de muliere. Vl dic qm xp° facit nos
gram adipisci que p die finit[ur] tps
autem gre a x° rsurrexione incepit
ad mutationē 4°nos 4° Et quo
rsurrexit ps a mortuis p gloriā patris
ab om pena ita et nos in nouitate vite
ambulem[us] q. d. ab od culpa rsurgam[us]
et benedicit[ur] dies qz ay illam non fecit
sol cui abstenditur erat sub terra de
mane aut sole nascente orto est dies
gre Et nō qm tempus gre dicit[ur] dies ppl
spūs 1° ppl claritate nā cum claritas
est ostendē turpitudines rei que ny
tenebris latitabat et ea vitare In solo
Qui ny ambulat ny die non offendit
qz lucem hūng mūdi vidz ny die vt
q. d. gre et eph° 11° Erat enim aliqn
tenebre nec aut lux ny dño vt filij
lucis ambulate. Fructus aut lucis est
in oi bonitate et iustitia et veritate
probantes quid sit bene placitū
deo et nolite coicare operibus infructuo
sis tenebrarū magis aut arguite
que in occulto fiunt 1° ppl fecunditā
tem sicut enim terra est sterilis nisi
irrigetur aqua ita aia nra nisi ro
retur gra que singula nra opa fiat
meritoria et vita etna digna pūq.
Istorū semita s. operationū virtuosarū
quasi lux splendens s. meritorio p
grum ptendit usq ad ptfm diem
s. merendo vitam etnam 1° ppl
ecclesie factione qz lex aiam eternā
a somno Illi enim qui sunt in gra
dormientes s. in vanitatibus mūdi
que delectant ad modū somnum qui
dormierunt somnium suum et michil
inuenerunt dies vri dominicarū xpi
qz aia eius in gra et sic mundo quo
puta est in vigilans ad etna Hōra
hora est ia nos de sōpno surgere
Ro° qz in die honeste ambulem[us] sicut
in tpe gre Osee 4° Inuenē bene
visiones videbit 1° qz sicut in die
ambulant homines et faciunt die
tas sic in tpe gre Io° 12° Ambula
te dū lucem habetis et Io 9° operā
dī dies est 4ta gsideratio est qo
pot hic dies adipisci et dici qm p
solam honestatem qz honestas est
virtuosa operatio cui gressione mor
et rsponens dicta mea et in a° mitu
tu dicit. 2° est qz brutudo est gnūs
brutus vbi non adipiscit[ur] brutudo
nisi p virtutes qz in honestas fit

nō tps dicit[ur] dies ppl qm

Aliud exponit die de die intelligit gra tps gre

Quinta consideratio indicit ad tertiū

Diffinitio honestatis

vtutibus mediatibꝫ ꝗre ⁊c. Intel
ligendū tm vt mut descripsio ho
nestatis qꝫ honestas assistit m eoꝝ
quibus ꝓm ē declinare malū. s. petri vt
tum dicit respnens vtria petra. s. q
sint opa tenebraru. et qꝫ tenebras
spūt exteriores et nducut tenebras
interiores et ꝓducūt ad exteriore.
Vñ sapiēte Jo. In fraude ītuiēte
tuū assiut illi ne s. decepti ꝓtrahant
et. honestū fecit illū. Vñ dicit m
tertu. abiciamꝰ opa tenebraru. Ubi
nō. ꝓ quinq; habere debemꝰ ꝓ. tēp
tationes q assuetia. Jac. Resistite dīo
et fugiet a uobis. 2o. carnis coupis
centia ꝑ penitentia mortificando tie.
3o. Consueuerūt mulieres capita sua.
Virgines ultim actecti sicut sacris ab
stinent. m tra capita sua. 4o. ebrie
tate affluencia. Psa. Vino. In die. a
abiciet homo ydola auri sui et ar
genti. 5o. auaricia em hm aptm est
ydolorū seruitꝫ 6o. ꝓpria uolūtate
se ꝓfitē humiliando. ps. Elegi abiectꝫ
esse m domo dei mei ⁊c. 7o. petri
one mūdicia vt m proposito habeā ⁊c
4m est opꝰ. bom qꝫ dicat qꝫ honesti
tas est opa. Vtuosa. Quoniā em quia
cuiuꝫ sit qpositꝫ exteriorib⁹ no
dz ꝛpūtari honestꝫ. Sap. 8o. In op
bus manuū illius honestas sine fic
tione. Vñ dicit Et induam arma lucis
Ubi nō. ꝓ virtutes dicūt arma
ꝓpt. sex usus amoꝛ ꝑ mg est ad
exercitationē vt m torneametis
et hoc m adolescentia. luz em homo
ab hostibus tuit impugnet tamen
debz ea assumē ne immete necessitate
non habens istoꝛ armoꝛ qsuetudme
cogatur deponere ea. Vñ exte. 2o. as
sumite armaturā vt possitis ꝛsistē
mdie mala. 3o. ad cautelam vt
hostes caueamus solent em hoīes m
terra hostili esse armati luz a nemie
impugnent. et maxime qui timent
de ꝓditōe cū gr. aduersarꝫ mr. ꝓditor
sit et callide nob insidiet debemꝰ
ꝑ ee armati. s. vtuosa operatōe vñ
leo. ꝑ aliqd bom facito vt te
dyabꝰ inueniat occupatu. nō em fa
cile capit. a tptatōe qm bono tenat
exercitio. 4o. vt hosti ꝛsistamꝰ. Jac.
ꝛsistite dyabo ⁊c. 5o. vt bō nob a
deo data pacifice possideamꝰ cū
em fortē armatꝫ custodit atrū
suū m pace sūt ōia ⁊c. et hoc est
nob necessariū habitaꝫ em mul
latrones qui conant nos spoliare.
Luce. 10. Homo quidā descendit ab
ihrlm ⁊c. 6o. vt bō mā impendamus
ista manuū sunt arma q nubes ini
mīi celoꝝ vim patiuntur quibus ar
mati filii isl ascenderūt de egypto
in tram promissionis. epo. ꝑ. 6o.
ad ōtationem gt. dei vt ostendam
nos esse de exercitu suo. Zo. roze. 6o. In
ōibus exhibeamꝰ nosmetipos ⁊c
gt. illos q nos alys armis uicunt
esse armatos quoꝛ arma ꝓfringꝫ
et scuta obtinet igm. 7m est exte
rioꝛ moꝛ oppositio. q. tessa. es ho
neste ambuletis ad eoꝛ q foris sūt

·s· ꝑ eternorem mor̄ oppōne et
ro ip̄ oppo mor̄ deordinat̄ m̄ car
nis cupiscentia ¶ In prior̄ lasciua
¶ In iuste sēcia ro vtilis est hone
stas ip̄ ꝑ eam ꝓ̄ cams lasciua
rep̄mit̄ ett̄ zl. Vigilia honesta
tis tabefiat carnes et cogitatꝰ il
lig auferꝫ sompnū ꝛ̄ ꝑ ea prior
corrigit̄ ett̄ ꝛ̄. ¶ Pondꝰ sup̄ se tollit
q̄ honestiora se gerat ꝛ̄ iusto m̄
bono ḡfirmatur ¶ In eleazarꝫ et
z. machab̄ror̄ ꝛ̄. ¶ Adolescentibus
q̄m̄ forte r̄lui ꝓ̄ si ꝑ emta aia ꝑ
grauissimos et sēuissimus legibus hoes
ta morte ꝑ fungar et ro q̄ ꝑ ea
quemet̄ r̄gnū celorꝫ ḡiter acq̄rit̄
Sapiens ostendit illi r̄gnū dei hoes
tari aut illud m̄ laboribus q̄m est
m̄ hac obḡ rta intencio sit hec
enī honestas ficta est et non ve
ra ꝓpt̄ op ꝑ ꝛ̄. ¶ Q̄a honeste
et secūdū ordinē fiant m̄ vobis
ordinando videlicꝫ oia inter se
ad finem debitū q̄m finis est bea
tudo hor enī p̄z m̄ opibus q̄or ꝓ̄
tutū ꝓ̄ enī ꝑdite q̄m enī ꝛ̄ hoes
te custodiē oz enī honeste vnere
et ꝑte ſ. patū q̄ede ndo ett̄ zl. ¶ Vi
gilia honestatis tabefaciet carneꝰ
et cogitatꝰ illig auferꝫ sompnū
¶ te oz enī nsiste ḡtinentie ¶ In apoꝰ
stolus honestatem esse maximam
in ḡtinētia que et si non sit imper
to ſaltem q̄ liceat vti ꝓ̄ ingenio
hortat̄ ad eā ex ḡsilio ꝛ̄. ¶ Adul
tera est cogitat q̄o ꝑ placeat vno
pono hic adulterium vbiq̄ dico no vt
q̄ vob̄ naſ id ꝙ honestū est et
q̄ facultatem ꝑbeat sine impe
dimēto dñō obsequendi ¶ In luxuria carne
mam diligamꝰ tm̄ no est sibi vic
i diligendo ¶ In seneca honestū
ei vile est cui corpus immundum
est ꝛ̄ prudēcie ſapiencie ꝛ̄.
¶ Immōdus ē in cogitacione ſapia
illig et cūa delra bona et in opibꝰ
manum illig honeste sine defec
ꝙ vitandū est sapiencie seneca
nulla m̄ ꝑ otiū epit ꝑtem noctis
vendito no vaco ſompno ſi ſuccubo
et oculos vigilia fatigatos tadetes
in opere detineo ꝛ̄ fortitudinis
et ſapiencie honestū ēm est eos
maxime q̄m vacant ſcripturis
ꝑatos esse vt exponat caput ꝙ
veritate ſicut eleazarꝫ z. machab̄
¶ Adolescentibus vt supra q̄
in ſtrie z. ror. ꝑ. ¶ Q̄a honeste
et sm̄ ordinem fiant m̄ vobis ¶ Iu
stitia enī ordinat hoīem vt reddat
vnicuiq̄ ſuum hec aut est q̄ ad
id ꝙ ſupra nos est ordinati sumꝰ
ꝑ ḡtemplationem ad id q̄ nota
nos est ꝑ delectacionē ad id q̄ in firm
ꝑ abdicationem et ḡtemptū m̄
nobis aut ꝑ ram intencionem
et decorā gūsacione vt in die ho
neste ambulem? ¶ Me ſ

Sm̄o alius de aductu dñi

Sicut signa in sole et luna
et stellis et in terris pressura
gentium &c. luce. sz. sicut dicit
glosa sup illo vbo ps. q. oia iudicia
eius in gspectu meo rē. Duū est iudicium
dei quoddam est pticulare vt in morte
illud vniūsale et illud duplex est
.s. manifestū vt in die iudicij aliud occultū vt in psenti qz hic duūs quosdam elegit quosdam reprobat alios extollit alios deprimit sz qz talia iudicia in gspectu cordis non possūt
pnemē nisi manifestentur quibus
dā signis qz sūm aug'm oīs nra gf
macio vtr quibusdam signis diuinis in sua significata p̄ elbā ta
volens nos duē in cognitionē iudi
cioz p̄mittit signū tamq̄ p̄ sagiū
iudicioz vt dicat. Erunt signa rē
Vbi oritur tria due gsiderationes
Circa p̄mam gsideratione q̄ est de
hymg elbā posītione Ilō. qd aligry
reflendit hor elbā in legi in p̄a
diuina aduentq̄ moti ista ratione qz
hō elbā dicat de 2o aduentu .s. ad
iudiciū so non deberet legi in p̄a
diuina Aly aut sic d. hor elbā in
legi debē in hac diuina moti hac
ratione vt videlicz p̄ hor mdicam
ad timorem dei qm est fons tocg
scripture Vbi ait sapiens deū time
hoc est oīs homo p̄ nt aut timoz
dei mutuz cordi humano sic per
f male iudicia quo mali terrentur
bona gsolant. q̄ sz qz tale iudiciū in
hō elbā nob exprimit. g. merito dz
dz legi in p̄a diuina Tertia hy true
reuria trinitatis abo iuste moneat.

Nō gsiderationes
sē aligry legit hō
elbā in p̄a diuina
aug in 2o

qz in hor elbā non solū dicat de aduē
tu ad iudiciū vbi fient iuste retributio
nes p̄mioz et pene declarationes meri
toz et mīm notabiles rationes sentē
sz et de aduentu ad carnem fta ad tale
iudiciū .s. trinitatis de quo est mīsera
miseroz liberatio captiuoz sz et
restitutio exemptoz sz ecce ad aduen
tū mentem qm acquirit p̄ iudiciū
sp in singlis p̄ p̄ fit gsuetue mūda
mentis sanctificatio et ecce meritoz cu
mulat et ideo nō solū in vna diuina sz
p̄ totū aduentū possūt legi congrue
possūt assignari Nam talit de rebus dz
fidei narratio qualit se obiectme
pō intellectui representat sz hor elbā in
se representat expositiue pō qd applī
cabile ad hanc iudicia diuina intellectui
pmo et p se qz intellectus 1o et p se
intelligit vpm vniūsale et quemes
cū singulari includit natura vniū
salis et ab ipo dicing p̄ ratione ppria
superadditū rationi vniūsalis Vñ
hor elbā in vt pticulare existens
sub ptibus generalibus gdi
tionibus representat se pmo et p
se vt sic pmo est legendū rē vtz
in videnti a longe nā id qd vide
ctū est qd est substancia dei p̄
modū progressūs p̄ aual dei qz ho
dei qz ptes rē Vñ 2o posteriorū
dicit vniūsale est du intelligit
pmo .s. et p se hor dico ppt singulare
qz certa intelligit p̄ reflexionem
ad vniūsale Circa 2um gsideratio
nem qz est de diuina exposītione

Nō q triplex est aduentꝰ dñi p̄ma est ad homies p̄ visibilem naturā
2ª est in hoies p̄ mbisibile gram
3ª erit ad mdum p̄ mflexibile mstiā et sm hor hmg̃ gsideracois ste
tres p̄tes ¶ nra p̄ma p̄tem est
notandū q̄ p̄mg aduentꝰ s. in car
ne est ppt decretū tmitate mdicud
celebrantis ¶ hꝫ dicꝫ q̄ in supiori sch
ptha btissime tmitate fuerunt ab
ētno eoꝝ decreta celebrata. ¶ Quoꝝ
p̄mū fuit q̄luter tmitas supne hꝫ pa
trie edificaret. et fuit decretū gra
celis tagꝫ nobilissimis tmubꝫ thadta
ret. et q̄ deꝫ p̄mdit q̄ aliqm eoꝝ
debebant apostatare et ꝫ p̄ quos equlaꝫ
ppetuo et. rmanet vacua et dāpn
ficata ¶ 2m decretū fuit q̄luter illa
tas rparet. et fuit ordinatū q̄ crea
rent hoies qm assuesserent. ad ange
licos ordines ¶ hꝫ cecderūt lapsi et
q̄ deꝫ p̄mdit q̄ hoies in ead pena
buri erant ac p̄ hor p̄mandi tate
lla īo fuit ¶ 3m de rēdificatione
tmitatis s. viri mdig essꝫ angelos
rdmiē q̄ homies. ¶ in qꝫ effluctu nna
dei mra adnotata p̄ nobis mdicr
mpellamur. s. mam rdeptione ep
pedie ppt eoꝝ rationes ¶ mo vt
tocꝫ tmitatis benuolentia erga
nos monstraret signū magne dilco
nis est q̄m magnū frm fuit pro
alio ¶ hꝫ apoꝫ propt mma caritā
tate q̄. dilexit nos deꝫ filiū suū
misit in carne p̄tis ¶ ne hna
na nā. tuꝫ casꝫ id erat promꝫ
totaliꝫ amittēdum tid nō possꝫ rdmi
p̄ p̄ma creatura q̄r quidq̄d hꝫ
hꝫ homo ¶ dicꝫ apoꝫ q̄ deꝫ venit
i mundū p̄dores saluos facē ¶ vt
mma ageluca ab ētno p̄mssa rpleret
q̄s fieꝝ non poterat nisi p̄ media
torem hna nā ad salutē deducēs
Ita tmitas btissima p̄mdit q̄ angeli
obstinati essent ner guerti vellent
¶ tabat q̄ dmna veritas ppones
hois trasgressione
tmitate ꝫ q̄ saluator dicat telu
et tra transibunt ꝛc ¶ duꝫ illa
allegaret et ista rpelleret neutrū
volens deplere mstq mdeꝫ q̄ mam
et veritate dilexit dñs et q̄ dif
ficile est vidē modū q̄r quē ho
debite possit rdmi fuit ¶ 4m de
tertio fructu vt mam sup exaltaret
mdicio nr inmisit p̄tm gratis nr
mutarent sm̄am mortis ꝫ filiꝰ
qm est sapiencia p̄ris pro hoie
sententiarent ipm posse rdmi
liꝫ non q̄ se saltem q̄ aliū dando
pro pretio rdēptionis aliqua pn
ia creatura q̄r nulli obligat
ad impossibile ꝫ cui rdēptio fuit
q̄ se possibilē qꝫ debebat fieri
q̄ aliud her aut ꝓbat q̄ alicui ne
dia p̄ma nulli rdmit debite
de nra fia nisi m bri def dāp
nificā ꝙtū dāpnificata offensa fuit ꝙtā
q̄ offensi dignitas nf mita ꝫ
ctra tū p̄tū rdmiē est ipossi.
hoi ¶ 5m est p̄tū quo q̄s rdmit
dz esse tm̄ m bono q̄ malo
p̄tm a quo rdmit. Illoq̄m nō cet

adnotata
Nō in ipsa
ptha tū
ub. et no fuer
de ēta cele
brata
Nō eor rationes
q̄ homa de
rdmm
Nō eor rationes q̄ nulli hō id facē potuit ni deus

eccl̃us ꝑmutacio ℣m est nullꝫ ꝓt
alicui satisfiat ꝓ alio de eo ꝙ ipe
met debet ones eiꝰ ſmnꝫ debi
tores ℣m est ſtm q̃ quis niſte
rdemit. Debz habe aligna eccl̃i
tatem valoris eiꝰ rdepto nulla
aut creaturꝝ equalz toti hꝰane
nãe quibus vsus pater et ſp̃s scs
ſententiauerut ꝙ filiꝫ daret
ſepm ꝓ ꝓno rdepriamꝰ hꝰane
et ipe filiꝫ ſtans hanc det̃m
nationẽ accepit et ſic fiunt eiꝰ
missio ab eterno de neceſſitate ꝛꝛ
tata et io dicit apꝰ ad rom ꝙ ꝙ
est p̃destinatꝰ filiꝫ dei m vtute ec
rſurrectione mortuoꝝ hꝰnꝫ aut
adventꝰ m carne et rpationꝰ hꝰa
ne nãe signa p̃mittit ebreꝰ. d.
Erunt signa m sole et luna ꝛc
Sol iste est mens eterna vt intellectus
dominꝫ m quo sec̃ ꝓcesserut sig̃
In ꝓmo signo voluit sua bonita
tem creaturis cõicare nõ solũ ab
nt̃ sed et ab ec̃. ꝛc ſm dnoꝝ nã
bonꝫ est ꝙ sit ℣ creatrꝝ ſimpꝫ
In 2o signo voluit creaturã ra
tionalem fore que posſt ꝓcreps
esse ista bonitatis In 3o signo
ꝓmidit deꝫ totu hꝰanu genꝫ m
ꝓmo ꝓcente lapſuru In 4o voluit
ipm ex speciali codescentia rpare
In 5o voluit meritꝰ ſingulos
approbare et demeritꝰ rprobare
In 6o signo volut volut malos
dãpnãe et bonos saluãe ꝙ ꝓz ſm
dugm d. oia que visibiliter

ad oculos meos foris prodeunt de ſu
ma et invisibili autꝰ deprorediꝰ
Qia go ique fiunt m creaturis ex
dispoſitione ꝓma m mente dei pre
cedunt Vt sit m sole legnt̃ fius
se tria signa ſ. Statio ipe Josue 2o
rtroressio ipe exercitꝰ Ysa. 38 2o
ſtans est sol dece lineis ꝛc Obscuraꝰ
m xpi passione qm vnꝰ salutꝰ
eclipſim passus est Mt. 27. Iste
sol est ꝙd Malachie vltimo ore
vobis timentibus nome meꝰ
sol iuſtitie et merito dicit sol ꝙd
ipe sicut sol illuminat calefacit
et attingit et fouendꝰ ſ. ꝙd illu
minat lue veritatis m ꝓdicatione
calefacit m passione sua calore
caritatis attingit m sua rſurrectione
et aſcensione ſpe salutꝰ felicitatẽ
tuꝰ eiꝰ ostendit ꝙ ſpes nõ fiunt
m anꝰ fouendam m ſpiritus
ſcꝰ missione Iste sol est obscuratꝰ
ꝙ diminutas m carne velat.
apore Go. sol factꝰ est niger qua
si saccꝰ m quo ꝓ ꝓsunt oes
thesauros suos rconditos ſup
nos effundit ℣t rodidisti factꝰ
meꝰ et rudedisti ꝛc 4o iste
sol stetit affixꝰ crucꝰ ꝙ diminuta
tem m affractione hꝰmanitat
vt de hostibꝰ triumpharꝫ vt deꝰ ꝓvem
nobis placaret vt die dnice ꝛꝛ
et diem glorie gliaret Josue ꝛ
stetit sol m medio celi 1 ꝙd m aere
pedes 7o iste sol rtroressit m

Sol dicit mens eterna
m sec̃ ꝓcesserut
signa

rsurrectione et ascensione Vñ Jo. 16.
Exeo a pre et veni in mundū iterū
Rmigro mundū ¶ Luna dicit ecia
Nam sicut luna non habz lumen
nisi a sole sic ecia solū hz a qo influ
entia gratie Vñ Jo 6 Ego sum
lux mundi. In hac luna 2or signa
apparent ¶ Primū est q aliqñ luna
obscurat in inferiori pte et clarescit
in superiori. sic ecia ipse magis acce
dit ad ℞m tanto magis in inferioribꝫ
p abrenūciatione ꝑ alios obscurat
in inferioribus clarescit p gr̃e pla
℣m est aliqñ obscura qñ fit qñ
nubes int̃ponit s. homo obscurā
in stellis q̃ maxime qñ nubes
ꝑ alios vt ꝓd sibi opponit Tenor
2us Impositus tibi nubem ne tra
seat oro ℟m est q aliqñ eclipsa
qñ timore amor opponitur nt
deus et ipm Ysa. 59. Sol et luna
obtenebrati sunt ℣m est q aliqñ
fit rubea q fit qñ magis descendit
s. ad ima homo rubescit signe ca
nalitatis et suat lucido honestatis
qñ ꝑ affim descendit ad terrena lūa
dicit ecia maria in qua erant 2or
signa ℟m int̃ qñ cū sole gaudio
et hō sunt qñ sunt amicta sole d
grecione filij d̃ pore ℟ sunt mira
bile cū sunt in diuīs et multis dis
tantibus circulis ℣m est solus
int̃ luna ⁊ omnis alius absconditio
cū ⁊ go crudescit ⁊ viru Ihe. 13. q
sunt valde nouū cū sol sit multo
maior luna ℣m est solus de luna

generatio q sunt magnū signū
Ysa. 1 Ecce ego gryphes et paries &c
Em est luna stando ipastue nisi de sunt stans ⁊ uera qñ omes alij
paterent retrogradatione a fide
q sol et luna steterunt abuerunt q.
Stelle sic membra ecie quę lunę
fidei reperit Ita stelle int alia
corpora sunt pulchriores apparē
sic in meridionis luis in orbe p̃mo
tis existentie sic ab oi emptione
glie elongate et claritate sibi
mutuo gerunt et sic potiores e
fluctie efficiunt eni mirabiles
effectus in inferioribus ihs s. fide
les illuminati sicut eni ⁊ bus et
lunę stellare influunt ad electo co
ciliatione ad inimicoz defensione
ad mutuū negotiatione ad na
uigantiū directione sic bonoz nū
cessionibus pfectos ipsius ihu
tie ad penitentia redeūt. Demo
nes veritatis ⁊ aduersarij fugiunt
Impsū p̃fectū et in p̃cul mundi
dirigitur In hys ecia erunt sig.
p̃cul eni dolore seu grone
obscura pudore et confusione stant
p̃generantes in satisfrie et redeunt
ad pristine gre obtenta absolucōe
Vñ 4 pore 8. Prussia est ecia p̃
stellarū q. inp 3a p̃ homij dolore
gemitus ponitur pro plis et
int̃ius p̃ssimi generis p̃ fims
intelligimq illos qñ sic tiem
et carnales int̃a erunt signa
s. p̃ssima generis p̃ effusione

Propetates stellarū

Sic 2or sic signa lune q̃ que mut mane

culpe et pene et a potestate tene
brarū et dixit illis ſimilitudinem
videte ficulneā et alias arbores ficul
nea eſt humana natura hoc arbo
res alie creature et notatiue exprimit
ficulnea ꝓpt humana natura dig
nitatem et cū videritis ea ſc. ſ. eam
ſapientia diuina facē fructu ſ. dig
ne penitentie appropinquat regnū ce
lorū Ihū penitentiam agite appro
quabit regnū celorū et me dico vob
non ſteribit generatio hec ſed non
carnalium qz nec ſte filij nr. here
des Primo ꝓbit m et nūm ꝑ gene
ratio que eſt ꝓ ſpm q̄ fit ꝑ ſacē
mentū donec oia fiant .ſ. donec
venerit generatio de q̄ mt. 24. In
regeneratione celi et tra transibunt
ſ. iuſti transibunt de gra ad gloria
et tra ꝙ pctores trāſibūt de pctis
ad gram qz penitentia .Ba aut
mea .ſ. pdicationis et veritatis
nō transibunt a veritate ꝓmi
ſſione ꝑ ꝓficient mam ſpe
m et na firmatione Cra xam ꝓte
que eſt de adventu nicte e notatiō
ꝙ ꝓpt nūdinū qz nr. nos eſt rele
brandū eſt neceſſariū nobis vt
ds adnemens m mente qz gram
nob aſſiſtat Quid eſt nūdinū
ſ. exammationis et diſcretionis
ꝑs bn qm custodiūt nūdinū rōnē
habentes enī nr. nos aduersarios
ingratos iniquantes ad iudicū xo.

Caro corripiſcit adiuſus ſpm et eg.
Qm hyr primo videndū eſt de alle
gationibus ſpūs 2o de allegationibus
carnis 3o quis nder et quo fiant
iuſticia 1mo allegat ſpūs qz car
nem primū eſſe fugiendū triplici
ratione primo ꝓpt turpitudinem
qz delet magnificentiā dei et facit
hoiem brutescē Hinc tre xo de
ingrata eſt facies eius ſuper car
bones ps homo cū m honore eet ꝛc
2a eſt ꝓpt ſterilitatem et dāp
nū qz michil ꝙfert et multa bo
aufert xo .b. que fructū habuiſtē
m quibus aūt erubeſcitē et
luc. 11 dicit de illo qui incidit
in latrones q deſpoliarunt eū
.ſ. gratuitis et vulnerauerunt eū m
naturalibus 3a ꝓpt pena et
ꝓpt momentaneā delectationē d
det. pē. et na Hinc quida rito pte
rit qp letum crucibit et mirū
eſt qz aliquis dīp tāta delectatione
in aliquo pcto hz qui maiore
penā in modica febre et pl hāt hēat
eſperta pena et na Hinc petit
ſapies ecclī. xxx. Aufer a me gu
ſtentia ventris et grubitij: hz
adnotatu ſpm ſcm qui vt dicit
xo 8. Interpellat pro nobis ge
mitibus in et enarrabilibus
ſ. interpellare facit ꝛc Eg. ꝙ at
caro qz ſpiritu eſſe ce manendo
in pctis primo ꝓpt mutetur ne
ꝑdat dt in eis ce manendo

bn quo ſpūs allegat
ḡra carnem

Eg allegat caro
qz ſpiritu

de adventu
mentem

nō qz dnē
eſt nūdinū

et m alys oblectamentis vsq; ad se
mū et tūt pentent ¶ Ista ratio e
falsa q; sicut m foro plures mbemū
pelles agnoz; q; arietu ¶ ta frequet
ritq; moriū ¶ huiens q; senes ꝛ.
q; ꝑsūt r̄cuperare m posteru
ꝑ pententia ¶ Ista est ēm falsa q;
non est m eo r̄cuperāe n. a pto
r̄surgē q; prius appat ¶ basi vt
sporte m qđ ꝑsus dr̄m nitunt
de quo tm̄ eqre non potest ¶ ℟.
dr̄ ratio te nō dz mims trere mag
tudo pn̄ti q;pt dei mam m fm
tam et mdicat de mg̃ eq.m ¶ dz
℟. ratio nichil est q; eq; stoze no
ste mdutenda vt pertetur ꝑ si quis
pctaneū ne desperet ¶ dz attendē
debet dz q; non oibus valet ℟. eq.m
vt patet de mda et tqm et de
multis alys ꝛc ¶ adnotati eig ste
demones et mudana delr̄abilia
demones decipiut rationibus
falsis et hec ste rationes exhortationes
diuū de quibus pb ꝛ.g. ¶ Mudana
aut delr̄abilia decipiut ſm̄ aristides
q; r̄pontant dulcia que amara
ꝑsās. q.s pe qm dictus bonū malū
liberū arbitriū sedeq; mdeq; nil
ista et distermut q; ꝓpiquꝫ mt bonū
et malū distinguiedo r̄te g.
mdicat ꝑ non custodit mdictū
q; non facit iustitia deteriq; per
tūt qm nouit mdictū et iustitia
et non facit ¶ Dñs ꝛ. pe ꝛ. ¶ Veliq
eat eis via veritatis nō agnoste
q; post agnita r̄trorse q; ill tēitu
e mandatu et e sequendo q; ria pmit
pmmedos ꝑ absolut ¶ dñs ꝓfne q.

nube nō q;dꝫ r̄ges suspedi sup quz
stupites qđ fit q; pro mo culpe quz
sensq; debita satisfactione pmmut
tales r̄uerisignant dñm ꝛ. nomo horez
et dimittit barrabam q; no pmm
nt sensualitatem et veterem horez
Mt. xx. dz q; voluntas m validi
est ad ꝑdca oportet vt gra dei me te
ops veiat m mentem sibi assistat
q; ipa gra animā r̄ꝑat prius ia
mortua dz vnusqsq; vnusquisq; ꝑtata
a torpe negligentie ꝑtate et ꝑti
tata gr̄ā nr̄a diuina teptametā
mumre ar lūāmenta m opibus
bonis ferendre q; de gra m ꝛ. g. fide
ratione ¶ Potest g. eiba.m q;tu ad
ꝓpositū sit eqrom ¶ mo dr̄ de
adventu ꝛ. de sigms gmutatibq
vt ere longe p̄cedentibus vt ste
sonitq; maris et fluctuū ꝛ. de
sigms gsequentibus vt ste sig
m sole et luna et stellis ¶ mo
ostendi. de adventu eū dic. ¶ aut
vē si ve m nu. r. po. ma dñs
m nube venit qm gturbat cor vt
nubes gsurgit de vbertate pcor
q; dr̄ extrema ꝑs ¶ dnes nubes
nubem ab extremo t̄re et sicut
nubes soluitur m pluuiā ita
gturbatio ℟. m lacrimas ¶ m seq.
fulgura ꝛ. pluuia sent pueri ere
veme m mag̃ potestate q; mag̃
potestas est deire dua.m q; horem
mhantat ꝑ prius ¶ Job ꝑ. no est
potestas ad ℟. aut venit vt eū
eiciat ¶ m abarui egrediet dua ere
dic. ere veme m maiestate ꝑ electo
dua. reg naē mupit et tromi

ſnū ponē m ada ꝑs dns dilunū
habitare facit et ſc ꝛc Hec fiet
malignantibus ꝛc Illuc. vero dns
veniat in mentem depreſſa eſt
mens ſub onē ꝓtū eo aut vene
te egredit. Ps dns erigit eluſos
Dem nō de ſignis q̄ ꝯmittā
aduentū. Et in tris preſſura gentū
tire ſte trem et carnales ſenſus ge
rentes appetitq carnis et hȳ in
aduentu ꝯpa gp̄mūt q̄s mutat
dnāri ratio ſenſuat. gen. z. In
multiplicabo aiam mulieris
et ſemen tuū et ſemen eius et ipa
ꝯteret caput tuū Cū aut dic̄ p
effuſione ſomtq maris. deſigt
ſtatq penitentis in quo attendi
am aritudo cordis. Tire z. magn
eſt velut mare gtritio tua de ho
mani ſunt ſomta et gemitq Ps
rugiebam a gemitu ꝛc In
effuſione vero erubeſcentia de
ꝓtis. etiā ex. eſt effuſio admixtis
potiū ꝑ fluctq cofluctio ad q̄n de
inreq̄s deliberat de ꝓto ſuo
Ps q̄m gturbant profundum
maris ſi dns tandem ſedat
hos fluctq tū determinat apud
illū p teſſ in ꝓto Ps no dab
net manū fluctuatione myſto Beg
arreſcentibus hoibg ꝛc Arreſcat
eum ille in quo fluctq ꝯpiſcē
expectat arreſcat eum ille q̄m d
ſe expectat ꝓpriam voluptate et
ecclīm ſenſū et habundantia
rerū ꝓpriū. de q̄ oze. ꝓ. Adducā

dns ventū vrentem de deſerto
aſcendentem et ſiccabit venas
eius et deſolabit fontem eius et ipe
diripiz thezaurū oīs vas deſi
rabilis ꝑ eum dic̄. Adducet dns
ꝓtm et ad ſiccationē ꝯpiſcentie
venty arig tmor dmi in diem vene
ſenſum ꝯpiſcentie fons interq
nata aqua emergunt vnū et hȳ
de ſiccant. ꝑ tmorem dnm in
die. Deq̄mt. nā vtutes celorū
mouebūtur q̄d celū eſt aie in ſeruor
Ps rationis ad quod ꝓtment exp
tia bone actionis. Illud celū porro
ſuperior ad q̄d ꝓtinz ſtudiū ꝯtpla
tionis hec ſunt vtutes illoꝝ
celeſtis que tūt mone. tū de exp
tiis bone actionis ad ſtudiū tra
ſit. ꝯtplationis et ego. Dem ex
ponenda ſunt ſigna ꝯſequentia
tū dic̄. erunt ſigna ſol eſt glo
ria mundane felicitatis q tū ſpūs
eſt ſignū in celo Job. zj. Vidi ſo
lem tū fulgeret et lunā mēde
tem clare et letatū eſt cor meū
in abſcondito luna voluptas
tranſitoria qua q̄s diligit de
ꝑa vere poteſt dici ſtulte vt
luna imitat. luna quā. in ſag
nem q̄s ꝑ carnis mortificatione
voluptas quā. in prudentia affli
tionem hȳ ego. A. dic̄ q aqua
quā in ſagitte ſtelle radiū
de celo tū omēs mundane et ꝓfice
ratiōes cedūt fidei et tāq̄ infirmite
eius. ab ada hȳ z. roze. ꝓ. Ira

multare mre no sic carnalia ꝙ spiritualia rre tas aptas similitudo dicens videte ficulneam ficus caritatis dulcedinem ad deū sigt qui ē in caritate est trinꝰ trinet no dicit ficus ꝙduxit grossos fructus ꝙ quib⁹ no ep timore boni operat⁹ et quo ꝙbuit dicit .j. Joe. .i. ꝙta caritas rre hmoi ficus fructu dulcis est qz valor non ꝙmittit esse actū ꝙ reddit meritū videte ficulneam rre ꝙ arbores vtutes alie designant caritas aut exp̄esse de notatur vt dignior et signat⁹ dicit arbores qz qui hz caritatem hz oes vtutes ipa enī est virtutū omniū color

Hinc oia caritatem habentes q est virtutū ꝙfectionis et qz hmoi fructu .s. bona opa et aliarū vtutū sunt signū spiritual caritatis in aia rre dicit cū ꝙdicunt esse fructū caritatis cum fervor excludit ei de prio gelidum vt possit dici cantic .ij. nā hyems transiit hic cad⁹ nūciat ꝙ venisse qui no venit vacuus ꝙ cū habundantia virtutū. de q sapiente .A. venerunt mihi oia bō rre .g. dicit Et vos cū videritis hic .f. .s. .t. .p. est rd qz ꝙta oia sunt ꝙ caritatem et ipa regnat deꝰ in aia Cta .j. ꝙtem que est de adventu ad iudicium ibi notandū qz vē iudicium erit hic qz ibi iudicabunt boni et mali hic qz i iudicio erit apto libroꝝ .s. libri ystorie et libri vite hic qz hoc iudicium ptinꝫ ad opus

vide in simone dunte. exposicione eiusdē vide in simone engelberti est hic notandū qz hic diuisitatem creaturarū diuisa signa ꝓdent .s. in nā intellectuali qz ois actionis dei ad ext̄a possunt poni alia signa quibus ordinate fiunt et ois ꝙta que sunt ad ext̄a possunt .g. sep signa ymaginari in mente diuina finalem finem mūdi ꝓdē .j. .p. voluit deꝰ sua bonitate creaturis conferre nō enī voluit solū sua bonitate conferre ab intra ꝙ erat ab ext̄a qz sum dyo. nā boi est ꝙ sit simplex diffusiuum et collativum .j. .ij. voluit creaturā rationalem fore q̄ posset ꝓficere ee istius bonitatis capiende .j. .iij. ꝓmisit deꝰ totū genus humanū in .s. ꝓte lapsum .j. .q. voluit ipm ex quo quoad condescendentia ꝓparare .j. .v. voluit merita singulorū et de merita approbare vel ꝓprobare .j. .vi. voluit malos damnare et bonos saluare vel illuminā oia q fortis ad oculos prodiit de sua et mysteriosibus caula dei ꝓcedunt oia .g. q sunt in creaturis ex dispositione sua in mente dei prodeunt .vij. fere dunt sic in nā intellectuali .s. d' angelis qui in ꝓnore reuerentie monebit Vij dunt vtutes circa monebit Vij c. illuminā quod fuerit tur bgula deserti

ſ. homo qñ ſ. cōuertetur redrus pa
diſi ſ. angel. 2° p̄cedent ſigna m
natura racōlis. ſ. hoīe. Vñ dicit
a reſcentibus ho. p̄timore. Arg
centibus ſ. ab humore gre cōſeruā
de vt augmentande qz tanta eſt
t̄bulatio qualis non erat ab initio
mūdi vñ in errorem ducant. ſi
poſſibile eſt et electi. 3° p̄cedent
ſigna in natura pura corpali
vñ dic. p̄ effuſione fontiq maris et fluctuū ꝛc. Vbi nō vnuꝰ
ſalut. ſ. ſigna ſm̄ Johānē p̄ce
dencia diem mdium q̄ nſbemes
in paſſionali. **Sēmo ſup eplam**

Q Uecūq; ſcripta ſunt ꝛc. Rō
. ſ. ſm̄ q̄ dicit yſidorꝰ ho
eſt aut dei forme māſue
tu nā ſm̄ leges rationis diſciplme
ſuſcep̄le dñmā habens ymagi
nem in potentia ognoſcendi et
in p̄o diligendi ſmilitudine
ſ. q̄ ſm̄ illuꝫ. Nichil poteſt
diligi niſi ognoſcat. et ho cū
vt deus eſt ſic aut ſuſcep̄le diſ
ciplme oz ad ho. vt actu diligat
vt in ognitione diligibiliū p
doctrinales diſciplinas mducat.
ſ. q̄ nichil eſt diligibile niſi ratio
bom. Vñ p̄incipalit. diligibile
eſt p̄ncm ſummū bonū in cuiꝰ na
tura ſummū illa doctrinalis ſcia
mducit cuiꝰ ſcē — eſt applicatio
eiꝰ q̄ nod mōmutabiliter eſt. ſ. in
cendo et ranſando et hoc eſt ſiplir
et maxime ꝑpe ſare cauſam ver
et immūbilem et ho reſpectū ſcie
tie hmōi alios modos ſciendi arg.
ſophiſticos vocat. Vñ quidā in
alijs ſcientijs mouent. veritati hmōi
doctrine rēpugnās totū gdēpnatur
vt falſū hmōi ſcientie vere doctor
eſt q̄m mentem illūinat et ver
tatem oſtendit ad hanc aut do
ctrinā in epla hortat. nos dicens
quecūq; ſcripta ſunt ꝛc. Vbi cū
totū in ḡl. generali pono ſex
conſiderationes. Circa p̄ma conſidera
tionem q̄ eſt de eiꝰ neceſſaria rue
latione cū dic. ſua doctrina ſiuut
due concluſiones. Quarū p̄ma
eſt q̄ neceſſariū fuit ad ſalute
humanā doctrinā reuelari eſſe ſm̄
reuelatione diuinā cuiꝰ ratio e
Nā q̄ſ aliquid ordinat. in fine
ſm̄ rationē finis que apprehenſio
nem humane rationis excedit
ſicut illud yſa. 64. Oculꝰ non
vidit ꝛc. oportet finē eſſe p
cognitū hoibus que ſuas mōtio
nes et actiones debent ordinare
in finem. Vñ neceſſariū fuit
hoc ad ſalutem q̄ ei nō fierent
queda p reuelatione diuina q̄
rationē humanā excedunt. to
ti ſalꝰ hoīs que in deo eſt depēd
de cognitione hmōi veritatis ſcie
tie et doctrine vt ſalꝰ hominibus
et cuiꝰ cuiꝰ et ſeruiꝰ proueniat

Neceſſariū fuit vt doctrina diuina reuelaret.

tñ ꝑ̄ mduſencia manet et ſcalle
tiam eq neceſſariū erat r̄uelari
¶ 2a gcluſio eſt qꝫ luz ea que ſtē
ſupra ggmationem hmana
non ſunt ab hoīe mgmranda
ſtē tñ a deo r̄uelata ſuſcipiēdi
ꝫ fmē cuiꝰ ē ther doctīna tñ
ꝑ̄ ē̄titudmē tñ ꝑ̄ fmis no
bilitatem nā alie ſcientie hnt
ē̄titudinem q̄ naturali luīe
rationis hmane q̄ poteſt errāe
q̄ ꝓdnit exp̄rmentis notis
luīe nāli intellecto hꝫ aut hnt
ē̄titudmē ex luīe dīne ſcientie
que defici nō poteſt q̄ ꝓdnit
exp̄rmentis notificatis a deo
et ꝛō dicī ſcientia dei et btoꝝ
¶ Ite alie ſcientie gſtituunt ſibi
fmē trāſitoriū hmg aut fmis
eſt bītudo etna ad qne ſunt
ad vltimū fmē ordinat et ꝛō
dicī doctīna nra eo q̄ nos or
dinat ī nīam ſalutem ¶ Tñ dicī
·ſ· pe ꝛō ſpītu ſcō mſpirati loquti
ſūt ſcī dei ¶ Circa 2ām gſideratio
nem q̄ē de eiꝰ dignitate auto
ritate ꝛ cui dicī ſcripta ſunt
vbi ſunt due q̄ones ¶ 1a gcluſio
eſt q̄ ſac̄ ſcriptura eſt ſume
auctoritatis et ſō ſimme eſt
ſibi adherendū q̄ a deo r̄ne
lata nichil gtinens fīm alitatē
dīne ¶ Ang ī ī epta ad ꝓpm
dicit q̄ ſi dnus ſcripturis
manifeſtū admittat medicinā
ex officioſū totū eīt ſuſpectū Vñ
cū duplex ſit argu ſ auctē et ex
ratione argu tñ ex auctoritate
maxime ꝑ̄ū eſt hmg doctīne q̄
r̄uelationē habetur Vñ oportet qꝺ
oſtendat auctate eoꝝ quibus r̄uela
tū eſt ¶ Vñ licet locus ab auctoritate
q̄ fūdatur ſup r̄uelationem dīnā ē
efficaciſſimꝰ ¶ 1a gcluſio ē q̄ ſacra
ſcriptura qū eā vti rōne humana
non quidē ad probandū fidem ſz ad
manifeſtandū rō q̄ cū gr̄a non tollat
naturam ſz ꝑficiat oportet q̄ natural
rō ſubp̄mat fidei ſicut nāle ſcia
voluntatis caritati ¶ 1 ad Cor 10 ī cap
tiuitatē rēdigente oēm mtem mobſe
quū xp̄i et ꝛō etiā ſacra ſcriptura vēa
cem extendit ſe ad ea que ſunt dū
taxat ſacre ꝑ̄ rationem coēm
q̄ in diuerſis attendit ſ prout ſunt
dīno luīe cognoſcibilia et ꝛō etiā
alie ſcientie dīne ancille eiꝰ dicūt q̄
Ph̄ſica ancillas eiꝰ vocat ad artem
Circa 3ām gſiderationē q̄ē de auc
ritate ſcripturē ſuffragatione cui dicī q̄ cuiꝰq
ſcripta ſit vbi tractabo q̄ in aliis ſatis
patebit Circa 4ām gſiderationē q̄
de eiꝰ vtilitatis exhibitione cui dicī
vt ꝑ patientiā ad conſolationē ſcripturē
vbi ſunt due q̄ones ¶ 1a q̄ eſt q̄ hꝰ
ſac̄ doctīna licet afferat nobis multa
plurē vtilitatem tres tñ hic nobis
exp̄mit ¶ 1a eſt pena q̄ angu ſtias
malicie ¶ 2a eſt conſolatio contēplatio
latiū hmg miſerie ¶ 3a eſt ſpes q̄
delationē patrie dicēs vt ꝑ patientiā
conſolationē q·d· ut per patientiā adiuſo

ex libris edoctam in quibus nob
ostendit ex patientie Ia. vi. Exemplu
accipite fres labor et patie pphe
tarū et ꝙsolatione scripturarū co
solant enī nos ī medio tu huius mi
serie J. matha. xi. Habentes solacia
libros sros ꝛc Spem habeam⁹
spes enī expromissionibus ponti
pit pō memor esto ūbi tuo in quo
mihi spem dedisti ꝙ aut patientia
nobis sit utilis ꝙz Ia. Tutes mo
rales ordinatur in bonū ī ꝑtū ꝙsuat
bonū rationis ꝙt impetū passionū
Int alias aut passiones tristicia
est efficax ad ꝓpediendū bonū
rationis. J. corz. vii. Seculi tristicia
mortem opat. Dñ necesse ē habe
tutē aiāb. ꝑ ꝙ bonū rationis co
seruet ꝙt tristiciā ne succumbat
hoc facit patia. Dñ patientia s.
describit in ꝑma ꝛthorica patia
est utilitate ac honestatis rūm
arduarū et tribulū voluntaria
et diuturna ꝓpassio. J. ne mtbu
latione tristitie aīo miq. bō dese
ramꝰ ꝑ que ad meliora ꝓuenia
mus. Hanc ꝙfert nob sac scriptura
Dñ ꝙuerbiorū xv. doctīna vīr
ꝑ patientiā nosc. Consolac nobis
utilis ꝙ et ꝙsolac sit nobis utī
Ia tu tutudo sit ꝑmiū tutū
solū adipiscit. ꝑ exercitiū tutū
hoc aut exercitiū ꝑ multudmem
turbationū et doloꝝ frustrat.
Sm illud ꝑb Dolores mfernī cin
dederūt me. ꝓcucurrerūt me laqi
mortis et io nocia est multū ꝙsolac
spūs que aufert hos dolores Dñs m
Ps Sm multitudine dolorū meoꝝ
m corde meo ꝙsol t. be. a. mglo
multi ste dolore et amari. sz mlc
te ꝙsolationes et suauc no dest
laboranti et hec ꝙsolationes st ī
corde meo ꝙ hc salubres cogitatio
nes signū vt tu etnas ptribuciones
mscriptura promissas cogitares
mala tpalia despices hc aut ꝙsolac
efficius est sacre scripture Vñ Hugo
de scō victore. sac scriptura est
nobis ꝙ mō vie oia m oibus na
queūqz desideraē pont m oi ne
cessitate solaciū prestat. ꝑ vaīte
moboꝝ varia medicamēta mis
trat tbulatos ꝙfortat teptatos
sustentat paupes bīficat lesos
sanat tenebrosos illuīat errātes
ꝓuocat humiliatos subleuat
insolentes hūiliat ibi sunt
ꝓcepta dū ꝙ faciamꝰ ibi ꝙsilia
q eligamꝰ ibi ventura mala
q fugiamꝰ ibi teptamēta q ca
ueamꝰ ibi exempla que sequmur
ibi pmia q spem⁹ ibi penas qs
vitemꝰ Ibi sca mutamēta ne
m via hui⁹ vite torpeamꝰ Ex
ers spūs sit nobis utilis ꝙz na cu
ſms vltimꝰ transcendat sacul
tatem nram eo ꝙ ex puris nalibꝫ
acq̄rī no potest si absq; doctīna
ūbi dei ꝛlucta fuisset desperaret

hūc fīne optmere so vt p spe tēde
ret m bonū arduū vt possibile
esset acq̄ri doctrina fidei relata
sīs et exemplificata edocta q̄ erāt
necessaria p̄ñ sciendū de sūmo
bono dr ob hanc vtilitatem scōr
sorū ruīe et r̄paciones vt vt spe
faciant salutis hūane ne q̄sq̄
post lapsū pemtendo desperet
venā dū gspicit sorū r̄pacio
nē fuisse etiā post ruina Spes
prncipalit r̄sp̄nat bītudīe
etiā et io nulla alia bō debeā pe
tē a deo nisi mordme ad illam
deg nisi illā gfert nobis ex
sūa oīpotencia et mīa aīa et spes
prncipalit īmitt. et io q̄ aliq̄
habentes sp̄em deficiant a gse
nacione bītudīs hor ghigit ex
defū liberj arbitrij ponentes obsta
culū pcīi non aūt ex defū dīne
oīpotentie Vn hoc no p̄iudicat
ētudīe spei aī spes sit ēta expectā
future bītudīs vt elic. ex .x. thiz.
Deus cui p̄doli ꝛc̄ Ja. q°. est q̄
vītutes morales non īsint nobis
a natura saltē gsūmati. licet vn
īsint nobis dispositiue deg tn sicē
nobis gfert dispōne ad vītutes
s. opat. in nob habitū vītutū sm
illud apli ad phlipēs .ij. Deg est
q°. opat. in nobis Velle et pficē
nō q̄ A. sunt dispōnes ad
vītutes nobis a deo collatas quas
vocāt artis in epla Roma e luen
fidei quo mens illustratur veritate
eor q̄ ad salutem req̄runt. vn hz
intellīus m sufficienter intelligat
ea que st sub sua facultate mdigt
tn lūe fidei mhys que exhibit na
turalē cognicōne vn dr deus aut
patiē et solacij q d. q deus gferēs
nobis her dō sīz patiēciā in aduīs
et q̄solacionē et dat nobis dispōes
ad has q̄rū vna est lumen fidei
vn addit. det nobis id ipm sapē ꝛc̄
s. veritatem salutis p lumen fidei
in est caritas que sine operibus
sufficiens est in merendo sm Aug.
vn addit in alterutrū sm ihm
ppm de q̄ aggorig in omelia Nemo
em proprie ad septm caritate
habē dicit. p dilectionē ipe mal
terū tendit vt ee caritas d possit
Et dicit sm ihm ppm q caritas
ipe dz habere r̄spm ad deū et
ad ea que ordinant ad deū vn
gregorius Ille em verace caritate
hz qui et amicū diligit in deo
et inimicū ppt. ꝛc̄ z in est
vnitas mentis ad q̄ sui. q. dilig.
hortat. nos apo. ad exhe. d. solicitī
seruare vnitatem spūs in vīculo
pacis vn addit. def. pnamines
seruat. aut hi vnitas duobus
modis s. ad septm et ad proximū
ad se p integritatē ad proximū p
q̄formitatem ro ē oīs quippe crea
tura dz sūm principiū ymitari
cui igitur dō mr sit vng et idem atq̄
isenpo p̄fīe nr. nullo mdigens
est ei bengnitas g. nos et amor

ex benuolencia in nobis ꝑmes
debemꝰ et nos ꝙsq; sibi inuis esse
ꝑ integritatem ⁊tutis et inu cu ꝓxis
ꝑ dilcoms inuicem ꝙ in est rta
loquio ꝓ est ꝙ nichil ita enecuat
⁊tutem dnaꝫ sicut lingua recte
loque loquies ⁊ antece labia de
testabuntur ipm un ille me loq
qui nr cupitate nr metu ⁊ ignoꝝ
rancia ꝓhibet a laude dei ⁊
ducit ad edificatione proxim
bonos ꝙfortare ipios deprimere
transgressores arguere ⁊ pn ꝑ
dne labia aperies &c ⁊ hoc
e qd dicit uno ore s intentoms in
oi actione sua aut honore dei aut
utilitatem proxim ptendit ⁊ pn
dicit ⁊ honorificetis deu &c ⁊ hoc
eni honorama cu cuitm ad ipm
ꝑ gram actione tam ab ipi bene
ficiati et enia ꝑ uotem laudis s
uocaluꝫ beneficia in deu referendo
de qo ps ⁊ hec ficiu laudis honori
ficabit me &c qm illos qui bene
ficia dei ꝙ suis meritis accepisse
putant quo no imerito aliqm
beneficia subtrahit ⁊ hm est filius
lus subiectio ꝑ prna mutatione
⁊ pn et dicit et prin dnm nr ihu xpm
sc duntes filij xpi s pententes et
innocentes qm mutant prem xpm
pnu ps de pententibus hy sunt
filij qm mutates xpm carnem sua
crucifigut cu uicys et cupiscencys
in cuꝰ figura super xpm transfi
guratu uox prius audita &c est
hic est filius meus dilectus ut s ena
aia effet transfigurata ꝑ pena
s filia dei innocentes ena dicit
filij qm ꝓdestinati s ad uitam et
nam ⁊ pn dicitur filij dei ꝑ adoptios
gram inquantu deus dat eis
ex gra ius ꝓpiende hereditatis sue quibus ꝑ natuam no competit
et io specialit dicit filij dei s m est superna honorificencia que exhibet aliqu in ꝓtestatione excellencie alicuꝰ bonitatis
⁊ on licet oes se mutuem nube honore quemre mr dn tm puate ꝑsone honorant licz no ꝓpt alia ꝙ gdus dignitatem ꝙ ꝓpt exhibitionem ⁊tutis eius licet eni hoc
ostendat in pluribus obsequijs exhibendis maxime tm in hospitate que nobis est multu utilis ꝓ eni nos ad cognitione dei ꝑpat
ut de duobus discipulis euntibus in emaus qui xpm in hospicio cognouerut luce ultimo &c a malo ꝑ
seruat ut ps in mab que unctiois ꝛcepit cu farina et oleu no defecerut ⁊ re s ⁊ ꝙ deu meret ꝛcipe
ut ps de abraham in g qui uos ꝛcepit me ꝛcepit ⁊ benuolentia dei ꝙpetrat hebreos p hospitalitate
nolite obliuisci ꝑ hanc em multi deo placuerut ⁊ et nam gloria
mr ꝛ hospes fiu et &c sequit uenite
benedicti ⁊ pn dicit hic suscipite
mutuem s necessitatibus premi
subuemendos s exemplitate qm sic

Quomo sac̄ scr̄ip
tura ē legēda
et quo duīci legat
eam

suscipit nos .s. accipiendo meritū
m honorem dei .s. vt m vob̄ honori
fiet deus .ꝙ. vt honor ꝓmo exhi
bit ad honorem dei referatur.
¶ 2m gsidera cst de eig gfirmatione
aī duo eīi xpm ihm rēc ibi st̄
due gclusiones ¶ 1ma gclusio
q̄ mtentio sacre scripture est vt
ꝑ lēoms erūtationem mtelligā
ipa ad sciencia et ꝑ opis exhibitio
nem copleatur ad usū ciam legit
tī sac̄ scripturā duīsmode a di
uīs nā aliqui legūt ut sciant
et noua inquirunt et hꝭ curio
sitas est alī vt sciant et ifructus
est alī vt vendant et hꝭ symo
nia est ¶ 2lī vt edificentur et hꝭ
cautela ē. ¶ 3lī vt edificent et hꝭ
cāritas est qui ergo m sacra scrip
tura sciencia querit vt que
mūdi st̄ obtineant eoꝝ intentio
quāto ꝙ uersio tanto miserabilior
est illi vero ꝑ one modū laudādi
sunt qui io sacram scripturā
addiscūt vt ꝑdti sint fatere et
docē que audierīt et veritatem
redde de fide et vt mdoctos eruditat
et eo q̄ alcūs secreta dei nouerīt
amig deū ament ¶ hugo de sco
victore fms sacre scripture ē di
ligē deū et mandata eig custodie
fms cū legis xp̄s est fis precepti
caritas ē. ¶ 2a gclusio q̄ eī laus
ꝓpria sit testificatio alicuius de
bonitate m ordine ad fmem
sicut laudamus bene operātem
ꝓpter fmem multū laudandus
est xp̄s q̄ non solū hanc doctrinam
mstruit sed etiam ad eig gfirmatione
diuīsas grationes mduxit ad gratia
rū actiones et hꝭ est qd dicit dig
.ſ. mſmuo vobis ad vrīm salutē
xp̄m fiusse mmstrū .ſ. mstitutore
sacre doctrine cōfessiois .ſ. eoꝝ
qui spiritualit ꝑ gratiarum
et satisfactionem cōfessi sunt m
gscientia a sordibus pcōꝝ propt
veritatem dei .ſ. doctrinam sacram
a deo mfusam ad gfirmandū ꝓmissa
patris sic spiritualit cōfitentiū q̄
talibus ꝓmittit vitā etna m rīmu
neratione q̄ ia reperīt ut sic m
promissionis iplet se ostenderet
esse veratem ¶ Ex hys ꝑz q̄ non
mpulit vitas iudeos quibus ꝓpe exhibita gentibus vero mā prestita
est quibus nulla promissio fta ē
et io dico .ſ. adduco gentes debere
honorare deū sup mā q̄ eis non
promissus ut ad eas missus fm
augustinū suscepit ¶ Vñ ad gfirma
tionem hui adducit probationem
sicut scriptū est gfirmans de gentibus
q̄ a sūpte st̄ ꝑ mātam de quibus
ms videt ꝓpterea gfitebor tibi
m gentibus .ſ. facia tibi gentes gfi
teri voce laudando et noī tuo cātādo
corde exultando .ſ. facia tibi cātātes
cantici nouū vt cū letitia te laū
dantes ¶ Et iterū ysa dicit letamī
gentes q̄ assūpte estis vt sitis
vnū oluc cū plebe eig .ſ. cū spīri
tualit cōfitēs ¶ Et iterū laudate
eū oēs gentes barbare gce et latie

cū quibus omēs populi p thz ꝙ
glo tibus magnifīc cū qui auxit
plebis sue et rursus ysa aīt c.o pr
erit radix esse qui stat p̄r dauid
et dicat radix qua sicut latet
sub tra et no appareat sicp tram
ꝙ qr̄ no stat rex ꝙ homo popu
laris ꝙ ex rḡibus p̄ceterit hūg
radicis dauid arbor stat qui
p̄ gram p̄ mariam fecit fructū
y exemplū et ex hac rādice exit
ille qui exurget regē gentes p fidē
et opa bona et io m cū sperabūt
genesis vltimo ipe erit expectac.o
gentiū ⁊a ꝙsidem.o est de eis pmia.e
cū deus ā spei vbi sunt due ꝙlu
siones p̄.a est ꝙ p sacrā scripturā
doctrinam ꝙsecr̄ quis maxima rmune
racōne xp̄e multiplicem pfectionem
Nam p vtutū pfione homo acqrit
etiam rmuneratione sac aut doctna
docet nos m vtutibus exrē p̄n hugo
de scō vic. fructg sacre scripture ē qr̄ mete
scā erudit et moribus ornat docet ꝙ
scē delectat et ꝙ mutari expedit cōceptus
mūdi suadet ad amorem conditoris
mflamat docet qlit vtutes debent ac
qrī et qlit vita valeāt declinari et
io sci doctores p̄destinati fuerūt no solū
ad p̄mū ꝙ etiā ad excellentiū ḡdum
p̄mij Vñ dicit deus ā spei ꝙ dator spei
ꝙplear vos cū gaudio spirituali exspec
tatione future rmuneratiōis et pace
sine q̄ non est gaudiū m cr.e.. ꝙ fide
vt habundetis m spe ꝙ rationes sitis de vita
habenda m vtute spūs scī ꝙ bōe operatiōis
quia dat spūs scūs amē sequt.r simo q.ij

Iohānes cū ⁊mo de z.a dnica
audissēt m vinculis xp̄i mis.
Sicut videmg m naturalibus qd ad
introductionē for.e nālis ex materiā
debite dispōm p̄cedit aūt dispō fit p
prohibēte ammonitionēz et p̄monitōis
adhibitionē Sic r̄ueā m spiritualibg
venit.s filē qr̄ ad h.o vt for.a grē diuine m.o
ducat.r ex vt ipm volūtas debite dispo
nat.r h.s aūt dispositio fit p vitiorū
extirpationē et vtutū mfertōz qđ quidē
p̄cedens saluator mē ymaginationes
ꝙsiderationes m elīa.o mora.r millēo
rēpūtat p̄.ma ē de debita dispōne vo
lūtatis ad grē r̄ceptionē qđ nota.r m
p̄hone vmaculati discipulorū missione
p̄n dr̄ io cū audissēt .i.m est de pro
uida extirpatiōe vitiorū et h.o p grē
mfusionem qr̄ mtelligit.r m saluatoris
rūne ibi cūres mūdate leprosos
vidi et aud.t ceci vident claudi ambu
lant xp̄ē .i.a de ꝙgrua p̄fione volū.r
et h.s p grē mhabitūatione qr̄ mtelli.r
m iohāe p saluatōe emendatiōe ibi
aūt illis ab eūtibus p totū r̄ē Circa
p̄mā ꝙsiderationē est notandū ꝙ vo
lūtas cū eqlit sit subm grē et pcti
et ratiōe nālis melioratiōnis et mfecta
sit pcto oz ꝙ p̄formet.r p gram qr̄ pcm
et grā ratiōe qrrentis no se qpatit.r
Teod.t ꝙ mutuo se expellūt. h.s ḡ.o vo
lūtatis reformatio juuāi debuit p
gram p̄mouēte ꝙ qđ.t est mūtatū
ad bonū qr̄ est motg bone voluntatis
quo deus nos p̄mouit vt de ꝙgruo
nos disponamg ad r̄ceptiōē xp̄m
m mentē p gram qr̄ aūt h.s r̄ceptio

nō de ꝙgruo
ꝙsequente

sit nob possibilis p3 p lonem d' q
btā vgo mente acept xpm q' car
ne ꝫ aīa vgms fiut eusdem spei
tū aīa nra g. quodd fiut sibi pos
sibile et nobis ꝫ tm grā me te q
m puris nālibus xpā voluntas
non meretur nec vitare potest
prtm q p3 ratōe. primo sic q nul
lū agens potest producere effm
extedentem ppām vtutem msi
assit altor virtus. ꝫ mereri est
effus extendens po. et vlutem
voluntis m puris naturalibus
talem aūt effm nō pot volūtas
p̄ducē sine vtute alcioi. sz aūt vtus
est grā q est principiū p̄ductū
actꝰ meritorij. p3 et z. cū grā
sit principiū vite spūalis q
aīa mortua prius exuitur p grām
Vñ g. p̄fitens voluntatem fiat
eig actꝰ deo acceptos et vita eterna
dignos vñ ordinat apla Justificati
ex igit grā xpi q fidem heredes simꝰ
sm spem vite etne Dz mīquid
obligam ad gram habendam cū
sit domū sr nāle et p gnīs non e
m potestate nra tm deus sic ordina
uit q se dispo te eam daret de congruo
non de nāitate q cū voluntas dna
sit infinita et g creata finita
p ea necessitari non potest Vn
hz exīstitione dna grā habent
rationem acceptationis tm deus
possit actū vnū bonū acceptare sine
grā q iste actꝰ s. acceptatē e xpm
ordinare in vltimū finem s. vite
etne Istud pot fieri immediate gra

quo deg dispositus
q grā acquirit

qui e habitꝰ caritatis quē deus in
stituit ee rationē acceptandi cū sit
talis habitus sufficit g. iste ordo ra
tionis. s. actu mo ordinari ad vitā
etnā qui aīa nō ordinabat. ꝫ q vt
est dictū ppū principiū actꝰ p̄ti
e voluntas q p one prtm e voluntarius
vtz p augustm d' q nulla alia re
fit mens hois siue libidinis nisi
ppa voluntate dicit em ppa si bnard'
q non est cois nā deo et hoibus
ꝫ nra tm qn q facimꝰ nō ad hone
stem dei et non ad vtilitatem proximi
ꝫ ppt nos xpos facimꝰ non mīte
dentes placē deo et p desse proximo
Reuocā hinc gtraria est caritas sin
q oīa alia dō non p̄ducit ad deū
et xpā sine alijs nos p̄ducit ad
deū et p quā tota nos mhāitat
finitas sm augustinū in de trinitate
Vñ oz vt hanc eluquētes qfor
mem eam dine voluntati et hu
mulo caritatis q sm bernard'
voluntatem ppām rimquētes melius
amittit imo lucrant. q mutantes
illū in melius vt cois fiat que ppa
fiut q cois voluntas caritas est et.
licet p̄mū motum valens ad
dispōnem voluntatis q est gre
dine reformatio q nō cū dicit Johes
3 d' mtpta mē est grā et significat
voluntatem gratum reformatum ro
se. secundū q requiritur ad debitā
mentis dispositionem. s. humane
voluntis ad diam conformatiq ibi
in vmculis moraliter. p vmculū

mtelligit. ꝙformatio voluntatis mee
ad dmam me. dilcõe que ẽ vnitu
lũ ꝓfrois ꝑm applm nos ꝙ debem⁹
ꝙformare voluntatem mam dnie
voluntati qz voluntas dnia ẽ rgula
effmũ gtm gentiũ qz rgula apponit
rgulãt eig ẽ tudinem manifestat qz
ꝙ. mã voluntas ꝓpt. mstabilitatem
est rnua oz ad hoc vt rñficet. rte
rgule vmat. hec aut est dnia
voluntas q ꝑ vniformẽ rgulat
vñ aug. Impiũ est tu nõ placz
dnia prouidencia vñ quidã de
dei prouidencia ordinat tenem.
velle ꝑ q̃lit. hec ꝙformatio fieri
debeat est notandũ qp hec ꝙformatio
hꝫ duplicem rñsptm vnũ ad vo
luntatem mam alũ ad voluntate
dei hec rñspicit voluntatem mam
q dr. est. s. sensualitatis et ra
tionis. si rñspicit pmã. s. sensualitate
s. no dz fieri ꝙformatio qz ista erat in
xpo rñminuunt passiom qz
no fuit voluntati dme ꝙformis
m voluto ꝓz [illegible] hec ẽ vna diuo.
qz videt. qp m appetitu sñi. xpi
fuit pctm qz no erat ꝙformis
ꝑ oĩa voluntati dnie m voluto qz
videt pctm esse: dicdm qp habẽ vo
luntatem diffor. voluntati dnie
non est pctm ꝑ habẽ voluntatem
diffoꝛmem m foꝛ volendi vbi
ꝑma deus vult. prem meu mori
et voluntas mea vult prem meu no
mori erat qp ego sũ diffoꝛmis volũ
tati dnie m voluto ꝑ no m foꝛ
volendi qz voluntas dnia volebat

ꝑtem sñtia oppete opoꝛtm eig qd
tpe volebat s. est m appoito qz no
fuit mpletũ qd voluntas i xpo
voluit vt nãlis qz velle voluntatis
vt nãlis non est nisi metma.
ad suas ꝓfrones nãles sibi que
mentes. s. ad ee m corpore pro
aliquo tpe et voluntas dnia erat
ad oppositũ vt non eet m corpe
ꝑ aliquo tpe et. qnz fuit mpleta
vz m oratione qz vo. te eluente
simpliciter voluit mori vt dr.
no mea voluntas ꝑ tua voluntas
voluntas fiat ꝑ et a. mu pr si
possibile est transeat calix iste
a me tã a. est rationis et hec est
duplex. Prueda est determinata ad
vnũ vt est voluntas nãlis et. no
est ꝙformis qz eluit actũ ꝙfoꝛme
metmationi nãli alia mdeterminata
vt voluntas deliberata et ꝑdonãta
et. tenem. vt hec ꝙformatio rñspiat
dnam voluntate. h. vt quãtũ ad
voluntatem sigm s. tenẽ. ꝙfoꝛmi
vt pz de abraham luc. ꝓceptu
fuerit sibi vt filiũ suũ dmo
laret sed voluit deg aliud qd
sigm ficat. qp volebat abraha
velle. s. metmationẽ dei filij seu imolationẽ
vt rñspiat voluntatem anteedẽte
qz sit deg vt. oes homes sal. fieri
sic et tu vt rñspiat voluntate
ꝙsequẽte sic no tenet. ꝙfoꝛmi qz
vo. te ꝙsequẽte te vt. deg mala fieri
qp mssiue tu oĩa phibẽ possz
et tm nullg dz velle malũ qz
no solũ malefacientes sed dignm

morte etna ſz ecc qm ꝙſenauit ma
le facientibꝫ. roꝫ. dr̃nt tm vo. tas
antecẽs et gns qr vo. tas ans eſt
r̃ſpicd poſſibilitat ad ſalute 2a
eſt r̃ſpcus ad ſalute qdmodaliter
vt ſaluet ꝓpm ſi nolit et hꝰ nõ ſp ꝑple.
qr dependet a libero arbitrio hi aut
vnctio ſit ꝓ amorem 1 mor eiꝰ
e quodd vmctiõ qd hꝫ quada vtute
vmctiua hmoi aut vmcti 1 e fm
nulq ꝓ e ꝙſeruatio ſpiritualis
vite et iſto ligat 2 cũ corpe ne de
fluat ꝓ laſtnia. 1 e ſollicitudo
bñficiencie et iſto ligat 2 homo
cũ ꝓxmo vt faciat ei ſicut velꝫ
ſibi fieri 1 eſt exhibitio filialis
r̃uerencie et iſto ligat 2 homo cũ
ãi deo ꝓ debita ſubiectionem
ſz quate vtutis ſic hmoi vmctiõ
caritatis/ ondit hugo de laude
cãtatis d. hi em trahit deſi
liũ m dgmns vteriꝰ de mũdo
ad pathulũ et ad mſeriã et
hꝰ eſt q̃ gete ſaluandoꝫ aie
trahmit 2 mpadiſũ hꝫ procdo
lor hꝰ vmctiõ r̃lmquentes capiũ 2
vmctiõ pcoꝫ ꝙceptis multis
amõt nam ex delicato victu
ꝓꝰ ꝙſurgit laſtnia carnis
cui ãnexa 2 leuitas mentis. et
hinc loq̃citas oꝫ hinc onoſitas
tepoꝫ hinc horroꝫ pemencie
hinc torpoꝫ negligencie hinc lasꝫ
noꝫ nature hinc moꝫ gehene
hi vmctiõ p̃udens ꝙſpls mat
multos alligari lamentatur
cũ fletu d. phil. ꝫ. ꝙſulti ãbulat
quos ſepe dicebam vob et nũc fleꝫ
dico minimꝰ crucis xpi quoꝫ fines
interit quoꝫ deꝰ venter eſt ãe
ad hꝰ gꝰ vt hmoi vmctiõ diſtripat 2
et ac nob picant 3 oꝫ dñe ſapie.
adhibe ĩformacionẽ vñ ſequit 2
m. ꝙ pmouet voluntatis diſpõe
ſ. dñe ſapiencie mſõrionẽ pn
d. cũ audiſſz o xpi hm ſicut videꝰ
ꝙ creacio mũdi dat quodd teſtmo
niũ dñe maieſtatis ĩmenſitatis
et auctis ſc hnam gns r̃pacio
ꝓ filij mcarnacionẽ dat maxmũ
teſtimoniũ etne bonitatis et ĩpſe
cãtatis Nam cũ hmanũ genus
ꝓ pctm pmorũ pentũ iuſto iudi
cio dei fuiſſ a ſupnis elongatũ ml
tis miſeriis ĩpliciũ et etnis ſuppli
ciis mancipatũ nr creatura ĩcẽ
bat 3 q debuit ſm diuinam ordina
cionem r̃pare auctor creature gmi
ſerans et ꝙpatiens ſuam mtimat
poteſtatem ad carnis vnionem
et ſua dilatauit caritatem ꝓ mortẽ
paſſionem Vbi ꝓpt caritatem 2
vñ licet aliũ modũ potuiſſz ha
buiſſe mẽ r̃pacois ab te ſ. ꝓ pena
treaturam q pz qr mors xpi fuit
ſecundaria cã et meritoria deus
aũt pmaria mẽ r̃ẽpcionis quid
gꝰ deus potuit mediãte aꝰ hꝰ
potuit ſme eo ꝫ deus deleuit cul
pam me te morte filij ſui tanq̃
mediante cauſa 2a gꝰ potuit ſme
ea et hoc potuit de potẽa abſo tã

Deg ppt multas rações vo luit met ffaussare et no p a. ꝑa kura hg po

si sic hic ordmassꝫ ꝑ magis ordma. q̄ filig suꝰ satisfaceꝝ. et ꝓpt̄ mltas rationes. ℙ. a. est vt huiana nā nō tenere. tanta dilcōe msi a deo ℙt vt ex hoc ostenderet suma dilcō nem ad hoiem et ex hoc ꝑ amorem eū theret ℙt vt ista satissfactio essꝫ efficacior et excelenti mō fieꝝ s. ꝑ talem qm cāt ifinite diligi bilis et ꝑ gnōs eig actio ceꝑt ifinite acceptabil. ex ꝑte ssu vn̄ ioh. Ei vo lūtas purgata ꝑ gram̄ m vmaul. caritatis vmq duē volūtati Cū audissꝫ opa xpi. s. creationē et ꝑpationem et mſoꝝionē vtutū merito debuit illustrari qd̄ etiā ꝓz racione Nā btitudo est ꝓmiū vtutū oz q̄. ad btitudmē tendentes hꝫ vtem dispositioi. ad vtutem; vbis et exemplis prouocam. ex. aut et ba aliquꝰ tanto efficaciꝰ ad vtutem mduc̄ qnto et firmior habet. bomtatis opio de nullo aut hoīe habet. bomtatis opio ifallibilis ne habeī poterat quia etiā sci viri i aliquo inuenit. deliquisse Vn̄ necessariū fuit hoi ad hoc vt ad rdepmonē gre mes debite dispōneret. ꝑ a deo huiā noto doctnā et exempla vtutis que sunt opa. audiendo ꝑtinet ꝓpt̄ q dns dicit Jo. z. Exemplū dedi vobis ꝛc̄ quanto audiens doctnā et exempla xpi merito debuit ꝑ metis adhesionem et spei desideriū assecturi Vn̄ seq̄t. tm motiū valens ad debitam mentis dispōnē. s. voluntatis fōte ꝑ gram̄ et ꝑ desideriū sursū actio Vbi mittēs duos de discipulis suis Quod ꝑ hos discipulos moraliter intelligitur msi fides fōrta et spes que sunt due ale q̄bꝰ mens eleuat. i deū q ex cognitōe fidei q̄ i dei filios adoptam. hꝫ. exspectam̄ ꝑ fidem futurā. btitudmem q̄ s. spes ont. ex meritis p̄decēbꝰ gnā a deo coopante. Vn̄ addit. Tu es qui venturꝰ es. q. d. semꝰ te ꝑ fidem fōrtam Tuē eni fides fōrta e i intellcū q̄n caritas e i volūtate an aliū exspectamꝰ. q. d. nō dubitando ꝑ amando gne gtū facietis delcōnē et mentis sanctetatem. si ponamꝰ spem q̄ hem? ex vna gna tione sūm bom ipm̄ desiderādo Vn̄ ad ho. vt mens ꝑ desideriū eleuet. m deū ꝓmo ꝛquirit. fides q̄ sicut videmꝰ p oculꝰ nāles nō ꝓt videre vrū oīas luē nāli ꝑ cū illustrat. radio sol. ggnoscit etiā mā. ꝛeū s. intellcūs huiang ꝓtūcūq̄ est ꝑ spiaꝰ non sufficit ad ggnoscendū deū msi luē fidei sueit illustrꝰ Ysa. V. Si nō credidis nō intelligetis ho. etiā ꝓz racione Nam btitudo hoīs gsistit i q̄da fīnali dei visione ad q̄m nemo ꝑ tm̄ ge potest msi ꝑ modū addiscētis a deo doctore et ho. succssiue ꝑ modū nē sue Dis aut talis addiscēs oz q̄ credat ad ho. q̄ ad ꝑsam sciam ꝑuenat hm̄ ꝑhm̄ q̄ oz addiscēte credē Vn̄ ad hoc q̄ homo ꝑuenat ad ꝑsam visionem btitudmis ꝑ exigitur q̄ credat deo ut discipulꝰ magro docenti q̄re nām est credē.

ad salutem Vñ fides requirit ad 2m vt
mens in deū p desiderīū erigatur
quod aūt fides necessaria sit hoc patet
rationibus 1ma Q vt quilz homo ad
veritatē diuē cognitionem puenīat
sua eni ad qđ primet p hac deū ee ppō
t psupponit etiam multas alias scī
encias et sic non nisi post multū
tps vite sue ad cognitionē dei pueniret
2o vt cognitio dei sit cōior q multo
ī studio sciencie pficē non possit vt
ppt ebetudinē ingenij vt ppt alias
occupationes et necessitates tpal vite
vt etiā ppt corporem addiscendi qui
ōmō a cognitiōe dei fraudarentur
si ponerent eis diuā p modū fidei
3o ppt ētitudinem Rō eni humana
ī rbs diūs est multū deficiens cuius
signū est q phi de rbus humanis
nāli iuestigatiōe p silogismos
ī multis errauerūt Vt q esset
dubitata et cta cognitio apud
hoiēs de deo oporteret q dīna eis p
modū fidei traderet Iđi a deo qui me
tiri non potest Vñ pz q fides requirit
ad 2m vt mens erigatur et acceptet
q sicut vīa aīa est deo accepta nisi
ordinata qntū ad itellectū p habitū
fidei qui habitus supnat Circa qđ duplex est
fides .s. informis q existente in itellectu caritate
tue est ī voluntate Alia est fides ī
formis q existente caritate non e ī volūte
Q videns ne p istam fidem informē
decipiaris q 2m fides non est vta
non habens ī voluntate caritatē q
est fōr fidei Q q non sit vta pz q vīa
est habitus quo mediāte actus fit bonus
et p suus 3o non fiat fides informis
q non dirigitur caritate .i. opū
mpletione q p hanc diligit deū
Vñ ja fides sine opibus mortua
e Vñ si queris que sit fides viua
ēta illa p qđ xps habitat ī cordi
bus nris Vñ ver tam diu in nob
xps viuit qđ diu viuit fides et
postq fides mortua est mox xps
in nob mortuus est q p fidem viuit
ī nob Vñ b sicut corpis vita ex
motu cognoscimus ita et fidei vita
ex opibus bonis qđ eni mortua est
fides est vita corpis aīa est p qđ
movet et sentit vita fidei est ca
ritas q p illam operat Vñ cōfi
gestente meritum fides moritur
sicut corpus aīa recedente .
Vñ sine fide .s. formata meri
te impossibile est placere deo 1o
ad 2m vt mens ī deū p desideriū
transformetur requirit spes certa
Vñ dicit an aliū expectum qđ
ppō actus spei est exspectare q pz
q exspectare e actus voluntatis
Q actus voluntatis est velle Q no e
velle respectu rei presentis Q respectu
rei absentis Q hoc velle est exspectare
Vñ aug dr q spes est certa expec
tatio beatitudinis future puenies
ex meritis et ex gratia dei dr eni
am aliū ad īsinuandū q gīa et
gloria differūt talr Q tamen sint
apl sint eiusdem materie quia dr
gīa dei vita eterna Vñ b ī hmoe
assumptis triplicem gradum diuine
accepimus Vna q quercimur

Ulia q̄ m tptationibus adiuua
mur ꝓ̄m q̄ pbati r̄muneram
ma meritat ꝑ q̄ voram. ª pue
hit q̄ iustificam. ª g̃ sūmat q̄
glorificamur. ꝑma beneplacitū
ª meritū. ª pmiū cat. de p̄ dr.
de plenitudine eo⁹ accepimus de alys
dr. grām pro grā q. mu. gre glē
pro merito ꝓpal multiplicē ª equi
ª gsideratio que ē de pruda extir
pacione vicioꝝ ꝑ gre ꝯpationem
dum dicit euites r̄nūciate r̄nūciate.
Johām q̄ viet audi. ª geia ē spes
uiaꝝ. Ulia sicut q̄ nocent primo
nob alia q̄ nocent primo et oia dicū.
vallis lacrimarū q̄ vt fletꝰ fles
fluēs plagenda est vita pctoꝝ
q̄ sint vicia patent. q̄ vnū aliud
causat et vnū alterū ē pena p̄.
q̄ r̄mouens illud q̄ phibet a pcto
effectiue iducat aliud ª h. facit
pctm q̄ sult demeritorue r̄timet
grām et vtutes. diam cura et an
gelicam custodiam. Dn anselm
Si quis voluptuarie pereat ex tue
n̄ deo ꝓpm maxi. miracula ab
straḥat a pcto ruit i pctm et sibi
dat. m pena q̄lit aut pctm sit
alterū pena vide Nam pē duo di
cit s. dapnū et malū q̄ mfligit
q̄ demerito pdente ª pctm sequens
resp tu pdentis s. se h̄z q̄ ise ē ma
lū et dapnū et ꝑmittit a deo no sibi
assistente ꝓpt demeritū pdētis
pctm. Hz dicēs quo pctm sit pena
cū sit voluntarium. ª q̄ suffiat
ad hoc q̄ aliq̄ sit pena q̄ fit gt.
ōtemnatione nālem voluntatis et
bonū sibi quemēs m esse quamus
non sit gt eo actū illicitū. Ex.
martires sustinebant marmos
cruciatꝰ quoꝝ sume volebant
sustinere g. sustinebant penā
no gt rpm velle ª gt motū nāle
ª q̄ vicia vt sic sunt notula
oz vt eruerpentur licet aut extirpa
no sit ꝑ grām q̄ gm et pctm mutuo
se expellūt cū sint oppta q. p. ex
pte pcti q̄ pctm ꝑuat bonū hois
videlicet gtuita et rtitudm debitā
m ee actu non tm ꝑuat habilitate
ad bonū vt aliqui dicūt s. q̄ cū
ista habilitas sit finita tandem posset
tota tolli ꝑ gtinuationē pctoꝝ
q̄ efficeretur ihabil ad oem bonū
hoc em est falsū q̄ pctm nichil
ꝑuat valutatis i aīa cū g. habi
litas aīe sit gnālis sibi g. ꝛc. Hc
et opio 2. ꝓz ex pte gre q̄ gra dat
ꝑmiū ee spūale cū sit principiū
ꝓductiuū actꝰ meritoꝝ q̄ ia
aīa mortua pctis r̄uuiscat ꝑ grām
Vñ m psona pctoꝝ dicit Anselm
homo quis me lubembit et sequitur
grā dei ꝑ ihm rpm Pctm em nō
r̄mittit nisi opante vtute ihūte
sibi aret em pene ihūte q̄ mpleat
offensam mihūti et io cū nulla
creatura sit capax vtutis ihūte
oz q̄ r̄mittat ꝑ grām q. ꝑ cōdēs ceno
nē dīna et q̄ ꝓm. b. vt dictū est
sic geia spes vicioꝝ q̄ aliq̄ sunt
r̄missibilia et aliqua nr̄m̄issibilia
q̄rū vtraq; spes ꝑ grām exstirpet

est videndū p̄ de rmss. Vñ nō q̄ elvā. eniat sex defectꝰ quibꝰ aīa i
fic. p̄ petīm p̄. erroꝝ raciōms qui ītelli
gīt. m̄ veritate. 2. est cūtus affīois
mouentis q̄ ꝓpōit. i claudicatione
2. īmūdicia q̄ ꝓsentie cūlus que
ifert. i lepre ifīe. q̄ ē separatio
aīe adeo q̄ īfīuat. m mortis ifluc
tione. 4. ē duricia cordis q̄ īmut.
i sīrditate. 5. est defīus grē et vtu
tū q̄m on. m paupte. 6. mo dicꝰ q̄
petīm opatur i aīa erroīe raciones
eligentis cū dicit ceci vident. Nā
cū aīa fīa cēt vt capax eēt sūme
bītudis data cāt ei pō. ad sīmū bo
nū ggnoscendū appetendū et frue
dū ꝑ cū homo ꝑsensit m petīm q̄.
dei. phibitionem tuc oīs vires aīe
st. deordinate. q̄. n. homo ex amore
visibiliū ab invisibiliū amore cecidit
sola illa visibilia ggnoscit et eis
iheret et ita cecꝰ est m aīa q̄ nō
ggnoscit sepām vt de ea dicatur
sapiencie. 2. excecauit eos malicia
eoꝝ. Iuꝝ aūt defīm tollit grā cuꝰ
est aīa illūare ipatiue ꝓpiendo
acto illūinosos fidei ita m̄ rāo
mā lippa fīa sit ꝑ petīm q̄ nō pos
simꝰ ꝑ nos m̄ veme veritatem. Vñ
deus condescendit nobis ne i erro
rem essemꝰ dedititꝫ nobis notiā
veritatis i fide vt rīgulis fidei ꝑ.
m̄m hīliter subiciamꝰ si non
volumꝰ deuiare. Vñ sicut oculꝰ
nāl non potest vidē rem deꝰ
luce nāli ōi et illuiatꝰ tndio sol
ggnoscit et materia vīū. Sic
itellectꝰ humanꝰ quātucūꝫ ꝑspi
cuus m̄ lūe fidei ggnoscit defīus
eciam latentes et hō est q̄ elvā. 7a
dicit. Ceca vident. Fides em̄ primo
aperit oculū sīmstrum cū faat
hoiez ꝙsiderare mala sua et on.
ei etna supplicia. 8. aperit oculū
dextrū cū faat hoiem ꝙsiderare dīna
largitatem et ostendit ei etnā bītudi
nem. 9. defīus ē curuitas affīois
cū addit claudi ambulant. i affīus
nāl. datꝰ est hoi vt deū diligeret
ꝑ petīm curuisuctus est ita q̄ eli
git deterꝰ pro bono. ō est q̄ volū
tas non fert. m suū obiectū nisi
vt a racione ꝓ ostensum q̄ ergo ra
cio ēmat et sic voluntas acceptat
affīus mauruatur et claudicat
a rītudme actꝰ. Vñ quatus homo
nāliter velit finem vltimū si. in boe.
d. Insta est nob̄ veri bom q̄ acpi
ditas aī oīs huc finem non esse
qūt. q̄ ꝑ eadem errant a rō tīmte
mcredendo et. ptingit ipos a fine vl
timo demare et finalit frustrari
huc g. defīm excludit ꝑ affīm r
ordinando m deū et. fit rduc. nā
voluntas ꝑ caritatem isorta vicios
vt sic rsistit vtuoꝫ opib̄ fidelit
msistit. ꝓpt deū q̄ em curua et auer
sa fuit adeo nāte hz vt cōiuga cogat
se q̄cordare cū deo et moto rbellens
ꝑ studiū bom opis ad rītudmem
reflerte dme voluntati et. claudi m
ctpnū ambulare. Duo pedes affīus
st. animi placendi deo et proficere
primo. Quidam claudicant pede

no for. q̄ ei vo. te
sed dicitur illuiare

ſmſtro ſ. qui voluit deo vacare no
aut ꝓximo mmſtrãe quadam⁹ aut ego?
et illi claudicant dextro qui vero ꝑ
nſ deo nr. ꝓximo intendit vtroq; pe
de claudicant ſm illud .3. ro. 9. vſq;
quo claudicatis in duas ptes. q. d. nũc
tps eſt vt deo intendatis ſil. et etiã
ꝓximo ꝓfuturus. ¶ deſtruꝫ eſt i mu
dicia ꝙcupiſcentie carnalis q̃ mſtãt
in lepre mſeriã ꝑ petim. vt. ꝙcupiſcit
aiã maculam et effic⁹ lepſa macula
ꝑpẽ dic⁹ in corpabilibꝫ q̃n aliqd corp⁹
mundũ puta argentũ vl veſtimentũ
ex ctactu alterius corpis ꝓdit in to
rem exemplũ int omes mfirmitates
lepra eſt periculoſiſſima qr eſt contagio
ſa ſola aũt tactu mficit et tactus ſã
tãe non ceſſat mfectio lepre ſicut
ſiem in ſpiritualibus oz maculam
ymaginari. ¶ ſz aũt aiã hois duplicẽ
intorem ¶ in quadam ex luce nãlis
racionis ꝑ quem dirigit⁹ in ſuis
actibus aliũ ex luce diuine illuſtra
tionis ꝑ ꝙ etiam homo ꝑficit⁹ ad
bene et decenter agendũ eſt aũt quaſi
quidam aie tactus q̃n per⁹ aliquibꝫ
rebus adherendo ꝑ amorem qr lumẽ
racionis et diuine legis ¶ in dẽrimẽtũ
intoz ex tali ctactu puenies ma
cula aie vocat⁹ et quia⁹ ceſſãte actu
peccandi tñ remanz macula ¶ in
ſicut paulatim rubigo crescit q̃n
no ſtatim macula abſtergit⁹ ſic
venit macula ſi purgari negligit⁹
ſuccreſſiue venit⁹ ad rubiginem
peccati mortalis ꝙ non ita cito auferꝫ
ſ. aũt ſola macula lepre ꝑ ſolam
gratiam extirpat⁹ ¶ Nam gra ſz de in
aiã ꝑ modũ ſanitatis quietatis
ſicut em homo ſanus non mutat⁹
a ctrietate humoꝝ ſpm molestantiũ
ita in gra exiſtens q̃ debz tale mſ
mutatem no inquietat⁹ ab impug
nationibus paſſionũ ipm vexantiũ
ad modũ febriũ pugna a ꝙcupiſcẽ
carnis ꝓpter q̃ infirmitate dicit apls
¶ int nos ſt multi infirmi et debiles
etc. ¶ ſz q̃n aduenit gra tunc aia efficit⁹
ſana. yſa. 18. de aia ſe diſponẽte
dicit⁹ tunc erupet q̃ mane lumen
tuum et ſanitas tua cito orietur.
¶ Ratio huius eſt qr no dimittit⁹ pctm
niſi tollatur offenſa ſz offenſa dei
tollitur ꝑ effim dilectionis dei q̃ eſt
gra q⁹ hꝫ ſequitur qd ſit ꝑ gratiam licet
ipe dilectio dei ſit immutabilis et etna
tñ effectus eius ſ. gra q̃z tollit⁹ q̃n
ab ipo deficimo et iterũ recuperatur
tñ ad ipm quãtumcũq; et hoc eſt q. d. qui
leproſi mundant⁹ ab immundicia ꝙcu
piſcentie carnalis qr ſicut lepra ſolo
tactu mficit ſic mortalis in nãs. ꝙcu
piſcentie carnalis multomagis exns
in ſua totalitate mortalis huius vite
e ymaginatio nã nullius alterius
vite ymaginatio cito mficit ꝙſciam
abſorbet intelligentiam armat
immicũ carnem qr animam ꝙ medi
cina gre dñe facilit celerit⁹ intellig⁹
lit ſalubriter ¶ Cura facilit qr po
tentia dña celeriter qr ſtatim
tñ applicatur ſanat integraliter
tñ ſit mdiſa ſalubriter qr no ſanat
ꝙ etiam in poſterũ ꝓſeruat hac

medicina fiunt mundatus naaman
a lepra cuius caro restituta est sicut
caro pueri &c. ro. 4to. destitus est se
parato adeo qd minuat in mortis
afflictione quid em est mors nisi
priuatio vite. Non nisi mseparatione
aie et corpis mors procedit. Et si
in quid in rebus humanis ebas etia
morte quid hora mortis iteratq
euenitur no mouet. Itaque no
diuicia reuereretur non gn cuiq
libz nisi xpi demq prit etia nisi
q sembus est in iuuenis adolesce
tibus quid in isidis. Et bona mors
ppt requiem melior ppt nouitate
q optima ppt securitatem est
mors pessima malaquid
in amissione mundi peior in separatoe
carnis pessima in omnis igno
rancia duplicatione. Q si in. b. studeamus
uiue vita ustoq q morte
eoq mori multo magis desideremus
sapientia em ustoq nouissima
preferit. Mors ppt peccm est nob
inflicta. Non b peccm pressit ut
sequeret mors qd sane si cauisset
homo mortem non gustasset
letinu petrando itaq vitam am
sit et mortem inuenit hanc aut
morte diuina esse descripsit dicens due
sut mortes et totidem resurrectiones
prima mors aie. 2a corpis Mors
aie separat a deo. mors corpis sep
aie a corpe. hac opa prim hac
pena pcti In pa resurrectio aie. 2a
corpis pma apparit huius et octul
tq aduentq xpi. 3tia gloriosq
et manifestq aduentq xpi pficiet
mortem beo corpis nulla euadet
pot cu sic ppa passio totum gnis
naturam speciem et humana de
nam mortem. Aie sola gra tollit
ipsq uiuificando q sicut corpus p
aiam ita aia p gram uiuit et no
sicut aia deredente corpus moritur
et aduemente uiuificat ita aia
p gram et hoc e qd dicit alba
mortui resurgent. p. aia mortua
p pcm pena mortalia habz aiam
oredo que p gram uiuit. Ro. 6.
Stipendia pcti mors sz resurgit
p gram vbi mcarnati in virgine
maria vn sibi dem e ab angelo
Aue gra ple. 2. 3tia destitus est dum
aia cordis q muit in surditate surdi
tas puacio vtutis audite et in valida
efficat aliqd bonu prpiendu sic
ruem surdus spiritualis est qui
b no audiens vbis dei audiendu aptt
illud. ps. Tamq surda non aud
iebam ro est q mes allia sensibilibus
no nisi delectacionibz rez sensibiliu
p inordinatu amorem pascitur et
ideo efficitur dme mspuacom et in
duratur et surdescit. Et est ruca ma
gnu signu reprobacionis q ad reproba
cionem sequit obduracio et insensibili
tas dnie mspuacom signu est inne
duracionis q aial homo no sapit
q st spus dei. Ac in surditas bene dia
cor mduratu q sicut durus est q no
sentit nisi mollit. Sic cor durum nisi oppu
tione sentit nisi pietate mollitur
nisi mo pabus mmis no cedit flagel

mdurat hor ſ̄ bn̄. mg̃tu ē ad bene
ficia ad coſilia mſidiu ad iudiciu
ſeuu ¶ muerecundiu ad turpia ꝓpau
dū ad ꝓcula nr̄ deū timz nr̄ hoiez
vēt. ¶ dn̄ gregoriꝰ ¶ nitroget ſe vnuſ
quiſq; aure cordis verba dei ꝓcipit
et mtelliget q̄ d nō ꝓꝑ ꝑdicta ¶ ſtū
deſtm ¶ hz extirpare q̄ grā vemēs
m aiam mdurata ad ꝛ̄ceptionē
dnāt̄ ſſpiracionū mortificat
et habituat audiē vt dicat illud
ꝑs ¶ audiam quid loq̄tur i me dn̄s
deus q̄m loquet̄ ad ⁊ plm. ſurdi audi
ūt. auduit em aliqu cu ſmſtra
clamorem pauperu vt et ipi exau
diant̄ ꝑu. xx. qui obtūrat aurem
ſuā ad clamorem pauperum
et ipe clamabit et nō exaudiet̄ alm
aperuit dextram ad audiendū ꝑdi
cationem ꝓu. xx. ¶ qui declinat
aurem ſuam ne audiat legem oro
eiꝰ execrabilis eſt ¶ ty. deſtus q̄ nō
cū dic̄ pauꝑes elūā ſicut em vide
q̄ pauꝑtas corꝑal deſtus patā i
exterioribus boms ſic ⁊ ſſpūal pau
ꝑtas i ſſpūalibo ¶ dn̄ ꝑs i ꝑſona
pauperis clamat. aduuua nos et
ſequit̄ q̄ pauꝑes ſm̄ ſmo mmis
¶ lanc ꝛam pauꝑtatem cūt petm
i aiā eo q̄ a ſme vltmo elmāt̄ eo
q̄ oīs bom ſpūal̄ bom ꝓuacōe deſti
tuta pauꝑ effic̄ et ꝛ̄cepta ad ſmis
vltmū ſentenciā. ¶ hanc autem
delz grā m aiā ipam vtutibo ador
nando rō eſt nā grā cū ſit radix
meriti a deo aſſert̄ ſic q̄ poſſint ſm
gula opa meritoria ab homie ꝓfta
et q̄ hoc non pōt fieri nſi ꝑ vtutes
i aiā quibo opa meritoria poſſent
ꝓfta et io ait ap̄lꝰ ¶ dia poſſu
ſ̄ m grā q̄ me aſſortat. ¶ ex iſtis
ſmmit̄ documētū q̄ maxīmū ſig̃m
grē i hoīe ē vtuoſe operari q̄ cū
h̄ ꝓficē nō poſſit nſi ꝑ ceteras vtu
tes quas gm̄ cūt i aiā io ab aplo
deuememo i aggmcione hituu vtuo
ſoꝝ et ab iſtis i aggmcionē grē q̄ e
radix oīm aliorū. ¶ dn̄ d. pau elūā
ꝑ dicāt̄ elūā ⁊ thēſauro ꝑcioſo ſ
grā et ſic ꝑz. xx. conſideracio q̄ erat
de extirpacione vicioꝝ ¶ ſequit̄ xx.
conſideracio q̄ ē de aggrua volu. ꝓfice
et hor ꝑ grē i habitacione ihū bis ē
xtꝰ ¶ ſam ſicut ꝑ gr̄am vbi mrtu
vicia extirpatur ſic ꝑ gr̄am vbi paſſi
i vtutū nfuſione volumus ꝓficiatur
q̄ ꝑz q̄ ꝓſm ēt oēm addicionem ex
cludit et io ubi nō eſt ꝓſto addicio
ad ē ¶ hibenda ſ̄ſ̄ voluntas ſim ꝑces v
tuales i ēt̄ gto mltū ſit nꝓfta eo
q̄ vtutes non ſint ſibi i nate et
io ad eā ꝓfcōm ⁊quirit̄ vt ſibi
vtutes nfundāt̄ ho. aut fit ꝑ
gr̄am q̄re etc. ¶ ad iſtam conſideracionem
ponenda ſt̄ tria documēta ꝑ ſm
eſt q̄ grā oīta a vbo paſſo ꝓficit
aiam i ēt̄ gto ꝑ vtutes aliā rō
ē q̄ grā eſt principiū ꝑductm
actū meritoriū et m actu conſiſtit
bītudo i quātū elicit̄ a grā hz
rōnē acceptionis q̄ ex dīna inſtitu
cōe hoc eſt q̄ quicūq; hz gr̄am
ſit deo acceptꝰ. ¶ hanc aut gr̄am
meruit nob̄ xp̄s ſua paſſione

oĩbꝫ ſufficiet. lz effi. oĩbꝫ pdeſtĩa
tis ſolũ vt ei dicam⁹ vuat ob
ſecro aĩa mea ob gr̃am tu q.ſ.
auerſi quertũtur pũſi corrigit
et giſi pficiũt. Vñ dicit bt̃s e
qui nõ fuſcã i me. q. d. p gr̃am
qui fuerit emendat⁹ i meq vtio
ſa ꝑtõe q̃ habu i paſſiõe et h⁹
p gmutacõem. i. meſ. merẽte
vobis gr̃am p paſſione h⁹. bt̃s eĩt
. i. ctificat⁹ de gr̃a aĩam pficiẽte
q̃ meruĩ p paſſionem. I.m do.
eſt q fundamentũ huꝰ gr̃e vtu
tes m nob apante ẽ ꝑpa gſcia q
nõ. ibi illis aũt abeuntib⁹ Dixit
ihs ad turbas de. jo. q̃ exiſtis m
deſi vi. ẽ p deſertũ gſcia mtelligi
q ſicut mdeſto ſole irradiante
gnia diuerſarũ ẽbarũ rumuſcuit
et gmiat et floreſcũt ſicut iuſti
ne . i. gr̃e ſplendente ſup gſciam
gmmiant et floreſcũt diuerſa
genera vtutũ i ea et h⁹ eſt q dicit
h⁹. bõ bone gſcie rumuſcuit i laboribꝫ
. ſ. exĩtꝫ vtuoſi nõ areſcũt nr̃. m mor
te euaneſcũt ſz rfloreſcũt et nõ de
fluent metiũ Vñ dicit ill aut
abeũtib⁹ q. p. vicioꝝ extirpacõne
Dixit ihs ad turbas . i. ad diſponẽ
tes ſe ad gr̃am de johane . i. de gſcia
q ideo dicit⁹ m q. eſt gr̃a q. ſ. vtu
tes ponit m gſcia. Vñ mat. 3.
vtutis fructꝫ ſapies i gſcia ponit
I.m documentũ ẽ q ſ̃m gregoriũ
gſcientia ẽ vas m̃ interioꝝ hoie
i q. gtiment. vicia et vtutes auſ
libet hois ne q. merzoie labam
gſcia diſtinguẽda eſt. Ad declaracõ
nem huius nõ ſ̃m. b. Quadrupler
eſt gſcia q aliq eſt non bõ et tran
quilla. Alia non tranquilla ſz bona
Alia nr̃. tranquilla nr̃ bõ Alia
tranquila et bona. gſcia aũt p.
eſt adeo qui m ſpe peccat. d. deq non
rõquret iſta h⁹ aũt aſſimilat arũdm
q. ſicut arũdo eſt leuis mollis et va
cua ſ. talem gſciam habentes cito
credũt et delectacõnẽ carnale ſequũt.
Vñ tales dr̃. p. ad corr. x. q i martel
lo vemt manducare michi mitto
gantes. ppt. gſcientia et io dicit ſ̃m
bernardũ vlpia gſcientia q eſt
tepida gũſacio cãlis cogitacio ſicca
confeſſio breuis opũctio obediencia ſine
deuacone oracio mtencione. ſmo ſine
crũſpectione et io talis gſcia ad modũ
arũdinis leuis eſt ad quãpiſcientia
mollis ad rẽſtendũ tẽptacionibꝫ va
cua oi gr̃a Ita gſcia ẽ bõ et non tra
quilla et h⁹ eſt eoꝝ qui iam querſi
ad dñm rrogitant annos ſuos in ama
ritudine Vñ dicit quid exiſtis mdeſto
videre. mol. veſte. et qui mol ve i do
mib⁹ regũ Per veſtimenta mollia mtel
ligit vita delicata hanc aũt vitam
nõ h⁹ gſcia q nõ eſt tranquilla et h⁹
ppt. otiacionẽs miſeriis et pẽitencie
exercẽ aſperitatem Vñ aſperitatem
eoꝝ gũſoꝝ qui rrogitat annos ſuos
i amaritudine. d. p ideo Nulla pẽ
gũuor gſcia mala vis aũt inuẽ ire
triſtis inuida gſciam. ſ. p pine aſperi
tatem et bene viuẽ Vñ poſſ dicere. d
actꝰ Omnes in gſcia bona ſum giſcia

a dñ q d gñsato ſum m aſperitate
pme qua gſciam ſen bonam ad pn
piendam gram qr ſm b. leuo gre
eſt gſcia bona ℣. gſcia eſt que n.
bō n. tranquilla h. eſt eoz que i mul
titudme petoz deſperant vn dicat
quid exiſtis videꝛ ꝓpeam et dico vob
ꝛr ℣. idemq m ñoibo q̄ qꝛ vto ſp gſſi
nt m medio vñ licet ſapiat natura
extremoz tñ ad quodcūq extremoz
ſe declinat io nō eſt vtus ſ vicii ex
d' prudencia q̄ ñ ſit vto tenet me
diū extrema aūt eiq ſt dolositas et
fatuitas ſ prudencia ſi i ſua meſura
pmanet ℣. vnto e ſi mio fatuitas ſi
plq dolositas vñ m h. dicat ſalvator
plq q̄ ꝓpheam hoc em pot ſonare
m vicio q̄ meludit dolositatem do
loſi em ꝓphe ſt. q̄ dolos argumentū
et filis apiobo corda ſubuertit ſim
plicū a veritate ꝛre fidei et ſtatu
bom apis hui ꝛpheudit. ℣. erem ꝛe.
viſionem mendacem et diacionem
fraudulentam et ſeductione cordis ſui
ꝓphetarunt nob ℣a. gſcia eſt bō et
tranquilla et iſta e eoz qui carne
ſpiū ſubdiderūt qui tū eis aderūt
pacem ſt pacifici tr. hanc gſciam
aſſimulat ā. lo ſalvator d. et ego
mt ā. m ā. fa. t. ℣. angelo. n. nome
eſt offiy nō nature h. aūt aſſla.
eſt ꝓpt ꝓpetates ſpiq angeli ipi
em ſt cuſtodes nri mrepatores
delinquenciū ꝓmotores ad bō vtu
tū ꝙſolatores patientū ꝓpugnatores
cūfligenciū mtroductores decedēciū
ſic vere gſcia a malo nos ꝑſeruet

vñ gregoriꝰ quid poteſt obꝛ nob
ſi oēs derogent et gſcia ſola defen
dat nos ℣. malū nrm ꝛphendit
vñ ſeneca ml timendū facit
ñ ꝛphenſibil vite gſcia. z. nos vtert
vtutibꝰ vñ. b. vere dñice nō ſt
apes ſ vtutes quas ſecū gſcia portat
vt m ꝑpetuū duces ſit. c. ons pme
alleuiat vñ. b. ons q̄ fertꝛ ꝑ gſ dño.
gſcia alleuiat. l. nos a malo ſecu
ros faciat ℣. b. quid mtm ſentiꝛ
atq̄ quecq bona gſcia dapnd
ceteꝛ nō metuit n. vboz qui ſiliꝰ
n. corpis crucietꝰ ℣. gaudia eēna
donat ſemuta nūq̄ ſapiens ſine vtutu
gſcia q̄ nob gredit ꝛr

z. dñica

z. dñica adventꝰ
ſmo ꝛre

Gaudete Gmo

Gaudete in dño ſp ꝛr. phil. c.
Cū gaudiū ſit de aliquo bono
q̄tū ipm bonū maꝝ eſt tanto magꝛ
de ipo eſt gaudendū. ℣. inꝛ cetera
aūt bona ꝛre bonū eſt maꝝ q.
dñus vt dicꝛ. q. eth. j. et io magꝛie
gaudendū e vt dicatꝛ gaudete ꝛr
m eplis p̄decentibꝰ app̄s p̄miciās
nobis ꝛceptoꝛis aduentū ꝑ eu
dencia ſignoꝝ et ꝓteſtacione ſcrip
turaꝝ hortabatꝛ nos ad gdigna
diſpoſicionem q̄ gſiſtit m ꝑſone
ereciꝝ vtuoſi. ℣. In p̄ſenti epla hortaꝛ
nos vt m adepta ꝑſone ioiudem
ꝓpt ſtitudmem erſpectacionis vbi
ostendit tres gſideraciones. C. ra
p̄mā gſideracione q̄ eſt de gaudio
ꝑſonis et eiq ꝑſeuerancia cū dicꝛ
gaudete ſt. quūq ānes. ℣. q. eſt
videꝛ quid ſit gaudiū et dicꝛ q̄ duꝝ.
ſit gaudiū dn ℣ ℣ erf

est etiam eiꝰ descriptio Vñ primu gau
diu ſ. ſpuale est exhilcõ cordis hñs
ẽtitudinem fiducie promissiõis libalr
primu cãtiõ ex gra dei et de meritis
precedentibꝰ Et ro est qꝛ promisit deus
se datuꝝ libalr primu debite seruẽ
tibꝰ Vñ gregoꝛius cũ opus exercet
primj fiducia ꝓfiunt Vñ p oppoꝝ
ẽsultat descriptio gaudij secularis
si que est dlcõsa male voluntatis ipsum
ta nequicia puenies ex voluptuosa
libidine carnis ociosa sine fluctate
cibi et potꝰ in ẽrũ habũdancia et
in pace exludendo adũsitates tẽpo
rales Vñ magne mẽe iudicu est
talem nequiciã ipsãtã nõ ẽlinquẽ
Ne gr. gaudiu tale sit in scõ p qꝰ
cogitur qs in extremo iehene dẽpnãẽ
io benedicit gaudete in dño. ꝓ. i vei
tute nõ in scli vanitate ꝑ in spe et
mitatis Vñ aug. dicit em nemo
pot seruẽ duobꝰ dñis sic neq pot gau
dẽ in dño et in scõ amico em mũdi
inimicꝰ dei ẽputabit. ꝗ. a gr. est qꝰ so
lũ est gaudendũ in hijs que nos ordinat
in deũ cuꝰ oppoꝝ videmꝰ i mũda
nis qui gaudent in diuitijs hono
ribꝰ et potestate q̃re aut in hijs
non sit gaudendũ ro est qꝛ ista alie
na st a vera ẽtitudine nr. gerit
ad eam ꝑ pleriqꝫ impedit Et
ꝑ qꝛ cũ declaratione ẽtitudinis sit
qꝰ sit p se sufficies Vt ꝑ ꝓ. ethi. ꝗ
necesse est qꝰ ẽtitudine adepta bo
nũ desit hoi ꝑ adeptis singulis
hijs possit adhuc multa bona
nãia esse puta sapiencia sanctas
et io in eis non est gaudendũ

Vñ leg. dicit Non gloriet sapiens in sa
pientia sua. Rr. Ire qꝰ ẽtitur in luctu
et in amaritudinem: p ꝑ. extrema gau
dij luctꝰ occupat. Vñ dicit in deo est
gaudendũ. ꝗ. a. gr. est qꝰ in tali gaudio
est pseuerandũ Vñ dicit sp iterũ
dico gau Ro est multiplex Prima
qꝰ pseuerancia quidd vult a deo ipe
trat Vñ apli pseuerantes in oꝛõe
acceperũt spm scm actuũ p. ꝗ. m
bonũ habitu custodit. ꝗ. aug. pse
uerancia magnũ donũ est qr. dõ ceteꝛa
gseruat. ꝗ. qꝛ difficilia fiunt facꝫ
lia Vñ b. predicti de otio ad labore
gũe ẽmt qꝰ incepit ꝑ postꝰ assuesce
cepit in vent facile qꝰ aut impossibi
le putaut. ꝗ. primu optimꝫ. Vñ ro. a
tolle pseuerancia nr. obsequiũ mẽde
ꝑ nr. beneficiũ gr. qꝛ nõ qui cepit
ꝑ qui pseueraueit salꝰ erit Vñ
apl dr sp gaudendũ non ad horam
ꝗ. a gr. qꝰ non ẽ gaudendũ in dño so
lũ p affirm ꝑ et p effirm in opibꝰ v
tuos. cui dicit modestia vra hs aut sm
glo. dicit instancia bono opm hs vlꝰ
ẽtitudo omm mr est custos omis modi
ficat omis dicit Vñ tulig modestia
est pudor honestatis decimas mdere
exterioribꝰ et efficit ordinatione
interiorem Vbi nõ qꝰ ad integritate
modestie ẽ requirit. p. m ẽ honestas
discrete giũsationis. ꝗ. m medicina
cordis sine gratie. ꝗ. m ẽ castitas cor
pis. Vñ dicit qꝰ modestia cauet in
decentiam in actu et sic est castitas
corpis. ꝗ. in membroꝝ situ sic ẽ
honestas. ꝗ. includit ordinatione
intrinsecã st est sinceritas gratie

Vñ dicit de honestate q sit vtuosa
q̃cio cui ap̃one mozt ẽspues vina
m se et i talio mtuutu dei vbi mutt.
q ad honestatem q̃tuor ẽquirit. 1ta
9o est q tales op̃ationes debent oĩbg
i notesa q ad pfim vtutibg ptmet
q nõ solũ sibi vnurt ꝫ etiam alys
pficiat p exemplũ. Vñ dicit no sit.
o ho. j. vra gsciã nõ sit oĩbg fidelibg
vt mntentur. Gather 1o sic luceat
et mfidelibg vt ibi mchil ñemat
ẽphensibile ꝫ pong aliqu ex. nro
quertumt. Vñ cassiodoro ex. cozt
vt eos acquiri cũ. lucebut opa
cozt nõ deerũt qui mitent. bonu
illoz. Circa 2am gsideracionem que
de pfitoz gfidencia ad deũ habenda
cui dicit. dns em ppe est. Sic 3s gnes
Vña est q deg sollicitãs nos ad bonu
ꝫ̃ presto est sibi fidelit seruentibg
ad ẽmunerãdũ. Vñ dicit dns prope
est deo apore vltimo dicit. Ecce ve
mõ cito et mercres mea mecũ. ẽt. Vt
.n. vemo cito ne delacio tediũ pareat
et mcres mea mecũ est vt cnitudo m
tedis ad laborem accendat dãe vtq
ꝫ. opus suũ ne malg ꝑmitate sibi
.pmittat. Vñ dt dns .n. prope e. j.
paratg dãe quidq̃d opg e m spualibg
et tpalibg. Vñ ysaie quãcies. 1o
querite dñm. et seq. muocate eũ
dũ ppe est. 1a. 9o est q deg prope
est ꝫ̃ p fidã gram fidelit ꝑuenientibg
io cũ fiducia postponenda e solli
citudo tpal. Vñ dicit michil solicita
sitis. j. sepo. mdi sollicitudm pro
missã dei ꝓoculis habẽ. 1a pe. 1o

Omne sollicitudmem vram pjectes
m eũ nã solicitudo tpal fiant nos
mdignos pudencia dei. Rõ est
q solicitudo de tpalibg ẽuocat aim
a sollicitudme de etms et ꝑuendo
deo cui sollicitudm solũ adest dña
pudencia tñ q generat m aiã
mdi gcepti et etnoz puru amore
q quanta sollicitudie quis pfundi.
m mdi gcepti tanto plg augmentatur
i etnoz amore et p ꝙsequẽs eo copio
sig dña pudencia effici digm
1a. 9o est q ꝑ. gregoriũ oracio on.
desideriũ mre voluntis i alq. qd
ꝑpam ẽpetrare et io postposita tpa
lui sollicitudme spualiter solli
citemur p orationes pro etms Rõ
potest ee q quãuis deg nob mlta
det ex sua liberalitate et nõ petita
qdam tñ nob petentibg deberent
dare ppt nram voluntatem vt. s.
fiduciã quãdam acpiamg ad tpm
ẽuitrẽdi et vt etiã ipm ẽcognoscq
ee om̃ bonoz autorem et io lucet
etiã ad ꝓpriedũ aliud bonu ẽtnũ
simo digm tñ nullo debz diffidẽ
cũ dns nos ad petendũ mstigat
Vñ ẽsoq nullp oratã sua bem fiata
deneget qui orantes vt nõ defician
sua pietate mstigat. Vñ dicit i
oi oratione et obsecratione petitis
x. mo. apud deũ oracio ẽ pro bois
adipiscendũ. Obsecracio p mal
vmouendũ gñarũ actio p preptis
al amouẽdũ qñ ad. vult impetre
gtio dz ee de ꝓteritis. ꝓpetiones
aiũt fiunt pro ẽbg nondũ hãtis

.s. pro bonis corpis et aie i bñ ne
vite etne. et a deo petendū ē vt pos
simꝰ in eis seruacōe sustinere Circa
3am gsideracōne que est de salua
toris erga nos sedula mdulgencia
ñi dicit et pax dei. Vbi st̄ due gres
ps. gō est q̄ adeptis beneficijs et
grīs dei i hac vita nr̄īm ē nob ad
hō diuinū auxiliū quo mediante
castrū aie q. cor nr̄m q̄ ab xpo vi
ta, ptedit soliciq̄ custodiat. q̄ si
ñi i tra immicos vndiq̄ ipugnat.
et io ex oī pte ē mūnedū Nā ifīs
ipugnat gratpiscentia q̄ caro
gratpiscit adūsꝰ spm sicuti i mmz
iudiciū dei horrendū em est made
i manꝰ dei uiuentis ctra mortifera
delicta ex ī'rordacōne ptenitoz delictoz.
Inte mstricia teptacōnū a sms
tris arrogancia firm iquietudo a
dextris obediendi firm feruor et
deuocio hys i'videndo. gō gt̄ carne
vigilet rigor disciplme gt̄ iudiciū
dei uidicū, ppū cōfōms q̄ si nos
ipos diudicarem⁹ nō vtiq; diudi
carem⁹. g̃ delicacōne ex memoria
pcoz frequencia tcois gt̄ teptacōes
oracoms mstricia. gt̄ firm iquietu
dinem pacientia et passio gt̄ firm
deuocionē gratulacio hr̄. eñ expellit
iudiciū et io impedit custodiri cor
et intelligencia ne hys impugna
cōnibꝰ inquietet. Intelligencia
ne erroneis dogmatibꝰ a veritate
fidei abduc̄tur Nā gō est q̄ ab
hys ipugnacōnibꝰ sola pax dei
nos pseruat. Vñ sicut multiplex
ē inquietudo ipugnacōnū s. multi
plex pax dei ad pseruandū nobis
gfert. Nā ratio pacis in generali
est ipugnancia omnem excludere.
Vñ aug⁹ pax corpis ē ordinata
tpācia partiū. Pax aie ordinata cog
nicōnis actionis q̄ gsbio. Pax aie
et corpis et ordinata vita et salu
mentis. Pax hoīs mortalis et dei
est ordinata mfide sub etna lege
obediencia. Pax hoīnū ē ordinata
conhita. et io etiam aug⁹ de ciuitate
dei quid est autem victoria nisi ipug
nantiū subiectio quod cū fit sicut
pax ei et hoc quod dicit est pax
dei q̄ s. dat deo tal pax merenti q̄
est deo. ephe. 2°. Ipe est pax nr̄a q̄
fecit vtraq; Vñ q̄ exuperat omnem sensū
s. omnem intellm creatu custodiat
cordia cordis. s. a mala affide et intel
ligencias vras. s. vt ex xpm intelligat et io dicit in xpo ihu. q̄
qui cū xpo hnt pacem nō timent
aduersa et iob. sup illo v°. pacem meā
do vob sufficit michi gratanter
suscipio pacem volo pacem desidero
et michil amplꝰ cui nō sufficit pax
suffitis tu tu es eni pax nr̄a vñ dr
Ps. Deꝰ in pace acquisit⁹ in pressura
phat⁹ Vñ cū nro genē bene agit⁹
si dat⁹ fr̄u pace dei Vñ cuiꝰq; sic
aduto a deo potcit dnari sicut si nō
dnet⁹ ei ois tribulacio q̄ nobis ir̄

Sm° super euangelium

Missus est ergo ab ierosolimis
sa. et. le zr̄ Io. pmo secundū
moralem sensum hoc euangeliū

p̄ iudeos mtelligit. mūdane vāi
tates q̄ querit ꝑpiam gloriam ofi
dentes ſerpos et aliorꝫ gr̄ās iudeos
hys videntes aliquē m quo e gra
deri ſ. Johāne zelū ammarū habēte
et errantes a ſordibus pctorꝫ vota
tem īdignant. nā missio et mīo
gratio p̄ alios mdignacio oſtendit
d. tu q̄s es ſit eciā hr̄. missio ab ihe
roſolimis mlta ſt̄ qui videnť filij
patris qui iudie ſtimulis agitant.
fit aūt mīrogacio de tbo. ſ. de carī
tate que mtelligitur p xp̄m. de vite
austeritate que ītelligitur p helyā
de ſna q̄ mtelligit. p ꝓphetam et
io iustus humilitate precludat arro
gantiam et dicat ego vox ⁊c. q. d.
q̄ qui nō querit laudem hoīm iu dig
n merito ſt̄ laude dei ꝓpt̄ q̄ ih̄s joh̄
ſup oms a deo laudatꝰ est. ⁊c. xi
vbi dic. plo q̄ ꝓphēta est aūt tri
plex questio tria mplicās p̄a. d. p
ſuptionē ꝓpe dignitatis d. tu quis
es ⁊c. ℟a. mutat ītpugnationem ex
laude alterius d. quis es tu ut tuſi ⁊c
℟a. laudem ꝓpriā oris ſordeſcē ostend.
d. quid dicis de te ipō cū dicat apls ⁊c.
cor. ij°. Qui gloriat. in dño gloriet.
Jdē vir ſpiritual. sic mīrogantes
nūcias ſciat eē ītus babiloms et
occultās eis domū aromatū mute
rūdz. p̄. docens plurz ſentire de ſepso
q̄ ex ipō nichil ſit. ℟. nō curare
hoīm laudē. ℟. vitare iactanciā
negatiue non ſin. ſ. xp̄m excludē do
ctrinam et noīs claritatem q̄ ſignī
ficatur p xp̄m eūn. ℟. oleū effusum
nomē tuū. ℟. negando vite austē
ritatem que reddit hoīes mīactu
biles et rigidos q̄ p ſ. diat ſolū
helyas. ℟. negando ſciam tles a
deo cecinisse mēt. Jdē michee. ij°. pp
tereā vobis nox p visione erit et īo
dr. ego vox clamantis et sibi mchil
asscribit ꝫ clamāti q̄ fistula diat
ſū non ille qui clamat ⁊c. joh. ij°. nō
vos estis qui loquimī ⁊c. Jactanciā
eciā excludit. d. aug nō ſum dig
nus ſoluē ⁊c. Jdē ad hoc vt quis eua
dat ītpugnationē p̄dictarū vanī
tatū vt vīa meritū p̄ p̄miam ꝓpet
ī plenitudine p̄ceptorꝫ et semitas
cōsiliorꝫ. rectas faciat mtencionem ī
deū mmet. dirigendo ad quod eciā
requiritur gratia que nob̄ exp̄mit.
ī aquis lacrimaꝝ. Jdē dicit ego bap
tizo in aq̄ q̄i dicēt ī oratione lac
mas fundē. possū ꝫ mediator xp̄s
has stando in cruce passionis dignitat.
p. meritorias fecit dīna acceptatione
cuius humanitas est ſup̄ hūanū ītel
lectū. Et io sciens hos nuncios eē do
losos q̄r ex pharizeis. ſ. dubitantes
nos a nīa ſio mentem mīrim duime
voluntati subiacemus q̄r hr̄ nō fuit
nisi ībethania. i. p. idomo obedīēte.
trans iordanem. p. ī humili corde
vbi solus xp̄s lacrimaꝝ effusione
opatur ſecūdū q̄ diat plurz de
ſummo to ſ. ꝗultos ītmissa quersio
ne prisinos errores rōduxit ne q̄s
quis torpore mūdanis erroribꝰ
tangit. utile eē seruo dei p. quer
ſionē tēptari q̄tmꝫ a torpe negli

(126 ſa)

(Salutat)

gencie a solicit. et vicys am ad
vtutes p exercicii ppet. Ille g. qui si
succubant in insultibo vicioꝝ sal
uator dat formā qūsis rsistendi et
ō i euangelio occurrit qtuor ofide
macones Circa pmā ofideracionem
que est de qusoꝝ me. te. g. pfroē que
mtelligit. mlr. noīe. Jhō qui itpreta.
i quo est gracia vbi fuit due gclusiones
Prima gclusio ē q mchoantibus
p qusionē pmittitur pmuꝫ ꝑ pse
uerantibus dat. q qui pseueraueit
ꝛc. Vñ ysyd. Tuit enī placz deo
mā questio qñ bonū q mchoamo
pseueranti fine ꝗplemo. 2a. gclus
ē q lumē iudicarū quod mlꝛis
potestate ofistit p qd nosmetipos
iudicamo qñ flentes mala ex bono
q ex deo nobis est solidio iheremo
ē grā questionis Vñ ysyd. Nemo
ꝑpendē potest quāti sit ponderis
iustica vl quanti fulgoris ustī
cia clarea nisi pus toto mentis
nisu gutat. ad deū quatmo ꝓpo
luē quo illustratur et suā fedita
tem ggnoscat et lumē qd. ceco corde
nō ituebat. mtelligit hoc enī tuꝫ
ofert gracia Vñ mtelligit. cū
dicit. Jhō qui mtpretat. m q. ē
grā dei nā grā hz illuīare no
volit qr ēm vot. que nō ē pō togtua
ꝫ illuīare mpatiue ꝑpriendo acty
luīnosos fidei sapne sapiencie et
sciencie. Circa 2am ofideracionem
que ē de ucō delectoꝝ i pugnacoē
cū dicit. mserit iudei ꝛc. sunt qtuor
gclusiones. ꝓ 2a est q duos quersos
frequent. pmut. sustinere i sulty tep
tacionū vt i vtutibus exercentur
Vñ ysyd. de summo bo. Tuit quisq ma
gis aggrauari se impulsum vicioꝝ
agnoscit dū ad ognitionem dei ac
cenit. Nam vnaq an quersione
pacem hnt mlꝛie qñ aut expellit.
tuit acōi vtute osurgentes fuit
immica quso que pcori an blādie
bant. sit tn afflicto talis nō ad
dapnacionē ꝫ ad ꝓbacionem et
hō mtelligit. cū dicit. miserit iu
dei. p. iudeos demones demones
mtelligūtur sub quibo mgī sub
capite militant oia grā pcoꝝ
qr de pis dicit. Ja rt demones cōfut
et otremuerit. Iudei enī mtpūt.
gfitentes q mittit. mtelligūtur
i missiones que fiunt p angelos
malos ps. q. tptationes quibo
mollit. eam ītuferre. 3a. gclusio ē
q hō vnaq ſt delicta maxime tep
tant de superbia qr cū dicit. ceci
tacū ois pcti superbia Nam sicut
sine caritate aīe vtutes mortui sunt
ſ. m. aug. m. ita sine superbia vnaq
non sunt. Ite qr p. m. fuit primū hō. em
gre peccauit dyabol m celo et primo
homo m paradiso Vñ g. gregoriꝫ quid
est superbia celo quid iracundia paradiso et
tn angelo de celo de paradiso cecidit
superbiendo. est. n. hō vicioꝝ periculosi
tn qr m ipo oia vnaq superat
dū iuīoꝝ tn qr i ipo ē ipugnacio
humane nature sicut m sua radice
et io multū hz potentie hō. pz cū dicit
q illi. s. sacer. et leuite erant ex pha-

ſ. tēptationes quibꝰ mollit⁹ elleua
re tentat m ſuꝑbiam et hꝰ fit qñ ꝓit
am oculos eoꝝ quãte ẽ dignitatis. vl
quanto dignus honore quãte ſue ꝗte
ſingularis vite vt ꝑm extollat⁹. vñ
dñr ſacerdos ꝓpt vite ſingularitatẽ
et leuite ꝓpt dignitatem etiã dicat⁹
fuiſſe ex pharizeis qui mẽpretãt⁹
diuiſi ꝑ eũ duudũt quelibꝫ arro
gantem ab acceptiõe dñi qz deus
ſuꝑbis r̃ſiſtit ꝛc. ℣. 9ꝰ q ꝗnqz er habũ
dancia deuotionis m viris ꝑfectis
occaſionat⁹ ꝑſumptos ſuſpicantes eos
ĩpoſſibile mouẽ. ℟m id ꝓpt dñi habũ
dancia mea non mouebor ĩeternũ
ſic ex piguedme bonoꝝ ꝓdit ĩiqui
tas et ſuꝑbia luciferi ĩo ſecuritas
temeraria ẽ vitanda qz ſm ggoriũ
ſepe qñ ẽ tamem ſue tẽptationis
non valuit ſufficiẽ ſua deteriꝰ ſecu
ritas ſtimuit. Et ĩo ſm Aug⁹. leo
ſecurꝰ dr eſſe ĩ vita iſta q tota tẽpta
tionũ⁹ ẽ vñ ſã vir ſic de ſpe ſt̃ certa
ut tñ ſp de tẽptatione ſint ſuſpecta.
q ſecuritas vbi etiã excellencia dõ
dei vt ẽ dñica r̃uelacio pñt ee hoi
ocaſio ruine. ℣. ꝗz. ꝑ. Ne mãgnitudo
rei. ex. me. ℟. Vñ. gregorius. Multe
ſepe gñe pculũ ĩcauta ſecuritas
fiunt et hoc ẽ qꝺ iſti ſ. ſacerdotes et
leuite dicũt⁹ remiſſe a jeroſolimis
q mẽpretat⁹ viſio pacis propt̃
ĩcautam ſecuritatem qz de ofnia
que ſibi videt⁹ ĩimuns a pcto videt⁹
habere ſcrupulũ quo turbet⁹. Vñ
1. theſſ. v. dicit⁹ cũ dixerint pax et
ſecuritas r̃pẽt⁹ ſuꝑuenet ĩteritꝰ

ta. 9ꝰ q tres ſt̃ vtiales ꝓfectus q
ſi preſentarentur meti ĩ ofulto eũ
amerito euacuarent elatione. ſ.
dignitas honoris que ꝓ xp̃m ac
pit⁹ qui eſt caput ecclie et ſanctas
vite que mtelligit⁹ ꝑ helyam et
claritas ſãe que ꝑ ꝓphetam ĩtelligi⁹
Primũ patet. ſ. de honore. Nã appe
titus honoris nob datus eſt vt
altiſſimũ honore honoremꝰ. ſ. deo
placẽ dei aiãi eſſe et ei gregnare
no eq̃litate potentie ſꝫ imitatione
bonitatis iſte honor de gñat apud
ĩconſultos allñe vitioꝝ qui illo
honore poſtpoſito nũc appetũt
hoĩbus placẽ et mũdi gloriam
querẽ que fallax eſt et vana vñ
grit⁹. ſi ẽ xp̃c. ꝑ vnctꝰ ꝓpa ꝛpu
tacione ĩplacitus nã ſolent reges
ĩungi. ℟m ꝓ de ſcitate vite que
duplex eſt ꝗrit⁹ vna eſt actiuoꝝ
et ofiſtit m cuſtodia mãdatorum
et meret⁹ vitam gñe m ꝑſenta et
glorie m futuro. Ihc. 14. Cuſtodi ꝓcp̃
et vives vita. ſ. gratie et glorie
Alia eſt ocẽplatiuoꝝ et hꝰ ofiſtit
m ꝗpletione cõſilioꝝ que etiam
meret⁹ ſpiritualiũ r̃uelationum
Mt. 16. Caro et ſanguis no r̃uelauit tibi ꝛc
Has vitas mut⁹ degenerẽ turba
virioꝝ r̃preſentãs ſibi delectamẽta
mũdanoꝝ d. helyas es tu ſ. ꝓpt ſci
tate et vite auſteritatẽ. ℟m ꝓ
& ſcientia Nam mt⁹ oĩa que poteſt
exẽre vir ꝑfectus maxime meri
torũ eſt alios docẽ cũ hꝰ r̃qrat

dulcedine dñe gtēplacionis q̄n
spirituali illustracione hauriat
q̄ alijs ꝓponat. Vñ ḡgorius. Vim
ꝑsū bona celestia que gtemplari
poterat poterat scribę enūciant
eozūq; aīos m amore caritatis
accēdant hinc n. pro mercede labor
ꝑmittit. vita etna a q̄ merces aīe
īcassū fruitur. frustrat. cū ei ꝓtumba
vitioꝝ fallax et vana mūdi astu
cia ostendit. et iō dicit. ꝓpheta es
tu. Intēptat. enī videns de oibus
Contra .iam
ꝺsideracione que ē de m
pugnancū expulsione et negāte
risum. Vbi sunt tres ꝺclusiones
P.ª ē q̄ sola hūilitas ē q̄ hoiem
seruat in tēptacione ꝫ q̄ vicia
nos ꝑpugnant subito ē arrendū
est ad hūilitatem et iō dicat au
gustīo Nisi hūilitas oīa que
aūq; sunt beneficia precessisset et
ꝺmunita et ꝺsecuta fuerit iā
nob de aliquo frō bono grudenti
bus totū aufert ipa superbia. Vñ
ḡgorius de negatiua respōcione
iohannes dicit de ioh q̄ eo hūili
tas cōmendat. qui cū tante virtu
tis eēt vt xp̄c credi potuisset elegit
potius solide subsistē mse ne hūa
na ōpinione rapet. iamq; sup se.
P.ª gclusio est q̄ ꝫ hugo de scō vic
dyabolo uictos q̄ occulte ꝑ reuerenciā
mat. subplantare studens q; mens
hoīs si aūq; in laude sua decipitur
q; quod libenter aūcipit difficilius
expellit nam dū bona sua laudāri
cupit audit iam et quasi sine
culpa in adulacōe sua delectari
se posse arbitrat. Vñ maxime dū a
se tria ꝑ hs. repellē que sciūt me
tem mūditer eleuari. scā opīnioe
quoꝝ vnū est ꝑsumptio ꝓpa. .2m. la
us aliena. .3m. iactancia hō enī i
uuit. in .4a. triplici introgacione
si tu quis es q.d. nūquid ꝓpter honoꝝ
tuū dignitatem ꝑsumēre magis
aliquid ēe cū nichil sit. gala 6.o
Si quis existimat se aliquid ēe cū
P.ª introgacio est q̄s es q.d. ꝑ tuam
tuā mdicā vt laudēris q̄ multū
mīsit q̄le testimoniū dat de ipo cū
dicat. .3. vt quid alieno testimonio
gentius sum tua n. vtiq; re
ꝓbet n. laude digno venerar
si an tribunal vrm iudicando ꝺsi
rem de vrā laude merito gloriarer
nūc aut cū soli xp̄i tbi iudicia
sim ꝑsentiūdq; quāte ipsame ē
de alterius iudicio gloriari. .3.a ques
tio est quid dicis de te ipo q.d. mdi
ca nob quē tu te sēcias vt nos
te laudemo q̄ laus hoīs meo ꝑ
pō non sozdescat cū dicat apls
.2a. cozxi non qui seipm laudat
ille .2e. P.ª q.ª ē q̄ volentes gr̄
m sulis rōnibus spiritualiū hū
litatem ille sam custodire debent
an oculos suos ponē stultū lapsū
tuū ꝺsideratio generat voluptaria
mentis mclinacionem vrā deo
ꝑ ipm venerantis cū hūio tbi
nacionis ē mtuū ꝓpe godūnis
vt. ioh. VI. Domine dñi ꝑ meo
ad que mtuū mittim. Quicquid

ho humiliatio iquit tua m medio tui
alia est conditoris mtuitus m quo
nullo ē desipius Vñ ꝯsideratione eiꝰ
et ꝙpatione magis appāret desipius
inri Vñ ℔ Aug̃ se melig modo huāe
mpfrois ꝙ̄ m luce vltio tui m speci
lo omne visiois rphendit Vñ m
hug figura. Joh mrogatꝰ tu quis
es ꝓ statu nāe lapse rūdit negatiue
nō sū xp̄s nō helyas nō ꝓpha m qui
bus tbus tbo negāt. pdicā tria q̄ ha
buit hō ꝓ statu īnocētie Vñ cū mr
rogaret tu quis es rūdit negatiue
nō sū ego xp̄c q. d honoris dignitate
q̄ est xpi cū sit caput nr̄m mi nō
vsurpo cū sim ōmis. Introgantibꝰ
quis es rūt ne. nō sū helyas. q. nō
habeo vite sc̄itatē ꝓpt̄ sceleris m fec
tionem cū sim pctor. Helyas enī m
veteri lege fuit ꝓbate sc̄itatis a q̄
cecidit homo m statu nature lap
se Introgantibꝰ ecia tu quis es
rūdit negat̄ non sū ꝓpha q. s. ꝓ
didi sc̄ēcie claritatem quā pdidit
ꝑmꝰ hō d. Fratres sicut ois que
perit. hs aūt oia Joh a se excludit
ecia ꝓ hoc a nob excludere doc aut et
a mīs meritis ea soli deo ascribēdo
Ctra eam ꝯsideratiōē que est de for
tiꝰ ℟pugnātiū ℟pugnantibꝰ dma
roboratione cū dicit ego vox clamā
tis Vbi sc̄ duę ꝯclusiones ꝑ̄ma est qui
ℬ ℟pugnantibꝰ vias deꝰ ofert ꝓ
pentenā spirituale robur Vñ augꝰ
pma est medicamentū miseris et
spes salutis ꝓ qꝫ pctores saluātur
et deus ad miam ꝓuocat̄ que nō
tpe pesat̄ ℬ pfunditate luctus et lac
marū Vñ intelligitur ꝓ desertum
Vñ quid postillator dicat desertū
dicit. pma ꝓ qꝫ desert̄ de pctīm Vñ
ipa pma licet a nob sit dispōitiue
et tñ a deo ipam ofīente effīue.
Vñ ysyd de sūmo bono hō totū dei
procedit clemēcia vt nos nō dap
net crudeliꝰ ℬ expectet ad pmiam
patient. Ita gꝰ est qꝫ quīqꝫ st̄ mfig
ma pme. Pmū est amara ofes
sio hꝭ n. miam dei meret. Vñ augꝰ
laborat mens pacꝰ erubescentia
et qz verecūdia maiꝰ est pena
eiꝰ qui erubescit ꝓ xpo sit dignꝰ
mia et hꝰ est qꝫ dicit ego vox Vñ
ꝓpha petit fiant aures tue. s. mie
intendentes i vocem actus antem
. s. petā deprecantis. s. ꝓ venia sup
plicando et ro dicit qꝫ ofessio est
vocalis fassio ꝓ venia optinenda
Im est cordis ꝙpūctio hꝭ em oms
effrus carnalū desideriorꝫ a se ꝛ
pellens intencionem suam toto
mentis studio in dei ꝯplacōē
defigit Vñ ysyd de sūmo bo dicit ꝙpūc
tio cordis ē humilitꝫ mentis cū la
cimis exoritas de recordatiōe pctī et
timore iudicij. Intelligendū tū
qꝫ eoꝝ st̄ affrōes quibꝰ mens tedio
salubri ꝙpugnat̄. ꝑa est memoria
ꝓteritorꝫ fracmorꝫ ꝛcordatio fu
turarū penarū Cōsideratio
peregrinatiōs m īcolatu huius vite
et desideriū supne patrie ꝙtmꝰ
ad eam ꝙtocīꝰ valeat ꝓuemire
hꝭ n. nob sub voce clamantis

exprimit. q: dolor pungitiuus penetrans
tes corda generat clamorem Un
aia veracioe vicioz sentiens vtu
tes gratuitas i se debilitari .s. cari
tate ming p feruẽ pacienciã mo
lestare fortitudẽ labefie donũ
intellectus erubescẽ q: intelligendi ẽ
q: intelligendi est de motibus nõ
de sba vtutis et iõ clamare dicit
ad ihm de profundis clamaui ad
de virtutũ huiꝰ dñi cõe gerit.
Vñ augꝰ sup eodem qui em sen
tit se in profundo vbi fluctibus m
teriorꝭ siue exteriorꝭ miserie
atterit. ymago dei gemit donec
eam liberet deus Ihm est satisfiõ que
gsistit in viarũ directioe Nam sa
tisfiõ est reddicio voluntaria equalẽtis
alias mdebiti q: pz q: hõ pt deo aliq̃d
rede voluntarie et equalens ad suam
offensam q: offensa dei non fuit finita
nita nisi forte obiective q: fuit ac
tꝰ finitꝰ ita posset esse vnꝰ actꝰ fi
nitꝰ et satisfaciens ꝑ obiectiue infinitꝰ. ꝑ satisfiõ stricte sumpta
ẽ opacio exterioꝭ laboriosa et pe
nis voluntarie assumpta ad pmẽ
dũ petm q: missum a se ad placandũ
dñm offensã Nam in petri gnus
sione q: vie petroz gaudet .s. re
uerencia dei deordinacio culpe
Infirmitie et solucio debiti pnoz
q: in satisfiõe huiꝰ vie reformet.
vt dicat. dirigite vias d̃. q: fit p
satisfiõnem Nam in satisfactione
est honoris ablati reddicio et iõ
oz vt homo nõ tm famuletur
deo p bona opacione veri etiã se
ipm deiciat p voluntariã pum
iõne. Item ẽ ibi deordinati ordinatiõ
fm q: deordinatũ est p culpam ap
time ordinat. p penam. Item ẽ ibi
infirmati aiaꝝ Infirmaty autem
p delectationis calorem quiementer
curat. p penalitatis algorem
Item ẽ ibi debiti rẽdicio seu soluciõ
et q: petor est debitor pene iõ men
to hanc penã tenet. iustificeo rede
Vñ dicit luce vij Venit iohannes in via
iustitie .i. penitẽcie et penitencia
iustitia q: sicut p leges iustitie mi
ficiũt latrones ita opibus pme in
termittit petã et puniũt petores
cum est lacrimarũ effusio de q̃ dicat
ysid. de sum. bo. Dis aut gusq; an ex
fletu michoet petor et ad tm̃ ascendat ad
desiderii supnoz p. n. lacrimis pur
gandi st vicia quegessimo vtdu
petri caligo a nob detegatur muda
tis cordis lubie supna misteria tur
In huiꝰ figura dicit ego baptizaui
aqua baptismo in aq̃ gsistit mab
lucione exteriori. Baptismo in spũ
i ablucioe interioꝝ tũ ge Iohannes
signt gram que ẽ dolor de petis nõ
du tm̃ caritate et hꝰ dolor habitus at
lacrimas q: nõ sufficiũt mudare cor
rẽ dicit Ihs ego baptizaui in aq̃
ille vero baptizat vos in spũ sco aq̃
.n. sine spũ non mudat misi exterio
.s. nr lacrime sine caritate et dicit hõ
medius vrm .i. xpc qui ẽ mediator
dei et hom baptizat .s. in spũ pe
ẽ qui p̃ me venturꝰ est qd̃ de

caritate rre dicat qr cū deus in mētē
venit nāle pcedit dolor de pteritis pctis
et tūc mfundit caritas que licet
posterior nā. tm pter dignitate vn
dicit cū me fūs est .i. pe eo cū oīa
mutuā caritate .rē. Ubi g mēdat
eig dignitate dolor qđ ōīs fluus la
crimis lauat pedes fidē mduit
pedē smistrū .s. mtellēm. caritas dex
trū .s. affm. cōrrigia est ligatura
quo mhēt fides cū mtellū qr quō
non fiat nō sentit quis dū ē i sta
tu doloris qr nādū sentit dulredi
nemque ex unctiōe caritatis habe
ñt gustando sentit qr explicari non
potest qr melio sentit qđ dicat. Est
n. quūtuplex lacīma fūdēda. Una
ē gritionis p pīs delictis. Ia ē
ppassiōis q fūdit p alienis miseryis
Ia est horroris q fūditur timore
pene ghenal. Ia ē effusionis q fū
ditur ppē ipugnātiā carnis et
spūs et de exilio psentis vite. Ia ē
desidery propt dilatiōnē sūme cla
ritatis De hys dr Aug. fluebant
īquit mi lacīme. et bn mi eāt cū eis.
Ia ē obediencialis subiectio Nā obe
dīēcia cū studio pfectē ppe voluntatis
abnegatio que vehemēter appli
cat aīm ad cultū dei ppas aialita
tes refrenando. hr. n. si pfecta fuerit
appit nob ianuā paradisi Job. 38.
Ubi vis ad vitā mgredi serua mdā
Inobedientia a amisit clauē padi
si ß obedīēcia cā recuperauit. H.
obediencia durgit gressū mōs et
sēc q̄ sanctōs gr̄ām/ mereturp

ß heu pauca fm eūdem inuenit.
in hac psā qui tra sua dereliquit
voluntatem. d. cū aplo dñe quid me
vis facē et iōz alin vt ifirmitatibz
cū aplō pfruar. Ps. multiplicā
te sūt infirmitates eoz postea
accelerauerunt .rē. hoc ē qđ dicat hr
Bethania fra sūt .rē. Bethania domo
obedientie sigt aiam que prepte
dei obedie tenet. Est aūt duplex
bethania una est que cit. iordane
et hr ē ppinquior ierusalem et i
ea lazarꝰ fuit suscitatꝰ vt
Joh dr xj. et iō designt statū pmē
p qđ ppinquiores essem. visiom
pacis et mea mortuꝰ morte cul
pe suscitatur vita gr̄e. Betha
nia trans iordanē statū pctoz
designt se ad pemtenciā ppatui
vbi pdicta dicū fieri. s. qr isti
merentur p aduentū xpi i aiaz
spūalit influentia gr̄arū
qđ nobi credit .rē. Sm̄o i q̄rta feria
q̄nq̄: tpm

Missꝰ ē gabriel. agelꝰ
a deo .rē. luc. 2. sm̄ angelo
de ꝯceptu ꝰgmatis Io dicat ppē
vnusquisqz a pcto vt debuto ꝯuat.
qr de illo ꝓphaga/ Ia cū deus fecit
adam fecit m eo naturā ꝓpagādi
ꝑ subiecit eig potestatē vt ea vtere
tur p sua pōtestate qđ dumpē velit
subdity ee deo fecit eū ecīa rationa
lem et iustū vt quas generaret
opāte natura et voluntate rationales
et iusti fierent. Dic gr̄. gr̄. homo
si nō pcessisß pctm sil. eet iustꝰ
et rationalis qm̄ deo adā subdity ee

voluit dei voluntati ꝺ omnis qui op
ate nã ꝺ ꝑcepat ꝓpagatur eig a
tricti debito nascit. Vñ saluator
huit luctuosi ꝑditionem subemẽ vo
lens de massa peccatrice ⁊ de humano
gẽe q totũ mfectũ erat pcto hom
nẽ sñ pcto deus assiꝑ sit de vgine
mrẽ muda ꝑ eiꝰ mortem q nõ illa
fuiss ipe de ipã ee nõ potuiss. q̃nus
gꝰ de mundissima vgine sit ꝺceptꝰ
nõ tñ hꝰ ea necessitate fom est q̃ de
peccatrice pute iusta ꝓles rõnabilit
generari ꝓhuiꝰ ꝑ paganoꝝ nequet
ꝑ q̃ decebat vt illiꝰ hois cõceptio
de matre purissima fiẽt ꝺcens erat
vt puritate q̃ maiꝰ nequid mtelli
gi vgo illa niteret eu deus pr vni
cũ filiũ q̃e de corde suo eccl sibi
genitũ tã ꝑ semꝑ diligebat ita
dare disponebat vt naturaliter
eet vng idem q̃ cois dei pris et vgis
filiꝰ et q̃ sibi filiꝰ substãcialiter
sibi (mrez) eligebat de q̃ spus scs volebat
et apturꝰ erat vt q̃ appet filiꝰ ille
de qꝰ ipe ꝓcedebat vñ m elvã pscn
cr̃ hui cõsiliationis
tres occurrũt q̃ sideraciones
ꝓma q̃ sideracione q̃ de nũcij le
gacione gaudiosa ai dicit missꝰ
est st sex q̃clusiones. ꝓma q̃ ee q̃ que
mens fuit deũ incarnari. Ro est
la vnitaꝝ quenies est illud q̃
ꝑtit sibi secũdũ rationẽ ꝓpe na
ture sicut cõuenies e hoi racionia
ri nam hꝰ q̃petit ei ex nã natura
aut dei est eig bonitas sm dyom
de diuis noibꝰ. Vñ quidꝫ ꝓtinet
ad racionẽ quenies est deo ad racio
nẽ ait bom ptinꝫ vt se alys gaet q̃
quid fit maxime ꝑ hꝰ q̃ naturam
creatam sit sibi cũgat vt una ꝑ
sona fiat ex deo s. vbo aia et carne
sm Aug. vñ ꝑ quenies fuisse
deũ incarnari. Vñ anselmꝰ dicit de
ceptu vgis aliꝰ oportuit itaq̃ vt
illa rẽceptio q̃ xpc fecit ꝓdesse nõ solũ
illi qui eo tpe fuerũt. sꝫ aliis etiam
sm nõ potuerũt omnes hoies qui sal
uandi erãt ꝓsentes ee q̃ rẽceptione
illa xpc fecit. Vñ adã et eua ad illa
ptinuisse nõ e dubiũ ai deg illos
fecit vt de eis fuet omnes hoies quos
ad celestẽ ciuitatẽ assumptuꝝ erit
ꝺa. Qꝰ q̃uet in generali misteriũ
incarnacionis oibꝰ angelis bonis rue
latũ est a principio siue btitudiõis q̃
hꝰ est quodda generale principiũ ad
quod oia eoꝝ officia ordinant. Vñ
dicit ad hebr. Omnes st administra
toꝝij spus missi i ministeriũ ꝓpt eos
qui hereditatẽ capiũt salutis. In
quãtũ ad speciales q̃dones nõ omnes
angeli a principio de oibus edocti
fuerũt. Vbi sciendũ q̃ in q̃ angel
e duplex cogitio una e naꝰ sm q̃
q̃gnouit res ꝑ eem suã et ꝑ spes
in natis hac q̃gitõe misteria gre
q̃gnoscẽ nõ potuerũt que exprima
volũtate dei dependẽ. j. co. p. xo. q̃
st hois. xc. Alia e q̃gnitio qua vi
dent vbũ et res in vbo et hac visione
q̃gnouerũt misteria gre nõ quidem
oia nr eq̃liter omnes sꝫ secũdũ q̃ deus
voluit eis reuelare. j. co. xo. Nobis aut

rūelauit deus ꝑ spīm sc̄m ¶ta tm q̄ superiores angeli ꝑspicacꝫ diuinā sapiēaꝫ ꝯplātes plura mysteria et alaora i pā dei visione cognoscūt q̄ m inferioribꝫ manifestat vl illūnādo et hō q̄ dicit. missꝰ ē āgelꝰ q̄ ꝫgrucebat. ꝑmo ratiōe ordis vt ordo r̄pationis r̄spondēt ordīm p̄uāi rationis vñ sicut dyaꝫ teptatiōe traxit ad dubitationē et de hinc ad gsensū et c. ad ꝓlapsum s. angelꝰ vgīm ītrādo eā creaturet ad fidem et de hīc ad gsensū. et de hīc ad gtpiedū dei filiū ¶2o. ratiōe mysteriꝫ q̄ eni angelꝰ dei ē minister et seruꝰ et vtā vgo elīa eāt vt ect mr̄ dei quenies fiut annūciatio nē p̄āgelū fiei. ¶3o. ratiōe lapsꝰ āgelus r̄pandi. ¶Ia ītentio nō ī tm fuerat ad r̄pationē hūanā lapsꝰ ꝫ erīā ad r̄pationē ruine āgelice et iō āgeli nō debebant excludi. ¶2a. ḡlusio ē q̄ nūcꝰ bte ītentionis eāt angelꝰ gabriel vt q̄ nōie opꝫ ad quod missꝰ ē ī notesceret ¶int̄pretat. eni fortitudo dei vñ ꝫm. glo. denotat nūcꝰ ex suo nōie opꝫ ad quod venerat ꝑ hō. n. opꝫ vicat. se formā sui accipiēdo. vicit dyaꝫ hoiem ab eo r̄dmiendo vicit mūdū vicat ōem ītellem creatū q̄ nullꝰ intellectus ꝑ fē q̄pdendē potuit vmoms istiꝰ modi n̄ a deo rūelatū vicat iferūt vic. mortis ī ꝑuū. ozee ꝫ. ¶ mors ō mors tua &c. ¶3a. ḡ. ē q̄ q̄ sola voluīas dīna effīue opatē ad hāt ītentionē io meito nūcꝰ hui ītentionis debuit nūcꝰ destinarē io dic. missꝰ a deo ¶Iam sola voluīas dei fuit ī principio rerū nās dans quibusdā nās et volu. res vt nās et voluītates sm ordīem sibi traditū suū opꝫ ī rerū cursu ꝑsolueret et ad hō. multa deus ni eisdem naturis et voluītatibus opat. quē ille seīdū suū usū et ꝓpositū neq̄ facet vñ licet nichil fiat nisi voluītate dei fiēte aut ꝑmittente quedā tm sola potestas et voluītas eiꝰ facit q̄dā creatura nā q̄dā voluītas creature ꝫ sicut creatura nā nichil potest facē nisi q̄ a voluītate dei ꝓcepit. ¶ta voluītas creature neq̄ ꝑ se quicq̄ opari ¶tm ergo oīa fiant a sola voluītate dei ad nā ꝫm vim illi a deo mōitam a voluītate creature ꝫ solꝰ deus ꝑ facit turbāda st̄ q. g. ꝓpagatiōi de sola vgīne ita non est naturalis ait voluītaria ꝫ est mirabilis sicut illa que mulierē ꝑtulit de solo viro et sicut creatio viri de limo ꝑ q̄ nō subiaceret legibꝰ et meritis illiꝰ ꝓpagationis q̄ voluītas et nā disponēte opat. aliud. n. facit nā a. voluītas ꝓpt̄ tm vergē hō et adā. de nō hoīe et hō de sola mliere et eua de solo viro sicut ē vergē hō vir aut mulier de viro et de mulīere et hō solū ptmꝫ ad dīnā potentiā et voluītatē. ¶Sec. ḡ. de gtreptu vgīnali. vñ g. dic. missꝰ a deo. ¶tia. g. est. q̄ cū e. mors deus hoiem potest facē videlicꝫ aut de viro et de femīa. aut n. de viroꝫ ꝫ de limo vt adā aut de viro tm vt eua a. d. femīa sn viro cū mūdioꝝ et hoc hoc modo et quemeniaꝝ eāt sibi nasci

de femia sine uiro q̄ de q̄muxtione
utrusq; q̄ de ūgine deū nasci oportz
ppt̄ 6ās rationes ꝓ. ē q; quemens
fuit ut sicut hōis ptim et tā mē
dapnacionis principiū supsit a femi
nam medicina ptū et tā mē sa
lutis nasc̄ de femina. Vñ bō deus trā
celesti uoce rigauit q; cū de uiro femi
pduxit i dapnacione uoluit i femi
pducē utrū in salute et benedictione
2ª ne mulieres desperent ptinere
ad sortē būt̄ q̄m de femi tm malū
pcessit oportet ut ad rsonnā dem
spem earū de muliere tm bonū p
cedat. 3ª ꝓ. origene decuit ut ille
cet̄ inferis sine pr̄e qui m tel fuit
sine mr̄e ne duos pr̄es habere uideret
4z 4ª si ūgo cāt que cā fuit humano gn̄
totq; malo tūto magis decet ut ūgo
sit que erit cā totiq; bonū. Vñ ꝓ. m
bernardū. Ipā fuit p̄a que ūgitate
uouit. Vñ d̄. hic missio fuit ad ūgine
5ª 5ª q. ē q; ppt̄ has 6 q̄dones q̄ueta
ē ydonea mr̄ dei. 6ª ē caritas na
obtēperare mādatis dei nos adoptat
i fr̄aliare dei gl̄oriam et hoc facit cari
tas q; dilcō dñm p opis ostencionē
pbat ꝓ. ggorius maximū autē op̄ū
ē mādatis dei obedie. ō caritas facit
hoiem ꝓpditū et pmptū ad bonor
op̄ū execucionē. 7ª mor. n. dei nō est
otiosū opat n. magis si ē ꝓ. ggorius
si aut opari negligit amor nō est
hō intelligit q; missio fr̄a est i nu
tate nam ꝓ. ysid. caritas ē mūdi
tudo hoīm uinculo societatis adunita
nā caritas in altū et ō bta ūgo
ppt̄ caritatis excellēcia meita a
pō. Quintus gloriosa nōiatur. nā
i ea deus homo nasci dignus est. 8ª ē
gnēpty terrenor. vñ d̄. galilea q; int̄
pretat̄ trāsmigratio ad dei em̄ amo
cāā ad pfectōa ut cia deuota celesti
bg affrombo deuet̄ in deū oportet oia
terrena gnēpnu. Nō pōt oia terrena fil̄
affia et celestibg. Vñ ꝓ. la. Nu uolu
eit amuq; huq; nūdi esse īmutq; dei
gstituit̄ et cet̄. Et ō bta ūgo ut bona
amicicia deo uniret̄ oia respuit. Ita
paup effa q; manu et arte sua pa
nē sibi merut̄. Nā ꝓm dorē bta ūgo
nūq; merut̄ ista grām. s. scificacionis
honorē mrōnatus rēsptū filij ut fiet
mē cuq; deo cāt pr̄ plenitudinē gr̄ie
i ceptione filij her habuit sine mei
tis veri ē de digno ex nā rei ꝓ. me
ruit de digno institucōe dei et de digno
et de gruo et ō dicā mr̄ihu p̄ redet
s. grā. vos i. alia merita p̄ter ista
i galilea s. ihac ūgine s. ea meritis
puemendo ibi eū uidebitis s. mar
nari. 9ª est bō fama uite opose
ututū un addit eu nomē nazareth
q; int̄pretat̄ floridus. Ita sicut flo
res fragrāt̄ suauitate odoris sic debe
mus ē odoriferi et boni op̄ib; i rēsti
ut flores ututū i mēte apparentes
xpm spiritualē in mēte rēficiant
et foris xpm edificent bō fama un
dicit Aug⁹ ad iulianā et ē in glō.
sup illud philipp⁹ quecuq; bone
fame rr̄ decet iustos ut de eis nō hy
beat̄ mala fama siue opinio ꝓ. bona
ut possit alijs nob. n. mā uita bō nāta ē

1 redit

1 2 ō mita sui gna dei fuerit merut

ē alys bō fama nra vñ si quis vitā
suā a timbg custodit bene facit q.
aut famā custodit in alys misericors
ē. vñ pie credendū est de vgie q nūq
tessauit a meritoria op̄acōe vtutū
et quidq̄d ē pfois p statu vie m ordine
ad vtutudine nō ē negandū in ea cū
g. mereri sit pfectus in via sp̄s re
uit in grā meredi que ecia sp̄ritu
alit delicias p̄bent filio de eo nasci
turo vñ dr luc. 1. Venit nazareth ſ.
in hanc vgine florentē vtutibg p gra
tiā ubi erat nutrita ſ. delicacōe sp̄rituali
vñ dr p̄u. Ultimo de iure mee ē
tā filius hom. 1a. est institucio ordi
nate mentis ad obediencialē offoz ad
tionē dīne volūtati. Illā dīna volūtas
est p̄ma vgula om̄ gtm̄ generatū et
necessariorū sm illud augustini
Dīna voluntas ē om̄ que fiunt p̄ a
et sūma ām et io volūtas creata
tenet sibi offerri maxime q̄tū ad
duo. ſ. q̄tū ad volūtatē sigm q. vo
lūtas nra legi dīne ē alligata et
ipa lex p̄met ad volūtatem sigm
nō ē tñ obligatio ad volūtatem sigm
nſi eo mō quo est manifesta ut tene
at quis ad ḡsilia mḡtai nō ſt sp̄
nenda et ad p̄cepta ut ad mpleda.
et hō dico tñ ḡsilia sint de volūtate
sigm 4m. q̄tū ad volūtatē ancedēte
q. sicut deo volt oēs homēs sal. fi. ita
et nos vñ dr q desponsata sit vno
ſ. vtuti que disponit et habilitat
mētē ad subiciendū dīne volūtati.
vñ de sp̄u et aia dr q vtus est habi
tus mentis bene instituēte et intelligo
mentem bene instituta ad ſimu
litudinē legis q bene instituti ē
si ratiōe in ea ḡsulat et rē. Impet
et rē obediat ſ. mens bene instituta
ē ai rō rē ḡsulit. Volūtas rē
impat et vires subiecte volūtati
rē obediūt hanc bonā institucionē
virtā mente facit ipa enī ratio
nē illūiat et volūtatē deseruiētē
vtuq; ad mpuī subruat et io
nomē viri iozeph q mḡpretat aug
mētū. q. quāto quis vtutibg ha
bilitat tantomagis ipi grā augeat.
vñ q. vgo p̄oribg sit fiunt vtuti
bg sublimata q. sinplabūdās
in ea grā opabat et io ſ. ſ. lo. de ea
1. co. 11 desponsi. et etnalit copula
tu vos ſ sit sublimata vtutibg ē
vgine castam vbi aug. dicit ppt
integritatē fidei soliditatē spei et
sinceritatē caritatis vm vno q vtu
tū meritorie actoī rē. 1tū est cordis
mansuetudo q. vt dicit glo sup
matheū. Mansuetudo est q mores
ipsius nō impedit hoiem ferocē
esse vt patet mi. de scripture
qui dr ē aīl mansuetū ex nā au
etiā attestat eius fōr et dispositio
exterior. hic redit in probitatibg et
nō resistit malo ſ vincit in bono
malū et diminuit penas secū
dū intentionē legislatoris licet
nō secundū verba legis. modificat
etiā ām ne quis utat sua potesta
te ul extendo io. p̄cepit ex q̄da
dulcedine affectus q̄n quis abhor
ret omne illud q. potest alium

tristãe. Vñ etiã filiã mãsuetudme
ppfice opa tua et sup hoñi gloriã dili
gerio ꝑ qꝫ hꝭ virtꝫ fiut spiale oñme
tiũ vgis et io ab eo acrepta meruit
ee mr xpi vt de ea dicatur illud Jam
pꝰ m mãsuetudme mre ꝓponus mo
riũ susciptte ꝓpt vdoneitte is mu
vbiũ sr dei a vob nasciturũ tal n
solꝫ potest saluare aiam mrãm et
hꝰ notatur cũ dicit de domo dauid
q mtpreta assparũ desiderabil ꝓpt
eius mãsuitudinẽ q tempat mores
Et io ps hortat nos ad eiꝫ exẽplũ
dicens. Memeto dne dauid et oĩs
mãsuetudis eiꝫ ipe em pepat i
it. superare potuiss. Ca e cruisperto
pphy statꝫ hꝭ n corrigit errata
preterita et dedmat presencia m
debitũ fine et ꝓuuet impedimeta
fmus in futurũ hꝰ nõ cũ dicit
et nãe vgis maria q mtpreta
stella maris cuiꝫ talis e situs m
telo q etia ipam voluit septem
stelle ꝓpt quas illa irgio dicat sep
temtrionalis. sic etiã tt cruisperto
ne pphy statꝫ debet fieri violino
y q sideracio septe vtutũ vt meis
quis se exterreat que etiã gtiat
septem pctis moꝛtibꝰ q iuxta se
posita magis clucstãt vñ cũ quis
cogitat istarũ vtutũ pulchritudi
nem detestat pctoꝝ turpitudine
et io dt li solliate desituit quilibꝫ
ꝑ cotidie acquirat ꝓficiendo ne quid
q absit ꝓdat desinendo situt eũ i
vtutibus difficilꝫ nõ habitũ cona
do assequi q̃ desidria carere ita gũq
est ẽrupare q̃ p negligenciã amit
tatur q̃ adipisci q nũq habuisse cog
noscatur. Vñ qr vgo sic m oĩbꝰ cũ
specta fiut io potest exponi illud lu
te x de ea Maria optimã ptem elegit
y q sideratis hys trasitoryꝫ delectacionibꝰ
pctoꝝ optimã ptem elegit s vitam
etiam hys despectis. Vñ aug hys
ser gdcionibꝰ q sideratis m vgine glo
riosa ea xpi matrem vdoneam mdi
cabat d nullã dei sapiãz massam
huiãi grãs mouent p q̃ vt dispositor
m mũdũ cuentis luctuose pdicti
subuenire dneret ad istam vginem
ventuꝝ eet que mox vt mundi p
humane grãs generacionis limam
vent tanta boni hois vtute atq
gstancia resplenduit vt ipam
dei sapiencia fore digniã iudicaret
q p quam m hoiem veniens sola
pre cunctis mediatrix ee meruit.
Ja gsideracio est de vgis salutta
cione grosa cũ dicit et migressa a
gelo. Vbi st ser ꝯclusiones. Pma est
q statꝫ vgitatis est qi statꝫ an
gelicꝫ siue celicꝫ io non cadit sub
precepto ꝓpt sui arduitatem et diffi
cultatem et io maxi est meriti. Vñ
Leo q dicit vgitas non est m precepto
qr maioris mercedis est q non cogi
ꝑ offert. et durissimũ erat qr nãz
cogere quepia angloꝝ virtutem
ab hoibus extorquere e enim arduas
res qr legem carnis vnic q fragili
vgines. Vñ Grg dicit q mr oĩa
ẽtaĩ duriora sunt cõsuetudinis plia
mquibꝰ quibꝰ cotidiana pugna

ꝑ tam ꝓra victoria ⁊ tam ꝯ clamore ē eñ victoria
virginū q̄ angelorū. Angeli sine
carne vincūt homines in carne triumphant.
2ª q⁹ est q̄ virginitas maxime ꝓpt̄
votū est deo accepta. Vñ aug⁹ in
libro de virginitate dicit virginitas
non q̄ virginitas ꝑ q̄ deo dicatur ho
ratur et nō q̄ quoq; sunt differētie virg.
1ª ꝓma est que vouit se deo non sensu
ꝝ libidinem. 2ª que hoc ꝓponit sine
voto. 3ª est que suū progressum
gmittit dei dispositioni. 4ª ē que
nūdū liberauit de sentiendo nl̄ nō
sentiendo libidinem. 5ª est q̄ ꝓpōit
sentire libidinē ꝑ sub dei voluntate.
1ª tenet summū gradū q̄ sola ē meri
toria. huic gradui beata virgo maria ha
buit. Vñ cum xp̄s de ea voluit nasci
decuit ꝑ eam votū fecisse. Vñ bts
Aug⁹ beata virgo ꝓposuerat se serua
turam virginitatem in corde ꝑ ipsi vo
tū non expressit ore. Postea vero cū
vno expressit in virginitate ꝓma
seruam. 2ª q⁹ est q̄ virginitas simi
lima est angelis et omnino in hoc se
similitudinem angelicam. Nam virgines sū
merxptes delectationū carnaliū vt
habundet in delectationibus spiritua
libus. cū g⁹ ꝓpriū sit angelice nature
non posse carnales ꝑ spirituales
et intellectuales delicias experiri ne
ce ē vt angeli amore naturali
plus diligant virgines ꝓpt̄ q̄d putat
quidam de virginibus tm ruinas
angelicas instaurandas. Vñ filius
dei ingrediens mundū nouā familia
liam instituit vt qui ab angelis
honorabantur in celis: angelos
s. virgines haberet in terris vñ a
brosius suppgreditur virginitatis
dignitatem humane nature q̄ñ
homines angelis assimulant. Io. Ieo.
inuehit dicens ecce mag⁹ angelū felicitatis est. esse unus virginem vir
tutis est. 1ª hoc optinere unibus
nitur cū gra q̄d habet angelus
ex natura. Verūtm tm ē. s. ee virgi
nem et angelū diui numinis est
officiū non humanū et io ꝑiculosū
est virgines a virginitatis ꝓposito
retrahere cū sint uxores regis
eterni et ꝓpares quodāmodo regie celi
et templi dei. Vñ apls. 1. cor. 3. Si
quis templū dei violauerit disperdet
illū deus ꝓpt̄ hoc em similitudine
virgo gloriosa ab angelo debuit sa
lutari. Vñ dicit ingressus angelus
ad eā debebat n. virgo ad hoc vt cor
poraliter deū caperet ꝑfin interius
intellectuali cognitione et exterius cor
porali angli apparitione. Vñ ad oſſm
ē heret. 3ª q⁹ est q̄ beata virgo eade
veneratione debuit venerari q̄ xp̄m
humana nā. Eadem honor exhibendus
ē matri regis et regi. Vñ Aug⁹ dicit
in ꝓmio dei tabernaculū xp̄i dicit
tur ē ibi ee vbi ē xp̄s ꝑ xp̄s adoratur
adoratione latrie. h⁹ vt dicit damascen⁹
hanc referebat ad filium et io salutat plena 1 mūs
ee gra q̄ eam referebat ad filium. 4ª q⁹
q̄ in hac angelica salutatione quinq;
solepnes ꝓgratiue ꝓtenduntur
Quarū ꝓma ē annuntiatio ois mali.
cum audit sine re q̄ timuit sine ca

pter q; soli dño ꝙsecrata et iō debe
bat ee mty et extra pura vt dicat
de ea illud cantuor. Tota pulchra
es ⁊c et ℔. Illa tota e pulchra nu
nquid de est formositatis et nuqd
est deformitatis. Ex ista pulchri
tudine ee potest nisi a fomite pseruato.
Illa fomes ad maculā ptinz salte
carnis. Vñ dicit aīaqu verisilie
e qp i pō istanti fuit preseruata
ne qnqet originali in eo aīa
tōe iō est l'lam cui fuit gressu
mago et mꝰ ß mago ee mrem
dei qꝫ a pter preseruat. Ho.
Item auctor nīe p vginē natura
rpauit gō ab oī vitio imunē fuit
q; ppt qd vnūqq; tale et tpm ma
gis. Vñ cu gō. cū de pctis agitur
nullam volo prorsꝰ de maria fiei
mētione. Det bene gō dicat de ea
i Illue ꝙ sme ve. Illa sicut mulier
fuit ve culpe pene ignorantie ex
pulsionis patrie. sic maria fuit
a ve ꝙ sme culpe q; sanctissima
fīt ve pene q; beatissima fīt ve igno
rantie q; illuminatissima fīt ve ex
pulsionis prie q; celi porta. Ia e
oīs bonū affluentia nā aīa fuit
rpleta gratia āngō ecc mr dei tā
post fuit magis Nbi Notandū
q; e duplex potentia ad gratiam. Una
ꝑs naturalis sicut dicꝫ de angelo
q; recepit ex suis actibꝰ luntis.
Ia e obediencial potentia que e
triplex Pa q; rpletꝫ sme illapsu
spāli et in suppōsito abe accepto
et⁹ vgo āngō ecc mr dei fuit rpleta

nta q; nō fuit pmōr nequitie ⁊ erīa
pmtem. Ia rpleri potest i suppōto
rlatiue cū eīs erīa illapsu spāli
et⁹ vgo fuit rpleta mquātū fuit
mr dei q; tūc fuit fīmata q; nō fuit pō
peāle nec venialr nec mōrtaliter et tāta
grā nō pōss creature n̄ ecc mr dei.
Ia potentia que rpletꝫ in nā nō stāte
suppōto ꝑpō ß dño et⁹ aīa xpi fuit
plē grā vgo mr fuit plē. Ho grā
donatꝫ q; dō spōs sū fuerūt ei data. et
excellent sup oēm creaturā. Vñ mea
fuit oīs grā vite et veritatis. ett ze.
Io fuit plē grā labiorꝫ q; diffu
sa e grā in labijs tuis. Io fuit
plē grā pmorꝫ Gm 20 grā fr grām
mulier sīa et pudicata grā gle fr
grām vie. grā pmorꝫ fr grām
meitorꝫ et iō dicit ℔. in ventre grā
dentatis. in ore de grā caritatis. In
ore grā affabilitatis In manibꝰ
grā mie et largitatis. ℔. Ve plena
q; de plenitudine eius cepīt vniūs
captiui rdeptione. tristes gsolatione.
pctores venīa. iusti grām In gelo
letīa tota tinitas grām gloriam
filiorꝫ hoīs in eīe substancia caris.
docuit nr vginē grā rpleri vt no
solū nāli odinē vel erīa spiritua
li adornatione cūctis creaturis pferret
et iō Iuggdt Ho plena et sup
plē grā de cuius plenitudine sufficiūt
rnuisuit oīs creature et bene plē
q; reter parcialr prestat mare
vero totaliter. Vñ plē q; eius intellectus
pleno vite affectus caritate corpus
puritate manus pietate. Ia e

nulla

rpleta

corpal' xpi presencia. Dñs dicit
dñs tenu. Ipa n fide meruit dnpe
xpm qr ipa ipleta tanta gra qp plo
potuit mereri qz aliq pura creatura
vt ecia oms simul. Est tn sciendu
qp triplex e meitu ut meitu dgru
f qn aliquis se disponit ad inpiedu
gram quatu potest. f. p gtionem
et pfessionem si aut hoc fecerit tut p ai
quod instans illo tpis mer acnpe
gram de dgruo illud est meitu
digni. f. qn aliquis iustus erat pro
aliquo tuc dignu est eo qp iustus
vt alteri impetret gram. Tm e mei
tu de digno sicut qui habet gram
de digno mer gloria qr proporno
e mr gram et gloria vt qui hz graz
meream gloria. Hijs vbz dico qp vgo
bta an angelica salutationem me
ruit xpm dnpe de dgruo qr fuit puel
la castissima humilma et bemgnissima
sima z post angelicam visitacione
et spus scti superuenione meruit xpm
gnpe de digno qr tunc fuit ipleta
tanta gra qp fuit digna dnpe xpz.
Dñs erga dr de ea m tollam et vt dig
nu filiu tu habitaculu. est me. zc.
Dz de digno no meruit dnpe xpz
qr ibi debz esse pporno eqlitatis z
dnpe xpm e ee mrem filyder et qr
deus fieret homo m ea extedit mei
ta tuo tuiqz creature. Dñs bi dicit
dns pr tecu q genuit qz corpis
dns filiu tecu que carne tua mdus
dns spus scs tecu de quo concepis.
Ita est singularis sup oms ex
celle. benedicta mqz tu i mlieribz
z plz qz oms mulieres et hoc ppt
eor q fuit ser m eo carne. qua
qr fuit vgi. Cpmixcia sn corrup
tione fecunda sine gaudio ne gaudia
sine dolore puerpera. et io bi dicit.
bndicta i oibz q sup oms mulie
res qr f eis mr vgo et dei mr sola
aut maria bndicta e mr mulies
aug vgitata fecunditas addit et
fecunditati m dceptu sanitas et
sanitati iptu iocunditas. Ita 9o
est qp vgo gloriosa apud deu ivent
gram ppt qtuor moralia ornamenta
Primu est modestia qr audit et
tacet. Ipa f. Ambrosius est pudor
honestatis purus et stabilem
gpans auctoritatem z gu. pu
dor enim qui est timor turpitudis
nel fugia rei indecentis decima
do mdecencia mexteriorib effi
cit ordmacione exteriore que mo
destie est. Hec modestia causat
mdecencia m vbo i risu m mo
tu corpis i membroz situ i habitu
vl cultu m occupacione vl actu
vt patet m vgine. Secm est veecun
dia qr turbata no fuit ista turbacio

ne vl dolozis. ꝫ pudoris et ām̃a
tois īnuēs verecūdia quē color
oīm vtutū. Dn̄ ī. supantica
dicat. nesio an quidꝑ gr̄io vet̄o
dia adūtu pot̄m mozibz hom̄
q̄ē ēte oīm etatū oīto ꝫ te nē gr̄ia
vēcūdie ītenerioi etate amplio
pulchꝫ qꝑ enutesat quid amia
bilio verecūdo adolescēte q̄ pul
chra hꝫ. et q̄ splendida gēma
mozꝫ ī vita ī vultu adolescēt
Ipa. n. ē nūtia bone spei et u
dex bone mōdis et vga disciplie
soroz Sñe Judi. colūbine sim
plicis. testis motene lampas
pudicie mētis iugit lucēs ut
nul m ea turpe ifidē atteptet.
qd̄ nō illīco predat expugnatrix
malaꝝ ꝑpugnatrix puritatis
inattesp̄alis filia Ytmenae. fae
custos vite decus vtutis sedes pude
ne nāe laus et msigne toto hoēs
tis. Im. est prudencia q̄ cogi
tabat differebatn statū p̄bē asse
sū ne leuitatis mea signū am
pēt q̄ qui cito credit leuis est corde.
Dn̄ q̄ ꝑpt ī gsueta salutacione
mtellectus vgr rapiebat ām̃i
rationē ꝛputabat se mdigna
tanto misterio adoptandam
et io audito vbo prudent ruol
iut m cogitatione salutacois
q̄litatem vt sit ad gsensum or
dinate ducētur ad hꝫ expediebat
prudencia io dicat nō solū quo
q̄n et q̄lit sit agendū ꝫ etiā monet
polūtate vt appetat bonū post
modiū vt fugiat malū Et io Iug
dicit prudencia ē amor quibz
adiuuat iudiciū ab hijs quibz
impedit sagacit eligens. q̄m ē
gstantia q̄ habuit ex angelica
salutatione. d. ne timeas. Ista
cor firmione mdigebat vt modo
i sinuaret. Nā m hijs que sē sup
natura oportet hūanū gen̄ m
fozri de modo ymgentie rei vt
possibilitatis euentus rei exsup nā
li salta agente ostendat. Dn̄ sic
gfortata de dei beneficio gfisa gstat
sensū dedit et io dicit q̄ gstantia
ē au stabilitas firma et in proposito
pseuerās. Dn̄ a proposito ꝛredendū
est nī credit deo placē io psuerāt
nī credit ei placē et io vgo gloria
sa p angelum ꝛtificata de dīno
beneplacito p̄buit assensū et inue
nit gr̄am Dn̄ dicit inuenista gr̄am
apud dnm ꝫ omipotentem au
nichil est impossibile. Dn̄ ꝑpt ista
ōrmenta ad hoc opus pagendum
inuenit gr̄am tota oculus dñi et
io dicit. Io. q̄ audiuit et tacuit
modestie est q̄ turbata fuit vēn

die v͛ginalis est q͛ timor p angelu͂ cōmouet͛ ↄstancie est q cogitac͛ prudentie fuit et discrecionis. Tercia
Tciam ↄsideratione q̄ e de plis ↄmedacioē tu͂ dicit͛ gloriosa. Ecce concipies
pi. Vbi s͛t A. ↄoes. Prima est q huius bndicti filij ↄcepcio de v͛gine ppt͛ ↄtuēe
fuit. Primo ppt͛ p͛ris dignitatem.
Na cu͂ xp̄s sit verus et naturalis dei filius nō fuit ↄueniēs vt aliu͂ prem haberet q͂ deu͂ ne dei dignitas transferret͛ ad aliu͂. Secundo ↄgruebat
p̄p̄eti filij qui quidem est v͛bu͂ dei v͛bu͂ aut͂ absq̄ corrupcioē cordis ↄcipit͛. quimo cordis corrupcio p fit v͛bi ↄcepcionē nō pati͛ q͛ caro
q͛ sit fuit a v͛bo dei assupta vt esset caro v͛bi dei ↄueniens fuit vt
ipsa sine corrupcioē m͛ris ↄcipet͛
Tercio ↄgruebat dignitati huanitatis
xp̄i in q͂ locu͂ pc͂m hr̄e nō debuit
et p que pc͂m mu͂di tollebat͛ scd͂m
illud Io. p°. Ecce agnus dei ⁊c͛. non
poterat ēē q͂ i natura ia͂ corrupta
ex ↄcubitu caro nasc͛et͛ sn͂ infec
cioē originalis pc͂i. Vn͂ Aug͛
Dolus nupcialis ↄcubitus in matri
monio marie et Ioseph nō fuit q͛
i carne pc͂i fieri non poterat sine ulla
carnis ↄcupiscencia que accidit
ex pc͂o sine q͂ ↄcipi voluit q͂ futu
rus erat sine pc͂o. Quarto ↄgruebat ppt͛

fine incarnacionis xp̄i que ad
hoc fuit vt hoīes nascerent͛ in fi
lios dei nō ex volūtate carnis
neq͛ ex volūtate viri s͛ ex deo nati
ↄtius rei ex͂m apparē debuit in
ipsa ↄcepcione xp̄i. Vn͂ Aug͛ dicit.
Oportebat caput nr̄m i signu mi
raculo scd͂m corpus nasci de v͛gine
vt significaret sua membra de
v͛gine eccia scd͂m sp̄m nascitura. De
ista ↄcepcioē dicit͛ ysa. A. Ecce
v͛go ↄcipiet ⁊c͛. Et eciam l. 26. Immo
ua signa et imuta mirabilia
s͛t .n. mutata imelius q͛ olim ho
voluit fieri deus. nūc deus factus
ē homo. Olim de viro facta ē
mulier nūc de muliere factus ē vir
et bene mirabilia q͛ p̄mu͂ vltia͛.
Infinitu͂ t͛minat͛ et͛nitas tepat͛.
v͛ginitas fecu͂dat͛ deitas hūanat͛.
Vn͂ dicit͛ ↄcipies in vtero. non
ab extri͛° principio sicut alie mlie͛s
s͛ ab intrinsico .i. sp̄u s͛co et paries
sine dolore filiu͂ nō solu͂ s͛ eciā dei
et io simplic͛ dixit filiu͂ nō determi
nādo. Secunda qo est q huius prolis
nomē est ih͂s q̄ int͛p͛etat͛ salua
tor. cu͂ .n. nomē p̄p̄etati rei corru͂de
debet iuste hoc noie appellatus
est q͛ ab effc͂u saluacioīs hoc
nomē impositu͂ est ip̄e .n. vult
oms hoīes saluos fieri .s. volūtate

ãcedente ℣ñ mt. p. vob̃ nomen ei
ihm xpe n. sal. fu. pplm siui. ꝛc
Intelligendu tñ q hoc nomen
ihs ꝛsequit. qdruplicem vtili
tate. ℣ma est vema ptoꝝ
autꝝ. x. hiesomo. pphete testmo
niu phibent emissione aque
p nomen eiꝰ. ℣ñ Aug. quid
est ihs nisi saluator ergo ppt
temetipm esto m ihs m cuꝰ figu
ra est ei mpoitu m ablusione
inuces q p hoc nomen ihs ctu
sadamur a pctis. ℣a est gra
dono. lucæ. 2. Inuenisti gra
apud dñm. ℣equit. et vocabis
nomẽ eiꝰ ihm. ℣ñ Bernardꝰ
Ihs mel in ore melos in aure.
iubilꝰ in corde. ℣a est victoria
immoꝝ luc. x. dñe demonia
nia subiciunt. nob̃ in noie tuo
℣ñ b. Insipiens demoi vt de eo
obsesso exiret aut demon. O ter
ribile nomẽ cogis me egre et
exiui. ℣a e gloria pmioꝝ Act
4. h' ihs qui assumptꝰ est a vob̃
in celu ꝛc. qui in celu volt ascẽ
dere hꝝ nomẽ ihs debet mutare
℣ñ non aliud nomen sub celo
in quo oporteat hoies salvos fieri.
et io petrꝰ iuuenes. dicat q ihs
e nomen qd dedit cecis visu. surdis auditu claudis cursum
mutis sermone mortuis vitã obsessꝰ
demonibꝰ erectionẽ. ℣ñ ihs dicit
saluatoꝝ ℣a q. q iste puer dotatꝰ
e tribꝰ pvocatis. ℣a e magnificꝰ
℣ñ dicit hꝝ s. filiꝰ tuꝰ erit magnꝰ
q magnũ opus ptendebat pficere
q erat oibus gaudiosum angelo
dicente. Annuncio vob̃ gaudiũ ma
gnũ qd. ꝛc q ptinet ad sanctatem. exo
di. Magnificꝰ in sanctate q pter
matione ℣am magnificentia intedit
magnũ opus fiat vt p ex eo noie
opa aiũt ab oibꝰ fiũ ad aliquẽ finẽ
ordinat. Nullꝰ aut finis humanoꝝ
operũ est ntꝝ magno sicut honor
dei et io magnificentia ꝓpue ma
nũ opus fiat in ordine ad honore
dei ℣ñ eccl. xli. dicit q honorabi
les suptus sunt q ptinet ad diuina
sacrificia et cetera hꝝ studet maxime
magnificꝰ et io magnificentia
diuigit. sanctati q ꝓpue eiꝰ effectꝰ
ad sanctatem ordinat. ℣ñ merito
debet sibi magnificentia q opus
magnũ. s. mũdi i deputo ordinabat
in laudem et honorem dei ad q p
ficiendũ nullꝰ alius sufficiebat.
℣ñ Ū hꝝ e ille qui e magnꝰ homo
magnꝰ doctor magnꝰ pphꝝ ꝛc in
e ꝛpotentia ℣ñ dicit et filiꝰ al
tissimi vocabit. s. mquatu p etnã
generatione ꝑs ex utero ante lu

ꝑ mquatū homo vocat altissimu filiu
ꝑ gram vnionis. Io. j. Videmꝰ g̃ ia
ego alter aut dicat: qꝫ alter homo alter
angelus altissimꝰ deꝰ. qꝫ aut filius sit
oipotens ꝓz qꝫ cū sit filius dei et deus
est oipotens gꝰ et filius. Q aut deꝰ
sit oipotens ꝓz. qꝫ deꝰ maiꝰ ẽ quo ma
ius cogitari nō pot. maiꝰ aut ẽ oipo
tentia hñs ꝙ ꝙlemcūq potentia cui
de sit aiꝫ de plenitudine potentie gꝰ
est oipotes tollit: qꝫ oīa ꝑt ꝙcūq posse
potentia est. Dñ nō ꝙ ꝙtuor sūt modi
impossibiliū. qdā ẽ ꝙ dicit impossi le
simpliciter et nulliꝰ agentis subiacet
potestati sicut creare aliū deū. Im
ẽ impossile ꝑm quid qđ nō subiaceat
potestati alicuiꝰ agentis limitate
ꝑ bñ subiacet voluntati dñe sicut ꝛgi
nẽ patrẽ est impossibile secundū nām.
Im est impossibile ꝑ accidens ꝙ ꝑse
non est impossibile ꝑ nām sub ratione
ꝑtēt tpis ut qđ ꝑteritū nō fuit et: qđ
violata nō fuerit corrupta. Im ẽ impos
sibiliū ut qꝫdem sit albū et nigrū
simul gꝰ deus nō possit impossibilia
simpliciter qꝫ eorū impossibilitas accipit
ī hūane ad ipm nr impossibile ꝑ
accidens qꝫ solo eo ꝑuatur deus. ea
uiaꝫ ingenita facere q sīa st nr impossibi
lia qꝫ tūc posset facere eundē ẽ hoiem
et azinū sil' tm bene potest impossibilia
ꝑm quid qꝫ plura pōt deꝰ facere ꝙ mtel
lectus nr intelligere. Dicit docet hylarius
de trinitate et tm intellectus nr plura
potest intelligere ꝙ nā facere ut ꝓz ab
structionibꝫ multis ꝙ aut filius sit
oipotens ꝓz qꝫ hi quenut sibi ut
ꝑsone. Dñ si dicat xp̃s homo oipotes
hꝰ nō est secūdū ꝙ homo cui dicit
potest cōsiliare hꝰ appetit sibi se
cūdū vtiaꝫ naturā ꝑ secūdū diam
tiaꝫ ꝑm tam diam ꝑmam ꝑm hūa
nā tiaꝫ ꝑm prīmā. Ꝓz xp̃s nō dicit
oipotes ꝑm hūanā nām sicut oi
scies dicit ꝙ oīscies cōtra nō opponit
ee creature. ꝑ omps qm ee creatur
ē ab alio oipotentia veo ponit nō
ee ab alio. Im ẽ prudentia sine sa
pientia que quiꝫ pro eod̃ capit
ut ꝑū. j. 16. Dicit qui sapiens c
corde appellat prudens ad aiꝫ rē
gendos et ē expedies. Dñ dicit dabit
illi dñs deus sedem dauid p. eiꝫ. et
ꝛgi do. Ia. ij. ꝙ aut sapiēcia va
leat ad regendū. m de secretis tbi
dicit dicit. Primo et principalit queri
tur qualiter ad scipm ut fama
sui nois diuulgetur. m laudabili
sapientia ꝙ sius hoibꝫ ramentet
sapiēt qr mde laudat et honorat
ab hoibꝫ qñ vident eū m sua sapie
loquentem et moperibꝫ prudēt
agentem. ecia prudentia q ꝓz dis
cute causas. Dñ sencia prudens
propriū ē examinare q sibi et nō sa / sato
cili cre delitati ad falsa prolabi
prudens nō nisi iudicio credit
et nō nisi examinata suam m
sensū credulitat admittit. Dñ
sencia de dubys nō diffinias ꝑ sus
pensā tene sīam et nichil affirmes
Dñ dicit dabit q. d. ppt hanc
sapiēciā et prudentiā dabit ei
dñs deꝰ sedem dauid i sup̃essione i regno

Isa. 9. Unp̄ solū dn̄s ad et sup̄ ip̄m eo sedebit metū et ip̄nabit in domo iacob nō p̄m successione carnis ꝑ fidei in oīb⁹ electis metū qz hic p gr̄am et i futuro p gl̄iam et regnū eo nō erit finis qz et natū ip̄nabit. Hō ip̄nabit deus m sīla Ista. 9. q. p maria ia de deipare cōceptā p angelū ꝓpt votū castitatis emissum de re non dubitās ꝑ modū iquirere cepit noverat n. modū q̄ p̄mo homo factus fuerat sine uno et mulere ꝑ qz nō noverat aliū modum iō querit dicēs quo fiet istud quia virū nō cognosco et nūq̄ me cognoscaturā ꝓpono vt s. ego mente et carne p mancā. quis g. fiet ista deipara q. d. luc. Ubm matrimonii contraxeri hō tū nō derogat voto ūgnitatis. Ista matrimonii est q̄sensq̄ in carnalem copulā alt̄ quig̃ petente. si g. staret p reuelationem ip̄i fieri q̄ nūq̄ virū ab ip̄a peteret debitū ei vero voti castitatis posset stare vinculū matrimonii qz nūq̄ carnalis copula sequeret. et ita fuit in ꝓposito qz ioseph gloriose fuit reuelatū q nūq̄ ab ea ioseph peteret debitū. Ista. 9. est q luc. bta ioseph fuit vera mr xpi ꝑ illud luc. 1. Ecce concipies et paries filiū. et illud. Io. 1. Videns ihs matrez in materno tū eo nō derogat q tūc temporis spū scō appar. ei dn̄s spūs scō supervenit in te et glā filii intelligit. ei dicit ioseph. 1. cor. 7. Ipse dicat xpm dei ioseph Ur intelligit ei dicit altissimi virtus g. altissimi. i. filius dei obumbrabit tibi. q. de te corpus qd̄ umbra tibi assumet in q deus se abscondet. Isa. Ve tu es deus absconditus sic ap̄z huic meditationi tota fidelitas sil'opata valde disponebat ss. incarnationis operationem ei dicat ss. supervenire. ꝑ filio carnis assumptionem ibi et ioseph ꝑ privilegiū ibi altissimi. Dn̄s luc. ss. dedit sibi ioseph generationē. iō nō mirū ipa ego dicit mr nāles tui qz habuit in se naturale feruditatem et ꝑm nāle actū cognoscendi et nō fuit sterilis ratio est. Ista cū duo agentia adducuntur ad cūq̄ effectū utr q vnū e tanq̄ ꝑncipale et aliud tanq̄ agens minꝰ ꝑncipale tūc nūq̄ agens minꝰ ꝑncipale est in potentia q̄libet ad talem effectū nō deficiente agente magis principali nō tū agens magis ꝑncipale dat agenti minꝰ ꝑncipali aliq̄ formā seu virtutem ab⁹ q̄ non habet. ꝑ q agens minꝰ ꝑncipale agit in virtute agentis maioꝝ principalis. ꝑ ss. in generatione xpi est tanq̄ agens magis ꝑncipale beata virgo agens minꝰ ꝑncipale. sed beata virgo in generatione corpis xpi nō potuit ee in potentia propinqua respectū talis effectus nisi mediante ordine ss. nō tm q ss. dedit sibi cūq̄ formā absolutā q̄ nō habuit ꝑ q solū ipa nō potuit in effectū corpis xpi sine cooperatione ss. Dz si acceperit mr nāle quātū ad actū exercitationē vel in actū reductionē vt sic nō fuit mr nālis xpi qz eo naturalis feruditas nō fuit reducta ad actū salutis ꝑ

ei dicit altissimi

male ⁊ ro addit ⁊c ⁊ q̄ nasciet ex te vocabit filius dei dicet ꝑ illud sit q̄ maria sit fecunda ⁊ sem̄ sco q̄ dicta

p̄ virtute m̄alem. et io. dam̄ dicat q̄ sicut sol dat virtutem plante sic ✠ puenta et virtute al' obombrata q̄ genuit virḡ sm̄ fuit et dicit vōbit. s. vera appellatione filius dei nō adoptiōe ꝑ nāli ori gine ut sic deꝰ et maria habeāt vnū filiū naturalem. ¶ 2ª q̄ est q̄ virgi hug̃ decipiois seu i carnatiois x̄pi possibilitas ostendit. ꝑ silē. s. ꝑ decipiu sterilis mulieris s. elizabz. hoc tm non innuit meritū fidei ꝑ secerauit q̄ inmouit impedmenta fidei ostendendo nō ee impossibile quo m fide ꝓponit. ¶ tā homo cū hz ꝓpriā voluntate ad credendū diligit voluntate credita et sup ea excogitat et amplectit. si quas rationes ad hoc inuenire pot et sic ratio humana non excludit meritū fidei. ꝑ e signū maioris meriti et hoc sig ficerit. dc. ¶ Vbi samaritā ad mulierem p̄ q̄ ratio humana figurat. dixerit ia ꝓpter tua loquelā credimus sic virgo hoc ratione ad credulitatem nō ducit. ꝑ m fide solidatur et io addit exemplum ad maiorē cautudinē. d. ecce elizabeth q. d. tu maria ut dixi decipies et paries et ut facilius credas. ecce elizabeth cognata tua ac q̄ etiā erat super nātā q̄ erat sterilis de se ꝑ nūc fecundata ex omnia virtute et tu silicet non dubites q̄ decipiat. p̄ s. sm̄ operatione q̄ nō ēt impossibile apud deū de p virbū q. p. cūs res digna verbo vel de sm̄bile de quo decipiat est verbū p de illud q̄ non implicat contradictione et tale habet rationem sm̄bil' et possibil' et sic nō respm̄ virtutis create. et dr de verbū et nō de sm̄ q̄ ꝑ m. b. solu deo est idem et facē et velle. ¶ Ps dicit et fra sc̄. vn̄ b. q̄le verbū est deo impossibile qui de verbū creauit. ¶ 2ª q. est q̄ licet bta virgo p virginitate deo placuit. sm̄ b. tm̄ p humilitate decipit ipm. Vn̄ deo bta virgo de humilitate dei laudat et sepm̄ quodāmodo et deū preinpue d. magnificat aīa mea dnm̄ q̄ respexit humilitatem ancille sue. Vn̄ solū de humilitate non de virginitate nr̄. de ceteris virtutibo et prerogatiuis suis facit ipā mentiōne. Vn̄ quāuis cautas sit omn̄ virtutū mr̄ origine tm et mformatiōe humilitas est mr̄ omnū tutiū seruatiōe. Vn̄ dicat augustinꝰ q̄ custitas et virginitas est virgo ꝑ humg virtutis custos est humilitas Vn̄ addit ecce ancilla dñi. d. nō audet virgo petē ut fiat mr̄ dei nō. d. fiat mi secundū verbū tuū. q̄ tanq̄ humillima mdigna se reputauit q̄ ꝓpter de tanta humilitate est exaltata et assupta in gloriā maternitatis dei

Sequitur aluis sm̄o

Ecce decipies et paries filiū luc. p̄o. q̄ ꝑ m augustinū virgo p tpus ortus illa suma gra est q̄ homo in vnitate psone vnitus est deo q̄ in tali vnione humana nā est ineffabiliter sublimata tanq̄ beatitudo e possibilitas preostensa ad amicitia dei est misericorditer ruinata et quo ad omne defectu est totaliter instaurata et q̄ possibilitas spūal' decipiois ostenditnobis in tali yposta vnioe io i verbo

ppōito ꝑmo ꝙtinet nos ad intuendū
hunc ordinis ꝓpletiū et hoīm huius
vbi demonstratiōe ecce. ¶ Secundo subūngit
ꝓplete ordinis actū ꝓducentes hoīm
ex ꝓtuitiōe. dicēs. et pa. ¶ Secundo tangit
ex fructū ꝙsecutum ibi filiū. ē et
vt videamus de isto ordine et ꝓtu
spūali in mente deuota sūt due
ꝙsiderationes ꝓma ē de ea possibilitate
2ª de mō quē pōit in ea. ¶ circa
primā ꝙsiderationē sūt ea. q. nes ꝓma. q.
est vide quid sit ordo spūalis xpi
in mente deuota. ¶ Vbi ¶ Sciendū q
sicut videmus in ordine nāli q tūc
fm modū fit ordo ꝓfectus qñ aīa
infundit corpori ordinato. sic
vicissim fit ordo spūalis xpi in aīa
deuota qñ pā est ordinata. et habi
tibus dignificata. s. habitu fidei intel
lectū. et habitu caritatis influxu dei
gratie influentia incipit ordinādo
ꝓpositū bone voluntatis cōformibilis
dei voluntati. ¶ Vbi inuitur q sūbm
huius ordinis debz esse dispositum.
ad q tria requiritur ꝓmo est lumē
fidei in intellectu. ¶ Secundo videamus sup nos
dei iustitiā illuminantem. infra nos
dimz infirmitā infirmitatem in nobis
naturam deficientem. citra nos
culpam inferentem. cū nos ge
hēne penam nec mortem et im
bilitatem sine immāte cum est
caritas in affectu. sic ponit caritatē
in aīa non ꝓpter nouitatē accepta
tionis dei. s. solū ex quadā ordinata
dignitatis quia deus statuit oem
habentem habitū caritatis ee dignū
vita etna. q fiunt ordinū rationis vt
aīa ordinans ꝓpōnē nāe intellectual
q e bitudo disponet habitū ordinis
ad eam. ¶ Vñ sequit documentū q
qi nō est meritoria acto nō pōt habei
diuā acceptatiō sine caritate. io sume
quisq dz se disponē quātū pot ad
eam habendam nam ipa deo ipsa
ex se ordinē et io nichil desiderabi
lius q diligē deū qui cū oīs ordinata
sit defectuosa et periculosa propoque
modo mixta et io in actu suo non
nō pōt habe puritatem et veritatem
sine admixtione fli. ¶ Et hoc solū in
ordinatiōe dei inuenit q sine de
fectu amat in ordine ad summū bonū
et ad sui dilectionē fruitionē et amorē
cū non est in hereditate amori augmēti
creature nō hñte ordinatiōi in fine
¶ Sed est assistentia dei gre qua nullo
potest ꝓseuerare in bono sine gra
cū est qd de q est mobile de bono in
malum ad hoc q figat in bono in
diget auxilio mouentis immobilis.
et homo sic est mobil ꝓ liberū arbitriū
oportet q vt ꝓ gram stabiliatur
vt ꝓseueret. ¶ Vñ ad phm. q. qui re
pit in nobis opus bonū ꝓficiet usq
ad diem iudicij ihu xpi. ē. 2ª q. q hu
ordo est possibilis ratiōe. ¶ Nam
sicut videmus q possibile fiunt tali vbi
ordini et nasci sic viceversa possibile est
aīa mentalit ordini et nasci. Vñ d.
Aug. ¶ Qui ergo vita ordinē incipit mentis
corpe et beatior exstitit corpiendo
spiritualit q corpalit. et aīa bte vigil
eiusdem est spei cū aīa cuiscūq alterius

hois ḡnus ḡras et donus sup alias
aiās sublimata fuerit. Dñ sicut ꝑa
habuit possibilitatem quocūq; modo
ad ꝺcipiendū v̄bū mereatu ita et
aīa tuſaīq; alterq; Est tm notandū
q; tria impedimenta hui⁹ ꝺceptionis
remouet. Primū q̄mo etnū et mereatu
cet ab aliquo creato ſ. v̄bū mereatu
a mente gignente. 2º remo q; ista
gignitio v̄bi ſpūal' nō est aliud
nisi notitia vl' ꝺcepto nīi ad v̄bū
mereatū/non mapit ee simpliciter
a creato licet mapiat ee ꝑ ḡnitio
nē m ḡnoſcente. 3m est q; non eet
subsistens aū v̄bū nrm sit m̄hērens.
4º etiam soluit q; non est v̄bū volu
bili cognitiōe dem ꝑceptq; a vo
lubili cognitiōe formatu aīatm et
ro pōt esse mente ut subsistens. 5m
est q; non est eiusdem nie nobiſcum
hoc etiā soluitur q; ista ſpūal'
notitia non ēquirit tantum pntē
et plus vocemptitatē ꝑ ſufficit ꝺcep.
tal' vnionis intellectual' vl' ſpūal'
et sic nichil quod impediat istq; ꝑa
possibilitatem. 2a q̄ est videre
quid sit ista ꝑturbatio ſpūalis. q;
oīs ꝺceptio est letal' q; ꝑturbatio nō
sequitur. Dñ egrotat aīa donec ad
ipam ꝑuenīat et q̄ ꝑturbam duci
aūt ꝑturbatio ſpūalis ignitio mētis
in deum ꝑfi⁹ actu q; ꝺceptū eāt
ꝑ gram ſpē. ſ. mūdantem vl' ſanante
et in bono ꝺfirmantem. Dñ tangit
duplex effus ſ. q; tali generatio pōt
ee duplex. ſ. oīs et hꝰ mūdat a culpa
Dñ dicit ꝑ generationē. ſ. ſ. mūdate

ꝺfer. n. ſātatem et īmunitate a cul
pa. Dñ dyo q; ſi ſātas est ab oī īmū
dicia libea et ꝑſta et īmaculata
mūdicia Est eāa īgeneratio ſpūa
lis q; nō solū mūdat ab oī culpa
et īmūdicia. Deīn eāa ꝺfirmat
t bono et pōssit quis peccare mōrtia
et ad venialia eū mīmq; mulmat
fomes ꝑ heu quid hui⁹ ꝑtūs ſuggeſ
tioe mālingna. ex pmaqso et ſtan
dali occasione nutritur ſi ſuffocare
quos b. replyedit d. hodiana malicia
et babilonica crudelitas est naſ
centē r̄ hodiē extinguē velle ſi quid
. n. ad ſalūm ꝑtinēs ſi quid r̄ligiois
oritur quocūq; r̄ſiſtit qāq; r̄pugnt
plane cū egyptijs puulos nece
conat. ymo nascentem oīm ꝑſeq;
ſalutarem. Qa q. est vidē de ſignis
cōceptionis. Dbi ſciendū q; ſili modo
ſiunt m ꝺceptōe nāli. Nam mulier
mpregnata corpe gīndetur nau
ſiam patit. ꝛ ibi et potq; affecta i
cōſueta oculi mgrestiū fames paleſcit.
et ꝑ tristis medit ſic r̄ueā ſi corpo
ꝛ. caīales affectiones ratioi subiciunt. ſi
nausiā pateris. ꝛ. ſi ꝺſideratiōe ecq
que nob ꝑmittūtur m celo vileſcūt
q; habent. mīris ſi deſideriū tuū fert.
mīeleſcat et ſſiat. ita ſpūalia ſolli
citudo q̄t ope ꝑficiatur q; m mēte
ꝺceptū est ſi oculi mteriores exton
ſideratiōe turpitudis pt⁹ vēni
dia obnubilātur ſi facies paleſcat
ex carnis macerationē ſi tristis medis
affectus tedio nimie expectationis et
dilationis etnoq; ia ꝑpositū q; mīe

Aſſaltus 3 gnīs

Nota q. aliter hā ꝺceptiōnē

natu est ſm̃a aſſ̃ ℮ ¶ Contra .xam. Conſiderationem que ℮ de mõ ꝺrepnois ſt̃ ꝙtuor expediendi ad hꝰ q̃ ſ· m℮ ꝺnõ xp̃i in vtero mris ꝺcipitur ℓ in vtẽo aiã℮ deuote p̃ma ỹgunit̃ angelica nũciatio. Vbi nõ q̃ timor ꝺni ℮ angelo ꝺ q̃ ¶ Matthei xi· ℮ce ego mitto angelũ meũ ℟. Angelo nomen est officij nõ nature q̃ nũcio mitꝑtat̃ hꝰ quã ꝺuenit timori ꝺni q̃ mitti℟ a deo añ facie ſuã ip̃m℮ꝺo cordi notanda ꝺuct℮ do ꝺſideramdo future ge henne ſupplicia. Iudicis sapiẽtiã infallibilem potenciã inuincibilem ſm̃am irrationabile℮ et mortis ℮ctitud m℮ et mduat pcti diſplicentiã et p̃mã diſponit ad iuſticiã et℮ effect̃ nũcio ſpual̃ ꝺrepnois m q̃ gr̃ã acceptacionis p̃mer̃et et ỹmet̃ ¶ Dñs ℔. In veritate ꝺdicta nil ita effugere℮ ad gr̃am p̃mere dã ỹmendã q̃ ſi ꝺm tpe coram deo nõ ỹeniamus non alia ſup̃ſ timẽ nõ ·n· qui admittit ſuppliam ỹplet̃ timore ꝺni et℮. de ceteris vicijs ſentiendũ. q̃ nec℮ e oia plenitudo timoris ꝺni excludi tam℮ dem̃ ſi plene ſi pfr̃e timueris habet ſapporem caritatis ℮ſſ·n· caritate timor pena habet timor qui nõ est in caritate cũ tamen ad sapiam veniet ꝺſumet q̃m ſupueniẽs caritas ereꝺdit illũ hꝰ ℔. ¶ Et r̃ã hꝰ tiõr intelligit̃ per angelũ gabrielem. q̃ missꝰ est angelo gabriel q̃ fortitudo ꝺni mitꝑtat̃ ¶ Item timor hoiẽs fortes faciat pũ℟ .je. ¶ In timore ꝺni fiducia fortissimus hꝰ fiducia debilitatem hois in dei formam mutat̃ ¶ Dñs gregorius. ¶ In via ꝺni operat̃ fortitudo mea. ℣. m est ꝺnus gr̃e ad opus ¶ Dñs dicat ne timeas maria tue. gr̃a a deo aia ab hoibꝰ ℓ remis elongata timet ꝺ possibilitate istius ꝺcepti ỹputat eam se indignam. ꝺ quo fiet istud q̃ angelo ꝺfortare debet et hꝰ merito q̃ nullu virtute affoi mitt̃ et iõ digñ est vt celesti dulcedine fulciatur et maxime fit p gr̃am qua medicante deo fit acceptata et digna mr̃ ſpual̃ effici meretur. ¶ Dñs sicut b̃a virgo ante angelica nũciatione℮ meruit xp̃m ꝺcipere ꝺ ꝺgruo q̃ fuit puella castissima. humilima et benignissima sic aia deuota ſpual̃ q̃n diſponit ſe virtuosis opacionꝫ de ꝺgruo meret̃ ſpualit̃ ꝺcipe xp̃m. ¶ Ita est ſps ſ· opacio vbi dicit̃ ſ· ſ· ſupueniet nte ℟. qꝺ exponit̃ de ſpuali qui attribuit̃ ſpiritu ſcõ q̃ non pot̃ e℮ nisi p gr̃am ·ſſ· effugue et cũ ſps assistentis q̃ hꝰ ope non ſolũ effugat ſ̃ eam assistit et hꝰ ſupueniõ ſps ſ· nõ ubi ſps ſ· ſpiritus eam aiã deuota virtute altissimi obumbrabatur q· ab oi carnali affect̃ ỹfrigeratur. ¶ Umbra ·n· ỹfrigerat et q̃etum prestat. ¶ Dñs m cã℟ sub umbra illius quem desiderabam sedi ℟. Ista gr̃a aia deuota sic obumbratur et ꝑꝓ ỹfrigerũ et sedacionem passionis et ymaginem q̃ deitatis tradi et quietis cũdo ex gr̃a ¶ Ideus

ꝑ rady ſolares mtidentes arcta aiaꝑ
corpus transparēs et dyafon ſicut ē
ſpeculū cruſtant et caleſactendo et ac
tendendo magis appareāt. ſic diuitatis
rady mtidentes cor aiam deuotam
cruſtant caleſacauit et accendit m
amore dīo ſic ſpūalit aiā obumbrat
ſſa ſupuenacoc luꝫ gō luce filiꝫ ſit
aīa ſpes ſēi origmem productionis /suc
tū ſſ puenit filiū ad aiam deuo
tam ihs n ſpūalit ſpui ſco attribuit
aug ē ꝑ gram aiam ſatiare. Im
eſt ꝺſpō vgis adhiberi ibi ente āgelꝫ
dīi ꝙ aiit ad hanc ꝺcepacōe iquirat
ꝺſpō aie ſpūalit pugnatis ꝑ nō pro
ducat vbū m aiā deuota nſi volū
tate aīcedente nſi n ꝑ voluntate
habēt deſideriū ad iſtam ꝓductio
nē ab mtellēi nullatiꝰ produt
Vbi Aug dr ꝙ vbū eſt cū amore
notitia amor amor aiit ad uolūtate
ptinet et ꝙ ad hanc ꝓductionem vpu
tat ſe m digna iō ꝓpam humilitatem r
cognoſcit et non petendo ꝑ voluntati
dīne ſe coaptando dicit fiat mi ſ. vtu.
non vōlit expreſſium ꝑ mentalit et ob
iectiue m aiā gignente mpreſſum
non ꝑ mformationem ꝑ ſubſiſtent ſe m
tellēi vpreſentando nī et m hoc ꝑ.
b vtur vebant tūc miracula. ſ. fides et
cor humanū deus et homo vgo et mi
ſtica cui fil ꝺcurrit m iſto ſ ihū vgc
dō. Ite cantilla dñi. ℟.

Feria ſexta ꝙtuor tpm i adiectu
dñi

EXurgens maria luc q
ꝑ b. iuſtus nūq arbitrat
ſe ꝺprehendiſſe ꝑ ſp eſurit
ſitiꝫ uſticiā ita vt ſi ſp vuiet ſp
quātūi ſē de /imelio totꝰ vibꝰ pfice /bono
tonaretur non ad aīm ꝑ metiū dino
ſe mācipat/ ſtulatu ſepiēna itaꝫ
uſti eſuries ſempiterna mēt refectione
bīa ergo vgo licet p aſſiſtencia dīi
numus oīm gracarū et vtutū pſone
adepta fuerit mtāmen etiā ꝙ propterea
digna mīr dei iuenta ē. In hys tm ad
hs nolut ee ꝺtenta qm no ſolū ipa ad
plꝰ viſa ē pfice ꝑ alios voluit unde ſorma
pſtaendi vt etiā ſit maiꝰ ſiuꝫ pfectu
augmentaret hs imut m pſenta etoꝝ
maraluter mtellāo d. Exurgēs maria
Vbi ſunt ꝙtuor ꝺſideracoes ſunt
pma ꝺſideracionem q eſt de mō et ſoꝝ
pſtaendi nōt ibi exurgens maria
ſt. 6 ꝺclusiones p. q. eſt ꝙ ꝺtinua
occupacio laboꝝ maxme valz ad hs
vt mdiſciplina morū valeat quis
ptingē ad pſone vtutū vt pz i vita de
q via ꝺtinuat et m labōe pſeueāt ad
finem ptingit. Vñ ꝙc Inuanū bonū
opus agitur ſi an vite timmū deſerat
qr ſtruſtra velocit curit q anteq ad
metas pueneit deſinat et vt iō dicit
apls ad hebre ꝛ. In diſciplina pſe
uerate et tūc tāq filijs ſe offeret
deus. Vñ dicit exurgens. Surge
ri ſignū eſt cepti laboris iacē et
ſtare ſedē fatigacionis. r. q. eſt
ꝙ rōa ſ. mtēa mtencio laborem
boni opis ordinat et diſpoit. Vñ
b. purū et ſ. mtēa mtencio erit ſi

m di actiõe mã aut honorem dei aut
vtilitatem proximi aut bonã cõsciã
q̃ tamq̃. hs n. pot declarr. Videmq
n. m naturalibq̃ q̃ corpus simplicit
puru bñ ghmõe mouetur sursum
nr sistit donec pmgat ad minuñ ymo
quãto plus ascendit tanto intentiq
mo. Vñ forcio mouet. q̃ mpriapio
ism et imedio corpus vero mixtũ
et mpurũ luce q̃q̃ moueatur non
tñ ondie nr dicit ymo moue motu
rflexo sic mascensu paulati uertit
dem modicũ quesit tãdem subito
cadit deorsum Vñ pr venerit. sic
spualit hõ simplicis et sce mentionis
et puc m mente affectois vtique as
cendit ad deũ no sistens nr eã retro
cedens. figã ezech. q. rotalia scã ibãt
et no retrocedebantur. Vñ amb. quãto
quis plus proficiat ad deũ tãto
intentiq fert. mdeum. cũ homo ipsiq
mudã affectoibq̃ et trenus luce q̃q̃
ascendat ad deũ p quedã tm opa actõ
uertat. et tepescat p pcta uenialia
q̃ feruore caritatis admittit dem q̃
esset hõ ab oibus operibq̃ desistendo
et tandem subito reflectatur et rela
bat. ni petim de q. primo ascenderet.
Vñ dicat. maria. amaq̃ niate
la mudq̃ me spualitati nre dul
cedinis tue amaresset qñ. sideratione
delectatiõũ supuacuarũ m q̃ vita mentis
ẽ menbrata actõs informat. Vñ
q. est q̃ hic pficiẽ m vtutibq̃ sonet
cũ nmpfim. qr sic. pficus nõ ht quo
pficiat. et qui proficit eo ipso q.
pficit pficus non ee dicatur
cũ defessu pfitendi studiũ et magẽ
conatq̃ ad pfectionem pfectio reputatur et
io sequit. q̃ q̃ studẽ pfectem est pfectus
pcto nolle pficere est deficere nõ est stationis
mercato huiusmodi vite m q̃ nullq̃ modo
statu pmanet. Vñ nere est ut aut ascẽ
das aut descendas. Vñ bonus nunme est
bonus qui esse melior nõ vult et vbi
minus nolle fieri melior ibi desinus
ee bonus. Vñ beati virgo adiuvet ad me
liora proficiendũ. Ia q. est q̃ vita
virginũ est nobis figura pficiendi. Vñ glo
ibi dicat sic. accepto virgo ossiũ celestia
petit angelus q̃ virgo sequitur qui
i montana pgreditur sic aia deuota
que verbũ dei desiderat vtutũ cumula pro
gressu amoris ascendat ut cantate
uidi. confessionis et laudis carte petat
et vsq̃ ad pfectem fidei spei et caritatis
q̃ tribus mensibq̃ mea memoretur q̃
aut virgo gloriosa fuit nobis figura pro
ficiendi m vita pr̃ m eis quarto statu
sue perfectois q̃ diu fuit m utero mris
credi pot vita contemplatiua fuerit illustra
ta si nobis baptista fuit m utero sanctificatus
et spũ pphetie pfusus ut ppm cognosceret
et pexultaret multomagis videtur
q̃ aia virginis in utero mris sit illustrata
ut ibi meruerit contemplationi. Prima
tu puericie sue usq̃ ad xiim anũ eius
floruit vita contemplatiua q̃ cũ angelo
ano duodecimo ad ipam venerit ut
ferunt hystorie ita scripserunt fuit angelo
alloquta q̃ tota scripta i muliere nupta
rapta luce. Ib. m statu adolescentie
excellentissime floruit cũ tota die
misteria et miracula que fiebant

ctra filiu suu. Sederunt. Dñs luc
Maria. Sederunt oia uba licet ꝛ
ro in statu pfte etatis qñ sc existens
xpc cenos missus fuit ss sibi et aplis
Dñs apls pdicare reperiunt ab ea fuerunt
illustrati. sicut dicit Leo ad paulu
et eu pz quo nob duas uias pfare
di figurauit sc actiua et dteplatiua
Ia quo q due ste uite quibo mediantibus
fit pfectus spiritual sc uita actiua et
dteplatiua. Ista uita actiua ordiat
et disponit ad uita dteplatiua. Dñs
gregorius ad uita dteplatiua ordina
te non puenitur nisi mediante actiua
q est ad ipam dispo proxima sicut la
bor est dispo ad regnu et sicut finis
optatus belli est pax. Secundo Augt
iste due uite ste nob in sacra scriptura
figurate in lya et in rachele qr sm
gregoriu. sicut lya tang primogenita
fuit prima desponsata alia magis cu
pit et diligit. uno pcto q dteplatiua ma
desideratur pz etia de dteplatiua
uita q valeat ad pfm Ista sm duo
uita dteplatiua sit assistentia spuale
qua assistit aiam in deo qd fit qn cas
tissimis ordibo ad dnam dteplatio
nem nos uelate mente dicimus et
tit non sm trahimur deu ad nos sm
ad ipm ut patz similitudine qr sicut illu
qui ste in naui ligata ad lapidem
littore manente et fixu et si uolut
lapide ad se trahere trahit se et nauim
ad lapidem ita est in actu dteplationis
nos trahimus deu ad nos qr dteplatio

non est nisi quid motus mentis in
deu p motu non diuturnu timis ad
mole sz ego sicut xpc in assectione no
stra sustulit ad se celu sz serpm ad celu
subleuauit sz iste motus non est ueo
lentus sz nal sz quia centru attra
hit graue ita ultimo finis attrahit
oem assim sz Augt hec due uite sig
nificantur p montana pq maria
festine p promptitudine assiduis
cucurrit in montana eag uadios
solacues suscepit io iocundi et ppt
situationem non possunt finaliter
c ascendi et io secuti etia qr ste cuino
si et io ste aquarum attractiuu et
i missiu et io curuatiuu etia qr ste
metalloru nobiliu dtentiu et io
ubere sc sit iuxta uita dteplatiua
lyz iocunditate ppt meritoria felici
tatem in his felicitatis in parturi
pes sit effa gustantes dulcedinem
future uite sm Aplm lyz etia se
curitatem qr lyy ste ita pfa assiduo
attenti q non timent Ista pfa
cauteles foris mittit timorem vt dr
alibi in sua canonica lyz etia tra
quillitatem qr diutes superiores
tenet totaliter subiugatus omes
inferiores. Dñs aplus si spu fra
carnis mortis uiuetis lyz etia sa
lutare ad diutes ipm aplus cassi
go corpus meu ꝛc. Vn qd est q immo
quo spualis pfectis est ipa beatitudo
Iam sm Augustinu dteplatio
dna est ipa beatitudo finis omi bonoꝝ
actionu iquies sempiterna et gau

dū qđ non auferatur sme cūt aug
lib. agentis adepto non ↄsistat nisi
risi m ꝓpo quiesce et gaudere. Dn
bta ego dicat. iuisse mētitatem.
Nuda bītudo dicatur cātus ppt
mansionem et securitatem vt
muit cautonatas supdicta d mā
sioe q tio ad qđ cau aiq; rmanet
quiescendo dicatur mansio eius
qr gđ tal' qes ē m bītudme m
manendo i obō btifico sicut m tmūa
ad quē tminatur appetitus io
dicat. mansio pr cāa de securitate
qr bītudo est status oīm bonoꝝ
pfus et. talis securitas est ei
mtr insita qr est quodda bonum
qđ bn deret habe sos. Dn est do
cumentū qm hō mūdo qi m loco
alieno detinem. qi violent qr mā
sio et loco ꝓpius cāe est deus ꝑ m
Aug. Dn aut aplꝰ qđ dū sumꝰ
i hō mūdo peregrinam addno
et ad hebreos non habem⁹ hic ma
nentem cātate ꝑ futurā inquirim⁹
festim emo gđ ingredi zē Trā dr
cātus unde ppt. Dfessione laudis
ysaie gaudiū et letīa iuenet.
i ea gratiarū actio et vox laud.
Dn ꝑ m. b. dicturm⁹ mūris quas
fūri sumo laudes m celis nichil
ita proprie celestis habitatois
statū rpresentat sicut alacter
laudantiū deū maxime si de puro
corde procedit Tra gđ est talem q
et tantā pfectionem adepti no ꝑsu
mant de sed honore dm prestent
a qđ de donū pfectionis est descendēs
nā sn eo adiutorio nullo pficere
potest in bono. ro est. qr quātus secun
plm de bō fortuna ꝙ sit dns suoꝝ
actuū in no ē dns sua pōt. bn no
pōt no. facē vt voluntas meo q velit
ad id qđ velit vl' eligit mobiliter
se habeat et io vt imobilit' se habeat
i bono quo eligit necess' arū est dnū
adiutoriū. Dn b dr. lo. deus sme me
nichil potestis facē ita en surgē
ad bonū nr' stūm in bono possimus
tu gđ q' stas da gloriā deo aug mau
erigeis. Se. aug si no ꝑsumat de se
si confortetur in deo poteit vtiq; dnāti
sui vt dnet. eis oīb iustitia ita mp
aīm deo inixu tene vt q nulla vis illa
fraus nulla ia illecebra potit vl' sal
tem deice vl' dominatem subicere
cāīm frustra inuit. si no inuit. huius
figurā ostendit glō. Ego qm intuit
domū zacharie et salutauit elizab.
Illā zachariā mtipretatur auxiliū
dni et elizabeth mtipt. dei mea se
curitas tui. n. quis salūtio beneficijs
et donis dei meitorijs et cōtā debita
remuneratiōe mtrat domū zachariē
qui nichil de se ꝑsumens oīa dō a deo
acceptā tribuit deo cui gratiarū ac
tioē et tui salutis elizabeth qui suf
ficientiā suā cognoscit mōtui ee
a deo dicente aplō oīa sufficientia
nra ex deo est. Ta. gđ sideratio est de
promtitudme grē proficientibus
coopandi cū dici. et sm est cū au
diuit salutationē marie elizabeth.
Vbi sunt due gres. ꝑa. delusio est
q cū gra sit quidam habitus sī

nāl' me^te q^s oīo acto eliata ordmato m
vltimū fmem sit dignꝰ vita etna hīs
nichilomīng meitū diuīe acceptacois
a deo q^z sic mstituit tn ad ipam obligā
mur nō absolute q^z nō ē m nra potesta
te q^z deus sic ordmauit q^z eā disponeti
se dare. s. de dgruo ro. Nā ad illud q^d
maxime obligat q^z macta meritoria
l^z racōe cause p̄ncipal' grā ē hmoi
q^z l^z racōne mereādi a deo qui sic
mstituit. Cū g^o bītudo nra solū mēto
adipiscat grā maxme ē nob nāli
ordne ad fmem vltimū vite etne q^re
p̄ sequens ad ipam obligamur tāq^m
ad dignificantem nos vita etna q^s l^z
pata est se cōferē/disponenti et h^c est
q^d dicit. et fm ē vt audiuit salutacois
nē matre elysabeth. ¶ Maria ē deota
aīa que p̄ debitam dispōnē acq̄siuit
sibi habūdanciā grā q^z q^d acrissimo
ē queda spūalis salutacio. Nā salutā
ē signū deordie et dilcois sic grārū a^o
est signū dne acceptacois. Dn elyza
que mīpretā scaturitus signficās
plenitudnē gracarū audiens autē
cordis eius deota digne se dispositisse
patissime se exhib ad p̄cipiū p̄cia
tiuum salutacio. Obij in vtero oīdens
p̄ plenitudnem se dispōnētibus exhi
bendi datū oībus affluēt et nō ip̄pat
Ja. s. ipe. n. plo p̄tus est dare q̄ tu au
deas pete. Dn dicit ongr deū ad bene
faciendū promptissimo est. Tra 9°
est q^d habūdancia grārū quintupla
ē l^z essem m aīa deota. P^o q^z l^z eq
spm sācū ē. Nā tal' p̄fio grārum
causans i aīa virtutes morales ex
pellendo p̄tm domat carnem rōni
spm. Ad ipiscentem. Dn dicit et iple
est spūs scō elizabeth. s. effnue q^z ipa
grārū p̄fio q^z p elizabeth mtelligit
fomitem domat p̄nitte p̄cia cuffert
et offert spūalia habilitatem et
eciā a p̄to p̄seruat et p q̄s spm
ridit sām. Nā fm dyo^m de dino.
sītas est ab oī mūdicia libera
et p̄fā et imaculata mūdicia.
P^o est q^z l^z eā deota ridē q^z feruē
fanī mēte desiderio ad etna ad
hoīe deotionē valent eciā signa
exteriora q^z excitant eūam ad deuo
cionē vt est ōba clamorosa. Dn
Aug^s dicit q^d vb et alys ad augē
dū sām desiderū nos rpōs arrig ex
citamꝰ. Dn dicit clamauit voce
magna Jn q^o clamore exp̄mitur
mentis deotio vt eciā dicit glosa.
Nā tā clamorosa q̄ deota deuo
cio ut eciā dicit glosa. n. magnꝰ
clamor est ita vt vsq^z ad celū audiet
Dn moysi dicit est. exo. le. quid cla
mas ad me qu tn nō ore s cordis
desiderio clamauit P^o est eā adop
tare in hereden etnū regis q^d fuit

p̄missio p̄mior. Nam ad rūgos
obseruantiā bono mīmatur ex ꝺone
adoptiōe p̄my et mali ex timore sup
plicij. Ingp̄fm̄ g̃e spūali dat nob̄ p
missio p̄mior si fideliť laborauer̄
Vō hj accipiet benedictione. p̄mo. bn
dicta tu it mulierib. Nā bnditio dūa
nulli aliud est q̄ singularis adoptio
in hered̄em ecclie regis vñ antiqui
p̄es in lege solebant benedicē filios
suos ad habenda bō tpalia sicut
p̄z de ysaac. gen. xx. sic deus p̄r bn
dicit filios gr̃e in bonis spūalibꝫ
Vñ ad ephesios. Benedixit nos oi bndi
ctiōe spūali in celestibꝫ q̄ etiā ꝺsequ
mur p̄p̄fm̄ virtuosum omm̄ virtutū
q̄ est fecundū actū virtuosissim. Nam
fm̄ aug̃m oies virtutes sine gr̃a p̄nt
ee ſ̄ non prodesse q̄ luce ad meritū
requirat. voluntas radix tm̄ meriti
est ipa gr̃a p̄. duce bn̄ aquirit̄ur
voluntas q̄n ordinata fm̄ affectionem
iustitie q̄ vt sit habet motū ordina
tū ee deū. s. volens oia ꝛra deū q̄ est
iusta et deo placentia Requirit̄ur
etiā gr̃a q̄ meritoria nō possint
p̄fin nisi p virtutes q̄ gr̃a causat ī
alia dicente ap̄lo Oia possum in
gr̃a q̄ me ꝺfortat Vñ addit et bene
dicto fructu ventris tui xp̄i. Ihs. est mei
tū q̄ originatur de ventre. ꝛ. de cauer
na voluntatis bone multiplicat̄ fructū
sibi fm̄ gr̃am de quibꝰ dicit m p̄o
de fructu operū tuoꝝ satiabit̄ tra. Iste
fructꝰ benedict̄. q̄n copiose in mme
ratur. Vō hj accipiet bnditionē a dño
Vtq̄ est q̄ hꝫ virtutes custodie. hꝰ n. fit
p humilitatem q̄ est fundamētū om
bonoꝝ op̄m m q̄libꝰ nis virtutes radicā
Vñ Aug̃s nisi humilitas ora ieiunia bn
factis p̄cesserit et comitata et secuta
fuerit totū cuncta de manu superbie ex
huc est si quis in obsequio fratrū libēt
officia humilima. vt p̄z de virgie gloriosa
cuꝰ humilitate ꝺmeruit elizabeth ꝺ.
vñ mihi hoc vt mr dñi veniat ad me
sciebat n. q̄ ex humilitate hēt virgis eā
et io virtutū illud fm̄ glo nō erat dubitatus
io ſ̄ humilitas amirabilis q̄ omi virtutū
est custos ꝺsidicēt. Vñ in hꝰ. Vlam
admiror de humilitate visitationis et
merito ppt magnificentia virtutis q̄
apparet in te. Ecce n. vt facta est vox sa
lutationis ꝛ. post̄q̄ vidit te dispositam
et ornatam virtutibꝫ Infans iohs ꝛ. gr̃a
exultans in ventre. ꝛ. i meito xp̄i exul
tauit in gaudio exhibens se gaudiose
in obsequio Et nō q̄ p̄fin humilitas
ꝫ gd hꝫ p̄. est se subdē maiori et nō
preferre se eq̄li qui est suffragis ꝛ. est
subdē se eq̄li nō p̄ferre se minori et hꝰ
dicā habūdas ꝛ. est sub ee minori et
hꝰ dicā supabundas ꝛ. stos gd ego
vtq̄ p̄ferre habuit in se subdidit se maiori

obediendo dñe voluntati vt ꝑz m
angeli nūciatiõe. dicere cunctis adm ꝛc
eḡli nõ potuit se subdẽ nĩ puras re
aturas qr nõ est ueto filius illi ꝛte
subdidit se minori vtz m obseq̃o eliza
beth tribus mensibus fuit.

Circa ẽam ꝓsideratione que est de ti
tudine ꝛmunerandi ei dicit bta q
credidisti. Vbi ſt tres ꝓclusiones. ꝓa
clusio est q̃ licet oĩs hõ sit btificabi
bil' qr capax ꝑticꝑ bonu. Nam intel
lectus eius apphendẽ pot vlẽ et ꝑfectũ
bonũ et eius voluntas appetẽ illud. Dñ
ꝑs btus homo quem tu erudieris dñe
tñ quãtũ ad hmoi bonũ fruitionem
bta vgo fuit beatissima Nã quãto
magis aliquo mõ frui potest tãto
magis est btificabil' ꝑ hẽ. Itm gr
maxime in bta vgine propt' oportu
nem eius dispõnẽ ad fruitionem qr
vlẽ omem creaturã erat deuota vir
tutibus et donis gr̃arũ q̃ xp̃m maxie
ad fruitionẽ disponebant. Dñ Aug⁹
dicit nulla sapia dei massam ꝛc. Di
de sup̃ in euãº missus est hanc autẽ
ꝑfectionem. Ideirco i ea elizabeth
dixit bta es tu quẽ sua btitudine ꝛe
cohortasse. Dñ beda dicit ner murũ si
dns redepturꝰ mundũ oportuit ne ꝑ
a mre vt ꝑ qua salus oĩbus ꝓpararetur
ead' ꝑa fructũ salutis filius haurirẽt
exp̃m gnoze. 2ª 9º est q̃ luz in hac
vita ꝑfa et vera btitudo nõ pot
haberi cũ sit ꝑfm et sufficiens bonũ
excludens ome malũ et ꝛmplens oe
desideriũ boni q̃ ꝛmpossibile q̃m hac
vita bta in vgo habens participa
tionẽ btitudinis in hac vita ꝓpt' sili
tudinẽ vere btitudis ſ. aliq̃lem sumi
bonũ fruitionem hẽ ꝛm maxime eãt
ꝑ fidẽ q̃ ꝓ⁹ habunt angi corpalit
decipet xp̃m Dñ augº Vgo bta ꝓ⁹
decepit xp̃m mente ſ. ꝑ fidem q̃ corpe
et beatior eãt in decepiõe mentis et
ideo dicit bta que credidisti. q. d. io bti
tudinis mihi oationẽ in hac vita
Secuta es qr in fide nõ ficta ſ vera
sime veritati que mentiri nõ potest
ꝛmobilit' inhesisti Et Augº dicit. De
vgnitate nrũa ꝓpinquitas marie
nichil ꝑfuisset nisi felicius xp̃m corde
ꝑ fidem q̃ carne gestasset. Cum xp̃s
ꝑfidem haberet in cordibus nris q̃
hãto habet' ẽ one bonũ. Ꝓa fides vi
det habẽ meritũ btitudinis etiñe pz
etiã ratiõe. Nã vltima btitudo hois
Sistit in quad' supnãle visione
ad q̃ nemo ꝑtingẽ pot nisi deo dante
re a quo habemo veritatem fidei
que sola habet' ꝑ fidẽ q̃ ꝛc. 2ª 9º
est q̃ ipsi ꝑ fidẽ de etna btitudine
etificamur. Ideo hebr. Sa ꝑ fidem
st' adepti ꝛp̃missiones q̃ pz etiã ra
tione Nã acto nri st' meritoꝝ inquiẽ
tũ ꝓdit ex libẽo arbitrio moto a
deo ꝑ gr̃am. Dñ oĩs acto hũano si

sit ꝛlatus in deū pōt ee mento.q
ipm aut credē est huius qz actꝰ intel
lectus assensientis veritati dīne ipius
voluntatis adeo moto p gram in o.ne
ad deū et iō dicit tibi q fides est sba
rū sperandarū glō.p. tāq res spā
das faciat nos ꝺsequis. bona futura
Et ꝛsoꝰ dicit q fides argumentū
p. premonstratio et cognitio rerum
q nō appārent qz si de eis dubitas
p fidem b, pbantur. p. mdubitant
faciut ea ꝺsequi. et iō addit qm pfi
cientur ea que dicta st tibi a dño
q.d. ppt fidem tuā pficientur. q.
cognitiō malit debūtur tibi q dicta
p. promissa tibi a dño. p. a xpō qui
credentibus nūc in nouo testame
to promittit etna et nō tpalia sic
cariūbus in vetꝰ testamento promit
tebat. Dñs glō. Augꝰ dicit sup illo
vbo scā p fidem ꝛc. in vetꝰ testamēto
sepe pribo tpal felicitas mūdatur
exhibita. In nouo aut testamento
nō ē tps tpa talia vrā aīa cui dedit
deus talia ad veterem hoīem ptinēta
ut pter eū nō intelligatur alius
lavgitor eterne felicitatis. In xpō aut
hoīe nouo nouā promittit. p. etna
Dñs xpc voluit pati et mori tāq a
deo delicto ut gram nouū testamēti
ꝺmendaret. q dicit ee mus queē alia
felicitate que nūc est in fide posteri
in spe vt sic hortaret nos eterna
felicitatem ꝺtepne petna. Circa eā
ꝺsideratione que ē de gratuidate rīa
di cū dicit et cayt maria. Magnificat
aīa mea dnm ꝛc. Vbi sūt quīq ꝺsid
Prima gō est q licet de lege cōi nos multa
beneficia rcepimus puta creatione
rcēptione multorū bnfiorū largitio
nem. Item exspectatione iustificatio
nem et ꝺfuatione et pfuationem
ppt q etiā obligamur ad gratiarū
rem
tionem ꝑ hō dr. Gratias agamus ſtori
nō rcēptor bnfiorū in exspectatu
progressiua cū bta virgo rcepit ista
et adhuc dona excelentissima. s. fīficā
tionis in vtero gratiam mīrnitatis hoīe
rsponi filij gre plenitudine in dep
catoe filij et rsurrectionis accelerationē
q oīa nō tradit submēito ꝺdigno
ex nā rei luret et instantiae dīne vo
luntatis ppt eē iustitie proportionis gre
ad gloriā iō obligat adhuc ad maio
rē gratiā actione. Circa iō p. pōt
ee. nā sm diuisas causas ex quibus
aliquid debet nūc est diuisim
debiti rōnem ita tū q sm ma
iorē illud q manus est ꝺmetur ti
gnt hys ꝺsideratis p. et principalit
tuent. ea debita in deo. s. q ipe est p.m
principiū oīm bonorū nrōꝝ et iō virgo
gloriosa tot et tanta beneficia a deo
rcipiens ad impendendū sibi maximū
cultū rationē obligatur. Circa iō est
q. q nā gratiarū actio in accipiente effec

gram dantis. ¶ Dñi vbi est maior
gra dantis ibi requiritur maior
gratiarū actio expte ingratitudinis aīi ipa
igitur vltra oem creaturam acce
pit habundantia oīm gratiarū. ¶ Dñi
merito debebat addē maxiam gratia
rum actionem. aut g. maria magnificat
aīa mea dñm. ¶ Vbi beda dicit q
i psona eius p. dō spālī sibi desponsata, profitet
dem beneficia dei quibus generaliū
humano genī metuī sulē no desinit
enūciat qui toto mundo me dns sublimat
ut nullo lingue officio explicare sufficiat
ꝫ totū aīe interiorīs affectum magnificis
gratiarū laudibus offo totū q̄ uno
q̄ sentio q̄ discretno in eo magnitu
dine, deplāda ipendo. ¶ Ita. q. est q
ego beata ꝫ deuota aīa no solū deū
magnificat honorificentia corporis et
oris ꝫ etiā affectu opis ipm in oi p
fectē ymitando aug vtaq̄ posse.
Tota ois effectus naturaliter nititur
ad suā causam oportet enī q effectus
ordinetur ad finem agentis ꝫ bñ
factor. inquantū huius est ea beneficiati
et io ille ordo requirit vt ille qui
suscepit beneficiū p gratiarū actionē
actionem nitat ad benefactorem hī
n. effectue p gratiarū actionem aīa
aīa deuota copiosissime a deo bñfi
ciata ut ego gloriosa p̄figna ordie
nāli inquitur vt ipa tāq̄ effectus ad
ad suā causam p mīi. effectiua ad
ipm nitatur ipm s. in oibus
psonibus in seipo magnificare
p̄nitando. ¶ Dñi d. magnificat aīa
¶ Vbi beda. Magnificatur dns
i nob̄ dū aīa nra q ad ymaginē
dei creata est p iustitiā se expo
mat qui est ymago prīs et dū
ipm xpm ymitando magnificat
quadā ptīpatione magnitudis
eius sblimior fit vt illa ymaginē
splendido calore luminis frui, q̄d emu
latiōe virtutū videat in se expmi.
¶ Ita. q. est q tal honorificentia effectus
dñi deus magnificatur in aīa deuota
hīs quadruplicem actū p. hīs respectū
pncīū. s. ex oīa tpalia et creata dum
oīa ad deū referuntur et p ipm laudantur
et eius magnificentia extollit. sicut
consuemus assurgere ad laudem artifi
fis ex pulchritudine artificiati
et ad cōmendandā magnificentia
regis ex magnitudine opis et subditor
que actū hīs aīa deuota considerans
in aug. in dī creatura cluce vestigiū creatoris. d. Et exultauit &c
q. ad laudem eius sequitur metus ex
ultatio hi. ps aīa mea exultauit
in dño ¶ m. hīs de pteritis bonis a deo
ereptis, ppter q debēs deo ingratiari
et gratias agere et maxime de passione
xpi p qm bñficiū redemptionis. s. sumū

bonū collatū sunt nob̄ et iō cū ip̄o
dic̄ gr̄am fideiussoris tui nō oblui
scaris dedit nr̄ p te aiam suam xp̄c
i morte pro nob̄ fideiussit nī se pro
nob̄ liberandis posuit tuū actū
hūs deuō cuia poterāt dic̄ ei aplō
ni absit gloriari nisi in cruce dn̄i nr̄i
Pñ dicat Exultauit. ꝛc. Vbaeuc
Exultabo in deo ihu meo s. p me
passo. Ad hm̄ hz de futuris q̄ aici deiō
ecia pro futuris dz deuotissime
dep̄cari ad ipm̄ desiderio mdefesso
sine spe fma donec optata vēiet
sicut mercenarij dies eoꝝ fm̄ ꝺ. pō
Dirupit cuia mea ꝛc. et iō dicat et
exultauit sps meus ꝛc. pō. remur
Solari cuia mea memor fui dei
et de fui ꝛc. gr̄a m deo q̄ solꝫ bonus
Nam ois rō boni in eo vemitur. q̄m
hz spūs ctoꝝ q̄ vita abstractiua
aīe deuote m tli hm̄ fidelitate rō
sistit fm̄ Aug. s. nō respiciendo
ad p̄teita nr̄ futura vl̄ psentia
sz ad īmūbilia sicut est dei fma
bōtas et psonarū trinitas de quibꝫ
mdix. aplūs q̄ne surrexit sapite
de quibus Semel locutus sum gloriat. m
hs gloriet̄ sine et nosse me s. cuia
deō ab oibus delectabilibꝫ abstracta
spret oibꝫ carnalibus et caducis oi
tonam̄ nūsa est et tota cuia et mēte
et vnibus oibus mhērere vt dicat
Et exultauit spūs nō caro m deo sa
meo nō i mūdialibus que ducut
nos i pmissione ꝺn̄i beda Exultauit
spūs meus et q̄ trēa nō caro. prosperitas
me non emollit adūsitas nō frangit
sz sola illius memoria me delectat
a quo salo spat etna illius dīe. letor
cuius tpali deceptione mea caro fecundati
et iō ibide dr̄ glō mēi aia et spūs deo pri
et filio deuota vnū deū ex quo oia et
verū deū p quē oia pio Venerat affec
gō nob̄. ꝛc. Oīa q̄ accidentia

Frēs sic nos existimet homo. l.
roz. q. q̄ sz q̄ dicut bēs Aug. post aut
spectaclm facti sumꝰ mūdo et āgel
et hoīb̄ quos amat quevit quid
laudꝫ m nob̄ qui aut nos odiut de
fluit nob̄ nos aut m vtūp me. dstitu
gr̄a dei assistente. vita mā et fa
mā sic custodiē debemus vt nō cru
besc̄ant detractorib̄ laudatores
Dz q̄ saluator fidelibus suis spūa
lia dcessit fm̄ greg. ruā. dolt ad hoc
dū deo esse ex munere p tempōres
sz q̄ maximū suū et deo acceptissi
mū est frib̄ sen fidelibus. p fidē bo
et exemplo. dr̄ b̄ frib̄ nr̄is ut quos
nos vnimus ipō nire fruitatis et
societatis hūane dsilij sum̄ et aīaliꝫ
debitores. sz nullū dfiliū melīg ar
bitror q̄ quā si ex. frem tuū doc
studeas pro notās ad meliora nō

solū lingua ꝫ ope et veritate io aplꝰ
volens nos hortari ad fidelitate dis
pensationis ministeriorū dei ī eplā
ꝓpōita ꝓponit ꝛc. ¶ Siderationes.
¶ Circa pmā vbi aplꝰ ꝓpam pfectionem
nem dānat diuīe bōitati oīa assti
bendo sūt ꝯclusiones. ¶ Prima q⁹ est
q deus ē oīm rērū creator et donator
vt ꝑ rōnes ex ipō et ꝓpm et m ipō
sūt oīa ¶ Rō ētia pōt addūa qn aliq̄d
ꝓuenitur ī ca⁹ ꝓ ptiapationē nāe
est q tenetur m ipō ab eo cui essentia
ut ꝺuenit sicut ferrū sit ignitū ab igne
ꝫ qr deus est ipm esse subsistens nō
pōt ee nisi vnū rēmquitur q oīa
alia a deo nō sūt sua ee ꝫ ptiapāt ee
nāe ē g⁹ q oīa que ꝺuersificantur ꝫm
ꝺuersam ptiapationē essendi causa
ri ab vno ꝑmo ente q ꝓfectissime est
¶ Ōn arīst. 2⁰ methaꝓ dicit q illud q
ē maxime ens et maxime verū est cā
oīs entis et oīs vni vn. ¶ Ijo ꝛ. oīa ꝑ ipm
fīāt ꝛc. ¶ 2ª q⁹ q licet deus sit creator
et donator oīm nō tn est cui petit ¶ Ōn
¶ Augustinꝰ dicit et est m glō ¶ Ioh xi
cui audiuimꝰ oīa ee a deo oīs vtique
nās mtelligē debemꝰ et oīa que nāli
ter negāt ex ipō sūt petūa que nām nō fuat
ꝫ vocāt que petūa q̄ voluntate petūa
cui nascūt. ¶ Rō ētia pōt esse. Nā ma
lū q m defectū actionis ꝛsistat ꝫ causat
ex defectū aggentis ¶ In deo aūt nullo
defectus est ꝫ summa pfectio ¶ Ōn malū
q mdefectū actionis causatur nō ꝺu
catur m deū sicut m causam ¶ Ōn
Ioh j⁰ dicit et sn ipō factū est nu
chil ¶ Ubi dicit Aug⁹ q nichil pōt
mtelligi petūs q sūm est sme ee
¶ Ōn addit petūs nichil est et nichil
fuit hoies cui peccāt qr licet aiaꝫ
sint m ee nāe nichil tn sūt m ee
glōe. ¶ 2ª q⁹ est q cui deus sit creator
et donator oīm bonoꝝ sive nāliū
sive spūaliū sive gīatuitoꝝ d. ps
¶ Aperiente te manū tuā īples oē aīal
benedictione. oīa tn ꝺmisit nāe dis
pensatiōi ut libera lectione libi
arbitrij meritorie operantes nō solū
quo nos ꝫ ētia quo ad alios nō solū
nobi ꝺuendo ꝫ ētia alys proficiēdo
meremur etna. ¶ Ōn Aug⁹ in glō
dicit dispensatores sūt ꝑ quoꝝ mīste
riū ꝺuenitur ad etna salūa. ¶ Ōn
addit glō ibi ꝺ dispensatoribꝰ ꝺuēt
hr spāl custodia et ꝓpatio ut nos et
alij ꝓpatꝰ m aduentū iudicis ille
qui ꝛptus fuerit fidel m cuius gḡe
etna gloriabitur. ¶ 2ª q⁹ est q nullo
ꝓsume debz de se ipō cui deus ipm
largitione donoꝝ voluerit ad dis
pensationē. ¶ Ōn ¶ aplꝰ ephe 2⁰ gra
ꝛ. ꝛ saluati estis ꝑ fidem et hoc non
exuobꝰ ꝫ dei donū est. nō ex opibꝰ ne
quis gloriet ꝛ ꝓsume de se ¶ Ubi ¶ Aug⁹

m glō. ¶ Nemo extollat de opibus
non hō iō dicit q: opa bō pia cogitatiōe
fra frustrent cū deus rēdat vnicuiq;
nr̄ opa. ꝫ q: opa ex grā. nō ex opib⁹
grā bonū est gō hōi ut de ⁊ibus tibi
arbitrij sui nō p̄sumat q: ille qui
putauit sine eo adiutorio posse se
se custodire et q: ꝑ ſ̄ſus et vnūs p̄dicē
ꝺ ſupplit ruīta et miseria cū ſ̄ſus i
se rūſus dixit surgā et ibo ad prem
meū. quia cogitatiōe bonā nisi deus
inſpirasſ illi in occulto nō habuiſſ
et iō dicit sic nos existimet homo. q.
d. cū deus sit auctor et nos eius ad
iutores q: bō que tendidit nob⁹ ad
dispēsādū ꝺmisit et iō homo. ſ. alio
qui ſz nos melius ꝺsiderare pōt exiſ
timet ꝑ laudet nos ſz ꝺsideratiōe
ꝑpm nr̄or̄ seu dispensatiōis nr̄e mi
nistrā vt ministros xp̄i nō aūt ꝑſeudo
Ad cor. x. ¶ Iō mirū si ministri
sathane trāſſigurāt ſe velut minis
trū iuſtitie etc. hō sentat vt deus qui eū
elegit et existimet nos vt dispēſa
tores ministrior̄ dei. q. d. ꝺsiderantes
nos vacat̄ solū cultū diuinū ejcit
Circa ꝛam ꝺsideratiōē que est
de ⁊ rēdargutiōe corpis in ſpūali
labore cū dicit hī iā q: vbi ſt̄ due
ꝺclusiones. ꝓa est q: ſunt duplices
dispensatores. ſ. boni et mali
ſm Aug̃m et iō ꝺsulendū est vt q⁹
offīm sibi iniūctū fidelit̄ exequatur
q: totū ſ. omiſſū et negligētū diuīs
oculis patebit qui rēdet vnicuiq; nr̄ō
opa ſua Dñs Aug⁹ qui quisq; ꝑ ſe
rēdz ſē rationē tūr secreta cordium
patebūt. Dñs aplūs quis putas est
fidelis dispensator et prudens que ꝺsti
tuit dñs ſup familiā ſuam. Ad q⁹
q: propt̄ grauitatē laboris nō debz quis
rēſipiscē a bono opere q: deus in oī bono
assistit. Dñs Aug⁹ ait ai aſpa ꝺua
ſuſtineat ſā adest ꝑſtō ſ. ſ. qui me
terrenis hōis corruptiōne interiore
renouat de die in diem et grauitatē
ſuique ſpūalis et ſpe future beatitudi
nis aſpa leuat et ſ. eā in tot diuīs
leue est onus xp̄i et ſuaue est mto
. ſ. ſed vi mſinite et ſpe futuri oīa
mitigante oīa n. sena et īmanua
ſpe nulla frūtamor Dñs d. hī iā q.
mt̄ disp rē q. d. Iam de nob⁹ est exiſti
mandū. ſ. opinione dei et hom ut
. ſ. fideles ꝺueniam cū pauū ſt̄ in
propt̄ corpe cū labore nō rēſpuētes
incredem dicente dño. Vocat operarios rē
Circa ꝛam ꝺsideratiōē que est de
temerarij iudicij rēpreſſione. ma
p mi. est rē vbi ſt̄ q⁹ ꝺclusiones
Pa est q: hmōi ignorantia cūqu
iudicior̄ dei temerarie induunt
et iō talia iudicia nō ſt̄ curanda
diuīmo sint eor̄ fra fidelia et deoamp

Nam ꝟ glō. ro. 2°. Iudiciū hoīm multiplicit̄ corrūpitur amore odio timore et sepe iudiciū violatur et q̄ nūq̄ tale ꝯgrua mīdū mīa mīnatur Iudiciū dei est secūd̄ū veritatem q̄ nō attendit ꝑsonā ꝟ vite meritū q̄ corda hoīm nosce solus dei est et mentis scrutator dīnosce ꝯsuet n. aliq̄a opa bona ꝟ alia mala et ego. et io secūd̄ū glō. q̄ diu q̄uis ꝟ in hac carne viuit nō pot iudicari. Et io ap̄lus mi caut pro mīmo est vt a vob̄ iudicē q̄ in fidel' dispensator ꝑ magno quid' ꝟ mi si a vnis ꝑsonalib9. ꝟ ꝑ mīmo si a vob̄ carnalib9 aut ab humano die. ꝑ. ab hoīe diu tribuno die ē ai ab humano intellectū qui nō videt occulta et pot falli sunt n. aliq̄i qui temere iudicāt aplica intendentes sme d. oīa iudicat ꝑsonal' vt iudicijs magis ꝑapicuū sibi fiat Pone glo. te ꝯsideratiōe tuū in nouissimo loco et cadē nō valeb̄. Ap̄lus. n. nō vult inuie q̄ ꝑsonal' hō debeat oīa iudicare ad dāpnationē nisi alibi dicat. Noli te cauē tempus iudicādi ꝟ dicit q̄ hec secreta dīne sapientie nō capit homo carnal' ꝟ ꝑsonali mente ꝑditus melio in qualibz creatura iudicabit. ꝑ. discernet oīa scz diuinam potentiā sapientiā et bonitatem i oī creatura discernie et i oī honorificēs deitatē Ita glo. q̄ nullū iudiciū humanū verū est iudicium ꝓpe dicte et io hoc iudicium solū est timendū nā ait hoc iudicium nichil inuenit ꝙpheno nō sit cum de falsa iudicia alio4. Dñs b̄ sit tantum dicit. nichil hac luce clarius nichil hoc gloriosius testimonio cū veritas in mente fulget et mens in ipsa se videt et io dicit ap̄lus Ego neq̄ mei ipm iudico. sed ego q̄ melio me nouit q̄ alij et io ꝓculū e vob̄ de ignotis cordis mei iudicare Dñs Aug9 quo quis pot iudicare de alio quo nemo sciat quid agat i hoīe nisi ꝑsonus hois nichil enī in ocultis sit. ꝑ. in nullo timordet me dicta mea actu zz. Dñi fres mei oīa bona diuersus an deū. Ita q°. est q̄ ex̄m nullo sumat ꝯtitudinem q̄ sciat tu melio nouisti secreta cordis tui q̄ alio sc̄t deus te melio nouit q̄ tu teipm Et io ap̄lus dicit. ꝟ nō in hoc iustificatus sum. ꝑ. io me iustū non ꝙputo q̄ pot ee in me aliq̄ delictum q̄ nesciō ꝟ delicta quis intelliget ecclī. 9. Nemo scit vtrum amore vl' odio dignus sit et quis gloriabit se mundū habere cor et io dicit b̄ libro de ꝯsideratiōe ꝑsona vtiq̄ et abiecta ex cuiusdā est testimonio dicte ꝟ nichil omino vt eod' ipe humilius tacta vox in dicta fuit cautor in bonis ambulas ꝟ et si mala nō lateat q̄dm

bonos et malos
reppl ant

nouis te vt mt angustias que nō
desunt fratribus ꝺsciā bona magꝭ
amat vt sciās quid desit tibi. nam
cui nō desit oia illi desunt qua
nichil sibi de ē putat. ¶ tq gr est q
oiā nuda st aīe oculos eoꝝ ad. hebr 6.
et pu. j. l. ¶ In oi loco oculi dni ꝺtepla
tur. nō iustissime iudicāe pōt et io
aplūs so.m ad dei iudiciū appellat
. d. qui aūt iudicat me dns est. q. d
neqz ego debeo me iudicāe neqz vos
ꝑ qui iudicat me dominꝰ est. j. qui pōt
et debz me iudicare dns solꝰ est q
ut oiā. ¶ Circa qz ꝺscadentionem
vbi veri iudicis īsinuatur aduētꝰ
ad īquirendū temerarios tmorem
cū itrigz nolite aī tēpus iudicāe
¶ Vbi notand. q. qr deus est qui pōt
et sait et debet iudicāe in exausa
bilis ē q iudicat. et hꝰ ꝓpt tria. ꝓmo
ꝓpt tpus qr scrūt smām aī tpus
Dn aūt nolite aī tempus iudicāe
tempus iudicandi occulta dies ēit
extrema d. q. pē. ¶ Sum. autē po tēp.
tēpꝰ nāqz pūct vite meluit deus
hom ꝑ post mortem tēpus accipiet
sibi totū grā tenemo istud mduce
st illū diem ut miteri mala que
gessimo bonis actibus corrigam
ꝛ.o ꝓpt ꝑsonā qr sma nō fert. a
suo ¶ Iudice vt ait quo aduꝭqz vei
at dns ꝛc. ¶ Psalue dns ad iudiciū
veiet. ¶ Cui iudicio ꝺpetit vo est
qr in eo excellentissima st oia q
Iudice requirut. s. potestas disci
plina voluntas vite. ptas. n. eo aplis
sima est qr oia subiecta st ei. ¶ Dis
cretio sciua qr eū nichil fallere pt
Uoluntas oīmoda. qr nō solū actua
les ꝑ cētas originales meluit. ꝓpter eo
est rigata et io merito ꝺstitutus
est iudex ordinarius singulorū.
Dn ipe est qui a deo ꝺstitutus iudex
.o. ꝓbat ex ordine qr sme fert. sine
prēdentis cause cognitione qđ ondit
patratū qi in die iudicij fiet viue
lacio singulorū. ¶ Dn aut de dno q
et illuībit abscondita tenebrarū
. j. ꝓtefaciet opa que no alijs no
solū alijs ꝑ ipis quoqz agentibus
sunt ignota qr sicut iob ait ¶ Deus
tuoluūtur tenebris et manifesta
bit cōsilia cordis. j. patefaciet cāa
cogitata q nūc illi soli sunt cognita
qui scrutator cordā et rēs. j. qui pau
delectet et qđ sēm quisqz cogitat et
tāt vnicuiqz bn agenti vl cogitanti
eit laus. j. rimnēratio adeo ꝑ merita.
hꝰ aūt ꝑ ambiguitatur quis sit
laude dignus. ¶ Dn. puerbiorū
vltimo. laudent eū in portis opa
eius. ¶ Deq̄ntur alius sermo
Dnica quarta aduētꝰ hmo
sup euāgeliū

Anno .xv. Impij tiberij cesaris
.vt. luce .ij. q̄d dicat .b. Magno
pitori magna mia opus est vt vbi
habūdauit delictū sup habūdet gra
Cal' nouēb' magna mia soli deo cpiat'
qui etiā dicit' pt' miserordiarū. Dñe
b' Rte iquit no pt' iudicioz vl' vlcio
nū dicitur ꝑ pt' mitau qr miserēdi
tam sumit ex proprio vlciscendi ex
ꝯ mō ꝑ qr mia proprie respiciat mise
ria. Dñe iquato miseria est maior tato
efficacior debet ee mie ispius vt ppt
delicta habundantia gre mie supha
bundet .io. exā. pōro secundu intellec
tū moralem supto sunt .iij. siderationes
circa pmia siderationē que e de mgtu
die mē indigentiae occurrit .xem. todu
siones Dīma todusio est ponē hystoria.
ad aug euidentia est Notandu q xpc
fuit natus ano cesaris Augusti ex
qui etiā post xpi natiuitatem regna
uit .xl. anis fuit q i vnuiso regnauit
.xl. anis i morte eiq xpc ano etatis
fue .xl. huic cesari fuit cessit tiberiꝰ
ita q xl ano huiꝰ tiberij fuit .xv.
ano Joh et xpi Dñi m .xv. ano Joh
xpi fm est vbu .xx. Notand q herodes
qui .xl. annis regnauit in toto regno
iudee sub quo natus est xpc occi
dit pueros propt xpm Iste habuit
.vi. filios de quibus .iij. occidit .s. antipa
tre et alexandrū et aristobolum
aly tres fuerūt archilaus herodes
anthipas et philippus. mortuo
pre hys tres eiq filij tendebant
de regno habendo ꝑ tandem cesar
regnū pris m eoz ptes diuisit das
ptes duas archilao .s. iudam et
ydumeam. Iam herodi antipe
.s. galilea. Iam philippo .s. yturia
et tronitidem regionem et ita ar
chilaus nūq fuit mōrcha nisi
opinione vlgi ꝑ fuit d' archus
.s. duarū ptiū regni pnceps Ite
archilaus pp nimia eiq crudelitate
expulsus de regno missus e vie as
et ibi mortuꝰ est et ex tūc cepit
regnū eiq ad mistrari p. pauratores
romanos .s. presides quoz vnus
fuit poncio pylatus hꝰ est g. ꝑ
q dicit pauēte pōcio pylato Iu
dea ex pte tōnoz et notat hic
iudea nō totū regnū ꝑ tm illa
ps que fuit archilai et vsmia
q est q̄da regio fm glō sub pri
cipibꝰ ānia et cayphe. Ka est
doctina bti ggr dicentis Redeptoris
pauor quo tpe ubu predicatiōis
accepit mēorato rōane rei publice
principe et iudee regibus d'sigt
.d. illmo .xl. tc qn illū predicare
venerat qui ex iudea quosdā et
multos ex gentilibus redepturus
erat p reges gentiū et principes

nudeaz ꝓdicacionis eig tpa ꝺ̃ſignit

Q̃ aut gentilitas colligenda ẽat et iudea ꝓpt culpa ꝓfidie diſpgenda tpa quoq; deſcripſio ſicu principato oſtendit qm et m rõa re pulſa vnꝰ preſuiſſe ꝺ̃ſcribitur et iudee ẽgno ꝓ eam ꝓtem h̃ ꝑti principabatur.

Doce eũ vꝺ̃ceptoris dicatur Oꝺ ẽgnũ iſcipm duuſium deſolabit ſequit̃ capte no ſolũ quibus ẽgbo ꝓa quibus ſacerdotib; actũ ſit demonſtratur. ut q illũ Ihõ bapt̃ ꝑdicaret qui ſmul rex et ſacerdos exiſtẽt ewã̃ta lucas predicationis eig tpa ꝓ regnũ et ſacerdotũ deſignaz

Ita ꝙ eũ eſt q̃ m ꝓpio aiemre loaũ rpatoz tenet liberũ arbitriu eſt aut homo dns ſuoz actuũ p rationẽ et voluntate Dñ de lib̃m arbit̃m dicat̃ ee facultẽ voluntatẽ et rationis et ꝛõ dicat̃ liberũ arbitriu et eſt intellectus et volũtas q̃ vides iudicias et diuicias ſ. intellectus ꝺ̃ libẽ eligens ſ. voluntas et dicat̃ liberũ q̃ m ad voluntate que ad vtrũq; flecti pot arbitriu quatũ ad rationẽ cui eſt diſcrẽ mẽ bonũ malũ. Duo gñ dcurrit ad liberũ arbitriu. ſ. arbitriũ q̃ tota ſe tenz ex pte ẽgre arbitri eſt iudicẽ et ſententiare eſt ꝓa ꝺ̃ctũ q̃ tõ tenz ſe ex pte volutat

Qta ꝙ eſt q̃ liꝰ arbitriu eſt neutrale q̃ pz ꝓ mgrem ſmarũ. d illa rõna caũe põ q̃ velle bonũ malũ pot vtrũq; diſcernes liberũ arbitriũ nũm patur. Dñ ꝓ intellectũ diſcernunt et ꝓ intellectũ bonũ et malũ eligit q̃ aut liberũ arbitriu pot velle bonũ ont bnard̃ d. liꝰ ſaluat̃ ar̃m tolle liꝰ ar̃m non ẽt qui ſaluet opus ih̃u ſme duobus fiẽi non pot vno a quo altõ au ul̃m quo fit fides auctor ſalutis ẽ liꝰ ar̃m tñ capax eſt nõ dcaẽ illa niſi deus pot nõ tapẽ iſta licet nõ liꝰ artꝰ qꝺ tñ no pot ſi illi voluta q̃ ꝺ̃ſit deſit. q aut liꝰ arꝰ poteſt velle malũ q̃z q̃ ꝓ ſomutem originalẽ ifectionis ad malũ h̃z qui ꝺ̃ fuit reimacione. ſm ꝺ̃ctũ qui fuit prim ſuũ eſt ꝑti Dñ b̃ voluntas ẽ ſit libera ſe ſuã ꝑti fuit ꝓto aſſtando h̃o n. intelligit̃ m h̃o qꝺ ꝺ̃cit liberũ ꝓpatore Intpretat̃ n. liberius mpatore vides ee eũ vl̃ bonũ vl̃ bonitatem eius h̃o n. ꝓz qꝺ ſcribit̃ m hiſtoria eccleſiaſtica q̃ liberio ceſar cuq; tpe nouꝑſecutiõm m ſdũ mtauit referente ſibi pilato q̃ geſta ſũ a xpo haꝺ ſmam tenuit nequid aduſum xpm vl̃ doctrina xpi moliret̃ gñm puulũ actuſatoribus xpianis q̃ pſto ꝺ̃na prouidencia ꝛtatur

resar sensibus nr̃gessit absq; ullo ob
staculo nr̃is iuxis erra. Sm̃o vsq;
q; pauperet. Vñ et sm̃i est vt ipente
ñi relucy lumen ostensum est aut ra
dius quida solis erupens totu orbem
claritate supnaturis illustraret. Ita
q; est q; p.l. st̃ quibus mediantib;
hm̃i ar̃m de tpo are destituntur q;
nunt̃ eu dict̃ ano. p.l. Omu est
scrare ea que mundi st̃ hñ. n. sunt
stultitie apud deu. Im est studiosi;
iplere ea que sunt carnis vod. pru
dentia carnis mors est. Im est alios
astutia t̃ñ uenire q; putent ex hy.
q; bonu loco boni veri se silituidmarie
t̃presentat vt dicit̃ Io. et hiro. Im
est minoris cogitationibus inoxiã
secta cogitationes vagas et inutiles
et velut sopno simules nõ capies
quibus si aim tuã oblectaueris
tristis tmanebis. Tu es q; est
talia salutj nõ inquire. Vñ bñar
dus suã ea prius amplus q; caueto
que sensibus nr̃is nocua salutj. Dm
est dubia ut̃ falsa ueisimulia affirmare
Vñ seneca de dubijs nichil affirmes
q; non ome q; est ueisile stulti et re
tu est q; crebro mendacium fatue
occultat. veritate. Im est salubria
obliuisa vt bñficia et noxiu tmi
nisci vt iniurie pñ ex̃a q. m die
bonor̃ no tmemor sis malor̃ et ego.

Sm̃. est nõ q; r̃sponẽ sine sn̄. Vñ
Se. cauis cuq; causa ẽ quare ca/ facti
usa ueneris extius cogitabo
Qm̃. est non ivestigare ex pñtib;
futura. Se. a filiu pitor̃ ex apte
obscura estimat ex priuil' mag̃
et progenis ñ motu et ptibus tota
Io. est temerarie iudicare s. de
mẽtis Vñ glo sup. d. lut. 6. Nolite
iudicare d. sunt. n. quid mẽtis
que bene et male pñt fieri nesci
mo. n. ẽgius fut̃ est qui nũc appa
ret malus de cuius correctione desp̃ãt
eu; qui asi abiectiu ẽ plendẽ teme
rariu iudiciu est. Im est iudiciu
no p̃mes ad eu sibi vsurpare
qd̃ fit q; aliquis iudicat p̃sona
que sibi subiecta non st̃ Io. x.
Tu quis es qui iudicas seruu alie
nu. Pz. Im est nimia lenitas vl' ni
mia tarditas ad credendu oibus
n. credẽ vl' nulli credẽ vitiu est
Ut senica qui leuit credit vitio se
loquitur Pz. Im est moderari smone
cem. z. libia imprudentia stultu
pnũciabit narrabit. Le est pi
culu nõ prauẽ nã imprudentia
t̃ bello spuali succubit. baruth
z. q; non habebat sapiencia pe
rierut ẽt Il. Im est nimis iniq; ppe
sapiencie credẽtes prudentia se habẽ
Po. p. Nolite prudentes esse apud

vosmetipos hyis n' hm arm destitu
tur in regno aie. Ca go qlucet i
pio aie me sit vn indignarii hns
gnuit ipare et dnari oibus vnib9
vt exeant m sinos actus nichilomi9
in sicut m pria sint diuerse ma
siones sic eria impio aie diuisa
regna sunt qz est sunt vnes aie
tot sunt regna sit in solii meos
de regno dsie m quo solus deus
p sua gram wlt dnari et dicat
regnu qz quad munerationē
isortoria doret fuge bonu et fuge
malu qz est habito quid nalis
no solu dgtuo sz eriam motuo
malu inclinat n' aiam ad pfrone bom
et fugam intelligendu in qo
dsaia qn rapit pteritu actu scando
qn mente de hoc qd sibi dsaia est ipte
dit s. de malo dmisso et bono omisso
pntia no respicit nuerauerando
eo quo habz opa futura respicit
pruendo qn instruit et stimulat
mentem ad ea faciendu vl' vitanda
ad q iudicat nos teni hoc n' figura
est p uidecam q mtpretat dsessio
laudis nam ea psa dsessio dine
laudis tom est ordinata sz hoc
regnu pstituitur duplex ex causa
primo ppter rectoris destructionem
vt pz sup 2o ppter suuptuo diuisio
nem vlta illud qd e in diuisionis
est ca pstitutionis na oia gna statuit
multant sub gra tag sub capite
i regno unde p. dsessionis laudis vl'
sue sic oia otuosa i se uacua facit
Dn regnu no diuisu sz si diuidetur
desolaret cu hmo diuisionis est
ptm diuidi mt se adeo et a merito
et cadit m errorem declinio hmo pa
na dsaia put includit sciam m
se hz sicut se supio et diligitur et
sp e rta sz qn diligit rationi hz se
sicut mstro hoc no rapit errorem
et turbationē de quo dqrit ppe
Oms nos qi ones errauim unusquisq
i nra sua declinauit sic pz m sub
gisso dsie vbi supdesz proponit mago
rem sic nullu malu est faciendo
ro assumit mu norem sic hoc est ma
lu voluit dsaia. dicit hoc no e fac
dū Errauim pmu no est error Errauim m
qz est error et hoc est plurias i dne.
hoc ps significat p galileam que
rota vl' volubilis mtpretatur.
Dn propt mstu hu litatem aut
m errorem qp pte regnu usurpat
sibi herodes qui mtpretat mellu
bus figns mi arrogantia mele.
Dn ex e arrogantia tat error
qn quis no humiliat intellm suu
vt s. melioribus et sapientioribus
se velit credere qui libz m credendis
plus dz dsentie fideli qm sibi. Do eria qn

q. ysaie effici. nimis larga sic generat ꝑsumptione q. sic dr ꝑ̄ malū bonū. saluando dapnando. hic ps regni dicit. iudica q. mi. ꝓpe ꝑfessio laudis. q. ꝑ̄ pōtio pylato q. mi. pretat. decimas tosim. ore omis qd' sigt ꝑsumptionem paratis aroma nus. p. a dya. quis ꝑ̄ niti. mſtrngere opus dñi. dñi rōne mterpretat. magistery fractio q. ꝑsumptuosus ex singularitate ſpūs ꝓ̄ sequēs non ꝟformat se alijs ne sequit. vias voces bonoz. 1o. efficit. aliqn nimis stricta sic parat dispationem q. ꝑ̄ dr. bonū malū dapnas saluād. hic ps dia. vbera que montana mi. pretat. et tronitrida regio q. mi. pretat. cogitas tristicia. dñi tal' volēs ee nimis iusto ꝑ̄ patit. i. ysaie timor sum. hanc ꝑte capit philippus q. mi. pretat. os manuū suarū q. beit ex ꝑplexi. q. ihc homo se credit. mi. duo petri potiti quoz alterū sit impossibile dei mare. 2o. sacrid. q. ꝑplenitas michi est sim pliciter. pōt tn aliquis ꝑplenus ee secrid. quid propter errorem ma sciā q. deposita eit liberatus. ergo bonarū mentiū est ibi culpa. 3io. ergo ostē. vbi culpa nō est. 4o. efficit. aliqn nimis timidus. q. ꝑ̄. pue. ex pusillanimitate q. quis timet non timenda s. im. rām iudiciū. vtonis. hic ps regnū ysaie dia. abiha. virgo que luctū vel' plo racao mi. pretat. vino. n. caret tristicia. cordis hanc ꝑte capit li. saia que mi. pretat. nata tepta tio q. quis teptat. ad melio eligēd'. 1o. et nō q. ad. ē timo. ysaia ad timor ysaie tuit. n. ē. ysaia qm quis ſpuali. iudicat ad. esse faciendū vel' vitād' q. talem. ysaiam facē cria. si sit erronea ꝑtim ꝑtim est. ꝑ̄. q. timo rem ysaie facē nō ꝑ̄ ꝓtimesc. q. tal' timor nō ꝑ̄ est. ex diffmutua sma rationis p. q. ꝑ̄ iudicet se teneri ad aliud ꝑ̄ ex eo q. vacillat mē duo nēc. si. quid melio vel' ad quid teneat. pōtio cū tn nō omittēt quidq. d facē ee placitū dīne voluntati. 2a. diuisio. q. regnū sit ratione erroris et largitatis et ſtrictionis timoris et dubij diuisa sit lapsa oportet ad hoc ut ꝟformet. nt ī. ne fugacāde. ꝓprie mdustrie ad assistentia dīne gre. nutrit. hoc. n. duobo mens ysaie. i. ſerēde vtutū et viroz. extirpande q. gra dei mfundit vtutes idustria coopat. gre ex li. arbitrio quia sine gra nich pōt ee vtus et libi arbitry ysensus quibusda tn fundat gra vtute cū modico vel' nullo labore mdustrie. ꝓpe luret

licet no sine ꝑsciu voluntatis sue
quon nullu sit meritu sic aplos
et alios maxime ip̃m matua etia
legimꝰ ip̃plent spu scō ip̃pletos i qb⁹
ad ṽtutes et dō diuisa charismata
sci spūs gra exarat voluntatem
et mstrat et roborat ut mduſ
trie agat ad pfm ṽtutū qz gra
tales ita p̃uenit ut aut multa
feliitate ymo cū multa suauita
te faciet bonū et declinet a malo
ita acredat voluntate ut cū magꝰ
no feruōe q̃p facienda pmpte ag
grediantur quā mes diffidlia
et dura mduſtria n̄ m̄ puda
ꝑsideratione m̄ labore conatus
et mp̃ seuerata diligentia hys
n tbus adimiate gra mes ꝑfect
et hꝰ ē q dr̄ sub principib⁹ sacdotu
ana et cay. Anna n dicꝫ gra.
Cayphas dicꝫ sagax vl̄ inesti
gator. Sacdos n dr̄ qi sac dane-
bon sub principatu gre et inesti
gatione voluntatis seu mduſtre
mens ꝑcarat Circa 2m̄ ꝑsidē
ratione q̄ est de aptitudine dme
clemētie cū dicꝫ fm̄ est ṽbū dm̄
Vbi sunt due ones p̃ma est
q mom adutoriū solū a deo est
io solū deo intendū est et propys
diffidendū de quo Vide pulchre aut
Crede te deo omitte te et na no e
ꝑsidentia et diffidentia magis
mte pō hec fiducia io vē fidel'
est qui sibi pi no credit nisi ꝑat
sibi fmus tagꝰ vas pditū et sic pdas
aucm tuā vt i mitam eternam
custodias eam Id quid facit huius
tas rordis ut no sibe fidel' audā
mus et deseras sepam ascendat
ia de deserto inixa sup dilm suū et
hꝰ q dicat sup Joh̄ fm̄ zacharie de
serto Zacharias mp̃retat auxiliū
dm̄ Io m quo est gra p aptitudo
ad gram qui ꝑsisus de deo meretur
auxiliū eiꝰ et io mdesito dicit I.
ala prius desitu adeo vl̄ ia deserte
petu vl̄ mudu vl̄ sepam plitu
tem Ista gꝰ est q q deus benigno
et misericors et prestabil sup ma
litia vt dicit Joel 2 io no solū de
tatus aliq̄n adulstrendū m delī
quentes benignitate m̄ p̃mendo re
tmet Et ad mstōnem morale
sp̄ presto est mdigenti Circa 3am
ꝑsideratione que est de pmptitudine
exercitiois cū dicat et venit mo em
ōnem iordanis Vbi st 3s gēs
Pa est q mia dei propissima est
ad mdulgendum omibus Ipa
n Sci m bernardū tam liberalit
donat omē iuriam vt nō
deplorat dilstendo ner ꝑsentit
ip̃properando ni mꝰ p̃miat m dilige

do benignissima est dna nr̄a libera
liter agit ignoscit plenarie ita ut ppt̄
fiduciam pet̄oz penitentiū ubi ha
bundauit delictū soleat et supha
bundare et hr̄ q dr̄ et venit in eōm
regionem iordanis. Vod in deorsum
sigñt et dr̄ mich̄ionem stratu deserti
sum sue sit ad sonū sue tēptatoz
nā grā mie sp̄ oibus presto est
p̄direns ad regnū. Vn b. aut tpli
cem diuinito accepim⁹ gr̄am. vna
q̄ voluntatē. Alia q̄ intepitacoibꝫ
adiuuam. Tertia q. p̄bati r̄inue
ramur. p̄ p̄ma vocamur p̄ eam
iustificamur p̄ eam glorificam.
Vq̄ q⁹ est lacrime apud deū maxie
merent. miam. Vo est q: mia ma
gis monetur ad maiorem indige
nam maior indigentia est q̄ ita
rimus p̄ p̄tm p̄ ipm. n. ymago dei
in aia detur patur tradyme gre
preludiuntur ornatibus sp̄ualia
bus sponsatur et ymagines tur
pit̄ r̄ium sp̄ilis ip̄mittur. sequit̄
q̄ ad talem indigentiam mia dz
mouere maxime si sibi lacrimas
inotescat. Vn gr̄e illu⁹ que aspir
delicta fletu delere m aspīs dunitat
non dubitet miam ad sequi q nullu
petentem ad se r̄uersum despicat
q: petores ad me venit. Vn seq̄t
predictus baptismu penitencie q:
non est longe a salute cui q̄ primū
cū post p̄tm ia flere incipit. Vn
lacrima dei baptismus pmie affert
ei r̄missionem culpe ex vi fidei et
r̄missionem ex vi pene et mortis
xp̄i ad cuius silitudinem fit vn
r̄quirit gemitū et planctū. Vn
ioh. 2 pmiam agite et baptizet
vnusquisq; vr̄m i noie ihu xp̄i
i r̄missionem p̄tōz. Vq̄ q⁹ est
q̄ gr̄a iustificationis i spiritu occ
occulta instillatur cordibus p̄tōz
maxime medio adsistit ad sumatio
nr̄e salutis. s. p̄ceptorū impleno
et adiutoz superogatio. Nam
p̄ p̄cepta iussio dñe voluntatis
on̄t. sp̄ p̄ adiutoria bñplantū eis p̄ficit.
et sic p̄ adquies mia salus cōsuet
cui secūd' aplm voluntas dei sit
nra sanctificatio. tuc. n. sanctamur
cū a malo prohibemur et ad bonū
instigamur. Vn dr̄ ego sum vox
clamantis in deserto ego. s. gr̄a
sum. Nam occulte inspirationis inde
serto. i. p̄core deserto a meito
clamantis. i. dei inspīs et
mouentis. Nam sicut vox vbi
bamlat ad aures audituz. ita
gr̄a instillat bñficia in cordib⁹
p̄tōz p̄ ptē vias dñi quo ad ma
dentoz impletionem. Vbi mia ma
dentoz tuoz cucurri. Iste dies

a xpo dicte ca. 7. 2e. magr semo
qz viam dei in veritate docs. 2o
exemplis firmauit dicte. Ego sum
via veitas et vita. 3o. ducit ad
deu pmittue. Dns i via tua vivifi
ca me. vias facte semitas eas
q ad sñiox sup ecclesiastice.
Dns et semitas tuas edoce me:
Due aut sñilia semite qz sunt
arriores et rectiores. vna aut est
cuj medii non discrepat ab ex
tremis qua gr. pauc est in medio
vite sicut in principio et in fine
rectus gr est gr semite sñiox cui
scribuntur si voluptates r̄frenent
p castitate et abstinentia si fa
cultates abdicantur p voluntati
ne paupitatis indigentia si vo
luntates abnegent p humilitate
et obedientia. si adversitates tol
lerentur p mitatem et paciam
ꝛc. Circa eam sñideratione
que deludit effus ctitudinem
cui dicit ois vall' implebitur. Hic
sunt due deliones. Prima deliso
est q implendo preptox et sñiox
ondruplicem hz effm. 2o exaltando
humilis. ro est q p humilitatem maxie
vouet ipedimeta salutis humane
que sñsit in hoc q ho ad celestia spūa
lia tendit a quo homo impeditur
dū timens magnificau studet et hoc est
q dicit omis vall' p humil' implebitur
s. gra in psenti et gloria in futuro.
Dñs humilitatu promittit spūal exalta
no q ipa sola eam meretur sed q eis
ppa est attepne sublimitatem trena
ps valles habundabit frumento. 3o
est eructatio sup̄bie. na sup̄bia multi
nos a via veitatis posterigat et hoc
ideo q licet spāle hoc peccm hmoi ob
ictu q est mozdinatus appetitus, ppe
excellentiā in propria redundantiam
ondam alia peta hoc ipsa generali
tatem ign̄ exp̄a omnia pnt oia peta
Dñs gr. Ipa vinox regnat sup̄bia
du de virtu plene cepit mox illud a
principibus viris quibusdam suis
duibus denastandu ex quibus vna
multitudine eruitur. Hinc dicit pois
mons et coll' humiliabit. p. eructabit
q deus sup̄bis r̄sistit humilibo ꝛc. 3o
est pctox divisio. Nam ad veram divisio
nem no sufficit mala r̄imquere si
non oportet vt tal' se exerceat in eis bus vno
modo agere vt ꝛc. q talem divisione in illo opat
deus qui implet ptepta ut erga fil'
cui hoc vouet voluntate ad dominū gre
acceptandu. et hoc q dicit. erunt pua
mdicta. p. cor malox pua stricta dis cor
ta erunt idicta. q ad iustitie regula dis
gentur. Quod est maledicta i mansuetudine

ditè nã nã furorem dei dt nos, pnoat
qz dumia amicitia ditit m offensione
ausert em a deo ms rtbuciones vndte
Dñi ysaie dei mi vndicta et ego rtribuia
hte dumelia mfert gloriã eis sibi
vsurpando. Dñi dicit gltem mea altei
nõ dabo Dñi sequit. et aspa i vias pla
nas j. mentes tracunde pfusionem
gte ad mansuetudine redibit. Ita
delus est q mpletio preceptoru sma
lit meret vitã etnã dicit jo. Si vis ad
vitã ingredi serua mandata. nã vita
etna assistit m qd visioe q facies dei
fruite in tõ vite speculatur Io xvij
est vita etna ut agnoscant te rr
et dñ videbit. s. oculos mentis eis tõ
j. de cor flexibile ad gram promere
da salutrie dei j. facie duina in etna
fruitione quam nobis rr

In vigilia nativitatis xpi Sermo

Paulo seruꝰ ihu xpi vocatꝰ aplꝰ
rr. Tõ j. qz pdestinatꝰ tmomodo
e pordmato duue voluntatis
ad saluandũ eltos fm illud apli
ad ephe j. q deus pdestinauit nos
fm ppõm voluntatis sue si obiec
nõ opponant. s. qz tu superbia sit tuam
omi viatoꝝ maxime impedit dme
volutt tue ordinationi tui qz impa
cia viria superbie originem et
finem tui qz impia est impugnatio
hiae nãe sicut in sua tradit tõ

i. pls mat. Eam excludẽ marepas
ex iudeis diuersos et ex gentibus fil
altissimi ondo nullos illoꝝ suis
meritis ee saluatos qz oms sub pcto
tenebantur s. p gram dei liberati
sunt et tõ a fructibus utroslz docet eos
humiliari ut oia attribuãt gre dei
ondo oibꝰ gratis venisse gram si
dei et ewa m xpi m epã eor nobis
ismunt: Circa pmũ vbi sepm
ponit m exemplũ humilitatis st
due q. oes p. a. est qz superbia dicit
tiam ois pcta triplici ratione. P.
ppt deceptũ dei qz a creatore nos
auitat et hoc est m oi pcto. 2. qz p. m
sunt pctm hoc n. gñe peccant diabolo
m celo et pmo homo m paradiso tñ gñe
rio quid seruio celo quid iocundio
paradiso et tñ angelo de celo homo
de paradiso ceciderunt superbiendo. 3.
qz ex ea nascit alia vitia sm prius
et posterius. 4. q. est qz eor excludit
superbia. p. a. est quieta humiliatio
qz p ea maxime ermo huiae salutis
— qd est tendẽ ad celestia Impedit
n. nra salus dñi m tuemus magn
fiducia studema vñi Augꝰ nisi hu
militas oia quecuqz facimus pfficit
et deiecta secuta fuerit iam
nobis de aliquo gaudentibus totũ
ausert de mãu superbia Dñi paulo
noiat ratione humiliationis. Ita

paulo hebraice grece inquietus.
latine modum sonat. Vñ de seipo
dicit .j. to. j°. ego sum mi⁹ aplo⁹ ꝛ
1m est diue voluntatis subiectio
quod fecit fructu amor. 1o 8o.
Vo accepistis spm seruitutis
iterꝫ in timore. sunt n. duo gña
seruitutis. est n. seruitus timoris
et pene seruil. et est seruitus ad⁹
et filiacionis que in stat filij qui
seruit no vult offendē premiu fru
tu est maxime dignitat. qz sub
iciens se diue voluntati ordinat
ad exaltacione. Vñ sup⁹ dr̄ latiue
dz ad dñm et io dz sibi in pfice
ꝓportionari cū gl⁹ pfrōes in dño
exaltent eū spāli et in suo et io
deus suu sum nolo vult pficere ꝑ
etna alij pferre ai debeat ee media
tus executor oim que pt̄inet ad
cultū dei. Vñ paulo dicat se suu
h⁹. et alibi liberu qz cū libertate
nobili est fructu xpi et ne miseria
seruitus videat⁹ addit ihu .j. salua
toris cui oms hoies seruire debet
Vlam seruire deo regnare est. xpi
.j. uncti unctione mie gre secund
nām hanitat. 1m est de beneficijs
gratꝫ actoo ordo nāl⁹ et moral⁹ dictat
vt ille qui suscepit bnficiu p
gratꝫ actōe dilatat⁹ ad bnfac
torem et⁹ deu honorandus cu
dilatm⁹ ad ipm ꝑ gratꝫ actione
tang ab eo bnficiati et ꝑ votem
laudis sibi voluit⁹ beneficia ꝛ
ferendo in deū de quibus .ps. fac
finū laudis honorificabit me
Otra illos qui bnficia dei ꝑ suis
meritis accepisse putat talibus
n. dat aliqn deus ꝛtrahit bene
ficia neq; tam ꝑ mḡtj extollenia
plus petet et io si ꝛsue ꝑsentiu
m tuet⁹ apparebit beneficia dei
cū tollat⁹ ex gr̄a sua no ꝑ ꝓpt̄ merita
tua et io affectione et cogitatione
ꝛcurrendū est ad magnitudine
dine miserationis tang ad om
bnficior⁹ nr̄or⁹ largitore. sic paul⁹
gra dei no ~~meis~~ meritis propijs
sublimeto ad capite apostolate
dignitatis gras agens deo dr̄ vo
to capl̄o esse bnficiu dignitatis
q d. ex suo et humili sensu me dns
aplm et sublime. Attra et vos hu
liamu vt exaltemi et h⁹ ex gra dei.
Et io dicit vōtus q̄ no a se venies
tang sibimet sumpsit honorem sumat
a deo vocatus et na electione ad
apostolatu h⁹ referens cū gratꝫ
actoe. 1m e ab mōnamentis hui⁹
mudi sepato Vña licet in hoc tpe
deus ꝑmittat ee bonos mixtos malos
p⁹o vt mali dilatent⁹. 1o vt nullu
p eos exterm⁹. 3o vt ostendatur

dina ~~gra~~ po. pcto. re sustinendo dina
scapam et clemenciam ipm sufferendo.
Sm illud qd. p. smute vtraq; crescere
vsq; ad messem tm̃ debent ab eis se
parari mente ope et remuneratione.
Dmũ ps ex voluntate. Nam secundũ
b. volũtas bona colligit de corde puro
vt s. quidquid agitur ad vtilitatem
proximi aut honorem dei sicut hec
debem⁹ proximo. Sciat bo fit qm p
penitenciã peta pimus et p time
cia pñdi no dimittim⁹ hec debem⁹
nob. fides no ficta est q; q; pibus apbat
et hmoi debem⁹ deo. 1o ps de merito
qr sã de egruo merent regũ qr egru
ũ est qm̃ ho bñ vtitur ppa vtute facie
do q; m se est q; deus sm excellentem
vtute remuneret excellenter. 1o ps
d pmio rta sã p operationes vtuosas
pmũ etiũ sunt adepti mali aut
pissa volũtate volut ppetuã dapna
tione io segregabit abiũrem.
Vñ b. Q. Stim negl tuos sdles sit bñ
ficiẽ vt fures dei imũdos et idignos
d sorte bto; amuto ergo mũdi excludẽ
a filio aut; dei et hs est q; dicat seg
gato a grege plus; et docto; lega
ũ corpe et mente et doctina eccl̃ie
dei predicãs dtra iudeos paulo qr
legẽ pius ob fidei catholice assẽ
tionem egregia cautoritatũ legis
testimonia adduxit. Sequitur

Im vbi legationis siue negotii
exponit cui dicat q; cũ promise
rat vbi sunt dilusiones 1o p.
dilusio est q; negotium apli est nob
clemencia dei de affectum nrm ab
oibus rebus hui mdi reuocaret
in tot et tantos; mirabiles opes.
Dñe b. quis n. cogitare sufficiat q; tu
dns erũ preuenerit nos venit ad
nos subuenit nob et singularis
illa maiestas voluit mori vt vi
uere⁹ seruire vt regnare⁹
exulare vt ptriare⁹ et vsq; ad
sumptissima opa mirabilia vt
statuer nos supbia opa sua et
io addit b. venit n. filius dei et tot
et tanta mirabilia i mundo operato
est vt no imerito affectum nrm a
rebus mundanis reuocaret. 1a q.
est q; negotium apli est 2a ostende
nob potentiã q; nros inimicos su
peraut sct n. nob duo inimica s. mors
corpis et anie vtriq; superant
dns et ab vtroq; nos liberauit
tur primum superauit qui humana
nram sine vlla dilatione susce
pit tur morte superauit qui sur
rexit primogenitus mortuor; post
modũ debellaturus eam in nob
oib; qui s. suscitabit mortalia cor
pa nra. Pñ b. de primum dimicat
in dilatione sua vbis pñt et exemplis

dra morte q̄ nouissime destrueret.
¶ Conclusio ē q̄ suspiria et desideria
prīm meruerūt accelerationem īcarnationis filij dei vñ pō propt̄ miseriā iopū et gemitū pauperū ⁊c ēsset
in sciendū q̄ īcarnatio pōt accipi ⁊c.
vl' quātū ad eīg ēem vl' quatum
ad tpis distantiā. vl' quā ad
eīg efficaciā. ¶ Dñ suspirando īcarnationis essentia suspiria prīm ea no
meruerūt q̄ nullū pōt aliquid
mereri nisi sit deo acceptū hō fant
fides īcarnationis que ē fūda
mentū oīs meriti q̄ nullū mereri pōt ⁊c licet meruerūt ea
¶ Quo ad tpis distantiā q̄ me
ruerūt eīg accelerationem et ppt̄
hō m deo nulla fit mutatio q̄ ī
eodem istanti īquo prudit meritū
tionē filij prudit ea suspiria
prīm ¶ aut meruerūt q̄m ad ef
ficaciā que ⁊ sistit m liberatione
tarentie visionis dñe et m libe
ratione ōratus culpe vō īquo est q̄
no deberāt dmam bīte stōs suos
et electos pōtos mt̄ īmūdis et ī
iurijs passos et sub crudeli prīci
pe degentes et dño vero carentes
captos rūgotos īcarceratos ac
multū suppliciō deditos vīmq̄
desolatos hō factū fuisse si ītā
ta no fuisse filius. ¶ Dñ pō venies
ab īmūdis es eos liberauit quod
petebat psalmo. ¶ Utinā dirupperes
celos et descenderes ut a facie tua
gentes turbarentur et notū fatō
nomen tuū īmūdis tuis. ¶ Venit
eis vt iudex iustus vt ysayas pe
tiit d· Rorate. ⁊c ¶ Venit eis vt dñs
mansuetus ut psa petiuit d· emitte
agnū dñe. es vt faciem eis ostendā
ut dō petiuit onde nobis facie tua ⁊c
¶ Venit eis vt pretiū redemptionis
¶ Dñ eis promissū a deo p. pphēta
de morte ēdmā eos. ¶ vt ēuocaret
eos de exilio secūd promissū prīs
d· Et ēduīt captiuitatē vrām ⁊c
¶ vt liberaret eos de carcē ferui
qđ ꝑ pphetatū fuit p dō et vmula
eoꝝ dirupā. ¶ vt eos saluēt a
supplicio qui erāt m ifemo et io la
cob postq̄ dixerat descendā lugēs
lugens ad mēm dixit m fine
salutāre tuū expectabo dñe. hō aut
negotiū ī. icarnationis fuit a pphe
tis pnūciatū. ¶ Dn malachie ¶
Veniet ad templū scm s. dnator. ip ⁊c
¶ Ecce ⁊c mōsi di. ¶ Obsecro dñe mit
te que missurus es. ¶ Et dō dubitās
ne propt̄ multitudinē pcō ꝓ pro
missio sti de xp̄o ēuocaret d· ppt̄
dō suum tuū no aūtas facie xp̄i ⁊c
¶ Et Jacob patriarcha gen vl' mōtes
dixit. Non auferet sceptrū de Iuda ⁊c
Et hō est q̄ hec tangit capls d· pfe
gorū īcarnationis xp̄i ītā multa

tpa cñ ꝺpletione ꝓmuſerat ḡt deus ꝓr no n venit ſubito ſꝫ longe cñ ꝓmiſſum et ꝓnunciatu ꝓphetas ſuos ſ nullo mentirent qꝫ ꝓphetia eſt ꝺna iſpiratio vtꝝ euento ĩmobili veritate deuincas et ad maiore ꝺfirmatione addit ſcripturas ſpi mo ꝓmuſerat qꝫ ſpuſco iſpiratu locuti ſunt ſc̃a dei hoies ſcripture ſunt ſce que vtica deipmat et ſtollit vtutes ꝺtinentes ſacm̃ tramitacionis filij dei quo ad eos iuſtitiã clemenciã et ſuam. Intra ym vbi auctoritas auctor huius negotij ꝺmedet tu dicat ſ ſuus ē it Obi ſt ꝗtuor ꝺclusio nes ꝓ ꝺcus eſt qꝫ huius negotij auctor eſt ds qꝫ factus eſt ꝓpt multiplicitatem mam vtilitate. ho vt nos exaltaret qñ nr ſublimus ſiẽ poterat hũe ne cp deo ꝺiungi ĩ vnitate ꝓſone 2o vt bñtudo eet poſſibilĩ nob̃ poſtenſa qꝫ ĩ eo qđ poſſe fuit hũanam nãm vnire vbo ĩ vnitate ꝓſone ondit poſſibilitas vnionis ad deũ actibus bñfict. 1o qꝫ ꝓ hanc ſumꝰ ad amicicia dei ſtũcta qꝫ tũ hũana nã fuit ꝓpt̃ potm tota ĩmutata no habuit ali cp ꝓſona deo accepta ꝓ cp ad amicaña vſoret et io dicit mediator qꝫ ſapies nãm dei et hois inter nos mediantꝫ qꝫ ꝓ hanc mens hũana amore dino dulat eſt ĩflamata. 1o qꝫ ꝓ hanc hũana nã quo ad oms defuis eſt tolit ĩſtauratꝫ et ho eſt qꝫ dicit qui filio eſt ei no dicit natus vt notꝫ qꝫ no modo nãli nato eſt ſꝫ ꝗ artificialꝫ qꝫ de ſola muliere artificio ſpus ſc̃a fruis eſt ig̃ ei ad honorem et vtilitatem nr̃am et ho ex ſemie dauid qꝫ de maria que fuit de ſtirpe dd et ho ondit p̃ regia dignitatem. factus ĩ quid ſecũd cmune no ſecũd deitate vtica ſit vno filius dei et hois ihũs xp̃us vt dr ambroſio. 1a go eſt qꝫ aducto xp̃i fuit etialit ꝓdeſtinatus qꝫ tõtitas ab etno ꝓordinauit vt ꝛa pa m tpis plenitudine mitteret et ho ꝺcuplicatacõe vide ſup̃ i pncipio h oc rit cuiꝰ nobilia p̃m eſt videre quid ſit ꝓdeſtinacio et dicit ge ꝓpacio qua ab etno deus homi xp̃i et ſuctis quos ꝓſtituit ꝺfores ſiẽ ymagis filij ſui bõ ſme meitis ꝓpauit 1m eſt qꝫ ꝓdeſtinato ſpali ſupt ipoꝛtat ex pte dei ḡtuit dei bñplacitum quo ordinat ali quem ad gram ab etno qꝫ ex ho dicit predeſtinatus qꝫ ad graz ḡto dei bñplacito ordinato ſꝫ deus et tõ tinitas ḡto bñplacito nãm hũana ordinauit ad gram vidis

et ad gr̃am habitualem et io xp̃t ſm
q̃ homo p̃destinatus fuit. Dn̄ Aug⁹
eudem ſane ipm q̃ ſecūd̄ carnē fr̄us
e ex ſem dauid. p̃destinatu dñt filiu
dei i v̄tute ꝑ ſola gr̃a q̃ humana eiꝰ nā
vnita eſt v̄bo p̃electu in v̄tute ꝑ ipō
cad̄ cū p̃re Ad m eſt q̃ no eſt p̃destina
tus ſm̄ dnam nām ut quid n
p̃destinaret cū ia e ſn nāo ſeptūg
Dn̄ Aug⁹ Illud aūt p̃destinatu erit
qđ nōdū erat vt ſ. ſuo tp̃e fier̄ queād
modū aūt tp̃a p̃destinatu erat vt fier̄
et hꝰ e qđ dr̄ q̃ p̃destinato e q̃ ſ filiꝰ dei
h q̃ ho p̃destinatꝰ ꝑ ſola gr̃a no meit
p̃electꝰ e filiꝰ dei q. vtiq̄ hō erat filiꝰ
dei non adoptiꝰ ſ nāl. ſ. m v̄tute ꝑ
q. m eadem potentia cū p̃re h ſecū
dū hilariū filiꝰ origine no adoptiꝰ e
v̄itate no ruitu pactione natiu
tate non creatione Ad q⁹ q̃ no eſt
dicēdū xp̃t eſt filiꝰ ſp̃ūs ſc̄i q. ad hꝰ
q̃ aliquid ſit filiꝰ requirit q̃ habeat
p̃te ſubⁱ a p̃re et a matre ſ xp̃t ſecūd̄
carnē habuit p̃te ſubſtantie a matre
ſ carne et m hꝰ aſſimulat̄ matri
et no ſp̃ui ſc̄o et quātū ad dei v̄i
tate accepit p̃te ſbⁱ a p̃re et no a
ſp̃u ſc̄o q. eſt a p̃re et no a ſp̃u ſc̄o
g. ꝛ ꝑ pot̄ m intrario ſp̃us ſc̄us q̃
pat̄ Dn̄ m. ꝑ. dr̄ q. e m ea de ſp̃u
ſc̄o et m ſimbulo Dñs dr̄ptꝰ e
de ſp̃u ſc̄o et rō huius eſt q. illud
opus q̃ e potentie infinite magne ſa
pientie caritatꝭ et clementie max
me eſt appandū illi p̃ſone ꝑ q̃ oīa
p̃ſupto erronea excludit et ꝑ q̃ ver̄i
tas dr̄ptoꝝ magis manifeſtat̄ h huius
eſt p̃ſona ſ. g. ꝛ maior ꝑ bo. p̃dict.
q̃ eſt bmembris io p̄ō ondit q̃ p h q̃
i carne ſ. ſ. appar̄t excludit ſuſpicio
vl p̃ſupto erronea ēa imitationem
q. m corp⁹ hoīs dect mre nāli eſt
cal cūl. copl̄a et ſeda ⁊ nupcia ſ. h.
penit excludunt a dr̄ptoꝝ q̃ ſit
p ſſom Ad q⁹ ex h. q. i cuius appar̄t
ſp̃us ſc̄us q̃ veritas dr̄ptoꝝ manifeſtat
ſicut oīs mulieres dñpnit p amo
rem viri ſui ſeu p̃dilectionem mā
lem que aſſiſtit m v̄tute gr̃atuita
ſ iſta dr̄ptꝰ p amore dñi Dñs
hugo de ſc̄o victore q. amor dñi
tam ſingulariter in eiꝰ mente no
ſuerit eo p̃to non ſpuit ex m et
hoc q̃d ſecūd̄ ſp̃m ſanctificationis
q. p opationem. ſ. ſ. q. n. m ea habi
eſt. ꝛ ex v̄rone mortuoꝝ ꝑ. ex v̄rone
ſpūali eiuſdē mortuorū morte pec
q̃ ſuut dñi nri ihu xp̄i q. i pe ſolus
et non alius pot̄ eos ſuſcitare. Ad
q⁹ eſt q. xp̄t liberaliter voluit nob
plenitudine oīm gr̃arum Io p̄ō de
pleitudine eiꝰ oīs accepim⁹ gr̃am
et nō q. illud plene habere dicatur
q. ſecūd̄ oīs dr̄as et mos et effus

suo habet. et sm hō xp̄o plenitudinē hui⁹ est. n. triplex plenitudo. grē. f. sufficientie ne ut m. stephano. spāl. progenitue ut i. bōa. gr̄ie et sup habūdantie et ita fuit xp̄o. Ho. est. q. m. i. oportebat ee gr̄am sup habūdantie aug. gr̄a. dōūdat. m. alios p. gr̄a. xp̄i fiunt huius. ut. p. m. filii de luce videmo. n. q. aliquid hz lucem. corpalem. m. tm. ut. lucreat. ād. ut. alia. illūiat. et. illūiata faciet. ād. aut. ut. ois. illūiato. ab. eo. sic sunt de sole ita est de gr̄a xp̄i. q. ipe hz gr̄az p. q̄. m. sepo. p. fr̄us est. et. exipo. m. alios. dōū dat. et. ex. q. m. quos. dōūdat. quos. d. facit. eos. operatores dei. ut. et. ipi. p. ministeriū alios ād. gr̄am. dōūcat. ut. p. ex. q. et. i. ex. q. mone xp̄o. m. oīs. dōūdat. et. ho. est. q. dicit. p. s. xp̄m. talem. et. tam. autoritatem. gr̄am. s. nū. oīb⁹. fidelib⁹. q. d. missione. patr. et. ab. do. spūalia. gr̄a. nob⁹. data. et. aplatū. solū. nū. aplis. s. auctoritate. et. legatione. p̄dicādi. hz. ogr̄ue. no. tm. aplatū. dī. se. eare. posse. ne. ig. q. exsisterent. gr̄e. p. q̄. illi. pcta. dimissa. sunt. vbi. m. oīb⁹. gentib⁹. q. filius. e. solicitudo. oīm. ecclīarū. ad. q̄. obediend. ut. sa cra. ego. nū. ay. aplis. obedie. fidei. xp̄i. et. ho. p. noīe. eq. s. xp̄i. vice. eq. q. eq. nūcij. fungo. bi. p. noīe. eius. dilatando. q. p. gl̄a. eq. no. vera. in. quo. vos. habitatores. este. vocati. p. gr̄am. xp̄i. q. a. ihū. xp̄o. qui. oīm. salo. et. no. q. ho. obtinuit. aliquez. veritates. de. gr̄a. xp̄i. ho. a. q. arta. do. collatū. ac. xp̄i. p. habitu. sit. gr̄a. dnūis. et. gr̄a. sīgulāritat. psone. et. gr̄ae. cuptē. no. est. salut. ac. et. ac. hz. solū. differt. p. dnūos. et. spūs. Ma. gr̄a. sīgulāritat. psone. in. xp̄o. est. quid. habitu. faciens. ac. xp̄i. dei. formem. et. disponens. ea. q. ad. dei. assimulatione. gr̄a. aut. vnionis. accepit. triplicit. accepit. Dno. pro. illo. q. est. effectiū. tal. vnionis. et. sic. est. ho. q. dna. essentia. 1oo. p. dispoe. ad. tale. vnione. et. est. quid. habitu. 2oo. p. ipā. vnione. ia. gr̄a. sua. et. noīat. ea. ipa. elatione. sic. gr̄a. capitis. pot. accipi. triplicit. Dno. primo. q. est. pr̄i. effectiū. influens. sp̄m. et. motū. in. ala. xp̄i. et. est. id. q. essentia. dna. dn̄. p. motū. intelligit. dīno. p. sp̄m. cognitio. 1oo. pro illo. q. disponit. p. modū. meīti. et. ip̄i onis. ad. talem. influentia. et. est. habitu. quid. in. ala. 1oo. p. ista. gr̄a. tua. p̄sidentia. q. deus. gr̄a. fecit. nū. vbū. suū. nob⁹. caput. p. hoc. sunt. ista. p. 2oo. sup. ta. sunt. ide. q. ide. sr̄. q. ee. dna. sp̄. dnat. solū. penes. cōnatura. q. gr̄a. vnionis. dno. est. ecclīa. xp̄i. sp̄. gr̄a. capitis. ecclīa. membr̄. xp̄i. 1o. est. q. tal. est. plē. et. p. fra. cōe. q. q. hz. alios. influere. gr̄am. q. q. gr̄a. sit. plena. et. p. fra. sp̄. xp̄i. hz. nob⁹. gr̄az. influere. g. r. 1o. est. q. tal. gr̄a. excedit. gr̄az. alioz. i. influxu. meīti. q. est. q. mē. talem. gr̄az. et. alioz. nulla. e. p. corpo. alias. sequeret. q. alīq. p̄sona. itm. posset. p̄fice. q. eet. capax. vnionis. ad. xp̄o. vbo. q. falsū. est. hz. q. excedit. meītū. alioz. i. influxu. quod. p. q. nul lo. creature. meītu. sufficiebat. ad. dmenda. influxu. multa. hom. si. fuisset. sunt. meītu. xp̄i. ho. d. 1oz. q. no. dedit. ei. sp̄m. ad. mensura.

In vigilia natalis dñi

Cum. eet. desponsata. mr. ihū. maria. ioseph. ait. i. sp̄u. d. anselmo. in. libro. de. capta. vg. mall. nepe. decens. erat. ut

ea puritate nitet ꝺ̄gubiū q̄ maior neq̄
sub deo neq̄ intelligi cū deo pr̄ vnioni si
lius sp̄ de corde suo eq̄lem sibi genitū taq̄
seipm̄ diligebat ita dare disponebat ut
nihil̄ esset vnus idemq̄ cois dei pris et ꝺ̄gis
filiq et ḡ ipe filiq substantiale facē mutz
sibi eligebat de q̄ spus sanc volebat et
optatuq̄ erat ut nasceret et nasceret filiq
i. de quo ipe procedebat. Io cū angelus ad
q̄ceptū et ptū ponit duo ad intendē p̄m̄
est de eiq̄ceptionis admiratione de q̄ fert
ntē mentē fluctuatio. 2m̄ est de eiq̄cep
tionis effectuatione de q̄ affert angelus salu
tatiōē cū dicit ave angele q̄. 1ma pmu
vbiaq̄ de ꝺ̄gre ptus admiratione sc̄e
s̄ce. Declusiones. p̄a declusio est vide dra
mr̄ spōsalia et mr̄m̄. Ila spōsalia
sc̄e menaeo et ꝑpmissio futurarū ff. de
l. p. Vn spōsalia dicunt a spondendo
q̄ promittendo nā mos fuit stipulari
spondē veteibq̄ sibi verates scripturas
Vn spōse et spōsi appellatio est.
2da mr̄m̄ est coniunctio fidei et mar
mdiuidua vite consuetudinē rimens
dni et hūane nre sicut patz de ff
de ritu nuptiaz. Ductō ponit propter
vsus q̄ mentē et corpis vnionem mar
et fidē dr̄ q̄ m eod̄ sexu no potest fidē.
Ila nuptie pp̄ mixtionē sexuū no
ht̄ m se xp̄i et ecie sacmentū vtz xl.
q̄z. Cū sanctas dei ecia maias et fidei
singulari et non in plurali q̄ vnq
mas et plures fidei nr̄ vna fidei pl̄
tes mates ducē dr̄ mdiuidua dicit
q̄ eius sc̄e debent ee pparia vt nūq̄ diui
dant. no ḡ dr̄ dr̄ipe. Augl̄ vnitate
pacē utpz xxiio. q. 1 fidei. diui autem
cōmixtio q̄ dr̄ ee eius sc̄e q̄ sc̄e discipa
ris cultu no debuit primo arrianū dissol
uit vtz 28. q. 1. ex hys huāi iur. dr̄ q̄
h̄m̄ legem humanā debendi et vt vxor se
q̄tur virū. est q̄ h̄ dicta mr̄ Ioseph
et ꝺ̄gine fuit vez mr̄m̄ cuq̄ duplex est
rō. p̄a ratio est ꝑ hanc q̄ sc̄a virgo mr̄ ihū
e vez mr̄m̄ ꝑ mr̄ isto fuit tota mr̄
pbat. xl. q. 2. ome. Vbi dicit q̄ ibi fuit p
les xp̄s fides q̄ ibi nullū mr̄monū inuenit adulte
sacrm̄ q̄ nullū dnorum. 2a sic illud denot
i ꝺ̄gine gloriosa q̄ fuit tā multiplex bo
nestū tale fuit mr̄monium ꝑ hanc mā
tris p̄ amb̄ dicente ut esset tr̄sit ꝺ̄gnitat
ego et ne ihūanaret ipa ꝺ̄go cū post nupti
depnaret ꝺ̄go i lege et ut obsequeret pmulo
i egypto eūdi et rediti ad h̄ eccia est aut
toritas canonis. xl. q. 2. c. 1. Vbi dicit q̄
bta ꝺ̄go duxit mr̄m̄ cū Ioseph et multo
minus ꝓponebat i ꝺ̄gnitate p̄ceptū Vn
dicit quo fiet istud q̄m virū no cognosco
Ido q̄ dr̄ q̄ bta ꝺ̄go ꝓposuit se seruaturā
votū ꝺ̄gitat̄ in corde ꝑ non expressit
ore subiecit dispositioni dei. Ome dū propo
suit se ꝑseueraturā ꝺ̄gnem nisi deus
aliter reuelaret. Admittens q̄ ꝺ̄gnitate
sicam dei dispositioni consentit m
carnalem copulā nō illā appetendo
ꝑ dei inspiratiōm in vtroq̄ obediendo.
Vn dicit cū eet desponsata. 2a Illa e
declus q̄ bta ꝺ̄go vē uouit ꝺ̄gnitate
Ilam ꝺ̄gnitas q̄ deo dicat est ꝑm̄ augm̄
dignior ꝑ votū. Vn in libro de ꝺ̄gitate
Virginitas nō q̄ ꝺ̄gitas ꝑ q̄ deo dicata
honoratur cui ḡ debuit deū nasci de ꝺ̄gine
dignissima debuit ḡ q̄ ante acceptionē sal
uatoris ꝺ̄gnitate uouit. Vn aug ꝺ̄gta

vgo ꝓposuerat se seruaturā in tot de
vginitate ꝑ ipius votū no expressit tore
postea vēō cū vno ex tossū vtruſq; m
vginitate ꝓmansit. 1ª. qº est q beā
vgo cū vēō voto vginitat potuit vē dthē
isto. mīm. qr malo est dsensū m carle
topulū alīō augū petente si gº staret
ꝓ reuelationem ipi fēie q nūq; vir ab ipa
debitū petēt cū vxo posſt stare vēm mīm
monuū qr nūq; cārlis topula sequeret
et ita fuit ꝓpōito q vgī gloriose fuit r
nelatū q nūq; ab ea Ioseph petēt debi
tū et forte etiā ipe Ioseph vt dux amlt
et spēialit a Jeronimo ḡtaudū q ipe
vginitate vouit sit ipa ſ qr mīm. sit ꝑ
otractū dmuū. quo alī acquirit po
testate et dominiū m corpus alterius
nō duū potest ab eo vsu separari ꝑ
petuo. et de hoc sig. quod qui fecit. lib.
6º. Potuit gº Joseph habē dnūm i
corpe vginē et eqº et cū ꝑpetuo abdicare
ctū est q dr. Cū eēt despōsata mr ihu a.
1ª. qº est q beata vgo fuit vēa mr xpi vl
to mūet hoc pdicto q generatio vē tat
ad supp. ſ xpo fuit dē supp. gº gnāo
vginē cōmabat. ad dr et ꝑ gnōs fuit vēa
mr de q. luce. Erue dap et pa filiū et lo
hēus. 1º. videns Ihō matrem r et q aut ſt
tō mr ꝑ. Ita alie mres luxt sunt vē mres
nō tū ſt tote mres q ꝑ i generatōe filij
ꝑte hoc. Ipa aut vē et tō fuit mr q tō
sub. corpus x̄. de ipo vt scribus fuit sup
Dn dr Jēie ꝑ. Ecce cōcipiet dō. nomē sup
ēius mulier cōcipiet virū quod sic exponit
sol. Ihō cōcipiē q sunt ꝓpe est nō alienū.
tete mres i vtero sue pueri sunt nō cū
dederūt q cum pueri ſ nō sunt tō ipius
ſ ibi est de alieno ſ sēie prno. Ego aut
xpm cōcipiendit q m eo q cum nichil de
alieno fuisset hoc est q dicat mea mr ihū ꝑ saluatorem q nō est purus homo
ſ deus et ihc alios n saluare non posſt. ß tota vgio fuit
1ª. qº est q spūs sanctus beatam vginem
ꝙ speciali sanctificatione habilitauit et
dignificauit vt merito fieret mr dei
dig. et xpi. Iam ſ. beata vginis duplicē
fuit mīa quod quasi ꝑpatorum ad
xpi acceptionē que nō fuit ab alīq
ꝑpurit cōtre culpe vel fomitis ſ
mentem eo magis m vnū colligens
et a multitudine subtollens ex hac
būdantia gr̄e descendēte in patrē ꝑfluit
et vt tal eēt dispō virtuosa in patre
q ſeriores vires nūq; se opponerent
arbitrio rationis ita q quantū ad
hoc gr̄a sanctificationis in vginē fuit
vim originalis iustitie que ea fecerat
ꝓpassibilem subtollens fomitis pro
nitate. Alia vō ꝓfectione opatus in tra
ſſ. me. de cepatione xpi qui fuit op
ſſ. q vpleuerit ea ei habundantia
plenissime gr̄az et hoc sanctificatur
ezechiel. 43. Vbi dicit ecce gloria dei isl
egrediebat ꝑ viā orientalem q. ꝑ
beatā vginem et tra q. tanto eo splē
debat a maiestate eo ſc xpi et hoc
ꝑt rōnabilitatē gr̄az in patre et hoc
ē q dr. ang. nuncij uenerunt inuenta est
in ha de ſſ. ang. nuncij uenerunt q. ſ.
raba ang. nuptias z solepnia ce
brarent vl eōi cohabitatione sil
dmorarent. inuenta e. ſ. a Joseph ea

tuore ventis hīs m vtero ⁊ gīuda et illud eāt de spiu sco ⁊ p opatione ss. Et nō q xp̄s dicit accepto de spu sco ex ratione. Ad ma pp onsionem exmue cautele vt s. ondat q ieffa dei cautate vbiu dei sam est caro. Ad 2o pp onsionem gre ab sp meritis vt p hō q dicatur accepto de ss. ondat q sit ex sola gīa q nulla meita hoīm p̄cesserūt. Ad 3o pp vtute opationis q s. opatione et vtute ss. est accepto Ad 4o pp motiu accionis q ꝙ hugē m eo tāde amor ss. mirabilia faciebat Ad 5m dicendū q Joseph videns vgine pgnata opatione spūs sci vl per ispiratione dīna vl reuelatione āgel vl spiraculū q multo ei⁹ mirabilit radiabat vl ꝙm Crisos. Ad 6o argumentū patet q ubi fornicatio mlier cargit solz de facie tibo sola imaebat suspitio apud deū gre dei. Ad 7m magis credebat castitati ei⁹ q̄ vēt plo gre q̄ nāe. Ad 8o ex hūa hūiatione et ūe. voluit ea dmittē q nō reputabat seruitute vt uxori debē. Ꝙ pz q Ambr. et ag dicūt q nō dubitas ee magnū misterū q vebat. Ea dimittē et mdignū se reputās. Et io d. Joseph aut vir ag q erat iustꝰ et nolz ea traducē ⁊ ad dimittē occulte uolut occulte dmittē ea se hūiliado reputans indignū. Ad 9m Sm Chrisos. possibilꝫ credebat mulierē sn uuo dicipe q̄ maria peccāe. Ad 10m vbi agit de accionē ctificatione sp̄ tulit ag. amiacā ai d. Ambr. aut eo diligente cogitāte ecce angelꝰ. Ad obi. ge. Ad 1m dicendū q est q sicut ex textu euāgelij pz videt dubitasse. et io ag ly dicebat noli timere. Ad 2m dicendū q non erat de crimie Joseph: nec tm ad plenū erat securꝰ ꝙ mt duo fluctuabat ei⁹ aiꝰ. Ad 3o media via eligēs uolut occulte dmittē ea timēs ea tenē q̄ iudaī nō audēs tdurē q sca p̄ misit aut deus alīu aliquātu dubitare ut nos ctificarem. Et io subdit. Hec aut eo cogitante ⁊ deliberante quid ageret. Ad 4m dicendū q tu ea mdugem durēt tu ea culpabile faēt. Ad 5m dicendū q occulte dmittē q modū accionis nō essꝫ manifesto et supnāl ponit ignorātz p̄ q̄ ecia docem. q in dubijs et ī meritis nō pacitat est agend ꝙ diu deliberād. Ad 6o q est q pp̄ ter rationes angelꝰ ap puit Joseph. Ad 7m dicendū est ꝙm Chrisos. ne iustꝰ ignoras faēt rem iustā iusto ꝑpositū. Ad 8m dicendū q melo est vt nec euadat q̄ q̄ innocens moriat q. nec si euadat pot sēl iterū pure innocēs vēo si sēl peccāt no potest euocari. Ad 9o dicendū q eadē eandem ppt honorem mris. Ad 10m dicendū q si dmissa fuisꝫ si non apud fideles saltē apud infideles turpi suspitiōe potuit cauē. Ad 11o dicendū q sciens Joseph scām accionem diligencia eam custodiē q̄ prius debuit. Ad 12m dicendū q ꝙm chrisos. ne alteri⁹ pmēt dubietas quem equitas emendabat. Ad 13m dicendū q aut ea accionem ctificatꝰ est ꝙ postq̄ dubitauit et dubitando deliberāt

et ihs ad maiorem ẽtitudinẽ et fiducie
tã. etiã maria dubietatis istã ppendes
ppm Joseph ps supfuit dicere qr fortasse aliq
sibi nõ credet de se testificanti maxie
cũ res ista tã insolita et incredibil' vi
deret. 1o qr nõ decuit pacẽ mpturba
re ẽ tmq̃ que d mõ gaudij mse gtiã
debebat. 2o qr eo assensũ ad hoc cõse
bat. tãq̃ dispõ puta fz neõ m illud
ẽtmor. assm. qđ penitꝰ ignorat et io
dcm fuit decentiois modũ reuelari
pacẽ angelum. et ihs ẽ qđ dr ecce angelꝰ dñi
apparuit. Credendũ ẽ qđ idẽ angelꝰ q nũ
cauit maiẽ mod decentiois ẽtificat.
Õn doctor dr qđ angelꝰ iste fuit de sup
mus qr ĩcarnatiõe et mferiores ignora
bat. te mferiore mittit a supio bꝰ
et supioes a deo lut. p. 1a. q. est qđ ihs
ãgelica apparitõ nõ fuit manifesta sz
occulta qr m supmus. qr sm ẽ fol
dueniẽs fuit q sicut deus adã dor
mienti creauit vxorem. Ita ioseph dor
miẽti assignauit duxem vl' de as
signata ẽtificauit. 1o vt s. Auge
sopite sensibꝰ exteioribꝰ faculꝰ celesti
a capez 2o qr Joseph fidelis erat et io nõ
dubitebat visionẽ ssse. Pastores aut
et zacharias qr mꝰ credebant corpali
visioẽ dubitebant. Maria aut sine
ppt hoc tm ex alio. vt angelo credet
et ab eo quereꝫ et tossim suum sibi exp
mẽt et ihs ẽ qđ dr apparuit ei i sompnis d
Joseph ꝛc. s nõ manifeste. Nõ vt dr i lo de
spũ et aĩa de eor gẽeãlibꝰ sopnioꝫ dr oim
q sibi vidẽ videt ẽ. est gnia oraclin
vosio sopniuꝫ fantasma. Oraclin est
cũ m sopnus paret vl' aliqua ẽtinus pso
sine scãdos ul' ert deꝰ cuẽturũ quid ap
te ul' nõ euenturũ quod q̃ faciendũ
vl' euitãd denũciat. Visio ẽ cũ quis
vidz id quod eodẽ appruerat euenire
Sopniũ qñ id q vigilante fatigrauerit
ĩgerit se dormienti. fantasia ẽ qđ
qñ dormiẽ vix cepit ho et adꝫ vigilaẽ
se estimat aspicẽ videt ꝛ mruentes ise
formas distrepantes quod nõ ẽ nisi
quedã fumositas a stomaco vl' a corde ad
cerebrũ ascendens et ibi vim cãcale
exprimens. ert dr noli timere excludens
m Joseph timorem hesitationis sẽ. ar
ma. duplex ẽ et ihs dicꝫ exprima despo
sacione. vl' ex duratione aiorꝫ nõ corpũ
2o dr est videl quõ btã vgo meruit xpm
dare. Obi scãdo q triplex ẽ meritũ s.
meritũ edificationis. qñ aliquis disponit
se ad ĩcipiendũ gram q̃m pot. s. p actuo
nẽ et professionem si aut ihs diminuat
aut p aliquod mortalis alio tpis meret
acquirere gram de edificato. Aliud ẽ meritũ
dignitatis. qñ aliquis ustꝰ p caritatem erat
tut dignꝰ eo q iustꝰ ẽ ut alteri ipe
tret gram. Tm ẽ meritũ de adequatione
q ihs gram de adequato mẽt gloriam
q. proprio est mẽt gram et gloriã ut
q ihs gram mẽt gloriã. Aut dico q
btã vgo cũ angelica visitatione
et ss. supuentione btã vgo meruit
xpm dare de dignitate. p. qr tut fuit
ẽpleta tanta gra q̃ fuit dignꝫ dare
xpm. Unde ecclia dr de ea in collecta

vt dignū filij tui habitaculū effia mēt
ſūe ꝛc. ℣. Dō. q̄ bta virgo de digno nō me
ruit ꝺnare xpm cuius cōtrā q̄ ibi debz ee
ꝓpter hoc ſ̄ſtruat ſ̄ ꝺnare xpm ee mem
filij dei et q̄ deus fiēt hō m ea extendit
meritū cuiuſlibz creature et hoc est q̄
ē q̄ dic. q̄ m ea natus est. ſ. de digno
vl̄ de digno de ſpū ſco est et hoc nō digne
ipse ſui q̄ nō tradit ſub meto creatu
re. ſ̄ digne ex ordmauit dīna q̄ ſ.
ordmauit. ℣. Dñs dic. Angelo puer cui fi
℣. Ubi ondit celebrandā generationem
q̄ puer filiū nō ſolū ſibi ſ̄ oībz nob
℣. Isayas puulo natus est nob ꝛc. ℣. Et
vocabit nomē eius ihm. ℣. Ubi ondit ſancte
pl̄ noiationē ℣. Dñs dicit vocabit nom
iponens q̄ ab eterno ipositū ē vt ſalua
tor vtriuſq̄ ſexꝰ noiet. ℣. Ipse enim ſal fa
ciet populū ſuū a peccatis eorū ſ. originalibz et ac
tualibz et a penis debitis eid̄ patrib⁹ nr̄is ipse tulit in corpe ſuo ſuplm ḡnis
q̄ peccat. ℣. Nota hic q̄ ihs dicit ſaluū
ī incarnatione exēplificauit ī diuīsatione
publicauit. in ꝓdicatione ꝺſummauit
ī passione demōſtrauit in r̄ſurrectione
mūdauit in aſcensione et ꝺfinauit in
ſ̄ſ. missione q̄ nob⁹ ꝺcedē dignet.

Rmo ī natiuitate xpi

Rme adiuua deus ſalutaris
nr̄i oībz hoībz ꝛc. Ad tertiū ꝛo
ſecūdō q̄ dic. ℣. Ipso ad ro. ꝛo. ℣. Omnes pec
cauerūt et egent gr̄a dei iuſtificati
ſūt p gr̄am ipius p redēptionē que
ē in xpo ihu. ℣. Dñs dic. gl̄ose. Nūq̄ ℣. Nepe
vt iuſtificarent. hoc ēt dīna gr̄a ver
tas de maria nata est vt posſ̄ pro
iuſtificandis illi offerre ſacrificiū
passionis et cet. ℣. Apte q̄ in pnti ep̄le mo
net ſtudiū mē dotz nos monitionū cap̄e
tē ꝓponēdo nob⁹ ep̄lam bn̄ficiū p. ī tan
tis ꝛo. ī ſolēnitatibz i eruditionē ꝛo. pas
ſionis ī qui dedit ſe ipm ꝛc. ℣. Certa pmū
ponit nob⁹ bn̄ficiū mutationis vbi ſ.
ꝛo. nes. p. ꝛo. est q̄ gr̄a dic. generalit
et ſpecialit et ꝓpe adiutoriū dīnū
hoī ḡſt impensum mdifferenter ad que
libz actus ſme q̄ nō possit aliquid ſ
fice nl̄. durae m ee. ℣. Dicit ergo adiuto
riū dīnū ſp̄ale q̄ pueniat ad meritū
ſalutis. ℣. dicit ꝓpe adiutoriū dīnū ſ
ſine eo nullo potest m bono, pfice nl̄. ad
eternā ſalutem pueniēte hoc est q̄ ali
deus oēm creaturā de nichilo ꝓduxit
ad ee ac actum p hoc de ſe nō habeat
ee ſ̄ aliūde et io ſp̄ ſuo principio indigut
q̄ nūq̄ m fluē ceſſat cui ḡſt hō accedo
ſ. m ſe defectuoſo de ſe tendit ī nō ee
et io mdigt ſp̄ dīno adiutorio manu
tenēte ipſ̄ m ee ḡnerali ſ̄ ſp̄ali
ad hoc q̄ ſe ꝓpareat ad donū ſup ne ſpe
cui sit caritas mdigt dono alterius
ſpēi ḡſt ꝺrite p q̄ habit effuat ad
bona moralia ſ̄ſt bō ex interioe
rata ℣. dicit adiutoriū dīnū ꝓpe qua
tū pueniat aliquē ad hoc q̄ faciat opa
meritoria vite eīne cui totalit sit debi
tor ſui et nō mdigt dono ḡſtie ḡſtis fa
cientē p q̄ ſibi deus ꝺdescendat. ℣. Ad
acceptās ſua ymaginē et voluntā
tem q̄ operatione. q̄ nullo potest fieri
opus bonū deo placens ni prius pla
ceat ipe vt deus ipm r̄ſpiciat prius q̄
ad mia eius et io radix meritū fundat
m ipa ſ. ḡtia et hoc e q̄ dicat apputr

ꝯra dei. p. ullo q̄ est deus vt p natura
vt dr̄ ḡlosa. ¶ 1a. dclusio est q hāt ḡtiaz
xp̄c nob̄ merut. Rō est q; xp̄c q̄ me
dictor: ¶ hoim oia de nichilo creat ec
creare debuit q; nō creat desōcu
p vtiu culpe r̄formar p hēditū ffie
et ustrue oblatiū ad penam absol
uendo p satisfactionē ꝺdignā hui
ē q nos ꝑpat sustmedo pro nob̄ pena
vnā assupta et isondendo ḡtiam r̄sōr
tuet q̄ ꝑtū dtnuat nos sue origiu
facto nos mēb̄ xp̄i ac p hoc eiaz pitatē
q̄ fuit imuta dei pro stabulū ord̄i
et serua pcti sciat sponsam xp̄i tēplu
ssc. et filiā pris ctm q totū fuit p ḡtiaz
saluatoris et iō dicat saluatore nrm
¶ p ḡtiaz apput m carne. Vbarto.
¶ ꝑpebit m fme et nō meruet ec. ¶ Nō
tm q ta ponit facē diffultate dō
q xp̄c non posse mereri. Videlz stato
bus stato ipeccabil et q nō potest sibi
mereri p̄m. nō ipedit. q; ex fuit vē via
tor et ꝯplyensor q; vē subiecto ꝯ glorie
q; ad supiorē portionē rōis et vē sbiec
to miserie q; ad corpus et ad appetitū
sēsitiuū et vt dicat quo ad ifeiorē
portiōez et iō q; vero viatore potuit mēri
¶ m ecia nō impedit q; ad h; q vē mēat
nō requirit q; possit penaē ꝑ suffiat q; st
natura tal' que de se pot mop.m tm ex
motu ḡtie q; ꝑ aliq defect ad bonū
et coīt i voluntate dei et iō nō pot ab
hac pena nā a deo assupta fuisse ipeia
bil' ad h; pot mereri. ꝑ dez dico q nō
potuit sibi mereri ꝯ gloriā q; iā erat
ītīm nō nob̄ a potuit mereri. ¶ 2a. dō est
q; ꝑpt me. hoc ḡtia dic caput vlis
ecie et h; secūd ꝑpetrates capitis ad or
pus ꝑ. q; est alior m situ dignitat
¶ m ipo sunt ꝑ. cogitōnes et amor
¶ q; ab ipo fluūt oīs motꝰ dilcois
et amoris m meti ecie ¶ q; hoies qui
st m ecia ifut et diuglit ad atto q̄bz
mediatibz puenit ad fme optatū
¶ est eiusd nāe cū ipis et ē caput
ecie p ḡtiam vnionis et p ḡtiaz sue
psone ¶ nā ḡtia eiz plē fuit plenitudie
supabundantie q; rēdundabat i
alios ¶ et nō q; tal' ḡtia collata aue
xp̄i excedebat alioz sctoz ḡtias mutu
ratiō duplex est. ꝑ ma est q; mt ḡtiam
xp̄i et alioz sctoz nulla ē ꝓpoō q;
si sit tūc tūc aliq psona posse m tm
mereri q; eet capax vnionis cū vbo
q falsum ē. ¶ 2a. rō q; meritū xp̄i, predes
ca ḡtiā eiz excedit meritū alioz i mēsu
ra ¶ nā nullius creature meritū sufficia
ebat ad rēmenda ipsa. nulla hoīm
si actu fuisse sicut meritū xp̄i et h; ē
q; dr̄ oibz hoibz q. ad valitatē oīm
¶ 3o. p. Fiat lux vēa q illuiat oēm hoiez
ie et h; intellige sufficient ꝑ pdesti
natē effundit Circa 2m. vbi ponit
nob̄ bñficiū m sōrionis cū dicat.
cū dicat. erudiens nos ec. ¶ Vbi st quoz
dones ꝑ. ¶ 2a. dō est q; deus p ḡtam
hz nos illuiare luce fidei et intellcū
¶ Vbi ḡtia ꝑpe nō hz illuiare ꝑ ipatiue
sapiendo acto illuiōsos fidei firme
ssc et sapientie ¶ dicat aut ḡtia lu
men q; sicut m hz luce sol' appet
atthanu sic m ḡtia appent de fidei
nri latentes ¶ Vñ illustro p cōsē abil'
ē aīa illuiari ad cognoscendū deum

sup̄ se et m se et hꝰ ē qꝫ diuꝫ erudies nos sc̄m. uitoꝝ uite doctine. Deut. 8. sicut erudit homo filiū suū sc̄s dns deꝰ tuꝰ erudiuit te. Ista. 30. est qꝫ tale lume gr̄ae ostendendo ipietatē turpitudinē ipiū sanat iustificando prio cessante fruens et in ultimo gr̄ae rō est. Nā m omī iustificatio ē ipijoꝝ qꝫ fit diuꝫ motꝰ liberi arbitrij. Vng qui p desiderium tendat in deū iustificā et alioꝫ qꝫ detestat̄ pteritā. Nā iustificat̄ m pijs ē motꝰ qꝫ humana mens mouet a deo a statu prio ad statū iustitie oꝝ qꝫ qꝫ humana mens se habeat ad utrūq; extremoꝝ secūd̄ modū liberi arbitrij sicut se hꝫ corpꝰ locabile ad motū ad duos ternos motoꝝ. s. ad diminuendū a quo credit ad tēm ad quem accedit. sc̄s oꝝ qꝫ mens humana dū iustificat̄ p motū liberi arbitrij credat a prio et accedat ad iustitiā et hꝰ est qꝫ dr̄ abnegāt. xt. qui dicēt qm huic gr̄atie vob̄ appt turpitudo pcōr̄ et pcōr̄ debitū pro eo oportꝫ vt sitis abnegantes ꝫ. fruentes ipietate turpitudinis eoꝝ et secularia desideria ꝫ. affectiones seculaī hoīm q̄ ducūt nos mortis ruptione spūalium desideriorū hꝰ. n. duo militant ad iustificandā aiam. Ista. 30. ē qꝫ nō solū iustificat ipiū sz etiā exaltat ad ūtutes. Nā maximū signū m gr̄ae ē operari ūtutes sc̄ qd̄ sine eis nō potest fieri. Dñs deus offerendo gr̄az tribuit ūtutes in aīa q̄bꝫ meritorie poterit operari. Dñs apls oīa possum in gr̄a q̄ me confortat. Et Luc. 1. dicat sic oculis corporis plenissime sanatis nō tamen

luce aduncto fruit nō potest tamen sc̄s homo plenissime iustificatus nisi luce gr̄ae diuinitꝰ adiuuet. Sic nō potest esse iustificatio fit p gr̄az. Rō. 3. Iustificati ḡtis p gr̄am ipius. Sc̄s hō etiā hīs gr̄az indigz alio maximo gr̄ae ad hꝰ qꝫ recte viuat et hꝰ ē qꝫ dicat. Sobrie in nobis actoēs nr̄as distrete discernendo iuste qꝫ ad pr̄im. vnicuiqꝫ qꝫ suū ē reddēdo. Pie quo ad deū. s. suis iussionibus obediendo. Iuxta q̄ vitā nr̄az hīs ūtutibus pficientes in hꝰ. sdō nequā hostis tentet nos inimicos dei. Dñs. O. Selim nequā qꝫ soles tuos sc̄s beatificare auxilio dei fruitas inimicos et indignos faciat. Responso beatꝰ. Ia. 30. est qꝫ iustificatꝰ offert etiā spem etne retributionis. Nā sc̄s in trib⁹ suis actꝰ spes ē eōr exspectatio future beatitudinis venies ex dei gr̄a et meritis p̄decedēs offerens securitatē. Dñs. Ps. In deo sperabo nō timebo qꝫ faciet mihi hō et io dr̄ etiā ē anchora animaꝝ ppugnās ne a prell'eptatione ad deū rupeat. Dñs. Luc. 9. si videris fluctuare in mari isto noli abrumpi ab anchora aīaꝝ impetus portū fluctuat. Navis in anchoraꝫ sz nō longe a tra portū. Nr̄i meātū fluctuat. Si ad tps fluctuat et hꝰ ē qd̄ expectantes tuā etiā beatā spē. s. beatitudinē spatium. Vbi nō qꝫ spes aliqn ponitur pro re qꝫ sperat. Vt hꝰ qnqz pro beatitudine glē future. Vt Ro. 8. pba. videō spei gloria. s. beatitudo glorie future qnqz pro veritate. Vt p. to. 13. nūc aut manet fides spes tres qnqz p motu ūtutis. Et nō qꝫ ubi ē expectatio spei ibi sit duo. s. ite. ānī

ad futura bitudinē et pmanēā in loco
spūali qui deus est Johīs. Manete in me et
ego in vob qui adeo p ptm̄ no hz experi
tationem q̄ ad spē rēgrit. Dn̄s subiungit
et aduentū glorie ⁊ manifestationē glo
riosam magni dei et saluatoris nr̄i ihu
xpi q̄ sc̄ no in sc̄a mutatem se in maiestate
venet p̄mia daturo secūd̄ merita.
Littera ⁊ in vbi ponit nob̄ bñficiū pas
sionis d̄ni dicēs q̄ dedit seipm̄ pro nob̄. Vbi
sciendū q̄ duobus modis p̄ā. dicē q̄ p decens fuit huma
nū genus reparari hoc est alia no deuz diuina
clementia tota, p̄stitate hominis ppter multa
ptm̄ ppetue addepnāe hz hoc finm̄ iustitiā
si xp̄s no fuisset. Alio modo dicē q̄ talis xp̄s
debeat fieri p satisfactionē alia ordo diuine
iustitie hoc requirebat vt nullū malū
maneret impunitū. Tertio modo dicē q̄ decens
fuit q̄ talis satisfactio fieret pillius q̄ erat deus
et homo. Hoc est q̄ sicut p vnū hominem ptm̄
intrauit in omnes homines ita in xp̄o nouo
p vnū mutaret in omnes et hoc no ptinuit fieri
p puru hominem q̄ p vnū hominem non mutat
ibi in alium q̄ decens fuit vt esset deus
et homo hec ⁊ dicēs. Ante mediū dicit. in hoc
dicit. q̄ dedit seipm̄ p nobis q̄ fuit sine
meritis p̄ia solutionē et a culpa munda
tionem. Tertio modo dicē q̄ vt talis satisfactio fieret p
morte eius q̄ no potuit mori nisi debuisset
mori ni p morte futura hz nos omes eramus
debitores mortis propter ptm̄ ade. Dn̄s igr
dedit seipm̄ in p̄ia no aliquē alia natu
ra q̄ nulla creatura esset p̄ia sufficiens
p̄ debitū insolubile p nob ad immun
dū. Littera ⁊ in tm̄ humiliati sumus p
morte filij eius vt nos obligatos et vendi
tos redimeret p sanguis p̄ia ab oī iniqte

tate originali q̄ actuali ⁊ pena non tm̄
tm̄ auro vel argento redempti est hz
p̄cioso sanguine vt mundaret p baptismale
regenerationē lauacri sanguinis ⁊ passione
cuius de latere ceciderunt sacrosancta et aīe mūda
re ⁊ mihi sibi plenū acceptabile ⁊ efficax p
fidē et caritate sectatoribus bonorū operū
p bona diuisionē ⁊ hic. Certe iusti
cia pietate et fidem. hic loqre de xp̄o sicut dixi de 19
filio in carnatione et passione loqre
nascentibus et exhortatē scientes necessi
tates

Simo in gallicano

Exiit edictū a cesare augusto vt
describeret vniuersus orbis. Littera Quia
xp̄s dominus venturus erat in carnatione
vbi dimittente deum humano vbi pp
hoc sua ē vt nā q̄ perierat et corruptā ē
liberaret a corruptione ut sicut p hoiem
mors ita p xp̄m resurrectio mortuoz ne
glā ignorantia seu negligentia rōdat
nos rei tos in etnā. et bñdictū matris
ecclie ponit sex considerationes. Littera
Prima considerationē q̄ de tpis opportu
nitate ait exiit. et sic ⁊ deliberatione p̄ia
dicē q̄ de tpis conuenientia q̄ natiuitati xp̄i
militi conuenerat. Alia conuenies ē circū
necessitate pueri subueniri. Dn̄s qui
tpe necis defuit subuenire cuius no ē. Du
bium. Dn̄s tpe diligit q̄ amicus est. hz q̄ prior
pp̄ indigentiā et defectū pōt in tpe nimis
et diligit a deo. Littera finm̄ augustinū si
deus potens no amasset de celo no des
cendisset et etiā deg cū sc̄s suis miserentes
ppissimus e misereōs a miseria liberari
no potuerunt eū hūanari in tpe nre
indigentie vt nos saluaret. hic innuit
cū dicit exiit edictum a cesare. Vbi notandū

dan

f. mſuffiuentia et diua liberalitate
q̄ diſpoz. facit et pſtone. Circa z.az. ꝯſi
deratione q̄ de loca ydonei. tu d. aſcend.
aut Joſeph vbi ſt due ꝯ. pa. e q̄ xpc
ſibi eoz loca appāt aut. ſ. ſpon nazareth
bethlē et ihrlm & yon elegit vt ſum ozi
ḡne ſ. vt eſſ̄ de ſtirpe t̄rīa derelinqret.
nazaret elegit ſue ꝯceptiōi. et bethlee
ſue natiuitati. ihrlm paſſioni ondes q
xpc ſpāli. et ſpuāli. ihāitat toz. deo no
tenaci p mūdicia. Vn ſpon mtpt. a.
ſpoſa. z.o toz. da t̄tuoſ exātes ad oz. ta
Vn nazareth floride dicit. z.o toz. da ſm
timeū ta passioni. Vn bethlee dicit.
domo panis. i. lacrimaru. ps. ababi nos
pane lacrimaū. ꝛc. 4.o toz. dn. z. toz. diaru
prouiſta q. ihrlm mtpt. a. viſio pax. 4.a
9.o. q. ſtatum th. ſiō nec̄ ad etnā deſcrip
tione nō valemo aſcendē tu pp meam pīu
tate. tu pp mūdi tranſitoria cō ſolatione
ſ. nos tardat. Vn h. d. ad mltiplū vtl. eſt
mūdialis. ſolatio et q. mai. e metiō
etnā. ne ac ſalubris cō ſolationis. e impedimetu
et cō de valle miſeriaū q. mtelligit. p
thalileam aſcendē debemo ad pfiend. pue
ri ihm. i. ad pfruend. bonū. ppositū deuote
mete. capū. plenoe in ea humilitate q
e. tuſtos oīm. ītutū. h. humilitas. p. Joſeph
telligit. qui fuit nutrit. et tuſtos q.
mulc. alias. ītinuaret. ppositū ſatiat.
niſi nutriat illud et cuſtodiat. vt. hu
militate. et etnā dz. pfuti. tu mari. deſpoſata
ſibi. vxorem. i. tu diſcreta ratione. l. eam
fm̄ maria. ihm. ſ. vnō diſcreta. ī. aput
ppositū ſatiat. p. aſſim. m. voluntate. et. p.
eſſem. d. i. bonū. i. bō. ī. ſanctoe. ī. aput. a.
ſpu. ſco. q. ipm. bonū. pp. a. ei. ītia. dei. e. que. dat
velle. et pfice. t. to. d. ſ. q. re. xpo. nato. adhibet
ſ. cuſtodia. bō. e. q. oe. nouū. m. p. tu. ap. ro. ſeruat
detimētu. et. ro. voluit. deo. nō. ſolu. mtem. q. mai
tet. ſ. etnā. cuſtode. a. quo. cuſtodiret. vt. ſacis
q. nichil. tibi. p. deſt. ſi. tō. ſpualia. cuſtodio
ſe. deſtitutus. niſi. diligent. cuſtodias. deſtituta
Circa. z.m. conſideratione q. eſt. de. pto. celebritate
tuū. d. ſm̄ e. a. ī. vbi. ſt. z.o. ꝯ. p.a. e q. ex. decreto
dīne. ordinatois. ꝯuenies. fuit. deū. mutāri
q. ſ. dam. p. mtarnatois. mſterū. demoſt
t. ſit. bonitas. ſapie. a. et. uſti. a. et. po. dei. vl
vto. donat. q. no. deſperat. ppij. plaſmatc
i. firmitate. uſti. a. deo. qm. ſ. homo. vnto
no. p. aliū. ſent. vna. tyrannū. n. eripuit
hoiez. a. morte. Papia. tō. qm. ꝯuenit. diſ
finitiuū. ptij. decretuſſima. ſolutione. po
te. a. tō. ſiue. vto. i. ſmuta. q. nichil. e. maio
q. fiei. hoiem. deū. bo. e. Na. omniuq. e. ꝯuei
ens. q. appetit. ſibi. ſm̄. tonem. ppe. nature
ſicut. hoiem. ꝯuenies. e. tronari. q. th. ꝯuei.
i. quātū. tronal. ſm̄. naz. ipā. aut. nā. dei
bonitē. e. ſm̄. dyo.m. de. di. no. Vn. q. ip. ptinet
ad. tōnē. boni. ꝯuenies. e. deo. ptmz. aut
ad. tōnē. boni. vt. ſe. alys. dicet. ſm̄. dyo.m.
Vn. ad. ratione. ſumi. boni. ptmz. q. ſumo
mo. ſe. creature. dicet. q. quid. maxime. ſt
p. th. o. q. naz. ītia. ſ. ſibi. ꝯiūcit. vt. fiat
vna. pſona. ex. ſ. d.o. aia. et. carne. Vn
pz. q. l. ꝯuenies. fuit. deū. incarnari.
vo. d. ſm̄. e. aut. ni. eet. ibi. q. ſi. d. tu. me
miſerie. eēnt. in. mente. etnā. pui. ſi
ex. ordinatioe. totaq. ſaſſime. tinitatc
ſm̄. e. q. decretū. vt. deus. fieret. homo
pp. mām. ſalute. t. 1.o. q. m. bndcti
ctōe. dei. vtutē. nob. bō. quib. vita
nra. pfunt. p. mū. e. fides. ecā. q. magc
etn. ficit. ex. h. o. q. ipi. dō. loquēti. credit.

Dñi Aug⁹ de ītate dei dicit ut ho fide
ag ambularet ad veītatē ipa veītas
dei filg hoi assupto dsthtuit atq; fuda⁹
fidem z̄ m ē spes q̄ ph⁹ maxime erecht⁹
Dñi Aug⁹ de tñ ītē iz nullu tā necessa
riū fuit ad erudiendā spē nrām q̄ vt
demōstraret nob q̄tū dilegeret nos deg
quid vēo isto iudicio manifestg q̄ vt de
filg mr mām dignāret ē mure dsortiū z m
ē veītas q̄ maxime ph⁹ exercuit. Dñi Aug⁹
de q̄ maior tā ē aduētg dñi n vt ostēdet
deg dilectione sua et postea subdit si
amāe pficeat salu tām nō pficeat
t m ē plē p̄cepto de tate q̄ nec hec ē hois
bītudo et finis humane vite et ih⁹ collatū
ē nob p xpi humanitate et ih⁹ ē q de⁹ imple
tu st dies s denoti hois ihs deus ē p
xpi humanitate nob collat quibg dies
vite mē pficiūt aduto⁹ opand et seq⁹
vt daret filiū suū q̄ potū hoc vite du
i mēte ocepiū pficēt opis ipletoe / Ad q̄
d⁹ ē q̄ mistio bīdicto filio uenimg
duplicē filiatione. Una quidē que ex
ispm ad primū p etnā generatione
alia q̄ ex ispm ad nrām p tpalem
pturitionē et nō q̄ filiatō ē p ductu
nāli / ad pducens ad hītudo ita q̄ sit
filē m nā vuete et mtellāali et sibi
ad substantiale p p̄mā adiacone ss
nō pōt dici filg prius n⁹ filg q̄ no
pcedit nāe. n⁹ ignis producto pōt
dici filg ignis producet q̄ no unit
n⁹ brutū pōt dici filg q̄ no mtelligit
si aliqs pducē aliquē alū de no sba
sua ille nō dicet eq filg sic ada nō d⁹
filg dei. tūt ōcludo q̄ in xpō sunt due
filiationes vales q̄ filiatō nō detiat
sibi suppo⁹ nisi nature generatione pas
sie h⁹ ē tōe pductois et nōe nē sūi unitate
suppoti stat bn pluri fictio in xpō gene
rationū passuarū vl pductoni pcedo
q̄ producto etna a pre et tpal a mre et
h⁹ est q̄ dicat et pepit filiū suū s tpalis
nām humanā ut de subo nre quibo nob
met sed dicat p̄mogenitū pp etnā gene
rationē sm dīnā nām a pre q̄ ēat p̄mo
etnaliter genito a pre Circa q̄az ōsiderandū
q̄ ē de pl⁹ sedulitate nū d⁹ et pānus eū
volunt Ubi st due ōes p̄ma ē q̄ xp̄c in
sua natūtate sūma pauptate exēplifi
cauit nob Un d⁹ pānus eū uoluit in
testimoniū pauptatis Un paupes dicū
pānos si qui milit pānos / penes mduit
l lō ex pauptate xpi aliquas veītates
q̄s inuenies in q̄stione de pauptate. Ala
d⁹ ē q̄ pauptas ē uualida sine humilitate
to saluator in natūtate expli⁹ erit sub
uixit humilitate ad mām p̄fectu Un b⁹
quāto minore se fecit tando maiorem
se ondit in bonitate et q̄to pro me vilio
tāto mi curatior et h⁹ not⁹ cū d⁹ potig i
p̄sepio nō sedens in solio nō p̄sidens in
palatio ifignu humilitatis pauptas eū
pānus uoluit humilitas eū in p̄sepio
reclinauit quoties ergo vētes cū maria
q̄ cū aīa penitente uenies tonues salua
tore nouelis ee natu Nō h⁹ despnatur
dilige dilige et honores huius mūdi
dilige in h⁹ q̄ filg dei nō mollibus
sz pānis rudibo ē uoluptus. honores
i h⁹ q̄ nō in palatio sz in p̄sepio eū mi
rātur. dice in hoc q̄ locū alū
nō habuit Circa l̄az ōsideratione
q̄ ē denūcij solepnitate cū dicit et passio ē

Vbi sñ sor ꝺoes ꝓ Dñs ꝺs est hystoria vide
mos n eãt tentulibꝫ antiquis mrbꝫ
solstitio. s. estiuali et hyemali vigilias
nocte custodiẽ ob sol veneratione qui
forte vsꝫ apud iudeos ex vsu cohabita
cũ moleuerat Dñs m. pñs nocte pastoes
sup ẽsse sñm vigilates. s. his mãno mõcho
ribꝫ et hiuoribꝫ noctibꝫ cũi sñs facẽ ꝺsue
uerũt. Q. ꝺs nr̃as xpi pñs nũciata sunt
pastoribꝫ ꝓ quibꝫ rões ꝓma vt pau
ptatẽ mendaret Dñs q̃ quãta nobiles sm
tuerẽ illa hora mstrat nobilibꝫ quos
ebant et nemo illoꝝ digno habitꝫ est
nouã vidẽ luce. ẽ. Q. ẽ vt sm plurtatẽ
mendaret Dñs ꝓ plꝰ que stulta sñ mũdi
deus elegit et sapientes Q. ẽ
vt ad cõfrenda oĩa pñta vndiq; se demisse
luc. ji. Quis ex vobis reti ones ẽ. Q.
qꝫ offiij pastoral' applãdi auctoritate
Dñs sa antiq; pres legũt fuisse pastores
Dñs filij Iacob dixerũt ꝓ hacrone vri
pastores sumꝰ gen. xlvi. vt ꝺformaret
mstrue quo pastores se habẽ debeant
ad oues sibi et sue cure ꝺmissas. et hoc
q ꝺi. et pastores erant i rẽgione illa vi
gilantes Vbi dicit q nũciat natiuitas
xpi pastoribꝫ vigilantibꝫ i rẽgione
manentibꝫ et nõ mulieribꝫ et nõ vena
toribꝫ non dormientibꝫ nõ in ciuitate vl
tumultu exeuntibꝫ. s. ꝓ solicitudine. s.
vigilia interiori ꝺ qua in ca Ego dor
mio et cor meũ vigilat qui ad aspectũ
dei luis mẽtis oculos aptos tenet. pariꝫ
eni eẽt gregem in pascua pellẽ nisi
pastor vigilaret ne lupꝰ gregem luceret
Et inuenit in rẽgione. i. in solitudine ma
noibꝫ pernoctãtes postqz nõ ciuitatibꝫ et
negotijs secularibꝫ manentibꝫ. Ego elo
gium fugit. solitudine caupi scientie et
mãsi in solitudine pauptatis q̃ vndi
q; iquitatẽ et ꝺdictionẽ in ciuitate. Q.
ꝺs. ẽ q nãtiuitate debuit fieri ꝓ ãgelos
ꝓ lapsum angeli expandi Ca mea nr̃a
natio tm valet ad strũctionẽ hũãi
lapsꝰ sz etiã ad expationẽ cume ãgse.
Dñs non debat angelꝰ excludi et hꝰ
ẽ q ꝺs. et ecce ãgelꝰ ꝺni stetit uix illos
i signũ cõsiliationis et amicie
Dñs stabat uix illos nõ ꝺca nõ sup
hmc ẽ q post nãtiuitatẽ angelꝰ
apparẽs Joh. apoc. xx. nõ ꝓmisit se
adorari sz ens hũanã nãm ꝓ merꝰ
filij dei exaltari Q. ꝺs. ẽ q tria bñficia
incarnacois nob̃ ins̃inuant Ꝓm. ẽ si
dei m sõnẽ luz n. tpõ plum nãl' rois
posꝫ sñẽ quid agendũ tm plenarie
nõ potest sñẽ quid bñ agend' ad vitã
etnã m ordine. io necessaria sunt lux
fidei ꝺme nãtiuitatis q̃ mens hũã
na illustrata ꝺgnoscit illa q̃ mediate
ordinãt m salutẽ. et hꝰ est q ꝺuit et
claritas dei circũfulsit illos i signũ
q orti sunt sol mstrue et nox cẽdebat
ignorãtie Dñs ysaie ꝓpl̃o qui
sedebat in tenebris et in rẽgione umbre
mortis lux orta ẽ eis. Ꝓm. ẽ ꝓsumptionis
ablatio tales n. ipsi mẽtes sua ꝓfone
ꝑ solũ ondut apparent de se ꝑ aput
ꝓsumẽ vl alios uidiat maosos. hꝰ
ẽ pestis mortifera finã laterans cã
tatẽ et spuale letiã ad audia duit.
hꝰ in rẽfrenat ꝺsideratis defectibꝫ ipsa
tuue ad diaz ꝓfonẽ Dñs dicit. Et
timuerũt valde q. ꝺ. q ipi videntes

sua msufficiencia et defectus m claritate dine pfectus timuerut valde q timore
uerecie se humiliantes de se nichil psumendo. Luz e dissidencie de deo ordine
quo hō credit hoiem maledictu et pter
noe dei m dignu esse. De dissolutis mo
de qm nō credit deo et io nō poterit futur
ab eo Et nō q̄ deū causat dissidencia
s pcti magnitudo hūl multitudo Ite multitu
do tentacionū. frequens casus et nimia
tristicia has mouet i carne xpi Et
io angelo dicit nolite timere qi diceret
sp fiducia habeat de deo si meritis
pfecerit Dñs vult ostendere q pater e immice
eos qui volut malum differre et bo
tati adhere Pū p. qui bono e habuerit
sibi gram a dño Dñs dicit. gratia
dei nō potuit gratis remedari q̄ vt ipe
unus filius dei ise immutabilit manes
induceret hoiem et spē sue dilectionis de
ret hoibus. Et io puerulo (nato) vt diligeret
et nō timeret. Ita dō e q̄ tu maxime
gaudendi sit de bono cui tu diuus sit
particeps q̄ me carnis xpi nob gaudiu
magnu. dicit q̄ pea nō solu habe
mus bonu adeptione sz etiā oīs mali
exclusione De p. b dicit illud e su
mu et bonu gaudiu q̄ nō de creatura
sz de creatore dicit. q̄ tu possideris nec
tollis a te tu. pcta oīs aliud de iocūdi
tas merore oīs suauitas dolor et q̄s aliq
aliud delectari pot molestu est. De z.
h transisse de morte ad vitā vite gaudiu
duplicat Dñs leo pp sras nō e ibi nō
ce locu tristicie vbi natal est vite h.
e q̄ dicit cui animo vob gaudiu magnu
Triplex e visitacois i natiuitate
redemptoris i iusticie sublimacione
in assumptione magnu s. q̄ implet celu
et tra pōs letent celi et exultet tra q̄d
cit oī populo. cui tollitur de oī ppō
q̄ natus e nob saluator. Ds saluabit nos
ab inimicis nostris que sunt trēs fomes
Vnitas mūdi mors corpis et molestia
demonis. hodie propt ipius defectū
q̄ luz erat in medio nōr (tui) claritas
meridiane lucis effulsit qui e xp̄s
unctus unice s. mia q̄ hois fit salutifer
dns. protectio. et hostis expugnator
in bethleem unde ciuitate dauid. addit
hoc addens signandū eius natiuitate spūa
lem Dñs fuis bethleem p corpis re
purtionem. vt sint tibi lacrime tue
panes die ac nocte. et si fueris inda
gatus p confessionem. et domus dauid
p opis satisfactionē nascet xp̄s. Ita d.
e q̄ etia ta tyrannice annūciatione desiderat
d p eor signa quoz p̄mu e humilitas
q̄ inuenietis illū s. qui erat absconditus
Im e simplicit q̄ infantē et in deorsū
Im pauptas panis inolutus non sera
em asptas q̄ pōit in p̄sepio h. fut
signa salutatoris. sz sunt alia signa
cionis xp̄i venturi ad iudiciū de q̄bus
sup sz cad eor signa p stratum i pas
sione xp̄i mutata sunt q̄mnat (erat) ifas
In passione fuit clamis h. panis
involutus ibi vestibo nudatus. h. rōmatis
i p̄sepio (ibi) affixus in patibulo. hic
uentus ibi malignose potus. Circa q̄z
siderationē q̄ de laud iocūditate tu
d. et subito fuit e. ibi sunt due. q̄es
p̄ma. q. est q̄ angeli nūciaturi mysteria
incarnacois nichil pdūt de actu sui

pmij. Vñde ē qz actꝰ pmij angelozꝫ ē m
data dei visione et fruitione ꝫ ex missione
angeli hꝰ no pōt cū deus vbiqꝫ sit ymo
ad aliq̄lem gloriā angelozꝫ actualē
ē mitti sicut credo fmt gabriele sine
fuisse gloriatiū ymo adhuc gloriari
q̄ tāte legacois fuit nūcio vt vbū m
carnaret et sēlute hoīm et angelozꝫ
instauratione pararet et ideo prorupit
i laudē. et vnus angelus laus erat caute
tota oīs. ꝫsona voce cū ipo prorūpebat
i laudem. Dñs beda m gloriosa vno an
gelo euāgelizante multitudo ioīa
laudem prupit vt officiū suū deo i
pendat et nos instruat vt laudātibus
dei offulent. et hꝰ ēpꝰ. et subito facta
ē cū ēpente cū eo ē cū pdco angelo multi
tudo gl̄ē milicie q̄ vidēt. vnus ciuis cel
torū tas mutue celestis ē exēplū. Vñde
beda. Dñs angelozꝫ ē exēplū mutua vocat
q̄ducē mutue sequit. q. ōt malignos
spūs ad nrām tutelā ē exēplū ordinant
angelozꝫ laudātiū ē petendo de bñficijs
pro posse ē gratiā actoꝝ ē. Ia. ꝫ ē q hꝰ
matris virgo benedicta erat angel' et hoī
bꝰ gloria maxima. vñde ē qz gloria alu
ni hꝰ est tm benivolentia demost
rat' totiꝰ trinitat. ꝫ hꝰ fm ē hoīb
et angel' q̄ ē. et a. ꝑz b. q̄ bat' q̄ ē bñe
bris p. de hoīb. Nā pro gloria hoīm
erat ne hūana nā totalit pdēt' ruꝰ
ruina piusa ēat q̄ fm fuisse fme
xpi mediatoꝝ hꝰ ea nā ꝑz de angel'.
Nā p gloria q̄ angelozꝫ ēat vt ea nā eozꝫ
ruina ab eterno piusa ēparat' q̄ fieri
no poterat nisi pmediatoꝝ illa nā
hūana q̄ pro hꝰ fuerat ēata ad laudē
deducēt' et io angelo gabriel isto
sacri lubent' fuit ministr' vt dr̄ i luca
De isto dr̄ q̄ gl̄a dñi plenū ē op9 eiꝰ
q̄ gl̄a dñi plen ē q̄ gl̄az dei instauratoꝝ
i celo de rēdeptoꝝ sua in mundo et de li
beratoꝝ sua i mundo hꝰ deꝰ populus i
tribulacois ysa. 60. Levabunt' gl̄a
dñi et videbit' oīs caro salutaē dei. ꝫ
quo gl̄a dñi q̄ filiꝰ mē mortuꝰ
fuit assumptꝰ q̄ panualis mē pauptat'
fuit inuolutꝰ p cunctoꝝ pitozꝫ
i tūsacioē susceptꝰ q̄ esurijt q̄ fa
tigatꝰ fuit q̄ ꝰ spuꝫ flagellari
crucifia et mori voluit. Dna q̄ m
hꝰ ope magē pō sapiē bonitat q̄
i alijs oīb9 ondit gloriosiꝰ eni fuit
deo hoīem assumē q̄ angelū creare
et pro hoīe mori q̄ hoīez m pna mor
tale ostuari. Et io b dr̄ quāto miore
fuit dei filiꝰ in humilitate tāto maiore
se onē et bōitate et quāto pro me vilior
tāto pro me curatior et hꝰ q̄ dr̄ dicē
s. vere cordis et ore gl̄a in altissimis
s. altissimus q̄ ē altissi et ꝑ spūs ē cū
turaꝫ et in tra pax hoīb9 non
gloria ꝫ ore et pax hoīb9 bone
voluntat. beda. eis q̄ bona voluta
te xpm susceperūt

Ymo die natiuitatis pro 2ª missa

Apparuit benignitas et humanitas
saluatoris nr̄i ad tytū. ii. Ad ex
hibend' bñficia sua benignitate et clemē
cie nō solū q̄ iuste' vt mens dictata
i vlaē benignitate ēmeat. ꝫ eam
offensꝰ prestet' venia et eozdē supplī
cacioēs admittat'. d' seneca. q̄ clemencia

est lenitas superioris adhuc misericordem
in penis constituendum. Ex qua vtique Iohel. 2°
de salvatore qui benignus et misericors
sit et pstabil' sit super malitia hominis ab hoc
efficaciter diligentissime et innocando. Vn
aplis adhortans adiutens in primitiua ep. quam
spe salutifera sumo per xpi misericordiam volens
nos duce ad gratiarum actionem. dicit beni-
gnitas. Circa totum psalmi sententiones.
Prima. 2°. est quia nostra infirmitas et multum
valida ad statum gratie rumpendum omia mala
hoc homini ondit deus potius sapientia et bonitate.
sua potentia qui corpus de terra et animam de
nichilo fecit. sapientia omnium. qui tam desperatas
nuptias et sibi corpus scilicet et animam fedus sibi tam amabili
copulauit. bonitate qui homini malum
dedit et maiora promisit. Possunt enim eum
in loco deliciarum in paradiso terrestri vtique opa-
retur et instituxit illum vt ex agricultura
discret quasi terra cultori ita ipse creatori
obedire deberet. Vnde si in sua innocentia
pstitisset de paradiso per meritum ascensurus fuit
ad celum empyreum. Sed heu quia homo a recto tra-
dime sua deuiauit corpus matri vidit
animam vero quidem multiplicatum et am-
plius detentat in limbo et tota posteritas
eius in hac exilium et deiecta et per annos. 2a
2°. quia saluator omnes tam nobilem creaturam
fuit destitutam ex ordinatione sapientissime tam
tate dignatus ipsam reformare et ideo ait deus nolli
illam nuptias sic miseram relinquere per quam ceteri
fuerunt eam in firmitatis dignius operatus fuit
multo amplius sapientia et bonitate suam
erga nos declarauit. Potentia quidem
quia in passione mea de terra ab oi morbida
qualitate oriundi mali seu actualis petri virtute
altissimi pfuata et de corpore christi gloriosissimi
et de purissimo sanguine eius purissimum cor-
pus assumpsit ut animam omnium sanctificaret mundi
Sapientia quia motiue mediationis primi
hominis et multiplicationis mandatorum fuerunt due inamabiles
et ineffabiles inuentiones diuitatis. s. animam
et diuitatis carnem quia morte mutue
mente separari non potuerunt animam a corpore
ab unico separato. Bonitate quia sine meritis
nris ad mensam nostram naturam et mea
nobis meretrix vitam eternam quod nobis per primum
stultum adam. Sed tale meritum maxime existit
in tollerantia passionum et defectum gratie nri
et hic est quia dixit quia saluos fecit nos ille est
qui est deus per nativitatem et saluatorem per crucem spe
future salutis Iohannis. Ope salutis summo
Za. 2°. est quia hec benignitas dixit mihi multa
plura nobis apparuit. Po. quia suscepit nostram
naturam quia vbi firmitatem. Io. 1°. quia expiri voluit
miseriam nrarum sapientia. A°. Sum quidem et ego
homo filius vobis mortalis. 3°. quia in suo sanguine
laxauit culpam meam. Ipse portauit nos a
peccatis nris. Q°. quia portauit penam nobis debitam
Psal. xxi. Disciplina pacis mee super eum.
Ito. quia docuit ignorantiam nostram Matth.
11°. Aperies os meum ri. 6°. quia attulit nobis
gratiam suam diuinam Io. 1°. de plenitudine eius
omnes accepimus gratiam. A°. quia per eum
eternam nobis Io. 3°. Apparuit benignitas dei
et humanitas saluatoris nri. q. d. Appuit
s. mundo per carnem nobis per fidem benignitas
1. larga dei mia et humanitas 1. magna
eius clemencia. Phi. 2. habitu inuentus vt
homo saluator nri dei 1. qui salute nra
operatus est in medio terre 1. in corpore gloriose
resurrexit per incarnationem. Ga. 2°. est quia nul
lo potestatis sibi mereri primam gratiam ex debito
quia impugnat dono gratie Vnde so. si no

ex opibꝫ ia nō ex ꝯ fra | tꝛe tradix me tedi
ē thā qm̄ tres ē t̄mini ang lubz boni
qui gꝝ nō hz p̄ria p̄ū nō potest mereri
et io dr̄ ecclē sc̄e d. to s ꝯ fū dei vitre tna
vt ītelligeremꝰ ad etnā vitā p̄fua
miserationē nos pduc̄ meritꝫ spꝰ de dicto
et io ex pte mā mng ē | pe. n. deus fua
miserationē p̄fitet hīd pa pe deus aut
oīs ꝯfa q̄ nos vocauit metnā gloria
fua i xpō ihū modicū passos p̄fitet ꝛ
et thꝰ ꝑ dixit nō ex opibꝰ iustie fue fe
cimꝰ nos pa s. q nulla bō facerem⁹ ymo
ponia tū īmūn essem⁹ īronsiliati sum⁹
Rol. ꝑ fua mā fibi s. ppa eiꝰ n ē ppū
miserēri sicut dixit ecclē | tē d. q xpc
p ꝯfū meritū vocatōis dulc nob̄ rīmis
sionē p̄ctoꝝ culpe dōnōē effue et a pōne
tame rēpni celestis et thꝰ oibꝰ quātū ad
sufficiētiā sz tm̄ pdestinat q̄m ad effi
cacē dñi leo pp̄ m qd sm̄ dr̄ sanct n
xpc nullū sine rēatu libertū rēpit sed libe
rādis oībꝰ venit | et thꝰ ē verū quātū
ad passionē exhibitā dñi dam dr̄ ea q̄
hoīs sc̄e sup hoiez agebat | dñi et actꝰ
xpi meritoria quātus esset actꝰ hūa po
tens sufficienter sup totā nāz et q oms
hoies sunt vnꝰ hō m nā coīlē ep xpi
meritū qd ad nāz se extendebat etiā ad sufn
los se extendē poterat et thꝰ ep dixit p la
uacrū rēgeneratōis q. plorōnē baptismatis
i dōnōne p̄ spūalē rēgeneratē | olīz
nisi q̄s renatꝰ fuerit ex aq̄ et spū scō
nō et renouatꝰ q̄ fit p ꝯfū nos renouate
a vetustate ꝺtracta p culpā ss. qui fit
effue p eū | a. d. q q̄ xpc m vtero mris
assūpsit non vl etiā orauit p̄em fili

pro pctō sinit pie posse credi q ille actꝰ
sup̄positi vnice filius sufficiens. p rdēp
tōe hoīs si deus fuit ordinasse sicut dr̄ b
p mīmā gutta sāgnis filius sufficies
ad rdemendū hoiem. si ex q ss. nō ordiat
et voluit xpm filiū pati h scripturas
to oīa opa bō ipīg p̄fuit nob̄ ad rē
dēptōnē et mētū | vn̄ Aug. dr̄ q alīq
modꝰ nre liberatōis fuit deo possi
bile et nre miserie q̄uenies nō fuit
nullꝰ et thꝰ est q dixit q̄ē mfudit
i nos habūde s. ad p̄mā credū dr̄ ha
būde tū propt magnitudinē acceptā
tōis et merente tōe vnionis ad dīm
sup̄m tū pp̄ mltitudinē operationū
et passionū q̄ sustinuit. tū etiā pp
rēdundātē rmissionē oīm pcto | et
ppt copiā virtutū | ohēlz. est
fluēs de spū meo sup omēz carnē
p ihm xpm saluatorē nrm q dr̄ vt
nram salutē asequmur p ihm q. sal
uationē p xpm q. vnionē carnis nat
tre ss. A. d. ē q tal ctra tpli effim
cousat nob̄ p̄ ē iustificatio
ipi | olīz | iustificata ctra p ctrām
q̄ pr | eam deꝰ p̄tim offenditur
offensa tuit rmittit q̄n cui offensi
patet offendenti. et io ss. thꝰ p̄tim
nob̄ rmittit. q̄n cui offensi patet.
q quid peccato ꝺsistit m dilōe dei q
nos dilexit et ctrām q est eiꝰ effus nob̄
i p̄mit q p̄tim tollit et nos vita ēna
dignos efficit et io ss. p ctrām iustifica
mur et thꝰ ē q dr̄. ve iustificati ex q thꝰ
rmissio dr̄ iustie inq̄ntū delic
ta tollit et ꝺfert ctrāz iustificatem
a. ē adoptio q̄ mediante adoptamur

in filios etne hēditat. Iam adopto e
queda acto ad ēt mludes m se extnei-
trie male ꝙ mlud in nt neitate morale
que e quid amor essuues nos filios ad
optois p gre habitatione et hoc e ꝙ d
vt hedes sm os sm pnu p grm adop
tois ri. z e qz nos de nuta etna cnsi
tue qz ipe m se trone acceptois p
graz et gloria dab dns qz essuus gre aug
selicitate gle et hoc e ꝙ duat vite etne
hi fm spe et si nudu rem ro d. hedes qde
da coheredes aut xpi

In natiuitate xpi sm o aurora

Pastores loquebat ad unce
luc. z. ꝙ d bi ueisti plane sa
pietia si pozz vite pitu desleas si huo
sili desideria ppendas si etna bitu
dine toto desideio drupistas si hoz
singula sapiut put sunt Dn pastoes
spuales sapientes audito ne lacte
angelo dulcedine bbi mtatu ul
mete spuali nati mq oms thesauri
dne sapiene sunt ronditi attendiati
dilcte pito ac beitate mudano
ardenti ato amoe dei sapiet cuno
e atim fro rquue et futura ex pnibo
rue et res ꝙ ueitate estimate ipe
desiderio sitiut. Et no m etda st z os
deratoes Cura pos sideratione q
e de pasto solluata missione tu d
pasto e st quoz delusiones Pa o
e ꝙ ex pasto monent vt abiciates
oms tutles affres i supna ptate mett
ate disfamo La o e ꝙ i oulu mett
nre pasto loui tenz. Ro ne mutu tu
rex dicat manē ai bn ordinata e sup
spualitate Ita sunt rex solo ituitu
dissipat oe malu aliqu no e rex sz tyra
st rue a no dic pastor tu tte e ordinata
et p gra illuiata si aut puitate corrupta
e ia no est pastor sz tyra Dn pn o
lic q sedet m solio uidic ituitu suo dis
tapat oe malu Pa o e qz
sapia oibs potest dia pastor rsplado
dinones pastoz p q sc itre p hoiu ioule
et vt dnos sat oues suas et p eduat
eas et p pascat et p saluet eas et p ingt
grat eas i xpo oulu st quibz d pastor
Po si no p hostiu xpi hoiu qui hosti
u salute i remissione pcoz et vite p
habudancia spualiu dnoz mi credi
p studiu sre reconciliatois tu ipe sit uc
tas et via apit ad rte intellectu
et cfidet p exactu hone opationis tu
ipe sit ustia via onduit ad opandu
Lo si no dnat se ad oms cosutationes et
affres et opationes uiu mnoz et cho
ssuu vt de dibo ertuat vt sic dnos
tat quid agat et cum et uteone agen
vt ola tte fiant Pa e tu tua ratio no fuli
malas et bonas affres et cosiliones
disnes tu interpatiua et opatiua
q uterio cosituta st ul ppoita exterio
deduat aliqn p bbu interpatiue ali
qn popus opatiue. Lo vt pascat eas
na oues a fetiditate defiant si pascua
no habeat ul habita no st eis ouene
tia code mo cosiliones et affres mett
no solu steles sz et debiles sunt nisi
sibi ueientibo pascuis pudeat ro
q no e bn ordinata alibi quert pas
cua oubo suis et io defiunt no sunt
alibi querenda pascua nisi in scam
scriptura duat nr mi credi et cfidi

et passa inuenet. Intendit ro ad pfunda
sacre scripture vt pascat pfios. et tendit
ad planora vt pascat mfmos. Ita est vt
nra ro abhorret mortem vt saluet et
viuificet tuit. viuificat cu fide p tam
tate operante mfos. ipa enim fides rone
a pna vita m q roibo nalibo tm me
debat. Dn beda. natura rputat i pos le
deus sient posle hanc vitam rois fides mor
tificat cu ia no credat roibo nalibo ss
immutabili veritate. Ba. e cu ro tocita
nones et affres defrenat in vnu. Ila
spa occupant. eta res tpales cu sint
multe et infinite diffpfiut. ss tocsiant.
ad querendu bonu etnu q vnu e pei
ty retrahunt. Ia. de e q qn no rna ppolit
pfois ad spuale decptu mflamat no
stati de fino cosilio ppare debz ad opus
ss cu illo qui m talibo sut expti debe
te debz. Utez que mspnata sint lice
ant et expediat et ofona sint dus sodz
et st ad opus festina. vl stati te absoluas
q pculosu e tales ispnacoes mmete
dape et ad effm boni opis no ppare.
no huic potest ee. Ila enim dse. Iudicium
rois de rbo agendis iquibo multa
ritudo inuenit. m rbo aut meus no
e iudiciu proferendu absq iquisitoe
predete et io mea e mquisitio ronis an
iudiciu de eligendis. et hic mquisitio
dr. Silu Dn. Zeth. dr. q eligo e appetitu
prosilata. Dn. Silu prope importat
tollacione mt plene habita. Dn dr. si
hui qi. Sidoniu eo q mihi dedant ad sil
ferendu. Ila i dmcentibo ptibo ad
hic si aliqd etiu inuenat. plures emulatoe
ostrut q ab vno no facile inuenitur
sz a pluribo tmis pnpiut. du q vno
sederat alii no ostrut pp hoc silitato
ficu dz de futuris euentibz quibo
defuit dirigit quis ad quid fandu uel
fugiendu et hoc e q dr pastores loque
bant. adiuuare sc rosultando quid a
gendu sit de reuelato. Dbi eflo tal' vo
lato pastoribo defuebat cu haberet
oues tuas die de pcu caz et agnoscu
nere habent no imerito defere. Cu
q audiuisset agnu masuetissimu
de oue innocentissima ee natu. Ita
do. e q ad tale pfione puenit. pma
pmu e spuale transitu ab hoc mudo
ad deu. nullu sociu potest sentu
pati q sic st ia cessat. Dn. Iuc erat
q teneu aliquid amat no n amare
pot aia sit trena et celestia. et io ad
habenda pfectam dei amicitia oport
mudo et trenas immunia et ab hoc mundo
Iacobi primo. Qui voluerit amicus huius
mundi ee inimicus dei. Ostituit. Dn sequit
transiamus usq ad bethleem s. ri. im
quendo mudi immunitate eudo ad sancte
doctne eruditione. Dn sequit dicit usq beth
leem quid mptat domus panis et sisti
sancta doctna qua spuali in eis ifinit.
Dn no in solo pane uiuit homo. et
sil. e. Ubu quod procedit de ore dei
e ofolacio q proueniut ex rbo pdicatois
q aia refit. et tollit duricias labor
et obstinatia aru pmissoibo etne bta. dis
quas i eis inuenit treuat. Im spuali
tocsnois rfoato. Ila io mea lucerna
e et intellectus obscurato p peccm q no
possumo p nos veritate cognoscere
sc xpc mtacto e vtoia que ad salute

nram fuit nra nob verbo et exo dela
ret haue i tra ne et i tra i fortuone
i spi.t oculo mentis illuabiut. Vn sequ.r
et videamo h. verbi f oculo mentis verbi
f ptis q fim es caro ut p illud illuem
p dns q to timatis sent sipple m tra nea
et on.r nob ostlo vt quod videi no poterat
s.r nob ostensu m carne .m. e propta
eternu mdator f dei Na mora e i pdo
q: morosa raro e meitoria nob a deo
accepta q: excludit displuentia sufficie
te de ptis pp vehemenia q dolois m extre
mus etia q: fit timore feruli pene et
raro timore filiali ghe. Unu secud. Aug.
tales plus timent videre q: diligant
et io festinand e more pastor f Vn d.r
Et venerut festinates ilo q vid. desideio
Du. zz. vidisti ioiem velocem f operibo
suis stabit coa regib. Cinta .xam q
de vitudine i uenaone eu et inuenerut
maiam zc. Vbi sc quor delusiones
p.a. delusio est q xp.s nasa voluit ex
vgine maria propt quor motiua
p.o. pp mittet ptis dignitate f pcadi
Nam eu xp.s st deus et nat dei filius no
fuit dignes ut alu premi haberet
p deu ne dei dignitas trasferret ad alu
p.o. propt propetate ipius filij qui mittit
q quid est verbu dei vbu aut absq; oi
corruptone cord corupit. q; q; my mo
corrupto pfin vbi corruptone no patit.
q: g.o caro s.t fuit a verbo dei assupta aut
est caro vbi dei dueniens sint q etia
ipium sine corruptoe mris corpetur.
.q.o propt dignitate xpi hoiem tacit m
q loau petim no debuit habe per quia
peccatum mundi tollebatur Io. 7.

Ecce agno dei zc no potat ee p i na am
corrupta ex debitu caro nasc.r sine
fectoe originalis pcti Vn Aug.s solo imp
cat debitu m mio marie et Joseph no
fuit q m carne pitis sici no potuit sine vlla
carnis delectatione aia q accidit ex pcto
quo dapi voluit qui futuru erat sine pcto
pp ipm sine carnationis pp que adh
fuit vt ioes nascerent de filios no
ex voluntate carnis n. ex voluntate viri
Cuius rei ex.m apparere debuit i ipa deipare
xpi Vn Aug.s dicit Oportebat caput mm
i signi miracula f corpo nasci de virgine
vt sicut mars sua mebi de virgine erat f spm
nasciturus Vn d.r et inuenerut maiam et
Joseph et infantem zc Inuenerut ig pp
ois qui querit ipm s.m maria dignitatem
p cessit. Debuerut et Joseph Na maria
iterpat amaru mare et Joseph augme
tato q est volt inuenire ihm querat ipm
i amaritudine penitencie et m. pfin studi
et s.t inuenit ipm i fante positu i pse
pio i signiu q ipe mit fructo e tibo oim hoiu
ai p.m fructo e tibo angelo f Dic dic ali
q d. trasiit si qde de mundana dignitate
ad spualem i fectu q hoies
trat. p bethleem Inuenerut maria cu
pulitudine et tanq sponsum eius Joseph
tetu sco f mgro f dei hinile aduentu sepe
pagimus i tetu q tanq m psepio irimatur
.a.o. est q quor demonstrant spuale mi
i aia deuota. p.a. e misio huius spuale
quod intelligit p maria q mitpretatur
illuminatrix nam huius est vt res pulchra
quanto plus illuminat tanto plus detegat
et res turpis eq. et io ai petra de sun na sint
fortissime q to magis notabiliter clarificabit

plus turpitudo ꝑ papiē et vltero nā luce
ē vt illa que in tenebris appent pulchra
fiant tra appere turpia. Ds lux spūal q̄ aīa
illustrat. facit ꝓ nō abhoīari q̄ in tenebris
passionū appebat pulchra sic vita marie
fuit vita roēz appere turpem. Ambr. ē vtuā in
augmentatio Dñi. Joseph augmentū in ꝑtat
hō. n. fit p ifrē assistentia q̄ hz aīaz seu
dāē. Nā sicut tra ē sterilis nisi irriget aqua
ita aīa nīa ē sterilis nisi roret gra q̄ quidē dō
n. adsit aīa sine ḡra est tota infructuosa
ad vitā ēnā. q̄n caut hz ḡraz ita ē secūda
q̄ fœcundat eōs opa meritoria et dignos ad
vitā ēnā. Ambr. ē puritas innocētie et mor-
tuos tal' meret solicita cura angelor.
maior. angelor tra innocētes diligēcia
q̄ p pōs ē restaurāda eor ruina. Dñs a
gelis luret cū nos oēs hnt demissum offi-
cium tra innocentes Ds spūs scūs ꝓcepit. Vos
Angel' fugite ne forte nō offendā
pedē ad lapidem ē nūq̄ tot de vl' opes fiat
vol' xpi voluntate q̄ ꝓtinz ad innocentes.
q̄ innocētia ē puritas aīe omez virtutū ab-
horatione abhorrens n. solū abhorret
alteri inferre iniuriā. Ds fugit etiā alio q̄
multo fortius i se po oēz culpā. Ds Ambr.
Dñs infans d. innocēs simplex vl' simplex
innocēs. nemo nocens q̄ ē aspitas mte q̄
detrahit. Ds tua tua. pax sit tibi dicēdo troi q̄ p Ds te
pedit meritū et hō etiā p ei sequē declarās
Ds. Ds ꝓtale aspitate hō vita spūali ꝓmo-
q̄ magis ꝓmo. Dñs d. portū i ꝓspo aspitat
Dñs d. videtes hs. s. pdra signa xpi ita nos
admonuerūt admonitiōi itellectuali de tbo i
mēte spūali nato q̄d dām ē cū eis ab angelo
hō videntes mirāt iterū admonuerūt p fide.
Interiū de tbo et de filio dei ē dictū q̄d dām
erat illi de puero hō et ꝑ admonitionē huius
puenerūt ad cognitionē de tate. Ambr. ē
q̄ aliqui curiose nāli inuestigatione opa
dei vl' fidei putant impossibilia eis pote
tia ignorantes tales. n. volūt credē nisi
ꝑcipiant mirabilia quibus visis credunt
deponētes inuestigationem nālem ad q̄d
tam admiratione reuerentie et nō dubietatis
tato multiplomodo hs. q̄ ꝓ vno fuerat et tota
et sup humana facultatē et potentia ē
ro tal' nā sibi sensibus trāscendentiū rerū
notitia in memoriā venerit totiens ē
nouat imēte miraculū. Ambr. hs opa xpi
tā mirabilis q̄ passionis sint tāta ste
dentia mām facultate et ondentia
diuinam bonitatem ponit vtebat eos
in admiratione Dñs d. et oms q̄ audierāt
mirati sunt. glo. beda. de misterio i
carnationis de et hys que dicti erant. ꝙ
de tanta attestatione pastor. Dñs
Ambr. nō deprimenda putes quasi vilia
verba pastor. a pastoribus eni malā fidē
tollent et pplō dei ad dei reuelationē
deprecat. Quā. Ds est q̄ hō de talibus operibus
miraculosis a deo fieri debz ee ista talia
enī speculatores hnt admonitiones admira
tionis et diuine collaudationis. et sic
tres admonitiones Ds. est q̄ tunc sentiunt
nām q̄ ex nullo opat. et absq̄ tonatu
sola voluntate Dñs Aug. confess. Verbo
tuo tacto nō dic. oia q̄ dicis fiat quidē dō
dicis n. aliq̄ q̄ dicendo fiunt. Ambr. ē q̄ tra
tendit artem. ars eni imitat. nāz
a q. eni nā simplicit operat. nō pot
ars operari sicut q̄ fiat ē impossō de p
natione ad hūitu ꝑ q̄ nō xpō sit ars
prius q̄ oēs nās. admirat eā ars nās

rformat et pfecto q̄ p̄us fuerant ẽte
¶ 2o. Consuetudine. Consuetudo quid est q̄ ex
nā que ex longitudine tp̄s acquirit. et formata
ta vt q̄ nā videntur ꝑ lex diuina ammouz
Consuetudine cū illabit mēti. vt vnoſq̄
p̄ legem dei subito a vicys ad virtutē ad ꝺ
tutes vt ꝑz i paulo. et hꝰ ē magis mira
culū huiꝺ Consuetudine mala tollere.
¶ Hys n Considerat Consurgit mens humana a
mutatione et ad ſtanz actione et ad diu
l nois laudatione. ¶ In ꝺ. maia aut
q̄ tp̄s tacendi et tp̄s loquendi diſcretio
oīm ſtoz m diuina potentia animatoꝝ
roſeruabat oia v̄ba hꝰ tot. et ſ. ſcīlio oia
diſciplā mania q̄ audita Conſeruabat et
Conſeruata in corde ſuo ſ. frequēt meditabat
et cum ſi ſc̄i paſtores a recreatione recreatoꝝ
ad curā ſuā gregis p̄ exercitū orationis
glorificantes et laudantes deū corde
ore et ope i oib⁹ q̄ audierat ab angelo
et viderant a p̄phys ocul ſicut dicē
ad illos ab angel. ſc. ℣.

Sm̄o i die natiuitatis xp̄i ad ſcām miſſ

In principio erat verbū ꝛc
Io. q. ꝺ. Tria mirā nativitatē xp̄i
triplex ostendit nobi nativitas.
¶ Pma q̄ verbū nascit eternaliter a
patre ibi. ¶ 2a Ex ore altissimi
prodij. ¶ 3a est q̄ nascit temporaliter ex virgine
Isa. vij. Ecce virgo concipiet. ¶ 4a ē q̄ nascit
spiritualiter p fidē i deuota mente. ¶ 5a ē
a nob̄ desiderāda. q. ex eius visione
boni ermus. ¶ 6a celebranda. q. pulla
finis visitatis meritis. ¶ 7a ē a nob̄ offi
ose ꝑsequenda q. i nob̄ nascat
ꝑ q. virtutes est in perfectibili nullo
enī intellectus creatus ex puris nāl̄ibus
potest in tm ad cognoscendū hanc nativitatē
sanctam et io ꝺ. leo papa q. nō solū ad mira
ꝑ ad humana ptinz generationē illud ꝑfe
ctū ad generationē eius quis enarrabit. Isa.
liij. volens loq̄ de vera ꝑ nativitate emana
tione. Vba profundissima et vires humane
mentis quoda. excedentia profert quis
aut ēfeſſ. q. hoc humanitatis infirmitas
illud ad quē mētis diuexat quo nix ad te ꝺ
atura attingere potest io. n. aquile ꝺpatur
q. otio intellectus etnū sol claritate ī atuꝰ
sibile aduc q̄ reteri etiā ꝛc. mtuet. nutꝰ i
hꝰ etiā ꝺ. ¶ In principio erat vbū ꝛc vbi
ſt aliq̄ Considerāda. Circa p̄mū vbi
agit. de etna emanatione ei ꝺatur
i principio. Vbi occurrūt sex cōclu
ſiones. ¶ 1a. Deus est q. in diuis ē ema
natio et generatio psonal filij a pre
q̄ differt noui testamenti a veteri
q̄ non ſit apta mitio de emanatione
de filio ſine quātū ad diuinitate ſue
quātū ad humanitate quātū ad diui
tate ptinz. In hys vbi q̄tuoz tanguntur
¶ 1m. pz q. pre. Consubstantiale ei ꝺ.
ee in pre. In principio erat vbū ome
n. q. est in pre pri Consubale ē. ſ. q. in
ipos est distincto psonal ei ꝺ. ī. in
erat apud deū ¶ 3m. e ipoz ee in na
verissima vnitas q̄ n. ptes rois sine
diffinitois ſ. et genꝰ et differentiaꝝ ad
uūtit quod nō. ei ꝺ. deus erat verbū
q. to ipius n. v nō est vbo ¶ 4m. e filij a
pre toetinitas vbi hꝰ erat in principio
apud deū pz hꝰ in hys emanato p
sonalis vbi a pre nō q. ly in q. dei
et diuinozū om̄ iquantū diuina ſ

ẽ m ee et m tuũ es ℣ Dñe Iuſ ℟ Intellexiſ
erat et eſto ſecus pz erã m poteras aie
q quato ſc̃e dioces et pſtoes tãto i tioes
℣ m nobile q portug dñi i principio q̃ a
principio ℟ hẽ ppt ãquas rões q̃ ℣ e q vbũ
ſiue ars manz m artifice q̃uans ſonus
procedit m ope ℣ m e tia dioz propiũ e
ee et tuũ ee ℣ m q ſ. e m principio natus
a pre q̃ multiloq ſp nascat ℣ a e rõ rois e
arte pe ipas res m ſuis pdnpijs ℣ hũ e
q̃ b m ipm exeplar vru creatarũ no e
q̃ deꝰ ſpiritꝰ exeplar ut e apud nos ℣ a
hec q̃ly a not eam effectue vl ẽ ppetate
ly m ſapit naz te ſmal deo aut q̃uis
ſt omẽ vru creatarũ ea effectua q̃ ſmal
magſ ẽ tonchig vẽy et propg. et ppe e
ea ſmal. tñ q ſmus e pa ea m trãdo
tũ effectus no actꝰ niſi p intentionem
ſmus et motũ ſa ſme et pe ſme et p
ens e motus motũ et z m m trãdo
q deo. ppe no ꝺuenit dr ch m principio
Vbi ẽ emanatone e or. ortrit p mutas
i ee. q i principio erat vbũ ℣ Dñe Iuſ
In principio erat ℣ m q. m pre ide ex ſtes ee ẽ li
o q ℟ hẽ et pr vnũ ſumꝰ ℣ a alietas i
pſona q tñ m erat apud deũ ℣ a eqlitas
i maieſtate q deo eãt vbũ el n ſelmg
deo e quo magſ ex tractatũ no poteſt ch
℣ m i maieſtate e eqlpri ℣ a coetnitas i
etate q filiꝰ coetnꝰ e pri et h mquꝺ i
principio erat apud deũ pre n e etnꝰ ch
filiꝰ q filiꝰ no eſſz ea coetnꝰ ſi no eet i pri
apud prem. l habita ãbozj expoe m q̃ aue
ad prem pot exponi m q̃ tone ad creatu
ra q̃ fert in principio q̃ qꝺruplex ẽ mutas
℣ a e etn e q i principio eãt vbũ ℣ a e ſonal

assistentie q vbũ eãt apud deũ q̃ la
lunde euidentie q h eãt in principio ap
deũ ℟ ō q h̃ molir dorem q pri m omis
creature intentionis et actionis debz ee deꝰ
q i pri eãt deꝰ et deꝰ eãt b m ℣ t m ſmus eua
ſiue de oi actoe tua in teion et exteion vtes
ſt duua vl no. et vtz ipam deus opet
i te et p ipm ſt ſua vide ſi ſmus iteionis
tue e deus q ſi ſt acto tua e duua q pri m
ſmus ide deus ad h dorem q opus nrz
dz ratiõle et h m dram et ordine rõnis
principiati opus aut i principio eãt b m
q e ro ro q rõnabile obſequi vm eſt
veſtiu et dyo de di na dr q bonu hois e
h m rõne. oe aut malu p rõne et primo
me te dr q homi genꝰ arte et rõne vtunt
et h e q ipſe dr ℟ ſulti dicut quis ondr
nobi bõ krir ſiſtu e ſup nos lumg vultꝰ
tuu dne q. d. e ro q nob de vultu dei ipm
ipa e q ondr nobi bõ ℟ illud aut q h m rõne
fit rte fit et bonu eſt et de vultu dei pro
cedr h ip pſe de vultu tuo iudiciu meu pro
deat Et ℣ Iuſ de lib ar dr q ois lex h
po uſta e et bõ q de vultu dei p cedr
mala vẽo muſta ſi ab m no procedr
℣ a. ℣ e q q ois effectus verus h ee et no
bilig m ſola ca pma q ri a h ee abſo
et ſmplr ro luz plures ſmt cauſe tñ a
nulla alia cauſaꝝ effectus h ee niſi
a ſolo deo ℣ Dñe Iuſ ℟ ſc deo loquies aut
nulla ve tñ alia de q ee et vne erat
et nos pt q tu fac nos dne q ſic ee et
ſime vne es ℟ o eſt q vnuq q actꝰ
ſibi ſile nr quꝺ q actꝰ vlt ſua ſpem
ome aut atra deu e ens h aut h no
ẽtens ab te ee. ſed h e ſolig ſme cauſe
q deo r̃ mquꝰ q luz a cauſ alijs ſdis

res alie pduc̃t. Sit fiant oia tu et sm̃ fula
fiue a nat̃ fiue ab arte producta ime. ab
ipo deo solo hz ee fiũ q̃ st vt st. ordo tales
ire st. oia p ipm fia sunt. Dn̄ Augs m li
Qf. d. t. c. coelno dicit quãq; dicat et sit qd
dicit nr. alit̃ q̃ vbo fauc rõ n̄. ex ipo et p ipm
et in ipo sunt oia. ¶ a. Q. est q ly oia q. dis
tribuit pro entibo pita vcõ et vlt̃ mala
no sunt escia Dn̄ no sunt fia p ipm
et sme ipo Dn̄ d. sme ipo sim̃ e nichil
s. ptim Dn̄ Augs mala a. no sunt fia
q. no st. effus z defus aliquo ee Dn̄ v. m
luz toit. sit prm. m. de sitiens q. nullu
actu de est n. tu ex hs sequt. q. deus st
tã pti q. luz ptim quo ad salm actus st.
a deo tu no q. ad deformitate vl' alit̃ s
Augs ptim nichil e et hoies tu peccat
nichil fiunt ptim s. m quatu nichil sit
sme eo q. ee sim̃ a quocũq; sme eo e nichil
ee aut ee et om̃ a deo est solo Anselmo
de Dceptu vsimali q̃ arguit d. si ptim
e de nichilo nemo debeat puniri tur
s. punit hoiez pro pcto Tu. tu ptim
nichil st. nisi cognita a usitate deus
tu punit pctores no. p nichilo z pp ãq̃d
q. debitu honore sibi que sponte rẽdere
noluerut ab uniu exigit et ne ãq̃d deordia
tu s. m. ritmo dei eos sepat a usit ordme
to petu disponit hs. ille pro exacta a s.
debitu honoris cõsuatoe tu ordinis deo
usite puniũt pctores Te sme ipo sim̃
e nichil s. fuit et alie male actores
st. a deo. dn̄m tu ptim st. voluntarq; de
fectus a substa essentia hs Augs fit pna
no rõ tu q. illud sme ipo sim̃ est nichil
pot exponi s. q. nichil sim̃ e a deo sn
tre sapia et intellectu ps oia in sapia
fecisti vl' sme ipo sim̃ est nichil q. roco ẽ
in deo e ne sunt et ee om̃ q. in vbo a sta st
nichil enim fit visibiliter et sibiliq; no
de interiora uius. Alii atq; intellectuali
cula sumi patoras aut ubeat. aut
p mittat. vt ayt Augs z d. tm. t. e. ¶
Q. e q. qr ois creatura in vbo etno hz ee
actualit̃ vt qi in actitate subiectiu x. io eia
dr. in eo vue Dn̄ Augs q. de tu dicit
In hys quidq; que p ipm fia sunt ropo
q. vita no est p ipm no fieret nisi in
i. ãq̃ fierz vita esset Ro hmõi est vita
uiu dicẽs sue uuens omẽ q. ex sepo vl'
a pria pio mb. et mpo mo. q. aut no
mo. n. ab aliquo ex nuu e no est n. ee d.
ex quo pz q. no uuit oe qd effs. ante se
e et sup se sme sm ex se vl a. d. a se tale
aut est oe creatu solo deus vt pote sims
ultimo et movens pmu uuit et vita
e Dn̄ d. Qd sim̃ est in ipo vita est Dn̄
Augs sup gen qd sim̃ est in ipo creatore
et ipa vita mea creatrix een hys vis
ste. q. veritates ph. est q. oia dicit. in deo
et ab etno et ita res ãq̃ essent in sua
na erat in sua diuina n. alit̃ nouit deus
res suas q̃ etno sciret eas futas etno
oia dicit. ee in ipo vita ph. e q. tu pti
ta q̃ psentia et futa dnt deo pntia
q. deo nichil pteit vl' futurum est s.
oia sunt ei pntia et hoc quad. me sabu
dnatoe sue sapiem eo st. ph. e q. hz
dicat. deo oia pntia q. st in eo dnatoe
et sua et sna dei sit idem q. een. eo
no tm dicit. oia ee in diuina een. me
mtellectat. eo een tu deo q.
p no oe q. est ex deo est de ipo q.
celu est ex ipo s no de ipo q. no e

de nā. ꝑ hoc quod de ipo est. est ex ipo et nō
eq⁹ Dñs filius ē ex patre Quod . sim est
in ipo vita q̄ Ihc sicut carita que ē in mete
certifice ē vita in eo pt̄e q̄ actes cognitiōm
pt̄e s. hoc q̄d est sim est in deo vita Dñs
Aug⁹ 6. de trinitate. Bn est tars pris plē
ōm tōnū mieū Nō mōlr q opus vtute
ꝑ ē et fiti vtute neo n. ē ex iustitia iuste
opat⁹ s. opus dinū et bonū nullo opat⁹
nisi in deo Dñs Joh xv. d⁹ sicut palmes
nō potest ferre fructū nisi mānserit in ute
s. nc. vos nē Quid⁹ vis frē si opus tuū s.
opus vtute et dinū vide si sim s. in deo
In deo aut sim est si sis in cāte Joh.
Qui manz in caritate in deo manet.
2o. vis frē si opus tuū sit in deo vide si op⁹
tuū sit tōnū. nā tj d⁹ q̄ sim ē in ipo vita
erat. tōnū aut opus est q ex deo et pt̄
deū nō tz mones nc. sme. 3o si vis frē
si opus tuū sim s. in deo vide si opus tuū
s. vita tua. est. ē pro iustia. a fonte vē
ꝑ vita tua vsq ad morte ēta pro iustia
Phil. 1. xpt mihi vuē est et mori lucz. volo
dissolui vis iuste ate ē et bn s. tibi q̄ vita
tua s. tibi caro et dulcis q̄ vita tua
sim id vsq ad morte ēta pro iustia q
si est opus est i deo dinū et iustū sm th expo.
Th Collute iustū meū sup vos Iustū dei sup
se tollit qui mādatū dei plus diligit q̄ se
ipm sm id. abnegat se ipm. Ignē q̄ sm
martires pro q eligerunt vita sua ēlm
querē amore dei q̄ iustia. Bn d⁹ q̄ sim
ē in ipo 1. ois vitalis ꝑfio q̄ nob i vita sua
explicat vita ecclē s. ducēs nos in vita ēna
ꝑ mutabilez. q̄d aut seq⁹ vita ecclē lux hoim
mōlr vult dicē q̄ tal vita edificat et illuxit
ppm plis q̄ ibat Bn m. l. videat opa
Bn Aug⁹ sup Gen q̄d sim ē in ipo creatore
Prima 2 q ora Dei. in deo viuē et ab eterno
abij nomē deg nos sumus q̄ cognoscēdo eas fuimus
Dei. Deo presta. q. deo nichil pterit nel futurū d. q ora sunt ei p̄nta et q. q da
dessubdi. ꝑ mone. sim sapiē in eo sunt
ē q lux Dei. ora deo p̄nta q sunt d eius ggnone et sand
et sand dei sit deus q essēcie eius non tm ora dei esse in deo sed essentia ne intelligat eius deus
essentia ad deo. q. q non oē q̄d ē ex deo ē de ipo q. celū est ex ipo ꝑ nō de ipo q. non ē de nā
ꝑ hoc q̄d de ipo ē. est ex ipo et nō eq⁹ Dñs filius ē est ex ptē q̄d. s. sim ē d ipo vita erat q. sue caritas

vita bō Jeq⁹ multo plo mtedit. q̄d oculi videt
q̄d aure ꝑcipit. 1 tal. 2o. est q deg d. lux sm
dinā et humanā nāz et propē illustrans
nō tm mtero p̄ssuatione ꝑ exā exterq
i doctīa sūs et inūsatione 1 Jo. 1. Deus
lux ē et tenebre i eo nō sūt ulle excludēs ex se
oēz rone tenebre. et io d. lux vēa q i pmis
Dñs glō ihūc dinat deg lux ē q̄ sc vult habē
sotietate cū luce pellat tenebras p̄fozz
q tenebre cū luce sotietate habē nō pont
Bn d. et q lux i tenebris luxit lux deg ē et oē
q dim et ꝑfim ē. tenebre oē q creatū est.
lux sc. q ꝑfim dīna luxit in tenebr et tenebr
ea nō ꝑhenderūt vt sint ꝑpe illūnāc
actie hōes a actoēs dei q̄ est creato ꝑfūnato
Dñs. s. lux i tenebris luxit q. i creaturis
q̄z aliq opacitate Bn Dño Impos le
nob alt luce dinū radiū nisi varietate
velaminū i inuelatū s. n. ihūs i spa sua
nō luxit ꝑ luxit in materia aliena puta
i carbone Dñs. s. lux in tenebris luxet
q malū spēne in bono Bn videt nc. Ihūs
cat. nisi in vēitate lux in te. luxit et te
ea nō ꝑhenderūt multiplar ē purū ma
lū nc purū falsum nulla n. doctīa sūa
ē qui aliq vēa mtimus creat. s. li adhē n.
mōlr lux i tenebris luxit q vita luxit et
appz in duōb et oppo 1. roze 12. vita i mfmi
tate ꝑficit. Dō Igne me exāuisti nō
q̄l vanus q̄nq̄ appz apud se lateat illata
Otilia probat ut ayt gl. Quato n. q̄sq
nob adiūsat. tato nob maior vita in nob
appz patia. s. et amor dei qui sc. domesti
a nri Dō rabab nos pane lacrimaz.
boni ei⁹ nri rubāt. et pn. et delectāt.
in duōb adiūsis q̄ placimas Bn m. l.
bti qui ꝑsecutione pacūt. d. ei⁹ pacūt.

esse ēna lux

aut passi sunt patria n. ppe lucet dū
actu quos patitur dñs Iuc⁹ Saluator
fuit Iob m doloribꝫ q̄ adā m nemoribꝫ
Ille victo ē m deliris Iste vnat in pens
Dñs d⁹ lux ī tenebris luc⁹ q d. q ipe deꝫ
Solator et illucet hijs qui tribulato sunt
corde et tenebre eāno ꝓhenderūt q no
sc̄o digne passioēs huius tpis sp eni rmue
rat sup̄bi cōdignū et pūit rīe ꝺdignū
Ph⁹. Ds ē q luc dīna vēit⁹ pse no mdigeat
Sfiīone sm̄ p testimoniū qui se fm̄ssia
ē tm pp diu⁹ mtellect⁹ creatu mdignut tes
timonio Sf māte Illā b⁹m erat⁹ absconditū
et p nocte mānifestand⁹ dñs Iuc⁹ q filiꝫ
eāt homo vt lateret m illo deꝫ missꝫ est
magnꝫ hō p nuꝫ testimoniū uenit⁹
plꝫ q hō iste homo missꝫ a deo erat Ioh⁹
q ipe erat illustrāt⁹ dīna illustratioe
ob q̄ eam possꝫ et cā credi audeis messias
Io erā bn d⁹ lux vbi et luēna ardens de
q⁹ ex⁹ ponit⁹ Illā m mote irradiato cor
nāsat⁹ q sol sc̄⁹ ortꝫ sit Ioh⁹ vt ānredens
pꝫ irradiato luce excepit vt oculi mris
nūcaret Io erā ce potest q de deo nēo
Quement⁹ dare potest testimoniū nisi
deus fuerit au illo p gram Ioh⁹ gl⁹ m
q⁹ ē gra ꝓhbz de xpō deo dñs Iuc⁹ d⁹
q Ioh⁹ de xpō qui ē deꝫ no possꝫ ferre testi
monū nisi eet missꝫ a deo. et hic ē q d⁹
fuit hō missꝫ Unde Crisoꝫ q io pro
ne hoiez misit vt cognita audietes
voce s. hoiēs facilꝫ s. q audiebat ad
neiret s. credendo vl io aut homo ne
crederēt ee angelꝫ ob testm ꝓphe de xpo
dic malachie z. Ecce ego mitto angelū
meū q aut saluator de ipo mtelli
gendū missꝫ a deo Iuc⁹ quo potuit
de deo dicē vīm missꝫ a deo dn⁹ cisoꝫ au
audis qm a deo missus vl de rligio
sis mānū ee existima eoꝝ q dicit⁹ ab illo
no n. quecq erant dixit hic q mittet
Cui nome erat Ioh⁹ no ab hoie ipositū
sz a deo d⁹ eglō et ab angelo nūciatū Huc
venit m testimoniū h sic gnāt erat ī testm
Illā d⁹ aut ce huic s. oēs ꝓphe testimoniū
phibent io aut h⁹ venit ī testm no ad testm
q aliqn ꝓphe a remot⁹ testificati sunt hic
Ioh⁹ a propinquo demostrat⁹ ꝓficit vox ad
vbū de luce s. de xp⁹ mānuto Erat em lux
et lumē. lux em est sol luno si sine qued
res ī se absoluta lumē non d⁹ m fluena
ī capta ī pēs spiaū bn p approsīatione
d⁹ filiꝫ dei hm̄ sua ditate lux In q⁹ vero
ī carne d⁹ lumē vtiq tu Quenit filius
ī carne Dñs cisoꝫ q ipe ihabitat luce
Tacte sibilē io carne mdut et omi to
seruoz Dcessit testimoniū q ia nego
cia habeat⁹ ad hoīm salutem no ad sua def
tate et pp duū aliozꝫ Et h⁹ fm̄ Iuc⁹ m
ptinebat ad illuīatū hoiem q⁹ fuit
Ioh⁹ testimoniū phibē de luce vt o cre pulli
quo ad mtenaone mittent⁹ qui oms vult
saluos fieī luc⁹ aliqn m quibus⁹ sua sinistet⁹
pp defm rapient⁹ q nichil omittebat de
Dngentibꝫ et ptib⁹ ad officiū sum no erat
ille lux s. eālē que illuīat oem hoiez sz erat
illuīatꝫ ptcipatie Dñs cisoꝫ d⁹ q Ioh⁹ nequis
se luce ee ondit ī perabile illig au testimoniū
phibz Cum z̄m principale vbi cicit de ipah
ī carne vbi au dic⁹ erat lux vera Vbi occurit
6 Dclusiones Ph⁹. est q ois lux a. a deo aliq
tenebra p misect⁹ Io est nā lux a malefactis
diab⁹ Epli. 1 oia ap̄ arguunt a luce manifestā
ex quo appz q tm vnū qꝫ sortit de ve luis

qm̄ ꝓprie dr̄ de vōe mā̄ifestatiōnis et qm̄ de
vōe occultatiōnis admittit tm̄ a vōe luis de
fide. Intelligēdū tm̄ q ꝓ vōe ſi mā̄ifestatio
hēat varietatē. Nā quedā eſt lux que mā̄ifestat
ſe ꝑ et alia alteri ſ nō ſe nec alia mā̄ifestat
ſibi ſicut ſol q tm̄ hz de tenebra mixtā. q m̄
ſuꝑiꝰ et aliqz occultatiōne hz adſcitiaz
Eſt lux a q tm̄ mā̄ifestat alia et ipa alteri
ſ nō ipa ſibi vt ē lux ſm̄ ꝓprietatē q lucz
alia ſentiat nō tm̄ ipa ſibi et ideo tm̄ admiſcet
de tenebris q m̄ nō mā̄ifestat ſibi ꝓpis Eſt lux
3a q mā̄ifestat ſe ſibi et alijs et tm̄ mā̄ifestat
alia alia ſ virtute alterius nō virtute ꝓpria
et hoc eſt nō q habeat ex ſe mā̄ifestatiōnem
et ideo patitur in ſe tenebre admixtionem Eſt
lux 4a. q mā̄ifestat ſe et alia et ſibi et alijs
et totū ex virtute propria et hmōi luxe deus
q. 4or nulla vō de eſt mā̄ifestatiōnis vl ꝓprie
tatis et hoc ē q dr̄ lux erat 3a. Jo. eſt q deus dr̄
ipſe lux vera. Ꝓz. tonēs 1m̄. eſt q dominus noſ
aſſumpſit lucē futuratue ſicut aſſumpſit corpa
lia pūs leo lapis ſicut dr̄ Lucę. ſuꝑ ch̄m q
dm̄ dr̄ ex duobꝰ 2o. ſi attm̄ſtat forma ſub
ſtantialem 3o. ſi nichil admixtum alteri
ſint vtrūq ē m deo 4o q. deus lux eſt et
tenebre ei nō ſunt ulle 5o. q nō illuminat
aliūde ſicut creature et ideo dr̄ erat lux vera
q hm̄ Lucę. dr̄ lux mentis q eſt ſuꝑmentes
et ꝓcredit omnes mentes Nā accidentalē mētes
vel illuminate dr̄ ab huiusmodi luce Illustratione
ꝓpe n ē lux hoīm nō brutoz ſ rōnabiliū
3a. Jo. ē q q. deus ē lux et de luce q ſuꝑ m̄ et ꝑm
omn. 1o oīa ſub ipo illuminat et cum erit hoiez
venīte 2o ibi beda illuminat cum luce nāe ſ
nō huīe ſpē et Colo. dr̄ q ſi nō omnes illuminant
nō ē defectus diuine luce ſ eoz qui ꝓ oculos
claudit ꝓpter quod dr̄ n. omnes illuminare q nullg

illuminat nſi ab eo ex ſic ſumunt nobilia q
q. ꝓ ipm oīa ſta ſunt ſeq. q ſi quis ab ipo
nō illuminat ita nō ē ſub ipo q. i filio ipo nat ipe
ē ſuꝑiꝰ oībꝰ ꝑ m̄ n. dines eſt ꝓ ſe influens
oībꝰ q ſua nō influat nō eſt ꝑ m̄ vlr̄ erit
vnūq q ut ē ita aliquoz ipis influat alijs
nō ē ita illoz 1m̄ ē q duſa duſmodi illuminant
q illuminat ſub ꝓpetate ee ſt illuminat oīa ita
mūdi quibus dat ee 2o aliq lūe vte pū
vuena adhuc a illuminat pū intellectiua
put lux hoīm ſm̄ ē ꝓ ſignatū ē ſuꝑ nos
lumē vultꝰ tuū dne q. to nūdicas et ondes
q ſunt to Ite aliq illuminat abſq vmb.
fata ſmacō illa illuit ſm̄ luis ſr̄ nal. 3m̄
ē q ho ꝓpter ſme ch̄m nichil e tuus ſto n.
ē ſub deo n. ē lux ch̄re nō a illuminat ſine i
fluit q nulla ita influit niſi m ſuo ſcioni
hīt e q humilitas multū merebat eo q hoiez
ſubdat deo Dn̄ Lucę. ſme humilitate dō
nulla habei poteſt eo q ipa ſola ſanctoiez videlz
ſubditū deo et ipm ſpiritu vt m ſeruꝰ ſuꝑiꝰ
dm̄ q ad ho. q oēs debeant illuminari oz ꝑ.
q qulibz ſt homo ꝓ humilitatē q homo dr̄
ab humo. 1o. vt vult ſm̄ rōnem Nā ho
ē aīal rōnale 2o. ſt homo ſ. vt habeat oīa
ſeruora ſubiecta ſibi ꝓ quid ē homo et
ſe. oīa ſubiecta ſibi pe eiq affroibꝰ Dn̄
ꝑmo hoi ſiut dictū dñiam piſcibus et
vnūſq auiantibꝰ ꝛc Et caym dr̄m ſunt
ſub te erit apetitꝰ tuus ꝛc 4a Jo. eſt
q ꝓpt dict ee m mūdo ꝑſona dr̄atus
vt ſtor rōnis creaturas quas ſecat. ſ
dr̄ ee in mūdo ſm̄ humanitatē vt nāe ꝛpatoz
et ꝛſiliator hoc ſunt tria nobilia ꝑ mū
ē q deus i omnibus ſp me exiſtens ē i oi
nā vt cōm. principalē potentialiter et cēn
ſme ſiu diſtructoe et i oi loco ſm̄ ſiu miſſertoe

et mõi tpe ſine ſui mutatione m ſñs
ſpiritibꝫ et aiãbꝫ ẽ ꝑ ipm excellẽcꝫ
et m hoĩe xpõ excellentiſſime m quo
plenitudo dĩuitatis hãitat no ꝑ ipſũ
adoptõmur ſꝫ ꝑ ipſũ vmanis. Xm eſt ꝙ
deus erat m ſe aĩãꝫ res eẽnt et io ſã dr
dñr dꝫ dei no ſt ut ipã ſubtracta cadat
deus ſꝫ ſt deus habitat m ſñs vt ſi ipe ẽ ceſ
ſerit cadant. Xm ẽ ꝙ deus habitat mãbus
dã deũ nõ dſnoſcentibꝫ et nõ diligentibꝫ
q̃ nõ ſunt tẽplũ dei. Dñ dr m mũdo erat Ihs
xꝫ celũ et tra ego impleo l tra. Dr ꝙ tã ma
ieſtas ꝑ mſ mutas m xpõ nobĩ oĩbꝫ ſufficiat
ẽ profuit ad ſalutẽ. Dñ dr Totũ nob
de xpõ valuit totũ ſalutiferũ totũꝫ
neceſſariũ fuit nr mũdo profuit iſ mu
tas q̃ maieſtas q et ſi ex deitate ꝑſona
uigiũ ptũ ubendo ſubuenit ex carnis
tñ mſ mutate mortẽ ſua morte do ꝛus
ſit. Dñ dr et mũdo a dĩna acceptatione
ꝑ petm deſtituto ꝑ ipm ſñs ẽ ſ. ſalus
q ꝑ pato in ſe q ꝛ non ſilicato pri ꝑ ipm
ſ. huãtũ et paſſiũ et merẽte nob ꝛ deptois
ſanctificatũ. Dr. Dr ẽ ꝙ ſũ dſmationis
veri luĩs ſubtracto ſit effectus petũ ſm
ꝛ. ſapiẽte ꝛ. exterminat eos malitia eor
aliq̃ ordmat ad dãpnationẽ aliquis
ex ſui nã aq̃ ẽtia ordmat ad aliquis ſalũ
Ro ẽ Nã exercitato ẽ quodd pambulũ ad
petꝫ. petm aut ad duo ordmabat ad
vnũ ꝑ ſe ſ. ad dãpnationẽ ad ꝙ quid ex dei
miſerẽtꝫ prouidẽcia ſ. ad ſanationẽ
iquatũ deꝰ pmittit aliquos cadere i
petm vt petm ſui agnoſcentes humi
liẽt. et ꝛ nutent. ꝛ Auguſtinus. Dñ et dſ
tionis ſubtracto ex ſui nã ordmatur
ad dãpnationẽ. ꝑ ꝙ ẽtia poit. ꝛ ꝓbationis
effectus ꝑ ordĩa mia tal dſmationis ſubtra
ad ſepus ordmat miſeri cordiã ad ſalutẽ
eoꝝ qui exercẽt. ꝛ ſꝫ tal mia ſolũ impedit
pdeſtinatũ quibꝰ oĩa cooperant in bonum
Ro d. Ihor etiã pſalam exegio m portat
duos ſ. auſionem a dĩno luce ſt deus no
ẽ tñ exterminatiõis. Aliqñ dicit ſubtractione
gre ex q̃ ſequit ꝙ mens dñi no illuminet
ad rẽ videndũ et cor hoĩs nõ emolliet
ad rẽ vnendũ ſt deus ẽ tã exterminans
et hs eſt ꝙ dr. Et mũdo eũ nõ dſnouit
ſ. mũdo affixi. et qui ea q̃ mũdi ſunt ſa
piunt nõ dſnouit. Dñ ꝛ ſũ dr ꝙ mũdo ſ.
homo qui i mũdo mẽte deſtendit animũ
nõ dſnouit q retinuit eos malitia eor
Circa xm vbi actꝫ de ſpiali miſtio
ſeu deceptiõe aĩe fidel ũ d. In propatem
Vbi ſunt ſex dr uſiones. Pa eſt ꝙ ſunt
i xpõ iuenit duplex ẽ ſ. dĩna et hũa
nã ſt etia dupliciã propa appantur
ſibi Na ſ. naz dĩna ꝛ duplex propũ
ſ. nãle et morale. Propũ aut dĩne nãe
ẽ qdruplex ſ. vnũ verũ et bonũ. Dor
mur ꝙ. ꝙ deus ẽ et opat in oĩbus et
venit ad oĩa et ad oĩa iquatũ ſunt et
iquatũ ſunt vnũ iquatũ vera et iquati
bõ. Dorem ꝙ deus veniens et ego vnẽ
et ullo cooperante opat in oĩbꝰ entitate
vnitate veritatem et bonitatem. Do
temur quãto quis elongat a multo et
et vnũ intendit tanto ẽ ꝑfector et dinor.
luce. Turbaris erſa pluvia vnũ e
neceſſariũ. Dñ aliqs dr nali in probatio
quidq̃d ab vnitate deſtendit meus filius
nõ tendr quo dat intellectũ ee aliquid a
quo principiũ vnũ q̃ ꝑ aliquos vnũ eſt
vbũ in principio et vbũ deus apud deũ

ō promissor ⁊ ē vnū verū ens et bonū dñm
tradens ḡr̄. ab vno cadit a bō et cadit in me
dacū ps. vt quid dilixisti vanitatē et q̄rs me
dacū tadens a bono cadit in malicia ps
dilexisti malicia sup̄ benignitatē tradēs
a deo accedit ad dyam. Joh 8°. vos ex pre
dyo. estis In nō n. vno tm̄ oia et q̄ sūt et
q̄ vera sunt et q̄ bō sunt laus ⁊ q̄ offendit
vno frūs est omnis laus ⁊ in mlīc est
fendim̄. ois mlīcudo ad dñm ptin̄
ptin̄ vl nē vl mozē p̄ō propria habere
ptō meo multū est n. ⁊ cultū quid
ē dē ptin̄ in se nō eia si semel fiat eo
p̄ multo est casus ab vno et p gnīs a bono
ad 2°. sm̄ dīna nāz hz eia propa mota
lia ꝑ. id est deus tu ꝑcipue misereri ꝑ et
pce ꝑ Aug⁹ saluator ē deus indi vt saluet
mundū saluari nō vis ex te iudicabeis
misereri nō vis n. misebit tu deus q̄s
ꝑ nō ḡr̄. oportuit et te misereri ⁊ seruū tuū
ad 2°. xp̄s ꝑ humana nāz d. habē propa
et sūt tria p̄mue puritas nāl et ḡr̄m est
exhibita et de frūs nāl p̄mū p ⁊ a 2m
vero sm̄ est assumpsit puram nām sine in
tyde q̄ immūdus homo ꝑ semina aut a gathei
B hf. nō st̄ seme dei n. ista deus plantauit
n. sūt opa eius propa ꝑ ia deus n. se
cut hoiem tm̄ eia ⁊ in eia p̄ ꝑm
vbū caro fm̄ nām hois assumpsit ḡr̄a
mea nō ex meritis nē quibus libz prede
bbz ⁊ in eia p̄ q̄ vbū caro fm̄ assump
sit de frūs tm̄ debitas ⁊ penalitates
nō aut de frūs q̄ ptia sunt et aie propa
dicas ḡr̄. in propria venit xp̄s ꝑ naz dīaz
q̄ ad p̄mū q̄ eia q̄ sunt et vnū et verū
et bonū nō habent a se ꝑ a deo Un Aug⁹
metū errās et tetū nō errem hō eia p̄

de mūa que sibi et nō alii appetitur
Dicim⁹ 2°. in propa venit quo ad
nām humanā nā naz a se frām op⁹
suū propriū assumpsit sine pcto Joh. sine
po sm̄ e nichil ⁊ ptim̄ In propa venit
2°. ex q̄ deo solo appata thūs ⁊ ꝑput be
nignitas ⁊c In propa venit ⁊ propa
s. hoīs et nāe humane s. mortalitate et pas
sibilitate que non deo ꝑ hoī sunt propria ꝑ
cte sui ei nō ⁊repererūt q̄ ex se nō hnt n. ex
propis sibi nolit aut in propa venit s.
i mentem hom̄ qui se totos dedicauerūt
deo et propos fecerūt vt ia sibimet vnūat
ꝑ deo et hoc est q̄ dr. sui ei nō ⁊repererūt ⁊ qui
sibimet viuūt ⁊ q̄entes q̄ sua sunt nō q̄
dīna 1a. 2°. est q̄ ḡr̄a de oīb⁹ presto est
sine ꝑsonarū acceptione ei⁹ s. donū dei a
solo deo nē collatū ⁊quirit in dispōne debita
⁊repiente Nam sicut videm⁹ in agente
nāli q̄ nō introducit formā in materiam
nisi dispositā et ꝑpata s. ei in spūalib⁹
q̄ a deo in aiam deuotā non introducit sine
ḡr̄e tā⁹ in sui ꝑfubile nisi pius sint ꝑpata
nā nā humana luz lapsa fuerit nō in ueterata
et obstinata et p gnīs mea in mans. aliq̄
aptitudo ad suscepōne. talis aut aptitudo
e flexibilitas et pte mentis et ex pte ḡr̄e et hoc
e q̄ dr. quotq̄s aut ⁊repererit ei⁹ ꝑ fidem et
dilcōne q̄ deo ondit mētis voluta⁹ ⁊ 3a
2°. e q̄ finitus thus spūal. ꝑ tur ionis xp̄i
tam deuota popli exaudit⁹ e q̄ ho fit ꝑ
gram adoptois filius dei q̄d ipe ꝑ nām
et io veīus ⁊ filius nos nō hoc pr̄ator nisi
deus c. ⁊z. Volute vocare vos sup̄ tm̄
vnus est n. pr. vr. qui si ques n. pr deus prem
haberet pariente se in hoīe et ⁊ gnitū ab
hoīe ab 1°. fōret⁹ et acceptet ee ab illo et eet

et cet illig et p gnis no cet pfins nr vere filig
solig dei Nemo n dnos pres habe potest
Dn dr vng gs pr vr ur hs ca qd dicat quotq
aut rep̃erit eu s mudi ab oi fore tenta
et mpressa ca creatura Ded eis potestate
filios dei fieri s p adopnonem Dn Nusq
deus si fit hois filig ut homo fiat filig dei
et p gnis heres etnitatis Jo 8. Si filij et heredes
Id est qd tria sunt que talem adoptionem
ex pte nra operant in nob Prm est defectio
dei pdem Nam ee filii dei dat ei q xpm
rapit p fidem Joh qui credit qm ihs est
filig dei ex deo natg est no quid corpalit sz
spualit Et no qd credit et pfite defectione se hat
vt pfim et mpfim z Corr. expte n defectione
scimg et ex pte pphamg cui venit qd fim
e euacuabit qd ex pte est ex quo pz qd
credens nob est filig dei ppe nug e vide
et nosce prem nr in exps e oio filiationis
sz se hz Sicut di sposito e hs credit qm modo
et fieri ad ee filii Dn dr qui credit in noie
eius fi aut filios dei fi mpfim e filios ee pfim
e In noie hs filij credit qm fidem hz qz ia
fit sz nobis est filig Prm est pure mentem
dr no ex sanguinibus neq ex voluntate carnis
vult dice qd nullus humanus et p gnis mudi
nr creatis debz se gignere in nob vt simg
ex illo nati ex sanguinibus n maris et fine
homo nascat p voluntate dei ca vnus quisq
intelligit cuius est obedie sicut p sptm alig
qm vir intelligit cuius e mpare vel p
sagines intelligit vegetabile quod in
nob non e obediens vi p voluntate car
nis sicut fit cat sptim quod in nob obedit
qui vi tui ai murmure p voluntate di
sicut nostri rationale Jo 11 et intellectus
vir est in eis Joh 6 Nota virtutem

et veni Em p ctium in carnationis vel p spale
illa psum in mete filios adoptamur qui
dius et p gnis deo deformamur et transformamur
in id p Cor 3 Nos velata facie gram dei
speculantes in eandem ymaginem
Prm est ex deo nasci qd fit duplicter p spua
lit s qn quis vi generat mente in dei p sua
sm mudate vel sm sentientem et in bonos
sm manentem ut s quis spualit nascat
p ctium Secundo etnalit s qn quis tolit mete
et p fide transformatur in deum et voe obtenti
bus fruit p lume gloie in intellectu et habitu
caritate in affectu Hm ber rei petitudo
luce vox multitudo pace mco cotidiano
etnitatis Dn dr sz ex deo nati sunt dr
n natum est ex carne caro est et qd natum
e ex spu spus est s et quod natum est ex
deo deus e sequit qd fit qd dicis qui natus
ex spu sive ex dei opa spus vel dei opet
Joe Opa que ego facio et ipe faciet
et maiora horum faciet sic quia opa
dei vel sp ex deo est In dce qd deus caro
fit et in nob habitat visibiliter et sibile
quoties dicis et p gnis deo formamur et
transformam sic in id p Cor 3 Revelata facie
et hz pz in malis Videmus enim sibiliter
de igne quem extima caliginem ferventi
bilis et qui foris fuis habitat calor eius
ut pote fluens a fonte ignis nasci sapit illig
et ait p gnis mutate illig a deo ut fer
rum operis opa ignis splendescunt et arden
et lucescunt in po esse fons ignis In aplio
tarbo ignitus spes ignis dicit sm id m
Fiat lux et Joh 3 opibus ut
dite ut cognoscat qr pr in me est Dia
gs verbum caro factum est caro ponit hu pro
homine maluit eum etas dicere verbum

fm̃ est q̃ homo ad ymeꝺiacionẽ beneꝺ
nitatẽ ꝺei que nõ solũ aiam hois ꝑ ẽia
mariẽ assũpsit et m hĩ ꝓtauit ſuꝑbia
mliox̃ qui gloriantes de pocionibꝫ ſiu
orũſenus occultat hũiliarẽt hic ſuit
ta nõbilia moralia ꝓ hm̃ ẽ q̃ vt ꝺam
ẽ ꝓ? fructꝫ ĩcarnacionis v̄bi ẽ q̃ ẽ filiꝫ
ꝺei nãl' ẽ vt nos ſimꝰ filij ꝺei ꝑ adop
cionẽ ꝓ Doctũ enũ mi essꝫ v̄m caro fm̃
prohibẽre m xo ſuppoito illo ame diſ
ſtincto nſi et ĩme ꝓſonaliꝫ vt et
ego essem filiꝰ ꝺei ſi filiꝰ et heres et ſor
tiſſ hꝰ est quod oranꝰ m. 6. fiãt volũtas
tua ſicut m celo ĩt. ſicut m xpõ celo vo
luntas ꝓpria fm̃ est vt ect filiꝰ ſit et mhĩa
ſ. nobꝭ terram m habitantibꝫ fiat volũ
tas ꝓria ut ſimꝰ filiꝰ ꝺei ro. 6. Incepiſtĩ
ſpm adopcionis filiox̃ ꝺei et mſtra ſi filij
et heredes ĩt. bn v̄bũ caro factũ est ⁊ m
xpõ ſ. ꝑmo ꝺigenito et habitauit m nobis
qñ generam̃ filij ꝺei ꝑ adopcionem. Dm
e. v̄bũ n. caro fm̃ est m xpõ ex nos hoc
ipo q̃ ge nos nõ fiat nos ꝓſios ſꝫ poſt qua
et hꝰ q̃ habitauit m nobꝭ nos denoiat
et ꝑ nos ꝓfiat ut filij ꝺei noiem̃ et ſimꝰ.
tur. n. filius ꝺei v̄bũ caro fm̃ m nob habi
tat q. m nobipis ĩ pot. Fece tabnaculũ
tuũ hoibꝰ et habitabit ĩ illis et ipe deus tũ eis
erit eox̃ deus habitauit ĩquid ĩ nobis
q. qñ m quolibꝫ nrm filiꝰ ꝺei fit homo
et filiꝰ ꝺei hois fit filiꝰ ꝺei ⁊ m est q̃
none ymaginandũ false quasi alio filio
ſine ymagine xi fit filiꝰ ꝺei et alio quo
ꝺeno hoc uſq; et ꝺeformis ſit filiꝰ ꝺei
autem trãſformat̃ in eãdem ymaginẽ
v̄bi figura ꝑ ĩ gc. quotꝰ ſpecula appo
nat̃ faciei hois fort̃ ab eadẽ facie nili
ſit et oms uſq; et ſinguli ab eadẽ uſq;
formant̃ mſoranꝰ et trãſformant̃ ĩ
eadẽ alioqñ no ecut vnquore uſq; ꝑ
nt uſq; quilibꝫ ect vt uſq; ſi alia uſq; ect
aia ipſa alia a uſq; Dm bn ſ. illud
ad hebr. xi. debuit ꝓpria fribꝰ aſſilire
ꝑ quod no ꝺfunditꝰ fres eos vocãe Vn
eniã adiecit tãꝫ adnũ ſpũ. q̃ ſicut
eoꝺ ſpũ oms uſq; ſumꝰ ſ. eoꝺ filio
ꝺei oms uſq; et ꝺei fres qui v̄bũ tãꝫ
fm̃ est m xpõ habitãte m nobꝭ et nos
ſibi ꝑ gram̃ ꝺfemando noiam̃ vt
ſimꝰ filij ꝺei vt ſ. ipe ꝓ. genitꝰ ĩmlitꝫ
fribꝰ et hꝰ q̃m ſup gram̃ vt v̄bũ no
ſolũ fm̃ ſ. caro ꝑ q̃ caro fm̃ habitat
habitat m nobꝭ Ha. ꝙ. est q̃ ſiant q̃libꝫ
ſoꝝ ſoꝝ alioꝝ ẽ illio forme plenũ habẽ
et habendẽ m ſe videlicet oem̃ gloriã
et oem̃ veritatem ſiue oem̃ ꝓſonem
et poteniã illius forme ſ. ĩ. ſapiẽ. A
Venerũt m̃ oia bo ꝓ iter ãi illa Ro 8.
Cui. no. oia nobꝭ ꝺonat ſ. eniã oibꝰ qui nati ſũ
ẽ ex ſpũ ſiue ꝺeo v̄bũ n. fm̃ caro mpo
habitat et iſoꝝ q̃ vnuſenitꝫ a bllo
videlicꝫ gloriã eiꝰ pleno gr̃e et veritat
q. oia ꝓfiois eiꝰ et gloriẽ eiꝰ hest. il. fa
ctes tua plẽ gratiarũ et hꝰ est q̃ ꝺiat ꝺi
ꝺmꝰ gloriã eiꝰ q. ꝺ. q̃ hy qui ꝑtãte ꝺa
ta vt filij ꝺei fiant et ex ꝺeo nati ſunt
et v̄bũ fm̃ caro mpis habitauit videt
gl̃am ipi q̃ vnuſenti q. ſilis vnuſenito
q̃ hy q̃ ſilitudine ſignat. Joh ſilis ei
er mꝰ et videbmꝰ eũ ſicuti est ſilis
eiꝰ ſa ſili ꝺeprecat̃ q. ꝺ. gl̃am eiꝰ q̃ v.
a pre ſolo ſ. nos genti quid ꝑ no ab vno
pre ipe ꝙ. ꝑ generacionẽ que ẽ ad ẽ ad
ſpem et n̄am et ꝓpt hꝰ est filiꝰ n̄alis

semp

nos p̄ regenerationē que ē ad ꝺformitate nē
ip̄ē ymagǫ prīs ¶ Nos ad ymaginē tonǫ
ſnitatē plenū ſtre et veritatē ꝙ oīs p̄fectos
ſtre et veritatē ꝙꝺu n. ueſtros ſtnāt et ultmo
nūḡ ple. ſtraudet de calore ſ̄ poſtḡ tmſ
nū adeptū e forma ueſtus tuī p̄fte cam
pit formā et m ſōr plenū calore ea non
p̄cedente et diſponente ad forma ueſtus
ſ̄ ponḡ ꝺſequentem et procedentem ab
ipa ſōr ueſtus et ſic reſſat p̄ſtina p
turente caltōnis et motḡ et plene ſtau
det de plenitudine eu nichil addi pōt
ſ̄ mp̄ō que ſcit ſ. m proposito ꝙꝺu
diſſimiles ſumḡ et ad hꝰ paurim ut
vt forme m nob̄ xp̄i. ſtal. ē. Inḡeti ſumḡ
et p̄turbamur erſa plurima eu vero
ia xp̄s m nob̄ fortḡ eſt vt ſimḡ i vō filio
eo ¶ Joh. 1°. et ſimḡ filij adoptōis diſſilitu
dine Joſij ſimiles ei. eimḡ et videbimḡ
eū ſicuti ē vnū ſā m ipō et p ipm Joh. 17
Tut plenū et p̄fitē ē ſtraudiū m nobis
et queti ſumḡ ſ. ꝺ. ¶ Auḡ ſerſti nos dne
a te Circa ꝙ tpalem eo natitate ſumꝺo
hō vbū vbū caro ſm̄ eſt vbi muſterū
bte mtōnis ꝺſcribit quo ad ea No
eū p̄mo exp̄te p̄ſone aſſumentis diſtas
ī ꝺpabil'r vbū qꝺ erat deus i p̄ncipio
apud p̄rem ¶ 2°. oñdit ne aſſūpte ſtā
ſubſtantias ī ꝺpabil'r caro ꝙ homo aſſūpto
¶ 3°. oñdit ipoḡ vnionis veritas ī explica
bil'r qꝺ ſtm eſt miābile m oculis ñris qꝺ
ī explicabile muſterū dicit ḡ. vbū ro
Circa totū ſit iſta p̄ma ꝺciſio ꝙ vbū
ꝺi nr̄is aſſimulat vbo nr̄o mentali
Dñs Auḡ ſ. l. de trinitate dicit ꝙ vbum
mentē nr̄e eſt ymago vbi m ꝺino ꝑot
aut Auḡ ꝺuplex vbi ſ. mentē ꝙ mtḡ
latet et hoc vbū eſt ymago ꝺei vbi ꝺei ꝙ ſimul
hoc vbū mentis a memoria naſcitur ita vbi
ī ꝺino oīno aſſimulatur ymo ē eiuſꝺem nāe
cū p̄re a quo procedit ¶ Aliud aut vbū eſt oris
qꝺ ſonus ſonat et hoc vbū eſt ſignū vbi mēta
lis ¶ Dñs Auguſtinus ſ. l. de tri. vbū qꝺ ſonus ſonat
eſt ſignū vbi qꝺ mtḡ latet nu magiſ vbo
ꝺpetit nomen ¶ Iam id ꝙ tacitus ore proferit
vor vbi eſt vbū eſt et ipm ꝺicit ꝑ id a quo
ut ſonus appiat ſuptū eſt. ¶ 2°. ꝙ mt vbū
nrm et vbū m ꝺino ꝺuplex eſt ꝺra p̄
eſt ꝙ vbū noſtrū nō oīo adeq̄tur ſue nre
plus n. ꝺtinetur m̄ſa ſcīa nr̄m mora
lem qua poſſumḡ vbo ex̄pmē. ¶ Dñs phūs
pla ſtumḡ vbum aut intellectuḡ martu
ꝺiſcurſionis et io que ſcia habitu p mē
ta vba ex̄pmimḡ actuali et hoc ē ip̄ſtos
in vbo nro ꝑ vbū ꝺinū p̄fectiſſimū eſt ꝙ mi
tū vbū eſt exp̄ſſiuū tonḡ ſue p̄ris et eſſēce
et oīm creaturaꝝ ſm̄ ſic nō ex̄pmeret ea
ip̄ſm vbū ¶ Dñs Auguſtinus ad mung ect vbo
q̄ in ꝺuentus ſcīa ꝺtinetur ect mp̄ſm vbū
ē. ¶ ꝺra eſt ꝙ vbū nr̄m eſt vbū m̄ſistens et
nō eſt eiuſꝺem nē ei mtellectū a quo oritur
vbū aut ꝺinus ē vbū ſubſiſtens in nā
ꝺei ſubſiſtens aut in nā ꝺei eſt ꝺeus et
io vbū m ꝺinus ē ꝺeus

Dñica infra octā natal' dñi ſup ep̄lam

QUanto tpe hēs puulg e ꝛc Galat.
¶ Hꝰ ꝙ ꝺt btus Auguſtinus p̄ tradidit filiū
quo redimeret ſuos miſit ſp̄m ſanctū
quo adoptaret ſuos in filios. dedit filium
in p̄cio redemptionis ſſ. in pulcſtudi adoptōis
ſeque totū ſuat in hēditate adoptatis et
io aplius videns eu dent nob̄ ne̅ctū ad
hanc adoptōnem ad noſtrum ſalutem ad
ſit effectus ſtre ſſ. ꝙ ſtra eo ſalutati ſumḡ

Jo me pā pūtra detiat Circa pmū vbi
p̄o detiat de adoptōis ītalutate tūdiat q̄to tpe
bunt 8. conclusiones p̄d̄a. Ōnū est q̄ luet
p̄destinatio et adoptio sint idem q̄ vtraq;
diat m̄ quanda p̄ordinationem aliquq
ad gl̄am Dicit tm nā p̄destinatio est gre
ppetuo ꝛ. diūa eltio q̄ elegit quos voluit
ante mūdi ꝯstitutionē ab etno. adoptauo
aut h̄o. idem facit in tpe. 2a. ꝯ. est q̄ luet
xp̄t fuerit p̄destinatꝰ filiꝰ dei non tm
sint filij adoptī Ro p̄. est q̄ sub p̄destina
tione nō solū tradit gl̄a ſ̄z etiā illud q̄d
sequit sicut ans ad ōns tū ſ̄. ordinauo
aliquq ad gl̄am ſ̄z h̄ē vnio h̄umane nē
ad ſupp̄m v̄bi in xp̄o q̄. et vnio tradit sub
p̄destinatione ſ̄z p vnione xp̄t est filiꝰ dei
q̄. ītē q̄ aut vnio ista ordinabat ad gl̄am
sicut ans et ōns p̄z q̄ nulla merita de ꝯgru
no ponit ꝯ pcari ad quā xp̄s sint assūpta
et etiā gr̄e quā h̄uit ans xp̄i q̄. oz q̄ h̄o.
sint pp vnionem nē ad dei v̄bum q̄. vnio
ordinabat ad gl̄am ītē Ro 2a. est q̄ ad
opto dicit in adopto quādā ītē ite
a filiatione et ponit q̄dā ḡtuitatione
et in ordinat adoptatiuū ad possidendum
h̄ēditatem ſ̄z xp̄t nō sint ītēneus q̄ nō
potuit fuisse nō filiꝰ ei nō h̄uit ese tō
nem dēnā filiationi Et nō q̄ tribꝰ mo
dis potest creatura ee ītēnea p̄o. q̄ sint
actu sub culpa. 2o q̄ luet actu non sit
in aliq̄n sint 3o. q̄ ee indifferens ſ̄. vt pos
set ee nulla istoꝝ modoꝝ sint in xp̄o. 1a
2o. est q̄ nos pp̄e sumꝰ filij adoptī non so
lū dei p̄ris ſ̄z etiā dñi ihu xp̄i Ro est nā idis
duplex actꝰ Una ē ab int̄ que ē nocioal
Alia ē ab ēxt̄ que ē essencial et ista ē tribꝰ
ꝑsonis ꝑsonis. sed adoptio ē queda actio

ad ēxt̄ q̄. nō filij adoptiuī sumꝰ dei p̄ris ſ̄z
om tū ꝑsonaru. 1a ꝯ. est q̄ tal' gr̄a adop
tionis gl̄ificans nos ordinat ad possidēd'
etnā bēatitudinē sue h̄ēditate et h̄oc gra
tis ex gr̄a nre q̄ tamen gl̄ificatio nō h̄ū nichil
nris ꝓferentes de ꝯgruo vl de debito i h̄ē
ditate adoptat nisi p ei⁹ p̄us ꝑ eligat.
adoptione Dn ꝑ Elegit nob̄ h̄ēditate
sua ītē gl̄ō nō merito nr̄i ſ̄z gr̄a sua ītē elegit
nob̄ dicē h̄ēditate sua ꝑ vitā etnā Dn
Aug⁹ 8 z. q̄nū dicit ei h̄ēs dicat et ītā h̄ē
ditas morte dētestoris firma teneat nec ꝯ
possit intelligi heres sm q̄ dicit humanus le
gibꝰ nos tm h̄ēdes dei dicimur et si non
descendat q̄ h̄ēditas etnā a nos filij ꝑpose
et sponse ꝑpetuā q̄ in futuro possi de
bimꝰ non p̄ius morte qui mori non
potest ſ̄z filij et in ad Ro. 8 dicimur here
des et coheredes xp̄i 1a ꝯ. q̄ luet mul
tiplex sit h̄ēditas ſ̄. tpal' celest' spūalis
et celestis tm magis ꝑpe gl̄a celest' dicit
h̄ēditas cuiꝰ tplex est ro p̄a. q̄ sicut p̄ma
h̄ēditas ꝑpe debet ſ̄z filijs ſ̄. ipā gl̄a filijs
dei p̄s esse h̄ēditas filij dei mercēs sicut
ei⁹ ventris 1a est q̄ sicut h̄ēditas tpal'
vite possidet a filijs q̄ dū viuūt ſ̄.
h̄ēditas gl̄ē a filijs dei Dn etnā ge. Cū
fi sede tuo ꝑseueraut h̄ēditas et loc⁹
de filijs mie 2a. q̄ sicut tpal' amittit
ꝑ t̄ime lese maiestatis sic qui debent
ee filij dei p gr̄am ꝑ p̄cm mōrle q̄ est
ꝑpe offensa dine maiestat h̄ēditatem
etnā amittit ei filioꝝ p̄toꝝ ꝑ quet
h̄ēditas 3a ꝯ. ē q̄ adipisc h̄ēditatem idicat
nos duo ſ̄. m ꝑpijs actionibꝰ hiuſmodi ī p̄ri⁹
et debita gr̄aꝝ acto p̄mū ꝑz Ita vem h̄uſ'
ge h̄uſmodi sua non ī p̄itat opa sua

quatinus eq bona luc. IX. Cum ea bene fecerimus
q̃ precepta sunt vob̃ dicite q̃ inutiles serui sumꝰ
glõ. x. deo qui bonoꝝ moꝝ non indiget
nõ ꝓximi sui vl proximi tanto magis deꝫ
nos humiliare ãi de illis omissimꝰ multa
i multis n offendimꝰ omes et io nõ de
cessãe a ope bono et toti mẽ meritum
sufficiens sp̃u mitedis etne ꝑputare
verũ est de ꝺigno non de ꝺigno Ro 8
Non sunt ꝺigne passiones hui⁹ tp̃is
ad fu. xp̃i ad ꝓ. mã gr̃am acto magne
debet illi qui gratis bñficiu ꝺtulit ad
qd̃ non tenebatur multo ãt ꝑticipatiue
uenit ãi debitu ãi sit p̃ncipiu oim bonoꝝ
moꝝ Dicit quidam de ille qui suscipit
bñficiu obligetur ad gr̃aꝝ actiones Cum ꝺs
a deo simꝰ bñficiati simꝰ sibi gr̃i et hꝰ
p debitu obsequij rõnem Nam si ho
ab hoie suo nõ uniforme s multiplex mĩsteriu
erit q̃to magis nos non unꝰ tm opis sed uos
oĩa debet s sp nonus studijs aut̃e propõe et
hꝰ est q ꝺ. q̃to ꝺ. xi heres s. p gr̃am adoptionis
ad gl̃iã celestem ꝓmulgo est s. p. xp̃i actionis ꝑ
tacionẽ nutꝝ differt a suo s. rẽdente debitu
obsequiu q̃ studiosus q. s. eq̃lr huil⁹ ꝑputatõ
simplicẽ et gr̃atuꝰ sortiut̃ ꝑm dñi meritoriaꝝ
actionũ hꝺ hẽditarie successiones p adoptiõ
nem Ro. 9. est q sicut Hiura ꝓmul⁹ hẽdibꝰ
pꝰ decessit ꝓmũ actoẽ et tutores assignatur
q̃ pos defensat ront hostes et pro eis tãs eoꝝ
agant et in moribo eos informant sic etiã
adoptiꝰ tutores assignant q̃ sunt q̃q
pꝰ tutore timor dei ps dedisti hẽditate time
tibꝫ nomen tuum. 1. est innocentia ps
nouit dñs ima. et hẽditas eoꝝ xi
e pauptas uoluntaria Ja. 2. Nõne elegit deꝰ
dñs pauperes i mundo dites i fide et hẽdes regni

est sustinentia ꝑ deũ pos sustinentis
cuit dñm xpi hẽditabunt terram. 1. est
nstina vl ysa. Iusti aut xpi hẽditabunt
tã xi et hꝰ est q ꝺ. sub tutoibo xi q ꝺ. q hꝰ
ꝺnys multo quis digno sit gr̃ã odoptionis
Ro. q q ꝺ hui⁹ tutoes informant adoptiui
maxime in fidei rudimento q̃ q̃libꝫ eiã sit
q̃q mplr tenet credẽ s. in fide maioꝝ
lam explicatio fidei oꝝ q̃ ꝓueniat ad ꝺficoes
ꝑ maiores et io tales ꝺnos ecãs ad quos ꝑ
tinꝫ alios ordinare tenet habẽ plenam cõ
notiã de credendis et si maiores errarẽt
nõ sequit error moꝝ q maiores hnt fidẽ
ꝑfectã in fide maioꝝ ip̃s adherent doctri
ne dñi in ap̃o. 1. Cor. 11. imitatores mei estote
sicut ego xpi Dñi humana ꝺgruo no sit rẽdi
fidei ꝺfectus diuina a q̃ si maiores defecant
nõ ꝓpterea fidei simplicitas q̃ eos tam si
dem hꝫ rẽdit nisi ꝓpria culpa eoꝝ error
bꝰ adherent ꝺcta vtis esse fidem q̃ nõ pot
diffidẽ dñs d. Luc. 22. Ego prote rogaui
petre vt non deficiat fides tua et hꝰ est
q ꝺ. ita et nos ãi essemꝰ ꝓmulgatores
speculatiua articuloꝝ fidei essemꝰ sine
exitu bone actois fidei sub electꝫ rudimẽto
fidei q̃ sunt de incarnatione passione et
resurrone xpi nidi ꝑ maioꝝ docto fidei
modo ꝺplurie eis et eoꝝ ꝺfectꝰ credendi.
Hiura vm vbi ꝺ. de adoptiõe benignitate ei
ꝺ. ac ibi venit plenitudo xi Vbi sunt
eoꝝ ꝺfectꝰ ꝑ. est q tpe ieiunionis xpi mihi
ꝺgruebat ꝑ mãm adoptionẽ duplicare
ꝑ. eq̃ iueterata humana et priuata
titata nõ potest tm rẽduci ad statu pris
nũ nisi aliq̃ copula ꝺuinitꝰ intrinsice
iq̃ pax soldet et io quia ista ꝺfectꝰ
erat dura lux ꝑ ptes meq̃les fuit sim

...ugud humanitate ...re in xpo q ibi des...
posata fuit vbo et io allegiato topula
alia est magis nisi solubil pax e magis
firma utrusq; pte s. dei et hois. ...a
io e q̃ milg est idoneus legatg adit
ponendu distrodia nr federatione
nisi sit nis de pte una quatu e de pte
alia alias posset gabei sustinus ꝫ oportz
q̃ sit neut aut q̃ pluripz utriusq; pte
mud q̃ tue est magis fidei et plg ꝑmuz
ad xpm et io q̃ xpc fuit de gñe duo
et de gñe humano io fuit conuenientissimg
mediator me. ꝙ adoptiõe filoz adopco
ne ꝛeping 1a q. e q hs tpus meaꝛna
tionis xpi dicit tpus plenitudinis
ff d. primo ff pax habundanda et tpa
lis dubitationem ꝫ dicit dubg eg
nisticia et habundancia pax 2o pp ple
nitudine gr̃e ioh 1. de plenitudine
eius omnes accepimus gram 1o. pp plenitudine
significatu legalibus. et 1 q 1o
no dem solvere legi ꝫ adimplere.
1o ff plenitudine dimensionis promissio
nis dei ꝫ ioh 1. gra et veritas p xpm
facta est 1 in illo implenti sunt.
ff deplenomen ppheticus dictionis
dom. 2o ut deplicat. unio et ppheticus
1o ff plenitudine temporis 1 tox et
nos finis in quos fines seculoꝝ deve
nerunt. 1o. ff deplenonem vine age
lox ꝫ implebit munias. 3o. ff ple
nitudinem pmoꝝ plal. 46. deplebit spe
soribus audiam tua 1 1 a q. e q ppns no
solus nos in hs tpe ad futura gram ad
optant ꝫ ex ab eterno nos ꝑdestinauit
in aug in lib. 83. ꝑdestinatione. s.
aut plenissimus cum venit ꝑdestinatus
et gre e ipe mediator dei et hoim hs
thus ille vir homo ut a vbo eterno d
unitate ꝑsone sinptg filig dei unigenitg
ass in qui merut q eg bonu gñeꝛ

pressit ut ad hanc dessabile exprellenda
pueniret sanctc ac suscipiente deo vbo
ille homo ex quo est ceptus ess filig dei
unitg est ceptus filius dei unitus fetu illa
gra plena toceptus no carnis cupi nr
ꝫ solo dei uitate et hoc e q dicit ar
bitrat. s. dei ordinatione plenitudo
tpis 1 plenio tpis ꝑfinitis a deo misit
deus filiu suu 1. visibile fetu nob
in aug. de trin. io missu illud del
igere debemg q ex illo d cõprehensibili
et inenarrabili secreto ꝑfunde ꝑfunde
manestate dedit se apprehendendum
mentibg nrīs dei filiu no solu nr se
ex natura nec ꝫ etiã in habitantu d nob
natiu ex mulieꝛe q dicit more loqu
nonis hebreoꝝ usq; ad hebreoꝝ 3t
mulieres no virginitate corruptas
ꝫ femias. in hs 1 aug. 2. spu sco ex virgine
maria deg unitg natg est ꝫ si queritꝛ
secundu unde quo d carnatio fta est
ipm vbu deo dei vbu carnem sumpsit
1 hoiem sibi deus ad ꝫ faciens est
fi à nesti ut s. sibi sub lege ex ꝑtu
aug. sub lege 1 onere circumcisionis legalis
et hostia legali p illo oblata est et d
templo ꝑsentatg. huc 2o nec mirū si
et illa opa legis sustinuit ex quo libe
rauit eos qui eis simulare tebat. sicut e
gs sub lege 1 sub eius lege auctoritate
ut ab ea exuaret. ꝙ de eod dicit dns
lege ꝫ ut ab ea liberaret nos sunt ab
alijs pcis 1a q. e q qua lege carnis
et pcu producebat gre adoptionem
et io ab effugg lege carnis et pcu do
luit nos liberare intelligendu tñ q
quatg sunt effugg legi qui p circumci
sione alligat hereditate ꝑcludit nr
ꝑsing de infidelitatg q̃ judeis. Dic
erunt galathe. cospe hes d domo pris
mei et no poteris ex adultera nre
natg es. s. de ecta malignantu hs e
carnato ab oꝝbg carnis gal. 4o. non
erit hes filius ancille cu filio libere
3 est diffidencia de dei potentia.

sicut ꝫ a ꝙ pcis no
tñ sub lege ꝫ autoꝛitat

Ihm mñi ꝓz dñs ꝙ filij iſti diſſidentes
de poteſtate dei dixerunt nō poſſe ex
tingui tribꝰ ꝓmiſſionis et ideo dicit e
illi ne illud ingrediatur ℣. Q. eſt ꝑſidꝑ
tio de ꝓpꝛijs verbis. ꝓmo. hereditas
ad quā teſtimatur nō ꝓtinet. Ihm teſ
timatus dicit. hic ꝑſumentes de meritis
ꝓpꝛijs. Ibi. e petrus epiſt. ij. Dis formatoꝛ
aut emundi aut auari ꝙ eſt idolorꝫ
ſeruitus nō habebit hereditatē regni
Ihm ſubditi ut eos qui ſub legis eruti
rei et preſſi quibꝰ ad eſſus legis carnis
artē. ſic. ideo e ouis ꝙ uel nos nr̄ pres
mi rē redimeret a ſeruitute legis qui
ſunt ꝓtinꝰ ſeruus eſt ꝓti a diabolo
et ꝓdinone et eſſtribꝰ ſimꝫditi ut
adoꝓnem filij recipeꝛent. ꝛ. et bona
q ꝓ grām dant. ꝓ que ſunt filij ut
ꝓcipes eſſent Ihm gloꝛie. Q. Litera
℣. Ihm ubi dicit. de adoptionꝫ utilitate
nō dicit. qui aut eſte ubi nō ꝙ gra ad
oꝓnem l. ꝛ. eſſus ꝙpat. ℣. nob ꝑdꝰ
e filiano ſpuat. Na nō filij ſti mutari
poſſunt. Dicit. filij ꝙ gra adoꝓnis
ſunt nos mutati ꝓmꝫ ꝓpꝛijs et ſunt duo
gna ſ. penitentes et innocentes. ꝑ
tentes unde ſunt filij qui mutantes
ꝓpꝛijs carnē ſua crucifigunt ad vitā
eſt. ℣. Ihm rubꝛ rei teſtimoniū dicit aſſigu
ratione q ſignat penitentia anam teſt
figuratam audita eſt vox pris. ſ.
ihu e filius meꝰ dilectꝰ ē. Q. innocē
tes enim ſunt filij ꝙ ꝑdeſtinati ſunt
ad vitā Joh. i. dicit. q. ex deo eſt natꝰ
nō peccat. Ihm dicit. q. aut eſte filij
dei ſ. ꝓ gram adoꝓnis. ℣. ℣. effus
e ꝑfto vite moꝛat. ꝙ a. meꝛet. fiet
habitatꝝ ad ſpus ſc. q. e. dauid. dei ꝑ
noſſimꝫ et no diligetur e obſtua
bile. ſpuat. eum ihm timꝫdo ꝑdit. aut
pecuando. Ihm dicit. epiſt. i. c. ꝓmuncꝫ
aut dat. ihm data eſt gra. i. ſſ. h.
glo. et ſequit. nolite cōtriſtare ſpm
ſcm glo. ſ. ꝓ mala opa a vob fugaꝫ

Ihm Aug. dicit. ut eū ꝓbaret. adoptiū
ee adeo ꝙ filios ſpm ſcm dedit nob ꝙ
ſignū prius ondit ꝙ filios ſui ihm
miſit deus ſpm ſcm in corda nra. ſ. ut
ſpualē vnctē ag mor ali vite aſſūtem
Ihm no. ipe ſpus reddit teſtimoniū
ſpui nro ꝙ filij dei ſmus. ℣. ꝙ eſt ne
ceſſe ꝙ mentes nr̄e aſſid ita ut de
ſint mentes nr̄e aſſid ad deū ita ut de
pte corruptibilibꝰ et caduc deſiderio
ſimꝰ ſeruiāt. ꝙ deo. Vid mentē. id ē
q nr̄ aliud tendē et id bō mentis eſt
que ordinat debite referenda ei q ſunt
ad finē nr̄m ihm et hoc ꝓ potentia libē
arbitriū ſit aut potentia ē liberū
arbitriū ad que conuerit diligēter ut
ut uoluntas ut eligens et
id ſit mentis dicit. pura cōſimulans
ne ꝓpoſſ. Ihm. d. ꝓ dei. dā mens ad
te de luce vigilā. nō ad luxuꝝ tpalē
vt ad ioca lasciuā. Ihm dicit. pura
ſit. ꝛ. Ihm. d. artē tua aut honorem
figta ꝓ clamore. Ihm dicit clamor de
ſiderio abba pater. q. ſ. fit nos clamat. deſide
rio quidē ꝓſumentes nuſq ſpus de
ſeret. Ihm leo. Clamor in ſcripturis
nō magnꝰ vocis emiſſio ſꝫ deſideriꝫ
magnitudo dei. ꝛ. de clamam dicit
tarde ēte. Q. de humilitate ꝓti qui
diffidat ꝓſtꝰ res et ſoli. dne ſtuti ꝓſ
ſibit ſuſceptū ſemel ꝓti nūq a nō
ribꝰ eruere qui qui ſunt ꝓtinꝰ ſume
e ꝓti nec eſt iam liberari niſi in manꝰ
fortē talem aut humilitate ꝓcludit ꝙ
adoꝓnis pnam cōſulendo et cōme
nia ingrediendo. Ihm dicit nō e ihu vti
humilitate ꝓti ſimens ſꝫ amore ſimꝫ
Joh. ꝛ. Iam nō dica vos ſeruos ſꝫ filios
ꝙ ꝓtis ꝓmutatione ꝓ gram et hēdē
ēit nr̄ fruitus et h. ꝓ deū et ꝓ dei mian
et opatione q. ēte.

Eadē die ſup cuā
tauit Joſeph et maria ē luce
2. ſꝫ ꝙ dicit. b. venit enim
filius dei tot et tanta nubila dimitto

optatq; est ut no dmcito dilleq; mnq
ab oibq; rbq; mutabilib; evacuamur ut
ip̃rogitemq; q̃ mirabilia fecit s. q̃lit̃
ros Dns p̃uenerit. ad nos veneit
et nob subuenit. et p̃ nob mori voluit
ut viueremq; hm̃ ut regnaremq;
eqlari ut r̃p̃riaremq; Et osq; ad
finlissima opa dilmari ut restituet
nos finc oia opa sua. Vñ si q̃ritam̃
a xp̃o est q̃ auffert velame de cor
dib; fidelium ut et affimi mereamur
q̃ma go fit p̃ xp̃m in sc̃a voluntate
deuota in hor euangelio quatuor
p̃mit aduertenda Litra p̃mu ubi
p̃mit. nob mirabilia xp̃i intellectual
speculo. nu dicit. Erant ioseph et maria
ubi fuit quedq; collusiones Pma q̃.
q̃ nemes e hoc agere ex fimem.
ad actones q̃ ab hoie egrediunt ille so
lid dicit. habitare que sunt p̃pe hois
ipm e homo. Dñt a homo ab alijs aiab;
in q̃. q̃ e finis actuu p̃ rationem et
voluntatem Vñ hm̃ arti dic. ee facul
tas rationis et voluntat ille q̃. actores
p̃pe hnare dicit. q ex voluntate deliber
tua p̃cedut si que aut alie actones
hoc q̃uenut put quide dici hoib; ac
tones q̃ no hnane tu non sunt hoib; q
inquantu homo est. mai m̃ est aut q̃ ex
actones que p̃cedut ab aliqua potestia
transit ab ea hm̃ rone sicut abi. obi m̃
aut do. e fis et bo m̃ Vñ oz q̃ oes ac
tones hnane sunt p̃pt finem et ex
quo sequut. Secundu q̃ dicit hnam
in quantu p̃cedut a voluntate deliber
tua obij aut voluntate e bonu et
finis et ro sequut. q̃ etiam p̃ m̃ hna
nor actus inquantu sunt hnani est finis
et finis et hmõi eorundem nichil aliud
q̃ termin. actus hnani ~~~ est de
q̃ voluntas intendit tanq̃ finem sicut
et m̃ agentibq; naturalibq; for̃ generatiõ e
formis formae generatq; et intelligit
ne dicit. maria q̃ dr. Ro. Distincta d̃
stat. eam stella maris et quid mare
nisi cor hois et instabile quis fluct
et id ipd fluctq; maris sunt nisi hoies
si animu mutabiles motq; et appetitu
propuli Vñ hi. mai sunt. st. ipsi ad prin
quibq; aia alliditur cum prio assentit
ad quos sroples deliberados iter stella
lucet q̃ radijs rationis Ro. q. q̃ licet
mens ro dilectus et intelligentia sint
idem realiter dicit tñ ratione Nam
mens e rationale et intellectuale hmõi
quo rationem. Intelligimq; et sapimq;
q̃ ita fta e ad ymaginem dei ut nulla
interposita nia ab ipa meritate for
mem mens n. ex deo dicta est q
emanet dicit aia platonor vis inter
mes Ro est ea vis aie que nit rep
corpeaq; nras formas dras ppria et
attin. pupit ut corpea si no ee corpea
nisi ratione subsistente abstrahit n.
a corpibq; que simdat. m corpibq; n
actor si consideratione Intellectus est
ea vis aie que m̃ sibilia percipit
sicut angelos et demones. et est ea
vis aie que d mente suppomitur
deo ẽmt tanq; ipm sid. verid et de
inmutabile sit aia percipit ssibilia cor
pa ymaginatione corpm similitudines
rone corpm naturas Intel. spm
mentis intelligentia spm creatu.
Ita q. est q̃ ppositu bone vite licet s.
effringe a spu sto corripit. tñ adisse
ta rone dispositue que e li. ar.
Ro e ex h. n. li. ar. dr. q̃ possimq;
sinu recipe alio refusato quod e eligẽ
et ro nam liberi arbitrij ex electoe
considerare oz id electione aut contrarie
aliquid ex parte cognitue contrarie et aliquid
ex parte appetitue. ex parte cognitue
requiritur consiliu quia diudicat.
quid sit alteri prefrendu ex parte aut
appetitue requiritur q̃ apprehendo

anteptetur id quod p rōsiliū dūcūrat
Et io ꝫ ethicoꝝ. liberū arbitriū vo
tatiū rōsiliū. Desiderū rōsibabile
qz ꝑpm obiū cīonis ē id quod ē ad
fmem ḣor aut magnatū hūgmodi
hz rationē bōd qđ Dūc vtile ꝙz q id
bonū sit sobiū appetitꝰ q tāl ge pro
bone vite sit a ratione Distincta cli
gente Dispositiue hz a spū s. effrīe
vn bn Dūc. q maria mr fuit ihu
q Dūc vo Discreta. Ad sicut maria
ihū sit vo Discreta quipit ꝑpositū sci
tatē qz affrīt in voluntate et qz effrīt
parit illud in bona grīsatione cōcipit
a de spū sco qz ipm bonū ꝑpositum
a gra dei est effime que dat velle
et ꝑfice. Ca g. est q oz q hī vita sīdatē
z vere humilitatē custodiat. qz sm
Aug. humilitas est eo dūtu ꝑpe
tonitonis et sm voluntatis bolū
taria voluntaria meū dīmatio d
suo vno ordīnat. ad suū cōditorē
cū hūg dēmanos ē Dūc bria ē
dūtg ꝑpe tonitonis. Auscipe. G.
humiliatiō tua d medio tui. Ca. ea
ē dūtg conditorꝝ dīno nullg dēfuit
ē vn magl separatione eius apparent
defl defuit mr vn gl sēpe. nisi
te mē dīne quasi nutrice delin
ta ē dulcedo ē et ꝑcedit in discre
tione mdie quod fulget desīma
none opatē tāl eni custos ē sīdatē
vn humg nisi humilitas ora quidꝫ
farimg ꝑfecit et cōsūmata et gse
cuta fuit ita nob de adūno bono gau
dentibg totū auferē de mala superbia
sic aut ꝙ Joseph qm fuit nutritig
et custos qz multū ad cōsūmationem
pficit ꝑpositū sīdatē nisi nutriat
illud et custodiat vtq humilitatē
ista. q ē q qz vita sīa est meritoria
qz accepta deo et vone acceptoria
maxime ūmunerata id est ꝑfecit
vo mens cōtremuit deffabilitate
(et hec farim)
ūmunerationis. hō est. Jam quoꝝ scīp mē
xendere vid notitia d memoria venerit
tonens cōtremorat in mente mirabili vo
g. vite hie ūmunerario trisendēs humāno
fatultate stupefe facit. humanā mentem
et hō ē ꝑ Dūc mirabant. sine hys que di
cebat de ihū ꝙ de ꝑpōto sīdatē cui mag
et deffabilia ꝑmittit. s. q onulg nō vi
dit tanta fuit ista q vix eas vre aut audi
ad ea assimilē et vix q credit q effectal
tu sufficit admirari vo cogitat q eo q tam
modicū ē quasi ꝑpe nichil tanta effectal
ētia p trāsitorys celestia q terrena dmoa
q mundus stupz vario si hys que ēnt cō
tremuit cōscia sine hys que sentit vn
liet ifo ḡsūe dīna fama q gaudio regi
tationibg garnientibg usa Dilexit q ita
ūmunerabit dey ea q ꝑ hoiem fiet ar
si homo ea q se haberet quidꝫ ꝑpe fiat
q. q spes ꝑmittit pauptati regnū celoꝝ
qđ mirū. g. si maria et Joseph mutat
de hys nō erūt maiora semet. nō debat
q sit eoꝝ et alīn dnūa ē aia q mansa
fuit q. q ꝑ andirem. Certa ꝑm vbi ꝑpōt.
nob ad cōsequēdū vite ꝑfectionē adiuta
dispō nū Dūc. et bñdixit eis symeon.
vbi nō q ad hāc dispōnē ꝙuoz rēpūt.
pōma ē Dūa assistentia que nusq dīsi
ne nō dēlinquit ḣor dilligit. ꝑ
bñdictionē nū Dūc. bñdixit eis. Jam
Dūa bñdicto nichil aliud ē q̄ q̄da
fūc. et grōsa adoptio que filiis regni et
cēne hereditatē sīnt end antiqm ꝑcē
solebat bñdicē filios suos ad ꝑhibendū
bō ꝑpalia sīnt patz. de ꝑsaac. Ben. 27.
Sic deus pr bñdixit filios gre d bonis
spūalibg ꝑ gram eis assistendo vn
spūalibg ꝑ gram eis assistendo vn
ēplē. Bñdixit nos od bñdictōne
spūali in celestibg vn symeon dixit
visitauo que ē riu se dēfudit obediē
fuit qz sine ipa nichil bonū possit
philipp. 4. gra opat. in nob velle efficie
cū ē sm ipiq cōsiderato ad valde

ad fine vlt nu. ꝙ ad deu ꝙ ꝓ ꝓ formas illas possimꝰ deu gligere ꝓ quas ſñ ſmꝰ ad ymag me dei ſñi Aug. ⁊c oppo. tum mo arti iſtam vnu ꝓmꝰ ad rone plationem qꝫ videliz cognno mo. a ibꝫ ad aiam et duo dilo ab a ad res

ideo m actu gloplationis quo ad no tica deus deſcendit ad nos ꝓ aſſumpne et nos ad ipm aſcendmus ꝓ di lone et deſideriu et̃noz ut cum ꝓ i miſterio incarnationis ſñi homis papa S. dei ad ſtima dlmano fuit ſpis ad ſtima pmerito ꝓ hoc qꝫ d ma pſona fuit ꝑmunita ihia nã fuit ſ exaltata io dicit ſaluator gnꝝ venit mittere et ſunt res igmta ſurſu ferenda ita ana caritate ꝺflagrata ſurſu agitat. et hoc ē qꝫ dr. qꝫ tua ipius aiam ptranſibt. gladius ut. re. ⁊c gladius ihu ē ſtu deſideriꝫ feruor et a nime. ſ. d tranſeo malu et d exercendo bonu qne ptinuit aiam marie du interna penetrat homis ut inclet. qꝫ multꝫ rozdinibus d rogat hoc m nob maꝝ ſententia vt nu aliquid ptmeꝫ ad ſtitute aggredi ꝓpoſ et aſſiduꝫ mutuare deſideraꝫ ipe motꝫ intiꝫ nonis tuꝫ tuꝫ ē bõ torpe ptmittere diſponẽ moderare anime ſeruidi diſideriꝫ qꝫ gladio vul neratur. Dñi eſtriati rozde multe ſollicitudines druſe prudentie pdu tut. ut qd ardenter ſitei deſideratur de note exquiſit. exagnat. et vt quod de note exequt. ꝓſequent. toneat ꝓ qꝫ fit ut ea que ſolent determinare ꝓpedimenta tranſeat. ut ſ. metꝫ ihuc ſanoze ꝑ dnutu ſplius et me ⁊tribu nonis exeat. et hoc gladius ihu marie aiam ptranſire et ipo aiam eq ptrā ſuite reuelant. ex multe rozdibꝫ to gitationes Litra. ⁊m. vbi ondit vite ꝓfic ꝓferuntꝰ nõ dnt et erat

mm ē vt multa et maꝝ bona ſñ viri ilma gre ꝓmoueat qꝫ tue fit tuo ro ⁊ ꝓ ſtum euidit. ne de oppoto ſtitat qꝫ rumpit d affru pcipit m effru damter cotollat. bonu em qꝫ ſi ſimiliter fierꝫ coigi poteſt ad tulmeꝫ mutuꝫ arroga na ꝓpitat ⁊ fonea timꝰ. et io neceſſe ē ut de ſpot ut ipa gna tone gnat et quo bonoze ſnoze rmia tanẽ poſſit. bn dr altre poſitꝫ ē d rmia et d ꝛſurrectione multoze m iſti et d ſigno tue ꝓtentionis dicit. Beatus vir videns deu. et ē virtꝰ aiꝰ qm ſpt videt deu nue ꝓ ſpeculu. hmr ꝑtinu bom epis ordis ē vt de bono mdtiq rmat ꝓ elationem nel ctid de bono d melig ꝓ ſimilitate coſmgat ſiptna. n. rmia ē ꝓ otraſionem aiꝰ rmia ꝓpiã zens videbat habẽ ihm d. semno bis d ſabbto tñ. Publicang vẽ habnt ihm d ꝛſurrectione d. deꝫ ꝓpng eſto muth ꝓbꝫ tanerit qꝫ ꝙ ihm ſpt ne habrent ipm d rmia bn. ſ. Niſi. n. ſinꝫ ſimili tate ſtabiliat. fida metu ime ſtare poſſt Diſtrue. ime ē quane landis dethmato ipa nach enatione meritu vtutu bn ſtill ſopelloz Dne ut et bõ que agit ãt ne ꝓ hoc appetitꝰ laude ſubripiat ãt et ē qꝫ dicit et ſigno tuꝫ ꝙ dicitur Ma mentionis vite vtutꝫ ſigno ē m quod ponit. ihus ipa ea quod ſimt tuaſu ⁊ ſalubre ē nob bond qꝫ exte mꝰ ſi d. ea mentione agimꝰ ut ſoliq dni ſpectoꝛ oculo plateamꝰ ſi ea na de ill que agit ut ab hoibꝫ videat. ut Mt. 6o. Dicit. ſolu em ill vſio ꝓmꝰ cit ꝛtributione quibꝫ amoꝛ eiꝰ ſoliq ta ſimt dattoe ſ ſimt ſignoꝛo tradit qui laude et gloria querit m ē ſñ deſideriꝫ ſermens affro. Vbi nõ ſñ. ⁊ eo. Duo ſimt fontes d medio libam a quibꝫ jordanꝫ iſte ſlumꝫ dro tertu mediſſime tangimꝰ ꝓpe gſeriꝫ ē ſ. ꝛ mdie que nre ſimt due parentie intellectus. ſ. et voluntas a quibꝫ ſit a fote ſlumꝫ tota cotemplatiua et ⁊minatur

ana ꝓphetissa. Vbi nō q̄ ad q̄sequendū
ꝓfectū vite sēt ꝛ̄nat. Primū e finale
fla ꝑ ḡs aiaꝫ elonat. ad artū brēuitatis
e mēsil pot ꝺ opatione tuā scendere ꝺ
artoz sine nē ni ꝑ⁹ eius ⁊ dig fortifiet.
sine Dnō nō pot illuiari ī artu
ꝛeꝑiat. Luce ⁊ vita q̄ ꝑplat nra est
arte trāsiendens facultate nāli q̄
nīm ē nob ouīi lūce gl̄e ad hmōi
opationē q̄sequenda Intelligendū
ī q̄ Dens ē ea ꝓbis illuiatiōnis sunt
sol alr ī nā sol agit ꝑ nēcitate nāe.
Dens aut voluntarie ꝑ ordinē sue sapie.
liret aut sol q̄ntū est. De se oīa corpa
illūat si ī aliquod ꝓpedimētū ineniat
ꝺ corpe vlnq̄ illōs tenebrosū. sic
Deus nō opponēti obstaculū ifindit
gram et ꝓficit ꝺ tellā. Dono sapie
et affim emollit igne caritat et ḡs
ē q̄ Dicit. Erat ana ꝓphetissa. ana
igit ē hmōi aia q̄ ꝺ vanū gram Dei
nō accepit tota sibi ꝑ fidē vtibs
q̄ primo ꝑ opationē spūs caritat ꝑs
Deo ꝑ rebūdīm mūtiōnis Dicit.
eiaꝫ ꝓphetissa vt videat ī lūce gl̄e
mala pria vt plangat ad dolorem
videant fut̄a q̄ ne ifligat ꝛpiando
ut cōuertat. ad timorē videat ꝑtia
ſ infirmitat vt ꝛpiat ad cautelam
ꝛ ē ꝑspicuo bone spei ḡs eius spes
hīm nīquā finabit ē q̄ Dei gra et mei
te predentibs. Et nō vbi est expec
tando spei vbi sunt Dnō ſ. mūtiōnis au
mi ad futura gloria et ꝑmanēcia
Loco spūs q̄ Deꝰ est ſ. Io. ſl. Mae
te ī me et ego ī vob et q̄ elegit
ꝑ spes effiat ī nob seruitate ꝑs ī
Deo Israī nō timebo q̄d faciet
mihi homo Seruꝰ ē Israī ī Dno ꝑ
tātor ē eius Dns omī spatiū ī se et
nō Dicit. Filia Phanuel q̄ ꝺ tribu Aser
fames Dei prīs ī ſ. Io. Anna cor ſ
videt faciem prīs filius Dicit fames
prīs ꝑs vsq̄ ad q̄ cor ſ

tua a me. ⁊ Differs filiū tuū mittē. De tri
affim q̄ nūpiat bīs. q̄ ad nullū illoz
ꝑtinet quos elegit Deus ḡs ꝑ fidē bene
volentia vocauit ad tram fidē ipsius
ꝑ stam cōsanōnē magnificauit ꝑ siam
habitudīnē sempiternā. ī ē habitꝰ
virtutū nō opa meritoria vite ꝓfīe non
possunt ꝓfīi ab hoīe nisi ꝑ vītures quib
sint q̄ibꝰ ꝺ habitibꝰ expit ꝺ opa vīuosa
ideo Dens referendo gram aut virtuteꝫ
ꝺ ada q̄ibꝰ opa meritoria ꝓficiuntur
Intelligendū ḡ q̄ ī vītute Dno ꝓficere.
ſ habitꝰ vītutē et ea eius Actꝰ aut ꝓfi
si q̄rit. ad vītute ꝑ vt ē habitꝰ q̄ndam
no potest ea oppelle si sit vnꝰ tm. finit
end nō ḡnerant. habitꝰ ꝑ vnū actū ꝑti
nt ꝑ vnū actū expellit. ḡ qua vt sit
habitꝰ vītutū ē ꝺ. Diffinīi mobīl magne
ē ad vtē ꝓfectū et et ḡs ē q̄ Dicit. et ḡ
pressit ꝺ Diebꝰ multis ⁊ curiositibꝰ. vī ꝺ
ſus patribꝰ Dicit. q̄ mortui sunt pleni
Dierū vt ꝺ abraham ſcīm. Vltō ī ē
delectatio ſpīal ꝑ delectatio ꝺ quemcūq̄ cū
tonemēte q̄ctio Deus aut magnifice
gnerit aīe vīpute ad ymaginē sui eiusꝫ
ſre q̄. ḡ. Aug. ſō aiaꝫ ymago sui est
ſ. vīpus capax et ꝓcepꝰ et potest et
ḡs magnifice fit q̄ potentie eius. ſ. voluꝫ
tas amando et intellectus ḡgnoscendo ſtur
gnerse ad Deū et ō nō ē plena delectatio
mudana amare tpalia ē vt Aug. ꝑ nō
ē vē delectatio nisi ad Deū ī ſcriptū
ꝺ libꝰ de ſpū et aīa ꝓpterea ī eius Deꝰ
homo factus est ut totū hominē ꝺ se bñ
faceret et ō hoīs gnerso ēet ad ipm
et ō Dilectꝰ ēet ī illo ad assū mumꝫ
ꝺ videt. ꝑ carnē et a ſsū mutuꝫ ē.
Dmunitate ḡplationem hoīs erat totū
bonū hoīs vt sine ingredī. sine egredī.
pastua ī ſtore sno inuenīet pastua
foris ꝺ carne ſalvatoꝛ pastua intus
ī Dmunitate creatoꝛis et ḡs ē q̄ Dicit
et vixerat ad vnū suo anno sepīe a ꝛpa
tate sua Vnde. q̄ breue tpus quo ad
vitū ꝺgnit ōsperū illius tpis quo mdum

masit modum eum videt aut spualiu tps
quo iocundis ampleribq delitata num
uno suo unut. ℔ non modum q̄ eo
subtracto ad modu vidue sustinat
et gemit. ſ. anus dicit nū uno suo usq
ad .dg. m viduitate sua mansisse. sep
tenariq mus figat sabbm mentē quo
frut aiaꝫ du est nū uno suo mereme
iunditat gaudiu m vnitate spūs q̄si
tens q̄ uno quidq̄ q̄ q̄ adhe et deo
ung spūs e ſ. rore ℭ. que erudge. anus
m viduitate manet denariq ꝑ septe
narios redit ſo. si aut septenariq ꝑ
bmariu et ꝑdente addat usq ad
dg. ꝓcut denariq ꝑ dcte mandata.
septenariq ad septem spūs sū dona.
bmariq ad gemina dilone dei et ꝓxi
mū quid est g. dg anus viduitate
nisi aia q̄ndo ad tepus destituta
ardent desiderio ꝓ sponso suo absente
et q̄ eius desiderio ꝓ gram ſ. ſ. q̄ no
uaret ad bona opa ꝓpo suat mandata
et m dilone q̄ui m se gram spūs su
manifestat quid est g. dg viduitate
nisi du sponsi abest quatu ad iocun
ditate actue se ꝑ gram septiformem e
ꝑdute se exerret plenius q̄ aia ab ea
q̄ delitabatur gra destitut ad tps q̄
adeo fit no tam dissipatoue q̄ dispe
satoue adeo ad tps deseruit ut de sum
suo sonnens ihuliet et deus avdeq
desistim. manet uaq̄ nō aia m obli
uione dñi et dilois ad suam actione
et tamen se ad tepus subtraxit q̄m
ad robur tui dilebat ad foꝛnom
et quo fruebat q̄m ad iocunditatem
q̄m e mundana mente et corpis et io
dicit a virginitate sua de mundana
mente Nam ego non habz m meo
quo fruar dicit eius q̄sita sunt illa que
optia e carnis voluptate ad eum ti
liat roꝛ dñi mei q̄rita turpitudis
ne. m ꝑpdo exercendo eo q̄ agitas e

hm dicit in carne corruptibili deterup
tionis ꝑpetue meditatio de mente corpis
ꝓ Nam angeli et si habundent delitatio
nibq spualibq meptes bi sunt delitatio
nū sensibiliū non g. in virginibq e hia
nitas angelica q̄ virgi sunt meptes
delitationū carnaliū ut habundent
delitationibq spualibq Ad g. ꝑfectum
sit angelice ne non posse carnales sp̄ales
delitationes capere nere e angeli
amore illi plq diligant oēs Nam g.
a virginitate sua que s. e mundana mente
et corpis alt nō q̄ q̄m virginitate suaꝫ
voluerit nisi hi mortificare membra
sua terrenis et vigilijs et obligatione
voti q̄ e sanctior gradq ꝑfectionis
magis Unde dicit q̄ sunt terrenis et obse
cationibq hmoi deo nocte et die q. d.
q̄m puritati mentis et corpis intendit
sunt dies ꝑa corpis ut sit sua corpe et
spū ꝓ terrena aut accipit mortificatio
nem. ꝓ obse. de nocte mentis ꝓ hoc aut
q̄ dicit nocte et die ꝑfectionis magis
dilectionis Quod e huius vite spūalis ini
tium Nam hm dño de die nox dna
scriptura e lumen et tenebra q̄libet debet
vita q̄ploratua tenebram m hoc aute
sunt q̄ actq essentiales ordinati quoꝛ
q̄libet e actq dñice emendationis quo ꝛue
lant necia ad salute et q̄ replue e loq
doctine et emendationis qua ꝓ ihūs erat
doctus a deo. Unde dicit q̄ nō deficie
bat de templo doctus Quod actq e spūalis
meditationis quo q̄libz fidelis me
ditat in dna scriptura et io dicit.
et hic ipa hora supuenies Nam licet
hora e tempus gratie opportunū medi
tatione Nam de salvatore meditate
occurrit nia sufficiens q̄ hm bernardu
videbis ꝗsolatore meū tristari pane fiducia
salutis pati vita mori virtute ꝑsentali
et quod magis mirabile est ibi eum
tristem letificans panem confortans
passio saluans mors vnificans infir
mitas roborans Quis e hominis cogitatio

quo id q̄ nomē de scripturē rōdrat alīs
p̄dicando ih̄u p̄. loquebar de testimonijs tu
is ītē Et io dix̄it. et loquebat̄ de illo odēb
q̄m expectat rēdptione isr̄l Ih̄u e de
note laudis ih̄u dic̄t̄ Confitebatur
deo ītā si fructuosā atq; p̄fectā voluēis
deo offerre cōfessionē. oz et ea ad deū
afferas duplicem laudando illustr ar
guendo te. ipm̄ istū et hūiusmōdi te aut
p̄dicē ad et ad eius hūilitia migratu
ih̄u ē Confitear̄ a gnāli cōfessione vt
duplicibz vestimēt̄ cōfessione p̄dicē
mōx et confessione laudis dñe. tue
eūd veri cōfessores erūt si omī vita vra
cōfitēm vos p̄dices et indignos et
multo maioribz penis dignos. deū
vero sanctū bonū q̄m p̄ hijs lenibz q̄
transitorijs etīna coronat supplicia
que meruist̄ Litra l'm vbi pomt̄
meriti q̄digni debita īmunerario
ad dicit̄r et ut p̄scripsit oīa. vbi
sunt tres cōclusiones Prīma q̄ est
q̄ lex mosayca vtilē cōplatiua ad
mitū disponebat Nam lex mosayca
ē quēda r̄gula actuū humanor cō
mpisciencia īstruens et prīm̄ phibēs
penē apponē insufficiens tū et imperfa
q̄ totalit̄ non facit hoīem idoneū ad
p̄cipationē felicitat etīne hoc n solū
fit graz s. si q̄ne legem adimplet
hanc gram lex dare nō potuit
sz ih̄s īserūat̄ p̄po ih̄u Io. i. lex p̄
moysen data est gra et veritas p ih̄m
xp̄m fta est ih̄u lex dare q̄ exhabat̄r
ad ad ih̄s q̄ p̄mēnat̄ ad finē nō tm
sufficit et hoc ē q̄ dic̄t̄ p̄fecerūt oīa
s'm legem moysi Ita. q. e q̄ lex vetus
vt dictū est ē insufficiens ad p̄fōnē
meriti oz vt lex ebd̄a supaddat̄r
Est eūd lex ebd̄a quēda r̄gula et
mensura actuū humanor data et
dmutq; īmelata q̄ totaliter facit
hoīem idoneū instrificādo eū ad
p̄cipationē felicitat etīne et ih̄s p̄
gratiā sps sc̄i sibi assistentē ih̄u ap̄l. No
eūd credēdo ebd̄a ih̄u vtiq; eūd deū est
m̄ salēm qd credendū et ih̄s ē q̄ dic̄t̄ venēs
sinit m galileam ciuitatē nazareth
galilee mīp̄tat̄ transmigrato ita p̄
legem ebd̄a fit transmigrato de merito
virtutū ad etīne glorie īmunerationē
vel de meīto bone actōis p̄mēnt̄ ad
gram gr̄platiōnis regrōnis et īmela
tionis in ciuitate nazareth vbi erā q. bone
fame florēs erat apud omēs ita q. est q̄
p̄senerationibz quāq; vite q̄uor p̄dic
gnāli cōferūt̄ p̄ōnū e meritata felicitas
q̄ sicut dōct dyo. filli q̄m in q̄ar vita
sinit gr̄platiui sinit illius felicitat
ad p̄cipes essēd Isti eūd ad gustandū
virtute futuri scīli h̄m dyalm quia ese
delationes sinit ītā eadem p̄ q̄
p̄uer ā q. diuersis cōplatiuis mīstrat
s. inchoatione felicitat ītīne p̄fecte
turitas q̄ isti q̄m in dñm gr̄platiuonibz ar
sinit intuiti sinit ita p̄fecti actōibz ar
tensi q̄ ita p̄fecta caritas foris mittit
timorem. q̄m eūd timz non ē p̄fectus
d caritate ih̄u dic̄t̄ cōfortabā. s. dñm mīrab
ilia ē patata tribulatias quia in ipo
dñā sapientia opat̄. q̄ tales p̄ceptā
tas vomet totalit̄ subiugatas vires
defectōe sicut nobiles debitate quato
sinit sapientiores tanto melig sinit sibi
ipsem populū subiectū ih̄u apl̄s si fm
fta rationis mortificauerītis membra
ih̄u dic̄t̄ plenā sapientia qua inferno
ra discernenda r̄gūtur ītīne pmpta
felicitas ad ītutes q̄uat crescat gradatim
aspa allenādo gra eūd difficile mul
tū abhorret p̄ cristo sustinere ih̄u ap̄l
oīa possim in gratia q̄ me con
fortat ih̄u dñe. et gra dei erit dilec
quā nob̄ concedat ih̄s q̄ cū
Sīmo i cōfessiōe dñi

Postquam consummati sunt dies octo
ut circumcideretur puer etc. Luce 2o

Cum incarnacio filii dei sum-
me fuerit nobis necessaria co-
magnitudine fuit homini cognoscenda ut
affectus hominis ad ipsam dirigeretur quia sicut
Aug. dicit amare rem ignotam nullus po-
test et ideo dispensacione divina commendatum
fuit est ut res singule singulis nominibus
distinguerentur quibus homo haberet no-
ticias singulorum quia nomina habent proprie-
tates exprimere et ideo congruum
fuit filium dei singulari nomine nominari
ut cognosceretur et cognitus humanus affectus
ad eum inflammaretur ut dicitur postquam etc.
Ubi primo proponitur nobis ut humilis quod probat
nutus circumcisi expressio ibi postquam. Secundo pro-
ponitur nobis ut cognitus quod dimittit nobis
expositio ibi vocatum est nomen eius
usus. Circa totum in quo sunt due
consideraciones Prima est de eius circumci-
sione secunda de temporis eius applicatione. Circa
primum sunt quedam questiones. Prima questio est quod circum-
cisio delevit peccatum originale et ac-
tuale in parvulis et adultis sicut nunc
facit baptismus excepto quod paradisum in-
gredi non intrabant sed in sinu abrahe
quiescebant. Sed adulti salvabantur
per operacionem bonam sed parvuli in fide
parentum. Secunda questio est quod circumcisio data fuit
ut per obedienciam mandati abraham
placeret deo cui propter prevaricacionem
adam displicuerat et in signum mag-
ne fidei abrahe qui credidit se ha-
biturum filium in quo esset benedictio
omnium hominum et ut ille populus a ceteris
nacionibus distingueretur hoc signo
Tercia questio est quod circumcisio mutata est per
baptismum quia baptismus communis est et perfecti[o]r
... quia licet circumcisione peccatum de-
leret tamen graciam non conferebat nec virtutes
nec virtutum augmentum ut in baptismo

Et nota quod triplex est remedium contra ori-
ginale peccatum. Primum est in statu nature
scilicet fides parentum de parvulis et utrique sacrificiorum
in adultis ut dicit Gregorius. Secundum in statu
legis scripte fuit ipsa circumcisio. Tercium
in statu gracie baptismus. Quarta questio est quod
Christus voluit circumcidi. Primo ut omnem
materiam errorum tolleret. Secundo est quia aliqui
dicturi erant ipsum carnem celestem
vel fantasticam attulisse unde in circum-
cisione fuit probacio vere carnis per
proprii sanguinis emissionem ubi sumitur
documentum quod statim Christus ostendit hominem
remedium per carnem humane nature passio-
ne et hoc proposito passionis ordinat
post de circumcisione. Tercio est ut subiret
deo se legi nobis exemplum humilitatis preberet fuit
enim necessarium homini ut legem legislator
legi se subiceret ne observancia legis
homini impossibilis videretur. Ideo ergo legislator
duriora sustinuit et nobis leviora depo-
suit quia non venit solvere legem sed
adimplere tamen sciendum quod non subiciebatur
legi que datur ad iustificacionem ut
iustificaret quia super naturam et hominum
et consuetudinem conceptus est et natus
et propter hoc dicitur venisse. Puer dicitur
quia purus ab omni cogitacione humana et
ideo incepit ab omni humilitate que fundamentum
totius perfeccionis seipsum enim exinanivit
formam servi accipiens quanta gracia enim
excellencia deus servus perfecit transgre-
diens deum videret deum legem lege ser-
vare. Quinta ideo ut nos spiritualiter circumcidere
mus. Est autem triplex circumcisio spiritualis
Prima est omnium peccatorum et hec est penitenci-
um qui se a peccatis et circumstanciis peccatorum
circumcidunt ad quod pertinet circumcisio omnium
sensuum et membrorum. Secunda est superfluorum
et hec est religiosorum qui omnia temporalia
a se abiciunt nichil proprium sibi retinentes
tamen enim habens scilicet propriam voluntatem
que abicitur per obedienciam sensua-
litatem que abicitur per continenciam et temporalium

possessione que abiit p̄ voluptatis
pauptate intelligendū hī q̄ tria sunt
in nobis cruciferida ꝓ hī ē crucifixio
cordis de q̄ dicit glosa in fidei puritate
ē mente custodit cordē crucifixi est
ex quo p̄z q̄ crucifixio cordis fit p̄ puri
tatem fidei et admonitione cogitationū
malarū dis dungī crucifixio cordis est q̄
purificat animā ab immundis cogitatio
nibz et interioz̄ maculas absterdit
illicita quę prius curā amputando. ꝓsa.
ꝑ lauamus mundi estote desistite malū
cū. ꝓ. hī est oris q̄ fit p̄ sermonē arboz
bonā fructuosā. ꝑ. nō q̄ mala lingua
ꝑ dulcitate malitie sue dulcia mala
opat. ꝑ. Omnis lingua est dissoluta et
hī generat turpes ymaginationes
in cordē ꝓ hī cū. xx. in dictionē logice
ne assuescat os suū ē eā illa ārbū
prū. ꝓ. hī est litigiosa et hī extinguit
tarditate ꝓ. Proū. 10. qui profert stultitiā
dicia insipiens est. ꝓ. ē detractoria et
hī semulat dissordiā ꝓ. ē murmurans
et tal q̄ fundit patrem. ꝓ. ē secreta ꝑ
melas et tal ꝑdit fidem cū. xx. qui
denudat arcanā amici ꝑdit fidem
ꝓ. ē minas et tal p̄uocat contra
se indignationē dei cū. xx. Iurationi
bz assuescat os suū multi ex eis cruci
fixi illa ꝓ. est iactabūda que multiplicat
margaritā p̄ū. xxv. ꝓ. est dolosa falsi amici
et illa dissipat fraternitatē. q̄ ē seduc
toria et blanda ꝓ. est mendax que
ordit dolū. ꝓ. ē lingua duplex
que ꝺ turbat patrem. cū. xx. bilingues
maledicti q̄ multos ex suis turbant
pacem habentes. ꝓ. ē crucifixio est
carnalium voluptatū hī aut q̄ fixit
ē gemeria que habet ꝑ q̄ ānā quatuor
ad appetitū bonī et hī ē duplex vna
que ꝑfrenat appetitū voluptatum.
et alia que ꝑfrenat appetitū dum
taxat de quibz sēnera hāt mediocri
tatē linea rectā mensura observabis ut
nec voluptati dediti q̄ digni et impuniosi

1 ꝓ. q̄ ꝺ rogat mortis ꝺ crucifixio ut nō finiatur

appas ner animā tenacitate sordescas
hī enī voluptas ē ꝺ cludenda q̄ multa
mala fiunt ꝓ. q̄ rogī ſpz fiat q̄ mur
ꝺ voluptas cruenta ꝺ cupiscenti admi
ſtrā dadutoriū fit. ꝓ. sterilitate bonoz
opū induxit. ꝑsa. q̄. Nūc audi ger
venet tibi hī die sinonimb sterilitas
eo fant ignem deparuete nrī dñm
te epulone. ꝓ. ſpualibz deliciis ꝑuat
hī deliciata ē q̄ solatio dñi nra et no
dat. admittentibz alienā hī. q̄ pena
etiā q̄ uitat a porc. ſ. q̄ti glori
ficauit se et hī deliciis fuit tm dat
illi tormētū. ꝓ. q̄. est q̄ volut ꝺ
fidi ꝑpt dnō ꝓ. hīmd ē doctrina nostra
docens q̄ quibz in principio vite sue
debz a vitiosis ꝺ fidi et bonis mo
ribz ꝺsōri q̄ fiunt ꝺ crucifixio debz fieri
p. 8. ꝺ utes hī. n. b. ꝓ. hīma est dies nū
trie in q̄ nascit. homo. est sol mistice
nascit. in aia ꝺ membras pridie ydus
hortedi q̄ dei mdictū in rms obtutib
offert. ad ꝺ uote breue diem nūm
et finē nūm hī plane vespa est
ad ꝓ. demorabit. ꝓ. fletu. ꝓ. nōte ē addi
matutina letitia ut audita fiant
nob deo mane mane in sua hī enī ē
vespe et mane dies vna est aut
ista dies mistice reddens vnicuique
qd̄ suū est. nob miam do misericordie
in hac die puer nascit. ꝓ. dies est
principie in hac adiūxit ꝑ de ꝑsenti
seculo nay redē elegit nu ꝑfa dñm
etiam malignantiū ꝓ. nadiū fluctuat
hī. ad hoc forte enī mult solutudinē
no aduertes ꝑpa infirmitate id nēta
est ꝓ. dies que ē fortitudinem in hac
die elegit congregatione que ꝑ fortitudinē
ſtribit est ut castrorū acies ordinata
ve aut soli q̄ si renderet no habet sub
lenatem se. io ꝑfa ꝓ. pusp dicit odiū
aut etiam malignantiū addidit. timabo
nut dnorentes in me meas ꝓ. illuescat
dies tpis ut queat quo reserues

possit dīrmenbes motꝰ voluptate curio-
sitates elationis. 1o. ullus fiat dies pace-
p quā oīa aspa et dūa tanta gplectare
ssia et ꝯtractione paucore tptatio superbie
to uītarīg ē dies. Ps. Ssl. qualitate et ng
dies. s. Deuteronomꝰ m qua melꝰ est labo
rosū ꝑ totū spatiū ꝑ qꝫ dies ē paucoꝝ
ꝙ dies ē nūia que ē discretio q ē mr
bitud et ffectus tribuatio dq ꝯtribuit.
puer ut non plus vel minꝰ fiat et qꝝ
tara ē eius defectꝰ supplcat dīg obedie-
ut nō plꝰ nel minꝰ fiat nr alit qꝫ
spat faciat. q. dies ē dies etīa dqua
nos ego dicim. salue qꝝ ubi cuiusbꝫ
salꝫ optata d medio trie ꝙsumit ad effm
ꝙ d obs benefico sint plene finiati et qetata
pro ē qꝝ melꝰ potest vltate quetare
misi vbi no obi. alterꝰ potentie dne
mr. dño. ho. aut ē m solo deo d qꝫ due
mr. ois vo boni. ad mllꝫ appetitꝰ qetat.
sionet totalit sanctaꝫ tu ois appetitꝰ de-
sideꝝ ad sanctate ꝑ nullu bonū nr deū
pot sinare nostꝝ appetitꝰ intellectū
nō emi creato melio intellectꝰ ꝙ possit
ad maꝝ requiare q. cor mꝝ est inquietū
donec requiescat m vltimo fine dn
ipa. melior ē dies datꝝ sup milia
dm. em alie octo dies quibꝫ puer
spiral tribuit. p. ma dies ē natalis
ne que ē multū curiosa qꝝ nascimur
filij mr. ē impiosa qꝝ deplicat ad mi
seriam. Jo. ff. mulier nō parit tristicia
habz. Destructa qꝝ metitur dopiam
Job. nudꝰ egressꝰ fui ꝛ brenissima breui
uiuens tpe rē nō vertissime ꝙpat. um
bre sim illud ps. ps. dies mei sicut
umbra declinauerunt. Primo ita sicut
umbra cito trasit et euanescit sic et
vita nra. Job. ſ. Dies mei velociꝰ trasie
runt. 2o. qꝝ sicut umbre rēmeri non
possunt nec hoa que ꝓcrit nō pot
esse pot. ecl. ſ. Nemo ē qui sit vnat
et qui quig rei habeat fiduciam. 3o.

qꝝ sicut umbre nullū vestigiū in ma
net sic nec dierū ꝓcurso. Tria sunt
mi difficilia. et em penitꝰ ignoro
ꝙ via viri in adolescentia aut
nauis q trasit aquas aut anus
q trasbolut acra quoꝝ nō ē vestigiū
duemre 4o sicut umbra ita fiditu
dine torpis et nō ē torpꝰ ſ. et vita
nra nō est stabilis vite ꝑpetue sed
fluxꝰ quid ē aliud viuere qꝫ vita
trasire. 1o. qꝝ sicut appropinquante hora
mortis apparet umbra longior sic
videt. hoc ꝙ amplꝰ debeat diuine
fine ei ia appropinquate. Ihe. 6. Ne vob
qui derelinquis dies et longiores
umbre facte sunt de vespe. 6o. qꝝ
sicut umbre tante sunt sic dies nre
sunt tantus tantillus rēc. 1a. Dies
e dies morte mortui rē sunt quos
mors ꝙsumit atꝙ exterminat. Donab
torꝰ quicti corruptione in qꝫ mors
omꝫ ꝙspexit. vt Dicit. 2a. Pio 1e
Omnis mortis. rē. ꝙpter tria. 1o. ꝙpter
totalitate qꝝ pp pctm ꝙ fuit d primo
pute omꝫ in turpitudinem. 2o. ꝙpter labilitate
ita festinat curritꝰ ad morte sine
dormitatꝰ sine vigilem. 3o. ꝙpter tribꝰ
qꝝ sunꝰ cor tra gen. 3. Pulsus es
rē qꝫ mors e nob ꝙpinquissima vn e
qui pea passio qua totꝰ natꝰ spe. tꝰ et
solatꝰ natꝰ Judea crudelissima qꝝ
nemini ꝑcit nisi nel pcori. Juda
tissima qꝝ nemine veretur. feroxissima
qꝝ totū qsumit deuorando vsqꝫ ad
nichilū. Est fallacissima qꝝ promittit
ubi longa spacia vite et subito te
fallit. Est occultissima de die ei qꝫ et
hora nemo sit nichil nichꝰ hora
morte. nescimꝰ quo qui vbi moriam.
qui mors vbiqꝫ nos expectat. Vn
fluxꝰ. nichil rēg morte et nichil rēg
hora mortis. nescimꝰ quo qui vbi mo
riam. qui mors vbiqꝫ nos expectat

3ª Dies ē ſpualē nitiat q̄ ē i genere
mete m̄ Deū p̄ gram ſ̄ſ. mutabilem
et ſuſceptibilem et m̄ bono q̄ firmatem
vñ de ea exponit illud ſo. 1. Quod
aut̄ inuenit eū dedit eis potestate
filios dei fieri ⁊c. 4ª Dies ē q̄ ſideratio
morte ſpualē que ē ſeparatio aie a deo
p̄ peccm̄ qm̄ peccō m̄ subq̄ filius ē mortuo
vñ videndū q̄nō ea q̄ m̄ tm̄ mortui
fuerūt m̄ peccō denotent. Mortuus
enim p̄mo incipit infirmari 2º
1 † estuāe febricitare 3º claudit oculos. 4º oculi et
et alij sensus nō percipiunt. 5º separatur
aia a corpe. 6º fit ponderosus 7º fit
imobilis 8º nō erubescit. 9º fetet
ſo. putrescit. 10º a vermibus corrodit.
11º fit abhominabil. 12 fit frigidus
13º cōtrahit ab amicis. 14º sudario
uoluit. 15º ⁊ feretro ponit. 16º fodit
fouea. 17º ad fouea portat. 18º sepelit.
19º ſic cū lapidibus et tūa ponunt
Similiter nō peccōr mſſmat. q̄ desipit
velle q̄ arui honestare et q̄ē signū
ſpualis mortis vñ ecc. 22. Sapiens
ⁱⁿ ſapientia ſua p̄manet ſol stultus
vt luna mutabitur. 20º febricitat
et q̄ estuat q̄ m̄ eo ⁊frigescit caritē
et estuat desiderio peccādi. 21º claudit
tur os a dyabolo ne ⁊fletat. 22º lucē.
Erat ihs ejciens demonium et illud
erat mutum. Nec nō videt p̄ p̄sentē
ſideratione. Psa. 42. Quis reus
nisi q̄ ē vehementer peccō. 1º sepat.
ab aia ⁊ vita ⁊ deo cuius gra ihs ea vivi
ficat. Vñ opus eius sine gra fuit. 2º
fit ponderosus p̄ ignauiā et acci
dia Job. 1º. Fructus sui ministrat ipe. 3º nus
4º fit imobil p̄ obstinationem
Vñ fiant imobiles q̄si lapides. 5º
nō erubescit p̄ impudentia. 6º fetet
fama. Ysaie 42. Ascendet fetor eius
et ascendet putredo eius. q̄ simplex egrit
so. putrescit p̄ mora. 7º peccō solutus
3º to putrescunt vermes in sepulchro suo
8º corrodit a vermibus p̄ ⁊sumo. 9º
Psa. 4. Subter te sternet tinea et operi
tua vermis. 10 fit abhominabilis p̄ pec
horroze. Ysaie 42. q̄ vilis facta es nimis
ut eras tuas tuas. 11º fit frigidus p̄ frigi
amoris exercitationem. 12º q̄ tepuit. ab amici
ſ angel. Ihs. 2º. Contempserunt me amici
mei. 13º sudario voluit. male ⁊suetis
Dmus vñ sudariū a sudore diras p̄
tator cum labore et pudore rosicē
ſetat. 14º ⁊ feretro ponit. p̄ malū q̄
15º fodit illi fouea p̄ ⁊petitionē
peccōr. 16 dūdit ⁊ fouea qua frat
17º ad fouea portat. p̄ timor que finit
spes future correctionis. spes longioris
vite tue ⁊ satisfaciendi. solatiū peccī. 18º
Sepelit ⁊ inferno. Luc. 16. et sepulto
ē in inferno. 19 ponit ē desup lapides
et tūa ⁊ penarū dūsitas et ⁊petuo
Ysaie 22º claudent in carcere sempiterno
20ª Dies ē q̄sideratio natiuitatis p̄pe dicte
quere in figuratione euangelii de natiui
vñ natiuitas ppe vñ dicit. Dies luceat in me
p̄ lumē nāle rationis possit fieri quid
agendū nō in quid vñ agendū ad vitā
eternā et ideo nocte fiunt lucubrationes
Diationes in q̄ meus illustrata aquis
cerebri illa que dyabolice ordinat in falsa
et ideo ortu sui capitis totū orbem illustra
unt q̄ ipe erat lux vera q̄ ⁊lūat. 21º
es ē ⁊sideratio mortis mortis sue vi
sunt ignes. Vñna q̄ est q̄ mortuus ē
pp̄ peccā nra p̄ p̄ vetustatem et nouitatē
mentis. 22ª q̄ est q̄ decens sunt ⁊ponere
genus humanū q̄ non deceret dyabolum
na tota nam pp̄ vnū peccm̄ ⁊petuo
q̄depnari p̄ si tirano non fuisset ⁊ſectū
2ª q̄ q̄ tale ⁊pactio debuit fieri p̄ satis
factionē. Nō est q̄ ordo dine ⁊suetudinis
q̄ ⁊ punirebat vt nullū peccm̄ vnū
nocet ⁊ mutuū. p̄ homo fuisset si ⁊pano
nō fuisset p̄ satisfactionem q̄ q̄ ep

sanctificans esse Deus et homo hoc quod
dicit. Ideo dicit quia sicut per unum hominem primum mundum
de omni ita per unum hominem qui mundaret omnes
istos non potuit fieri per purum hominem. Et
hoc fuit per primum quia sicut per primum hominem
peccatum fuit et mortem ei qui non potuit quem
mundum solvere debitum morte nisi per mortem
quod per nos omnes eramus debitores mortis
Secundo est quia oportet ad perficiendum hanc ipsa
nonem assumptus deserere penalitatem. Ideo est
quia esse assumptus quando natus ut in ea meritum
non vitio etiam per tale meritum assistit in tot
tribulationibus passionum. Unus autem fuit per primum
mori si non et pena attracta per primum per
se tria et pena per primum attracta in alio per
oportebat pari. Tertia Dies de memoria in
die oportet malos multum timere post
orto transitus primo quia deserunt suos mortis
sine consilio de vita Daniel. Et modicum
dedit et libri aperti sunt. Secundo est
Secundo est quia multos habebunt accusatores
Secundo est quia multi testes erunt contra eos hi
primo Johannis ultimo. Tres sunt qui testimonium
dant. Primo quia debet potestas primo iustificari
et. Secundo quia debet sententia congnoscendi
et. Tertio quia debet gratia et voluntate meritum
Tertio quia nisi hoc nullus esset noster potest corpus
pro pre nel pro amore vel odio Domini.
no argumentet magnitudo pro nostri impetret
per intercessionem Dona plurima. Primo quia sa-
piens et [illegible] eum michi latz per 16. omnes
bre eius per omnia eius. Secundo quia non
potest tribui noster ab ea potest appellari per
quod prodest de labiis meis non faciam
mentionem. Secundo quia penalis nostra immutabilis. Psalmo
mus corde non extinguetur. Tertio quia amplius
non erit locus mee misericordie. Clausa est
janua. Quarta Dies est in qua mundabit. puer
ipse et Dies nostrum per quod filius sapientie
Dei mundum para nostrum Domine
et quia nostra bruti quia filius est
et per hoc quadruplex finis. Debitores
per Deo et Domino multiplicat per quia per
hoc et Domino Deo per subiectionem

vel oratio fiat voluntas tua. Primo quia ma
gister meus et Dominus ei debilitate
quia discipulum oportet vedere per enim
est veritas per principium aliorum nostrum veri
tas. Secundo quia dominus noster Dominus ei omni
donorum vedere ratione. Unus quia mihi non
imputat per confessionem confundet. In magna
imputatione. Lucas. Johannes quando habebat
villicus. Quia quia noster Dominus ei
gratis hostes multa. Tertio quia frater noster
Dominus ei Dilectionem quia coheredes
nos fecit. Quarto quia medius noster Dominus
ei patientia tribulationibus non timuerunt
mundo. Primo debet corpi servitutem
quia quia non magistrum eum de eo qui de alia
Secundo debet primo adhuc qui capiti Domino eum
qui a fuste columbi fuge primi si non
adhuc primum quia de illo legimus vel
vinum. Tertio debet mundo quoniam
quia bona eius sunt transitoria et non senatus
nisi solum felicitas quia commutat et
Domino talia et abutenda. Spiritualis
consideranda quia ita beatissimus
defunctus sit spiritualis natus sit nominandus
et puto quia non potest enumerum
notari qui ibi quia scriptum est et notatum
est nomen eius qui notatus est. Hoc
est nomen fortissimum et optimus appellatum
aptius spiritualis ab angelo nuntiatus
et a suis ordinis desideratus. Est nomen
admirabile quia sapiat hostes. Gratiosum quia
dupo habemus fidei fundamentum spei
firmamentum augmentum caritatis mu
nitum gaudiosum quia nubilus
mi corde melos mi ore aure mel
ore splendor in mente. Delitiosum
quia presunt cogitatio lenit placatus
fiunt scriptum instruunt lenis gratiosum
quia videt recte risus clandus gressus
surdus audite spinone mutus vita
mortuus. Nomen benedictum quia
ostendit patrem virtutes optimum. Quia
sine scribas sine legas sine doceas

sine q̃dñtiꝫ a luds ope fanas mihi tibi
sapiat mihi tibi placeat nisi ihc̃ noia
q̃ tua infantulo ihc̃ habeat sibi q̃ noiet
Deꝰ filius splendor pr̃i ymago ei⁹
vtiq ꝺpotenet hēs trinꝰ ꝺo rex ingu
Dns Dnaticꝰ habeat sibi q̃ Diatrin
ope q̃ vnitꝫ et bis tuctꝫ q̃ mi ꝓpsam
sitiꝰ tiuit mi Doctine eruditione
pugilem sicut patuit mi Dnāli Debel
latione
ierē ꝺ ꝓmox ꝛtribulatione haec
q̃ nocꝫa sims sic bis roia sit tui
ihc̃ q̃ salnator mi q̃ a mudi tami
tate que te ꝺpugnat a demonis
falsitate que te infestat a rationali
fragilitate que te cruciat ihama de
nocte mt̃ tot hui⁹ vite flagella ꝺ
ihc̃ salnatoꝛ mudi salua nos q̃ ꝓ
cruce et sāgine ꝛdemisti mudi nos
salua mihi Dulcissime salnatoꝛ cafor
tado debilem cofolando flebilem ad
mudo fragilem sed ifirmu vinu est
q̃ tu fletu referi q̃ nō turbat a misterio
q̃ nō statu tu nasciꝫ crucifixꝰ et nocti
bꝰ fi. lucem Dies octo exspectaꝫ puto
q̃ ꝓ septenariu qui ꝺ octonario detrahit
ministras Diuinaꝝ et moraliu vitu
tu tu virtute et tumulo pace figuraꝫ
q̃ positꝰ aiam ꝓ fortitudine Dulcia
tollerauit ꝓ nocturna misereꝝ suscepta
neit ꝓ tenebraꝝ carnaliꝝ grauissimas
superauit ꝓ prudentia mundi et oculi
hostis insidias declinauit ꝺ q̃ ꝓ
positꝰ ꝓ fidem Deū omi auctorem ꝺ
tellexeit ꝓ spe tuꝰ omi ꝛnumeratore
ꝺ odibꝰ ꝺ pibꝰ sinus aspexeit ꝓ rari
tate Deū tuꝰ omi bono⁹ laguore
toto corde dilexit et ꝺ mi die ꝺ
nostriꝰ ab acis odibꝰ fantastice ꝺgma
tionibꝰ ꝺ barnē et ꝺ tibꝰ cogi
tationibꝰ patrat odibꝰ aie morbꝰ et
mi ordinate affectionibꝰ ꝓ ꝺcipiu

gressionis mi Dno Dulcit ꝛnquesat tur
puer noiat ꝛ tue Dulce nomen ꝺpomꝫ
tue eius Dulcedo sentit ꝛ et gustat ꝛ tue
ꝺcipit ꝛ tute tue ꝺcipit iocūditatem ꝺ
q̃ tu sensit Dulcedinem p̃ ꝑ ꝑ bis noui
ꝺpositionem ꝺ illa felic⁹ nūs et spūalis
maria q̃ ꝓcepit mi ihc̃ noie demoma
ciri. miracula cumulari eros illuiari mi
firmos curari mortuos sustentari sic
et q̃ultari q̃ tu ꝓpius ꝺ te et mi alys
q̃ tuus bis filius ihc̃ demones fugat
ꝺ pcul Dmissione ceco illuiat ꝺ tene q̃
nomis ifusione et tu effinat ꝛ fortes et
viriles ꝓ grauiq̃ q̃ ꝓ pus erat infirmi
ꝓ culpa ꝺ q̃ felic et bis nomen q̃ tale
merut habere virtute q̃ sua Dulcedine
alu letificat ꝛ ad mentē rebētate ꝺ
dit et roborat suam Dulcedine sequē

Octauo ī vigilia epiphanie

Defuncto herode ecce angelꝰ Dni
apparuit Joseph ī ē. ꝛ. ꝺ. q̃ Diat
ꝑ licet omis angeli sint spūs tui ne
omis spūs angeli et ad⁹ tue solū sunt ap
li tui ꝓ eos aliq̃ nūciat. ꝺ ꝓ sensu dei
mi ībq ꝓ ihc̃ exorte fida q̃ritur gra q̃
Deus factꝰ e homo optuit q̃ misericor
diarum nationes agnoscet ꝛ ꝓ misericor
diā q̃ ꝓ ꝑ q̃ ꝑ isse angelꝰ ꝺme te ꝛ mise
a deo ut patet mi ecclia. Ubi sunt ꝺ
gfiderationes ꝺ ꝛra pmū ubi Diat ꝛ
de dna vocatione tu dicit ꝛ de fructu hoīs
ī nō q̃ ꝓ sacrilegio q̃ herodes q̃ misit
et scelꝰ q̃ ꝺ pueros ꝓ egerat. ubi Dns
eū ꝺuasit mi mortem nā morbꝰ regni
eiq ꝺuasit Dulcis uta ut dicit ꝛ Diatꝰ
tionis supplicia sic mi Deū conabat
ꝑuare ꝓ magento ipe mi filioꝝ suoꝝ
nerone punit ꝛ ipe aut furore
ia plene nobiles q̃ ꝺ inde ad se
colligi et ꝛbudi iubet mi tarte ꝺ pau
stand tu spm qualauet omis mlicia ni

eius obitū omnis iudea deflevit. de vita pau
lo ante morte antipater filiū suū increpa
vit. p. quos filios suos quos ante nea
verat. s. alexm et aristobulū tales q.
fuit erat herodes qui digna supplicia
pulit fidei. q. erga fuit q̄ omni ratione
q. ordo debuit iustitie hoc requirebat q.
nullū prius maneat. de primitu no q.
tale scelus quisit de puerorū quotidie et
aliorū et salvatoris p̄secutione ut dic̄
fatue irrisit. io vino dna e. q̄ iuxta scripta
ps. mea e. vidi et ego re. hz heu quid
de illo qui adhuc no cessant prius suis
p̄ceptis cōm et mala vita scām affectos
nerare. hz de talibus publice dicit. b.
herodiana malicia et babilonica re
migitas e. nascentē velle extinguere
religione et alibi paulus ifit. si quid
end ad salute p̄mens si quid religionis
ont. quod ipse fisset plane tu egyptijs
paulos ifacturi generis nequitie no
tuit. dno nascente dimi p̄secuti salua
tore. hz. b. denuo si p̄ns sanct. dedit
p̄ius ipsorum audire non vult videt.
timorem ab eo substinere p̄secutionem
qui suggestione maligna ex puerilio
similitudi occasione acutus ab eo alias
quas idemnit q. a deo qui sagienem
eis fudit. rex hz dr. de furto herode z.
eo mortuo multe mortibus. p. vulpe
q. separat. aia a gra. h. morte corpali
q. separat. aia a corpe. hc. morte et ne
pene q. separat. aia a dei gra. hc. vita
et ubi dnt. de angelica amonitione
ad obsequio salvatoris no dici. erat apparuit
q. angelus ne. ubi sunt. iii. gnes. una
est. q. de pol. dei ordinata ipatio nascēs
sunt. ra. dnationis. qlibz alia modo
passi. fuisse hz ipse modo expedirebat
et ho. pp multas rationes. p. et iuxta
na no teneret. tam diligēter a deo ut
ex ho. ostenderet fidem dilectionem ad

horem et ex ho. p. amorem eu attigeret
et ut ista fortissimo esse efficatior et ex
relleum no fieret. s. p. talem qm erat
defuncte diligi. lis ex pte sui dni. dni
dt. humanā. ubi pp. ho. scripta est. ut nā
p. q. perirent et tenebr. et corrupti
e liberaret. a corruptione ut supra p.
horem mortuoru. a. q. ep. ho. ministeriū inter
nos debuit agitari. ministerio angelor
et sunt tres rationes. prima ratio e
ex. ordo ipationis debz vide ordini
puritatis. q. sicut malis angelis
p. tentant mulierē et mduxit eam
ad tpationē et delectationem et tande
ad peccm. ita decuit bonū angelum
ad gnm salutare et deferre de diffinio
dampnationis. a. no e. ipi damnata
no salus valebat ad generis humani
ipationē. ex. erat ad rem angelorū
instauratione humana nam ruinā dicta
mi. ipi angeli eor. ex. vident fatuem
prius. ubi glo. magna e dignitas adhuc
ut una quelz ab ortu suo nativitate
d. sin custodia habent angelū deputa
tū. ho est. q. ex. ho. ipis angelis amici
tie meritū arti. le et hodie p̄sunt tu
ad custodia corpis ne tempt. a mal
angel. tu ppt animā que statim tu defiat.
labe peccti tu defuncti corpi et fomite
ipi sistentie dubii e. ad bonū vel
ad malū q. et ggrum sunt ut vita
ego deprecor angelū habere custode
mi. ihesu. mi. dicit. q. defuncti multa
angelor. ad gloriose ei. obsequia depu
tari nullatenus ambigimus ut custodi
ret herodē salomonis et dicit. q. iste
angeli sunt de supinis qui inferiores
nuncian. a suis superiorib. superiores
a deo ex. ihesu dnicē missi sunt
a deo hunc. s. ubi ante apparuit angelus ne
ra. q. est. q. no solū angelis sed etiā
ioseph sunt. ad ministeriū dnationis

et ḡ ꝑ ḡ vt eius mīsterio foueretur
vñ ysidorꝰ videns eiꝰ q̄ ioseph ad mīste
riū marie erat electus ꝑ ne q̄z puerū
gestabat et tuebat. ꝑ. ad significandū
q̄ ioseph erat ꝑ putatiuū m̄ cuius rei
signū angelꝰ apparuit ei m̄ somnus q̄
q̄ ī sōnus videt. sanctꝰ videt. et
optimatus Nam h. N. l. somnus e
uiculū et dñobilitus sensiū Nam
ſſḡ et ēḡ motiua m̄ sōno ligant̄
et ideo visione descripsit. ꝑ. ad significandū
q̄ erūd artiū m̄ gaz valle lacrimarum
miserie damnationi obsecundat. Nam statꝰ
huius miserie apt. ad statū celestis
patrie sicut sompnus ad vigilia dicit.
Unus q̄ sicut dormiens nichil pot cla
re ḡgnoscē ḡ p tenebras sanctissimatis
sōpiendo Disturbat q̄ aut euigilat
tus ꝑfecte cognoscit ocia ꝑ
dia q̄ sunt q̄ modū sōpiū ocia
obscure ḡgnoscunt q̄ aut ubi erunt
q̄ euigilantes ꝑfecte intuebunt. sic
Aplūs. nūc ḡgnosco ex parte ꝯ q̄ roz. ꝯ
ḡ no ē q̄ sicut homo dormiens ꝑfecte
delirari non pot ḡ dñs delirari se fin
mat ē m̄ impietate q̄ a euigilat
percipit illam delirationē fuisse tame
tā ḡo q̄ delirat̄ q̄ ī ꝑ sōn. q̄ nudū
rūsticū. q̄ tuguriū voluptatibꝰ nisi
tantū ḡ languentē q̄ a euigilabūd
penitentē ista delirationē fuisse dane
ysa. 29. sicut sōpniat ēsuriens se ma
dē cū a. expergefact̄ fuit vacua fan
ta ē aīa eiꝰ ītē. ꝑ. ad significandū
etiā q̄ corporalē obsecundat. m̄ carnalis
m̄ q̄ illi ſſ. ē nūgūd q̄m a nūre ēte
nis et secularibꝰ negotiis ēgnes
cit ꝑfecti agricultura visione meret.
ī statū gr̄e plationis ꝑ sōnū nō.
q̄ sicut a sōno ligat. ſſḡ corporales
ita a gr̄e platione ītē sicut a sōno
ḡgnit visiones sic m̄ gr̄e platione
vñ subdit. ioseph a sōnus ītē ī m̄
principale est de morali eiꝰ exponē
dū ḡ. ſſ. ḡḡ m̄ ad optimenda bitudinē mī
ē mala non agē nisi erūd quis ſſ. fiducie
bonis operibꝰ nisidare. pubꝰ meret̄ ira
et ēd q̄ soli operū virtuosi ad meritū
vocat. Mt. 20. Vocā operarios ītē q̄ videlicet
ellā dā. D. defuncto herode ītē ī sup̄ius tē
tationibꝰ. s. mūdi. carnis et Sathane
q̄ tptationes nō ordinat nos. Dapnare
nem. ītelligit. p herodem. ī singulari
ī addit. postea defuncti fuit eiꝰ q̄ne. a
puer. ubi possim addere ſſ. contra
q̄ nō solū herodes ſſ. erūd principes fuer
dorū et alij fuerūt nere dñi nedum
q̄ erūd nūc mortui nutriat. ꝯ. Dicit. p
nulli defuncti sunt cui angelꝰ dñi appa
nit m̄ sōnus ioseph m̄ egypto. p. ioseph
ītelligit. attritꝰ q̄m ſſ. displicentia
de peccatis q̄nſſ. ſſ. non ꝑfectam q̄. dicit.
augmentū vel appo. ī nō. q̄ sicut m̄
nālibꝰ. Duns dicit. q̄ non redit tactus
ꝯ. tero sinaguꝰ. q̄ aliquādo ꝑtes magis
dnudit. cōtri tero q̄ ꝑtes minutissi
mas redigit. ſſ. spūalit. roz Duns dicit.
q̄ inspectando die non redit ſſ. abnat
ī affectu ꝑte mortando. ſinaguꝰ tero
dicit. q̄ incipit a pte ꝑpositi ēsistere
ēnus no totaliter quiescere et ꝯ potest
dici attrio q̄ vere dicit. q̄ vōs ꝑfec
ab affectu ꝑte resilit. vñ attritus m̄ affectu
libꝰ dicit quidam displicentia de
ḡritis differt sicut m̄ forme et fōrmo
habens ꝑte displicentia appunt. ageḡ
ſ. nudrīq dñi nūc ꝑ dissimulationem ne
p scripture informationē nūc p flagel
lationem d egipto. s. d mundo ad egyptū
mīptat. tribulationis angustia ī re
nera quidē mundum q̄ habet. q̄
habundāria tpalium et delectationū car
nalium no est ꝑfectiū q̄ no sufficat ne
quietat ſſ. magis fastidiū ꝑfectū q̄ ſſ.
ſſ admixta tristitia ꝑ. ſſ. eternā

In epiphania Dñi sermo de epla

no possimus p nos attigē io saluatoz
p ppheā ysa. sub metaphora lucē ondit
se dortorem lucis salutē d. Jungē illumā
re ait. Ubi duo dnūt. 1o mo ppont
se ut i expressibile lumē illustrans vnū
sa fidei vīt. ibi qz venit lumē tuū 2o
pbz se dmutabile diligens ea ora sua
bontate ybi fingē illuare 1a pm
vbi ppont se ut arressibile lumen
illustrans vnūsa fidei vīt. ad dnūt.
venit lumē tuū sunt 3. 9. 2o 1o ma
9. ē p luz lux lumē radiq et splendor
sunt i de rāluē. Differunt tm ratione.
Nam lux dnat formā corpis lucidi lumē
dnat formā corpis dyafani in quo ī cipit
sicut talor est in calido corpe et caliditas
que ē calefrio Radiq aut dnat il
luminatio p linea directa ad corpa et ea
vbinq; est radiq ubi est lumen p se ēq.
gitur cum ea lumē ex reflexione radioz
solis ad aliqd corpa terrsd et politu sicut
ad aurū vl argentū quiq aut lumē
qz ē qlitas p se alterum sc. teli q non fit
gtinuū et ideo subito in uīs ī aliq aut
qlitatibz pz resistentia gtinuū fit
successio 1a 9. est p pt. Diuina
naz et quāda dnat lumē essentialit
et ppe illustrans no tm nutriens p spi
rationē sz etiā nr doctrina fruct et
gūsationē Ita sicut lumē sz illustrat
illustrare et tenebras depellē et etiā
ad bonū gnaliter dirigere ita et
ppe sz p gram illustrare mentes hoīm
et pioz tenebras depellē et etiā di
rigē ad bonū etnū de quib ī Jo.
Deus lux est et tenebre in eo no sunt
Vñ glo. Cū in vult sonetate habere
ad lucē pellat tenebras prioz et
tenebre nō lucē sonetate habere ne
possunt 2a 9. ē p pt ppe dnat lu.
ihrusalē Duplex mo pbo obiectū
qz ipm solū homo ysse potest
vñ Aug. qz ipa vita illuminans
2o principaliter vt d talu dicat sonet

illuari quadā principaliter lux lucet
intellectui q nos illuat ut speculā
mr et dirigat vt vie opem. vñ dnat
qz venit lumē tuū 2o in principale ē
qz ybz se mutabilem dirigens ea
sua bontate ybi fingē illuare ybi
sunt quidā 3. 2o 1a 9. est p illud vtile
dicit ad pfectō alterius sine quo illi
ffīb vñ habēi no potest pz p hō lumē
multū est vtile nob ad pfectōem vite
spualis ita vita spualis multū depdit
p tenebras prioz et p subtractionem
lucis vite. lumē aut p qd ē expellit
tenebras et ad lumē vite 2a 9. b ē p
mia nā in se abte sine 9. q lumē ē
tenebrosa Ita sicut se hz aer ad lucē
sensibile ita mia nā se hz ad lumē
intelligentie hz aer de se tenebrosa ē
nisi p tempz lucem sibi. Jta nā mia
nostra de se tenebrosa ē nisi p tempz
sua lucem 9. illuāt. 1a 9. est p sol
haur lucē ē nob vtile pp tria primo
qz ē via obligabilis dirigens nos i
finē et nos obernāt no p mutui 2o
qz ē veritas in fallibil nichil in se
habens fictū nec sit veritas in creata
mente fictū 3o qz ē bontas in qua sibi
in eo appetit quiescat et quiescit
1a 9. est p 9. lumen expellens tria pmo
genera tenebras depellit 2mo tenebras culpe
qz p gram euacuat vnde 1. Joh. 2.
Tenebre transierunt et verū lumen
iam lucet 2o tenebras ignorantie qz
dat lumē sapientie expellens vnde
eph. 1. Ut det aliqn tenebre nichil lucis
Dicit 3o tenebras desperationis qz vnū
dat lumē vite 1. lumē in quo attingit
fontē lucis ps. in lumine tuo videbimus
lumen 1a. 9. p 9. lumē dnat lumen
vite illuminans triplicem vitā. s. ife
riorē superiorem et eternā vñ 1. Joh. 1.
fuit p nob adam in quo tenebre
2. aut in xpm manifestatum eternā
et 9. p gram quiescentem vñ phi.

ipm et ea dyaphana appa
pt corpa immutata ipsa
dor ab e ea reflexione ra
dio. sol

mores m tpoantiu no querut pfice ad
hm vmendid nsi pfroze m formenti ere
pt Empioze p glaz p quid ad actu gtepla
nonis dei fice eleuemur nug nuo
e Nd melpl potest m operatione trastede
te ppe vtut nsi eius vtg fornficetur
sicut dyafonu no potest lucem illuare
nsi actu rapiat lucem hz visio ceiç
dine q est nob vita e acto tiastendes
facultate humane nature et io ad eius
gsecutionem requirit lumie gte quo ele
uen: Hs q. est p ad qs lumen rapied
d nob requirit Dispo. Dispo aut qsistit
d qo nt affres exigit ad bonu et utel
lig illustrie ad veru hor aut gusione sit
sf vt quis se laneat a tremis desideriis
et bolutate seçe bonas cogitationes e
eligibiles qi spes pmg cogitatio zspes
e bolutab. et no est. nd ep q. hm arbitriu
dimsi: habe p possimug hn rapie alio
modo quo est eligi et io diaz libi
arbitriu qe electione qsiderare oz ad
elione aut gruerit aliquid ex pte gg
nitine bitute et aliquid ex pte appe
titme requirit qsiliu p qd Diuidicat
quid sit alteri pferendu exepte aut
appetitme requirit qd apphendendo
arrepiet: illud p p qsiliu Diuidicatiu
Et no z: eligi libere arbitriu vocat.
desideriu qsiliabile qz ppiu eloms e
Is qd e ad hmem q aut mop: hmi
habz ratione hom. pz qz li arbi Dispout
ad hor li no sit facultas intelligedi
et bolendi hn Dr fiunge. sf affiu et m
telligda tremis desideriis ut no delea
tione rapeas d ipis nr. valz fiunge ad
amorem celestiu nsi mau gratie
sublenet: Hs. Igluminatq e m tia tetet
nostet eripiet. p hen quid rarent d
tris qm luz nulla pfra gignat hm rorde
rapide lutris mfiant fiundes et rapi
nas exe no ressant. De quo ecclo Est
ipo laborans et festinans et dolens

dpie et tanto magis no habundat quid
erid sarent m tia qm eo mmg eterna appe
tit quo magis m hmoi vite pfris inquie
tit hn luce z. Ina mea habes multa
bona pdita m anas plumes quidam
erid rarent nisi qm appetenda despiciens
ne ad ea insurgat carnali infinitate
finat. hn gsil dr. q ne agenda sunt opa
no dplemq eterid culpa ligat mente
vt no surgere possit hys dicit: surge.
quidz es. s. De viis ad vtutes. De
torpe negligentie ad exercitiu bone opa
tionis de apetitu rapte taliu ad de
sideriu eternoz A. q. est q illi qui s.
se disponut illuminabunt. p tpt gratie
et doctina Ho est videmq m visu cor
pali et suo no fit m visu hz spuali
flam ad visu corpalem tia erigit:
Simile e gltas instrumenti. s. oculi m
quo diuat aqua que e sola humor vitr
est dis
positio medii. s. lucis non erid videt
oculi m obscuro filii impedit. doua
sinestis mensa lucis qz excellens hmle
corrupit sensu. hm e presentia obi. s.
colorz ppa. u. spialia visiu sunt colores
quid suo actu rapit dem ad visu
gdurit Ecce no tia erigit: ad visu
spualem Homo e spiritualis nationis
qe oculi ne mquo tangi nisi spiritu
sultat imago hn erid A. ponit
oculos corpis corda corpis z. me lucis
stellificat. s. ppter qm dicit. Joh. 3. Et lux
dm sid d mndo luce sid mundi Ho
e Nam ppter se hz ad oculu rationis
sicut luce nubis ad oculu corpis Nd
luce nubis irradiat tenebras fugat
colores rformat quam tetigimus et nd
demonstrat. sic luce spualis. s. ppter
se irradiat mtes Hinc Joh. 1. Erat
luce vera z. fugat tenebras culpe
Joh. 12. Ego luce venit d mundu z. rformat
colores. s. similitudines dei m aia
ps. signu e sup nos lumen vultus tui

dñe ꝙ letificat mentem ẽm. Jo. Dul
te lumẽ et delectabile est oculis eẽ
ꝙ via demonstrat. Ad regnu celoꝝ
Joh. xi. Ambulate dum lucem habetis
ꝛ nr̃ e deor. prie celestꝫ qua dñdi
ꝙ fidem in futuro ꝙ speꝫ in tabie
ꝙ beatꝫ evo si fuit semus mer̃ illaque
ad videndam claritate ihesu. forme
nadꝫ vid pn̄. Hane sunt et quibusꝫ
pstigys oculos dmentu fallut ꝙ illa
sunt vba et dfallibilia q̃ fuit in pria
dñi Dnt sunge illuiare dñi ept est
lumẽ in quo illuiant. intellꝰ et
gra q̃ ept. affrub luc. ꝛ. lumen
ad ñuelatione gentiu et glor lumie
vent a nube claritate velat vt ab
dfirmus orat possit in se videri ꝙ
mutꝫ lue sicut vestimento si vltꝫ
appet voluisꝫ suo fulgore suo nos
tendet. petꝫ q̃ ĩnouaret ꝙ clari
tate sue magnitudinis mis omi tpa
nt. vt dfirmitas mia d eꝝ luce
clarescet et ꝙ accepta gram sue bñ
tudinis calore mutaret ñr̃.

Quinto nonis ianuarii epiphania

Cum natꝫ esꝫ ihesꝰ d bethleem iude
ñr̃ ciuꝰ. ꝛ. vt ꝙ. mõld loqm.
sciendu q̃ aia postq̃ puerꝫ ihesꝰ ꝙ
gram spualẽ accepit. cepit et noiam
tres r̃ges. ꝙ tres vires aeꝝ bñ reges
Dñi. qr̃ ia earm̃ principat. sibi Dnant
m̃ solus Dñus stridꝫ ortupant. pue
ru ia ꝙ effrus multiplices eis ñuelatꝰ
d fidate r̃gia ꝙ mtẽq mudi martyra
estimat esse querendu. querit g. medi
tationibꝫ inquirit assiduis. d rogant
denot. rogitationibꝫ vbi est qui natꝫ
e vidimꝫ stellã eꝝ in oriente. Vidimꝫ
claritate eꝝ fulgentem et denota
mente. vdimꝫ splendore eius rediese
m̃ dimus die. Nudiustiuꝫ voreꝫ eꝝ
que est dulcissima ptepimꝫ eius
odorem suauissimo cepit sinuꝫ dplere
delicosissimus. Vbi g. es que querimꝫ
vbi es que m̃ oibꝫ et ꝙ oibꝫ desiderat
vbi e qui natꝫ est rex iudeoꝝ ihesꝰ
notoꝝ. Dñe miserere. Dñe respice
mocientiu. salꝫ etna et̃naliter vulnera
et sc̃e bethleem iude domꝫ panis. Au
gstens dñi. vbi eius ept. dnatur
vbi p. confessione ĩmunt̃ celeste vite ꝙ
doctrina elimꝫ. in rmat. et denota mente
ĩmet. vt ope dpleat. et alios adplea
ꝙponat. ubi puer ihesꝰ tu maria mr̃
dnat. Vbi ꝙ. lacrimosa gtritione ꝙ
fructuosa confessione dulcedo celeste
gstationis degustat. ꝫ notandꝫ q̃
ihesꝰ queritꝰ a regibꝫ ad q. vt ipm̃ tu
od ĩmeretia adoraret a doctorib⁹ ec
ab ipo veritatꝫ doctrineta audirent
a sponso vt eꝝ dulcedinem ꝙ secreta
colloqua degustet. a maria mr̃ vt
ipm̃ pdñe ĩtuparet. vt ab ei aplis
nois alienaret. sic vos o reges ꝙ denote
ne vires nales q̃rite tu r̃gibꝫ tremu
vt adoret. q̃ creator d nãt vite fiat.
ꝙ ĩceptor m̃ spuali r̃formone q̃ ĩmi
nentes d̃ne vite collatione. nr̃ suf
ficit vob adoratio nisi q̃mulet. ob
lato. offerre dñi aurꝫ dilectionis
Dulcedo ꝙ bona collata tibi Dñe
nous ꝙ. fundia ꝙpria. Mirrꝫ q̃
nous ꝙ. fundia ꝙpria. nr̃ra q̃
nous ꝙ. pria ꝙ. pte ꝙpria. q̃rite
eiꝰ d tu doctoribꝫ ipe eius est doctor
qui docet eꝝ veritatem. Veritate vite
vt sciat vos ipos vtilit r̃gẽ. Doctine
vt ꝙgnoscat. fiater subiectos laudi
biliter r̃gẽ debeat. Veritate ipsius
vt intelligat. qualiter. q̃liter deo
seruiat. q̃rite eiꝰ tu sponso in orto de
lunario vbi quedꝫ fructꝫ pomoꝝ suoꝝ
tu unerulis querite d cella vinaria
vbi adimplebit. ferculi arcani sui
iucunditatꝫ Vbi amore sue. debitudi
q̃rite d rubiculo tu sponsi. vbi Domi
altissima munera sue fidei et ꝙpulit
magnificentie d. pete quod tibi

gusta ꝙ eꝝ dulcedinẽ que a suauissiꝫ

et dabo tibi ꝑ q̃ pauci ꝯ rubiculu mitre ꝑsu
mut ꝺ̄ sufficiat vob o reges q̃m ad ꝯ
trina supius q̃ q̃m ꝺ̄ ꝑsepio dnematis
ꝺ̄a cū gsona ad̄ mudu ꝑta e orta Deliuaru
ubi florent ste meditationes. r̄dolent
dnose operones ubi vigent delinose affres
n̄ fore mi ꝑ ste Dū potest tella dmaria
ubi illa celestia fernula odorat. illa dma
agelica gustant. quibꝫ anna q̃t alijs dn̄s
gsolam. ꝫ nūmne Dei potest rubiculu
ubi creaturis abstrudite soli sponso ꝓatu
sunt. sunt ostia. ubi sponsa reqmestrut
ut renota sue dilcois que ꝫ̄ hoiem nudꝫ
ꝓpi possit. q̃ tamē sicut scriptura testat
laborantem agricolā alijꝫ de fructibꝫ
celestē prie ꝑbere oz. et ꝯ ne ꝺ̄ficiat
in labore. sic apud nr̄ varia ogbria
martires nr̄ flagella vngines nr̄
cruciatꝫ et tormenta que senserut Dilā
solatia habant gaudentes a gspu gsilij
ste. gfessores post vigilia et ieunia nr̄
lacrimas et gemitꝫ senserut Dna gra
Dna sic et tuc sunt ꝯtermati De be
ngnitate Dulc ihu ꝙ sapissic sunt
ꝑsecuti. no cū maria ꝙ ihu sola habuit
ꝫ erā a martha post ꝓdicationem
gaudent ꝺ̄ctꝫ sunt et ꝙ gsideuter
ꝙ gaudiū aliꝫ nr̄ nre ꝙ replo no
ponsa in rubiculo et discipulis d gsisto
no et nr̄ vigilijs in Dūsono

Sono ixlic

Dn̄ natꝫ est ihc in bethleem
Jude ste. Nr̄. ꝫ. ꝫ q̃ dr. ꝫ etiā
Elio e possibilia. ad elciones nre ste
ꝑtinent ad actiones nras ea aut que
ꝑ nos agunt sunt nob possibilia dn̄
nre e dicē q̃ elciō no sit nisi possibi
lium. sili erā ꝙ agendi ad e ex q̃ dunt
ad finem ꝑ id aut q̃ e ꝺ̄possibile no
potest aliquis consequi finem q̃ ꝙ
plures ꝓuenerunt ad id q̃ est eis ꝺ̄poss
descendit q̃ no valentes viuere.
dn̄ id q̃ est impossle sub elciōe no cadit
ubi tuit plura sunt ꝺ̄possibilia. s. ꝺ̄ poss

simplicit̄ q̃ nullꝫ agenti subiacꝫ po
testati sunt creare aliud deū et ꝺ̄poss e
ꝑ accidens q̃ ꝺ̄ liꝫ possile sit ꝫ̄ nam
et tamē ꝺ̄poss fit ꝫ̄ sub ratione ꝓteriti
tpis ut q̃ ꝓteritū no fuit et. q̃ violata
no fuit corrupta et ꝺ̄possle q̃ dictionis
s. q̃ idem sit albū et nigrū tꝫ liꝫ
q̃. ipossle no sub sunt Dūe voluntati
tꝫ tñ ꝑt ꝺ̄poss ꝫ̄ quod liꝫ no subiacꝫ
ꝓteriti actꝫ agenti limitati tꝫ subiacꝫ
voluntati Dūe sunt q̃d deꝰ quandocūq̃
ad quēlꝫ generis ꝺ̄ctionem q̃ ꝺ̄poss
e ꝫ̄ nam q̃ ꝑt deꝰ facē q̃ ꝺ̄ctionis
noster capere vel intelligē ꝫ̄ glam
d ꝺ̄. De ūitate Et tamē intellectus plura
potest intelligē. q̃ nā possit facere
vt ꝑz d abstractionibꝫ multis Et
Deus gloriosꝫ vt Dicit. in secreto secretoꝝ
aīe. ordinauit modū et ūmedium
ad gsumanā salutē et ūnelauit ea
ste seruis suis quos spu Dūe gratie il
lustrauit ut quatꝫ d ihc ūgibꝫ quibꝫ
secreta Dūd gsibꝫ stella Dūe ruelauit
ubi sunt. d. gsiderationes Circa ꝓma
gsiderationem que e De magore origie
sue generatione nr̄ Dicit. ab oriente
ubi sut sex gressiones. ꝓma vt habet
d scolastica hystoria q̃ ihc tres magi
successores fuerit balaā q̃m stella
monuerit eiq̃ saturnino et a magni
tudine ste magi vocati sunt quos
greci zoroe ꝑ se magos appellant
quibꝫ Dns ꝫ̄ confessionē naturaleꝫ
volut ūnelāe et eo ad se Dūe ut
ꝑ q̃ venia petendi gaudet. Vna q̃
sicut Dicit ꝯfessionē sup matheū as
serens quosd Dūe q̃ quid seueroꝝ
aspectores ꝑ singulos annos ascende
rut sup montem victoriale et ibi ꝺ̄bꝫ
diebꝫ morantes se lauabant et ado
rabant deū ut eis illa stella quā
balaā ꝑdixerat ostenderet quadā
aut dies nr̄ sic ibide manerent stella

queda ad eos sup̄ motem venit que ha
bebat forma puer pulcherrimi sup̄
cuius caput cum splendebat q̄ magos
allocutus est Dicens ite velociꝰ & exqui
nda et ubi regem que queritis natum d
venerit. Hꝰa q°. p hūj magi venerunt a
oriente vbi Dies nasit. in eam fides
maneat q̄ fides ē limē anagᵒ. Dicit
eni scolastica hystoria q̄ venerunt de
finibꝰ p̄sarū et caldeorū vbi flumina
e fiba a quo et sabea rēgio dicit. glō
dt. q̄ hūj magi rēges fuerunt. qm et si
tā munerum obtulisse dñō nō ꝛō no
plures quā tres fuisse gdam. ſz tres
fuerunt principes q̄ multos duxerunt
d suo comitatu. Qꝛ q°. ē questio quaꝛō
qrit si fuerunt de vltimis finibꝰ terre
quō d tā brem tpe venerunt. Dicit aut
q̄ puer dñm potentia eos traxit
Ihū Dicit eos venisse d dromedarijs
et equis ambire q̄m sint velocissimi
Crisostimꝰ dicit q̄ p̄ bremū ar
p̄e natiuitate proferti sunt et stella
eos p̄cedebat et neq̄ esta neq̄ potꝰ
deserut. Remigꝰ dicit q̄ hūj fuerunt
nepotes balaam. Rege eoꝝ nō multū
distabat a tra ꝓuincias ꝛō tā bldt
venerunt. ſz dicit. venisse ab oriente
q̄ ab illa p̄te venerunt q̄m d orientali
p̄te nr̄is p̄dta est. publicē aut ipō
ab oriente venisse dicit. q̄ omēs q̄m
ad dēm venisse dicit. ab ēo et p̄ ipm
venit. ſpe. n. est oriens. ſm. d. ezech viꝝ
oriens. Vꝰa q°. ē de stella p̄ cuius
ductu reges venerunt ducte sunt
opiones. Sta aliq̄ dicit q̄ fuerit
spūs scē d spē stelle q̄m post descendit
d spē columbe sup̄ ꝙm in baptismo Crisos.
dicit q̄ fuit angelꝰ idem q̄m apparuit
pastoribꝰ erat apparuit magis ſz fid
genus dicit. ut habet. d scolastica hysto
ria q̄ erat verꝝ credit. q̄ fuit stella
de nouo creata q̄ redijt d materia
pristinā sno officio expedito. ſz
aut ab alijs differebat in sex ꝓmo

d augmē q̄ nō tēporis nō fuit creata
ꝛo in officio q̄ ita de die sicut de nocte
splendebat. ſo in dimissione q̄ p̄dict
d materia pristina completo officio
ſo in situ q̄ d medio celi. ſo d sinistra
q̄ sol in meridie q̄nq̄ nō obscuratur
ſo in motu q̄ magos p̄cessit monstra
tor. Ga q°. est q̄ luce ꝓpria dicit de
bethleem hūj venerunt q̄m quere ihū
solumō p̄ rationes quas ſremigꝰ ta
git. ſmo quidam dicit ubi natꝰ noꝝ est
q̄ lucē agnoscerent natalis tpe loci
hūj nō q̄ nouerunt ihm cui rēgia natꝰ
erat ꝛō credderunt q̄ talis puer nō
nisi in rēgia etate nasci debuisset. ſo
ut locū natiuitat̄ ei⁹ d. sē possent
ſo ut placeret. q̄ dictū est. De q̄on qualit
lex, et ubi. De ihm q̄ ubi ſmo. nascitur
ē xp̄s ſo ut studio maꝝ p̄ueniret
dapnaret. ſz indecoꝝ vñ ſ. dicit
q̄ xp̄s ē expectatio gentiū. De q̄nti
modo abrahe dicebat semē ei⁹ sicut
sa sup̄ressio nō carnis semen si fides
fem̄ dicitate generata et ſo ē q̄ dicit. Et
magi ab oriente venerunt. ſecūdo. Et
q°. sim̄ dicit. q̄uoꝝ. Documenta. ſd nimis est q̄m
res q̄ cui⁹ apprehensione tā. multiplex
utilitas studiosiꝝ aperit. ē dicta cautꝝ
et cui⁹ rei studet. et magi ꝙuenerunt hui
tā. ſz magna utilitas erit q̄m ducunt
q̄ sua natiuitate ꝙoꝝ vel oēm creaturā
rēformant et ideo erā ꝙuenerunt hui⁹
et cui⁹ ſtringendi. ſm est q̄m dicit
accedē ad ꝙm debz mudꝰ gradiens
vñ q̄ſ. Contēpnendi esse mundi si
rēgi ꝓpis cui⁹ de multeret. vbi tor
adhibitā negeat quis aliud quā ne
Diligat. clamat. Et ideo mundi dicit.
oriens q̄m ē cōis alijs calidi et mundi
Dic mundi alijs est. ſz superbia calidi
ꝙ grupisceuid carnis. ſcundi. q̄ ad
ante lentatem. ſm ē q̄ sint gregis
mundi quis nō potest. nisi vera ſpes

(ſcis) (l. nonne eis) (de ſide)

Ang[elus] d[omi]no solo c[on]silij et ultimata
q[uo]es aie Deuote d[omi]ne Duc[is] in beth
leem unde q[uo]d m[u]ltat[us] Dom[in]o ozl
d[e]f[ec]it ortis e orare tofiteri et q[uo]de
sit mens Deuota e Dom[in]o oronis
M[ag]ist[er] Dom[in]o mea. et est Dom[in]o
ffessionis pulcz et laudis ps
bti q[ui] habitant in domo tu Dne
i[n] sla sclozu laudabut te ipud est
cend Dom[in]o ifessionis quando ad
dortm[a] p[ro]dicationis. et quando ad
mefnud panis sanctus h[ab]a q[uo]. est
p inquisino Duc aplij tue magie
ggruebat q[ui] pricips tenebraru
nos sub eq tenebat potestate ip
ffe fit p petrm d[omi]n[u]m rpm dnculia
mun. q[ui] sibi q[uo]tine defendet et ifiste
valem d[omi]n[u]s [q]uos] Dicit i se vel per
tote obligam[us] nos eq missioni. ex
tue unte ppa no possim[us] euadere
ps sicut nauis fracto gubernaculo
illic tradit quonus tepestas dpulit
s[an]c[t]e xpe p petrm auxilio gre p Dito no
stor fiant q[uo]d vult ps q[uo]d vult dpa
et misi deus manu valida sue nue
solvet ifft ad monte d petroz uitul
maneret petroz q[uo]. sermo Domus
est et sic gstructy ip p se no valet
ppedes fraudē ps si no i[m]pugnat
sine motionu statu Deus ppugn
e auxiliari nam na sine me e
ibi auxiliari ubi maioz e diligencia
d[omi]n[u]s rapti d trauersanti ilegatu et na
dpena positi sint in magnua d[e]
gencia q[ui] indigent liberatione
i[n] sepone et ad priaz i[n]uocatione
et a supplicij solutione Dn[u]s Duante
pricipe tenebraru cogruebat
Dnm gsilium d[e]petlari Dn[u]s Dic[it]
d Diebz herodis regis hierodes
d[e]plat[us] glorians d pellibz et ps
demonem qui gloriat[ur] in malicia

so debemq veri magi ee. p sapientes
et p sapienta Duari ssna tam Cui
cend xpus sit p stauroz roz[is] dz ipm
regē ip sit p voluntate qui est veluti
ne sapiens p ut Dnq[ue] alune maiois
et shabz odbq potentis Duari et dpare
nd ifingenciu in pte spiritu Ds est ip
no dnem[us] insi d pancta gjunctione
nione nuq ipm querebant in ipsius
qd m[u]ltat[us] pare visio Nam deq est
sona pax et id destordia sibi ingrat[us]
p bn[u]s odbq dicys que gt riat[us] deo
Dn[u]s esse solid d pacifice dnem[us] Dn
Aug[ustinus] Caritas e via Dei ad spem et
spem ad deu ubi caritas no est deq
no est sp[e]s ifidencia est de ggruit ps
applicatione cui dicit. cui natq esse
ipse ubi sunt s[an]c[t]e gnes p[ri]ma q[uo]. est
p tps natiuitat ipi emt aptus ad mt
pellandu d petrm Ad tale tpus e
optimus quado deus e ppitior p[ro]p[ter] q[uo]
fuit tpe natiuitat ipi Dic[it] tocti
d tiles a doctozibz et sibz p tpe fuit
natq ad ifestibilitate gencq spiritualium
Deo ut Sc[ri]pt[ur]a Ut ubi venit plenu
tpus misit deus filiu suu xp[u]m
Dn[u]s tpe fuit queniet[is]simq legatus
ad ista ifidemone q[ui] unusq pte
pinat Dn[u]s Aplis Dicit p tpe e
pax inq d unusq unus ipe cui ifide
tuit utrumq natq in suo natiue salvo
Dn[u]s Dicit cui natq esse ipse. h[ab]a q[uo]. p
lom ppus dhabitationis p gruit ubi
inuenit et de duenendq est. e
mens Deuota. sibi cend spualiter tulit
dhabitare cui d[e]mat se p gnuq et
gloriad. ps hec est mens deuota cui ipa
sola sit rapax p tre et gle ps Ang[elus]
Dn[u]s luz celi et quicq alia creatura
Sanct[us] org Dei tu es spalis cooplacentia
mens deuota Dic[it] Dom[in]o long dei magie
tame p[ro]pe Deus Dic[it] long aie q[uo] ps.

et potens est deputate 1a q fidemano
e de magoz dnestigatione solicita
ad Dr. vbi est qm natꝰ est rex iudeoz
Vbi sunt 3e q̃nes 1ma qe est q quā
mus fi. Diuditatem Deus multe lmutibꝫ
tie. qz ctēq scriptibilis ꝓz hꝫ fm̄ qdā
tite loco tiat. qz respice ꝓsepe vbi
iacebat qm gtuet mudū respice de
serto vbi morabat. qm d nubibꝫ
tonat. qspice patibulū vbi pendet
qm tbuit vitā qe qm natꝰ e alicubi
est 1a q. q nusq requiendo est qz
dne iendo nisi solū in deuota mente
que tē Deus. triplū Deū no vtiqꝫ dne
mt. d Deuciis d honozibꝫ in voluptā
tibꝫ in q̃nibꝫ multi querut sua bona
Dnem no ea dnt. in tm̄ fraudē
vmētū. qre q vbi dnat. Certe ora
ista ꝫ tpalia et oēm excellencia fu.
sunt transeundo et d̃ꝓpatione eoꝝ
ora velipendendo Non ea dnt.
d voluptatibꝫ carnis vbi mors subdit.
sensualitati Nō ea dnt. d affectu
carnalid amore qz ipe dicit qm
amat pter nel mer plꝰ me non
e me digus Nō ea dnt. nt angelos
et sctos nisi q oīa creaturaꝝ estima
tionem excedendo in ꝓpatione ad deū
ipm̄ non dnem in ꝓpatione ad deū
dnt. Vn Dicit. in cantica Cū ꝓ
trassissem eos dnem que diligit
aiam meam q visionis eius meos auferā
nisi ꝓphaz estimatione priuilegiaꝝ
relictis dne et ductore hom̄ mensuras
transcendēt eū q in e sup omes honores
no dnerunt Vn Dicit. vbi est qm
natꝰ est qi d. d mente deuota 3a q.
q liz voluit in regno sit aue ꝓ nimio
nem sit dns suoz actiue thi non
e sufficiens potentiare dns vn non
potest volendo facē ut ad id qd
vult vel eligit ꝑ dmobilē se habeat
et ita quadrupliciꝫ ipo sit dns suoz
actiui in ꝑ mobilis se habeat in bonoq
eligit nēm est adiutoriū gre Dei. et
sic potestas regia coplet. in hoc iudi
uolutate qua et gra stabiliente in bono
ꝓpt. quod Dicit. pa pe ultima dies
eis gre qm vocauit nos de tra glorie
suā ipe ꝓficiet resolidabitꝫ Vn Dnī
rex iudeoz Iudeus nt stat. ostium
tpm figit quelibꝫ deuota qm ꝓficit.
gfessione preco et laudis Dnī Deuiꝫ
honorificentia se iudeus eius missionē
et dicem 1a q fidemano est de ipso
la duennone. qz mirates Donid dne
rit puerū nē ma. Vbi sunt 3e q̃nes
pa q. est michol tri predict. disposito
ad gram sicut solimodo mulieroni.
qd pz nō ad dispositionē ipm̄ stat.
nitoz diligens exāmando ut si cet
aliquod obstaculū amouet. et ita oīa ut
aiad dispa ꝓ sp. lia et ea se posita
tolligat in scipa ut ei nens obstaculū
amoneat ipm̄ ꝓ nichil aut dispat.
sicut ꝓ solicitudne exteriorem tales
ei nuorat a solicitudne cnēm. Vn
ꝓdm ab ista solicitudnibꝫ aiā occupā
no habebit qcepiu mundi n. et nouū
amorem Vn Dicit et mirabit dnus
q.d. ad talem dispationem ipm̄.
tollio affectum ad ea et ad q̃nda. ad
mt. 1a q. q sit homo interq dispatus
sunt salꝰ ꝓ gram ipm̄ mirabit tri
nitibꝫ adornando plam gra ꝑfectis
in ordine ad acceptione Dnam est
quedā integritas et decor omn cnēs
sicut eid pulcritudo fructi no e nis
ālitas ꝑ integritas ꝓsurgens ex multi
tolore figura magnitudone et pro
tione ista gra que est aue decor est
integritas ꝓsurgens ex odbꝫ cnibꝫ
qz nullꝫ e deo accepta et grata nisi
sit pmptꝫ ad singula bona opa
bnosoz et si sit ydoneꝫ ad dnandū

ad nug Hosthu stat pulsans ut assuis cor
bis sibi aperiat et introuittat ad quia deu
fuit p honore suor redemptionem bñ
Ge. plr intrantes inuenis q sensug et affectus
debeant tna ru gra expe trolligē in domo
s. aie Denote hñ aliqñ dicat domg dei ru
Sind sermo est mteltem istruens no
net affm ß dñs populu ru sustinet affm
ad amorem attendendo tra. g. e q quor
sunt signa ostendentia ppm dee nob
p gram. prime cordis amantudo de
ptis q puer nuent ne maria q dñz
amare niare zñ pe. Cor qd gnouerut
amaindemem aie zñ t. si panptatem
diligmug q p. duolug e pans bñ gñl
Panp natg est ppi. panp erit panp
abit zm est si delicata gerpnung q
ppi ng pcepia irlmat. ubi nbg e nunc
terre bñ dam. po. Mane desiderabilem
no gnedi t. m e si bba onosa no tramg
q vacat mfans mt carta bñ zñ qm
rnsodit os sñm rostrdit anz. p ppm qm sna
e salg aie. ta. gsiderato est de gnpti
abseq. gnosa eqbitione q prudentes
adorabat eu ubi sunt ce quis pd. est
q in ipor pueo erat ng effabilis bomtas
q hos reges ab vltimis fimbg illuanis
venit ut dplerent illud ysa. 60. Ambu
labunt gentes ng lume tuo et reges zñe
s. n. admnas ppa vbute mouz ad se affi
ut ferrd quato mage excellens veris
bomtate ipe a q retera q noe bom. Aut
p pnpationem et io ratione istug ex
cellencie sibi soli debet cultg latie bñ
pmittit. et prostendentes adorabant eu
et ysum fuit pplatu longens an pe
adorent eu omes reges zñe za. q. est
sunt reges post adorationem aptis thezaurg
sus obtulerut munera sir et nog cad
munera spualr offerang s. aurum thus
et mrra. Intelligendu est q triplex
e thezaurg s. cordis ore et opis de quo
libz istor thezauroz hñ tria offerre
debemg De pmo tezauro s. cordis de q
dicit luce 6. de bono thezauro sui
cordis pfert bona pmo offerang
aurum dilectionis pure ecce za. testimt
arrham auro mundissimo s. cor sua
nu testimt nutg daffre sonus m effec
tu caritat que est pura m affectione pu
ror d bonore: purissima d intentione
t. offerang thus deuotionis bñ dñ.
ere. l. De laude nsti ignis erat sul
gens et thus ardens m igne. thus
d igne e deuotio d feruore ignis
effulgens est furor p q. m luceus
mt. l. sic luceat luc vra dñe. t. e. murra
gemmis. murra end est amara
sit et cor penitentis ut sicut fumg
murre p ignem ascendit p despm
mudi vel religionis zs thezaurus
est cor de quo zñ zi. Thezaurg
desiderabilis ingmesit ng ore prudet
sapiet de quo erad tra offerre debemg
pmo auru laudationis. De quo iob
ab aglone auru venit. Aquilo e
septentrio que p gram. ss. fugat. bñ
deu multu laudañ debemg q d pecul
nos pservat t. m. thus oronis pe dirí
gat. zo. oratio mea sicut incensum t. e. mur
ra afflictionis de qua iudith sa. legit
se murra optima iudith p. 16. dicit
q holofernem s. dña. m. q fumdit bñ
aug. s. arezes dolores dña. no e
figmug q in ru plagis pteroz moz
q intendo sinaung t. thezaurg est
opis m. 6. Thezaurisate vob zñe
De quo erad hñ tra offerre debemg
t. e. aure nunc erad za. pone thezaurus tuus
tu d precepte altissimi et pderit tibi
plg qua auru hñ precipit est date
elemosina luce 9. Date elemosina
zñ thezaurg e bone fame ran. 8. e.
O dor vestimentoze nioz vestimetu
e bona fama benedictione a deo qsequmur

bñ dem ꝓculose dempnuꝫ qui ęstimat
eos tm̃ hominꝫ qui malbꝫ horꝝ or-
dinē et non ꝑmus eos ꝑ quoꝝ gſilium
et fraudem et ꝯtationes hoīe ꝯtigit
Nam iudei ꝑ nō malbꝫ ſꝫ lingua
ꝑfabebant. bñ en nascturum bethleem
ꝑpalabant ut ab herode nec arcerent bñ
hi. hēodiana malicia ē nascentem
ꝯtingue velle ꝛeligionem et alide ꝑ
mulos ꝑſt ſi quid end ad ſalutē ꝑtinet
ond. quidꝫ r̃ſtit vel repugnat plane
nō egyptijs ꝑmulos ſtabilitꝛ ſuis
nec ē ꝯtat. ꝑmo nascente dnō ꝑſe-
quit ſalvatore bñ iudei predentes
ꝑpm ſ. ꝛeligione ī bethleem ſ. ī deuota
mente nūbꝝ. et tu bethlee deuota
mens quies ī tua ī deptione iudis
ī feſtis qꝛ dicet ī tm nulla nec̃ꝫ minima
es ſ. et mōto dīna arreptione ex te end
qui dnō ſ. nſtꝝ ex. bone ē bone
fame qui regat. ſ. ꝺformet ī regie ſpualꝫ
ſplm. ſ. ſenſꝫ et cogitationes et affectꝰ
ipſi. ꝙ videntes deū ꝑ fidē et ro oppme
dꝫ qꝛ ſtrig opibꝫ mudi. Ita g. eſt ꝙ
ꝙ mens ſcā ſuis cogitationibꝫ et ſinꝑ
turis meditationibꝫ ſuis et ꝺ celeſ-
tibꝫ gaudijs ꝛeplationibꝫ oblectata
et genuit et ſuſpirat ī tm̃ ſuis ꝛegulis
et abſtinentijs ſe maceat ad uſaria
videns ſe nō poſſe ꝓualere ſalti bla
dis ꝑſuaſionibꝫ uterid ea aggꝺit fraꝰ
dulent. ſ. voluntā offerendo bona ſpūlia
deſiꝛe colorata et nō manifeſtat tur-
pidinem cordis et tue voluntis qui nō
reſilent malū frequēt arreptat et
ſe finudat. Ubi quid ab ī uerſꝫ ꝙ
ſe et diſpliceret ſibi ꝙ oibꝫ malis ꝙ ſtent
roganus ꝙ ī ſi ꝑficiet ī dne ab odoria
mala tue ꝺuſarius arguet eū ꝺ. quid
ſanus ſuta iſtam vis ꝑdē et futuram

ꝑua tua magna ſint et multa nec̃ꝫ
ꝑ tot et tantis et ſi te ꝛones nō ſuf-
ficiūt ſatisfiūt applexio tua tenēa eſt
et vita delicata noli te interficē
et io more magoꝝ audiens dnī
deceptione eius opportunitate latet fugiendo
ſicut ḡo ſapiens fugit ubi ſimpare
nō pot bñ ioh fingit ꝙ deſertum
end ꝛg. quaſi a facie colubri fuge
ꝑtis bñ ſequit tue herodes ita ꝙ dyabꝫ
vocatꝰ magꝫ ſ. ſeruete ī more ſardoꝝ
ſ. ſus affrodꝝ Crisſ. dicit ꝙ hero-
des videns ꝙ nō poteſt magos ut
blandimento flectē ut mūbꝫ ī more
ut auro cōrupte ut ꝙſentirent miſtione
rēgis ſ. ꝙpd io illos deꝛe cogitauit
ne. ſ. ꝑderent gſilium declmando ut
diligent ſcirent ab eis tps ſtelle et
addit nū dnenecte ī nudiate mi nē
applica moꝛaliꝫ ſc. qui eū aff audiſ
ſꝫ rēgem ſ. callidam eoꝝ deceptione
abierunt ſimendo occaſionem ī tra
ſl. ꝫ gſideratione q̃ eſt de ſtelle api
tione et ducatu exhibitione nū dnī.
videnꝫ eam ſtellam eoꝝ ubi ſunt ꝛs
geuſiones Ita g. e ꝙ quadruplex
e ſtella dirigens nos ad debitū fine
ꝑma e nūbꝫ qua d oriente viderunt
qui e noſter intellꝫ qui dirigit nos
ī meꝫ precipue qd e bonū optimū
et ꝙ filiū ihū ī ſe eū ratione boni
ois Ita e ꝙ amoꝛ ī e cognitio qꝛ
ſꝫ. dicit ꝙ. de ī natate Nullꝫ pot
amare cognitū ſꝫ bonū e ī amoꝛ
ꝑ modū obi. ſꝫ nichil e obī ab ali
quibus nſi ꝙ ut e apprehenſū et io
amoꝛ ī requirit aliquā apprehenſio-
nem boni qd amat. Et io ꝺ. etiā
dicit. ꝙ viſio coꝛporalis e prīa. amoꝛ
ſpūd et ſilr ꝛeplatio ſpualis pul-
critudinis uel bonitatis e prīa ſpūal
amoꝛ ſimi boni Hoc etiā ihūs dicit
dicit. ſtella viſa ī oriente ꝙ ꝑ eū

tegrucione dirigit nos d fidei amorem
2a ē etiā vgo de ij mīi 2e Omnet. stel
la qr iacob et io by Dunt. stella maris
hr. end hr Durdueny d fno Durato. et p
ptm Dunt. oīs qm nauigant mare
by quoniam sunt dpcul gstituti prel
latid rēuertut ad hmoy stellē Durātu
et io ad ipus Durātu ē d od pculo ū
uerē pr hanc ppetate meito stella
maris ē vocata vt Durat. De ea vidnt
stellam maris gauisi sunt gaudio
magno 1a stella ē eqr qm de se Dunt
apare vltimo 2o ego sum stella splendida
Nam fulgencio Dunt ipam stellā
magos Durentem fuisse situatā
d medio aeris. ista ppetas gnerit
ppō qm Dunt. mediator dei et hoīm
by cuiq rei signum erā Dunt. medium
tre ph. qualitate 1a nā qua hr duo
extrema bnā qd sunt sub noctema
et aliud qd sunt sub mestria hr qr
medium sapiat nāz extremoru sit
vtriqz extremo priapas mediū. qr
do primo statu ītrat duorenciā de
2o penalitate sit end mediat mi
nos et prem sustinetia passionis
1a stella sunt qr. stroz by de ipa
stella nos Durente Dunt. qr ita de
die sicut de nocte lucebat sit ūica
qa stroz nocte qnq mudi illuiant
splendoribq ptonis 1a stella e sacra
scriptura 2a q. è qr nō plea. assidentes
de deo merent. piam Duratā spūli
by Dunt. qr tres magi ihrlim digressi
fuissent Duratū stelle amiserut
by Dunt fulgencio qr stella nō duxit
eos d ihrlim hr ppō sēm venerat et io
qr sup stellam non viderunt qr gētes
ampliū quam nāte pdiderunt Dūi
nū 1a q. è qr magi qr stella visa ha
bebant unicā gsolatione videntes
end stellā quas. pdiderat qm ihrlim
mittant q̄nsi sunt qr hereden ea
serut gaudio magno qr stellam Dun
tem ītrupauerunt hr valde sp qr ipe
sistit ad magno labore dicenti 8o
sidemao est de occultu primu nāe
ubi responso accepto d sepīus vbi sunt
gelisiones 1ma q. est qr magi missi
sunt ad ppā et alia vid et ipor et dei
na prudencia 2a et io Dunt glosa qr dei
nō sunt et adhelia hr ab ipo deo qr debet
derabat Dnūa sne volidate si debeat
rdē ad heredem vl nō tm et pmeo
vel eq mrem de tua fuerut dstruti
ne fides et ipor Dmūet. quo ad meritū
hr et visionem d sepīus modi sint ne
rdirent ad heredem et alia vid etc
1a q. qr petor a deo elongatq et prin
et vid petr ad ipm rdiē nō potest. si
oz ipm via alid s. pme m nūsione te
nere. hr aut via Dunt. amensio et pmeo
Dunt. a bono quutabli ad bonū stabile
bile tota et pfid mente applicatio ut
Dunt. end solet 2o 1a Constituid dico
rorde dno zēc 2a et io gsl d ornelia Dunt
a rgione mea superbiendo debet. dns
q sequido nbid retitud quedendo ds
essimq hr rdendu est ad eu flendo de
endo visibilia despiendo et mi
nem affligendo 1a q. è qr ipos repe
d A debz imitari deuono ppatus. p.o
a magne sapiene qr ppm natu ni
fidē agnouerut sit et nos debem
deū pfidem qne è nīd hr sapiencia
by leon. Albūz noticia creatore sui ob
hoīs pecq est 1o a fernore dpnsino
nus qr viso signo celesti fesse m spūo
hr. Dicunt a finibq rmotissimis m
ndeam applic. merut. sit et nos p
striduū bonoze opū ad ppm ne festi
nemq 1o a prudencia nūrogandone
qui rgem et tota ierosolima p turbabit
.D. Ubi è qui natus è rex ndeoze sit
et nos debem turbare et dsmue
gsiencia gentes vbi sit rex ndecoze
-2. rol. vltimo vosmet ipos tptate si
esse m fide zēc 1o a deplensione ml

Oratio ifirmi

O
sceros tos ꝑ mam dei vestr. qua
torretio fraterna ē medela sme
medū quo ꝑtō medet. ifirmitas
ut imut. ꝑsidoꝝ de fide bo. qm blando
bo castigat. et nā corrigit. ac̄ns necesse
ē ut aggrat. tū dolore cui abstinendu
sint que beuter sanari nō possunt. ꝑ q
ifirmi. no tos. salutaria ꝓpellis ifirmitat
es io ꝓto dmutat occurrendu est. Ne
magis benuolentie ꝙ seruitate plg re
uerone ꝙ reuerone plg ueritate quid
peccat tū nomo mim sme ꝓpensione
bniat. dū aplis more prudent. medici
qm debz dmutari in suo principio ne
nutrit ne ualescentes fortior fortior efficiat

et dissimilis muet. ꝙ ꝓpiens ipiana nam
egritari corruptione originali quam secu
li medicamē mutē. informare dicens
Obsecro tos ꝛc̄ et ꝙ medela naz deputa
informans ꝗ se in q. forma Na quida
ē morbi expulsiua Alia sanitate collatiua
Alia nē offortiua Alia robore ꝓpatiua
ꝗ ꝗ. in epla q. dmplex occurrit offide
rario Cetera ꝓmud que ē de medicina
morbi expulsiua tū dicit. Obsecro vos
ꝛc̄ sm ē. grelusiones Prima ē qm ipia
nā est quida appetitꝰ sitio qm dicit
sensualitas que ē corrupta ꝑ ꝓtm
originale et dordinata delitando sme
libidinosa q. ex ea ꝓcedit de quo dic.
rectē. Nam cum bona q. volo facio sz
q. odi malū illud facio. ꝗor exponit
Augꝰ de malo coactionē q. q. stat
esse nomd ipsa sensualitas q. in sz
pulsu fomitis vndit ꝓpetuose ad sme
nonē creature delitabilis vñ licet
sensualitas fomite corrupta. q. multipla
totalit̄ tollit. in ꝗor vita tal ꝗ corrup
na nō ꝓcedit quod homo rationabili vol
possit ꝛpunē singulos motꝰ ordinatos
eisdem ꝛa. q. necessariū est. q. ꝗ
sensitas a flumen cupiscentie ꝛsingat
na ipa roborat multiplicat rone
sme sz. ex collisionem multiplicium
passionū ꝛi. ꝙ vehemētia desideriorꝝ
3o. ꝙ fallacia tridumedio iudicium
rationis q. per salutem sme distur
bond. ꝓpalibꝰ 4o. ꝙ fatasmata vana
tione 5o. ꝙ ꝛpetationū vehementia
3a. q. q. ex ꝙ mā ꝛquirit. sec. ad
ꝗor ex aduis muet. a morbo ꝓto
Primū ē ꝛsptus ad imam dei Na
tū ipā mia et mstia sint. deo appro
ta in magis ꝓpe dicit. misericors
quid nisi tū sme nob nō possz ee
et miam sz sme nob potest exhibe
sz. q. mia sz ꝛspicit. maiore indigentia
et io q. cura spūli sz ad ipm ꝛspicit

habeamꝰ ipa eni gmpuissiõe ad idul-
gendu Na ꝙ. Ec. tm libenlit. Do ro-
donat oẽm dnia ut id no dspnd
ulnsendo nr. gfidat dsperando nr
mnꝰ dlegu dpmendo bñ dnt. Jo
hel Conũtnid ad dnm deꝰ tm
qz bengnꝰ et mserioꝝ est ꝙ dnat
gr. Obsero vos p miaz dei. s. vabis
dpensa p rnissione pteꝝ a deo vob
facta zñ e tm nus nascnis p qm
eni adal vita oendit. qñ meritu dpdit.
qz ꝙ qñe homo sequit. delitiones
tales et ꝙ d vita spuali pmo.
q̃ maxime meret. bñ st. qdlibet ej
fonte offerat corpa vra no tm meter
liz arno ꝛpugnet spus hostia d morti-
ficatione tm̃ liu desiderioꝝ et vicioꝝ
colorꝫ mortificate membra vra q
sint sup tra zñ e eq̃nid d vtutibꝫ
bñ dnt vtutes qz qnd e mdꝰ vite
spual bñ maxime sq̃nd q̃ne et vite
spualis e opari vtuose Na sicut mors
e sq̃nd vite st. exacerbates bonoꝝ opu
e sq̃nd spualis vite bñ dnt vnedem
glo ꝙ exhibitione bonoꝝ opu sq̃nd
eni mortui hoies e qñ na monet. membra
eius d. ñ e d bono pseuerdia Na
usq̃ficatꝰ eni indiget tali ex. emo
spalr qz sine ipo no posset ad fmem
vite sine pseuerare Multe eni datur
gra quibꝫ no dat. pseuerdia deus tm
ff. patꝫ est petentibꝫ ea gferre bñ dt
sanct glo. j. d deo firmũ pseuerdiam
eni. Jo. fres d sapia nanct ff sol
tus claritas no mutat. Na stultꝫ sicut
luna mutabitur Jo tm ꝙ pseuerdia
dnt habeu alii. ff. qz homo liz ꝓpone
ꝙ se pseuerdia e qnda gmunio
qnda bonu vsq ad fmẽ vite ad tale
pseuerdia habenda homo nosq indiget
bono auxilio et nisq petit et rosto dnat.
a malo vsq d fine vite sine. Ec. e vra
dctio bñ addit deo placente glo.
vram intentione Jucundo e quasi fa-
ces ãe tm̃ pulcritudo placet deo

Est vra dctio q ordinat ꝙ debito et
mala que q debite ordinat bñ dnt
voluntas ex fine suo gsequit. ut pto
nel ꝑna sit finis bone voluntat e bo
tudo finis aut male voluntat e mali
delectio vel aliquid aliud q quo v
voluntas no debz q̃nesce bñ Ec. bona
erit meritoꝝ si ad actione vra aut ip
norem dei aut utilitate ꝓximi fiendã
mq Ec. est Discretio bñ rationabilis
obsequiũ d. ꝙ. Discretus ut s. mortifi
vita q. e nã gsequit. bñ dnt Cu
tpancia corpis vra castiget ut no ne
defint regant. Dissolui ff esse mag
bñ Ec. sup ma. 2o Ordinauit d me
cautas Distinctiones e vtuti ordinem
d pone tribuens decore ex. ꝓpter
tate bñ ꝓs Ordinatione vta ꝓpter
dies g. est Discretio no tm bñ q
da mediatrix et amica vtutũ ordina
le sanat ꝙ et bñ vtutes ex. ꝓpter
tutes qz affectuz et mores doctrine tol
rano e De medicina q̃a sanctificatur
ni dnt. Nalite gfom sanat sicut
qubꝫ ghes ꝓa e vide ꝙ sit complano
ff. Dño. vita ꝓplatina est assistens
spualis q̃ assistit aiã deo qz dnt
liz deus sit ff ꝓsens adhg. bñ res no
ff sint ꝓsentes deo: tm aiã mꝰ effi
tum. ei ꝓsentes qñ rapissimus sedibꝫ
ad dnm q̃planione nos ꝓmelata mer
quertum ex. tue dnt nos tẽpus nos
ad deũ ff no eg. sicut quos dubiũ fun
ad lapide d bitoe manete tẽpus ꝓtra
nane ad lapide qnd eg. ro e ꝙ gressus
rio no e nisi qnda mora q̃ deo z mod
no dnt. tmq ad mobile ff eg. sit di
tmq finis. tpt oẽm affectu sm. Ec.
Ja. Ec. Apprehẽsio deo appetibile
qz dns volnmq me ad ꝓpnq ꝓ dignos
t. ad nos acc de 4a. g. est qz d ad sed
Dne patentie a quo fluit vita ꝓplanata
. s. dilectus et voluntas ro est ꝙ fontes
illas possimq deuotiõe ꝙ quas fo

sicut

sumg ad ymag̃ne Dei ꝓ hoc fit ꝓ dicḃm
et affim volute ℣n Aug⁹. Dz. qm Dicit
q̃ ea q̃ne sapiut t̃ intelligut ita sunt sibi ne
Deo ꝓpria ut m creature sit michi ꝓpd
quis ho. cita declarat cũ. Quo sunt
fontes m radice libani a quibꝫ fordamꝫ
esse fluut tria greplatnia q̃ne sic orũt
ab aia mudi ad medio libani dealbata
et triã ad mare nouissimũ. q. ad finem
vltimũ. s. Deo qm ꝓ. Sam est finis vltis
et sbe pelagꝫ d finitu. z. a. g⁹. est q mud
Dne giũsationis ẽ ꝑsolatio hanc greplã
nonem assat ꝓ. b. D. vbis et ad meli
ud vtilis est mudat ꝑsolatio et q
magis ẽ met nedu etia ꝛ̃a salubris
ꝛ̃solatiõ ẽ ꝓdimentũ nõ est q̃ liuet sibi do
ymagis ihũ dpressa ꝑ̃ntz Dmaz ꝓfto
nem meliorem ti sibi sit m ꝛ̃bꝫ create
ẽ etia ca tradnentiones ℣a tradnentio ait.
q̃ hoc q̃ bonũ apparens loco bam veri
se ꝓmittat et ro no pot cẽ mtentꝫ ca etiã
q̃ hys tpalibꝫ dplicat. trz m hys ꝓ. qm
sunt ligna dilecõe tpalia rnũ ut anaan
z. ꝓ m hys qm volue cũ ihũ negut gñ
sim ꝓ. hys qm d mundi dictis brutalibꝫ
rõdimat. ut lupanosi ℣o ꝓ m hys qm
addit gnossionibꝫ et ebrietatibꝫ vt
gulos. qm no sunt dispositi ad angelicos
actꝰ. Et q. est q Dicit nolite gfoꝛmi sibi
sibi. secularia s. grupiscendo ut Dicit q
aia ut fornalu Dicit forma illig rei ad
qua gnitꝰ. ℣a q. est q Deꝰ ihũ sic fecto ad
ymagine sua gnlut ei Duplicem ꝓfectõ
s. nsture ori. m affim et sue m delleu
nsturna aut ori. ẽ q̃da rectitudo nature
q̃ corpus erat subditu rnũ dfectionibꝫ
et vicis inferiores sup̃ioꝛibꝫ et vicis sup̃iꝛes
deo. ꝓ pleno sue m ei ita erat ꝓfta q
nõ pacebat. aliqua deformonem ẽta
rationi ℣a dellet ẽta ꝓpd abiũ ꝓ. ẽ tem
Sui et serpo mdꝫ denpit. ꝓ. q. m addi
ꝓ. ꝓtiũ ori. q̃. ymago sunt desoꝛta q.
hys Aug⁹ m eo ꝓd ẽ amissa ymago Dei
et io ait de ratione ymagnis ẽ q ei
nichil desit q m sit illi de quo est expssa
ut etia ea possit ꝛ̃oluter et ꝓfte ꝛ̃ps ntare
oz vt ipd salic hys ꝛ̃bꝫ ꝛ̃formetur
q̃d tria ẽ rectitudo alia negatio. Et io
Dne m ait. Visi quis ꝛ̃mdauerit
z. a. ẽ eod hoꝛ. q̃ sa. segnestrato ei deo
et hoꝛ sit esse no possimꝫ. e. voe cuꝫ
sn ad desnd fugierunt et expr sdg asce
dut ad monte ozare. ℣a ẽ ad purgatio
ab oꝛ dauamento malaꝝ cogitationũ
q. hys Aug⁹ Deꝰ greplari nõ possimꝫ
n mete oculꝫ dectoꝛ purgat. ℣a ẽ corpis
mortificatio q. q̃ corpꝫ nõ e domatꝰ
biget m opibꝫ sibis q̃ne habent ꝓturbare mentem ẽta z. ℣ cogitatu a terno
abstrahe tarne nocꝫ ut trasferẽ nre
ad sapiẽa ℣n Dicit ꝓ. ꝛ̃formo. s. ut rnũ
formo q. m adu fuste desoꝛti m nouꝫ
tate sensꝫ ved ut intuat illa ymago
ab illa ꝛ̃formi a quo soꝛta est ℣ no. eu
separaꝫ ꝛ̃formare potest nisi dispositue ꝓ
virtutes ꝓ. deformare nõ ꝓ dictorũ
ẽ hys Aug⁹ ꝓ. eu corpꝫ quo tadꝫ dstru
mento vtit. aia eu eo bonũ assꝫ et vtis
ad deũ ꝛ̃fert. sacrificiũ est. multo magꝭ
aia ipa fit sacrificiũ Dne amoꝛis
intensa forma d quibꝫ ꝓprie sclare admittet
et deo ꝛ̃ferẽ ei aliquid d mutabili
forme subdita ꝛ̃fꝛ̃atur ℣a. g⁹. est
q̃ hanc tali ꝛ̃formõne que fit ex ꝓte
rnũ dispositue ꝓ virtutes oz ad hoc
et deducat. ad finem voluntas creata
Dne voluntati ꝛ̃ndatur ℣a intelligendũ
ẽ q̃ in deo distinguim. q. ꝛ̃spectu vol.
dni Dicit. voluntas signi ut sunt ꝓcepta
Alia ẽ voluntas beneplaciti ut ẽ ꝓpena
debita ꝓ ꝓtis z. ẽ voluntas antecedens
que vult omes hoies salvos fieri ℣a ẽ
voluntas q̃ne que vult ꝓmissue mala
fieri. hys vbi nõ. q. voluntas creati venit.
ꝛ̃formi vol. Dne quatu ad voluntatem
signi q. voluntas nra legi Dne ẽ allu
gata et ipa lex ꝓmz ad voluntate signi
ꝓ. nõ venit. ꝛ̃formi vol. bnplaciti q. nec
debz velle sua depnatione. et ꝓ. debz

end̄ ḡgmatio Dnnoz qua oport̄ sepe
dam ¶ Dno nr̄o de deo dice vbra ih̄s
que tradita sunt nob a sns aplis et ꝓphis
ih̄s sape ad sobrietate sue ꝓfessionē. etiz
scḷa te ne quesieris q̄o dico no dubq
tob ih̄s aliquibz qm̄ mt̄ vos tales sunt
Non tñ ff. hoc a petitione ē e ꝑsuadeo ꝙ.
et si non dat ad sanctate dat ad iusticia
tionem et si caret nob a feruore tñ
vt mater fouet nos suo calore ¶o. ssi=
deranduz ē de medicina que ē robur
spualis vit̄ ꝙ que ē fides cu dicit. Unu=
quq sicut Dnus dit deus mesura fidei
ut vbi sunt .vij. gnes ¶a. q̄o est q̄ fides
integra et non ficta est maxime necia
ad ham spualem glorificationem ¶ad
ꝙ ea ons dies gre qua sequit̄ dies
glorie. end̄ q̄o xp̄s habitet ꝑ fidem in
cordibz nris q̄no habito habet omne
bonū ¶ in rpa fides est radix omi bonoz
et reternaꝝ vitaꝝ ¶ et si ih̄s radicē enel=
lat̄ ecte vitutes arescut bi ḡgℓ sicut
rami sine radice vite no vescut ita
quelibz liz videat̄ bona mulla sunt
si a fidei solitudine distiguit̄. Et io
dicit̄ b. ¶Illuneq nos lume fidei pusq̄
de hac mudi tenebris trahea mq ad
tenebras sepulcrales ꝛz ea ihs q ad fide
robur spualis ꝑfect̄. tu sit tiq delectat
ffinens potentia quatia et dem̄as
ea ad actu bonū ¶a. q̄o ē ꝙ ista fides
tua in nob operat̄ petitionem gradu
tuens d meroꝛem vt deprat tibi dis=
plicē qd̄ ant̄ placuerat ¶o. operat̄ cozrone
ut ia membra tua q̄ erant arma diq=
tatis faras sue sedam ¶o. operat̄ solicit̄
ut ia menpias solidetate abulatē ne
deas tuo et q̄o ē ꝙ sicut xp̄s ea dilexē
bo et ea. nob ꝓfert sit et nos alios
ea caritate ꝓficiamq nō solū lingua
ꝫ et operatione dñi dicit et vnumq sue
maiori sue minori ꝓprio s. sicut deus
dnsit mēbra fidei .q. ea ratione q̄.

¶ sicut ffid ꝙo operat

deus dedit vnicuiq dicit dona mesurata
q̄ fides meret̄. ar sit subsinctudi nā
ut ita sit mutua dilect̄ s. ses mesure
dedit dona vt sit talis mellig̈ut̄. me=
sura fidei .¶ roz ꝫ Dnsiones gradu
sut ¶el sit vnicuiq ꝓprio sape sicut
deus dnsit mensura fidei. s. ꝫ qua
fidem dns mesurate dnsit Dnsdit
vnicuiq ꝫ. Aug̈. ¶ est ih̄s fides operis
ꝑ dilectionem qua nulla opa bona ꝙfi=
cianda sunt. fides ḡo donū dei est
qua partit̄ deus vnicuiq sicut et
alia s. s. dona sue ḡtat xp̄m nos
diligē et mandata seruare no posse
ꝫ addit sicut eiud dulto corpe nāli
multa membra habeng distincta
ofa aut membra no eude actu habet
nisi ꝙ dnsitate membroꝝ ¶a sm
arte nā dat distincta ꝫ. operatione
q̄ indiget ita multi ꝑ diuersa dona
s. s. nos cattos. vnū corpus sumq vnitate
fidei spei caritat̄ colligati d vna ecta
¶a. q̄o est ꝙ quocūq modo vnit vnam. ¶ et
vnionis membroꝝ ecte caput est xp̄s
ꝫ dicit et q̄o. m xp̄o capite ipm eccl̄
dedit caput sup oem ecclam ep̄ho ꝫ.
Intelligēdu tñ ꝙ xp̄s ꝑ gram ē caput
ecte ꝫ. quoꝝ ꝓpietates capit̄ ad corpus
ꝫ uno q̄ ē el alioꝝ m situ dignitat̄
¶o. d xp̄o fluut ffūs. ggnationes et amores
¶o. q̄ ab xp̄o fluut omes vitutes ffūs motq
dilectois et amoris d membra ecte ¶o. q̄
quies q̄m fluut d ecta regit et dirigit
ad actq media quibz ꝙcedim ad
finē optatū ¶o. ē eiusdem nāe nō xp̄s
et sic ē caput eor ecte ꝑ gram vnionis
et ꝑ gram singularē ꝓsone et q̄o
ē ꝙ dicit d xp̄o .s. capite ecte quam
corpus q̄o docet no posse nos singula
habē cōia. ar ꝑ q̄ nuiam unum dnce
nos agi debere q̄ minet offitys
mia. ꝫ diligem q singula aut mēbra
alteriq dutem subministrando et alt̄.

alterq̃ officio ñdigendo eplã q̃ qñ si
mq̃ dnem membrñ ihc aut corpe
mistico caput q̃ ē ecclie membrñ singula
fidelis. aud vñ fratres sñr sñr tria
gra sñr sñr Et nõ de gratuitis
et gra singulariter q̃sone et gra caritis
q̃ sunt eade valitie et differut diffi
nitibꝫ sñr quere alibi

Cupeã̃m

Quẽ facẽ esse ihc dnoz duodec
rõ luce xpo Ita. ḥ. doctores gra
ē quidã habitꝫ supnãlis ḡ d
fusꝫ qñ causans d aiã ẽtutes reddit
eã deo grãt Et q̃ tal gra sit ad q̃ liq̃
ar̃m tõsinat. sic enĩ eo pot negligẽ
multi et ro d ẽtiã. ḡ. q̃nq ḥ. nõle
dtellẽ ponẽt. q̃nor ḡsideratiões.
Circa p̃az q̃ ē de eiq̃ nois moraliꝫ sig
nificatione sut q̃. q̃ues. p̃ma q̃ eiq̃
ihc sig̃ificat gr̃az q̃ sicut ihc puer
enis sanguis lotione nos a sordibus
p̃ctoꝝ purificauit sic gr̃a sui sñr
infusione m omis sensꝫ opa rogit. ro
sñaz dcõnem purificat Et ro sicut
ihc natꝰ puer q̃ntꝫ tribꝰ sñr et gr̃a
d nob̃ quintupliciter fuit puritatem
hoiã end puer ipse ẽ trãsfusione d ppe
tione nungꝫ d psecutione sinceoꝝ
d hereditis psecutione et ñ assecutione
ad diem festũ ut q̃ sñr. ḡ. p̃mo causat
m nob̃ puritate m spuali sensu trãsfe
dñi ad sensꝫ nr̃i sunt q̃ fenestre aie p
quas intrat mors p̃ctoꝝ vita gr̃e destruit
nisi puritatẽ custodia d sibus eiã
seruat. 2o. caut puritate m manifes
tatione. s. puritꝫ bonoꝝ opũ quibus
ꝓximis nr̃is manifestamꝰ ḥ. 3o. lu
cat lux vra 4o. cat puritate m psecuta
tione. s. cogitatiõnũ et affectuũ et d
tentionũ q̃ubꝫ deo placatꝫ vñ pe
ꝓpe Dicit. sanctificamus corda et reues 5o.
causat puritate d ẽsecutione. s. q̃ sine
que nõ appet nisi tribulatione
vñ Augs. felix ẽ sna que d tpe malo
pot ẽ rozari bonoꝝ 6o. causat puri
tate ñ assi. ẽsecutione. s. puritate ẽtio
nis vt pp deo oia faciamꝰ ḥ. 7o. ḥ
oculus tuꝰ fuerit simplex. s. dirigens
ut pp deo oia faciamꝰ tuũ corpꝰ tuũ
. s. regens opa sua deo erit. tñ Dicit.
puritas q̃ enĩ m aiã õtiõ ẽtutes q̃ pellit
ẽm prãd̃ mudicia 2a. q. q̃ p. ẽ. ḥ. ẽ. ḥ.
nõibꝫ notat. ppt̃ ḥ. effectus ḥ. q̃ ñ off
nos deo acceptos facit. et ro Dicit. Deus
omnis gr̃e ḥ q̃ gr̃a d deũ simpliciter ad fi
deo quadã nãe collatiua q̃ ñ se tantũ
acceptationem 2o. est reuerare sicut aũ
p reuerentiã accipit ee simpliciter sic p gr̃am
d esse morali accipit ee spualiter q̃ sicut
ẽtutes. Dat gr̃am ee mãle. sic gr̃a Dat
gr̃am ee spuale 8o. gr̃a Dei vita ẽtna
3o. est q̃ habz aliq̃ ẽfectũ q̃ aia sanc
ta prius ẽficiatur gr̃a et 4o. fit q̃ aũ
ẽtutes operãt q̃si spualem ẽsentiã ẽtutis
5o. ḥ illuadre quia sicut m mundo salie
bꝰ apparent attamẽ ita m gr̃a appa
bꝰ apparent attamẽ ita m gr̃a appa
omis defectus nr̃i 6o. ihc ẽmuficiẽ. ḥ sicut
rozpꝫ p auaz ita aia p gr̃am tutꝫ
7o. ihc auaz a sompno q̃etãe q̃ dormiũt
tribꝰ hmoi mudi dormiunt et delinq̃
et q̃ Deus cor̃ tamtate cõsiderãtes
vigilant ad ẽtna vñ ihc munire ad
modũ armaturẽ sicut eiã homo q̃
terrq̃ sine armis hosti ẽsse nõ tali
nr̃. eiã sinpare nõ potest. sic homo sine
gr̃a d ẽceptatione succubit. ẽpt̃. 8o. indutꝰ
armatura 8o. ihc ea fortitudãe sicut
eiã tẽm e sẽtentias sine a qua sic aũ
ñ roborãt gr̃a ita q̃dquid sine gr̃a
d fructu ẽ. q̃. 9o. ihc tribꝰ amare q̃ deꝰ
offerendo gratiã causat ẽtutes d aia vñ
vñ Apls q̃ dat possit m gr̃a q̃ ne me
gfortat 10o. ihc m bono stabilire. Nam
sicut gr̃a nõ stabilitꝫ ad modũ bluꝫ
diuias deliat. sic gr̃a stabilitꝫ ẽ malũ
ꝓsenerat 11o. aspu lenia fuit nupt̃
eiã ẽ difficile nr̃. ablaturet q̃ ẽ ꝓpe fuit

nere ℣n Apls ora possu m eo qm me
gfortat. ꝑ3 hꝫ De vtm cma ctiſtiane qz hꝫ
mationem acceptacionis quo ad Deꝰ
et hꝫ ratione mcti quo ad nos Et
q°. est qꝫ Dicit 2a ihꝫ fructꝰ essꝫ amoꝛe
Dnaden qm dcelligut2. ꝑ hos Dnaderi
effre 1a q°. est qꝫ gra posita est i vo
lidate hoc e qz habitꝰ qm Datꝰ est mcist
ꝫ opacionem mcitoꝛia Debz pom m eo
q°. est pdtꝰ nd istꝫ mcitone opacionis
bale pdtꝰ e voluitas ordinata ꝓlli.
qꝫ gra d quatu e habtꝰ tat mcitu d voluitate
fundanto qz voluitas vtit ea cui vult
et actus e potia q̃ simplicit2 possimꝰ no
ꝑe habtꝰ ꝫ dquatu accipit2 m ratione
mendi. Distincte qꝫ actu quo merem2
sic gra e pdtꝰ et motuꝝ qz hꝫ ra
nonem mendi a deo qm sic dstituit
Et q°. est qꝺ Dicit2. pd et mater ihu
maria ioseph Diuersimode rationis
ꝫ maia affro bone voluitate sicut ihus
erat puer natꝰ de maria bgine sic
gra De drom mpta voluitate. et sicut
ioseph nō fundauit maiaz ꝫ. f. f. nr.
raro fundat voluitate ꝫ f. f. sicut ioseph
nō erat pr ihm ꝫ mrtꝝ et rustos sic
et vs nō sufficit ad generanda gram et
mitenda 2a. q°. est qꝫ ad statu pfrioꝝ
angelo gre pueni2. ſ. roꝛ. 1o. ℣o ego
gra Dei merui hoc ihuꝝ e qz omē illud
qꝫ de bne de bono m malo ad qꝫ qꝺ
f. gra. ne deniet. m diget angelo no
uene dnic. ꝫ homo sic est enbilis
ꝑ him ar. m ℣n oportꝰ qꝫ p angelu gre
stabiliat2. et q°. est qꝫ Dicit de ſde Debz
ill. Ieosolima nd puero qz p gram sit
ascensꝰ ad pfectꝰ vtutu sme tꝫ gra. erat
quesꝫ potens ad merendu. ℣. roꝛ. 3.
hoc qꝫ simꝰ sufficientes rōc ℣n Dicit
rogesꝫ quesierut eu ꝫ quo significat2
qꝫ acto gre sme gra e erroꝛ qz ipa e
qꝫ singula pre opandi q̃ amissa sme roꝛe
et Dnice manet ada nesciat qꝫ pficiat

[illegible] nube.
vt quo tendat ihc e puer de nuꝫ ꝓdicae
Dicit2. gen. 21. puer nō ꝙrauet 1a. gsi
dereno est de eius amissione eu Dicit2
gsuade qꝫ Diebꝫ hꝫ simul q°2. gressiones
ꝑma q°. est qꝫ gra solu habet2 ab hꝫs
qm ꝓseuerat m statu vie et Deuocioꝝ
oratione et m fletu mitate amoꝛe et m
afflictione penitentie et ab hꝫs i rede
ruꝫ vere ꝓdut ꝓ Dicit gsuade Diebꝫ
vbi dnit2. Postꝫ gsuad2. Dies de
notionis et fit r Dicit ad occupatione
sclaꝝ ad actiu pons gre puritas amittit2.
2a. q°. qꝫ gra ꝓdit2 ꝑ ꝙtuor que hꝫ
moralit2 dne mit2. ꝑ Vnu est de pa
letuia. ꝑz de Dauid qm a sal saul ꝑsse
ruhone Dni passꝰ est et tue Deꝰ no
destruit q̃ primꝰ d regno sublimatꝰ
adulte no gaudio et alꝰs magnis
ꝓtꝰ amisit gram Dei sic maria m
tra egipti ꝓpulsa et multas ampe
tates cordis ꝓpressa filiu no ꝓdidit
ad festmitate veneus rpm ꝓdidit
et si rpm d tra sta solepnitate amisit
multo ſ cicꝰ m nris deordinat sola
hꝫs amittenꝫ 2m e minima distractio
ꝛa mundana ℣n helyas manens m
solitudine delitate pascebat2 a Dno
ꝫ ad turbas se trasferens vtr aqua
obtinuit et panis vitella sic puer
ihc postꝫ se turbis dmiserunt rpm
ꝓdiderut 3m e vana fiducia sicut
petrus de sua tute vtute ꝓfitemeus ꝙm rpm
negando ꝓdidit sic maria putabat
rpm ee in ioseph et eqs ess et sic eu amisit rpm
serut 4m est ignoratia vel negligetia
℣n Dicit qꝫ no ꝙgnouerut puer eiꝰ
si eu ꝙgnouissent eu no amisissent
nulla eu ptribulatiõ ifirmitas quod
que no sciunt2. 5a. q°. qꝫ gra solu ꝓfica
net i pacifice qz. ſ. ꝑe. ℣n pace fructꝰ
e lorꝫ eius ꝑo est qz deꝰ magnifice
manet m hꝫs m quibꝫ delitat2. ꝑ.
8 Dilige mee ee in filiꝫs hoim ꝫ d

venit nazareth .j. de vita groplatina
omnes p meo et voluitas que fuis
crimerunt amisso puero .s. gra ra no
ra no errant qm puer tu eis est .j. gra
ff tu eo venerut a templo i nazareth
.j. De vita groplatina ad vita artuia
m nug optbg e spes vite etne sicut
i flores est spes fructg ca est q deus
g gram sua subdut se vo. tc. quis ap plen
bg aplec optbg no tm est qz secudu
tullu ho. et gt ff tra amicina coiugt.
bonis io apparet eo voluntati ps. vo
luntate timendi se fauet nc et ho. est
p dict et erat subditg illis puer
cui est luz manor essb illius dquadra
deus tm subditg erat illis. sic et gra
luz longe sit manor bonis nature
et fortune tm est illis subdita quatu
ad tuitionem i potestate eni liberi ar.
habitu gram gsernac vel amittc
ho. e p qz mens quadra que sunt
tota qz dmtebat quadrus rodbg ff nul
gra sibi assistente m orbg dirigt.
et i finu fine ordmat. et mssis. debz
tc eam no soluerunt et ho. e p dict.
p mater seruasse ora dei get. nd sig
nifiret voluitate qa sicut p voluitate
amittit. ita etia gsernat. no est qz
tm e supientie nam p mg gdus
mt. dona astendendo e tmoz bleming
e supientia qz dicit supientie tmoz
ng e psenemtie qz ppe pot dici
tus ututu qb not. m crate Ulo.
m psenerauerit usit m fine
e grositate q aliqus effitim
dona accepta pu. le mtr groa dicit
gram quement ant dict apud deu
et gores qz d optbg fine p. greda e
diffa. spi et gla dei luc. lo. luz cum luce

Hdra pa p'ot epyphanie sup epli

Albentes donationes sc̄i gr̄i & mo
que data e vob p̄o. fr̄ que a
deo fiunt ordinata sut in ho. aut ordo
ssistit ire que quedam p alia i.ducit
in deum h. dno. in relis sernt. Cu
g. gra ad ho. ordmat in deu ordine
quada ht aqut. vt. s. quid p alios in
deu i.ducit. Secudu g. e duplex gra
una quid p qua ipe homo deo iudgt.
q vocat. gra gratu faciens. Alia vero
q p qua unus ad ho. q ad deu i.ducit.
hor aut dicit. gna gtc data qz sing
fidelitate ne et sing meritu psone hoc
credit. ff qz no dat. ad hor vt homo
p ea iustificet. ff potius ad iustifica
tionem alteri cooperet. io vocat. gratu
faciens. De p̄ma gra tactu e in epla
pte. ff ista nc restat p gratuitis
tu dicit. habentes dones. Ubi de gene
re tt ho. totu sunt tres g. Prima g.
e p qua gtc data ad ho. dat. vt homo
alteri cooperet. vt i.ducat. ad deum.
homo aut ad ho. pari no pot alterq
no. ho. e nisi solus dei est. ff solu ope
rq dorendo et p fiadendo et io gtc
data illa sub se gtiz quibg homo
indiget q alteri ad iuuet in ordine
finis que sunt sing rationem .z.
g. e p qua ho. gra sub se gtiz quibg
homo indiget ut alteri cooperet. vt
ipm i.ducendo in deu oz q effectu
alig gre plurificet. ad sufficientia
indigente. Sco est Na nd h. p u.
naturam p summa liberalitate non tm
dat gras ad vtilitatem q obliquitate
breuor p hadq ututu ceu etia ad
expediendu q impedimenta reliqua
dispensatiue p hadq dono io pluri
ficari debent dona gratuita ff q
nec. me ad expeditionis sufficientia
Et no fr glo. j. corp. q dr mung

hor i.ducit

et muneris vsq; que etiã Dicit munera
nã m oibꝫ munꝰ vnũ e. s. spũ sc̃ qm dey
e hꝫ Datꝫ e nob ℣ Quãsi sint hꝫ vsq; ad
quos Datꝫ e m quibꝫ etiã rpe Datꝫ ostẽ-
dit. Vñ m Dones gratie hꝫ habent Dũ
sue vsũ Duãsitate iam Dixerit qm
hãc Duãsitate munꝰ q e vnũ ostendit
et q e qꝫ Dicit habentes Donationes
hꝫ gratiã que Data e nob q. d. In simꝰ
alter alterius membra diuersi sibimet
tradidi. ad hoc aut simꝰ Dones sunt
s. Dantes hꝫ gratiã que m differentibꝫ
donis hic agit. ut alii sit alterꝰ me
brũ hoc est quod ait etiã ut apls
dicit. ℣ Divisiones Donationes gratiꝫ
sunt q. ℟ Et q Data m offitio mul
tiplicatur que etiã m quotidiꝫ fo
mentis pit speculari ℣ Omnis e pru-
dentia spũs Nam ut ait seruꝰ Augꝰ
℣ Prudentia est amor bene discernens
ea quibꝫ adiuuat ad deum a deum ab
hijs quibꝫ impediri potest ℟ Et quo
etiã ꝫ. q non solũ est timere illuminis
dei bellum hꝫ etiã talem affirmat ℣ Non
solũ etiã ostendit quid qm et q̃liter
sit agendũ hꝫ etiã q̃lit monꝫ vot. ut
appetat bonũ post midum vel fu-
giat malũ Vñ prudentia nõ vltra
quit. m aliquo nisi qui prudenter
se habet Dei prudẽt intelligendo
volendo et agendo ℟ Et nõ q mꝫ
ptẽa offitia prudentie Deo sint
nob maxime exhibenda ℣ Omnis e
q ratiõnem diuersitatis diligit de
eam q̃ aliꝫ alia tollẽ fuerit ut q̃ s
sentibꝫ futura Vñ Seneca. si prudens
es timet m futurũ q̃ssꝫ m intende
et hoc intelligit q̃ ꝑpetuaꝫ nõ Dicit
sine habenas ꝑpetuꝰ s. s. inclinatione
futuroꝝ nel quorũlibꝫ occultoꝝ
℟ Est enim ꝑpetua de præsentibꝫ et futuris
Vñ b. prudens e ꝑpetua sanus cor-
dis q̃ ꝑsentibꝫ sceleribꝫ futurũ dam
dicturus cautꝰ ℣ Et e m fidias fraudẽ
Vñ Augꝰ ℣ Prudentia est de fraudibus
malis et quidem bello simulati timendis
hꝫ enim serpens quidꝫ astutius quibꝫ
denuo sexꝰ assilire debet ℣ Sinus e
q caput suũ sic custodit q̃ do præmit
bru exponenda q̃ vita eius ibi q̃ssist
s. sed q̃ exponit q̃ caput corꝑ se et sua
exponit non timent ꝓpꝫ quꝫ multi
fuerunt hui. q̃. arbitratꝰ sui ꝑ q̃ exa-
dermenta t. e q se in arto fraudi
ponit vbi pellem exuerem deponit
q̃n darto clausuro duo habeat q̃ pe-
fur mutuũ q̃ e q̃ unũ amem tm
obstruit et alium tandũ ne torqꝫ duo
intoꝝ audiat. ℣ Vere sũ aures suas obstru
ne memoria mortis et alia q̃fidentiam
ꝑpe fragilitate ne q̃ssꝫ strom aperiat
q. e q maltanei mulieꝝ mfidiat. s
sed q̃n serui. opa carmis mfidiatur
vel q̃n dñi. deinde carmis q̃ nõ curant
et m futuro dispiant ubinã q̃ mo
q̃ut refrenem duent defrenem q. e
q̃ ꝑpt. dmentias quas hꝫ nõ ipse mam
mdesecto nel latꝫ mdesecto nol latꝫ sub
ipsius nel verbis sic vere sũ agnoscet
dmentias quas hꝫ mudus in se ostendit
ein q. ꝓpꝫ ℣ Nolite mirari si odit vos
mudꝰ. Vñ Dicit hoc rationem fidei
s. fi. q exigit fides cor ℟ Et nõ m mã
none q̃ndã q̃ ꝑpa iungit a fide q̃
que est ꝓma q̃ barro q̃ fides e mãs e
bilis ria od spũ nõ e credendũ sed vide
Dñ verũ q̃ s. Deo sit mssus ꝓmo
do ℣ m e fidelitas mstrationis nõ
duplices sunt dispensationes mste
riorũ dei. s. boni et mali s. Aug. et
no q̃sulendũ e ut q̃s offensi sine fide
ne exequat. q̃ totũ filiꝰ omissum
et neglectũ dñs omnibꝰ patent q̃
reddet vnicuiq; m̃ opa sua Vñ
Aplꝰ quis putas esse fidelis dispe
sator et prudens quem ꝑstituit dñs
sup familiã sua Vñ Dicit sup. mst
terius e mustrando. s. ut fidelis dis

niamur ad pauca sunt. tu propt torpo
rem tu ꝑ laborem no ꝓficientes me
dem Sitime dno tota operarios ſ dei
nobis ad dispensandu gnusit z m est
salubrius ꝓfectio ꝙ nam mt ondalia q
pot ee tm ꝑfectus m qz tota magie
meritoꝝ e alios dare ad q. ꝓpunat m
ꝑdicatore sibi dme dne explationis
qua spalr hauriat qualys ꝓponat.
ꝓpunit etiã strenuitatem artoꝝ et
fio ut eius ꝑdicatio sit efficax et vnosa
ꝺn ẽ ſm ezechielem. tm ꝑfm bona
ecclesia que explari poterut fidej etiã
nant eosdẽ ados m amore et timore
mitat atrendut. ipse ꝑ merede la
bor ꝑmutat vita etna dicente dno
qm meht mercede accipit et ꝙcepit
fructu m vitã etnam ubi dicat sine
qm dorct qm ꝑ gram dorendi sit
membru alterꝰ m dorina aliob. ſ.
dorendo. ſ. thi. go attende tibi et doctne
ꝙ e spualis exhortatio q. mdidit
ꝺ se fraternã rationẽ que ordna
ẽ ad emendatione delinquentꝫ eã
sit artꝰ caritate ꝓ o est ma ꝛmonẽ
malo alterꝰ et eius bonũ ꝓcurãe
sunt ꝛõms ad fris bonũ ꝓmz et ad
caritate ꝑ qua volumꝰ et optamur
bonũ amico et ꝑ qua etiã ꝛpellimꝰ
malu fris ſ. ꝓhm ex̃ amorio magꝭ
ꝓmz ad caritate qua eius ꝛmonio ee
terrorus dapni uel nunsiuꝫ
nocumenti ubi. b. Arguẽ aliud neces
e fermeat g. m nob amoz nustre
et aliud deputatꝫ. q. aut correctio fm
terna offert stabilitate bonũ ꝓpoti et
desiderio m melius ꝓfinendi ubi
ꝑ talem correctionẽ mte e ut correctꝰ
no fiagat. indignatione ꝛmertens ad
ꝑfecta et io nt. m e stabilitas ꝓpoti ꝑ
sortozes ubi dicat qm exhortat. m exhoꝛtacõe

ſ. qm habz gnum et exhortandi rationẽ
firmterna stabiliat eu m bono ꝓpoito
sicut membru alterius. ſ. thessalo.
Cosolare et edificate alterutrũ
ubi m elemosinarũ largitio nam
elemosina ordinat. ad subueniendu
indigentibꝫ ꝓximoꝝ quos debem
diligẽ non solu ore nec lingua
ꝑ ope et veritate. ad q. ꝙ debimꝰ et
opemur bonũ alicuiꝰ ꝛpmittitur
ꝙ eius necꝭ subueniamꝰ qd fit
ꝑ elemosinarũ largitione que debz
fieri secundu diuersos ꝛspectus ꝓximoꝝ
moꝝ quoꝝ quidem sunt et ꝑ tale
ad quos ꝑtinz elemosina spualis.
qnd. ex pte rospis ad quos ordinat.
def eleosine corporales. Elemosine
spuales sunt septe ubi. q. Consule
castiga solare ꝛmitte fer ora. sinu
lit et corporales sunt septe. s. visi
tare pcto ebo rndere tege colligo
condo ste elemosine debem subue
nire eleosinis ꝓximoꝝ et s. deu
orabimꝰ pn̄. q. honorat aut deu
qui miserer pauperis ubi addit qui
d. qui tribuit m simplicitate s. eleo
sinas no m duplicitate pcti et fictu
re glorie. ſ. simplici intentione. s. vite
ẽne ut nesciat sinistra tua quid faciat
dextera tua. Ut. 6. ch. ne sollici
tudo ꝓsidentie q. aut ꝑtinza ad plu
tos. s. ut egeat artꝰ iustitie tuiꝰ
ꝙ. sine demeritu offendendo dn̄m in
artibꝫ iustitie non solu ꝓpriꝰ bona
que ꝑ admonitione fiet ꝙ inter da
ena ꝑ punitionem. q. aut ꝑtinet
ad ꝓlatos ut s. rpe delinquentes
puniat et alios a pcto timentes desis
tant ubi ꝓlati no solu sint mone
ꝙ etiã punire ubi dicat qui ꝓest
in ꝓlatꝰ ꝓsit diligẽs. s. in solicite
agat et sit membru alterius et quilꝫ

ita

z. roz. ℓ. ꝓtet ea que optimus fiunt
mſantia mea rotidiana ſolicitudo
omꝫ ſtmꝫ ecclz. Ad ℓ caritatiua
ꝓpria ſſt aut eſſſit m ſubuenendo
mb⁹ ꝓximoz ſile nō ꝓpriet. qm do
lozem alteriꝰ ut ſuū non ſentit ſeꝯ
vult te deus alteriꝰ angustias ut
tuas ſentire et quo tibi m tali tribula
tione ſi eē ſubuenī deſideraret ita et
tu alteriꝰ ſubuenias ꝓpt deū. mēb⁹
enī corꝑis adiuuē dolenbꝫ ꝙdolent
te ḡ. ſimꝫ vnū corꝑꝫ m xp̄o debemꝰ
diuterꝫ ꝙpati vt non ꝓtemeꝫ ad
corꝑꝫ xp̄i ſi ſimꝰ quaſi membra
abſciſſa a corꝑe qđ dolere nō ſentit
ſicut ꝓz de oppſſoribꝫ pauꝑū by
addit. qm miſeret. m iuſtitate ꝙ-
leto aio ſubueniat by ſpiritui ſue
mā fiet illis qm nō fecerut, mam.
mā ſſt ℓ multiplex ſ. ꝓtāh ℓ gnoſtē
et oppſſō ſubuenire ℞. ℓ vera di-
cto hui⁹ enī adoptam. m filios dei
ꝓ. q. Non accepiſtis ſpm ſeruitutℓ
ſz ac. ſpm adoptionis filioꝝ ꝙ eſt
nō ꝓpa ℓ filioꝝ ad implere ꝓcepta
pme tarditas aut ſunt ꝓcepta dei
adplere q⁹ cauſat m nobis adopta-
nem filioꝝ dei ℞. ꝙ. thi. ꝙ. caritas
eſt ſmus ꝓcepti de corde puro
ꝙſcia bona et fide non ficta glō.
caritas ℓ ſmus ꝙfirmationis non
ꝙſiptionis ꝙ plemtndo. n. legℓ
dilecto ꝓ. ꝓz. Deus ℓ quātu ad
modū agendi non quo ad ſubſta
tia opis rpa eni ſine operibꝫ eſt
ſ ſufficiens ſz opa ſine caritate
defiuut d nocendo. ſ. Aug⁹. ℞. m
dicit dilecto ſine ſimulatione q. d.
ꝓ. ꝓdicta ſit etiā m vobis dilecto
q̄ diuerſa dona tribuit. ſz ſine
ſimulatione et nō ficta ſz bea
t. Joh⁹. filioli non diligamꝰ verbo nec
lingua ſed opere et in veritate. Ad
ℓ ſit erit alq⁹ alteriꝰ membra. q. m
ℓ odiē malū. ℞. m alio by liz. m ſcie
ſiut duo. ſ. quadrus que eſt ad magni
dei ſtia et inequitas que eſt ad dien
da de quo dicit. ſz quia ſiunt aliq⁹
odiendi mali ꝓpt. corꝑ malicias
vel ꝓximoꝝ deſſectiones vel ſper
ſuendio eſt q. euenire ſolent non
enuſſa caritate et diminui vnita
nos lenſiret et ruerſy eius gloria
ſue indie culpa ꝓtrahet. ꝙ rō et
ruente eo quaſda by erigi. reddim⁹
et ꝓſiciente illo plerosſy duſte op
ꝓm fozmidamꝰ qua m re mentiby
nimiꝫ n⁹ erigℓ am deſtrudi erigit n⁹ em
ꝓſtrud adiat ſi rōa vnd cognitio non
m xp̄o ſz de xp̄o ꝙ. alios attendit ſz
ꝙz. ſepe fallnntur m ꝙ. odio te odia
nus ꝓſona ꝙ culpa n⁹ modū teneꝫ
de odio malicia ſua nō ꝓſona-
ſo te nendo e diſcretionis exemꝑ
ne cū nra odia exꝑimur fallamur
diuini morte cuiꝰ gaudendū non
eſſz. ꝓb. non dicet letabit⁹ uſſy tu
viderit v mulcta. et ꝙ. e odientℓ
malū. ſ. ſicut m ꝙ. primo et adhorteℓ
bono. ut n⁹ dilecto amici fiant mali
amare n⁹ malū facit bonū diuulte
ꝓt qm diligit dignitate adiut aut
ſua. ſo. e ſuperna concordia diſſoi
dia pax oppoſ. Nam concordia et
caritate cauſat. nuꝫ. ſ. caritas mul
torū corda quiꝫ m aliq⁹ vnū ꝓ
e primū bonū quodda diuū. ℞. no
aut bonū ꝓximi diſcordia vnitate
diſſolut. ſpa eni deponat quodda
diſſgationem voluntū inquitus
voluntas vnꝰ ſtat d uno et alteriꝰ
d altero equa diſſgregatione ſingu
guerre ꝓne que ſiunt omꝫ bonoꝝ

assistamus et no ꝓ via discordie no sequ-
mur ꝑ gressa no sequ- caritate
fraternitate nunc simul ꝑ. et fratres
fraternitatem se habeant mu- se diligē
tes ꝙ deo placuerit ꝑ. gressa firmi-
ter q̄ caritas mutuatas dilectōis ad
quā quidē pertinet ꝙ unusquisq̄ tua
tua dilectō ut ꝑ. quilibz aliū diligat
ope et veritate ꝛa. e tenamus gressio
ne ꝙ nubila ꝙ in domo dei transeu-
su ipo erte quia bonū zizania e mu-
tua sibilatio et nocumū mutua
repulsio et adutor ꝙ pupta collatio
erit ē. melius e ee duos simul ꝙ
unū habent cui emolumentū sine
sonetur ꝑ. si vng tendit ab alio frī
ctus et dr. ert es ve soli q̄ ꝙ est
mutua teneratio et sinior et ise
nior pacificatio ro ꝑ honore
unusquemq̄ p̄uenientes ꝙ in e pia tota pas
tio et mutua ꝙmunitō mors sus
tentatio dei ꝑ dñi ꝙ nichil sit
ꝙbat animū sicut ois supportatio
et no dr. ꝙ ꝛz. ꝑ. si fuerint sors
passionū et ꝙsolationū et q̄ e ꝙ
dicit honorate ꝑ. sicut ꝙuenientes
ꝑ. inuicem in aliquā ꝑ ꝙ. ꝛz. omes
honorate ꝑ. d qualibz reuerentia
alit no esse fraternū amor ꝑ. ꝙ e
solicit. do ꝙ ꝑ spualibz dei liz solicit. ꝙ
spualibz q̄ sit finem ad quos solicitudi
nem adhibz ad ꝙmunitō negotia pau
pū ꝙ opibz mē q̄ ut sit ordinat. ad
finē caritate vel erga ꝙximū spualibz
ꝙtinet ad utilitate no ut ꝙ eis finem
ꝙstituat et ꝑ. ꝙfluē ꝛm ea solicitet.
ꝙ spualiū solicitudo debz ee de spua
libz bonis ꝑ. antes q̄ erga ꝙximū nob
ꝙueniat ad utilitate si fuerint q̄ de
bonis dei dr. solinē non ꝙ ꝑ. solicite

ꝙ corde non ꝙpere ꝙ ope et ꝙ. ꝙ spua
libz ꝑ. maledicti q̄ ꝙ opus dei fe
cerit negligent ꝙ q̄ ꝙ. ꝙ in q̄sitione
dna sine spe est ꝑ. ꝙ e fervor spūs
ꝑ. ꝙ ꝑ. ꝙ spūs est ignis quo fervet
caritas que diffudit ꝙ in cordibz nrīs
ꝑ spūm sūm qui ne seruoē ꝙtrarium est
q̄ dr. deus ꝑ. ofugasset caritas mul
torū de igne dns dicit ꝙ igne dem
mittē ꝙ erga et nō q̄ ꝑ. si. gra dicit
ignis. ꝙ ignis q̄ ignis est illuminā
sicut enī lux tenebras expellit
sic gra spūs scī eorū ignorantia
que sunt nocīa ad salute ꝙ. et igne
ut luceā eis ꝙ nocte et ꝙ. ꝙ ignorā
tia agendoꝝ ꝛ. q̄ ꝙfactus ꝙ me
talla enī quadruplicē dna ꝙfacit
ut sicut obedientia artifici ꝙsolidati
ꝑ. spūs scī gra superbos obedire facit
dnīne ꝙsolidati ut patet de paulo
dicente. dne quid me vis facere ꝙ. q̄
ignis est actus sic gra ꝑ. si nō ꝙ mittit
eā d quo e ordinē ꝙ ipm bonus operibz
facit ee occupatū dei sapiē. d dr. q̄
e amans bonū actu ꝛ. e ꝙflamatū et
purgatū ꝙpt. quod in veteri testamēto
perpetuū fuit q̄ oē q̄ posset transire ꝙ
flamma ignis ꝙpurgaret. nichil ꝑ. ꝙ.
sic aia ꝙtamata ꝙ petri ꝙ ab ꝙ
re caritate ꝙpurgatur. ꝙ ꝑ. e. caritas
operit multitudinē pecc. ꝛ.
e assensus ꝙ eam ad alta ascendit
et gra spūs scī agit in eo ut ꝙ e
ut ora fruat ꝙ etnus dei dicit spū
fuet ꝑ. ignis caritate apoc. ꝛz. utinā
frigidus esses aut calidus ait ꝑ. ꝙ.
est sup ora deo seruē. nam seruitus
dei est maxime dignitate ꝙ. subi
ciens se dnīe ꝙsolidati approprinquat
ad deū q̄ e mediator operatoz ois
que ꝙtinent ad cultu dei nam
si ꝙ ꝛelatum dicit ad dnīm et no

debet sibi m pfione ꝓportionari
ad ꝯ. pfranes equaltent eid d̄o
sup alios id deus vult subiectu sibi
no solu pfice ꝫ eid dignitate alios
pferre Vñ dicit dns sementes q.
d̄ germa dpendit vndi vos dpe
deo ſ. ē ffidencia de deo que ē
spes nr̄a spes ē ēta expectatio futu
beatitudinis venies ex dei gr̄a et
meritis pcedentibꝫ Vñ ubi ē expectatio
spei ibi dns sunt ſ. intento ad
ad futura beatitudine et pmanencia
in deo Vñ ſequit Manete in me et
ego in vob qm a deo ꝫ pfim̄ videt
non habz expectationem que ad
spē rēquirit. q. eid vedet nos se
cures de pmissione pr̄ in deo ſpam
non timebo. Et id dicit spe gau
dentes vt. ſ. propt̄ bō. p̄dicta spere
etna nr̄a gaudio ēti eid de futuris
gaudent qua sperat se ētissime
accepturos pfin̄z. gaudete in dno
16. est patientia ad patientia ē vtq
qtumcūq̄ aduersitate ꝓtq
eq̄nimit̄ portans ut dicit sit
patientes d tribulatione ſ. et ffide
spei. hebr̄. x. Patientia bō vob neces
saria est l. Mt. est devota oratio ad
oratio ē rēmedium illius qm̄ diuerse
tptatiōes expectat ut quotiens qu
libz tangat̄ vitio teneat se ad ora
tionem subdat nullū eni utile habeꝫ
orāe et clamāe ad deū Et id dicit
orate sine intermissione ore eid ꝓtest pa
tientia. hec. 18. Oz ſp orāe et no
deficē ſ. est pauperibꝫ subuenire
et nr̄is ad elemosina que fit
pauperibꝫ spū ē dō multū gr̄a
sicut si sieret sibi vt sunt religiosi
ꝓ suis pfessionem qz no solū rēli
quunt sua ꝫ seipos Vñ mt. 6. Et
qui vult post me venire abneget
semetipm̄ tē Vñ sicut ꝓpt̄ fuit
obediens pr̄i usq̄ ad mortem sic
pauper spū qm̄ est imitator ꝓpt̄
debz abnegāe ꝓpām voluntatem Vñ
b. q. rēlinquere dispone ordinate
ꝫ mt. rēliquenda meditatus Vñ
ꝓpt̄ eos suos nudos vocat Mt
xl. ꝫ dns ſ. quato tpe festis. t. opa
mne exhibuistis vni ex minimis
ipse michi fecistis Et dicit meis
ut spālit̄ diuerset de pauperibꝫ
spū ad quos expendens mens
diverset sine ꝫ. fines mei sunt qm̄
facunt voluntate pris ex quo videt
alium q. dāe alios pauperibꝫ no esse
ita meritoriū addit q. hoc intelligit
h spālem rēputationem et specializ
rēputat sibi factū qd̄ fit pauperibꝫ
sicut hꝫ ē ordinē dandū. dicit minus
ibꝫ glō minores no sunt ꝓpter
dignitatem maiores aūt imitat videlicet
nos. sitientes religiosos ꝫ no solū
orōe ꝫ eria ꝫ ipalia administrationē
Vñ dicit nr̄is ꝫ sororibus quantumcūq̄
penurijs stōz ꝫ tēporalibus mt. nos quod
ies ſ. est ēnē hospitalitate. hanc
eni tenentes merent̄ in eterno habitare
nullo hospitari ho est ꝫ ē actus mie
qui eid meretur a deo misereri
plam hospitatio ē actus quo subuenit
indigenti habitatiōe ꝓstando et
ꝓpassione ꝓpt̄ deū ꝫ ꝫ. nr̄z ad
mittz. ſ. et quis pauperem hospitio
rēpiat Et ja. mod ē effectus rationē
ex quib hospitalitatē efficitz eternē
mie. mod qui recipit pauperem ad
hospitiū deū rēcipit et meritū in
celo hospitari Vñ dicit sit eria
hospitalitate ſectates ſ. vt. tradita
nū pauperē ſectates dicit quasi a
fidne ponit eid tribū frequentatiōe
ut notet affectū hospitandi ne frequē
hospitū fiat onerosū ꝫ pe. z. hos

ptales murem sine murmuratione
hom̃ ē vtuosū sūm bom optatio q
ē qdam spūalis benedictio qua benedicūt
illi qm̃ multiplicat̃ vbertibg et firmiat̃
talis aut benedictio nichil aliud est q̃
queda singularis et gratiosa adoptio
m̃ filiorū dī et ei hereditat̃ s. vite
se optate sicut alīqm̃ pres solebant
benedicere filios suos ad habendū bō
talia sicut ī de ysaac gen. xxvii. sic
deus p̃ benedicat filios gre m̃ bonis
spūalibg ī gratiarū eius assistendo ad
ipsū. Hinc docet nos de benedictione
spūali. vtuosū optare debem̃ et nos
vbi dicit benedicte ī sequentibg bos
.s. bō eius orare ī gr̃ monet eos a
mala consuetudine ne unus alterū detrahat
vt ne sibi finale maledictū ī magis victa
inuidia benedicant vt laudet̃ discipli
nam et nolite maledicē s. benedicē vna
cū sincerissima et nobili humilitate
bus benedicte q̃ optanda sunt eis bona
die et pce sine corpis et cū xl.m̃ est
spūalis gr̃ularis et gr̃ passio. hoc ei
sit duo tamtat essent. Ita et amor
credit gaudiū et tristitia ī eq̃. no gau
dium q̃ amor tat̃. bl ppt̃ presentia bo
amati vel etiā ppt̃ hoc q̃ ipm bonū
amato ppm bonū dest et ḡseruat̃ et
ī gr̃. magnum ī timz ad amorē bene
volentie ī quem aliquis gaudet de
amato ī se habente etiā si sit ab
sens. Vñ dicit gaudete in gaudentibg
gr̃ularibus s. in eis. luce. ī gr̃ula
tionibus mihi omnibus ī egrio no q̃ amore
sequit tristitia nec ppt̃ absentia amati
vel ppt̃ illud nū volumus bonum suo
bono priuat̃ aut aliquo mō et deprimit̃
ī q̃ fletus ī gr̃m no ē nisi de aliq̃
malo ortū aut deportat defectū p̃ti
bus patronus sūm bom et io ē tanta

tristitas fuit ceddolere ī gr̃m ignatū
principatus dñi bom̃ in eo deperdit̃
ī gr̃. aut fuit ī passio et io dicit flere
no flentibg eorū tristitie ī gr̃ientibus
xx.m̃ ē vtilius mensuū dr̃ nō. ff. 6°
q̃ vtilius bonior̃ ē duplex. Una
ē cū que ustificat et ī gr̃ē mētis
et alia est que glorificat et ī gr̃ est
primū ī una est ūtia et io ipam agnis
nos sedula cū diligentia observandā
tradidit. d. solit̃ suadē vtilitate spūs
domicilo pacē debz quis ī gr̃ius vti
tate habē ad seipm̃ ī integritatem
ad primū ī ī gr̃ mutate eius qui
pe creatura debet suū principiū
principiū dī in gr̃. Deus noster sit. hug
arg. d ipo ī gr̃ius nec ullo indigens
dest ei benignitas ī gr̃a. nos et amor
ī benivolentia. nos venens
debem̃ et nos quisq̃ sibi vnge
ī integritate vtilitatē d bono cū pace
ī vinculo dilectionis ī gr̃ haut vtilitate
ad primū habem̃ dnoby nodis
.s. dñi et nos ī dilectione tenendo
alterū et alterutrisq̃ vtilissimū
nos ī gr̃ipm̃ assimū et ī gr̃. est q̃ dicit
adipm̃ duplex. s. vnanimitate scien
tie. s. vtilissimū dñi dilectionis
.xx.m̃ ē no superbire. Ita superbia ī gr̃
vult d alio ferri et nulli subiici ī eq̃
ī gr̃. cui notat̃ superbi q̃ aliquis ī cui
vole tendit sup ad quod est ī proprie
sibi et io malū est q̃ superbia d
portat aliquid q̃d aduersat̃ vo
lite q̃ sunt bonum elevari sup
ad q̃d est et m̃ ē q̃ superbi ī ipm
a se erunt q̃ no vult ei subiici et
io a deo deficiunt. Pe benefi
cos dñi allevavit̃. Vñ dr̃ no alta
ūi sint sapientes. ī q̃ bonis ipsis
gr̃ alios superbientes. Pe dne
no ecal cor mū. xx.m̃ ē denota spūli

p̄ gram ⁊tute homo dispon̄t ad gr̄am
dmaz et fertilis et fructuosꝫ fiant eu
ror p̄fundi ad fructificandū dnō. Do
mine deo debz se ḡulem ꝛputare deus
eni in corde ḡuli ꝛnemet. Ihy Aug.
li° cōfess. Q quid ecclesie es et ḡules
corde sunt domꝰ tue ep̄i. De ea q̄re
dixit p̄fidissima ḡulitate ꝛepit in
se vbi dei sublimitate Cupeua m

Nōmq
Dpne fr̄ sunt in ecclesia gali
lee ꝓl̄z. hic q dr Aug. frus
e deus homo vt homo fieret deus
q̄ natꝰ e in tpe volubilitate vt nos
duret ad prie ⁊nitate qđ fit accepte
quis se disponet p quada p̄ulem
ꝛgeneratione vt postposita vita prie
actibꝰ cōfice deo ꝛmat. Nolīr aut
tmtare de nostra spuali ꝛgenera
tione vt patuit in saluatore nr̄o.
rsurrectione et appitione. Ihy pseuit ebd.
nōlit d̄ imptiarū celebratione ouduc
qualit actibꝰ cōfice deo ꝛmanur
quadrus enī ista ano nō sit tota
quadra e ano ꝓposta. in e aliqlis
silitudo q p ella ihy possibilit
e ostensa vbi occurrit 2or̄ gsidera
tiones Circa p̄ma gsiderationem
q e de imptiarū celebratione sue
quer̄ gclusiones. Prima q° est q p
dng. imptias intelligim̄ gfusione
flam sunt nr̄ nubentes e quatuo
dmodua rosuetudine bone ⁊tutis
q̄ ḡ dentione gudgi debent ⁊
petuo simul manear sic erad prior
querentes se ad deū p prie dispa
reuna debent ei dsolubilit gudgi
q̄ vēa questio e a bono gmutabili
ad bonū dgmutabile tota et p̄fra
mete applicatio sic aut querendo
ad deū ipe ad nos gtur. p dilroez
Ihy zachee Comitimū ad me et
ego gtar ad vos. 1a q° est q dhar
despōsatione ta occurrit. s. fides
fi dia meoꝝ ifessio et satisfio. Ozee
2° sponsabo te mihi in sempiternū
sponsabo te mihi in iudicio et iustitia
et mia et miserationibꝰ. et sponsa
bo te mihi in fidele. ꝛgnoscem et scr
multo fidei subarrat. 2a fit a gfes
sione et tue q̄ in fine cōe ducat. p
absolutione bndict. et fit q° in iudicio
et iustitia p discretione et ⁊tate
na sm et in mia et miserabilibꝰ p
subiectionem ꝓnus. 3a fit in fur
fide et tue p spem in sponsi ihū
mū duct. sibi in separabiliter copula
dr. 1a q°. est q dūsi dūsmode q̄
tudi. fi vsfidazu Non mulli mlti trin
sēulares clarioꝛ mentis tmuenies
posstiꝰ quersi fuerūt ad deū ꝛligio
sendi. obedientia ep̄m Cmdi. bo
velsitudine mudiali gloriabat. ipam
elationem d studio ḡulitate q̄uitat
qđ sunt qui ita scirent q̄si sint ⁊
gusto q. non predit ad publicū apud
existimationem tm̄ q̄les fuerim
tales adhuc ee putādi. ita in mo oculis
dei sum̄ erunt. sicut adhuc qđ videre
videnti. cmdi. ita in mo oculis dei
videnti. Multi aut apud homines ꝛbi
sunt et apud deū eles putant. et
apud deū ibi sunt. Nulli g° putet
se eligi ne forte ita ibi sit apud deū
1a q°. q nouit et de quersi sustinet mul
tos gfligi. Ha tota aia quersione q
patiem in q̄ habent. q aut apud
dr. deū tota resurgit sunt aut omnia
ta quersio acrsa. q Hinc i. blanda
cōtinent. multos gfligi. ihy dei sunt
aia gfusione. predit turba petoꝝ gfusio
nem sequitur turba tptationū illa se
obtulit ne ad deū quertamur. Ista se
quent ne deū videamus et in q̄ne no
frangam̄ q. deus nouit adflictos
ꝛpmē tutioꝝ sucessione ⁊tutis. Ihy
vnle est gfusio tptari vt a tepore nos
ligeuine filiaꝝ ihy ad ⁊tutes amplec

Nam in primo signo deus est pfecte beatus
eo q intellectus diuinus pnte habeat
diuina esse. 2o simulq et voluntas in
2o vult nos beatificare in 2o deus mani
festando gloriam. q. putat eccl'ie suam
ut splendid' plurib' in q. and ea explat
do signo manifestando gloria sua pfecta
do diuinam eccl'ie sua tacit' bonum in
q. and sicut quietat. q. quolibz bono
finito dato q and no quietat. q. sit
potest maius bonum appete in quito
signo manifestabit gloria sua in voce
ture dr̄abit. q. se. manifesto et intuito
sua ut. q. qm implet in bonis desi
dia in in q. non plenitudo sue voluti
multiplicando pact et quiet. memorie
gnia. et intuitu. 2m patz ecclia. s. Aug
mentario fidei q. hiz pp rationem
fides caueat merito in fides gaudia
q. vone gf̄mat. et augmentat in
in notitia ut ut nia et fides stant
simul q. habens fidem assentiens dei
tati et auctoritate gf̄mat. in pp ista
notitia in dicit. et crediderunt dis
cipuli eius in eu. Ma apli viderunt
in dr̄am et transitu et tamen
habuerunt fidem

Cimo q. iij de eod.

Quoniam fre sunt vv. ff. q. dicit
leo papa dns noster pter. mor
tis destitutas sunt multa a regno
libeno recepit sit oibz liberandis beat
Cui q. nalis in gaudio non sit gnalis
in tationis q. post lapsu in malo no
sunt obstinatis nasit gnis in eo aliq
aptitudo ad gre susceptione se sin. simpli
ci statu sancti. s. ordinat quibus et regia
lis oportebat ut quelibz in pabilem
appbaret in ad pbandu statu regia
dem nasti dignitatis e a regie sit ad p
bandu statu viduale in nunc vidue
no in sunt tributione ad pbandu
ciam statu quibus dignitatis est pudica

corpali nuptias visitare et nuerunt
adornare ut dicunt. e etia. q. dicto eu
dr̄. Nuptie q. miria. que facte sunt e
chana galilee. q. mr̄ dni et mulieris
Nam galilea interpretat. trasmigrio
q. mr̄ istos corpis dnus transferet.
de statu d statu. Et erat mr̄ ihu
ibi esse multe angustia miro. in
mire intelligit. q. miro. mr̄ q. gene
ratione nuptia nunt. in apli. q. corp
Ci nupsit ego non permanet fru
ctionem in ramus habebit quos
in mr̄ ang. ptu e onerosa in ptu
dolorosa. pi ptu laboriosa. sunt
ecclia mater ihu. q. salutis que acquirit
p. meritu passionis miromalis in
ad has nuptias vocatus est ihus. q.
gra q. opi mrm reddit meritorum
Ecclia vocati sunt discipuli eius sunt
dno. s. interior femineus dulcis et
exterior venosa exercitio Anna dies
no meriti in hyc dnoiq gfistit in dnus
defunt q. ne sit nales qui in admicta
tristitia. pñ. iz. Extrema gaudii
luctu occupat et io defunt eis dnus
consolationis. in q. miro. in equis
sacramentu dona a deo dato in quo
optat. Deus ad salu in nisi suscipiens
ponat obicem fre dne et io frequent
ne tribulationis mutat. d dnus ipso
lacrimis in tribulatio nuptialis
illuvata q. gram sterus sua d similitate
dnum deplorat angelum q. dicit
mr̄ ihu ad eu dnm no habentes
in q. hic. miraculosa operatio fit vinte
dnia. audit ea possibilem iquam
nā eius d similitate diuinado. d. quid
nū et tibi mulier. nondu venit hora
mea q. d. q. hic miraculosa operatio
non pteniz ad mea similitatem quia
rubeo a te. in nodu tpi et mea
potentia dnia ostendat. p. quia possibi

sint fieri dicit mr eis Sit ysmaht
discipuli eius qm locuti sint ad
principes ppm est interior dicendo
q natat ibi quemdam dixerunt vobis
qz dulcedo validitatis e signum dilectionis
Joh. 14. Si quis diligit me sermonem
meum seruabit & pater meus diliget eum & ad eum veniemus
& mansionem apud eum faciemus Et
opus me quem intelligitur per scripturas
lapidis et sunt lapidee per duas
tabulas decem ordinationis qz deus ordinauit
qz dilectus scripsit ad implendum
opus mei dubio vsq ad finem
q. ad sufficientia qz posse. Hi autem primi
fuerunt et ideo dicit qz erant potes
ad purificationem iudeorum q. optimorum
sufficientia Hec vbique impleri
debent aqua q. administratione spiritus
q. pauperibus subuenire debent q quid
aqua mutari finari debet vsq adhuc
q. ad tps primatus Et primo archi-
triclinq debz gustare q. opus mei debet
fieri totum ad gloriam dei et
ad edificationem proximi qz architriclinq
e tm mensarum ordinator Et sicut
plebs fidelis qui est cultor veritatis
et talis debet gustare q. gaudia et
videre ut sit alacritas ad opus mei dilectionis
auctis Hinc visi fuerunt alie
considerationes et mirabiles que dicemus
alibi et in finali sententia
omitto &c.

Dra 2a Dmo sup eplam

Nolite prudentes esse apud
vosmetipsos Rom. 11. sicut qd
dicit nolite multum laudabile est et
bonum est gloria bonum Et laudabile
e multum et bonum est gloria malis
ut si quis et virtute indoleat et libenter
mirabilis et gloriosus dicetur naturam sine
et peruerse Et qua prudentia carnis
que sicut apostolus mors e prudentia
carnis que inimica est deo quia legi dei
non est subiecta nec enim potest

sapientia prudentie spes qz quis vult aliquem
credulitate qui decipitur sicut
vult ad alterum si aperte quis
dicens nos quo quisque debeat se habere
ad proximum hec prudentia dicitur
Nolite vt ubi occurrunt tres species
nones Circa prima ubi docet vitare
prudentia carnis dicit Nolite vt
sint qz quia prima qz est qz duplex
e prudentia vna e quinta qz vtilis
et qz est vnus a vno sole procedens Alia
e prudentia solis aquis vel fluctu
qz uta videtur gloria scientia depleti su-
diosis q carnis sunt Hi cognito quo
mali habent tm ea que timent
ad mores et imbecillitatem
monendum soliditate ut bono cognito
consentiat. Dissentiatis a malo cognito
Ex prudentia vnitis non solidissimi
e illudas intellectu h erud tale sicut
affectu non solidissimi ostendit quid prudens
et qui sit agendum h monet solidare
vt appetat bonum et fugiat malum et
q. e q prudentia carnis magnum e
fugienda Ro est Nam sicut prudentia
spe ad bonum sine tanq vite bene efficiens
ita falsa carnis prudentia h sibi nocens
deo propter malum finem aliquem ponit
quemcumque sicut de dicit ad bonum
latro. qz quemcumque viam ad bonum
fac sint ducunt Hic erud quidam prudentia
carnis dulcedine et ea
et cogitare aliquas dolosas vias qui
fit deceptione filiorum pudendum
filios quos sed prudentiores filiis lucis
et q. est quod dicit Nolite esse
prudentes q. d. ne prudentiam
tm apud vos habeatis h nequam apud
proximos si quis est vos
offendat pn qo Hoc sapientes apud
temetipsos te. s. prudentiando q. est
qui hi sensatus malorum extirpanda qz
dicit. qm 22. Noli ee dicit quod malum

nesq; ambules nũ qore furioso vñ qđ
firmũ debent derelinqre sonetatem
malorũ ne mala que frequent' aspi-
nant et rorigẽ non valent mutare
delectent. Qm̃ qz sicut aer malig assiduo
flatu tractꝰ infert corpi ita puersa
actio sepe visa et locutio mala frequẽ
audita infert alias corr̃ illi. Corrumpunt
bonos mores colloquia pua vñ iusto
ria ẽxtra legit de gtiantino imperatore
quẽ nũ multi de familia sua quos
nũ pbãt vellẽ qm̃ leui et falsi crimi
essent uno die omẽs congregauit et filiã
so se velle ad vitã gratulatꝰ ẽmerti
dixit. quo audito multi et qđ idem
sanctũ dixerũt se ee patos ꝑ aliqm
liq pauci dixerũt se porig ꝑ tpe
morte pati velle qđ tpm agnitu
relinquere quibꝫ visꝫ omẽs factos à fide
patꝝ a se ãmouit et m fide firmos
scit vt munit. Dicens sue pfidos nõ
potest homo ee securꝫ et fidus vñ
ꝑ nũ ꝑ videns m sonctate alterũ
nonẽ ad pctm aut pcti figmẽ dis-
solue sonctate cmtulit vñ dicit
nalite ee prudentes apud nosmet
ipos q. d. Estote prudentes apud
alios considerates corr̃ doctrinã cuius
et gñationem et mores cmu fit
ꝑ deo ꝓ. g. est q licet ire assius
Satã à god vt trastat. bonꝫ et mal
fugg et trombꝫ et ex indignatione
se nõ ponat tẽpi ad gssim. pcor et
ãpmat malos motꝰ d se et dalijs
vbi optime ꝓtest et blasfat. dei
munias et trasgressiões instare sicut
legit. Finees fiusse uatu tꝫ nũc
ire cmtũ ẽ deforme et gt̃ ratione
qđ m furorem versũ et qđ d infama
vt m ore frenetici irrationabilit'
moneat. homo gt̃ proximũ gt̃ serpẽ gt̃ suos et gt̃

deũ: et ita vbi agnoscamꝰ nos dnste
moũ nõ possimꝰ qđ impetu ira
rudie cohibẽ ꝓ. vt dicit Aug. Ira
homo ira fuge q est proste nature
degenerat vane excedit mesura instẽ
amicicie rupit concordia solut desti
pat ausert patiẽ pectoris tollit suauꝫ
et mutat ꝓ. vt ad ifrenadũ ira mul
tũ valet pmeditatio ũborꝝ et frorꝝ
ẽrorꝝ q possunt occurrẽ vt ꝑ anima
panencie ad pugnã se disponat vo
valet os ppmẽ et accensa flamma ire
d corde suffocãe ꝓ. vt homo modestꝰ
erubescat disciplinãe detrimẽta dnẽ
et alios scandalizãe vñ dicit nulli
s. amico vel dnico reddentes malũ
ꝑ malo. maltomagꝫ nr. malũ ꝑ bonũ
vñ reddẽ malũ ꝑ malo ẽ fragilitate
ꝑ reddẽ malũ ꝑ bono ẽ pusillanimitate
ꝑ reddẽ bonũ ꝑ malo ẽ ꝑfectionis ꝑ
reddẽ bonũ ꝑ bono ẽ equitatꝫ cũ
ẽam cõsideratione que ẽ de fine cari
tatꝫ exhibitione nũ dicat. prudentes
bona cor̃. Ubi sunt quidꝫ fines ꝑfectionis
g. est q finis caritas est magnũ
ampliandã rõ qz gignit m nobis
exhilarandã dnũ et in se ꝑ qm dicit
mũ dnũ. Ubi dicit. Gl. pnemates
cõ. mũ caritas que sine foueat dnos
sine cõgreat ꝑfectos sine arguat deque
tos dnũ dnũsa exhibens sicut filios
suos diligit dnũsos nũ te arguit
dura ẽ nũ blandus simplex est
solet pie sine dolo multã pa
tiẽ nouit trastri cohibit ddigenti
licet lesa licet offensa si quis fueris
obiurgabit tibi quasi mater homo
infirmata ꝓ. g. est q tal caritas bũ
fings exhibet. sicut enim bonũ debet
nũ malus nunc vt sua bũstia et
patiã eos gũtant et indurent ad
instare et beitatẽ utinera ꝑꝑ quod

ſ. non ſit ꝯſiſtentes aduſarijs vos bidi
mudo ſ3 ponus ꝑpuꝫ mdulgendo.
ſ3 date lond we ſ. mdno dei vel we
aduſarij ſ3 Aug⁹ q̄ nō ꝓpiet
ſcpſ q̄ nūq̄ liceat mdicaꝛi a deo q̄
clamat ſu ſ3 nō et ſemꝫ pos vidicates
dent lond we dei qui dr. mvidicta ſuꝫ
ſcd q̄ dapoc ꝯ clamat vndicta due
q⁹ qualiter oꝑtet arripi noy ē ꝓte
veudu ne videat ſu vnduicta petē
q̄ nō deret eos dd:ꝫ q̄ Juſtus et malꝫ
vnduicta petit ſ3 dr. Juſtꝫ petit
torcione malꝫ aut ꝓmutione ſcſt
ſtendu q̄ deus nō delectaꝫ m pena
mmi q̄ nō odit eu ſ3 d' judeo dei
delectaꝫ ſtus q̄ q̄ deo placz q⁹ ei
placet q̄ et ſi deus q̄t plut ſuꝫ
uſtos et duſtos tꝫ m q⁹ ſſto aſpe
rorgit torrupit vel ꝓmates m
ſme darpnabit ſiut ſ3 ꝛſuadu
ē vnduicta Jn aut date lond we ſ.
vnduicte dei nel we aduſamoꝛu
ꝓuttes aduſario qd' vult. et debet
dare lond we dei ſtmptu ē end ꝓpu
bys mihi vnduicta et ego vtribua
ſ. vnduabo melig. epſ'. xꝛ. ſ. Horredu
ē mad' m mang dei vnciuit ſcſ
ꝛa. ſſideraco q̄ eſt de effuia ꝛuitat
ꝯcupiſcne ꝛu dicit. ſi eſurierut.
Vbi ſiut q⁹. ones Dma q⁹. eſt ꝙ
diligē dmitu ē de ꝛectitate ſalut
1a. q⁹. ē ꝙ effuie teneꝫ. ſcomo diligē
dmitu ena alteriꝰ legē 1a. q⁹. ē ꝙ
quadꝛus effuie teneꝫ. ꝺ generali di
mitu no ꝯcludenda ea ab oꝛonibꝫ
d ſpali vero teneꝫ. vero m rau ꝛectitat
2a. q⁹. ē ꝙ magꝫ meritoꝛiu ē diligē
dmitu ꝙ amitu dſtat. 2⁹. ones q̄ re
d' Dragli ſcma ſcpta ꝓ ꝙ eucē
dicit q⁹. ſi eſurierit dmitu tuq̄
d. no ſalu vnduabis te ꝛ id
deus malū ꝙ malo ſ3 ena ſuſuꝛyē
dmitu ꝓſequens. q̄ ſi eſurit dmitu
tuq̄ tiba eu ſubuemēdo illi m tibo et
potu q̄ ei end faciens ꝛbones ſ. fer
uoꝛem ꝛuitat ꝯgeres ſuꝑ caput
eiꝰ ſ. ſuꝑ mentoꝛ eius ſuſuryē ad
amoꝛem ꝛſcendo ſ. Noli vinci a malo
ſ. ꝙ ē ꝙ dendo patiena ſcd ſoly
patiens vincit ꝙu. 16. melioꝛ eſt
patiens viro forti ſ3 vincē d bono
pace malū q̄ez q̄ ſi vincit m malo
malū. ſit ei nequa fies nobile eu
genꝫ vincendo ē patia Jn Aug⁹
bomtate ꝛotende q̄t illu q⁹. ē
et ē vera ꝛotentio ſalubꝛ ꝛtame
vt ſit bonꝰ q̄t malū nō vt ſint
duo mali ſi tu ia nō es malꝫ opta
malo vt ſit bonꝰ diſplicat tibi ut
ſit malꝫ placat tibi vt ſit bonus
ne ſint duo mali dra 2a

Qm deſcendiſſ ihs de monte ſequte
ſut eu turbe multe Jllt. 8. q̄ ꝓpt
ad q̄ venit ē mundu ut q̄ez q̄ltos
arꝛēt et ſaluaret ſcl'z. Nō enī miſit
deus filiū ſuū ē mundu vt ꝺnduret
mundu ſ3 vt ſaluet. mundꝰ q̄ ꝛpm et
nō q̄gnoſcebat ut ꝓpt q̄ez tumultu
miraculoſo oſtenderet ſe ee o mi dnm
ꝺlem et ſaluatoꝛe ſpualem Jn ſ. 3]
dns de altitudine celi ꝙi de eccliſo
mote deſcendit vt leꝓsa ꝛuoꝛ ꝓtoꝛ
mudaret vt dicit. m elba. vbi ſalua
toꝛ ꝓponit nob quatuoꝛ m et ꝛeplu q̄ et
ꝛ membꝛa q̄ez ſcia quita poſt cucs
Curca ſtinū vbi ꝓponit nob m ſola
cui vite et q⁹. m eius deſcenſione
et turbe mutatione d. Cu deſcendiſſ
ſet. Vbi ſiut q⁹. q̄ones Dma q⁹. ē ꝙ
ea illuſtrat ſu habenda ē mā rol
lanons de vite ꝛfroe ſ3 ea ſimpli
cibꝰ habenda ē mā de groſſioꝛibus
vt quilibꝫ ſ3 ſua facultatem dſoꝛmet
qd' tꝫ q̄t alios eſt qui populo vndi
ſubtilia ꝓdicant mtroducentes aſtiolo

ꝑpetuũ et nãles rones que modu
dus non ſnauit ſꝫ ſimplicia ſimpli
tibꝫ vt dicit origenes m omelia .
Notente ihũ dño m monte diſ
cipuli erant tu eo ſ. doctꝛinus celeſtibꝫ
vel ſpualibus bonis ibuti d. quibꝫ do
ctꝛ eſt celeſtꝭ doctꝛine noſtre ſenecta. nec
aut deſcendente eo de monte ſequẽ
ſunt eũ turbe q̃ſ d monte aſcendẽ no
poterant ꝓpt̃ ſimplicitatem et mtel
lectꝰ rudꝫtate dñi. q̃ ꝓpterea ꝓpꝫ
deſcendẽ ut nos aſcendẽ doceremur
dr. q.ª eſt q aſcendẽ volentes ad mõ
tẽ ꝓfectus et doctꝛine debꝫ deponẽ
ſarcina delictoꝝ dñi dicit origl
turbe ad monte aſcendẽ no poterat
quos eũ delictoꝝ ſarcina deꝑmut
ad myſteriorꝝ ſublimia niſi aberto
onere ſcandẽ no valꝫ q.ª eũ onus
ẽ ꝑtm et ꝛõ dicit q̃ niſ. inter rete
nos eciã q̃ mõte no aſcendemꝰ et le
ctus ſurſũ aſcendẽ no valebat q
ꝺ ꝑtoꝝ baculus pondꝫ lõꝑ eũ
ẽ ꝑtm audꝫ neſtmru q.ª q.ª eſt
q tu duplex ſit mons ſ. po.ª adque
tonatꝫ eſt dñs aſcendẽ vſq.ª ꝛ.
Aſcenda m celu rẽ et mons ſne
ad quẽ ada volnut aſcendẽ tu dñs
deberat q̃ꝫ quotꝫ die quedãt
apientũ oculi veſtri rẽ et ſit vtꝫ
factꝫ ẽ lepꝛſ. Dareus q.ª ꝛpꝰ ĩme
diu ſpualitate ꝑ ſuperbiã deſcendit
de vtroꝝ monte de mõte po.ª mdu
centes dſimilitate mandi et po.ª ſuſſiſ
mutate aliſcendit non vlla dmittẽs
dñs q. coꝛ a. qđ dſmnd ẽ rẽ deq̃ dſ
mutate aſſũpta vſq.ª ꝛ. Dñs dicendo
eũ q̃ lepſio De monte ſne abſcedẽs
ſub ſimplicitate puerili ſapiẽtiã dſi
mitto nõ eã dmittens dñs q. coꝛ q.
qđ ſtultã ẽ elegit deus ut et nos
ſequi debemꝰ dñm qm ſit dignus
ẽ ad nos deſcendẽ turbis pꝛꝰ qꝛ
ipe ẽ tua dobligõis veritas dſalli
bilis. et bonitas dſumſtibilis dñs dꝰ
et ſerute ſunt eũ tanta turbe multe
q.ª ad multitudinẽ vocatoꝝ ad fidẽ
ꝓpt̃ qꝛ ſicut lepſius ſigt paucitate
electoꝝ m.ª ꝛ. pauci vero electi ſequũ
q.ª ꝛpm ꝑ paucitate plmꝫ dꝰ
tpalia dñs q. bos q ubiq̃ſ ꝛ
ꝛ. ꝑ caſtitate ꝛſpuendo tanꝫ
ut illuc mur. ſꝫ q. ꝑmſequt
me non ambulat ĩ tenebris ĩ
gꝛionem flendo ĩmalia ut eiu
demur ut q̃ꝫ ſerute ſint eũ turbe
multe ꝛ. ꝓpt̃ ſuꝫ ſone aſſimꝺo
penalia ut q̃ſolem.ª ꝛpꝛ. ꝛpꝛ ꝓpꝫ
ſius ẽ dñs ſerute ſint eodẽ turbe ꝓpꝫ
eas attẽdente benignitate mãſue
tudne et ſapie. ozee q. tnſlam
eos d b̃nulis carnali. ĩ bom
tate et dilõne et nõ ꝺuplicitatem
ſequẽtiũ ĩa aliqm ſcelꝰ. eũ ꝓpꝫ
ruinone vt dſim. alij ꝓpꝫ rubigi
et ſanctũ alij ꝓpt̃ cavillatõ et
apld alij ꝓpt̃ doctꝛina vt ſimplices
ſcientes tlem dei. alij ꝓpt̃ calidam
et ꝓſanzei dñs dſq. morbꝫ ſignus
tibꝫ amor atq̃ exhibema dogma
Cauſa cur ꝛpm turba ſerute ſint
q.ª q.ª eſt q ꝑ aplm colloquia ſua
corrupũt bonos mores l. corꝛpũt
bonoꝝ ſonetas ẽ ſꝫ aplꝫ dicit q
dñs vſdoꝝ de ſidmo bono dicit q
ad correctõe moꝝ multũ valent q.ª
bonoꝝ. Nã mores multoadiu nõ ſtant
ꝛſtiõ et ꝛbꝛ. dñs emendu niſi ꝓſtꝫ
dformẽt. exẽplis ſlam q.ª ſtoꝝ quibꝫ
edificat homo turres ſtruit ſerueꝝ
vtutes ſꝫ qua deus q.ª bom apꝫ
ſtoꝝ aut mente oculos ꝓpmit ſꝛ
nulla ẽ de reatu exꝛſacio et ſi ma
lose ſepe ſecuti ſumꝰ q.ª cur non
ymitem.ª ſtoꝝ dignia et deo placita
facta dñs oremꝰ deum vt vtutes quas
ſtis ꝓpamur ad coronã nob et ad
ꝛſtm ſint porte nõ ad penã q ſi

cas negligentes mutati nō fuerimꝰ
erimꝰ nobis ꝫ dapnationem et ꝛo dꝫ
be ꝯsiderantes ꝫ ꝯ ꝓpō moꝛ vite
et dōne ꝓfectū sectute sint ei
fidē omis ꝓfectus exemplū dat
ꝛm tibi ꝓpe ꝓponit̄ ꝙdlit̄ deprandꝫ
ꝫ mudū culpe nō dicat̄ et esse lepꝛs
tibi goꝛ ponit̄ ꝯfessiones ꝑma
ꝙ est ꝛpare iste lepꝛs ē genꝰ ꝙnamd
dicit̄ lepꝛa ꝓssus ꝙ culpe et pene ꝙ
ꝓ lepꝛam accipit̄ ꝓ ꝑtm ꝙ ꝯtrar
lepre ḡrīqt̄ ꝓ grauid et trāsmittit̄
ad ḡeditatem ꝙ ꝑtm aīaꝫ maculat
alios malo ex̄plo ꝯfert et a ꝯfortio
sūoꝫ nel esse disiungit ꝙ aut lepra
ꝑtm ꝓ ḡditate trāsit nō solū culpe
ꝫ pene dꝫ de vītꝫ ꝛo.mo dicit ꝓ
quid goꝛ mors nō ꝯtingit ēē dꝫ et
esse lepꝛs q.d. ꝙ tu ꝓtoꝛ oculo mētis
diligent̄ ꝯsidera ꝯsciē tue latebras
et dignes te multiplici lepꝛa ꝓfessu
ꝑtm ꝛa. q̄ est ꝙ ad mundationem
lepre ꝑtinet ꝛ. ꝛequirit̄ ꝑtm
ē mentis affect̄ sine quo ḋ possibile
ē mundari dꝫ aug. ꝙm nō amat te sine
te nīl dꝫ quis signū aīe ꝓpīe ꝓpter angelus assensū virginis ad
ꝓpter ꝛequirebat d. quid vis vt
faciā tibi dꝫ q̄. deus vere dignꝰ
hominē plg sanāe ꝑtis est totū mundū
sed ꝙ omnē ḡrem ꝙ vult omēs ḡres
salvos fieri ꝙ quātū in se ē nemīnē
vult ꝑire oportet dꝫ ꝛpāz voluntate
ꝑ sanationis signāt est suscepta
ꝓfessem ꝫ vltimo dispositionis
qm plenarie ē dispositus et ex̄ q̄. gre
suscepibilis esset̄ in stanti deus
facit sūm faciente dissipat et sanat
ꝫ sanat. vnde dicit. et esse lepꝛs
ꝛemens ꝙ eum venebat ꝺ extremis
descendere fugit voluit et desiderium
purū vsq̄ ḡ. ꝺ Unum dissipes nē
ꝛm ē fidei adhesio sine latria nō ꝺ.

Et adorabat eum qm eum adorat se
diligat ſc. et qm vult mlmat sensu
suū hēb̄ ꝓp. Dīne fide impossibile ē
placere deo Nam ipa est porta ꝙ quā
deus intrat in cor quare flam pius
nutꝛiunt filiꝰ dei mentem virginis ꝙ
ꝛeuertem. Luc. ſ. Bēd q̄ credidisti
dñe Aug.] beatior fuit maria ꝓpriꝰ fidem ꝙ ꝓpter ꝓpriendo carnem mīqꝫ
marie matūa ꝓputatas ꝯferuisse
nisi ꝛcpm felicius corde ꝙ carne gestasse
ꝺm ḡ. ꝓpter hoc ꝫ fidem habuit in
cordibꝰ suis ꝙ habito habet̄ de bono
ipa fides ē radix oīm bonoꝝ et bru-
tū dñe si ꝙ radix enellet̄ cetere bru-
tes arefiet dñe ꝺm fides dicunt rami sine
frute radice non creſcūt ita quelibꝫ
opa licet videant̄ bona nulla sunt
si a fidei solite disiungat̄ ꝫ ē ꝯfessio
ꝓpe diuidiae et dñe potentie ea
dicit dñe potes me mundāe filiꝰ
peccatoꝝ dimidiā suā debꝫ ostendē
et de dei potentia non diffidē de ꝑ
ꝓfūd. qm abscondit scelera sua non
diuiget̄ de ꝛ. se. quis potest fieri
mundꝰ de immundo ꝛīc ꝺm est benīuo
ceuere deplorato ibi si vis q.d. de
potestate tua non dubito ꝫ de vo
luntate tua. nō ꝙ tu dimittentꝰ ꝫ ꝙ
ego dignꝰ fui et ideo peto mihi ut
tu velis ꝓter merita mea sed ꝓpi-
toꝝ debent ꝺstare dubitꝫ q. quidā
et manifestoꝝ tibi ꝓp placuit deprauo
dñi ꝛsd.] dicit si vis non dubitat ꝓpe
voluntate ad de bono ꝑtis ꝫ ꝙ non
odꝫ expedit carnalis integritas
nesciebat vtrū ei expediret ista curatio
d. si vis q.d. ꝺ credo ꝙ bonū est ſi vis / quod
ignoro. aut si mi ꝙ desidero bonū st.
io nīe tuū tue voluntati ꝙmitto d.
dñe si vis non aut dixit si voluerit
non si oratiō ꝫ si voluerit nec dicit
dñe munda me ꝫ ei totū ꝙmittit
sūm origī et dimi eū sūt et potestate

nāt sacrificiū qđ fieī ꝓcepīt erat
fm legem de q̄. leuitici. q. In puri
ficatione eius accepit duos passes
In ḡus q̄. que ad purificationem pti
nēria sunt nō pass dicty sit a patre
de duo passeres sunt. s. gt̄ronus de
lor que aīa ꝓfugū. et sat̄ffcōus
labor que corpꝰ affligū. de quibus
nunc q̄. Dole et satage dole ꝑ
ꝑ ad ꝓfectionē satage ad satisfcōne
fm. e affirmatio turationis hꝫ liz
legis ia mūdatꝰ esse et ipe ꝓpt esse
sūe lege misit hꝫ ad sacdotem we
Prime ꝓpt legē approbationem no
ꝑ ffecti hꝫ ꝑ ꝑcepto q̄ lep faceret
suo ipe obsuada. hꝫ modo ꝑ ꝓpm
enarranda. 2o ꝓpt. protestat sue
manifestatione ut. s. ostendat se posse
q̄ lepe non potuit. 3t ꝓpt miraculi
affirmatione ut. s. ipi sacdotes testes
essent miraculi. 4or ꝓpt. mrm̄ erudi
tione humilitate. s. quo ad nos honore
que ad sacdotes. 5o addit testimoniū
illis q̄. d. quibus legalia ꝑ ꝓpm
erant euacuada hꝫ non sunt dquemes
q̄ lepe mūe lege obsuanē d mutue
ne legal obsuatione et nō debuit
pus aufīn signū dom. affirmatiū
esse signi et dom. corpꝰ ꝓpe esset
glorificatū sēdm quosdam dra

Q. sup eplam

Cm quitꝰ debeat n̄ et mutue
diligat. ho. hꝫ. qđ dr. dyo
dilcō t̄ intellectual subē motꝰ mtis
tendens m deū non ꝓmittens dilcōe
de simplus ꝑ mentis sobrietate hꝫ eig
qm diligit. ꝑ mentis ebrietē hꝫ qua
hm affectū ꝑ amorē dei amet ꝓxi
mi signū. et ꝑ amorē ꝓxi amor
dei mitt. hꝫ q̄. lex affirmata ꝑ dilcōe
m duobꝰ affirmat. s. m operatione oīs
boni et m derelictione oīs mali
qđ tria m̄ qar eplā occupat. Circa

primū obiciunt. nob eius dsimulatio
fuit quātꝰ quies ꝓma q̄. est q̄ dilcō
ꝓximi ꝓdit. nob q̄ dd specialē mu
rationē nō dilcō nā dilcō nō sit
qualitꝰ mētis ꝑ dit. ꝑ narrationem
oīs hꝫ rō. sup illud ro. 8. quis
nos sepabit a caritate xp̄i dr. q̄.
amadmū nos est ut amore suū
silentio tegē nesciat hꝫ nūtijs et
tanis suis effudant. et ꝓdūt et fla
mas suas m fm̄ petꝰ suū roborē
non possūt hꝫ enarrat frequentus
et ipa assiduitate nauē nauigādi
solamē amoris sui capiat et ꝓfi
gena ducūsi ardoris assimant
2a q̄. q̄ liz duo sint ꝓcepta tamen
m quo tota lex pendz et ꝓphē ꝓtꝫ
unū nō dmerito ponit. q̄ liz deus
sine ꝓximo n̄. ꝓximꝰ sine deo diligit.
q̄. tm dilcō ꝓximi ꝓmemoratur q̄
dilcō ꝓximi m fine ꝓpt dilcō dei
dei amplius laīz et io plus specialiꝰ
ponit de q̄ dus ait mandatū nouū
do vob vt illud manꝰ dilcō dei videt
ꝓtermissū. hꝫ si hꝫ ꝑfidēt. utrūqꝫ
dueni. m singulis q̄ q̄ diligit deū
non potest eū ꝓfiteri q̄ deus
ꝓcipit diligi q̄ ait se et spūalit
diligit q̄. ꝓximū quid m eo diligit
nisi deus ipa t̄ dilcō al dd mūdana
dilcōne destructa quid distinguēdo
dus ait sicut dilexi vos ita et vos
modicū diligit eginū ꝓpt similitudē
quid utrūqꝫ cupit reuocare nō mozbū
que depellē tenut. s. q̄. et nos d uice
diligamꝰ ut quātū possimꝰ dutem
ad habendū d nob deū quid dilcōnes
adiubeamꝰ. hꝫ est eius regula dilcōnis
diuinꝰ ifituta ut diligamꝰ ꝓximū
propt deū hꝫ aug. nemo diligit
ꝓximū nisi diligat deū quātū q̄.
pot ꝓximus dpendat que diligit
sicut scipm ut ille diligat deū que
si ipe nōn diligit n̄. se nō ꝓpt. diligit

Tercia quod dilectio qua deum diligimus precipue
et nobis est quoddam spirituale unguentum
quo morbus proprii sceleris deprimitur.
vulnera peccati unguuntur et proximi
indigencia impletur. Primum unguentum
conficitur cum quis incipit vias suas cogi
tare et multas et varias peccatorum species
colere in mortariolo cordis et intra estuantis
pectoris ollam simul omnia concoquet igne
quodam doloris et penitencie. Hoc unguentum im
penitentis anima debet condire sive compunctionis
primordia eius eum adorat angelos ad ex
ultationem convertat secundum illud gaudium
erit angelis dei etc. Tertium conficitur de me
lioribus speciebus scilicet de divinis beneficiis quarum
copiam colligit felix qui ipsa sibi studiose
colligere et in mente sue oculos dign
cum gratiarum actione reducere curat. Confecto
cum fuit de vasculo pectoris pistillo
crebre meditationis contusa simul cum igne
sancti desiderii decocta eminus et pingua
ro olea letitie erit unctio leniens
vulnera peccati. Tertium conficitur ex necessitatibus
pauperum de impietatibus oppressorum de
perturbationibus tristium de culpis de
inquietum et postremo de omnibus miserorum
erumpnis. et si fuerunt omnium despicia
biles videntur species iste sed super omnia aromata
unguentum quod ex eis conficitur sanativum est
peccatorum ad medelam. Augustinus. Caritas
sive foveat conservos sive corripiat [illegible] nescios
sive arguat inquietos diversis diversa
exhibens sicut filios diligit omnes.
Quarta quod pluribus diversa sunt debita superioribus
persolvenda. puta triale ut tributa et
vectigalia. corporale ut honor et reve
rentia spirituale ut timor et amor sed
super omnia obligat nos debitum dilectionis
Et ideo apostolus monet nos ut hec sola
regnet in nobis et ex caritate omnia fiant
et ideo eam vocat debitum dilectio quam debemus
eam deo proximo et nobis. Primo debemus
eam deo quia ipse dedit addidit et superad

didit nobis nobis eam dedit mereamur
Romanos quis prior dedit et retribuetur
dictat mihi iusticia naturalis ut illi me
totum tradam et ex toto diligam a quo
totum habeo. Psalmus. Ipse fecit nos. Sed
addit nobis in redemptionem. Psalmus. Homines
et iumenta salvabis domine homines quidem per
redemptionem conservat iumenta per redemptionem quidem
sub conditione et loco et merito equavit superius spiritualiter
apocalipsis. Consimilis tuus ego sum etc.
Dictat enim ratio ut tanto plus eum debeam
diligere quanto eum intelligo me plus
estimandum esse qui se mihi dedit et
me mihi reddidit superaddidit in separatione
glorie. Primo ad Corinthios. Oculus non vidit nec
auris audivit que preparavit deus diligentibus se
cum nihil servo melius habeat quam
quo ad diligendum super addere potero
cum et devotionem quamdiu possedisti [illegible]
est sicut stella ad solem stella ad stellam [illegible]
Secundo debemus nobis dilectionem et primo
ut quisque diligat animam suam que est
creatura ad imaginem dei ut animi
Psalmus qui diligit
tem etc. eam in innocencia
iniquitatem scilicet committendo
gestionem ut perficiendo per actionem
odit animam suam ipsam occidendo
morte culpe cum morte gehenne
Secundo ut diligat corpus suum ut in rebus
illud sustentando non ut superfluis
obruatur ne per hoc etiam incendio
depereat. Augustinus. Bene odit carnem
suam qui gehenne cumulos materiam
et sed duritiam suam et cor impenitens
thezaurizat sibi iram in die ire et
Tertio debemus dilectionem proximo
conditione Augustinus
Primo propter conformitatem nature
homines animo quia homines rationale habent
naturam Secundo propter imaginem gratie quia dei
filius est et de facili fieri potest. Romanos.
Ipse spiritus reddit testimonium spiritui nostro
quod sumus filii dei. si autem filii et heredes

lapis ad turrem pulvis ad montem

gestes aut dei vel festes aut expe
dit esse pax · quo tantas debitu est
dn̄s dicit nemi quicq̄ debeatis nisi
vt dnm diligatis q̄ retea · ita solute
debita ut nulli debeatis aliquid
tantote aut ita solute ut sp̄ ei debeatis
dn̄s Aug.ⁱ sola tantas est que reddita
sp̄ det mi debitore dn̄s h. unde reddit.
nō dependit. debet. aut si reddita / est
fuerit q̄ nullū est tpis d quo red
denda non est. n. nō reddit. amittit.
h̄ pecuniā reddendo multiplicat. et
tales maiores acquirit. quato plumbū
reddit. Ista. q. ē q tal dilcō debz esse
mutua Na mutuitas ē fōr. dans dilcōi
ē ptin̄s dn̄s dicit autem ostendens
dilcōnē habenda esse nr̄. ppemos
alīs nō esse ppīi ēt nō q̄ ppemus
multe modis noīat. Dicit. eni sepe
d pcula collega n̄r officio tensores d
mus comes dicit mere solat n̄r mesa
quonidā eni nō sumat. ppemi sp̄
eius mutuitas dilcōnis est reuerenda
sīc quid eni quidā grātiā ppīi eni
tuitatis sue affectu vt quibz aliud deli
gat ope et vītate dn̄s Aug. Ic. ofo. n̄r
horat adhuc admodū vite fine dn̄s
talis mutuitas debz esse q̄ gratuita mua
idem nolle et idē velle. z. vnanī
mus q̄ sermo ps. Tabulam q̄ domo
dei tue assūpsi et mutua sublenatio
et notari mutua repulsio et ad
utor q̄mpta tollatio etc. Ic. Felicq
e esse duos simul quid simul habent
eni emolumentū societatis sue si
vnq̄ recedēt ab altero fulciet. Ic.
mutua beneficio Hosh. honore
mutuq̄ p̄uenientes Ic. pia passio
et mutua q̄mutatio mor. et corpis
sup̄ponit dn̄s Sc. societas ē filia
structure lapidū que cassura esse
nisi mutue sustentaret. dn̄s Aug.
Mattl. sic placat amare sicut ois
sup̄portio vna z. n̄r vbi agitur

de eius assumptione in Deut. qui eni dili
gut alīs vbi sunt due gnes p̄ma q. est
q̄ dilcō dei qua diligit nos est exemplar
dilcōis ad ppemum Ia n̄r dilcōe ppe
grinet. dilcō dei vt sumus n̄r dilcōe eni
dei dplent. mandata p̄me tabule que
ordinat nos ad deū s n̄r dilcōe ppemū
dplent. mandata z. tabule que ordinat
nos ad ppemū et ita d dilcōe ppe
dplet. lex dn̄i qui diligit ppemū lege
dplenti Mt. xx. s hīs duobz mandat
tota lex pendet vt ppīe dicit n̄r notab
q̄ tota lex dei d sep exemplar dilcōis
ppe eni Deut. Ioēl. q. ē preptiū meū
vt diligat in vobis sicut sicut dilexi vos
h̄ mo amore grātuito s. nō predentibz
mentē reddio Ioēl. q. s n̄r q. ē cāritas
dei nō q̄ nos dilexim deū h̄ q̄m
ipe p̄or dilexit nos sic nos amare
debem ppemū 1o amore nō q̄ nō
ppt̄ vtilitate sua ut a nob̄ accipet
h̄ magis n̄ram vt nob̄ se daret sic
et nos diligē debem ppemū non
ppt̄ nostrū quodā h̄ ppt̄ suū ppīm
n̄r dicit vera amicicia nō ē pensāda
d tpalibz bonis et cōmodis h̄ gratuito
amore est portanda n̄r tullig si
vtilitas agglutinaret amicicias eas
gnitata dissolueret. 2o amore discreto
amor discreti est q̄m psonas amat
h̄ virtā psequit. vt sic psonis exhi
beat q̄ virtus gerit. h̄. ppe d carnis
assumptione exhesitat multi d tulpe
contactione cōsulunt sic amare debem
ppemū Ho tz. dilcō ppī malū nō
aspati 3o amore beneficii Ioēl. 1a.
maiore hac dilcōe nemo habz ut
animā suā ponat quis p amicis suis
sc. debem amare ppemū z. Ioēl. z
Felicli non diligam verbo h̄ ope
et vītate dn̄i Ioēl. dilcō mea sit q̄dā
benda est benefactione sumens et

In h° agnom̄ cāritate d̄ q̄m 1e aīaz suā
p nob̄ posuit et nos d̄ē aīas p fribz
ponē. 1° dōze fructuoso nō dorati
sic dē amāe ppemū 1. Ioēl. 4°

Ihesus Finis precepti est caritas no ascensionis
de ascensione sup evangelium

Hrescente ihu & naucula sereni
sunt cum discipuli eius Luc 8°
& p dicit. Ecce dilectissimi ille venator
homo solus sinens sanctis suis laqueos
et tela aliquos suggestionis telis vul
nerans quos tenuis est fortitudo
et patria alios laqueis voluptatis vulnerat
laborat retinendos multos quos in tra
et nup in via rapuit et volitant sic quia
hmi ymago naucula ferunt que prudet
et nos tollabi & nisi xpc saluator
ymitat nos prudentie refugium quo
insidias demum evadere valeamus hm
dicat. Ecce quo ordine proponit. Cur
ea p mare ubi proponit nobis periculo
mundane tribulationis quod prenditur
de naucule fluctuatione nec dubium
ascendente ihu ubi sunt quedam gelu
siones sed prima quod est ut vera vita quedam
sit temptatio quia aliquos quos sit ad
quam ostendit de tali temptatione vestra
genda est et ideo dicitur ascendit temptatio
ebbatio nititur quasi quis si in serpa
flamma sicut argentum quale sit in se ebbat
ignis brevis vita aliqua gloria qualis
sit apud se ebbat temptatio sed dicit ecce
Ad basia figuli ebbat fornace et species
nostre temptatio tribulationis hm
nam hm intelligit. Duci aut naucula
dominice ppter ministerie affectionem
et designat statu presente vite hm
aut ad gestamus lignum nrm ubi
transeamus ubique dominum caveamus
que de petro natat in petro mittra plena
ria gratie dicatur. Quia vita
ad depugnandum nos callidissimus hostis
nu nullum aliud studium est nisi fide
fugiendo aliqua monet libidine desideria
carnis affligat et corda nostra temptatio
non cessat que est quamdiu nunc ppo
stipulo alligat ut cum ad data in
interim in ruinam et in laqueum nobis
sint. Quia quod est in luce tribulationis sinus depug
temptationis ipse nobis sine nobis non po
test prevalere ps. Augustinus debilis est hostis
in nos nisi voluerimus ipsius
ima Dicat naucula que luce dubia tempta
tionum undis quatiat evadere potest luce pericu
sa hm Dicat minime potest veritate tempta
tionis motus sit in te est si volueris dure
vel negare assensum in tua facultate est
si volueris diminuere tuum fratri fundum
este affectat desiderium tuum vanitates
ad depellere cogitationes urgent exercitat
cura abiimus motu tu solidos ne offenderis
ipsa quoniam resistendo tenens coronaberis
demonum de suggestiones malas degenere
mum de illis non offenderis quia quiens
resistimus draconem sinamus angelos le
tificamus deum glorificamus ipse cum
nos hortatur ut pugnemus admonet
ut vincamus certantes spectantes deficientes
sublevat vincentes coronat Ps. quia
ip deus nos temptari permittit Ps. roc
mino ut vita latens manifestetur
ad interiora quos lateat Ps. ut minima
pars in melius instauret. Sicut deus
permisit temptari primum hominem ut totu
genus humanum in melius instauret Ps.
ut vita coronandos efficeat. Ps. ut vita
vincens perficiat. qui sicut agonistis
non laudatur. autem nisi qui legitime certa
non perficitur. venus nisi ubi de temptatio
ne resistentia et coronatus. Ps. tus de misericordia
perficitur. hm Dicit ergo naucula erat a
mari. sed longe sed multis temptationum
fluctibus expedita sed et erat motu magnu
fluens in mari ita ut naucula. fluc.
tibus quia fit ordinatione dum ascendit
hm quia fit ordinatione dum ascendit
ibus de naucula et sentit turbare male
commonet ventos contrarios fluctus tur quia
ne ut discipulos mittet de timore et suum auxilium
postularet suadet potentia negatibus manifes

tauet sic illa tepestas ex se orta non est
ptin ipauit dpauit sic et mare cui
ind a Dño z pmaz eripuit tuc Dñs
dolore affectus non tollit z tptationes
binas pmare qualit ad eam possit
rdire tuc fit motus magnus d mari ma
re effundit est cor hoīs Mc. 11. undest
cor hoīs mutre agitat fluctibus sic et
aīa duīs cogitationibus et ira a Dño
victus cteptus. iussa utute d mari tepestas
defundo oritur et flatu ventoz validis
gmouet. et auget. fluctus maris ascen
dz ne anē. s. spualit. ab hac nauigat tepestas.
flatus ventoz e suggestio demonū
tu aut demones z alīq exteriora
udicia aiaz dterig a spualitate tptari
pmittit z flatus suggestionū bellue
tubare ctendit et tuc motus magnus
factus est in mari ita quidem ut
in aīa qui motus sic uidet magnus cui fur
gut primo stat spualitat appetitus dem
magnus motus efficit. cui aīa ad delectā
tionē luxuriosam tendit. et in ea diu tenet.
tandē nauicula fluctibus opit. cui Dño
pualente petra cedit. non tm subtrahit
ui ut tm ei toto oppugnet. Ita q. d. q Deus
vult animas suas attentos esse et ani
mulos eoz habere dpugnationes ut
ss. se curiozes inueniant. Hinc fit. Dicit
et nos tollabimq mundi mala sustinemq
si q. d. z prudentie clipeū minuimur
in Dicit et secuti sunt eū discipuli
eius Ubi est mg Dr. Ubi miraculoz
ostensio erat ubi plebem adesse Ubi
aut tptationū et timoz dsurro
athletas orbis triaru quos certaturus
erat tm assumit qteng eos doceret
aliquid z suos vivos d periculo no dubie
d ignoziby moderata de se est mare
Ita q. d. q. tptationes non ad detri
mentum sed ad gloriationem dferuntur. ipis
vilit est insistendu et ad dnm mō ad
mitorem recurrendu qz sic sisto est d noīe
eius tribulate Hinc sens z ista] ad sanā
anastasia in tribulationibus postas.
aut fluctuati tibi mutt procellas et mi
bnes mundi ato sine dubio ambulante
ppe adnenit et dyabolus. adhuc se te
plante spm uno impulsionis suo sinu
ppetiet pueret et qui d medio maris
podia crede ad te ppm et ventum
sic tanc vilit omissa petra sic torpes
tanc in bono ope et dormitas in fide
dormit ihs in te hinc hilariq dormit
dns qz sine no tospexit. in malis
nazarene aut aliud attribuit ut adeo
aliud d puli metu spem aiq timet
et spes sem ofidat se posse
euadē expd mutt se vigilante tute
in sequit. ipe vero dormiebat. Hinc
in malis est quies audiū tutu in
tentione naliū sopitq aut modis
malis est quies spualiū tutu in
dentioē spualiū ihs vero dormie
t forme. Tutute in oppandis bonis
vel in patiendis malis tepestē et
ui ad destrm appetire ho. no tepes
te tute et qui dormiente in ipsa
ro qne z gram hinc vigilat sine
suas oationes q dormiente subintrat
hostis nec ad mt finendu ea quenit
etiam dns ss. orgil pro sepno pa
tientia nram et dpioz pmdz ec
spectans Ita in nr. ubi opponit. nos
dormiētu dnine duoationis et
go. in expd frustratione et salute. pos
tulatione in Dicit. et accesserut. ubi
sunt Due quies una e p. d. od tur
su ad Dnm angelū debent sic timor
et spes gdgi qz d tertio maz spat
si mstia non timeat et d tertio metuit
pn non ofidit. et spes ab ulteriori non
fulsit ne sub pondē tribulationū ofimat
finiamq timoz deo a superiori nos ofimat
ne impiam. vento tptationis Unde
ps. s. de spe q sm. dplin sa[illegible] 6.

spes anchore Dicit. Si anaz fluctus ne
a grell tentatione a deo repatur
Dñs Aug. Si videris ne mari ipso fluctua
ri nolli abrupi ab anchora ampl' mines
pozni fluctuat nauis ne anchoz
ff non longe a tra ptit. ni. detinu
fluctuabit et si ad tepl fluctuat
Ps. pz. s. De timore Iam fm Aug.
timor est amor fugiens qd et adu
sat. non e turpis fuga iacula fugê
tel ptegendo tel abstondendo Dñs
Job. 31. Opp ewm ipi timetes fuge me fluctq
timin Dei et pondz eius. s. ustine
fre non potui Dñs zelq Dnc ustine
que ex qs. appet qd Deus pr potuis
uolut vt filius eius pena soluerent
qua debebat ignaui genq ipe
eam mutteret Ro d. qm pro filio suo
non pepcit nedqnd precet figmento
suo neq; qnd Dñs Dicit. et arresserut
Discipuli eius nd ta gressibq corpis
qd affectu mentis et sustanerunt ewm
tamoribq de fuge quare ob
dormis Dnc Dñs moralit discipuli
sunt ave rogationes et affones q tue
ad ipm arrexit nd a qua sibi a deo rol
lata cu non deberent esse mgis rogant
ta bisiera ab eo repta rensent nu
de et na salute qz ne cessit bonor opu
e perpenda z tractant et hec cogita
tiones multu efficatiores sunt ad ex
tirpand eam que imissa ac tepida
latebat vtute. et hec cogitationes Dicit
verares Discipuli De quibq exurge e
pne. Ps verares qz buduerit Discipuli
ipm saluatorem vobiscu habere et
timuit netuit vita vobiscu e et
de morte saluari esse Ra. q. e qz ewm
laborantes d mentoria actione z se
ipos tmbq ffsenemare non pot cu
sint. m. hac vita tubules de bono d ma
lo az qz spalit eis assistat Rd e qz sunt
liberu arbitriu non sufficit ffsene
rare d bono sine auxilio Dnc cu
ita nr. ad q. sufficit aliquis nas dfusq

Habitq ewm qm nos dfudit. ps statu pris
ite non auferet a libo arbitrio solut
nobilitate ad malu libs liqz p ewm aliq
lit. ad bonu abilitent. et ro ewm Dicunq
horem ad ffsenerandu indigê auxilio
gre non delligunt qz sine quam spabi
tualem pnc dfusam ad bene operandu
alia desint dfudat. ps quod ad ips bonis
mdigz Dnc prudencie exterq auxilio
gubernatr. Dñs. q. pe. Deus ois qui
qz voluit nos q etnia gloria suam
modicos passos ipe ffinet roborabit
roborabitq Dñs qua nauis mea q.
gstia nostra pcta est d primi mudane
. s. solitudinis gruitur. cum qua tentoz
. s. tptacionu qmotione mutabitur
qz aut qs. pricula euadê voluerit no
sius tmbq dubitat. ps clamat ad Dnm
Aplis. d. salua nos ppe q perimus
salua nos sunt fiducie qz pmq sunt
pusillanimitate tribuentes no sibi
ipis ps deo sed eq qui salutionem
ro sit vtq na qs. est oro pulutari timentu
q. d. captaus eius benivolentia d. Duc.
q. d. ad Dnaus potestate manu
Job. 28. Qui dedisti ventl mari vel
ppestendo Ysa. q. posuisti ffluctu
manus tua ut trasirent liberati salua
nos qz tuu e salvare qz Dnc e salq
ro eu sue ra vocare ipsus q. salvatez
pmo ps. f mone tuu ita et laus tua
ro salq nra d mari tua est. pertinq
zp fluctuu dport mitatem et vetoz
ffluentia et mari dfluentia qz.
non nauis mea gstia ps nauicula
pua Vita qz vbi apponit. nos aue
ilua z ppm sentire euasiones et qs
d mutis tradpellitate ro Dicit. et Dnc
eis ipse Ubi sunt Dnc qnes ffma
e qz pas passione ppa nulla petro
sunt expandibil Ro e qz eis petro
facta ab dmuro no e expandibilis ps
in passione ppa eramq dmuri qs
z tue petro no erut expandibiles

ℓ ℣ mortem eius fili sui magi amici ℊ̃
post illam ſcotam fra est exaudibil
dñs Apls ℣ Cū dimitt essem trāsfiliati
sui ℣ morte filij eius dñs ruba
exponens qđ passid aut naucula
est trāsit ppe vel passio eius nisi
amplio fideles tuſarte undiq; flatibq;
ꝓmiuit ad celestem patria q̃ ad hoc
scriptura cū ℊ̃ xpc in cruce pendo fuiſſ
tue motq; magnq; e xp̃c quote fuit metes
discipulor de eo passione ipe vero
dormiebat. ſ. morte tanquā in cruce
exaltant aut discipuli dñi du turbati
morte eius magnitue mote ꝓsumtuosz
quit d. salua nos ꝛ̃surgendo. xp̃c ꝓmi
turbatide tue morte ipe vero ꝛ̃surgens
increpat duritiā cordis eor ꝙ ꝓauit mā
q̃ ve sanea mdeor ꝛ̃sudit et fta
e tranquillitas magna q̃ sedate fuit
metes discipulor ꝓsa ꝛ̃cione ſpantes eor
supplicatione expandiri dñs quadrus
ipo dormente naucula esse ꝑiculo
ipo dñ ℣ denota orōne expiato ma
re e tranquillatu et discipuli a ꝑiculo
subnūsionis fuit liberati ℣a ℊ̃ xp
ad ℊ̃ ut istas tepestates euadamꝰ
ta requirut. ℣ Omnis doctrina ℊ̃ eius
detestat. omne malu et excludit ex
ome ꝓpedimentu boni et ꝓdut
fos dei actor pfectu et postmodu
mtꝰ docet de q̃ bonu est et neces
sariu ad salute dñi sequit. et
docet eos salubriter ꝺformando
℣m est timor dei q̃ eni timꝫ
dñi modicū negligit ℣t dicit sapies
Vla cognitio ꝑiculoze timore mducit
et ꝛ timens foramina sensuū ob
strunt ne aliqđ nocuū subintret
et fit saluat. dñs dicit qui timidꝰ
est ℣ voluntate timoreꝫ se faciet
et fit saluat. dñs dicit qui timidꝰ est nō
℣m est fides vera Vla sicut timor simil
orut. ex ꝙsideratione ꝓpe ꝺfunctaꝰ
dissidere de duo ꝛmedio sit fides
fiducia dat de eodem ℣ sme ꝓ
pos. est deo placē ad quē et
Ro oportz eni cognoscē deū modo
rem ne simꝫ tacto finito s. rectorem
dñi et de eterno ꝺdignū rectē dñi
ut sciamꝰ ei honore ad placitū ne
simꝫ rebelles hoi eius et pena digna
Vid ℊ̃ deus sit altissimꝫ et nos
possibiles ꝛ̃pire scīa fiducie rone
xpi ad eius ꝓmigiaꝰ tali ꝛ̃ no
fiduciarent sola aut fides nō ꝙsist
et ro dicit nudice fidei ꝙ̃. timor
ꝓmꝫ ad assim fides ad dilectiꝰ
et ex maduit fidei intellectus ꝙ̃
et ex magnitudine timore ꝛ̃simꝰ
pusillaꝰ effici. beatus aut qui
tota angit fidem et ꝙfidentiam
et ſ. ꝓprimat malu timore et
humilem et angust cogitationes
de fidei maduitate et affectiones
de ꝛ̃no timore ℣m e dicta assistē
q̃ ꝓdestinat esse ꝺfinem non ꝛ̃sumꝰ
ut. tame ꝺponat utilitate ut effici
eius ꝓnemat ex nimie na ꝓdestinā
e ꝓs ꝓudentie subducit. mittit
queda ꝛ̃mgent enemi ſ̃m ꝙdentia
ne cure ꝓmaiu quas ad tales
effectus diuina ꝓudentia ordinauit
et ro prudentie ordo ꝺfallibil
e sit ℊ̃. et ordo ꝓdestinationis est
cti et ℣ libertas arbitrij no tollit
ex q̃ ꝛ̃gent ꝓnemt ꝓdestinatū
effectus et ro dicit tue ꝛ̃surgens ꝛa
sinit ppe ꝛ̃surgens rapt nos a filio
liberauit sit ecia ꝛ̃pualit oppressa
ꝓ quaꝫ eripit ℣ tue ꝛ̃surgens
surgit ℊ̃. ulcus tu acti post ꝛ̃missa
de pationibꝰ et fatigat. tribulationibꝰ
a deo ꝙsortat. ℣m e quidā vir
tanto nō tentationū nō euenerit sibi

Fichet

rsistendu e nō deus fuerunt step
tanonibꝫ fr illud apli fidelis deus
ꝯ non patietur vos tptari ⁊c
Dñs dicit. venit dpat dū dra fing
gestiones potent. ꝛpnit et nunq
dpat dū humilty dpetuos os et appe
tity dogmatos ffmalit. ꝛpponit em
Ihc ꝯ sermone eius silut beuty ꝯ
est pax gsue et rordis que tue habet
ꝯ sensualitas subiut. rod ꝯ rpugnt
Dñs aug. de ciuate dei. quide
aliud uirtutes nisi subiectio rpugnā
tiū nō hoc fm fuit pax erit. haut
habeng ⁊ sortionem valitat mee
uolitati dne ⁊ nō valute illius mi
placent ea que placent deo metipl
repugnat sit n. uo. dne io pareng
Dñs aug. qm ingo dei subiecty
est subiecta ꝫ retem et no laborat
qz no rsistit qđ subiectio est Dñs
dus et pax e tranquillitas magna qz
omnis testamenta sonut. gsua am
plat mens ad gaudia felicitat. etne
cta qm ubi ꝓpnt. nob. pro. magn
fice laudatione d turbatu admiratoe
nō dicit. porro gloriet ⁊c ⁊t nō
pad qđ qz deus magnifice collaudat
tu reputat. Omne est opus ꝓpor
pupensio ꝙor eni facit teng qualis
qm et qualitate non reputat opa
sua quatunq bona huc. ⁊t. Quod ora
inferente dicte fm dtales simq
Dñs glo. si homo ab gloie sermo non
bnū ꝫ multiplex mysteriu exigit
quato magis nos non tenuis hui opis
ysu nos ꝙtere debemq et ꝫ nonis
stridys augē pora Dñs tanto magis
nos debemq qualiare nō de ill
cuiserimq multa Dñs multe eni
offendimq omes Dñs dicit porro
gloriet ꝙ. simq ꝙsidemae mee dsuffice.
minati sunt laudantes dnum d bute
qz non homo ꝫ dnum d bute sue

nuitas et rigor malu donatu et iniqua
potestatem rpunt. ⁊t. nō e gratuita
acto magnum debet. illi qui gte bn
fecu gtulit ad quod non tenebat
ny deo prerpalit. dicunt. nō debui
nō sit pticipiu omy honore mero nu
gis. a deo simq bnficiati simq etna sibi
gti vere laudis Dñs dicit. mirati sunt
ꝙ qui mentales qui ad gor ny se ipsimet
g dictione de q. gal. ⁊l. Ppunices
nut effri minant. et laudae roguꝫ.
quibꝫ tanta gra fca est ut et sluty
suggestionu rpuant et rod sensualitate
obedie qpellat. ⁊t. nō e magnificene
apletudo. magnificentia solu est
virtus principibꝫ quemens qtinens
dse potentia benuolentia et affluentia
fidmans ꝫ negotia dissimiliu et
pliozy Dñs tellig eos dscribit dicens
Magnificentia est virtu magnitu
et excelsaru ad ampla quadam
et splendidissima ꝙpoe cogitatio
atꝫ nrstratio Dñs dicit. qualis e
tpr qz beati et nunc ⁊c Ubi dna
ysonomificentia magnificat. et magn
nificentia exaltat. sicut ysaie. ⁊c
surge ad laudem artifice et pulchri
tudine artificiati et ad quendanda
magnificentia regis et magnitudine
operu et subiectione subditoz. Dicit
ꝙ. qual e sozny gloiez tranquillitas
ostendebat tu aut admirat. et gloiez
deu dormentem et deu dpante
et creatuꝝ obtepante Dñs addit
ipsa beati et mare obediut ei.
Dicit. aut obedire nō ip eius dpud
audiat nel sentiat nō ista sunt dsilia
ꝫ qz eius voluntati subiecta sut ac si
ea sentirent dr eius elbat. ꝓpterea
ne eius ꝫ dei dpio illa sedulo fm
tnderet. et demoris admiralo ꝫ dne
potestati et magnificentie ꝙ. fm
assebat. ⁊t. Qđ pud subiecerit sub pedibꝫ eius ⁊c

dra quarta sup eplam

Induite vos sicut electi dei ad rolor. Ihū. 1 ep. Dr. plā in ethic. Virtutes habentes similitudinem et opus eius bonum reddit Hug. Dicit q. virtutes sunt intelligende pulchritudo eorum quibus ps q. pulchritudo est ornamentum que sit spualis dei validum et munimentum que q. tentationem sit quia ps petit aiam de turpitudine dna accreptione peccati et ps petit assumat ar debilis essem et ideo adpugnacione armat. Ro. Apls ad ephes presenti scripturam nos ut ipsa vestibus spualibus virtutes adornemur. Ubi ostenditur due gsiderationes circa primam ubi sequitur de processu virtutum ordinandum nos ad eorum habitum. Induite vos sicut sepe dictum est prima q. est videndum quid sit nuditas et dicit. q. est quando debiti tegumenti cum confusione turpitudinis appetitus. Ro. Gen. sup illud Job. Nudus egressus sum. Alia sit nuditas corpalis qua priamur bonis nre. et alia sit nuditas mentis qua priamur bonis gre. nuditas spualis erubescencie est corpalis in cuius figura primi parentes primo cum essent nudati veste innocentie tum primo erubescebant et quia nolitis essent nudi corpaliter. et ideo q. veste innocentie sumus ope custodienda ps carens illa dicitur nudus dicitur apparebit ut sicut homo videns se nudum corpaliter confunditur. ita et spualis homo videns se gra nudatum peccatorum pulchritudine aie spoliatum maxime confundi debet. Tertia q. est q. vestis est cooperimentum nuditatis oculorum turpitudinem ut confusio appareat videnti. Et ps alia est vestis spualis. s. gra et virtutes q. aiam perficiunt. et adornant. Questio q. quis vestitus veste corpali sicut est verendum videtur nobilem puellam nudam in medio burgi solem primo. s. et videat aiam dna gratia venire in medio angelorum nos nos custodiendum qui induite

1 q. corpaliter nuditatem a. e. vestis

ipsa sunt de q. ezech. 16. transiui per te et vidi te et eras munda et effusione plena: Et qui ps gratia. s. virtutes animam transeuntem me est adustam. vestibus diuinis vestimentis vestitam. Ornatibus sumus ps dicit apostolus. q. ps sponse dicitur et ut cooperiat se bysso splendenti et sequitur iste bysse et frose mystica ornamenta quia et virtutes sunt ubi dicitur tota deformis sicut alique aurilla dicitur tota deformis nimis carens aliqua gdatione sibi debite ita aia qui caret gra et tota deformis qui gra sunt dotes et ornamenta aie sponte spoliante se gra arcy et aie sponte spoliante se gra dicitur ysa. 9A. De nuda turpitudine tua qui cuius gratia tue pulchritudinis rma creatura cathe. 2. tota pulchritudo tua ps. matula petit mortis nodus gra dna stare non potest. q. q. et q. virtutes moraliter dicit vestis spualis si leo. 7 Dicit vestis imperialis nam precepta dei et opa q. splendent et lege et elbā nomen ihesu offerunt vestimentum q. nna cu sit tutissimum per quod aiq sine calore afflictorum monet. et est maxime virtutes vestis ornans nos ad premium et ornatus nos ad dnm. Splanitie nam opa nos ad dnm. splanitie nam opa dispensa premio meretur. Dna respicit nonem. Induite re dei resistitur qui ipsemet qui misericordiam misericordiam. Rma apostolus misereri. Induite ab apls ad haur. Virtutes ornatus induite vos re. q. veste spuali vestea nre et affirmo pretate ergo oms Et no q. ista veste. s. virtutes et gdationes ps quas debz induere primo qua e veste protegens et no dicitur veste non timebit tunica dei. Ad. epli. 6. Induite vos armatura dei ut possitis stare adversus insidias dyabli. 2o. q. calefaciens io nudum ea non timebit frigus miserum. 3o. nix timebit domus sue a

fingoribꝫ nr̃is omes domestici ei⁹ vesti
ti sunt duplicibꝫ ℣. qz opiens ꝛō nduꝫ
ea non timebit confusionem m die nduꝫ
℣. ꝑ. S. bt⁹ qui rustrdit testmenta sua
he nd̃ꝫ nbulet et videat ten turpitu
dinem eius ℣. qz ornans ꝛō nduꝫ ea
no timebit exclusione a nupcijs pdisi
sunt ille nr̃. ℣. mute quo ḡnt nr̃ asti
mꝫ ℣. ḡ. est ꝙ ḡ. vestis nre offert nob
tra pmilegia. ℣. mud e qz dna ordina
none pdestinat nos m mam bti tudne
ꝙ ℣. qz ꝓmissione vite que nul e
et futurꝫ ℣. thn ḡ. ℣. Dicit. ℣. nduite
vos sicut elti dei qa s. eccone habet
ꝑ etnā pdestinationem ℣. e nra si
ciam qz nos a ꝑtis ꝑsumat eis r̃sistendo
tem ḡ. Elemosina r̃sistit ꝑtis ꝙ multa
ꝑtes ꝑtis nderet petꝛa quibꝫ ele
nasime eu ꝑsumant ℣. ꝙ sicut ꝑduite
vos sicut sti dei. s. nūdisticone a ꝑtis
℣. e qz nā dno bnplacito reddat ar
ceptos m nrm signū moriēte nō r̃linquut
℣. Amb⁹. Non sūt bona ḡnis que seru
ire non potest sola mia rames e defue
tud eos liberans m nditas vbi ꝑsalit
bigebat disceptando de operibꝫ nr̃e.
℣. ℣. Vente bndicti etc. Et nō nu
plex sit mia vna e gnedabil q e
ipsa ꝑsone et alia detestabilis q e
ipsa nulpe ℣. ad nulpa quisq
non debꝫ ꝑpassionem efficere ꝑ zelu
ꝑpassionem ḡnis ꝑ breys tridio debet.
℣. vno gne diligamꝰ bonū qd̃ fuctu
e: et ꝓsequmur mala que fert ire
sui fleth. qm ꝑpassionem premo no
spendit ꝑ torpalit dpendit vt ei no
ad vtile ꝑq. mittendo ad culpas mul
tant qm tumultu ḡnibꝫ mittunt. po
nus sunt trudeles qm s. mssuordes
℣. Dicit nduite vos elti ꝑ ꝑsente
mstificationem ꝑ pacy optenta et
etnā retributionem ℣. ḡ. est ꝙ sanc
tam ope implent ℣. vtutes ꝑma
e benignitas. s. dulcedo ad ad infantiā du
pati. ℣. sint benignitas dei ostendit.

magme m eo ꝙ ta benigne irrupit et
vouit pctores: sic eaꝫ m nob benignitate
ostendit dilectio ad et ꝑtrudo bn fine
do ꝓmo mdigenti qz habꝫ affm bo
nū nr̃ delectet bn̄ agē magme egems
large subuenendo de facultatibꝫ sūis
℣. glo. smp i. ecclī. q. ℣. stote dnter
benigni ℣. m e qudlit ḡt aut ꝑsuat
ne ꝑ superbia tollāt meritū actionis
℣. Aug. ℣. Nisi qudlitas eius qudꝫ fuer
ꝑfecit et gtuita ꝙsecutaꝫ fuerit
ita nob de nrō bono gaudentibꝫ
totū ausert de manu superbia ℣. ℣. ḡt.
qualitate. s. cordis et opis ad obediendu
℣. m e modestia ut d oibꝫ modū seruet
na ipa docet verecūdia m vbis dispe
ns motu corpis et m actu ℣. nichil
Modestia e qz quid pudoz honestate
sibilem ꝙat auctoritate q m e puidem
m adūsis tollerandis qz ipa e custos
et rector omꝫ vtutū ℣. glo. smp. ℣.
para vestra etc qz sunt mdi portat
planta nr̃a nemus et fructibꝫ ita patria
portat oia onera que sibi ꝓponit.
Et ꝛō ℣. dōnates vosmetipos
q patria est alicui ꝓpeti et q̃ tedq
irrogat mala multo ad dolore mouēt
ta. ḡ. est ꝙ benignitas ad proximū magne
ꝙuat ꝓtinet. ℣. mud e
onere mutua supportatio. ℣. caritas
nsione alt' alterius onera portate
ꝙ. ens sublenat onera: depellit nocua
et confert adiutoria ꝓpria ℣. em
go ℣. melius e esse duos sil ꝙ. ḡnis
solus etc ℣. Amb. Seruus e sonetas
mendi et semel Nam illi sunt solacio
isti testimonio illi obsequio isti ma
gisterio ℣. supportantes dnter
onera. s. premuntur. s. dimorū ꝛō q.
Debemꝰ aut et nos fimores ibe
nilitate dimoꝝ sustinere ℣. m e
dimittendo dimissio: ta audita subiat
dua. ℣. sinuti qz opponit se dne
clemētie. ꝙ ꝑz ꝑ Aug. m. d. ta bonus
est deus ꝙ etiā de malis bonū eliciat:
℣. ecg. audita de bonis malis qz bonū

Z ordinata ꝑandi alt obediendi gronda rima
Max relaxata tiratꝰ Z

gre et fortune et nẽ ꝓfutui: et ꝺ offensa
rito est ꝛmittenda ꝓpt ꝓfundam dei
qꝫ nisi ꝛmittit hoc ꝓta sua qua du
terz odio ꝺ ꝓmissa ꝛ cogitare qꝫ oz
eu qꝫ pie ꝓmo ꝛsiliam si vult sal
uari ꝫ melig ẽ hor rito fiẽ ne sit d
pulo Dapnatiõis et bonũ ꝑdat
ꝫ qꝫ serpit vnit sinat omẽ ꝫ dicit
Donantes. ſ. ꝛmittentes ꝓta et ꝺnias
ꝺ ꝫ eripis tug ſ. alt ꝺ. ꝺ. nlmque
ꝓmo notem tibi et tue Depati tibi
ꝓta solue ut. Donantes dqua si qs
adꝫ aliqne ꝫ ꝛclam et ꝺ ꝛcle
nãz sint et ꝓpo ꝛ ꝓta pure et nue
gre sint ꝓpt Donant ꝛ. si ꝓta gnus
sa ꝺ ꝫ ſ nõ solu ꝺ Donantes ꝫ ꝺ
Depantes ꝓ ꝺelicte ꝫ. ẽ mutua
ꝺlcõ qꝫ ꝓ ẽ ꝓz ꝫ ꝓpt manor
ꝺ ꝺbutuꝫ et efficacioz ꝫ merit ꝙz
ꝙ. sola ꝫ rorde radicata ꝛssante lagna
et mau ꝙfert vita etnã ꝫ tug.
ſ. ꝺ. tni. c. ſ. ꝺicit qꝫ oia dona sine
caritate nõ ꝑducit ad ꝺeu et caritas
ſ. ꝺ ꝺ esse sine alige nos ꝑducit ad
ꝺeu ꝫmo ẽ ꝺonũ ꝺ alia ꝓficiens
qꝫ sine caritate pũt esse ꝫ nõ ꝓ
desse ꝫ ꝺicit sup oia ꝙ. caritatem
habentes ſ. pe q. ãi oia mutuã ꝺ
ꝺ ꝫ ꝓpis ꝙmuã caritate habentes
ſ. studiosius omiꝫ aliꝫ petite caritate
ꝫ. tug. ꝙ. ẽ esse ꝺnũ ꝺ ꝙsutil
ꝺfinz ꝙecta ne aliqꝫ ꝺffinat. que
ad ꝺnũ ꝙuc. qꝫ caritas ꝺ ꝺnũ omẽ
colligit qꝫ ẽ omniũ ꝓfectus qꝫ oia
q ad ꝓfectũ ꝓmouẽt oia simul ligat
ꝫ ꝺno. ſ. mete sine ꝺmũ sine
ꝙadrũ sine ꝺgelicũ sine ꝺalem
sine naturalem ꝺnitiua gnadia ꝺcl
ligẽ ꝺbutem ꝙ. ꝛ. ẽ ꝑ ꝙfederatio
ſlam ꝑ ẽ ꝙfederatio ſla ꝑ ẽ ꝙz
ꝺanũ ꝺ bono merũ ordinata tranqꝫ
litas ꝫ ſ tug. ſ ꝺicit qꝫ ꝑ ꝙz
ẽ ordinata ꝓ aura ꝛ ꝓtũ ꝑ ꝙ
ordinata cogitiõis actiõis ꝫ ꝙsensio
ꝑ ꝙz ẽ ordinata vita et ſalus
mẽte ꝑ ꝙ. mõlis et ꝺei ẽ ordinata

ꝛ fide sub ẽna lege obẽ. ꝑ ꝙ ẽ
ordinata concordia tꝙ ꝺ ꝫ ꝺ
ꝺ ꝫ et ordinatissima et ꝙ ſſima
ſoretis finendi ꝺeo et ꝺnem ꝺeo
ꝑ ꝙ ꝛ ꝺ est ꝛquillitas ordis
ordo nqꝺ ẽ ꝓtꝺ ꝺſſpudꝰ ꝛ ꝺ
ꝛquz lota ꝫ ꝺ ꝫ ꝺſſpo ꝫ ꝺicit ꝑ
epꝺ. ſ. qꝺ ꝓpt nr ꝺeu et ꝙ ſſ
essime equitz ſ sit ꝛa equilniãbꝰ
rordibꝰ ꝺris nõ ꝫ ꝛ ore ꝺ nõ ꝙ
ꝫplex est ꝑ mala. ſ. inordinata
ſilati et nqnata ꝙ inordinata
ꝫ ſupioz abedit ſeniori ut vo ſſuli
et ꝙlatꝰ ſubdito ꝓ. ꝙ. non ꝺcꝫ
ſ ꝺ ꝺnari ꝓcipꝰ ꝑ ꝙ ſilata
sint ꝑ ꝫ ꝺe luce ꝛ. ſ ꝺ ꝺ ſilo
filiũ ꝙ ꝫ ꝺ ꝫ. ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ ꝑ
ed ꝓmo ſno ꝛ ꝺ ꝫ ꝺ ꝙ
est. ꝛ. qm sint ꝫ malo ꝓdes ꝫ
ꝫ sint esse nqm ſ ꝫ ꝺnitas ꝺ
ſit bonũ ita ꝓ ꝫ ſ est ſ ꝺnitas
malus ſ ꝫ ꝓ ꝺ ꝓpe ꝺnitas
ꝛroborat ꝺ ꝙ ꝺ et ꝙ ꝫ
vnanimes sint tato magis ꝺ ꝙ
les ꝫ ꝺicit ſ ꝙ ꝫ ꝺ ꝫ ſ
pace ſnadꝺ et habenda ꝺ ꝫ ſ
ſ. ꝛ. ſ ꝫ pace ꝺ ꝫ ẽ
ꝺ ꝺno ꝛ ꝓ. ſ. ꝛ ꝫ pace ꝺ ẽ
ad ꝺnitate ꝛ ꝓ. omẽ ꝺ ꝺ ꝙ
ſimq ꝫ ꝓpt ꝓ ꝛ. ſ ꝙ ꝫ
habẽ ꝺebet ſicut membꝛ ꝺ ꝫ
ꝛ ꝓ ꝺ ꝛa ꝛ. ꝫ ubi loquit. ꝺ ꝓ
ꝺnitꝺ ordinatꝺ nos ꝫ ꝺeu ꝺ ꝫ
esse et ſint ſ ꝫ ꝺma ẽ ꝺ ꝫ
ꝙtudo ꝑ ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
tionem ꝫ ꝙ. ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
ſlena ꝙ ꝫ ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
et ꝛo ſ ꝫ ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
nqꝫ esse tardꝰ ꝺ ſingulis ꝺ ꝫ
geus ꝙſ ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
nulla ꝺei ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
ſ ꝫ ꝺicit ꝙ ꝫ
ꝙ. oia ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
ꝙ ꝫ ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ
ſine ꝺ ꝫ ꝺ ꝫ

dispensionem et affert spem quane salutis
hij dñs. De suo bono. Et ab quem veritatis
tem sequat. secund vnime et reparationes
vt faciat salute quane ne quisq; post
lapsu defpet de ea du offerit secz
reparationem fuisse erga post remia hij
dint obid xpo dñs nr nobis. s. p inge
meditationem eius et qor habu dater
. s. non solu ad mam salutem sz erga ad
alioz edificationem d oi sapia et omn
scriptura intelligentia et intellig
omn scriptura habeat. hij e alioz
edificatio. Nam aut alia que potest
esse vir xpianus nr qar tota ma pme
meritoru est alios doce hij sup
ezechiele. hi. sed bo relestia que precipiu
possunt poterunt scribq emulari eorum
aios in amore et timore xpi atq; arcendue
ipis ens p mede labore. quattuor vite
stina hij dicat dorentes cosmetropos dng
altenu. s. ignorate vt scient doceat
ignoratem et inuentes de ipis qsint
mor et qd psalmus q; primeut et monet
ad bond operationem. et ipm nis ad dei
laudem. primentibq et cantus spualibq
. de et nis bonis agentibq q; ostendut
telestem pr rom. dicte q; nr. nr. ma Donero
s. bt aud Denota ab oibq delectationibq
abstractu. spretis oibq xpalibq et raduc
oi conamine et tota aia et mente et
oibq viribq sibi bnm hij dicit nigit
. confiderationem dei erga nos ratates
oibq bnis nonnr d labijs sint illi
de quibq ysa. xlij. pplis hic me labijs
honorat. et hic. Dnd q. ad honorem dom
ni tel vra intentione hij est dei glori
fimo sla nr oi ope bono no debem
nob gloria querere sz soli deo Nam
qui gloriat in dno qd non accepisti si aut
accepisti quid gloriare hij tal q. s. a serpo
sciat bonu habe qd sz murmurat deo qr
post se missa tota sim bom et spoliat
deu honore suo. p vli Dnd suo qui e de se
et nigtq e ei de bnficijs q; accepit de quibq
ppam gloria querit non dei a quo habet
omne bonu et tale vitud d pendit ne una
roza bona arripiat qr si accipet aut
querlet. igtq efficiet aut non digne
in qua operat. hij Dicit sz nõ oc quedrupl
sante nr bbo et ope omne ena cogitationes
in nobe dñe usq ispu cpm. s. ad gloria
ppe no vram. s. sante q. e gnand actio
hij ggle st. dignu e sz gnas agẽ qr deus
unusq; cessat bnficre. hij st. gnia a gentes
deo prid. et illi qui est deq p effectu
et pat p ppetate a quo. s. oia bona
et q. p xpm. s. cpm sz que pd dat
oia. nec dere agimus quas deo p cpm
si precepta eius custodiamus et nos a nris
voluptatibq cassemur. 18m c sup

Autem
multe e regno celoz qui seminant
bonu semen d agro suo Mt. sz
qr de ratione bom est q; sit sin
ipus quantatu. si. illud. Dno. De
bonu e sui ipus quantu cu s. saluator
sit sui. bonu et d multu bonu quales
in se rone oia bona. s. maxime debz
ee redatu. si nr. Dno sz qua quanz in
se triplex bonu. s. nãe gre et glorie
hij nrm est q; sz post celoz bom nãe
debeat nob gratiã bonu gratie p
nãe vitutu d foztionem quo merendo
ad ppetuu. bonu glorie nr. s. pmiu
vitutu hij d eis q. nob ppontur
notanda. Cm pmiu obi ppontur
nob Dne liberalitas affluentia in do
noz suoz rõdatione. Ubi sunt q. oz
gressiones. Una q. est q; ad gnda
cautudinem que intelligit p regnu
celoz non sufficiut pura nalia
sz oz gloriem bonis spualibq ipleri
nõ est qr illud nõ potest ee qm pmiu
nalibq ad quod ottinent multe re
spuales sz ad gnda cautud nem
quarunt multe cause spuales ut
pote salutis Dnd q. pmo monet
ad actu bti fini hui gloriae et pte ctelitq

et cautus q̃ pte affinis g̃. no sufficiunt
pã nãlia ℣a. g̃. ē ꝙ distributio donoꝝ
pfectiõ q̃ pte aferentẽ dei q̃ dilli
gũt ꝙ hoiem seminatem non q̃ pte
suscipiunt. ℔. maiora nãlia q̃ dilligũt
ꝙ agrũ ℣o. est qz distributio donoꝝ
dei predit q̃ discretiõ pietatẽ et mie.
℔ mie est ei magẽ spem q̃ magẽ
mℓ ẽ ceteris pibꝫ et q̃ magẽ mdi
get ſi g̃. ille q̃ ℔ maiora nãlia magẽ
mdigz sustentari a gra quã q̃ ℔ maiora
g̃. sibi nulla mita vel demita predut
deus q̃ minora ℔ nãlia delz dãe
maiora dona ℣a glã sup i. ℣a.
Omẽ datu optimũ et. omẽ bonũ est
a deo et non meritis nris ℔ sola gra
dmũt exhibitat ℣a. ℣. est ꝙ semen
d agro ane seminatu figũt multi vtutes
pp q̃tuor ꝓpetates seminũ q̃entes
℣a. Quid est ꝙ quibz ℔z madire quadri
tatẽ tꝝ multiplicat fructificat sic nõ
madire sunt vtutes d nra ĩputatiõe
affernt tꝝ multiplicem fructũ ſ. cete
simũ d vtũ et ad hũc. ℣. Bene ꝙ reddit
dra bona ortũ sent fructũ centuplũ
nã pro q̃bz vtute ãddit fructꝰ
retesimꝰ 2.m ē ꝙ vndeq̃z genꝰ semen
℔. genꝰ simũ ꝓfert fructũ sic etiã
vna quecq̃ vtutũ ℔z aliquid sibi
dle corrnũ m primũ qz cautati cor
respondz bonũ spei bonũ ardũ fidei
verũ rectũ ℣a.m est ꝙ oz ꝙ pus nõ
mat dra ĩngẽ fructificet ℔. i. nſi
ĝũd frumenti rẽ ſ. oz vtutes aliqualit
mori m cordibꝫ nostris quo ad ꝓpa
ĩputationem ℔. d. nõ ora ẽficeritꝫ
℣a.m ꝙ oz ipm ĩduci de põ ad actiũ
ſ. etiã oporz vtutes ĩduci m actu
qd. sit q̃ dr de ſctu ꝙ ecclãm predit
dparatione ut tantas est q̃ magẽ
optat qz ℔m ggoziũ amor nõ ꝙ est
onosꝰ ℣a. g̃. est ꝙ quas vtutes quas sera
mus m cordibꝫ nris apls enarat dpla
d. Induite vos rẽ ℣t sunt. 8. ℣. Una ē
affinis una ibi misera nec ℣a. est
aut dubitatio ad bñficiendũ. d. le
ngnitate ℣a. est ĝnalitas cordis ibi
ĝnalitas ℣a. est mansuetũ ad mꝰ
d odiũ operibꝫ nris Quidã ℣a. ē pauca
adũsa ẽquanimꝰ tollerans ℣a. est ad
mtorũ ꝓmo exhibendũ ibi frequen
tantes dicem ℣a. est offense vindicta
℣a est cautus q̃ ẽ vtutũ ꝓfectus hec
vtutes valent ad vite ꝓfectũ ꝙ ℔z vnus
d singulis in epla sc̃i ecclãm ℔z vnus
hec vtutes ĩsunt nob a nã dr.i. q
vtutes theol nõ dsunt a nã ℔. quasi
dhoatione. nã in voc. hoies nãli
sunt quedã ꝓna nãlia cogtiua tam
sensibilia q̃ cogendoz que sunt quasi
serialia intellectualiũ vtutũ et mora
lium dr.m d vo te est quedã nãlis ap
petitꝰ qm ẽ vod ℔ozmus ℣ temeritas q̃
cor. dispoe aliqm sunt dispoſitiones
vel melig vel peius ad quas dã vtutes
℔ inſ quedã vnes ĩsunt actꝰ sunt
q̃dã ꝓnes corpis ẽ q̃d dispoe
sunt vel dpedut hmõi vires d sue
actibꝫ et ℔ ẽsequens vires vnales
quibꝫ hmõi vnes ĩsunt desunt
et ℔m q̃ vnꝰ homo ℔z nãlem appe
titũ ad sciam alios ad fortitudinem
alios ad temperiã et ĩsos vtutes dellina
les et morales in nob ℔. aptitudinẽ
et mitigationẽ. ℔ nõ dsunt nãb a
nã ℔ ĩfusionem ℣a.m principale
ẽ de q̃dam ẽntate negligencia
in viriorz oratione nõ dicit. cũ
aut dormirent q̃bus vtutibꝫ sunt q̃ ex
clusiones ℣una q. ẽ cã destru
ctiones vtutũ in aiã ẽ ardia q̃ dell
gũt. in hoiẽ dormitione q̃ ℔m hoiẽ in
ardia ẽ d. vtutes laudat. contra
vtutes hoiẽ languida desertio ſpa
ẽndi sine labore aiã vult possidere
q̃ℓ duo sunt mala ſ. tristitia et
ardia dicit aut ꝓmotristitia q̃

in isto vicio est aversio a spirituali bono
quod estimat quod sit sicut est ieiunare orare etc.
Dicitur etiam accidia quia in isto vicio est
conversio ad creaturam scilicet ad quietem quam estimat
bonum patet ex hiis que dicuntur dicitur tristi-
cia opponitur leticie spirituali que est in contemplacione
spirituali. Sed sicut dicitur accidia opponitur fortitudini
que consistit in aggrediendum arduis et sus-
tinendis adversis intelligendum tamen quod aliquis
scilicet dormivit cum Job in pulvere quiescendo
vel spiritualiter in terra nunc in pulvere dormio.
quidam cum Sampsone in sinu Dalide carnalem
voluptatem quidam cum Petro in atrio secularibus
negociis se involvendo. quidam cum Lazaro
in consuetudine peccati Gregorius difficile surgit
quem moles male consuetudinis premit
et ideo virtutes supprimuntur. Quarta 9o est quia divicie
dicuntur divicie homo patet tamen primo quia
hominem mala persuasione decipit. 2o quia ab
divinitas vere honoris excludit. 3o quia sub silentio
dine omnes quadam decipit. Quarta 9o quia zizania
sunt in vicia patet quatuor rationes prima est
quia sicut zizania est herba inutilis et confundenda
sic vicia operaciones malas reddunt inutiles
et deo ingratas. 2o quia sicut zizania nascitur
de cito temporibus corruptis sic vicia nascuntur
de mente corrupta per voluptuosa affectione
3o sicut suffocat triticum et ledit sic vicia
virtutes exterminant et ledunt. 4o quia sicut
zizania inter genus suum profert fructum suum
sic quodlibet vicium habet sibi speciale tormentum
quia sicut nullum bonum manebit irremu-
neratum sic nullum malum impunitum. Quarta 9o
est quod iste inimicus homo super semen virtutum semi-
navit semen viciorum Nam primo super
manum seminavit avariciam que est periculo-
sissima. Primo quia reddit hominem animi vilissimum
sicut patet quia retrahit nos a summo bono et
non faciat. 3o quia nos decipit. Boecius. divicie
mundi mendaces sunt dum hominem esse
promittunt et suum faciunt. securitatem spo-
dent et dant timorem saturitatem promit-
tunt et famem deducunt promittunt delicias

et anxietates conferunt. 2o hominem consecrat
quia divicie acquiruntur cum labore possidentur
cum timore amittuntur cum dolore. Unde ipsi
laborant et alii de eorum laboribus ditant ut
mali. Unde avarum assimilatur aranee que se
consecrat et telam faciat ad rapiendum
muscas et subito venit cum tela sua vento
rapitur et destruitur. Extirpatur autem ava-
ricia consideratione complexitatem anxietatem
et lazaro durationem. Item ex consideratione
de gratitudinis habendum. Item ex confidentia de
deo quod non derelinquit sperantes in se
2o super benignitatem superseminavit dif-
fidentiam timens de utriusque deficere et ideo
largiter sua pauperibus tales sunt a deo
maledicti et divina protectione indigni
ad Ephesios 5. propterea venit ira dei in filios
diffidentie qui scilicet diffidunt de bonis
eternis quia non credunt deo et ideo non prosequuntur
ab eo sed confidunt in rebus caducis quod est pe-
riculosum Gregorius de creatore desperant qui spem
in creatura ponunt 3o super humilitatem
seminavit superbiam que eum eiecit nos
de regno eterno Unde Gregorius quid serenius
celo quid iocundius paradiso et tamen
angeli dei de celo homo de paradiso
superbiendo ceciderunt. sed unde nascitur
superbia dicit doctor. De ignorantia
tua venit inter superbia quia cum meliorem
te quam sis reputas tua cogitatio te ce-
mentitur cum maior in oculis tuis quam
sis apud deum in veritate si scires
statum nostrum deo notum nos humiliaremus
4o super modestiam seminavit cordis
instabilitatem Illa sicut modestia decli-
nans indecentiam in interioribus efficit
ordinationem exteriorem sic instabilitas
cordis interiorem deordinatione causa
est deordinationis exterioris Ordina-
tio interior est cum ratio preest et appetitus
obtemperat inordinatio vero interior cum
appetitus non subest rationi talis autem ordinatio
facit cordis instabilitatem Ubi gregorius cum ad

est malg aut metu gmoty ꝯ minus
uoluptatem appetens eternoza
mutat. tre attensu st minus me
pulsuat corpꝰ trenuit bngna ppe
dic. fames ignestat dordmatione
ostendit bn b. Tre unus et uagus
sic suo durit arbitrio et dnus eaz
ꝺ filio ꝺsepo nō potest gfiste ꝟ ad
mobili mabilig ꝑ dfinita distruxit
et dic ꝑ dnisa regnem grit non due
mo ꝟ ꝺ labee mser a regne vacuꝰ
manet gm veru deu qui ei ꝟ suffice
potent dmisit l. sup patiena
sciant ꝺ patiecia Nam sicut ꝑ pa
tiencia go dnaꝫ sui sꝫ ꝑ dpatiencia
e ne ꝑ dno Nam ſ. b. pp dpatiencia
qm patia tarnent pierut vide ne
ꝑ dpatiaz peas ꝟ dnisa ꝑ deo sus
tne qꝫ muroza ꝑ te sustinuit b.
sup remissionem culpe sciant ma
gne e ſ. Aug. ulciscendi libido
est end simplex ma. ſ. ne et morꝫ
pnt go deordmat a deo ꝟ esse malꝰ
sic unus est qꝫ non est petiꝰ pure
passionis ꝟ molꝰ dicit quada auctoꝫ
ꝟ quod deordmat gloriem quatu
ad deu et quatu ad ꝓpmum bult eum
eppetē ꝑ se vindictam quod nō debz
nisi a deo eppetē vel a iudice sub
deo gstituto ſ. sup adiutorio firmo
sup sciant pauꝫ in oppssione lor
petiꝰ clamat ad dim ego ꝫ. Clamor
filioꝝ isꝛl venit ad me qꝫ oppmunt.
ab egipcijs ſ. sicut qm non agnoscut
fres suos ꝟ reputant eos talꝫ petora
affligentes dias eoꝝ et rogentes sine
dimissione sudoꝝ labore longa morte
mori ignorates qꝫ sicut habemꝰ nos
ad ꝓmos ita deumem deu nrm
erga nos vt patz d ella. vbi dns
dimisit suo debitori et miserig est
eius ꝟ ille nolens misereri cōsuli
sui dns repetunt ab eo de debitu
esto ergo miserior erga proximu
tuu non eu oppmendo ꝟ exhibendo ei
adiutoriu qꝫ qualem te decenerit dns deus
erga miserior talem tu debes proxi
go sup ciuitatem seminauit adu. sicut
sicut ciuis cū vita ꝟ male ſ. odit
more ꝟ male ſ. Sic ꝺ adu. sicut
sua gaudia est qꝫ fit triplic. ꝺ cord
ope et ore. corde debendo. ore male
dicendo. ope offendendo Nā dicit ꝺ aut
dormiunt ꝺ tpe gaudio non negligenda
e ꝑ pigri ꝟ tepidꝰ et circa diuꝰ et cont
munitia ꝑicula incautꝰ tenet animꝰ
homo ſ. inimici dei et ꝺ ꝺ ꝟ
attende eius astutia quod ſ. ꝟ et sciet
quid cte ziziama. go. dns exponens ait
ziziama sunt filij nequā ꝑ. ꝺ Ne gen
pernitiosi populo ꝗm deputati sermo
nequā. ꝟ ꝗ ad dormierent gaudio ꝺ ꝺ
uel ꝺ ꝺ ratio nā cum ꝺ sedens et ꝺ
in media ꝑsidens et ubi cte nā medio et
ubi semꝰ crescunt malos nimisse bonos
ut turbet ꝟ ꝺ et homi malos ꝺ
ꝺ malos ꝺ ꝺ ꝺ malos bn tunc vi b. bonos esse
nō malos tacte e ꝺ ꝺ quante ꝺ
cultate quale nempe est illud ꝺ
et nō ꝺ ꝺ ab ea ꝺ nō ꝑ ꝺ
quatuꝫ ꝟ cultaꝫ non pot sup ꝺ
ziziama nisi gloriem dnemat dormente
ſ. dantu penaꝫ et ad bona opa torpente
et ꝺ ꝺ ꝟ est ſ. nā bonum. ꝑ denb
nō pot ad effice ꝺ ꝺ nec nutio agere
nā malū ꝗ nūq a ꝑ velle et face.
nisi nā cau ſ. cū cogitatio nec non est
cta vtilia occupatu eū cū euagat. et
et ꝺ est otiosa nec pot ei dnaꝫ ꝑuigil
et turpem et vanum offerre et io de
lenti malas cogitationes euade magꝰ
sollicitudine cauendū est ne ꝺ
aliqꝫ aug a bonis et vtilibꝰ morari
ꝺ tꝫ difficile est nisi ei qui solerti
est nā bono quam esse ꝟ primo tali deb
bilius est nā bonus et mundus vsum ꝺ
bus carnalibꝰ cogitationibꝰ tur ꝺ
et sedis occupari nō ꝟ ꝺ
quibus demones non possunt affrones
malas appetitui voluntario ꝺ nec

ꝓm me^te vel dme^te ad malū affronem ne
rssilire. ꝯ ꝫ ꝙrtando me^te ꝑmagnande
ꝺ aliqua ꝯpali ꝺmutatione ꝺ appetitu
ſſitus aliquid ꝺmoderata ꝑſſione
ſſitus qno ſſto ꝺ uoluntas ſpōs ꝑmor
eſt ad malū affronem ꝑmoderata
eiꝰ paſſio ꝺ appetitu ſſitus ꝯ ꝫ ita ab
nubilat ſpōs intellm ꝛt ſibi videat
q^d agendū vel fugiendū ſ̄ ꝺ errat
q^s paſſione Vñ ꝓ ſ̄ ſ̄ talem
ſpat ꝺrimenti et ꝺmolento. nō aut
intellus ꝺtat aliquid q^d ē malū
diligendū ualidas retis ꝓibꝫ ꝑmor
eſt ad diligendū illud quadus grue
eligē poſſit n^o. ad illud mouet. ſi aut
ſtrugat ꝯ ꝫ ꝺmoderanda paſſiana
ꝙ appetitu ſſitus nō ita obnubilat.
intellus ꝛt ꝺcet ē. q^d eſt malū dili
gendū et q^s ꝑꝑ colligam. malē ualidat
ſpane ad appetitū ſenſitiuꝙ ualidius
eſt ꝑmor ad manendū ſe ꝺ moderate
ꝑꝑ ꝺcta paſſione ſ̄ra z. ꝓ principa
le vbi agit de etne ꝯitate ꝛfulgeria
ꝺ malor ſuppoſitione nō ꝺcit. ſim aut
ſuerut ſe. ſmite creſcē vbi ſmt q^s
gnes ꝑma q^s eſt ꝯ ꝺma non ē ꝺcta
ſa ꝑtis q^s ꝑꝑ ꝓcipiū actꝰ ꝑtis ē
voluntas ſpōs ſua ſ̄. Aug. Dnē ꝑtis
eſt voluntas Vñ mīſi ꝺcta ꝑt ee
ꝛa ꝑtis q^d monet vel ꝑteſt mouē
voluntate ad agendū ſt ꝙuet aut volu
tas ſ̄. Dno. ab obō. ſicut appetibile
mouet appetitū Alio. ab eo q^d mīaſcꝫ
manet ad volendū q^s aut voluntas qne
ſola ꝺcta ē ꝛa ꝑtis ſ̄ qne ſ̄. ꝛa ꝑtis ꝺcta
nō. q^d ee ꝑte obī. voluntas monetur
ſpleri Dno. ab obō. dme^te. ut ꝛibꝫ
ꝙritat deſiderū ad ꝙmedendū Alio.
qui offert obī tale ſ̄. qui ꝑſuadet
obīm ꝓpo. ſ̄ ſ̄ ꝛe rōnem boni ſ̄. Dno.
res ſenſibles mouent mdirē ad ꝑ
tinden ſ̄. ſ̄ Dno ꝑ occaſionem offerens
alīm treatrue ſ̄. Dno. ſ̄ mdirē

vōa cauſat ꝺcta Vñ Aug. nulla alia
re fit meus ſpana ſua libīdnē niſi
ꝑꝑa voluntate ſ̄. q^s. ꝙ Deus eſt ꝛa ꝑtis
ꝑmuſſiue. ꝑmittit eū ꝑtiꝰ fieꝛ ꝑꝑ
ta ſ̄. Dno ꝑꝑ manū ſꝛ ꝛſpiat miſſa
lam miſſa non eſſꝫ ſi nūa ꝺa non ap
pareret ſ̄. ꝑꝑ nſtricta ꝺi que ꝛſpiat
metū et ꝺmentū nſtrica non eſſꝫ nob
nō ſ̄. ꝑꝑ ꝓbationem vt mala pcoꝛa
ꝙcludant. Vñ Aug. ꝑículoſiſſimuꝫ
ē nulla teptatione pulſari ſ̄ eū ꝙ
ueniūt multa mala. ſ. elatio cordis
enagatio mentis et cordis ē ꝛeſpectio
ſuiꝑius ſ̄ꝛopaſſio teptatoꝛ ſ̄ ꝛeptus
ſm ſ̄ ignorantia agendoꝝ. ꝙ ꝛſa ꝛ ꝺ
ꝺcit. ſolū ꝛpacio ꝺabit intellm ſ̄ꝛ
ſ̄ pauꝫ ꝛpati ꝺ mulꝫ bꝫ ꝺſponeut.
ſ̄. q^s. eſt ꝙ ꝺ ꝺa ꝺapnanꝫ non ē ꝓ
pitatꝰ agendū ſꝫ nō ꝺſſerendū ſmt
ꝺa ꝺſerenda Vñ ſ̄. Vbi ꝺbemeus
ēmla. eſt ꝺſtrictio ē nēa ſ̄ zelꝫ
miꝫ eſſuꝛ et vtil abſcīſſa ſrīa ꝺnent.
et ꝺ ꝓmaſſus valde ſentit. Vñ ꝺcit
ne forte colligentes zizania ēē ſe. ſmī
te ſtraꝫ creſcē vbi ꝺat ꝺnū ꝓmē et
monz ne ruto ꝺputem fieꝛ. ꝙ fieꝛ
ꝑt ꝙ ꝺie malꝫ ꝛras erit ꝺnus
Vñ ꝺcit ne forte colligentes zizania
eraꝺicet et ſtrud gen. ſ̄. abſit a te
vt ſaut rem facias et ꝛtidas nſtre
ꝺ ꝺpio ſ̄ō. ſꝫ ꝙlibet. eraꝺicatio
feſtmata ꝺapnoſa ſuſſpinoſa. feſtmata
ꝙ ꝓue ꝺbz ꝛoꝛrigi ſicut ꝑ filiū ꝺ
ꝺſciplinatu ſ̄. Dno adꝺbz nimas ꝛ
ꝺugas. ꝺeꝰ ſ̄ mora flagella et ſ
ſ̄. non ꝛoꝛrigit. ſ̄ꝺitate ꝑuati. ꝺap
noſa ꝺcit ꝺ multitudo ſit mīa ꝺ
ꝓcepꝫ niſi fuerit ꝺuꝛa ꝛdubdans
ſ̄ꝺetmentū eſſe. ſuſſpinoſa ſ. ꝙ ꝺu
bīū ē ꝺ alienꝰ malicia. ꝺapnandꝫ
non eſt ſꝫ ꝺffendꝫ ꝙnuſꝫ ꝛtimaꝛ
ꝺnent. et ꝺ nō non ꝑꝑ ſuſſpitionem
ſꝫ ꝑꝑ rem manifeſtam ꝓbit Vñ ꝺcit

sinite vtrumq; vsq; ad messem qua
sunt segetes matura tur colligatur
sit ropta ta manifesta tolluntur mali
de medio Q. q°. est q. Dñs p̃mittit ma
los vñ ppt. q̃uoz. Nmo vt ipi eo
rũ tant. nosq; eos vult Dñs morte ptoz
q°. vt p eos iusti exerc. q°. vt ostendat
ẽ. Dñs potentia q̃ua si homo esset
sibi delicti status deficeret nisi mãu
dpo. Dñs subtraheret. q°. ad ostendenda
sua clemencia q. facit orti sole sup
bonos et malos Q. ta q. vbi agit
de extreme senectate sua q. eoz finis
ti punitione ad ducit. Colligite p̃mu
zizania Vbi sunt duo documenta.
Primu est q. ibi fiet distributio hoz
exigentia ministrantiu. Vñ dicit. colli
gite ad Q. sed. nt non timeant boni
ne simul debeant tolli ad zizanias
frumenta. ostendit. q°. agen. officiu
debiti q. colligendo alligando et cossando
Colligite eni p̃mu p separationem a
bonis. alligate p quadrationem dpenis
congregate vero boni p unione de gau
dijs o quã letate tota messem congrega
bunt q. ta gaudent vnu finu suu
.s. aiam colligerunt et alligate vt .s.
vt non possint euade non solu de
merito culpe hi de etnitate pene hi
festinatos glo. no d vnus feste. p no
eni p̃fitat sue unusq; misc primat.
Dñs ggt sunt q. domo p̃ns masiace
multe sunt p Dñsitate utute sue dap
natos Dñso supplicio gehenne igniby
subiect disputas trimmis sept. tritu
Vbi describit. p̃mu eloq; qd eq tbq
vestit .s. eq ppa cuiusq; facultate
q. no. q. tritu et eq voi vioz sonetate
qd. no. q. congregando et eq loi amenita
te qd. no. d gaudeo Et no q. tritu
tplacuit q̃sideraz. p̃mo put est dagro
sue figit d nros. q. dei p̃cepta custo
dunt fomentes fructu. 2o. .s. no fide
tmi. decem p̃cepta fruendo vt fructu
hp. q. sup addendo sex opa mie vel sunt
tu centesimu. .s. ad laudem et gloria
dei ord pficiendo 3o. put est q. area
sit figit vnos pfros q. dei fruct gsilia
area eni religionem signat tritic eni
d area purgari solet a tribj .s. a paleis
ab aristis et a q̃uptione pulueris sunt
multi religiosi q. nimia q. sunt sine
sunt multi religiosi q. nimia q. sunt sine
tate ad seculariby. et 4o. est tritic ad
paleis qua propt sunt purgandi ut
tritic d area Nec sunt alij q. habent nimia
uoz lentitatem et 5o. est tritic etia ad
aristas que leues sunt et aride et io pur
gande sunt Nec sunt alij q. habent nimia
trenoz expiditate et 6o. est tritic esse ad
pulue et io purgadi alias eni Dñs
eos ebiberet et agitat de expiditate
expiditate hui. Ecce sathanas expe
tiuit vos vt cribraret sicut tritic Nec
put est q. homines et .s. figit sros q. gloria
tibi sit qui et a bonis repellantur
semoti et seruu et de mullo ad purgadi
q. morte vlt. non erit exc. 7o. facit p
ego Dñs deus eoz co q. congregaret
eos ad ciuit sua et non abscondat eis
faciem mea ab eis N. q. Dominicus est
q. quibz. h. gsilia sapientes aq. iudicia
debiz fiat nisteria culpa dolendo p
priaz cito non vsq; ad finem vite p
transmitendo. hi protelatoz. pauci sunt
q. nui priaz agunt qui q. tm hi plu
res sunt d italia Vbi no de domicilio
mutuo et flagellatione etnoz qubi
etnia vita merent.

Dñica .lxx. ſeptuageſima

Hoc sup epli
esse q. hi q. d studio dnt .s.
roz. q. hi p. Dñ. G. deus fastidiu
generat equitu desiderii tolle ord
equitat d aliquo et strati sentes sola
te apperet que fomen tollant q. subito
predenti de ordo ad labore sue pt cruc.
bone qd. meruit. sed postq; ab hijs dis
fueste ad alia se paulisp assolesce reparat
usus tollit difficultate ducunt p facile
qd. impossibile aq. putant. hi quia hoz
ydio. q. d qui vita est tritic operari boni

post vitam nat; est non iam operatio esse sper-
tat; sed retributio meritorum. Quia vita in presenti
longa et grata de oculis aut iustorum amara
et brevis. Ideo apostolus volens nos gratiam
meritoriis actionibus exercere. hortatur
nos. Primo ad boni operis excitationem.
2o subiungit motivam rationem sic currite.
3o declarat hoc per antecessorum exemplifica-
tionem ibi nolo vos ignorare fratres. Circa
primum sunt quedam que notes. Prima quod est doctri-
na beati Bernardi valde cavendum est illud quod
multi stulti faciunt qui quanto diutius vivunt
tanto maiorem sibi spem vivendi promit-
tunt: et timorem festinantis mortis abicien-
tes a proposito sue vite deficiunt. Non namque
est quod quanto diutius vivit aliquis tanto brevior
vita eius est et tanto vicinior retributionem
totius vite sue recepturus est. Sicut ergo vides
per singulos dies de preterito opinione tua
vitam tuam crescere: ita e contra esto spacium
vivendi tibi decrescere. esto itaque sollicitus
ut spatium vite tue quod tibi restat quamvis
quam breve sit expendas et de die in
diem secundum mentis propositum ad meliora
extendas quatinus si quid te gravat brevitas
vite quanto magis laborem tuum ad finem
festinare et te ad requiem et coronam
appropinquare et ideo dicit nescitis quanta
est utilitas brevitatis vite que de virtutibus perficere
de qua viri sancti ordines promissa est palma
qui de stadio currunt. 2a quod est quod per cursu
currentium in stadio intelligimus spiritualem
motum qui fit de virtuali actione. Videmus
namque in cursu materiali quod est terminus a quo
recedit. et terminus medius per quem recedit
et terminus ad quem de quo quiescit. sic etiam
debet esse in cursu spirituali. scilicet terminus a quo quem
debemus deserere est peccatum. terminus ad quem est
gloria in quo appetitus potest quiescere.
Sed terminus medius est status gratie per quem
debemus currere. Unde spiritualiter debemus cur-
rere non mutando pedes per affectiones preter
sed virtuali operatione merendo vitam eternam.
3a quod quod per stadium intelligitur tempus per gratie

in quo solum meritorie operatur. nam post
vitam hanc nil restat nisi retributio
cuilibet secundum suam exigentiam. Ita sicut sta-
dium est quoddam spacium statutum de brevio
ad currendo in cuius principio curso-
res constituuntur. et in fine bravium ponitur
quo velocius currens preteris remuneratur
sic hoc tempus gratie a deo statutum est
ut quilibet positus in principio sue dis-
cretionis currere debet virtuosa operatione
ut sic in tali cursu perseverant bravio
eterne beatitudinis remuneretur. 4a quod
est quod tria genera hominum ab initio fuerunt in mundo
scilicet pagani iudei et christiani. Pagani
sunt qui neque novum neque vetus testame-
ntum recipiunt sed secundum concupiscentiam cordis que nati
sunt ambulant. Iudei sunt qui legem
mosaycam ad literam servant se circumcidendo
et alia legalia faciendo. Christiani sunt
qui credunt in corde et ore confitentur christianitatem
se baptizando et alia ecclesiastica sacra-
menta recipiendo. gentes dicuntur
id est pagani eo quod ita manent sicut sunt
geniti scilicet contagio peccati originalis quod ab
ipso origine contrahitur. Ephesios 2. eramus
natura filii ire id est debitores pene eterne
Unde heu ut revolit hodie mater ecclesia
hii omnes fecerunt mirabilem cursum
primo ut verus dicam in feliciorem casum
de primo parente ceciderunt a dignitate
angelorum ad conditionem iumentorum
a paradiso voluptatis ad exilium laborem
et dolorem. a libertate spiritus de servitute
carnis. a statu gratie de statum culpe et
omnis miserie. scilicet carnis sitis caloris fri-
goris tribulationis et infirmitatis et
necessitatis. Unde dicit omnis quidem currunt
scilicet de statu suo sed non equaliter bravium ap-
prehendent. 5a quod quod licet plures secundum diver-
sitatem statuum diversimode currunt
unus tamen scilicet fidelis accipit bravium
Et non quod ad hoc quod aliquis mereatur
bravium accipere quatuor virtutes debet

habē. Prima est vnitas vtualis que est integritas mentis p̄ substantiam sp̄ meritoria amore currendo. Ad p̄mū dicit q̄ non est pone substantiam ordinatam ad q̄ naturaliter debz homo bene facere et q̄ est viere p bōa opa et non stare. Ad q̄nt vtutem hortamur deus. A. Audi israel dns deus tuus vnus est. Non in vno uno desistitur ad sup oem nūz credendū sit. Ē q̄ vnū ab alio vel aliud vtutē dās tu aut idem es. Ē q̄ hec vnitate debz homo sibi p̄ceptū imitari. Ad 2m. Aplūs aut vnū accipit bonum. 2m. q̄ est vnitas moralis q̄ est assimilatas caritatis ad ē. Multitudinis redemptor erat rex vnus rex. s. vnus intellectus in fide et vno affectus in caritate q̄nq vnitate dulcedinem eccl̄ie nūt dicens. Tue quadrato nūd tē. et vtilitatem ostendit quia hec meretr̄ inductionem give et desiderio vite glorie ad q̄nt hortat. nos ap̄l̄s epl̄a. soliciti q̄nāe vnitate sp̄s d̄nūculo pacis. 3a. est vnitas spūalis q̄ē gratio dei et ne d̄via p̄ gratiā. Ad 4m. michi adhere deo bonū est. hec enī adhesione caritatis nra assimilam deo fortit. et secure ad modū gladius dū tra suum. ē. secure deo adherens caritate tribulus rpa gethsemani. Iudicat ēē lenissimo crimē vulnū ostende nra restate hec enī vnione ē. gladio avo matu in vnione lenit. 4a. est vnitas celestis q̄ē gratio dei et ne in pria p gloria. Ubi and sta rapace et vnitate sapientie et dulcedinis dei. ē. memoria retinebit deū sine oblimone. sna ignorabit sine errore. amor applebit. sine alterius rapiente et vta p̄fruet. illud in alia deiformibz vnione deitatis et quadratis simul and rationalis et vno vnū ē homo vta deus et homo tē. et q̄. est q̄d dicit. si vnū accipit bonum. s. vnus mundus vel vnū p̄sene rans d vnitatibz dr. Dicit est vna. 2m. subiungit. ad vnū. ad quem currit mota ro nis dr. s. currite. Ubi sunt due quas

Prima q̄. est q̄ alios currus spūalis solū p̄fecit. caritate. Ad 1m. glo. dicit q̄ qualibz accipit bonū. s. p̄ unū currit et vos sic currite p opa meritoria. s. caritate p. seperantes ipsis affectu ut splendat eius tentationis. q̄ aut caritas sit motus vnus. Ad 2m. tūc. s. unus precepti est caritas de corde puro et de conscientia bona et fide non ficta glo. caritas ē finis ois mandatis non repugnans pleo. do. eius lex ē dilectio tōtius. 2a. q̄. ē. quinq sunt motiue rones q̄ monent nos ad hoc currere. Primū est amor euadendi penam. Nam homo pondus d via periculosa relevat. currit. et sic patratur est d via periculosa et io rie debet de pressa q̄ via pedū q̄ duxit. Duret. gehenne et ipsa diuit. nā dicit. eius q̄m d agone grecum q. d. quod ē d mundo vnde missi d agone gredē cōt. dna. reprimamur et non long currendo vulnerib. resistendo ab illicitis abstinendo non vt. vna cor rupta. s. et ne ribaldis hominibz et tirens et marrescebz. sicut ab ignis gehenne. In modū regal. Diadema tus spūal. corona significat. 3m. est ipsis negligenti reparare nā augmentū mōrat d via adhuc ens se dicta nō possē impleē volenti currit. s. spūaliter quibz d detractionibz maledictis aliis dum moratz d via gratie debz festinare ne vt ipsis negligentia valeat irrupere. Ad 3m dicit ego aut s. curro nō q̄ d nichil q. d. opa bona oport. nō q̄ d nichil aqua faciendā. de quare p̄mo no sed ctg s. negligenti rōdmo ipsis. s. pugno q̄ hostes declinado malid non q̄ aerem verberans. s. non d amat fugando me et a dulcedine non cedendo sed vinibz aggressū sed adversa nād ut ipsis dimit negligentia irrepere. 4m est ipsis vnitas ut p̄z in currendo. q̄ hec longa dicta d p̄no ipsis spūs ad finem ad quem p̄tingit sic spūaliter

est velocior magne maiore prime et meliore
nag ptingerunq ad finem et hoc ppter
breuitate dñi Job q. dies mei velociores
fuerunt cursore nullus eni eorum fortior quam
ipse leuis et agilis ita velociter decurrit
sunt nras de die currunq ad mortem
cursor qui dormit nec quiescit no erit.
ß nos de hora in horam ad mortem dñi
Dicit castigo corpus meum p derisionem
nem mihi vendere. illicitos motus
carnis arceri prima ad possibilitate
sustinendi dñs castigacio mei dominatu
tuus et Dicit castigo non occido hoc se.
rationabile obsequium verum et d fructu
te indigo p operationem bom. spiu
sancte regendo et sensualitate rationi
subiungendo fructum eni subiecti. Sic non
sine bello pfici solidate quies est omni
nemica cursui qui eni cursor sunt qui sero
habebit bonum hospitem festinat de fu
ut ad pfungat dñi spualis bonis operib
currens ppter dilectionem et desiderium
vite et ne festinet ne desidero frustret.
inputans ppter sua pfectate se indignu
et ideo addit ne forte aliqs fidelium
me. s. in rpa p detractione defectuosu
dimenti rpe rebus. a deo rebatur ppter
dignitate vt indigna in habitatione eius
prie effugiat. apls tiet nos sine ce. s. se
timere qd ato grege posse tue aliqs magis
timendu ne offendendo sit rebari cum
sit. ubi qs pbat p atiquos qui erat ad.
Nolo eni vos ignorare fres. Ubi supra
sensiones p una q est q ad reverentiam mor
multu desunt exempla historie dñi ysse.
de fidei bono dt. Deus in nos precepit
p suos admonet et vite storie bom operis
ep. Apponit nulla est ita de natu ecclesia
tica qz et lex dei totidie ad aures mas
pulsat et frequenta horum cordis
ad affectionem pertinent dñi hec eadem
timendi est deus vt virtutes quas sue
gratie ad coronam nobis ad profectus sunt
potius non ad penam et si pnos sepe secuti

simus exempla tur non punitem. storie
digna et deo placita facta sicut erga
si apti simus mutari magnos in malis
tur pigri simus mutari in stores in bonis
dñi dicit. nolo eni vos ignorare fres
. s. institutiones fidei et exercitia virtu
sa qui pres nri. s. institutores fidei omnes
pfici exules in hac. te sub nube fuerunt
. s. exemplare exhortationes plegente
nos ab esu carnalis depugnationis
ex. q. est ap singule virtutes disingul
pribus et pplis sunt nobis exercitate vt
tendentes ad meliti pfectionem rpas
virtutes in pris diligenter attendamus
dñi ex. storie quibus edificat. Gemo turris
fuerit sertan virtutes ex. Deus nus
ex petro narrat. ex iosaphate. obedie. de
abrahe. pacia de job mansuetudinis
de moyse. castitate de iosue. benignitate
de samuel. mie de dauid. abstinentie
de daniel. s. et retera fides storie quo
labore qua moderamine qua ulterioe
vel gpuctioe gerant. hinc sts mita
da gfiderat dt ro dicat. videbi de fide
bono. qui sui turbi mutat. qui ex.
adquod dicet. sepe dillo qui despeculo
desunt ut addictat qd de ee virtute
virtutes agnoscit. mi eni seipm homo
gfiderat p se alterum intendit. qd
qd mi est q libus adiat. isor eni dicit
apls. omes mare trasierut et omes
in moyse baptizati sunt baptizati dicit.
in moyse in nube et in mari ex eis illa
gerebant formam mri baptismi
moyses eni ppr. nubes spm. ma
re rubrum baptismum figit sacramentum
ppm gsecutu pplm trasiens figit fideles
mors egipti p. trat ablutione pcti
illa q. eis in mri fuerunt fige. illa tur
figurate gesta vt in mra salute co
plentur ex tue futura prudentiabat.
ne preterita legat. et presentia ggnoscat.
dñi dicat eadem esse spualem. s. virtu
tem exercitationem qua mri spualit

ſſiam⁹ ꝙ tu⁹ mandu⁹cabant vſu q̄mo
m augmento mei⁹ vtualis⁹ actionu⁹
gute eos pet⁹ ꝙ⁹ ꝑ̄ nam ſſ⁹ n̄ nſi⁹ pſtoꝛ
tuoꝛ ē non q̄libz ſtoꝛ mutande:
ſ̄ vꝝ veritatem dicendo nſtra ozari
vel ſit eandem eſſa ſpualem madu
cauerut. ſ. q̄ eozpoꝝ ꝙ̄ ꝑ̄ ſig⁹ ſpuali
dtē⁹. et oīs eidem potu biberut. ſ.
q̄ ꝑ̄ ſagnem ꝑ ſigno ſ. ſ̄ⁱ. De cibo et
potu ſpuali ꝙ fidem nō de carnali
an⁹. ſpualem q⁹. potu q̄ biberut
xp̄s et nos bibimꝰ q̄ idem potꝰ ellos
et nr̄. idē eſt miſterio et ſignificatōe
no ſpe q̄. idē ꝙ̄ ill⁹ ꝑ̄ ſignatꝰ
nob⁹ de carne maieſtatꝭ et de altar⁹
ſub ſpe panis ſigꝫ ſm ſignos vtꝝ duꝝ
eidem eſt fides ſ̄ illi ventrirū nos pūte
remiſſe credim⁹ et io dicit ſpuale ſpuā
lit⁹ aut biberut eidē q̄ nos
coꝛpalit⁹ nō eidē ſc̄. gute eos petra
q̄ xp̄m ſignificabat et fidei eiuſdem
fuit. manet q⁹. ꝑ fide et videte ſig̃
uanata ubi eid erat pet⁹ ꝙ̄ nob
quaꝝ de altar⁹ poder ꝙ̄ ē ſi ſpem
viſibilem actendas a⁹ eſt ſi dolligi le
ſig̃ficatione eidē potu ſpuale bibe
rut ꝛc̄ ſequit⁹ dñs i ꝓ̄ſ ſuꝑ eum ⁊c̄

Simile eſt regnū celoꝝ hoīi paſtoꝛi
q̄ exiit p̄mo mane ꝛc̄ ſ̄ⁱ. zo
q⁹ ego oioſitate multa mala ꝓuenit
.ſ. m̄ coꝛde q⁹ ſ̄. b⁹. ꝙ̄ ē oīm cogitationū
malaꝝ ſcīa ſm ore q⁹ eſt ſ̄. b⁹. eſt
nr̄ mgurū et noneꝛca ſtudiū ſm ope
q⁹ ſ̄. ozeam ſmquitas ꝙdome fuit
ſanūtas panis et oīm et io m̄ Dne in
duꝝ ome momentū exigeꝛ. a te q̄ut
ſit exp̄enſū et io dapna tal negligere
et oioſitate ſ̄ⁱ b⁹. denotiſſime deplo
rat. D. O bone ihū nr̄ dimiſſi illo
tpe te m̄ coꝛde meo vſam. te tota
mente ampletti oīa dieꝛota mea
vbi tu⁹ erat q̄ teꝛd non erant deus
vite mee q̄ vane q̄ſupta q̄a ſtruc
noſe elāſſa ſut a me tpa mea que
dediſti mihi vt facerem voluntate tuam
m eis et non feci q̄o ſubſiſtam q̄monabo
lenae potero oculos meos an faciem
tua m magno illo exam̄e q̄ nūam
oīa peta mea nſſeris querens ſtructu
d opib⁹ mee. ſ̄ adeant m̄ oblimone
peta mea coram te et tpa q̄ dediſti
ꝑdidi dfructuoſe fiat ꝙ̄ ꝑ̄ ſidium tuū
mei ſanctificatu m̄ gra tua. et io elba⁹ta
volens nos aiare ad ſpualis exam̄
et laboꝛe mhyanonem ꝙ̄ ꝑ̄ ſep q̄ſi
deranda ꝙ̄ta p̄mo vbi ꝙ̄ꝑ⁹ nobis
opaꝝ m̄ vnea q̄dur⁹. nō dnt⁹ ſile
eſt. ꝛ̄gnū celoꝝ ſut quidꝫ grelusiones
ſm̄a q⁹. eſt q̄ q⁹. Dudū hēē appellat⁹ ſe
q⁹ nūc ꝛ̄putat erēa tp̄s ꝛ̄putat⁹ eſſe
pleb⁹ q̄ ꝙ̄ſ ſua peta ꝓmuta ſunt ꝑ fluxu
te babilonica ꝙ̄ annos tp̄s ꝑ̄ ſunt aut
pē ſuſpenderūt oꝛgana ſua. d. quo
rantabim⁹ cantu dnm ꝛ̄ q⁹. de dnīb
futuroꝝ ꝑſag q̄mnaty ſunt ſ̄ⁱ. ꝛ̄l.
ꝑda nūc ec eis voce gaudij et tenue
q⁹ erūa nunc exp̄ta m̄ nra ſuauꝫ
dem laudam⁹. gloria m̄ ecclſi q̄ ꝙ̄ q⁹.
tpe ſim̄ letum ſunt. penty ꝛ̄lucpeda
et lamenta p̄me ſunt aſſumenda io
erā aiat nob⁹ m̄ aſſino ꝓdierno ꝓbis
exemplis et ꝓmiſſi vt p̄me opib⁹ fi
lit⁹ m̄ſiſtam⁹ ſam m̄ epla hoꝛtat⁹. nos
nos ad ꝛ̄endū ꝑ p̄ma opa ad ꝛ̄andū
ront⁹ ꝛ̄pta⁹. ſm elba⁹ vero ad laborā
du vmilit⁹ d roſne vnea exemplis
dnat ꝓdnens z. vos et coꝛ duta
m̄ medū q̄ erunt q̄ſſ maxime ꝓtozes
dauid nug vba ꝛ̄tinent⁹. m̄ throno nuſ
ſē d. ſ̄ nrūdederūt me ne ꝓnus deſſet
de ꝓto lucē ꝓaulid nug vba ſunt
m̄ epla ne q̄nus deſſet de ꝓto ſimone.
et matheū nug nug vba ſunt m̄ elba⁹
ne q̄nus deſſet de ꝓto anaꝛnee multar
erā nos q̄muſſi. ꝙmittit eid laborandū
denarud ꝛ̄enūby brauid et pugnanby

trona dr. q. est q metaphore regnū celoꝝ
e ps etia nel ministeꝝ vita et sic e sensus
no tm psone ad psona sp negoꝯ ad negoꝯ
nd et est sensus negotiū qd fit in etia est
file negotio tali qd fit ex hoc prisamu
lias. et ita sic sensus regnū celoꝝ dicit
etia militans qz tm tu plate sunt dnū
regnū in quo est tng rep. s. tmtas bea
tissima. vna lex. s. curitas vna plebs. s.
ciuitas vna mūes. s. etia felicitas
q q quotidie habet in spe et ibi speciet
re sua. q. q iste prisamulias e dens
mitus qno ad creatione gubernatione
et sanctificatione oīm creaturaꝝ singulaꝝ
hō vōluit ex fine regis assignet. huiꝰ nat
passionem etiam primi oblationem. spa
tissime audet per oīm fidelium ex tōne
structione et mutatione deut. xx. vnde
non spe est pr tuq rōne et familia eius
e bulistinus hoꝝ deputatoꝝ q in put
dicit d. ps. spe fecit nos vinea. sup
gen dr. q deus in hoc mundo fecit sibi
tristegam tuq ps superior e lucis in qua
habitat electores inferior aut regio est
tribraru in qua habitat iusti media
ps est regio lucis et tenebraꝝ
nd ubi habitant militantes in superiori
e in gaudiū in inferiori e luctu in mundo
qi d medio e de utroq; metu q. a. q.
est inde de vinea que sit et dicit. q
sit sepes alta sicut d vinea debet ee clau
sura dr tanes et porti de nastates ea
arceant. sic enim oz sepes esse clau
sa ex circumspectione ssimū q hoc ne tanes
undne et porci luporum diuantes vinea
cordis penetrantes ex vg mationes
et affectiones carnales rpaz denastent
est felix que facit aliena spicula cau
tu. q. vinea sit palmites pro fructibq
faciendis pū que sunt manendo casti
tas pacis eternaz d mirabilia bona q
ora granalit in ea a deo sunt plantate
ut afferat fructu. q. vinea laborem
magnū exigit et si bn colat fructum
copiosissimū reddit alias fiet sterilis
spinee. q. tractū ex vinea sua multi q.
vina negligentes inspecta et operue
rut faciem eius spine. s. solicitudinū
q. a. q. est inde de exemplo alia q. vinea
emissa est ex colenda data ade et
tote fine posteritati in sicut ada
positi erat d paradiso colē et operari eā
et dicit gen. ii. sic et nos patri nrō
sumꝰ vinea. s. ysraā q est vinea insti
tie exolendam sicut aut minarum
patri d vinea neglexerunt ea non
solū mercede sua perdet sz etia debite
vinee exiget. dapnū ab eo. s. et nos
s. eius cura debita neglexerimꝰ non
solū de ea proinꝝ sz etia a nob ad neg
ligētia fuerit exiget. vinea eni dei
non est ex nob sz d nob ex pte plantata
est. q. ysa. v. dei cultura est in iste
prisamulias exist ex sua manifestatione
suo mane. s. prima mundi etate vel
a principio distinctionis q dure exanos
non extossos barbaros q negligut vel dicut
et non sanctū d vineam suā in q. s.
palmites virtutū exaltauit. sz heu
d sat vinea ex uno exuberabat vel
denonis et dilectis multi habet
virtutū exercitiū carnalū desideriorum
et spinas amaritudinū et odioz. in
si quis vinee ex peregrinā no assumat
debitā cultura spine et urtice sur
crescentes vinee crescentia suffora
bunt. et ro ne fructus ta segnitie neg
ligat. s. vinea est putanda sarienda
custodienda et undemanda. puta
bit eni ex uno exemplo in ada
s. amb. vinea crisa fructificant
se deputata frondescit ne exclerta
penitus lugeat. job. 6. omne
palmite d me no ferente fructū
purgabit eū pdit. ex amoꝝ dni
exclamatione sic eni amat omes

amores mundanos et q̄i ab vtute vite
subortos eradicat et euellit custodit
eam ne a bestijs nemus denascetur
et io trib⁹ medio edificat. Mt. xxi. p
q̄a dispersio regni intelligit. q̄ me te
aditq; bestiarū p̄cludit. Deut. xxb. Li
neam plantabit et vinū non bibes
q̄m vastabit. vinubq; vindemiabit.
quoꝝ p̄ me intentionis in deū durā
nem vt. s. sicut d vindemia q̄dā
botri abstinudit. et q̄dat. sic oē opꝰ
bonū p̄ nos factū de laude hom ab
stinudat. et in vnū vltimū finem
q̄ portē. ne tempficet. i. p̄. pp̄. vindemiat
eū q̄ rē. Ecce xp̄s tbi exponit. nob
q̄ ductorꝫ ad opꝰ missio tu d. que
tione aut facta vbi sint. Dne q̄ues
q̄ sim. Esa. q̄uerno e vite et ne pmis
sio sō salnator ad q̄ant vineam re
rite ar debite q̄colendā p̄missioe
vite et ne plēs q̄ueat q̄ ad duōs
statꝰ q̄ues q̄ sint q̄ueꝝ. s. platō
nātores milites mag̃ri ecie et bi
rligiosi et agricole. p̄ eos q̄. q̄ mane
q̄dicat. accipiūt. platō q̄ p̄mo
tocat. ad opa iustie q̄ dic. sapie
tia. Eligite iustica alios q̄. d opib⁹
iustie debz p̄decē et io mane vocat
eos. d. Consurge diluculo. p̄ eos q̄
q̄ terra tondet. accipiūt. nego
natores emptā de q̄bz q̄ferunt
q̄d q̄ dicit. inuenit. alios stantes an
eos rē. q̄ā forsan q̄ hora. h. signat
q̄ nūc euangelizantes deū q̄putant
Mt. xl. Circa q̄ hora. h. et exiens
ecē q̄d. d. de euangelizāte sua. p̄ linguas
nideoꝝ fil. q̄ nātores q̄fuerunt
p̄ latus suo nutu et ti. q̄dā
linguas euangelizāt linguā ecē m
tatē q̄ clam et lanceā euangelizet
se ecē mirant vt eis credat. et vt
q̄mū deripiant. Ad eos q̄ circa
tertia hora milites designat. q̄ nō
hora sexta. milites euangelizat. a militibz

vestimēte suis spoliatꝰ est. Mt. xxvii. signis
ecīs q̄ ibz suis a militibz spoliant. cum
d. q̄ gregario nostro. nupt vsq; p̄ annos
erat coronatu figat sup dotes q̄ sint
nupt ecie q̄ spōsus coronat. q̄ deue
eis a militibz auferūt. Ioh. Dnt. et
milites quidem q̄ fecerūt p̄ eos. dim
itta horam nona tocati sunt figur. nostri
ecie viri religiosi nō tpa nona sep̄arg
ecie eius spōse. s. xp̄i a corpe. Mt. xxv. q̄ quo
figurat. q̄ rp̄ tacīs spūales sep̄arari debet
a carnali delectatione. p̄ quos significa
tur simplices laici q̄ magnime circa de
corpe xp̄i nostri ihū. Isti corp̄i xp̄i vul
nerato aromatibz q̄dixerūt q̄ affec
iones frox tantū affrā et vbis ihū
lacrimis pie demulcent. luctuantibz
etiā dulcuit q̄ de bonis tpalibz nō
bz frox subuenunt. Per eos q̄ p̄ ihū
tocati significat. agricole. p̄ quos simplices
pūt ihū simplices et attende q̄ ihū tem
ti p̄ interrogat. quid hic statis rē et re
dert q̄ nemo nos q̄duxit. p̄ hora p̄
sign. hora trāsgressio d rubione trāsgres
sions excusatio ip̄ q̄dem ignorantes
legem et ignoratia peccauerūt. h̄ nos
one d. nemo nos q̄duxit se excusant
p̄ platos q̄d end est dic. nemo nos
q̄duxit. q̄ nemo nos docuit nos nobis
p̄dicauit. isti peccat et ignoratia pūit
et malic. et bis q̄mo fuit tōn ad opa
iustie nonnullis tp̄ diuenit. Ad. q. est
q̄ p̄ denariū d̄ unū sign. inuenio
q̄ platō debet. p̄ q̄ inuitatione opis
et doctrine et si denarij debitū h̄ q̄ sign. au
nō est nisi platō debitū h̄ q̄ sign. au
reola que debet ei q̄ erit in cōmuni
nat ad q̄a spectat doctrina sunt au
reola q̄ est decor gr̄ipassibilis in
e mudicia et aureola martirū cōmu
e irascibilis in q̄ fortitudo et pacīa
q̄ruit q̄ dic. et denario diurno
denarij dic. a p̄ eo q̄ dett nūmos

vsuales valeat et sigt vita bmm Nam
i denarius est figa spūa vbi non e dne
mre f mem m quo dite etnitas pt vmago
ngr nscripta sigt. aue ad deu plena
formitas pt mā pūsa m quo etne firmi
tonis fma sanditas pt pulitudo gra
nosa m quo rorpis gloriosi gīa formositas
pt denarij valz dcem qr abstinebit
trepta dabut. ꝟ dmmq dict. ty qr
tota vita hoīs nsti rputat. qi vnus
dies. tn erit qr nay nisi expanti m die
gne et non a norte rulpe reddit. nd
qr m die glorie habet. sic. q denarij
dmmq assignatur eis qui obsequio spi
nay ꝛc ꝟ dite sue tota diem expendut
Contra ꝟm vbi opponit. nob mssor rmu
neratio ad dict. nd sero aut esse nec
Vbi fmit. ꝟ grūsiones vma q. est qr
liz eadem sit hora et fmmq labor et
mūsōis qnetc et fmis opis et tpis vt
tationis assignatur. Vn dicit. nd sero fmq
esse vbi habang dicit. postq dmrm
redita e nro ad rmuneratiois tps
attendut. optimū d. re aut sero factu
esse. ꝟ nd dies totus mdi ad vesp gsu
marions delinata esse mes rddita est
Vna ꝟ rsp. m seo non alio mane rddz
mdem q. adhuc stante seculo mdiau
e futurū pp duo vmo qr rpa bīdo
futura e mes ustine no nay dalio filio
fit mdiu ꝟ ay illud ne videant
prelores dei illius bitudme ꝟ. q. e
p pmiū bitud mis etne dict. dari
et rddi dn quid. ex mera liberali
tate spe gram god sine suffiū merito
gne et liberalit data. nd eu gome
ꝟ. tolat deo obnoxius et debitor fu
turus mdiget dona gne grā sancte
p quā sibi dns rodescendat p ꝟ acceptus
fiat dn gne et bolidate spr nr ꝟ. nd nobi
liz esse fiū nullq pot se fare meliorem
n. opus deo placens nisi pius spe
placeat ut deus pius rsperiat spm
p ad numera eius Non enī qr bona

fuerūt boni sūt. ꝟ eg. et ro dis rndz
meriti fidat. m gra grā sanctē tuq
e hoiem fare deo dignū et ro pmiū
etnū debz non solū dari ꝟ etiā rddi
tanq debitū quadā. et p merito reddendū
Vn dicit dns vnec ꝟ deus pr. qr e
mre creatoris qr vnica plantauit
mre acquisitoris et ſ. eduy liberauit
mre ptoris et ſ. eam spo sāgne
emit mre gsumatoris et facit oīs
expensas p ar oparios mittit pauca
terr sūa ſ. spō ꝟ pr eū dedit ei ora
m manu ꝟ. ꝟ. pr. no mdicat quecq
ꝟ de mdiaū dedit filio vocat opa
nos sine bonos sine malos vn m
opera. opa eoz seruat illos sp sub
dit reddet illis. stare sine dilatione
mte dem sua tota videt sine dmmutatoe
vn aplis ore bmssuris ꝟ qd mte de
acquiet ſ. sūm laborem ꝟ. q. e qr d
rmunerem do deus magt pondera
tat magn nem p opus difficultate
nel multitudme et ſ. pro ad pmiū
sbale qd est deus qr e substancia tocq
mre salue et bitudmis et illo ꝟfre
habito ꝟfra e m nob bitudo p sola
aut caritate habet. qr vbi caritas ꝟfra
vbi deus est ꝟ. deus caritas
est. et ita ꝟz qr fruens opi mior
laborus qr maiore caritate et feruē
tori deuotione pli meret. de meito
sibali qua faciens opi maiore diffi
cultate qr mori caritate vn qui
multi tarde inarcuit et vix sepe eos
qui ipos ꝟcessit anteuit. Nam
dns m suo statu sero nay pensat quātu
ꝟ qr quato ꝟferūt. vn liz illi qui
prius venerunt prius vident. rmme
randi ꝟ vn aliqn alo. fit ꝟo dicit
mr prius aut a nouissimis ro est qr
aliqn ptingit qr illi qui nouissime erant
rli. liz dolentes se tarde denisse sata
grā rpōsure dignū ipis annūt
et sue sermonotes ducunt. m qr ibi
ustine et pme considerantes ipis

Ad ꝟ oparone ab spō mānēte

alia nisi p̄ ꝓpationem ad voluntate eius
a qua egredit. omis eius acto nr̄ creatu-
ram nr̄. 2ᵒᵒ nā ꝯnis rō alio manorem
effug iustice d̄ rō alio rō non ſequit.
p̄ acto eius tm vnū sit iustor p̄ ad alio
tm̄ aliū Iustica end m quada equalitate
ſiſtit sine h. equalitate sine h. ꝓportio
nem equalitat a̅ traag tenta est m. quis
quata m magnus ꝓportio ciu q̄uor
ad duo eq̄lis est ꝓportio 2o ad dece bt̄p
end est dupla deus end agenda rō
quolibz fuat eq̄litate ꝓportionis d̄ di-
uisibilit ad hoc aut nos no astringimur
ꝓp̄ difficultatem m nob me.) attingendi
vt dr. plō 2 etiā. et no quamus nisi nus
possimus age. rō vno p̄ rō alio magt
ad p̄ximū medium appropiquado no
ſ. m̄ potest dm de deo. vñ dic amice
no frico tibi inmō q̄ eo q̄ fuit iustica
vñ addit. one q̄ denario nr̄ ſ. ſi deo.)
q̄ ꝓformitate imagis nr̄e et ꝓfectionis
st a dm q̄ una et eq̄lis fuit singulis
nr̄ numerandi ostatio 1a. q̄. est q̄ p̄ primū
filiū nr̄ dñm amari eius p̄
caritate qua tñ ad nos tiz end offendimus
multiplicat vt dicunt vñ vocat eu ad tu
p̄ fidei fiducie et no p̄ actoz tñ
mutate admoneri tolle quod tuū est
q. d. si tu finares de manu decalogi
ego tibi reddēm denariū medius etiā
tolle q. q̄ tuū est 1. pena etiā qua
meruisti p̄ ꝓceptoz ꝓcepta et vade
d ignem etnū. si minuit de bono sit.
vñ q̄ minuerant no tñ d minuere ꝓmat
sunt tolle q̄ tuū est 1. vita etiā qua
ꝓmisi et vade m gaudiū dñi tui nisi
tibi displiceat si absit dapno tuo alig
tuū ꝓmet. si vero minuerant sunt. q̄
admiratur bonitas mea est inexhausti
bilis et infinita 1a. q̄. est q̄ oīa que
nob ex dono arbitrio contulit. q̄ talia
no d minuere. cuq̄ rō est voluntas
dei q̄ ea omq̄ sunt. si ante habz nam

Nōt̄ sic tolle ꝛc. 1. desime admiratu

dei voluntas (si ent aliquid q̄d aut redet
dei voluntatem q̄d nephas est rede
quis q. credit quare fecit deus quo
vit quo rudet. q. ipe voluit. quis aut
quit quis voluit nam q̄ d querit q̄
sit dei voluntas nichil aut manq̄ dne
mini potest ꝛapensari q. se qua temeritas
et id q̄d non est quo querat ne id q̄d
no existimat h. ſ. aug.) volo aut et quit
rē. q. ipsa ferventi sunt et t. ſ. d
dnorum tozpenti et ne illicita credat.
ista voluntas subdit. an no tñ rē. q.
non vult no licitu est. nichil end pot
velle nisi licitu et bonū q. q. est q̄
vndq̄ quatu m se e mut. a pedic libra
te dne bonitat. nā omn nus debez
placa pulcritudo bonitat nec sunt
omn sanus nabit. q̄n e luc. em. q. dulce
lumen rē. tu omni tu sanu non sunt
et sunt dr. aug.) palato no sano pena
e panis. si rimus odiosa e luc tm eu
monstrū e dndia q̄ omn ſh.) putat
n. h. potest bonū andic de illo tm dndz
vñ. q. tñ. 58. q. id andisti saul de strenu
tate dauid dolut et putut visu et ſc.
ia no verte omn aspicebat saul dauid
humilit putut lingua sua vñ de fidei
ioseph 2. gen. 41. q. non poterant ei
quidq̄ pacifice loqui. ſeqt. an omnibus
tuis nocīū est. omnibus ſ. rationis quo
prise ndinis et nea bonitate angue
da putas. q. ego bonq̄ fuit ee nā. ſ.
bonitat nec dona grē et gle contras
ſ. ſ.) de dato eius nemo iuste nūmat
qm̄ aplius dat q̄ homo desiderat
cum est de diuz et ꝓpo.) applicatione
ei dicit. ſ. ernt nouissimi rē. ubi fuit
due q̄nes p̄ma q. est q. ꝓpter ſ. omn
nouissimi ꝓmi omnes vt ead d. ſ. ſ.)
ut q̄ ho veneutes q. illi q̄ d ultima
seculitate q̄ndā fierent amidiozes
ne existimarent se mi.) gaudiuos
vñ dicit ſ. ernt ꝓmi nouissi. dns
ꝓp̄ ferneat amore ernt ꝓmi d ꝓmi

est. Venit em euangelizatum nouu seculi misteria regni reclozt et no dicit beda
satore ipm nullu melioze qm filiu dei
dilige possimus q de ipm pribus quo
modo non erat arrogans egredies ad
quid venit nisi ut testimoniu phibet
veritati q. d. e qm ipe satoz relicto ad
imprendu efficacit ilor seme diuu
toz fude et diffuse habilitat et disponit
ipm mites nobes admonendo z et spiale
ipm p monendo. Nam sic dnus. fragi
litas humana ipm nequit de facto sed bu
bries vere vesti. et adhuc errore remedia
cu bona medicu demonstrant ipe teme
nudet misericors no negauit qd no
no dicit. Cu turba plurima. s. d nudi
solubq diffusa gneret. s. d uno ppito
deo adherendi et de crabq no de ful
gulis riuensibq tandu duces qm ipo solid
ipleres sic et piti magtes ppm seqbat
ur. ppabant ad ipm et ingeria
rugibz oibq sua bustia reedificet dore
do alando sanado dic. sic. dnus
optimit multe tuna gra sanitatu n
ipe ni. loto a studio sanandi turba relpi
re voluit. Ex. g. p liz pabola sit diu
difficilem sub alia filitudine fra qparo
et quibusda essent obscure ppt eoz
malicia tm dns osq est frequent pabat
ur. Sepe notia. Unde qr simplicibq da
bant clariore intellm et si no p. andiere
salte explicatoe curata seu cra occasione
hb discipuli intellm hmoi pabole pe
tuerunt sibi a ipo exponi. Ex. ut dignus
serveta fidei no paderent. Dic mi. A-
liolute sm dare cambq. Ex. ut destruu
dme sapientie m creaturis singulis
disceamq adquirere sic ni. ko. j. inuisibilia
dei. p ea q facta sut nre. Ex. ut et paul
ibis plures intellm adquirent. Ex. ut
ut attentiores faceret audtores ostue
nerut em quos m obscuris qsi m quibusd
rauis se plus edce et madfesta negligu
Ex. ut a simplicibq familus eius doctina

ultmeret. ex cogitut q ipse maudicit
intellus ad cognitione altoz et ipo
e qm dicit. p filiu dme q. d. pabolis
Ex. g. e qm penitens cra dicit. satoz
opm penitentie ut fructu meret vite
eterne et io cra que debz. Unde e clausa
tru male affectudmus a q. dns vocat
ihc. p. lizare tem foras. ubi ipm duaq
fetidq et ligatq ad cra voluptat pradict
foras. p. q. tortus totalq et absq
pdire irrusat. Dic. est qm presentia car
nis. Nam nd duplex sit qm presentia
oculoz. et carnis nrm est. p. gram
destruendu. ex. utraq est labes ne
quito maculat et hic abstergi pot
et e ignis q hic extingui pot et io
deus est adorandq devota oratione
ut noxe sue grane m nob regnet. destruat
Dic sapies seio qm aliu no possid ee
qt meus nisi deus det. Dic. e a tradatibq
hue spialis ex quibq cra mudus erat
nos. d. nr. iz. surgite et ite qz no habe
te hic requiem. Dic. vigilanciendus
est hic nudq et si pcipis ubq arma de
mutteret. at ubi tot adhesitates ingerat
et tot calamitatibq aliq pulsat quid
aliud qm ne diligat clamat. Ex. Dic.
ubi opponit nob sce ualitas nd dicat.
seuare semen tuu. Ubi sut. ex. g. nes pa
g. est vide qmd sit semen et. dt. inquit
qm semen d cod e magnitz ex ordinu. ppe
tm semendent. qm in agro sit. ad ipm
nendu fructu. Dic. seme a sero qd
de e qm seuare si aut de arbore dica
sero deserui fuit cra qtuq pfectu esset
no ipse. gretsimq tm ponit hoc ubius
est animator seme rationis satoz.
semen. ppe sementinu qm d arctia clau
dit. arcta sno ingredit. tpe d agro recedit.
g. e qm qdemplex seme seruant. d agro
exire ut. s. genus humanu magnitudo fieret fructu
Unde sut seme diuersu. si seratu d riua
fenude inquit. Dic. sut seme duatu
stria quae fragilitat. s. posse velle et
nosse q retrit ad omne bonu agit. Dic. sut
semen deprauatu qd. e multiplex. s.

omni virtute sicut enim pulchritudo faciei non
est nisi quantitas sed integritas exurgens ex
multis scilicet colore figura magnitudine et pro
portione Ita gratia que est anime decor est inte
gritas exurgens ex omnibus virtutibus quia nullus
est deo acceptus et graciosus nisi sit perpetuus
ad singula bonorum opera virtuosorum exercitio
nem tale autem pulchritudine sed hoc per omnes
virtutes quibus exit in actus virtuosos quasi
scilicet virtutes gratia erat in anima per modum seminis pul
lulare in meritorias actiones Secunda quod est quia quod
non sit aliquod semen quod seminatur in intellectu
et hoc est verbum dei et aliud quod seminatur in affectu
et hoc est propositum bonum producendi puta opera pruden
tia et est semen quod seminatur in actu ut sunt
opera nostra. quodlibet istorum patitur tria impe
dimenta Primo semen intellectus primo im
peditur ab assiduitate in qua verbum dei vilipen
ditur. Unde Augustinus praedicatio si raro est non suf
ficit si assidua vilescit et ideo vie comparatur
Dicit illud cecidit secus viam propter frequen
tem conculcatione Unde dicitur et conculcatum est
scilicet dum contemnitur et demones tollunt illud qui
per volucres intelliguntur quia impediunt ne fruc
tum faciat Secundo impeditur in presumptuosa confide
ntia liberi arbitrii qui per firmitatem petre
comparatur sed est absque gratia quia petra absque
humore et ideo natum aruit verbum quod seminatur
supra mentem de se confidentem dicitur cadere
supra petram Ita sicut petra semen patenter
recipit et sub terra abscondit significat illos qui
corde pravo et facili verbum recipiunt sed quantum
petra arida est nichil habens humorem ipsum
non nutrit sic significat eos sed quia non habent
humorem gratie sed magis de propriis viribus quam
de gratie virtute confidunt et sicut semen non
nutritur in petra sic verbum dei non proficit
in presumptuoso Unde dicitur et natum aruit quia non
habebat humorem scilicet gratie et hii radices non habent
quia tanto a proposito excluduntur planta quanto
profundius radices demittit tanto altius
surget sic quanto quis maiore firmitate
est in bono proposito tanto amplius in bono
opere valescit Unde ephesios in caritate radi
cati etc. Tertio impeditur in sollicitudine mundana quia

spinis comparatur quia sollicitudines sicut spine
lacerant et pungunt Unde dicitur quod autem in
spinis cecidit etc. Divitie aut voluptates
non sunt spine sed se eo quod non lacerant
sed sunt occasio et origo sollicitudinis que
mentem cruciant et ideo spine dicuntur
propter conuenientem effectum. De divitiis patet scilicet
Gregorius quia habent laborem in acquirendo
timorem in possidendo dolorem in amit
tendo similiter voluptates cum labore ac
quiruntur morsu conscientie flagellant et per
tente asperitate pene et non penitenti
affligitur eternaliter cruciatus Secundo semen affectus
triplicitur impeditur primo per carnalem
delectationem quia semen viam seminatur car
nales significantur per via qui sequentes diabolum
ab eo conculcantur secus viam sunt qui iste
seminatur et per mala societate propositum bonum
impeditur. 1 Cor. 15. Corrumpunt bonos mores
colloquia prava Secundo est mentis induratio
Unde dicitur qui supra petram scilicet per mentis induratione
te obstinatione cor durum quanto quatuor
obstinatum penitere proponit sed mentis
duritia et ad effectum perducere non permittit
Tertio est proprie excusatio Unde dicitur quod seminatur
inter spinas quod fit cum propositum impeditur
per propriam defensionem seu excusationem
quia hec suffocant bonum propositum Unde tales
significantur per hericium Tertio semen de actu enim
triplicitur impeditur Primo per mentis ela
tionem Unde bonum opus quod si non fit sub
cum humilitate est semen quod cecidit secus
viam illud enim non absconditur sed aves
scilicet cum vanes cogitationes tollunt illud
quanto autem opus melius est et laudabilius
tanto tamen est abscondendum quia magis
insidiatur diabolus ad perdendum compassione
cordis Secundo est duritia cordis quod et est
semen quod cecidit supra petram quidam enim
ita aridi sunt quod licet de suo erogent
vel per consuetudinem vel per aliorum exemplum
hoc faciunt vel ne incurrant pudorem
vel propriam accusatione sed nullam habent
pietatis affectionem magis aut accepta est
deo ipsa affectio quam opus scilicet Iohannis 2. qui

tm non tm sufficit d plere mdata ℔ end
simpdit ffilia sequt. et fructu asserut
i patiena fructes pfro q qm patiens est
maloz tpalit sustinebit dapna etnoz
tm ℣ tra bona fructu ꝑ patiena rcbit
qz nulla sunt bona q non agnmg si non
egtur a progenus mala tollerang

Augustus dom loquar et angeloz rē
i. roz. ꝯ. re dicut apls tutate esse
vinculu ffrans qz na salid omb vtutes
bnt et dicut m fine debitu ℔ eta duei
to sunt eas esse pfectas qz sine tutate sut
d ffre m merendo et io dr Aug. i ttede
quata est tutas que si desit frustra ha
bant. tta si aut assit alia sunt ora et
io apls ꝙsiderans excellentia tutis
ea utut. quendu quo ad duo. s. ad uti
litate et dutumitatem et idm tpar apls
sunt due ꝙsiderationes ℣. ia pma ꝙside
ratione q e de eis utilitate sunt q. oz
fines. ℣. ma q. e de dusa eis descripc
m. ℣. finaz dicut. q tutas e dilcio qua
diligit. deus pp se et gremio pp deu
nel m deo ℣ deo dicut. pp illos q iusti
sunt qm manent m deo pp gram pp
deu dicut. quatu ad illos qm nadu sunt
pfecti iusti qz ad spor amandi sunt ut fiat
iusti et m deo ꝑ gram maneat. z. Aug.
dr. q tutas est utg q vide deu pfrui
in desiderang. h. eni descriptio est
fri. dignoze actu tutis. ℣. m lib. de
spu et aia dicut. q tutas grordia
meritu et sotetas eloz vita bta cuiaz
et angeloz qz n. aue n. angeli nisi
ꝑ tutis vnut. ℣ q. dicut. q tutus
e utg q magis res pro tato habet.
pro quato habenda est utis tutas
proudg equu est sicut statuit dolosa
e impietas z. q. est. q tutis quib
habi effrut. ℣a pma depellit omem
tpozem nuto actionis nesciat eni otium
utis ℣. ℣. mar dei nudu est onosus
opat me end magna si est si aut azam

utut amoz non est z. q. dicut m nob
habit dauiam utute et io dicut. mr
utute ℣ n. ℣. bō mr tutis q sine bone
ut ifmos sine epeat pfros sine ar
guat inquietos dnos dusa explens
sunt filios suos diligit inmisob ne te
angut pum est in blandr. simplex
e solo pte sine dolo inulte pnier
nont nasu sudit indignani liz lesa
liz offensa si quis fuerit ad illam eb
mabit ubi qz mr honestificata z. qz
acceptas et gtas facit deo omb alias
ututes ℣ Aug. q in alia utute
ut fructu sput debut tenere pma
te nisi tutis si q rete ututes no repu
tat. esse ututes ex q nascut. inmisa
bona q. qz d spualibg aiaz vinificat
qz sine ea ora sunt mortua ꝑ Aug.
dm non deligit manz in morte ubi
glosa sicut terra pq sine aia mortua
est sic aia sine tutis tutis eni
e talor vitalis qua exinanito nutrit
spualis vite nlinquitur. ℣ aut ꝑ
ꝑ tutis e via utute et mors vite
nu sicut flut rem a fine ignis sic
pu vita a fine tutis. q. omb utuu
operationes pfert. talor. l. sine ora aut
tutis habentes qd e vinculu pfros
℣ amb. tutis ora ligat michi ne
ad dnem id deo m tpar obligatus
e pfro esse ℣. q. qz liz tutis tanz
d nob plures effrut est fructuosa d
artiombg nris qz locutiones cogitatio
nes operationes mas effrut fructuosas.
homa eni ad madu bone arboris tu
℣ m se vtilia flores s. cogitationu.
frondes uberz et fructu opu cogitationes
bone ꝑhibent adoze deuotiones m
pde deo grem. esse odor filij mei in
bona bba umbra preteritos premus
z matha. ℣. ℣. das amant singulos
singulis oportune. bona opa satura
tate nob spus d psenti et i futuro
℣ m sine nudi preptur e illud
dns illud gn ultimo dicte illi de

ꝑturba eū eligē vellz ꝫ ꝛgem fugut e
monte ſ3 e ſtudiū eoꝝ vbitate non
qrit que ſua ſunt ſ3 q̄ ihū xpm et ꝑ
q̄ vt aut ſ3 ſtm q̄ ꝑa nō ꝑa
gibꝫ ait ponit quā ꝙ q̄d. De gubꝫ dicit
ꝑſtr. Dia q̄ ſua ſunt ꝙrud 8 ſ3 e maſtie
ſtudo Vñ non mtat. ſmo vituperatione
vtut d ꝓtoꝛ. plagas ꝫ medicina Vñ
dicit. non mtati. ſ. non ꝙcat. ad ma
ſ3 ſtendend ꝓ dmna. q̄ eſt dnorena
Vñ non eo ꝙcat malū Vñ dnorena e
q̄ ex nā. damata q̄ attigit ſtud ſit
ꝑa attigit deū ad ſm dilcōem Vñ
illi q̄m ſunt baptiſmale dnorena
nel amiſſa rūpant ꝑ vera penitena
diſpoñ ſunt ad veram hereditate
ētna ꝑuitas eū dnorena rādit
am pulchra apud deū Vñ dnorena
ſunt ſpes ꝙſtruo ſ3 acta ſme acto ſit eq
Vñ ꝓportionata ſ3 ſpualem vnū da
ritate et ſ3. exdmat hoiem ut nulli
nareat et obꝫ ꝑſit Vñ dicit no cogit
malū. ſ. fratē alteri non ſunt eaꝝ ſi quo
mō. Joy eſt dolor de lapſu ꝙmiſſi Vñ
non gaudz ſm̄ dignate ꝙmiſſi ex porig
dolz ſi vidz aliquem peccare ꝛ. corr.
quos ſcandalizat et ego non uroꝝ d ſ.
eſt gaudiū de ꝑfid alterius Vñ ggaudz
aut veritati. ſ. d gubꝫ iuſtice. ꝛ. pl. ꝛ.
maiore ꝙz non habeo gram̄ ſ3 et
audeam filios meos d veritate ambu
lare ſ3 eſt ſufferentia ad ſuauoꝝ
Vñ oia ſuffert. ſufferentia eū tal ſarct
nos cuſtia dei nordū niſi eū t bū
canones eſſent ꝙcēs dei ablueſterct.
bonis tpalibꝫ q̄ tenti Vñ ggꝫ elatſus
dens inter aſpim ſarct ne dū delinat.
via ablinſtanē. corr q̄ ſuū d patria
Vñ oia ſuffert. ſ. pro veritate. ſ3 eſt
ſm̄ credendoꝝ Vñ oia credit vera
eū fides eſt de hijs que credit eaꝝ
ꝑ ſuadz veritas ḡer eū fides ſtabil
eſt et ſm̄ que ꝑ dilcōem optat.
Vñ dicit oia credit. ſ. que veritas ſua
det nad dicit odꝫ credē ſ3 ſ3 ſoli veritati

ſ3 eſt exſpectatio ꝓmiſſoꝝ Vñ oia ſpat
que ꝓpter ꝓmiſſa ſ3. ſpes aut non
q̄ndit ꝑ q̄nc intendim̄ ꝫ bonū ar
bitriū deſiderando q̄m eſt actꝰ ꝑpius ſpei eſt exſpectatio ſtm̄ bonū ſ3 exſpec
tatio eſt deſideratio alicui bonū rādit
ꝛo rei abſentis non repugnāt poſſibile
et haberi ex meitate nre ſ3 ex dmna
gratie Vñ ſpes a mgro ſmarij ſ.
deſcribit. ſpes eſt ſtm exſpectatio future
beatitudinis ꝓuenies ex meitate et ex
dei gra Vñ dicit oia ſpat q̄ veritas
promittit. ſ. l. eſt longanimitas ꝙſe
nerunt Vñ oia ſuſtinuit q̄m eū vult
habere hereditatem et nā oportz ſ3
ꝙſeuerat ꝫ bono ſ3 actꝰ ꝙſeuerantie
ꝓpe ſunt finē ꝙſiſtere hoiem ꝫ
bono q̄ difficultatem ꝙtinentem
ex diuturnitate actꝰ ſunt eū quedā
virtutes q̄rū actꝰ ꝙ totū vitā debet. ad rac
ſunt ſpei fidei et virtutū nō q̄ſumat.
actꝰ ꝙſeuerantie vſq̄ in finē eoꝝ
ſ3 bonū ꝙſeuerare debz q̄ ſecūdū
ſaluatorem non q̄m utriuſ ſ3 q̄
ꝙſeuauerit ꝫ finem ſ3 ꝛc. Vñ
dicit oia ſuſtinuit q̄ ꝓpt nulla de
ſiſtit uelocato bono ſ3 tra ꝛam q̄ſi
derationem que eſt de eius diuti
tate nō dicit caritas nūq̄ excidit
ſunt 6. ſunt ſpes ſ3 una q̄. eſt q̄ caritas
manz d patria ꝛ ro eſt. q̄ caritas
dicit quedā habitū q̄ uelut in
deū ꝙſe ſ3 iſte habitꝰ non deliat
in deū ut bonū ~~ꝙſe ſine ſit bonū ꝓpt~~
ꝓpt ſe ſine ſit bonū ꝓpter ſine abus
tat q̄. habitꝰ manet d patria ſ3
q̄ non habebit aliqua repugnantia
ad iſtū ſtatū ſ3 manz ut voluntas
fortis agat ad actū dilcōis vna
nz eaꝝ eo mō. liz ꝙfior q̄ caritas
ait. ſ. ſ3 ſua ſubſtantia non ſ3 d
ꝙfectu obiit. a quibuſdam q̄
ſ3 q̄. eſſ vere ſequeret. q̄ aqua cā
tas ſit manes d patria dicit

bitudo que ꝺ ſtatꝝ omꝫ bonoꝝ rogitq; nꝺe
ꝑſtitꝫ ꝯ. boetiꝰ enarrabit. ſ. deſtruet.
deſtruo nra. Non illud quod verū eſt deſ
truatur ꝓtinus eſt qꝝ id qꝺ deſtruꝫ
eſt ꝺplebit. ꝺ verū ut ꝓz de ſpe et ꝓpria
fide et ſpe hꝫ dicꝫ. nꝺe doctrina ꝓpria
na fidei ſuccedit ſpes ad q̄ videbimꝰ
et ſpei ſuccedit ꝓpria beatudo ad quā
ꝓuenturi ſimꝰ caritas non augebit.
ꝓnq; ut ei ad ſuccedꝫ deſtruet. hꝫ igna
ſu eſt deſtruꝫ ꝯ. ꝓpa. ꝯ. eiꝰ arti deſ
truet. ſit ep toto ut fides et ſpes nec
ep ꝓte ut ſnā aiq; arti et maꝺi deſtruet.
et tribꝰ alia maꝺi tollet. ꝯ non ꝓpa
ꝯ. eiꝰ arti ꝯ. q. ep ſi clare m̄ ꝓria
ꝺmia videmꝰ ſpeculari nūc ꝺ ꝺa eia
uiꝺa ſunt ea q̄ ſunt ꝺfimutatꝫ tam
nūc ſ. poſt ꝺfimutatꝫ enarrationem ꝺ
hꝫ luce. ꝛ. tūc videbit ſilui ihoꝝ ſ. eꝝ
q. ep videbunt ꝺubitate videbunt et ꝓpi
quadmutuꝫ nō ep ſicut ad viſionem
ꝛoꝛpalem ſ. ad ſpualem q̄uoꝝ ꝛeꝓhenꝺit.
ꝺmo eſt claritas diffuſa videmꝰ eni
ep nullꝫ alius. ſiue luce oia eni q̄
videnꝫ. m̄ luce videnꝫ. ita eia ad ꝺor
ep ꝛoꝛ ꝙuando ꝓtingat ad cognitionē
ꝺei ꝛeꝓhenꝺꝫ. ꝙe lume et fideꝰ m̄ aia
fides eni facit nos ꝙnoſcē ꝺeū ep ſanc
nos aſſentire illis q̄ ꝓ ratione et naz
ſcire non poſſumꝰ ꝛō credimꝰ ꝺe ꝺeo
ea q̄ a ſnc et ſapientibꝰ ꝛferunꝫ. ſō nudei
et pagani ep non ſpt ꝓfectꝰ fidem ꝺe
ꝺeo nullꝫ ꝺe ꝺeo ꝙnoſcit. hꝫ ſicut
oriente ſole nullꝫ caꝫ. ꝺies naliꝰ ſed ora
te luce ꝙe et fꝺei m̄ aia ꝺeꝑut cognō
ꝺmia hꝫ ꝓs illuat. vultꝰ ſuꝰ ſuꝑ nos
q̄ ꝓnut m̄ aiaz ſilitudinē ſue gratie
ꝺe. ꝛeꝓhenꝺit. qꝺ ad ꝛpm viſiꝰ. ꝓ. ſtina
ꝺmꝫ. ꝙ. quādiu ꝓ eni aer eſt hꝫ ꝺiſpoꝺ
ti ſi enim auꝺet. res non videret. ita
ꝺ q̄. ep ꝛoꝛ ſnā. ꝺeū ꝙnoſcat ꝛeꝓhenꝺit.
ꝺ ꝺeū corꝺe ꝺmo et fatei ꝙſtio hꝫ
ꝓtiꝰ. ab eo q̄ſtꝫ ꝓ ꝓuaz ꝺ ꝺeū eni
ſitat. et tūc ꝓtingit ꝺ eni ꝙgnitione

Dzee 6. heūtaꝫ. ꝺ ꝺeū q̄ ꝛpe ſal
uabit nos et cognoſcimꝰ eū ſ. ꝛeꝓhenꝺit
vt ꝺebita ꝓpatio et diſtā. habeat.
quā uideꝫ eū eſſe magna claritas
et oculꝰ hꝫ dirigeret. ꝺ ꝛpm viſibile
ſi non eſſet ibi ꝺebita diſtantia non poſſet
cognoſci et ita diſtantia ꝓpinquitaꝫ
facit bō opa et reuent ſpiem ne
elongꝫ ſe ꝫ appꝛquet ꝺ ꝺeū et ſic
ꝓtingꝫ ꝺ ꝺei ꝙgnitione. ut. ſ. ꝙ.
ſ. cognoſcent egenū ꝺmꝫ m̄ ꝺie illa
ſ. ꝺeſtina vita q̄ ꝺabit. ꝺies q̄ eſt ꝓ.
n. ſuccedet ei nox ſ ſol et ꝛng illuminabit
ea. ꝛ. ꝛeꝓhenꝺit. q̄ oculꝰ ꝺfiguꝛ ſi. ſtto
eni fugēt et multꝰ ubi ꝺeus ꝛſpue
non poſſꝫ multꝰ ꝙgnoſcē hꝫ rem q̄
uiꝺet. ꝛoꝛtꝫ ꝺimꝺiatione ſic q̄ꝫ vult
ꝓtingē ꝺ ꝺei ꝙgnitionem oꝑtꝫ q̄ꝺ
ꝺfiget cor et teneat illud ꝓſeueꝛando
m̄ bono alias ꝛpm̄ multꝫ ꝙgnoſcet
ꝛo ꝺ. ſi vos maſcritꝫ m̄ ſmone meo
diſcipuli mei eritꝫ et ꝙgnoſcetis ueꝝ
tate. et nō q̄ ea q̄ ſunt ꝓnuli multa
ſunt q̄ euanuē ꝺebemꝰ ꝓmittꝫ bo
ꝰ a malo non diſcernit ꝺeut. ſ. ꝓnuli
q̄ꝫ ſcꝺie bōm ac mali ignorant diſ
cretia. ꝛ. ꝺ. q̄ puer falſū nto reꝺnut
ep ſcꝺo. non efficiant ſicut ꝓnuli
fluctuentes ꝺ ꝺoctrine ventꝰ. ꝛ.
ꝺ. ꝓnuli ꝺ utilia etilibꝰ ꝓferunt. ꝓ. ſ.
ꝺfiꝫ ꝓnuli ꝺligunt ſcientia. ꝛ. ꝺ. ludis
aſſiꝺue intenꝺunt. ſob. zz. ꝓnuli eoꝝ
exultant ludis. ꝛ. ꝺ. libenter ꝺormiunt
ꝺnoct. ꝛ. Onus ſuſtinebit. ſacob. ꝺ. ꝓnuli
eſt. ꝛ. ꝺ. ego ergo ꝛopes ſuos ꝺudia
gerunt. ſob. zl. ꝓnulꝰ ornꝺt uacuꝺia
ſ. ꝺ. ſolidū nihil ꝛape non poſſunt. ꝙ. cor. ꝛ.
tacꝫ ꝓnut m̄ ꝓ. lat potui ꝺedi vobis
non eſca. ꝛ. ꝺ. laborem ſuſtinere nequ
ꝛeꝓ. zz. habes ꝓnulos tenellos ꝺ ſi
plus eos ꝺ laboꝛando ꝛoꝛere laboꝛare
ꝺficient. m̄ma die tuli reges ꝙ.
ꝺ. ꝓꝛequēt. quēꝺ volut. ꝛuoꝛ. ꝙ. ꝓ
nuli pereꝛunt pane zz. ſo. ꝺ. q̄ ſnulꝰ
ſub timore ꝛuunt. gul. ꝙ. ꝺ ꝛnato ꝛpe

ſēs ꝓnubꝫ e nichil differt a ſtulto
et q̄ est quod dicit dum essem ꝓnubꝫ
loq̄bar ꝑ ffre ut ꝓnubꝫ more ꝓnubꝫ
balbucientꝫ ¶ Hesito loqm q̄ puer
ego fui. sapiebā tr ꝓnubꝫ ſuas. ꝓnubꝫ
end mee ſapiūt ſtola ut ꝓnuciāꝫ
vtilia rogitabā ut ꝓnubꝫ de nudnūb
et ꝓnubꝫ ¶ Ens aut factꝫ fui q̄ erate
ꝑfre. euacuau ea que sunt ꝓnubꝫ
ſ. oīa illa ꝓfectꝰ ex maledictꝫ
puer remd amoꝛ ihū. vltimo videꝫ
nūc. ſ. den ꝑ ſſpeculū. ſ. ꝑ obſcuram
et filidrudnem neutrarie et d emg
te. ſ. ꝑ obſcura allegoria. ſ. tropos ſtrip
turarū nel ꝑ ſſpeculū. ſ. ꝑ auaz m q̄
vltuz ymago dei et denigmate ſ
obſcure tūc aut. ſ. d futura bndudie
¶ videbimꝰ. ſ. facie ad faciem. ſ. mā
feste videbimꝰ end ſicut est nūc q̄
nosco ex pte. ſ. obſcure et ꝑfre d futuro
aut tūc q̄gnoſca ſicut et cognitꝰ ſū
ſ. ffinitꝫ q̄gnoſcā nūc aut q̄ tūc q̄gnoſca
ex pte ſuterd aut ut ad ill̄d ꝓnema
nūc ſunt manent fides ſpes et cāt
tria h̄ſ ut deꝰ est ſīn̄ pauca ſ
vtilia hec e ꝓnubꝫ turpiter q̄m
diffitile redpit. end. z. ſ. amoꝛ aut
hoꝛ trās h̄ſ. reteis diſſedentibꝫ ma
net q̄nā nob gredat ihs ame

Hdūta ī q̄ſicōē

¶ Incipit vlt. ſ. Discipulos
et aut ill ¶ ere aſtendimꝰ
ēre hūt ſſ. ꝙ dicit b̄. hoziedū e et
penitꝫ ſarlegiū q̄d et ꝙoꝛ videt.
ere dē furtꝫ q̄ dno manifestē mal.
ſarlegus dereteit ¶ debat. ia dereſſe
ꝓfectionis tēp̄. et nūc ḡnāꝫ ipe ꝓpꝫ
ꝓſequit. q̄m ab eo tria ꝙ piadū dicit.
amari tui deus et ꝙcūi tui adiſſa
te appetierūt et ſteteriūt ſalutaꝝ
ſ. ꝙueres lamentabilit de ngīt
q̄ ꝓpꝫ buſtiꝰ ꝝ rete ꝓnē rōnumeliā
dulcuit largitori ꝙ. ſ. ¶ dato ḡnāꝫ
de ngītudme ndiebuꝫ. q̄nto nuſq̄
accumulatꝫ buſtige rddentes malū ꝙ
bono dḡti ꝙbanꝫ. ex stresse ¶ et ia ſ.
elūs tra nobēs rōnē tendā ꝓnūt.
¶ no ostendi se ccīmus largitore ng
¶ no ostendi se ccīmus largitore ng
ſtne ꝓnē ꝓfectōnē tā dicit. ēre
ſtne ꝓnē ꝓfectōnē tā dicit. ēre
aſtendimꝰ rē. ¶ vbi sunt ꝝ ꝓfusiones
aſtendimꝰ rē. ¶ vbi sunt ꝝ ꝓfusiones
ꝓma q̄ est ꝙ liz ꝛmuneratio tne etne
ꝓma q̄ est ꝙ liz ꝛmuneratio tne etne
fit ꝙoꝛ d uteriōne largitoꝝ tamen do
fit ꝙoꝛ d uteriōne largitoꝝ tamen do
vtutes et ꝓfrones morales q̄ deludiꝫ
vtutes et ꝓfrones morales q̄ deludiꝫ
d vera rligione ꝑa sunt d exercnōe
d vera rligione ꝑa sunt d exercnōe
hys end adipiscit. ꝓnūm relesſcut ſubit
hys end adipiscit. ꝓnūm relesſcut ſubit
ꝛa. ethize. ¶ vbi dicit. q̄ bndudo e ꝓnūm
ꝛa. ethize. ¶ vbi dicit. q̄ bndudo e ꝓnūm
vtutū h̄ ꝙ fi. ihū. ¶ q̄ a ſtōe ꝓnubꝫ di
vtutū h̄ ꝙ fi. ihū. ¶ q̄ a ſtōe ꝓnubꝫ di
fiunt. ꝛhomo tūc as fiunt ꝑtūi vtutes
fiunt. ꝛhomo tūc as fiunt ꝑtūi vtutes
ſ. ſalutor. ad nūmen ꝑfroī nos duce
ſ. ſalutor. ad nūmen ꝑfroī nos duce
volens hos ſtos assipsit. ꝓnoꝛ ex. bram
volens hos ſtos assipsit. ꝓnoꝛ ex. bram
visionem merentia nob ꝑfroī ꝛfoꝛmit
visionem merentia nob ꝑfroī ꝛfoꝛmit
ut paz d rligione q̄ ſrē nob vita et
ut paz d rligione q̄ ſrē nob vita et
ſnfactione ex ſtumbut. et ia ꝓpd rligio
ſnfactione ex ſtumbut. et ia ꝓpd rligio
dicit. esse tūb mentē. ns den ꝑ ſmam
dicit. esse tūb mentē. ns den ꝑ ſmam
adſectionem ſſpectē illecebrīē mudi ꝑ
adſectionem ſſpectē illecebrīē mudi ꝑ
eig ꝛfructē tramitare ¶ nichilꝫ ſubdent
eig ꝛfructē tramitare ¶ nichilꝫ ſubdent
ſe altery voluntati ꝓpē. dualitudmem
ſe altery voluntati ꝓpē. dualitudmem
ydiotaꝝ ꝓpē. et ſm dignū. ꝓnus alteꝛ
ydiotaꝝ ꝓpē. et ſm dignū. ꝓnus alteꝛ
dſōnē ng dīnūm amoꝛe ad quā
dſōnē ng dīnūm amoꝛe ad quā
rligionem nſtrēdā assipsit. ꝑ dſtiōt
rligionem nſtrēdā assipsit. ꝑ dſtiōt
nt coꝛ vita et gūſtōne et dctna
nt coꝛ vita et gūſtōne et dctna
ſtat nutſoauet rligionem. ꝛ. q̄. est. ꝓ
ſtat nutſoauet rligionem. ꝛ. q̄. est. ꝓ
liz manſtꝫ de ſtute vite eqlio ng ꝓnd
liz manſtꝫ de ſtute vite eqlio ng ꝓnd
felitatē etne ſm dſtōnē ꝑ bndudi
felitatē etne ſm dſtōnē ꝑ bndudi
vte q̄ est ꝑfrō vtuoſuā opationē d
vte q̄ est ꝑfrō vtuoſuā opationē d
rligione fit tri ſmplicit ꝑ gnm. hoc
rligione fit tri ſmplicit ꝑ gnm. hoc
ſtam nutꝫ ꝙ duret ng ſmem oportet
ſtam nutꝫ ꝙ duret ng ſmem oportet
ſm̄ esse ꝓportunatꝫ ſtam ſunt tridem
ſm̄ esse ꝓportunatꝫ ſtam ſunt tridem
ng nalibꝫ ꝓ nulli rei potest ꝑfrō actu
ng nalibꝫ ꝓ nulli rei potest ꝑfrō actu
ereden ſnā tūtem h̄ bn ſue tūti
ereden ſnā tūtem h̄ bn ſue tūti
ꝓportunatu vita aut etna est finis et
ꝓportunatu vita aut etna est finis et
tedens ꝓportione nāe ſtute et no ſue
tedens ꝓportione nāe ſtute et no ſue
vtute alteri nocy. potest adipiſci. h̄ tri
vtute alteri nocy. potest adipiſci. h̄ tri
alteꝛ est ꝙd ¶ ꝙd dei dicy etna
alteꝛ est ꝙd ¶ ꝙd dei dicy etna
vt ſi. glo. ſntelligimꝰ deū ad vīd etnā
vt ſi. glo. ſntelligimꝰ deū ad vīd etnā
ꝑ ſna miſeꝛicōē nos ꝑ duce ¶ ꝙ glo.
ꝑ ſna miſeꝛicōē nos ꝑ duce ¶ ꝙ glo.
ubiq̄ dicit ¶ tūd est vite etnā bonis
ubiq̄ dicit ¶ tūd est vite etnā bonis

est q̄ sal̄uator patit̄ sodie deteriora
a falsis ꝓphis q̄ ꝑsq̄ est a nudeis
tradit̄ end a cupidis q̄m pro vili ꝓ
tradit̄ ꝓpm dicit nudis ꝑ zo argē
teis ꝓpm ad nos ꝫ: sitp zb) arg sceleby
ist et sitp z'm non gustam eo q̄ tendē
dent p argentes iusti q̄s sicelem dāz
nepidor sint dig acquire amare mue
m delicijs ffidē ꝓmum opprimere zo
illudit̄ a turbis quox turpiloq̄ gen
tilium sitp bnt digni de deputate zm̄
zo lenit̄ end male fecerunt ml̄ de fila
ta sudate ut ꝓphē et tales illudit
dnm̄ m alba veste ml̄ tz. De vobis
vpōte q̄m sileb est sepulchris de
albat̄. de nudi vastate s. m sceptru
pōpaf et tales illudit dnm̄ more
mulieb m purpuram veste sic alij
mulieres ornate q̄ dno non supplicat
ꝫ illudit zc flagellat̄ a tyrannis a
quibz pompes angarijs et diuris
ꝓpetutum sic zc. q̄ tales dr̄ m alijs nus
quenq est fungus aliq pauper et
inocentem ꝫ. ffpunt̄ a luxurioso q̄m
farinam sua s. magnum dei m ore
meretr turpitudine libidinis detrit
zo. qui ingredit̄ ad mulierē
ꝑmui sm non ent nudy a ffsu et
pudoꝛ tetū zc. orādit̄ a quonīz pōtifex
dei m se nel m alio raitatem certif
mt q̄ sunt dicit̄ ꝫ. pslt. zc. deus
raitas est quoniam fruiz end quib pōtifex
irat quatd m se est dnm̄ mente
renuisiget epli. zc. rursus erunt
fugientes mse meretrix rursus filiud
dei zc. q̄ q̄ mulier nesciunt qualit
mittunt manu sacrilegas m xpm̄ s.
dnūsa end apparata dnūs de Mam ihs
dicit̄ mundicia veritas pacis sapia
et vita ꝓmo end tradit̄ gentibz
Nam gentes q̄ sunt m substantia
signū non solū ꝓmos maty carnis
h ond q̄uis carnalia vitia ihs
q̄ gentibz tradit̄ end mundana vite
carnalibz desiderijs q̄ppedit̄ et libidinos
rubigo sordidat̄ zo. illudit̄ dnm̄ aut
aliquis aliud illudē q̄m q̄ pmissa non sol
mt ihs q̄. illudit̄ q̄m q̄ nel cultume
nel munerationē ffectat q̄ndo tu
lat̄ m q̄ maxime premit viri dilectio
nes zo. flagellat̄ ihs q̄ flagellio est
arty repentinus ihs q̄. pcussa et q̄m
q̄ non cessat petor eū offendē et q̄m
noxiam et assiduitate petendi flagellat
eū q̄ pcussa ludit̄ a filijs sa pcussa
veterē nouus addiderut ꝫ. ffpunt̄ ꝫ
furorem aut accipit̄ cognitio sapientie
que ꝫ aute nr̄ pitudinem fedat̄ m q̄
magnus tangit̄ doctores et libri q̄m
nondū venerunt̄ sapiaz q̄ ꝓgnosti
q̄ spūs spurcē sue furorem dei ffpunt
q̄. orādit̄ ihs vita aria eū corpalis
ffisset ꝑ quotione nie ad corpalem vitā
spualis et habitatione xpi m nob
le xpc ab ea seprat. pslt. ego tuba
et q̄ me q̄ diceret ego q̄m sū vita
rēdo et ideo moriend q̄. q̄ est ꝑ
q̄ntate nel turpitudinem nel mag
nitudinem pctoz non e desperandum
ꝑ ꝑ pnam rsurget q̄m ꝑ pctis mor
tuis sunt q̄ tribz diebz ffimulat̄ q̄m
sunt dolor gr̄emonis pudor ffessionis
et labor satisfactionis ihs q̄. est q̄ magnitu
tudo et turpitudo pctī no infert pos
sibilitatem ad dm̄ gr̄e posse
resurrexit liz end petr melius ad oppō.
et quanto maig est magis natural adoptio
tui q̄ capacitat e hoc natale et ideo
non infert̄. tu ꝑ quid est adiuro
tionē dnūa et non est nob in nā
et ideo nulla e dispositio necessitas ad
querendū dm̄ gr̄e et xpc ihs dicit
et ꝫ die rsurget. A. q̄. est q̄ ad nostr
malos cura dei beneficia causat. et
eo q̄ ignorātes dnūa potentia ꝑ
petuit thesaurizare solū so illi q̄m nul ignaval
ꝓpm̄ s. quo ad eius nostra tuendo

niam ſtando. bonitate diligendo. bu
ſina p debitas ſgrand actiones m cor
de habendo hec m̃ puti m futuro ab
ꝓ ignorabit. Et no dns ḡrut. hec
Ps. Tenentes legem neſcierut me. et
o dnt ibidem ꝛcedite a me apparij dig
tate neſtro qm eſt ꝙ digne ꝙt dñs de
ea que fiunt dno neſtrut. a dno neſtrut
bñ sequt. et ꝙ nichil hor dellegerut
t̃nt aut t̃ni. d. absq. ab. o. eor et no
dellegerut q̃ direbant. verū eſt quadꝛ
ad intellm que habuerut m stamꝓte
hȳ post pnam melig intelligere ſe
emendabut. Vna ſm̃ abi nob ḡw.
mutt. ſe nt mnd ꝓpiatorem m lucꝛ
ſtitutione frm eſt nd appꝛet ſcō
o Vbi sunt. ſ grelliones. Vna grelſio
eſt moral exposito vid m̃ omelia
q̃ tal eſt. Redemptor noſter dſcripſit
paſſionis penam et ſurrectionis gloꝛa
p dñt vt nd viderent morientem no
dubitarent ſurgente. ſz qz vt arnales
dba muſterij nondū capiebant venit. ad
miracula. Vbi rerū illuat. ſz miracula
ſic sunt verā q̃ eiā alia dnnt. rerū
quippe est genꝰ qua. q̃ q̃ pte ſm̃o
expulſi a paradiſo claritate ſuꝑne lucꝛ
gnorans daꝛnationis ſue tenebꝛis
patt. ſz p̃ expij illuat. ut lucꝛ grandia
deſideret et bonū apet. Vbi ad ſcō
ſcēo appꝛet rex illuat. ſcēo ꝙ
deſtꝛa arma pō. dū ḡ. conditor noſ
ter appꝛquat ſcēo rex ad limen
dit. qz dū dnstras deſtrū noſtre car
nis ſuſcepit humanū genꝰ limē q̃ nul
lenat recipit qm ergo etne claritat
limen neſcit rex eſt. ſi aut ia ndepto
rem credidit qm dicit ego ſū vna ſm̃
quem ſedet et mendicat. illi aut qm
ſm venente ꝓdunt designat carnis
ſue deſideꝛa turbas tumultꝰ q̃z erroꝛ
qm pus ꝙ alios ad cor nostrū ꝓnemat
cogitationū malꝛ diſſipant et m
ꝓd nos mā oratione gturbant. ſpe
ro clamabat magſ qz quato imꝓꝛo
tumultu cogitationū ꝓnum. tato oꝛd
diſte ordinē debem̃ nd aut adhuc
turbas ſantaſmata m oꝛoē patrū.
Sm aliquat̃ tridentem ſentum
Cū vero oꝛd relpement diſſtim̃ deꝰ
d corde defugit. et lucꝛ amiſſa ꝛpat.
Vt tranſire ſquadꝛas est ſtrā duntaxat
etū g. clamante dno tranſeuntes nu
dnut ſtans illuminat qz ꝙ ſquadꝛate
ſua vocibꝰ me tentatur q̃ patiendo
nuſtꝛ est ſz lumē nobis gre ꝙ dnt
potentia nſundit adhuc ꝛpugnant q̃
velit vt cor ad orationē exeꝛcitet. peti
endo vult hoc quod et nob petere
et ſe grede ꝓmiſit. Ita. g. est q̃ tentatio
liz ſit effrus prid ſz illud ſapientie. 2o.
Exercuit eos malicia ꝛpond m aliqs
ordinat. ad daꝛnationē aliqs aut
ad ſalutē. Vbi est. Nam exercitio est
quadda ꝓ ambulid ad ptm. Petm
aut ad dnm ordinat. ad vnū quid.
ꝓ se. ſ. ad daꝛnationē. Ad a. aut ex
dei mia ſ. ad ſanationē quadꝛ deꝰ
ꝓmittit alios tradē m ptm ut ptm
ſuū gḡ nostrum iudicet. et gubꝛnet. ut
ead dt. Aug. De nā et gra Vbi exerci
no ex ſua nā ordinat. eus qm exer
cet. ꝓp quod ead ponit. ꝛpbanos
effrus ſz ex diuid mad non ꝓdest.
odꝰ ſz tm̃ ꝓdest mal quibꝰ ord exerꝛt.
m bonū Ro. 8. Ita. g. est q̃ exercitatio
quadꝛ ordinatur ad ſalutē alicꝰ
transit. ex deo Nam exercitatio ꝓportat
duo p̃m e motꝰ ad diſcrepantē malo
et anſi a diuid lumē ſ. cū exercitatio
est ꝙpa voluntas. Ita. e subtractio gre
ex q. ſequit. q̃ mens diuidꝰ non illuat.
ad rē videndū qz gratiam nō apponit
deus et ſic deus est causa exercitationis
et nō q̃ ſimꝰ causa coꝛpalis e ſuasio
eius ab e principiū intellectualis vicio
eius principiū e impleꝰ diuid quod
e limen malis nonus et hoc indigna
tionē. ab ea ꝓdit. Vbi quid. q̃z a

Respice fides tua te salum fecit non
Sicut respice fr respice respectu cui est
de hys que retro sunt de hys que accessu
serui q admonz xpc ꝙ fidem nre quam sit
grenens modꝫ reparemus quane que
ostendat nobis xp fidem rōis alia medi-
cina non inuenietur genꝰ infirmitatis ma
ꝙ bene attendit non abhorret mam
nostrum filij dei sc̄o dr. aug. Aliq modꝫ
deprecemus me deo sint possibilis tm
nulli misere me grementior cui. q.
ꝙ debemꝰ de beneficijs dei fr esse gr̄ti
fr̄m actoe q. aut magnie debetur
illi qm fr̄r beneficium gratis ad quod non
tenebat. Ꝙ deo aut ꝓma et principalit
ducunt rō debit qz ei obligamur ad
gr̄m actones eo ꝙ nre est 2m predictum
omꝫ bonoz nroz manifestu est aut ꝙ
eis affuit nālit ad eam omꝫ gratiā fr
dr. s. deus ois se gratis tribuit omꝫ
rō est ꝙ beneficium unicuiq cuꝫ
beneficiati et ro nālis ordo requirit ut
ille qm suscepit beneficium gradu actoez
gratit ad benefactorem et fr istud no-
dn deū honorando rō gratum ad rem
tuꝫ ab eo beneficiati gradu actoem
et vocem laudis de q. ps. sacrificium
laudis honorificabit me vꝫ Dirigitur
deꝫbat illud magnificans deum s. post
beneficium illuminationis. et omnis plebs
et bibit debit laudem deo s. gratz
actones Ꝙ ffr Dignum est sc̄m gra
nas agere qz deus nuꝫ cessat beneficia
re

Explicuit sermones

Hūc debemꝰ qudꝫ
Abiliam nūc̄ptat⁹ litꝫ
Actꝫ qnaꝫ qnꝫ sunt
Acridia ē dest̄nctio vtutu
Adam p̄mꝰ frūs est m aiaꝫ ducte
Adam ex⁹ dēpn̄s tnusfitante
Adiutoꝝ dei debemꝰ petere
Aduentꝰ xp̄i duplex
Adoptionis spēs ē dūno
Adoraē laudāe uenerī gl̄ificare
Adoranda ē qnaūta p̄p̄latā ꝺrut
Affrus salut⁹ ēgrit⁹ ad sanatione
Affrus gaudij ḡre datꝰ est spi
Agnole debent laborare sn̄ nūmure
Ager noster est colendꝰ
Allegatione spē ꝺ carnem
Amor ē ca greptionē filiorꝫ et filiar sunt
amor ca greptionis xp̄i
Amor et timor mdaꝫ qnꝫ sunt
Amutū et dmutū qno debemꝰ dilig̃
Amor dei ē q̄ar⁹ mꝺ amore
Amor p̄p̄ expludit mala qudꝫ
Amuti dirim⁹ pp̄ cuitate aliq̄ tredut
Amiracioē uerenie et nō dubietat
Angelorꝫ dnx ꝺgnatio
Angelꝰ q̄re fuit nudꝰ dn̄ctus
Angelꝰ apparuit Joseph ꝑ sēp̄ uob
Jre ſpa et q̄re m sōpno
Angelꝰ q̄re debuit esse nudꝰ dn̄ctus
Angelꝰ m missione michl ꝑdit dōnū
Angelꝰ debuit nudare dn̄ctione pp̄ia
Angeli custodiū gones magne dūcē
Aia acq̄rit sēp̄ defrus ꝑ petiꝫ
Aia et corpꝰ gtrariat⁹ ꝗre
Amore dnoꝝ dr⁹ ee ulss pp̄ effrus
Amug nubileꝰ qnb⁹
Amug despōsationis ē fides
Aliq̄ mutat⁹ m unū dmpcꝫ
Asperitas vite gtriat⁹ ſsualitati
Assuefi sic vt sit multū frut
Arbor ꝫ flores fides et frus ſ et ſp
Arbores sigūt vtutes
Aresie quid sig̃t
Artelans quid sig̃t
Astensum debz ong deponē
Assiduitate vilipendit⁹ uolūtū dei
Aspnē dr⁹ a r̄spnē
Astutus et gtrus differut
Anarcia fuit tria mala
Augusti cesar regnauit 56 annis Victor
Aureola ē ornamentū vgnis uirtutū atq̄
Amplio gratie ꝑmeuit⁹ ad finē ꝑfrōb

Baptizati sij et qno
Baptizmꝰ sit daq̄ et spū
Beatitudo ē ꝑmium vtutu
Bēdo non potest haberi m hac vita
Bēta vgo tū habuit quada ꝑrogatiua
Beatissima fuit vgo beata maria
Benedicta fuit vgo maria
Benedictio dnica qnd sit et etne
Benedictio ē quedā adoptatio ē filiꝫ regni
Benignitas dei debemꝰ ad ꝑfectū ad quē seruandū
Benuolentia ad ꝗmunꝺ ꝑ q̄uoꝝ acq̄rit⁹
Bēficiose dei debemꝰ ee gt̄ful
Bona q̄uoꝝ desideranda sunt ꝑfecta p̄fi
Bonos debemꝰ imitari et ee stabiles
Humid si valuing optīe dēfinitiōis

Caput ecte dicat⁹ xp̄s
Cristus rozdis ē vndiqꝫ immedatus
Carnis maceratio est nob⁹ necꝫ
Carnis prudencia
Castus mentis
Castus ē quarto visiones ſ. ſpuales
Cecꝫ est qnꝫ liquidꝫ
Castas q ē effrus prō appellit⁹ ꝑ hilaritatē
Celorū vtutes que sūt
Cēbrū aie ē liberū arbitriū
Circūcisiones effrus
Circūcisio ſpualis
Cibꝰ obedientie et rebellionis
Cūdaē quid est
Cōsperto ē habenda
Cognitio angelorꝫ duplex
Conceptio xp̄i de vgine fuit ꝑfecta
Conceptio xp̄i ſpualis
Jre signa eius
Conceptionis ſpualis ꝺpdnia
Cor durū quid est
Confidencia de deo bñ q̄nat

Confidenna ꝑsumptuosa mꝛedit dñm dei
Confessio laudis et firmitas ꝙ sunt
Cõfessio dñice regũ. ad mutationẽ
Confessio duplex
Cognitio de deo d tra est obscura
Cognitio de deo ẽ clara in ꝑria
Corpus ꝙ seruus xpi ẽ ꝑ creator
Cultura e ignis rũ sordibꝫ ꝙ cor ꝙ statu
Collega tua corrupit bonos mores
Computi debemus propemo
Confra quas minuunt et simulat mẽte
Cõsule regnũ quo dnudt.
Cõsta intelligit. ꝑ desertu
Conscientia q dr simplex
Consta et timor ꝙ seruire quo dnut
Consilium dare gt. xpm est maximus petri
Consilium deliberatiõ ẽ ignis de dñmnandis
Consilium vñ dnut.
Cõsurata ꝑ xpm ꝙ dñm erat ꝑ ꝑphetas
Contio ꝑtor. ad deu est desperatio
Contri ad deu quo debemꝰ
Cõsq fuit mꝛ multas tẽptationes
Cãtio mussa fuit rẽdunare
Contumelia duplex
Contrio et attrio dr nũ
Contemplatio quid est
Contemplatio ꝙsistit d intellectu
Cõmixta mundana et ecclia ꝙsolatio nutrit
Commune d mpibꝰ multi fuerunt
Cana galilee nota spualiter
Cupidor. quatuor scelera
Cumano ꝑtio rẽprut sec
Curre debet. d stadio puta ecte
Curs. ꝛ tra
Cmus spuat ꝙfunt. ꝑ amore
Curre debemꝰ recto ꝑ ꝙnor
Curs. ꝛnumerario

Dlire debemꝰ elemosinam et quo
Decipiũt. dormientes d pabꝫ
Debitũ dilectionis ẽ mut. Et filii dei multiꝓ.
Debitores sumꝰ dei multiplicati
Debitores sumꝰ corpori et mũdo
Decipiũt. hoies ꝛ tribus
Defrud fec. acquirit aliq ꝑ ꝓtiũ
Denarꝰ dnrꝰ quid figuret
Denarꝰ figit ẽmutatem et ẽ. dnrꝰ dr
Denarꝰ vñ dnt. et quid rẽpit. ad eq
Denarꝰ vnꝰ dat. obꝫ | bonitate
Denarꝰ dnt. vnꝰ et multiplex
Deꝰ nõ dnt. nostꝰ agẽ nõ vno ꝙ nõ alio
Deꝰ est ꝛ obꝫ creaturis et qnamdo
Dei clemencia ẽ d multis
Dei mia ẽ ꝑfectissima ad largiendũ
Deus est oñ rũ creator
Deꝰ non ẽ res ꝓtẽ
Deꝰ quiꝫ ꝛ se cia et quo ꝛ eo sunt
Desperandũ non est
Dies tres ꝛ quibꝫ xpc ẽ q̃rendꝰ a tbꝫ
Dico orto ẽmutatione
ꝙ alq̃ orto
Dies vna dnt. vita nra
Diffidencia q̃uor nusat
Discipuli vocati ad nuptias ꝙ sunt
Discipuli illi spualit. quid figũt
Discretio ẽ nob nãa
Discordia fare est ꝑdẽ vsum
Dispones septem ad vtutes
Dispensatores sumꝰ dei
Dispensant nulli male
Dispensatores duplices
Divisiones gratiarũ
Divisionꝰ ra ꝛ ꝑ regno aue ẽ ꝓtiũ
Doce alios salubrit. est vtile
Doctrina nob dirꝰ ẽmelata fuit ad salm
Domꝰ dei dñm sed | nãa
Dilectio vera excludit malum de se et de ꝓximo
Diligẽ amicos et inimicos quo debemꝰ
Dubitaẽ de ioseph de maria q̃ ꝑmisit deꝰ
Durities cordis ẽ signum ẽpbationis
Diaboli sumꝰ ꝛ decipiendo et tẽptando
Diabolꝰ dr. dnurꝰ ꝙma

Ecclesia amplectit xpi d' q̃uor
effrus caritate q̃druplex
Effrus q̃druplex grane
Effrus verg hz esse nobilig dra fma
Elemosina q̃d debz dari
Elemosine corpales et spuales
Eligo est liberi arbitrij
Elizabeth q̃d nat̃ plat.
Elizabeth defigit habitdaria grace
Elapso debet q̃tidia bono ope
Emanationes ng dnus designat distg
nant testamenta vet̃g a no
Error q' e in mete p nale ygnorez dign.
Endicano festiua plebetur p guiz
Enasions q̃druplex in medio
Entitate figit t. gfilioz
Erna vita mer. in pleno pretioz et
Euangelie ea debenig q̃ sunt pnuli
Exterano e effrus pti et illa sut d
Exempla sroz sut vt queda stella
Exempla bonoz valent ad exortoez
Exepla vtuti habenig dstrij moz
Exnetas creature est triplex

Hanna bo multa sunt
felicitas etna pnutti d nono
ng veteri aut testamto felicitas
Fide crificam. De bitudine tpal
Fides pfunt marie cp nimia pprietas
Fides est dnplex
Fides et spes sunt duo discipuli
Fides e ad salute nria
Fides e mdr vtutu
Fides tria optatur
Fidelitas ministrationis q est
Filij dei sunt duorentes et penitetes
Filij dei adoptiui habent q̃dz tutores
Filiaris xpi est dnplex
Fiscina figit q̃nam nam
Fitg figit curitate dulcedinem
Frumtg t. figut voluitate mnz ad dnaz
Frandes diaboli in tep.
Fluctg mare figit exr afflictiones
Fructg diarnationis xpi
Fructg spus emanant.

Gabriel q̃d nat̃plat. et q̃re fuit
nutig diarnationis xpi
Gaudia affrus sur datg e hoc
Gaudiu dnplex
Gaudiu triplex de xpo
Gentes q̃d sunt spuales
Genes st p mnz assumpte io debet dra laudis
Gratia adunuat voluitate
Gra adoptionis q est
Gra optat. q. ex effrus
Gra vt introducat. q̃d inpt.
Gra et prin gtruunat.
Gra mediante suscepit. p. i mete nra
Gra e preceptiu mentis
Gre signu est optare vnose
Gra plena fuit maria multi.
Gnz meremr habe
Gre plenitudo triplex multi
Gra vnionis xpi credut omes gnes
Gra rpunt discipuli
Gra triplicem effrij rausit ng nobis
Gra fma mulig pot merere q̃ digno
Gre effrus q̃ dnplex
Gra mirabilia nomis attulit nob la bisio
Gra e fire q̃d tpalia bo et alia desiderabi
Gra p dit. p quatuor
Gra dnent. in supia et fra
Gra s.s. optat. ign
Gra disponit ad gloria
Gra gre data dr altei gre cooperi
Gratz dsiones
Gnz acte sc e deo rdenda
Gratitudo bificioz

Habitudine gtiarum quadruplex effrus
Hereditas multiplex
Heredes regnant zsanus
Hominis vitio
Homo e illuadg pp spualitate et pp ai
Homo deus factg e pp multa
Homo e dns suarii artoru

Homo ē bñficabilis
Homo m tribꝰ descript.
hō ut ñ dmoueꝛ. sint q.ꝛ rones
ham tā grā fuerut ab mio
homo hꝫ tā vtilia m se vt arbor
homo ꝛ nulꝛi facty est tery
honestas quid sit
ad honestate q.ꝛ rgrut.
honozis appetꝰ duꝯ ē nob ꝓ aliq
hora ꝓa ꝛ 6. ē q. quid significent
hospitalitat vtutes sec
hospitalitatem debem sectaꝝ
humilitas quid sit
humilitas rustodit hoiem a tēptationibꝰ
humilitat ifirmario
humilitas disponit ad gras
humilitat tres q̄ dꝰ

Tatent quid' m tra multiplicat'
Jam ē ꝓb tpis pteiti et futuri
Jeto desinit nt̄ stat.ꝛ bgnin' ꝑuae
Jeunae debꝫ et carne castigae q̄ voluert
hꝰ subdit se voluntat eius sanctibꝰ
hꝰ no dmeut.ꝛ nt̄ ignatos et notos hꝫ
intepło nt̄ doctores deuotos
hꝰ ꝓ.ꝫ. anoꝝ fuit et figt ꝓ.ꝫ. effrus gre
hꝰ est vtutꝰ mille
hꝰ deuant salute ā nrarnatione
hꝰ hō. no.ꝫ hꝫ q̄druplice vtilitatem
hꝰ obi dmeut.ꝛ
hꝰ ē dotatꝰ tibꝰ ꝓrogatus
hꝰ patientia flagellat.ꝛ
hꝰ mūdana deturpat.ꝛ
n esse multꝫ gnent deo
nrarnationis ꝓ tra bñficia
nrnationis mysteriū descibit.ꝛ q. ad tra
nrarnatio fuit max.ā gloria agel et hoibꝰ
nrarnationis vtilitates
nrnatio attribut.ꝛ tpli.ē
nrarnatio quo fuit accelerata
nrarnari deū fuit grenens

Industria fuit ꝑputa gre
ignozantes ꝙm ē.ꝫ ad eum nsbfica
none et maz ignozabunt.ꝛ ab ꝑpō ē futuro
infinitas et ꝑpō.ā et ā plage ptis
intellis et intelligencia dnt
innocentes rustodiunt.ꝛ ab agelis
innocentes sunt filij dei
impud aie desternut.ꝛ
impō.ē duplex
impossibilitas q̄druplex
inicunt.ꝛ deq̄ aliq̄bꝰ hoīb a patre
inuidꝫ hꝫ oculū ꝓsimꝰ coꝝ et lingua
inuidꝫ mrit.ꝛ ꝑ dne libertate dei
inuria debem dimittē ꝙm ten.ꝛ
inuria tplex
iohannes q̄nare dicit.ꝛ homa
ioseph nt̄ stat.ꝛ augmentū dnt
ioseph nr assumpt ē ad mysteriū marie
iozdanis signat dnm
ira duplex
irrepehensibilem debꝫ se exhibē
iustificā.ē nrꝰ hꝫ dn.ē nomē
iudicū dni dn.ē est
iudicij signa
iustificatr q̄ſt.ꝛ spes
iudicū est nt̄ nos celebrā dn
iudicū temerariū nos ē cauendū
iudicū ꝑpe gsrie ē debem ad hoīem
iudicū dei ē celebrit ꝓpū
iudicā non debꝫ homa ꝓpt̄ tra

Karitas nescit ꝛ grozdia
karitate debem mutuo habē
hor
et m quib
karitas est spes et ꝑpat.ꝛ egn
karitat effrus dn.ē.ꝫ. ẽpitulā. et ꝑpassio
karitas finis dicit.ꝛ mr̄ virtutū
karitas ꝓdit.ꝛ ꝑ narrationē oꝝ
karitat duo ꝓcepta
karitat augmentū vij gsiſt.ꝛ
karitat magnitudinē dei pli ꝑdeat
q̄ ꝙm multum.ꝛ

karitas quid est
karitas quid effus
karitas est fructuosa
karitas quidem fructy
karitas manz mi prima et ꝓre
karitas nec potest amitti

Laborandum est in vita pri
labor ois amputio et eig remedi
valz magnifice ad vtutes
lacrime quorant de mam
lacrima quidm
lancea/ffred gnat ffs in prone
labra et dulia que sunt
laus ggna que e
lata est fides
laus iherusalem quam mittu
laus iherusalem e vitabu
laudet magnifice deus tu rpunt
legit dñi sacm scriptura pp dñi
lex effus explendi p detractione
lex elbdm e quedam regula hoi data
lepra e grauis infirmitas cutis
lepra e genus quadrupedis sigt
leprosi mundatio orto rpunt
leprosi mittuntur ad sacdotes mittt
liberum arbitrium tornt desiderium
liberum arbitrium e iudex nec | rationale
liberi arbitrij dispu destruit p pl
lingue male multe
loquacitas male corripit boos mores
loquacio bona disponit homines ad vtutes
lora g or elegit
lorum ggna e mens denota
lorum e ggna parabolice pp sic
luminum lumen dicit ggna
luminum luminum iherusalem dicit ggna
luna dicit cant et ego maria
luna e gloria transitoria
lumen triplex
lux lucis splendor et radius dicit
lux alia a deo tenebras pmittit
lux vera dicit deus

Milagri qui erat et vir venerand
Magnificentia habuit pner ille
mare figit rex hoc
Mare figat mundi
Magnificat maria xpm
Magnificio xpi hz gre plena
Maria dicit luna
Maria quot qui bene | peccatum
Mare benignitas pz et sec qua
Maria dr cor gaudet honore ecclesiarum q hz
Maria fuit gra plena multiplicat
Marie vtutes
Maria in ad statu pfert
Maria fuit vera mr xpi
Maria e nob figura effectus
Maria fuit to mr xpi et vera
Maria sola crudelitatem filium fm
Maria fuit spalit fructuosa et bnfica
maria quo meruit xm gignere
Maria dicit stella diuersis nos ad pm
Malicia qua xpm laedit gremium
Maiestas quid est
Mater fuit vera nr joseph et maiz
medicina curatiua e xpc ave e xc
medicina e fides vera
Mentis triplex
Miserere dei fuit gentes ad gratiam spem
Miraz dei quorant lacrime
Mlie opa
Mia duplex
Mirabilis sed de dei clemencia
Modi gregionis spialis
Magestia rpunt aliq | appetitus
mos modi duplex
mors ppetatis ad gtem platonia vtid
mors nec quid e
Mors spialis fit secundum corpal
Monentes se a centro bone actionis no
Mutant dei meretricia ppt tu | dormant
Mung et munere vsq dicit
mirabilis sigt admiratione
murmurator dus iam deo rpunt
Murmurationes fuit spine et urtice

Qasi ex deo gignit dr̃.
Nasci de v̄gine maria q̄ voluit
ppt g̃z.
Nasci de v̄gine q̄ Ihc voluit
Naidrate. ꝑpd quatuor signa
Nasci de studiem g̃z. demostrat
Naidras ꝑpd triplex
Nascentes ꝑpm̃ ꝓtie extinguere etia
nequit est mag̃m̃ ꝓtiu
Negotiu pauli fuit duo nob ondere
Negotiu rudē debem̄ ad honores
vel de laude ꝓpa retinenti
Negare debem̄ tria
Nomen ihc q̄ vale est
Nouissimi quo sunt p̄mi et ep̄i
Nosse nos deus meliꝰ quā nosmetipos
Nox signat statu ꝓtie ff. quidē
Nuditas quid est
Nupcie spuales q̄ sunt et eq̄ gnme
et desponsatio
Nuptias ꝑpe adornant mūdo et nu-

Obedientia nr̄a quat debz esse
obedialis et nālis q̄ sunt
Obligam̃. ad gnz
Oculi dr̃. p̄. a dn̄o ārmeꝰ
Operario laboriꝰ valz maxime ad
Osme malū qualr̄ debem̄
Ostia fuit mala multa m
Offre debem̄ deo anr̄a tl̄ia et mr̄
Omnipotentia habuit p̄.
Opp̄ nūmd ꝑpe suffriebat q̄ rdeprec
Opa nr̄a que sunt
Oppugnabe ꝓtiu triplex habuit oli r̄mediu
Optimi voluit. sue bon sue mali
Once figit nudū ff. tā
Oratio denota et eiꝰ obiectꝰ
quib ibi
Originali ꝓtiꝰ nō infect aliq̄ egrūꝰ

Patientia e spes spuada
Patria quid est
Patria affert fructu multu
Parturiens spualiꝰ
Parturient fructq̄
Pauptas figit defim̄ vbiuꝰ
Pauptas ꝑpd fuit maxima
Pauptat gmendatio
Pastores nos monent abuē plūm
Passiones q̄rio
Parabolice locutq̄ e ꝑpd
Pfamilias dr̃. deus t̄nitat
Pauly quō nutr̃ptat.
Pax multiplex
Pax triplex mala
Pcrator quō df̃mat.
Pctores deq̄ sunt nuē ff. g̃z.
Pctū e fugiendū pp dnīcē mīa
Pctū e fugiendū ff. tā
Pctū ordinat. ad duo mala
Pctū prodigiū e voluntaꝰ
Pctū q̄ꝰ est pena pctī
Pctū mutat sex defectꝰ
Pctū quo dr̃. nichil
Pctū mittit deq̄ ff. tā
Penitentia e medicamētū nūcior
Penitentia e mr̄ df̃mte ꝑpe
Puē quinq̄ signa
Pententes sunt filij dei
Peiteꝰ s̄. fatoz et debz eq̄re de tāq̄
Pfrio tā requirit
Pfrione g̃z. requirut.
Pl̄ sex requirut.
Pplexitaꝰ et ꝓplexi q̄d sunt
Plage ptē
Petrus q̄ꝰ e deq̄nabilis
Petra e p̄j
Pseneranda quid optimꝰ
Pseneranubi ꝑsteplacioe g̃z. pudia
r. de pseneranda
Plenitudo gre multiplex
Plenitudinis ꝑpe dr̃. natiuitaꝰ ꝑpd
Potencia obediaꝰ et nāliꝰ que sunt

Dylatiõ ẽpitatio et quid figt
Predestinatio quid sit
Predestinatio et adoptatio differt
Preposit̃ Preptor dei et cõsiliorũ ꝑpleno
multiplex effectꝰ
Ꝑdicator est cophyng xpi semenatꝛ
Plati milites interratores et alij vocat̃.
Punctꝰ eloquẽ esset ny tẽby | ad expandꝫ
Punctꝰ distinctus mus dari et vendi
Puncta xpi corpal quo habet̃
Pusipio e fugienda
Quadrationis q̃drupler ira
Quintas q̃drupl̃ q̃druplex
Quiẽ nocte ẽ dequiẽ
Propꝫ dñs habuit p̃. et multa alia
Propriꝫ Dicit̃. multi ẽt illi dñi dilectꝛ
Prudentie duo officia
Prudentia ſpientꝫ applicata
Prudentia dñi
Quer ille fuit dotatꝰ tẽby ꝓgatꝰ
Quer no stat̃ cũ fidutiã. ſ̃ ꝑ dies deſſe
ny puero qđ fuit deſſabit bonitas | tat̃.
Quer dicit̃. ille quẽz cũby d̃ſcriptura
Quer nr quies dicit̃. ille et quid figt
Pugendi sunt fideles dozmentes d
peccatꝫ ẽ ſtimulo
Punctas mete q̃e

Questio tripler ad ch̃ negatiue ẽ
Quere dy ille quo ẽ | mudendꝫ
Quesierut magi ubiꝫ ſcripſis et
quare ꝙſierut erut ibi | mete
Quere dy mſch̃ est deꝰ mſi d̃ſcipl̃
Quere dy ẽ ille dñs.
Quereti quato res est turpior facto
fiut ferruerũ | et ꝓfati in suo rẽno
Querit ꝓfr̃ in suo rẽno et proch̃
Quidꝫ ſcripta q̃re sic dicit̃.

Radius quid sit et ſplendor
Radius vnus ẽ fides
Rapio que ſ̃ | est nel ꝓpatꝫ
Redemptores omnẽ ꝓpiꝫ nouit ꝓpriꝫ
Red mteruno ẽ necessaria
Redepno ch̃ fuit possibilis
Redepciones alig modꝫ fuit deo poſſ.
Reddẽ malũ ꝑ malo nel bonũ ꝑ malo | possit
nel eg̃. grugit multiplicit̃
Redimendi hoiez alig modꝫ fuit deo
Religiosi sunt a rebus purgandi
Remedꝫ deꝰ plꝫ ponderat mitatꝫ
magnitudinem ꝑ operis diffinitate
Remissibile ẽ ome ꝑctꝫ
Remissio dimittit
Reges xpiꝫ gentiũ deꝰ mutat
Regna multa fuit d impio ad
Regnũ celoꝝ dicit̃. cõtra
Regno debuit fieꝛ ꝑ mortẽ ꝓpatorꝫ
Repator pat̃ debuit ee cruſix ꝑ
Reparonis modꝫ tali expediebat
Remittẽ debemꝰ dumꝫ et ſ̃ nõ
Romanꝰ quo dorsipat̃.

Saluatio angelica primꝫ q̃dꝫ progn
Saluatio quid figt | tiuꝫ
Saluatio marie ad elizabz et eꝰ effectꝰ
Salꝫ ẽ nob ꝑpe q̃.
Sanare naturale nobilius fuit dñi. | ſpiritꝰ
Sanare hoiẽ multa requirit
Sanctitas vite ẽ dñi
Sauer quos dicit̃.
Scribit finos ꝑ q̃.
Scriptura sacra ẽ sũe auctoꝛis | q̃ſtio
Scripture sacre tres utilitates
Scriptura sac̃ ẽ nob oia ny odbg
Scriptura ꝑ sacra ſcz tho magꝛ ꝛmuneraꝛ
Semel ſ̃ vnus ꝓpe q̃uoꝛ
Semina tra mala
Seminatores multi sunt et dñi
Semiã dñica semenauerũ
Semẽ quid est et semen q̃uoꝛ
Semiã q̃uoꝛ debemꝰ ſeminare
Semẽ dicit̃ ubiq̃ dei ꝓpe multa
Semẽ affinis et semẽ arty ꝓdicit̃ tpaliaꝰ
Semẽ vnius ſciat ꝓpe d agro dispoſito
Semiã tra ſ̃ tria z̃ boꝛa bona
Semute sunt cõsilia
Senetus mala ẽ vitanda ꝑ ecc̃ſiã
Soping quid est

Item ranse illig
Sopng signat est sopng pfti
Sopnus gratz statq mudi
Sic ꝑ multas ransas
Sophor gz. gnã
Bene relin satoris e qualit rumpiedu
Sophagesima rur sic appellatz
Signa ny mete dnd que sunt
Signa erud aq udicud
Signus mandatum d ggnatione
Simulacro dstat
Spes qud e et qubg gfertz
Spei arty e exspectare
Spus allegatio tomm carne et ẽg
Spus sñi gra gratz ugm
Spme sunt sollicitudo et diuine
Sol ps obscuratq e
Sol sole fuerut tria signa
Sol e felicitas mudana
Sollicitudo eterna dpedt bbi dei
Sollicitudo tpalid nimia fiant nos
Stadiu e tempus gne | dignos pude dei
Stella qud dirigens nos i deu
Stella magor differebat ab alijs d
Stelle q gnones et qud signt | multe
Subdit se ihc bonis
Superbia dirtz diuid pfti
Superbia gnor eppellud
Symbg dij dirtz
Symbolus signat diuina rorpis

Taptatz gusi ut eferatz | orto
Tepq aut eppe dz tps plenis ppe
Temporis mutationes gnemena
Tepis ggnatis e ex tbg
Tepe patr natq e eppe
Tepq tribulationis sunt q sero
Tempq natitatis ppe sunt aptiu ad multa
Templu dei e aia deuota
Teptamo qud e
Thesaurus tplex diuenit
Tabernacula resar sentetiamur ꝑ doctrina eppe
Timor dni e angelq bonq
Transfiguratio signat pmaz
Tribulatio ꝑbat patiẽtiam
Trinitas ꝑfitor platore et pfitor qle e
Tritici triplicit q fideratz
Tumba eius fuit p ny secuta
Tumba spiritus que e

Ullis gnibus dplebitur
Veritas ihc illudz
Vbi dei dpedimur et vilipendiz
Vbi ny diuinis assimulatz metit me vo
Vbi e alia dra
Vbi qud est
Veste atrui ẽt q gz. gdiones
Via quarrationis gl
Via vita alia oz nos redme
Vigilia qud est
Vmea dirtz. Asmenta
Vmea e oparijs gnussa et e exoledi
Vmeula pfitor que sunt
Vngmutaue statq est angelus
Vngmutas quadruplex
Vngmutate tonit bra vgo
Vngmutate totus e deo rarq
Vngdate qui suaue voluerut dz tra fac
Vlo tutes gz. dissonut
Vmitatiu redit e fides
Vtutes ãgnor. dplent maz
Vtutes orto
Vtutibg mereml. eterna
Vtutibg mts debem dissidẽ
Vtutes ãgnor debem habe
Vtutas mentid et bitor e duplex
Vnguentu dilectois dni q offerit
Visus tra requirit
Ad visionem rorzalem gz. rqudt
Sic eria ad visionem spualem
Vita mra dirtz dies vna
Vite sanctitas e duplex
Vita nra gratz exulbre ppe
Vita alijs omdat
Vmẽ honeste qui vult dz fate plura

Voluptas sunt multa mala
Voluntas ē principiū peccti
Voluntas dei mul.ꝙ et dḗbꝫ dr gfoꝛti
Voluntas nostra illi | uoluntati dñe
Voluntas ē principiū peccti si nō alligat
Voluntas mra ligat. fratrulo z. ad volū
Voluntas q̄ renouata que ē | dnaz
Vorat multi ad laboꝛes ſ. platimulieres
et nūratores et religioſi
Voraci sunt multi et pauci cld
Vop multos hz effrus
Vulng quato gfmdrg tato pinulng cit
Vulpia gſtia que eſt

Xps nr volut de vgine gnpi
et nasci
Xps obſcuratꝫ ē sicut et rdeſſit ut sol
Xps venit d nob p fidē foꝛtā et moꝛt.
Xps nd dr. filius spe sd | sine illa
Xps dr gnptꝫ de spu scō gppt qr. roes
Xps meruit nob gram
Xps fuit vere viator et gpſſenſoꝛ
Xps natꝫ ē tpe patr
Xps amoꝛ tota sibi elegit
Xps hūt duplicē filiationē
Xps habitat in nob et illig qr. sigñ
Xps venit nū gra
Xps dicit. stella
Xps subdit se homi | d pſec
Xps fust mut quoz mala a iudeis
Xpm tyrannū flagellant lmpuroſi
conſpuut
Xps sentiat ropſſng ē ꝑdicatoꝛ

Vdme soꝛ
ymca quomō dḗptat
ymago et ſperula dnut
ymago nra rſoꝛtur p vntes

Xrganas quō dḗptat
zzania sigñ anna | xps qr. roes

Explicit tabula tri sermōis

ssit ad mceptū btā ugo. mea

prefatio m sinones de Stis

Ilpiemam
sanctorū nar
rent popli
et laudem
eoz nūciet
ecclia. Ex
ee. Quando
de sanctis
pdicat trem
Duo debz vez
us ꝫ estendut
tandū reqtha. ē. ut emoz̄es esto
ut pces vri salui fiūt
ꝫ scitatē quā habuerūt ī vita
nētā ꝫ Sapiaz sroz narzet
pli. Sapia ipoz fuit ī eo qp sce
uit vixerut ꝫ uiā sapie te
uerut ꝫ iu ē uia sapie mōst
bo tibi ꝛt. Item dz versari ꝛt gau
dia felicitatis q recepcrit in glia
ut moueat hō ad laudandū eos ꝫ
desiderādū. Prima eoz. ꝫ hō nota
laudē eoz. ꝫ quā fruūt in glia
nunct. ea. Pb Glosa dā fuit de te
r. d. Sicut le. ꝛt ibi d celestis
cuntas masio secula. pzā totū qti
nās ad delect. pplus sn nmīnte
colle qti hoies illaz indigeaz
ntes. qp glosa dā st de te cuntas
dcist le. o. ha est ī te. Certa z̄m
so hoies de hoies a se dulses
mois aut hit. ut culpā de se
rant ꝫ pnaz stiant hō p ad
mōtēs ne. ꝫ multe sut ꝛt h ī scptu
hoies xii. de qbus pstant
admoneēs alloqris ut re
luctā, malitia, ꝫ dant mte dnē.
ēo pp gmādōes ut ꝫ luc pm
si pnaz egelt oēs sil pibuit
si quasi fueit ai cū suum
buit ꝛt Job xxvi. Colligit sinoz̄
sul in me. ꝫ gmians mi ffs mut

ñ me hō pp pmissioes ut est ꝫ qt vi
Veite ad me oēs q labo ꝫ one. est ꝫ e
refiaā uos qt pmaz agite agni
se. ppos. Ultim vnusqsq a via
sua mala. ꝫ hītabit ī tra qua dedi
bō ꝫ pzib suis. Iuū dr. Dns bō pro
misit ifili q pp bficoz largitōes
pu ovi. Manū sua aput iopi
ꝫ pal sup eo. ad pau. Pb. Aptis tu
manū tuā rō. Let pvii. In ppo viui
molent ꝫ sūm quid g hēb. pp non
acepisti. Gz q queut pil ī. Expte
di manū mea ꝫ nō sūt hūspirēt
Cinto pp flagellat dēz Sapie xvi
pp eos q exigerat ptibz corpis
hēb xvi. flagellat Dns oēz filiū
q recipit Apoc iii. Ego q̄s amo ar
guo ꝫ castigo. h petit pp q pdictis
mple fiūt eoz ug. ꝫ q n. t. dne
Pb. Castigās castigat me dns. Expo
pp eo. eoz sroz demāndēs ad h. n. ppo
mūt ꝫ pdicā nob eos sroz ut
nos eos seqmt hēb xvi. Tanta ha
bētes nobis imposita mūt ee stū
deponētes. et pondus ꝫ circūstems
nos pcm. p pmaz ciam q ad ppo
situ nob certumē h pt loq de eis
si ul sroz de qbus est predicatio.
Cir. zm nō q laudē sroz ī cāz
que sut laudandi dz ecclia mūiaē
et ar h nō q sic sut ee que debem
ipos sctos laudare. Dma e qz ī ipis
deū laudam q sit ecclia ꝫ gmeda tiōe
alicq opis gmeda artifex q fecit
illud pb laudate dnm ī sctis eius.
Ia qz ad h fr eqrt in scpturis mo
nem ar xlviii. laudem q vios glo
sos ꝫ pntes mos ꝫ h laudē eoz mia
et ar ꝫ a est qz ipos debito mo lau
dando. ultra mēm usa xlvi. dabo
m spon salutē ꝫ in alterū glaz mea
gīd. Salus ēt m ecclia qz fideles
laudabūt q glificabūt sanctos.

qui erunt in iherlm ysa. l° Jubilate mo
tes laude qr consolatus est dns ppłm
suu͂ 7 pauperum suorum misereƀitur
2° qr ex hoc ad deuocionem inflāmamur
ysa. li° Gaudiu͂ 7 leticia īueniet ī ea
s. eccliā 7 hoc qr ibi est gratiarum actio
ysa. li° 7 vox laudis Cui enim meoria
sola alicuius sancti in bndccōe est ino
id ecci° xlv° Cuius meoria ī bndccōe
est Mellomigs laus uocalis deuotoez
cōnabit Certa q p hoc ab inimicis
custodimr Ps laudans inuocabo dnm 7 ab inimicis meis
cando dnm 7 ab inimicis meis
saluus ero Deut° xxxii° laudate
gentes ppłm domini qr sanguinem ser
uorum suorum vlciscetur 7 vindicare // Ga
est qr ipsos ad impetrandum pro
nobis diuina bnficia puocaremus
Ps leuaui o me ī mon̄s ad sanctos
laudando eos 7 glificando vn veniet
auxiliu͂ m̄ Et mach ii° Et nunc hic
dicunt sumus orantes p vob. hic dicunt fres
q sunt ihrlm fratribus de egipto
vn genesi xxvii° dicitur Cuilibz sco.
Qui bndixerit tibi bndccōe repleatur

In natali dni sermo i°

Inuenietis infantem pannis inuo
lutum iacentem in presepio luce ii° In
hiis verbis circa natiuitatem xpi iii°
describuntur Primo tangitur natiuitatis
utilitas cum dicitur inuenietis 2° natiuitatis
humilitas cum dicit infantem 3° nati
penalitas cum pannis inuolutum
subiungitur 4° eius paupertas cum dicit iace
tem ī presepio Primo dico q tan
gitur natiuitatis utilitas cum dicit Inuenie
tis Ecce qnta utilitas inuenire eum
in quo est tota salus nostra hec dicit prouerbiorum
viii° Qui me inuenerit inueniet vi
tam 7 hauriet salutem a dno hunc salvatorem
antiqui inuenire non poterant luce

x° prophete 7 reges voluerunt videre q uos
videtis 7 non viderunt 7 audire q
auditis 7 non audierunt Non potuerunt
qui inuenire hunc salvatorem non po
terant qr ī celo absconditus fuit
qr via non patuit qr lux defuit
Primo dico q salvator absconditus
fuit in celo. ysa. xlv vere tu deus ab
sconditus vbi absconditus vbi
sconditus vbi absconditus altissimum
in celo qd tunc erat occultissimum
a humano genere preclausum quod
nullus accedere potuit ut salua
torem quereret Ideo clamabat salom
Canticorum viii° Quis mihi det te fratrem
meum sugentem vbera matris
mee sub bte virginis q est mr fide
lium vt inueniam te foris 7 deoscu
ler te p regalilier tibi q. d. quasi diu
abscondistis 7 clausus es in celo
inuenire te non possumus. Ergo rogo
vt in mundum venias foris ad nos
ab ut te inuenire valeam qd 7 fecit
est venit in mundum 7 noluit
nasci ī regali cubili secreto sed in
diuersorio vbi omnibus patet accessus
sub vno ī ciuitatis hodierno dic ?ecdiat
enim ī presepio qr non erat ei locus
ī diuersorio Curre ergo festinater
cum pastoribus ut possis inue
re puerum totius mundi salvatorem
Secundo dico q inuenire non pote
rant. qr via non patuit. qr tepus
patrum suorum fuerat in ea Ideo errauerunt ī soli
errauerunt Ps Errauerunt ī soli
tudine in aquosa. s. ī mundo a bul
tua dei deserta. 7 pp deserti gre
arido via ciuitatis habitaculi non
inuenerunt Et ecce nato dno an
gelus viam ondit cum dicit Ecce euā
gelizo uobis gaudium magnum
qd erit omni populo qr natus est nobis
hodie salvator qui est xpus dns

mtuitate dauid ⁊ re q̄ patent⁹
dr̄ angelus via puemendi
ad saluatorē. quam via dñi nrī
ihūm̄ poterāt ⁊ re g̃ secure
q̄ nō p̄z ⁊ ne tr̄eas mſaltem
lat⁹ nu-payo mitia⁹ tibi cū dicit⁹
Gla m q̄. deo ⁊ t̄. payho. bñe
vbi dñs ne's nō cr̄et p tale via
hoīs. vbi via tā patet⁹ ostendit⁹
p quā secule it⁹ ℣ dico q̄ iuenire
nō poterāt q̄ luc defuit ⁊ mt⁹
in⁹ ectulo meo p noctē q̄ſui q̄
Diligit aiā meā q̄ſui ⁊ nō mire
m. ⁊ mrt si nō inuenit q̄ p
nortes q̄ſuit ⁊ dr̄. n. sōl uistrie
nō est orta nobis. tenebre cali
gis repleuerāt tr̄ā ysa. lx⁰. ⁊re
febre. q̄pient tr̄ā ⁊ caligo pl̄os
orta est sōl uistre. q̄re mō ⁊ inue
nies. q̄ diligit aiā tua ysa lx⁰.
Euage illuiare ihrlm q̄ uenit lu
me tuū ⁊ gla dñi sup te orta ē.
in hui⁹ signū nato dñō magi
lup ⁊ pastores appuit. p quā
ostendebat⁹ q̄ lupo ueca destrde
rat. q illuiat oēz hoiez uemēte
p̄z tagi natitat⁹ hūlitas cū dr̄
infantē ⁊ q̄ta hūlitas qui re
gi ⁊ tr̄ā sua diuinitē implet.
hodie ⁊ specie vagiēt⁹ infātuli
gnz bis stre q̄ hūlis fuit. ⁊ō
fidēa hūle mrez de q̄ nasti vo
luit luc. i⁰. respexit hūlitē ancil
le sue. Considēa hūle corpis ⁊ p
nu q̄d hoc habuit ysa vō. puulu
natu ⁊ filiu datu ⁊ nobis ⁊ō
fidēa q̄ natitatē suā p⁹ pasto
ribus mitia⁹ Considēa cor hūle

q̄d gessit q̄t⁹. vi⁰. Discite a me quia
mitis q hūlis sū corde Conside
ra hūlē mortē q̄m tandē sustī
nuit plūt ni⁰ hūliat⁹ semetipm
usq̄z ad mortē mortē aut crucis
Latīm aut⁹ est ut p hūlitē pp̄i
reuocarem ad priaz quid p sup ℣ 92
bia ade fuerā⁹ electi ⁊ hō vide
hūlitē puuli ihū ⁊ hūliate sēti
⁊ tra ut possis ad eiq gliaz puemē
mcelis audi ihm dicēte q̄t⁹ ⁊
nisi quisi fuer⁹ ⁊ efficiam⁹ sic⁹ puu
li nō intrabit⁹ in rḡnū celoz
bis bñ dr̄ ⁊ hō q̄d solicitq es de
rḡali edifīo ⁊re rex tuq iacet
⁊ p̄sepio q̄ cogitas de vestimē
to rḡo tuq induit vili pānculo
q̄ amoliar⁹ de domīno rḡo glie
mr̄is ⁊ ioseph obedit imp̄io ⁊ri
vis ipm vide sic⁹ est vide q̄liter pro
te fr̄is est q̄z si rex vbi aula regi
⁊ vbi throm sublimitas vbi curie
fi⁹ egipcia ⁊re aula rḡia stabulū.
throm sublimitas p̄sepiū. curie
fr̄es egipcia bos ⁊ asin⁹ ℣ Tuo tagi⁹
nati penalitas cū dr̄i pānis in
volutū ⁊ putas ne q̄ membra ia
tenerima poterant ⁊ctari in
volui pānis. lugai sīn peā ⁊ do
lē puuli ⁊ puto q̄ nullo ymo ⁊re
do q̄ mēbros vagitq emisit mil
tas lacrimas effudit cū sic tuol
uer⁹ ⁊t q̄ius hō nō possit oste
di descriptus⁹ tm ostendi p̄t q̄ vis
Rāo em illi mag̃ vidi in semīe
pānis tuolui ⁊ lugai ni vagiz
⁊ flēt vm̄ caut⁹ aliud de p⁹ puulo
vagit⁹ in fēnis mt⁹ arta positq p
sepia mēbr⁹ pānis tuo. vgo
mr̄ alligat ⁊ pedes manus q̄

paup 15

ctu strinxit cu fastria vii ꝑs potuit di
te d̄ capite vm. Prima vocē silēt oī
bus emisi plorās. pāms tuolu
tq; mittq; sū t cunis mīgnis O q̄
tā turbā huīt t adhibuit btā ūgo
ne ledet nisi mentē cū eū pānis t
uoluēt tū manq; t pedes eq; liga
ret Ez q̄ricudq; adhibēt Deligē
tia nō credo q̄ sine dolōe ligatū p
tuit q̄ tā teneā membra t passibilia
habuit Ei g̃ muoluit pāms t pse
pio iacēt si legāta huisset potq; diuis
set d̄ vbū Job Luc opposuit me do
lor meus t i michilid redacti sūt ōēs
artus mei t hō ideo q̄ ita ligatq; ēat
q; membra moue nō poterāt O hō
tā ꝑ te penā sustinuit ut te ab et
na pēa liberaret t tā ꝑ te ligni volu
it ut te a prīor vinculis absoluēt
Ito tāgr eq; pauptas tū subdi
tē relīatū in psepio O messabi
lis pauptas filiq; pastoris cum
nasci ad duri psepiū relīatur
ꝑs Paup sū ego t i labcib; me
is a iuuētute mea q̄ te labcare
tepuit duc iacēdo ut te ad etnā re
quiē p ducēt imelo Ei vis scīe q̄
paup fuit audi. Paup ēat hos
picio. paup i vestitu i cibo i sr̄tu
Primo ēat hospic q̄ i stabulo natq;
fuit vii trit ecā stabulo po
q; qtiz mudū vii bn̄ inde glie
ꝑ te fit̄ est paup q̄ si rex vbi
aula regia vbi sublimitas vbi cu
rie regalis frequa ut prīor
ēat paup i vestimēto q̄ vilib;
pānis muolueba O mira pau
ptas filiq; regis altissimi nasci
t psepio opimēto vili tuolui
puerpua defuit vana uitā pel
licia ūgo nō habuit. hyp viles

pānīculos collegit q̄ lig dilcm m
famulū ne frigdē ledē tuoluit.
bn̄ O hō q̄ solucq; es de regali cō
ficio tuo deq; tuus iacuit i psepio
q̄ cogitas de vestito, ecce pauper
uit vili pānio. q̄ laboās de cle
tū collegio. saluator tuq; iacq; tu
boue t asino q̄ amplexari dc
mino. rego glie maie t uo sepli de
dit impio Ecce ēat paup i tbo.
q̄ modio lacte mittq; est pu
ēait ecā feno iacē ptulit pu
q̄ lacte pastq; z bn̄ i. s. in p
pauis esuries. Videas si attedas
pollī regis sapiēq; uusti ebur
sustētari deū dēm q̄ luctē
ꝛ angelos reficiēte. bagrīte
ꝛ mīcbs gsolāte. Ecce paup ēat
in stru O q̄ duri habuit non
plus legit huisse misi modici
fenū t duri ꝑsepiū ecce q̄ relū
q; tria ēnucat. qui plūas auibq;
decēat. nō legit vna habuisse
plūa ad quā debile ac tenel
rapud relīaret luc ix. Vulpes
so. ꝛ voluc celi mdos. filius aī
hoib nō h̄z vbi caput suū relīat
supple ad gmodū ecce q̄ paup
ēat ipe ꝑs. oēz hāc pauptatē q̄
te sustinuit Ideo oī mīti de
uocide. hodie ipīq; pauptatē re
cogita. z cauē nō exoulta sāc
syon filia ih Jubila filia ihrlm
ci. ecce rex tuus
uenit tibi iustq; z saluator. cur
ipe paup fuit utiq; pp te ut
te diuite faceit ri doci. & ēat
gras dm nrm ihm xpm qm pp nos
egenus factus e cu esset dines ut eq;
gra diuites nos esset. h̄ sp gras p
z i futo p glias ad quā nos

…ōe dñs ihūs xp̄t p̄ducat a…
…mē.

De natiuitate Dñi sermo

Dulcis puulus natꝰ est nobis
et filiꝰ datꝰ est nobis y
sa. ix. In ūbis p̄missis
ta tē xp̄i incarnatōez desi
but. p̄m et incarnatois ihūlitas
m incarnatois ueritas 3m eius
de utilitas p̄m tāgit tiō dr̄i
puulꝰ tm tiō dr̄ natꝰ est
nob natꝰ mag̃ et nō est mise
tus ut fabellis dicerent q̄
dit igo tuerit puulꝰ et nō pe
dit 3m tiō dr̄ et filiꝰ datus
est nob filiꝰ mag̃ et nō ꝑuus
datꝰ nō gressus nobis nō de
moniꝫ. Nō q̄ xp̄s nob hoc
ssit m eo m q̄tū ad ta q̄ uer
tat et puulo do q̄ sūt ihūli
tas simplicitas
ta sil' m do et dñt ee in nob.
Do volūm q̄ veniē ad regnū celoꝝ
esse sic de m nob sit m do debz
hūilitas ait. 18. Quicūq; hui
liauerit se sicut puulꝰ iste h' maꝰ i
regno celo
ep̄cipio h' maior erit i regno celo
Nisi fiat puulꝰ et ta. alio
qui nō mag̃ poterit ad celū ait m
puuli. nisi fuerit et efficiam sicut
puuli nō me bitis i regnū celoꝝ
Ecce q̄ nāta est hūilitas. p̄ su
pbia celū p̄dit lucifer et
fit p̄s m do hoīe p hūilitate acq̄sit
nō q̄ ta sūt q̄ inuitat nos ad
hūilitate Quid est q̄ dicois me
kilitas 2m est xp̄i q̄ritas.
3m p̄mū imitatis Quo
uitat nos ad hūilitatē nr̄e
dicois bilitas et de puluere
sumꝰ p̄s hūilia est in pulue ad
ra. q. d. de pulue q̄ sto me de
me hūiliare volo audio supbe pate
ligi lucifer plus supbiebat q̄ tu tñ re
phēsibiliꝰ et tua supbia q̄ lucifer
q̄tū ad hoc q̄ lucifer fuit i loco sup
mo et celo et tu in imo et in mūdo
lucifer nō fuit q̄ poterq̄ de tra alio
corruptibili lucifer pena supboꝝ
nō audiat sit tu deo tu stulti
or es supbiendo q̄ lucifer tu i. dr̄
tu supbis cinis et tra q. d. tra es
et in terrā q̄ dicis ad tra tuertis
quia q̄ supbis Inuitat nos ad
hūilitatem xp̄i q̄ritas q̄t. doc.
Discite a me q. mitis sum et hūilis
corde Discite mei. q. d. Multi
sunt q̄ sciunt supbie et pauci hūi
liare deo dic Discite a me mīt
q̄ sū mgr et dñs et mgr hūilis
est miti et dis. Si dñs mi
tonis seruꝰ Jo. xiii. Vos vocatis me
mgr et dñe bñ dicitis sū etem.
Si ego lauī vob pedes dñs et ma
gister et uos debet alt alioꝝ laue
pedes. Exm. n. dedi uob ut q̄ uos
ita faciat hāt hūilitē incep̄t xp̄s
dore et docuit plus q̄ xxx annos
et pauci possūt ea addiscere. Dya
bolꝰ docuit supbia ad p̄ua hora
et stati p̄mi pentes didicerūt. Ho
tepne supbiaz dyabli et discite hūilitē
xp̄i lu. ii. Inuenietis infātē pānis
tuolutū. po. i p̄sepio Admirans cōi
e q̄ lingua infantū fat dignas
q̄ dat hoī loq̄la hoc manz infans
absq; loq̄la Quis vnq̄ audiuit
talia q̄s vidit silā. pānis tuol
uit vilibꝰ q̄ celū syderibꝰ aere vola
tilibus aquā natalitiis decorat
recliat i p̄sepio. Nagit i stabulo.

q̄ angelos letificat in celo ¶ cantate ḡ
dñō canticū nouū q̄ mīa fe. ysa xo
vocabit nom̄ eiꝰ mabit. q̄ sibarius
deꝰ fortis. p̄r futū scli. pn̄ceps pa
cis d̄m habit. n. fuit tarne de ugi
ne assumēdo ¶ Nouū fiet dñs
sup tra fcia c̄tudab̄t viz. ma
bile ē q̄ deꝰ fit xo ugo mr̄ consi
liaq̄ fuit. p̄mas suadēdo q̄ ¶ p̄mas
agite appiquabit. n. rḡnū celoz.
De illis q̄ ho utile q̄siuit despicit
ibus dicē in die iudicij. Vocauit
remisit qđ dī manꝰ meas q̄ nō
erat q̄ aspiceret despexisti oē q̄siliū
meū deꝰ fuit ola creando fortis
ola q̄ cū expugnādo luce di ¶ fi
fortē armatꝰ custodit atriū suū ꝛ
dyabꝰ mūdū in pace sūt ola q̄ pos
sidet. q̄ aīe aduētū xpi nīs potuit
pfrē dyabū vincē ¶ hi at fortior
superuenies r xps vicit eū. vnūsa
arma eiꝰ auferet ꝛ p̄tātē eiꝰ eua
cuabit p̄r futū scli eū ad futū
scim introducēdo hebē xo. ppbā
sistēs pōtifex futoz bonoz p̄ apli
q̄ pfectius tabnaculū nō manufm
i. nō hui⁹ creatōis neq̄ p sanguē
hircoz q̄ vitulorꝫ sī p ppriū sangu
nē semel introiuit in scā mansiōē
eternā redēptōē ¶ pncips pacis horiz
deo reconciliādo dicit ꝛ placuit
p xm reconciliari ola in ipm pa
cificās p sanguē crucis eiꝰ siue q̄ in
terris sūt in celis sunt /// ¶ Tertio tentat
nos ad humilitatē primū in medicinas
Job nō ¶ humiliato fuit ꝛ gloriā cēpit
ꝛ q̄ declinauit oculos suos ipe sal
uabit ¶ Vis scie tuq̄ gloriaq̄ habebit
humiles in die iudicij in pe ¶ humili
amīni sub potenti manu dei ut ex
altet vos in die iudicij ut visitatꝰ
dicit inti ō q̄ta cēpit gloria humilibus
q̄n statuet a dextris cū angelis ꝛ q̄
ta q̄fusio erit supbis q̄n xpi statuet
ꝛ a sinistris cū demonibꝰ ¶ xp̄ in ora
bat iusti ꝛ magī astra aduersos eos
q̄ se angustiauerūt ꝛ q̄ abstule
runt labores videtes tabit ꝛ tidre
horribili ¶ ihc ipse bit gloriaq̄ ꝛ celo
rabi p visitatōia humiliatē eternali
q̄altabit luce xp̄s mice asscnde
supra ¶ dra ois q̄ se humiliat exal
tabit ꝛ q̄ se exaltat humiliabit xp̄s
p̄m /// ¶ Credo ꝛ nobis tp̄ꝰ ꝛ pulī
amq̄ ꝛ cor ¶ holite pul efficī
ffbꝰ fr malicia puuli estote sōlī
pudi p moderatā sūt remoti a ma
licia ut sint puuli ꝛ alis fuit iste
puuls q̄ hoc iacuit ꝛ p̄scepit i p̄ce
ptū nō fet nr̄ iueteq̄ ē dolg
ꝛ de eiꝰ habe ugi pultatē ut sis
silis huic puuło. ut taceas p
tatē ꝛ si nō veialibꝰ tm̄ mōlibꝰ
q̄ mēficiūt atiaq̄ nō p debes
hre ēplūe pultatē cordis orōm
mīstendo. orus hoēsta tha pferē
do opis. vtuosa pficiēdo ¶ dne cordis
deꝰ hre pultatē in thi ut rectā
ustriaq̄ fidē cū rē pacē cū hys
q̄ tuotā dnm pud corde ille
dno pud corde fuit q̄ deuote ēat
tuq̄ aīaq̄ pm̄ nō mgnat ¶ alos
deꝰ exaltat ꝛ exaudit pe ¶ mg
tate si aspexi ꝛ corde meo non
exaudiat dñs. ppter exaudiūt
deꝰ q̄ intedit uocī deprecatōis
mee sp̄ q̄ cor mūdū habui /// te
debes hre pultatē ois honesta ꝛ
proferendo q̄ ¶ ab abhoīato
dm cogitatōes male ꝛ pura
simo pulchrim̄ q̄ forbit ab eo. hic
hre pultēs in de custodi os tuū

desiderat videt & laudat ab hoibg
dr̃ vi Attendite ne ustrã vrãz
frat̃ rord hoibg ut videam̃ ab
eis aliqñ mercedẽ nõ habebit apd
pr̃em vr̃m q̃ t̃ cet est xr̃s pz xm̃
Ego & nob tp̃i i pmulo dz ee simpli
citas ait dñe Abscondisti hec a sapi
entib⁹ & ser̃a fidei & prudẽtib⁹ scr̃i
pturis & reuelasti ea paruulis q̃ simpli
cib⁹ & aplis nõ p simplices debem⁹
ee q̃tũ ad tã & ut deuote huiam⁹.
ut nullũ decipiam⁹. ut illatã iu
riã patiẽt sustiẽam⁹. po debem⁹
ee simplices ut deuote sequam⁹
Sapiẽ i Sentite de dño i bonitẽ
& simplicitẽ cordis q̃rite illũ Tale
simplicitẽ habuit Job i Vir erat simplex
ac rectus ac timẽs deũ & recedẽs a
malo habet simplicitẽ p⁹ habuit q̃ deuo
to corde deo seruiuit nunc orãdo.
nunc predicãdo. nunc iejunãdo & filia
faciẽdo hãc simplicitẽ mundi detes
tãt ideo scãlares deridẽt religiosos
Job xi. Dicitur enim ausi simplicitas
labias & rapta apd cogita dẽs dictũ
eius & ad tẽpus statutũ deueniat
malis bõs quitũ voluit ad tẽpus sta
tutũ & die nouissimũ tuũ habebit finẽ
derisio eorũ. q̃n dicent id Sapiẽ
hñs scitũ ecclie aliqñ huiusmodi & derisu
q̃ & silitudinẽ imperii nos ipsen
sati vitã eorũ estimabam⁹ & summa q̃
finẽ eorũ sine honore esse quia cõ
putati sũt inter filios dei & inter
sorẽs illorũ est Do dẽm⁹ ee
simplices nullũ decipiendo ait p⁹
Estote prudẽtes sicut serpentes & sim
plices sicut columbe. Prudẽtes ut nõ
decipiam⁹. simplices ut nullũ decipi
ate. Elias puluis fuit p⁹ q̃ multos ali
os decepit & pe nos Parũ non fecit
ne tuũ & dolos & de eis. Tales pla

ne aliqñ vbũ logris de q̃ possit
ofensa tua iquinari deq offendi
pusillus & scandalizari qui pm̃o Ne tus
todiat os suum custodiat aias sua
Esse p⁹ dedit tibi q̃m ut os t.
custodias Primo nõ loqbã more
misantrũ postea intrepet loq̃ multa
otiosa vbũ loquebãt pos q̃ solui
eig nõ defluet & vbũ eig inutile
nõ erit Ve & loquaxo scitio q̃ os tu
um pollues p tpia vba sub es
pecie q̃ ps os suum velit habere Thu
to Ex tu lutum tolle nõ libet ac
cipias in os ne os tuum polluat & vba
tpia q̃bus aia maculat cor
tidie pois & os tuum pos dilecti
ad alba Deputatis lingua dolo
sa Ppea deq destruet te in finem
Do Deus habe puritatem opis vtuosa
opa pficiendo pos Retribuet & dñs
fin misericordiã tuã & fm puritatem ma
nuum tuarum meaz & opm meoz
Retribuet mihi dñs q̃ sidera huic puru
lio q̃ pura fecerut eg opa ner mi
& q̃ pure ad dei gloriã pueni sois
& honorastis Ego honorifico pres meos & vos
honorastis Ego gliaz mea nõ
dabo ps nato puro hodie angelica
uerunt quia in excelsis deo q̃ i
terra pax hoibg bone voluntatis.
Nõ dispt gliã nato puro q̃ quotid
die puer & humanitate assumpta fecit
boh ad gliaz dei retulit. Dambt
eum ut tu filiũ facias. & eoz ps
Cui manducatis sui bibitis sanc
guinem q̃ fratres & gliaz dei dia
facite Ex q̃da p bonis operibus q̃
facitis semp q̃rite ppaz gliam
dei venturi si orãti si elemosi
nã dati si frequentati ecclie semp

cet deo ꝙ̄ ꝑ̄. Abbas dñi est ois illusor. et tu simplicib⁹ simulatio eiꝰ. cū q̄ fraudulēti displicet deo. Ge. vōs in ore suo pace cū ꝛ̄o suo loquit⁹ et occulte ponit ei insidias. Hug sup hys non visitabo dicit dñs et mgētē hystrioi nō vlas cet⁹ q̄a mea. Hūc fuit loab de q̄ dr̄ ñ. Re. lo. Dixit loab ad amasa Galug vn fr̄i et percussit eū i latere et effudit intestina eiꝰ et mortuꝰ est. Ꝛ̄o dēm⁹ esse simplēs ut columba illa tā pacēt⁹ fortitudinē q̄ ꝑ̄ vīm serpentis simplicē via dñi. et pauor hys q̄ opant⁹ malū q. d. Simplices sūt fortes in tollerādo vīmsa et hys q̄ abulat et via dñi. ꝛ̄ pauor elt hys q̄ infezūt eis q̄ malū hāt simplicitez hūit ꝑuulꝰ ꝙ̄s q̄ i oi passiōe sua mūꝫ verbū ꝑpacē ꝓtulit. Pe. ñ. cū maledicēt⁹ nō maledicebat q̄ cū patēt⁹ nō ḡminabā. q̄ tradebat aūt iudicāti se iuste. Deo ꝓpā agno. ysa lim. Sicut ouis ad occisionē ductꝰ ꝛ̄ et q̄si agnꝰ coram tondēte obmutescet et nō apiet os suū. Hug ꝙ̄s sibi et tu pacies ut etnā mercede scribis. Ꝛ̄o. Nolite amittere fiducia vrāz q̄ magnā hz remuneratione. Patia. n. nobis necia est ut voluntatē dei facientes supplices adisq̄ patienē tollerādo reportet⁹ remunerationē. et ꝓmissa hie dicitē quā nobis ih̄c

De scō stephano sermo

Dositis at gēnib⁹ clamabat voce mgna dicēs. dne ne illis hoc ꝓpa q̄ nesciūt q̄d faciūt. Actuū. In vbis istis sancti stephani cōmendat⁹ ꝛ̄o tibi. s. ab humiliate quā habuit ad semetipm. ab deuocōe quā hūit ad deū. ab dilcōne quā habuit ad ꝓximū. Humilitas dispōit deuotionē. deuotio get dilcōē. humilitas. deuotio. dilcō. ihc. q̄ genua posuit. deuotio hoc q̄ ꝓ inimic⁹ orat. dilcō hoc q̄ clamat. Ꝓmū tangit ibi posite ad gēnib⁹. Scm ibi clamabat voce mgna. Tertium ibi ne statuas hui⁹ grā q̄ dr̄ bēn ab ih̄c. Tenuia huiꝰ grā q̄ inimic⁹ sit ꝓ stephani. Stephanꝰ orasse ꝓ inimic⁹ sit ꝓbat. Vendit ꝓ passio bti stephani assiliat passioi xpi in scō. s. ꝓ adiudicatꝰ est et eade cruc tate vbi xp̄s passus. Abac dē ꝓpl̄o q̄ xp̄s passꝰ. Xp̄ꝰ pro tā passus. et sit xp̄s ꝓ nob⁹ vitate passꝰ est. Exēplū suū cētā deo cōmendat. Ꝓ inimic⁹ orauit. Pt̄ ꝓmū fuit passio turiosa. Ꝓ scm dolorosa. Ꝓ tm ignominiosa. Ꝓ qm fuit furtuosa. Ꝓ vm grosa. Ꝓ 6m alijs virtuosa. Dño assistāte ꝙ̄s et eade cruce. passa fuit. Luc. 18. Cū ascēdm⁹ hie rosolima et q̄ suabit⁹ oīa q̄ scripta sūt ꝓphās de filio hoīs cōsūmabūtur. Et bti stephan⁹ adiudicatus fuit. Dr̄. n. Actū. vi. q̄ cū esset plen⁹ dñi et multiplicat⁹ est numꝰ vbū dñi et multiplicabat numꝰ discipl⁹ et ihrlim sup̄ et ꝓdigia faciēb⁹ ductꝰ ꝛ̄ ad ihesū ꝙ̄sulē iudeoꝝ et ꝓductī sūt falsi testes q̄ cū et dapnauerūt eū. Tho. passio sua fuit tuiosa turiosa nūq̄ fiebat turiosior et cructe ia. q̄ a pace denotā bā q̄ ihrlim metꝑā visio pacis. Ꝓpē erāt mores pacē mūe nie nō poterāt ysa. s. quod fīa est metꝑ cruētas fidelis. plena iudicij. iusta habitauit. et ca-

ñūc aūt hoīaūdē. ¶ deo ꝓpūs
ītmīssīs eam dꝛoit. ¶ ⁊ ꝓfīlye
rusalē ihꝛlem ⁊ ocīdēs ꝓphas
⁊ lapidas eos q̄ ad te missi sūt
q̄ties volui q̄ gregare filios
tuos ꝑadmodm aggregat gal
lina pullos suos sub alas ⁊ no
luīsti ¶ de eode ꝓdeaquit habi
tatoēs ciuitat. bēt stephanꝰ
dixit dua ītte. ⁊ tercia si
cordibus ⁊ auribus. vos aūte
sp̄ui scō rēsistitis. sic ꝓres
vr̄i ⁊ vos. q̄m voces ꝓphar
no sūt secuti ꝓres vr̄i. ⁊ occi
derūt eos q̄ ꝓnūciabāt de ad
ūtu iusti. cuꝰ nos vē ꝓditores
⁊ hōicide fuistis ¶ hic
accepit mīgna gstantia bēt ste
phan. ꝑ q̄d no timuit cui
tate in qua scīs mīꝛpolīt nro
ꝓhabāt iuria. no declinauit. p
phete fuerūt occisi ⁊ ea. ꝓpūs
crucifixus. apli ⁊ tractati ⁊
flagellati. adhuc bēt stephanꝰ
ea mansit. ꝑ q̄d mori ꝑ ꝓpō
sit. ꝓpūs mortuus fuīat pro
po. certe tñ q̄stas fuit q̄ nec
mīs nr̄ tormēt a fide euelli
potuit. ¶ constātia n. ⁊ ipm in
secq̄ ita armauerat q̄ nullus
tormēt separare potuit vñ dr
(Augꝰ) de ipo. hanc vīlibꝰ armis
potuit ꝓmuniri q̄ a mīe no
potuit. ¶ ꝓuicte nāq; deo
timuit. insigne virtut mdi
miduit. nec laudatū ictibus
deuictꝰ. sic ubuit. ꝑ q̄d potu
it dici. ꝓ ij thi ij ꝓbōm ēta
tauī tm̄ su. q̄ sunauī fi
dem secuaī. in relīgo ꝓpositi
ta est. m̄ corō iustīe quiam

ꝛodet in dñs ī illū die ⁊ ꝛusty iudeꝰ
¶ Et dō assīlā ꝓpō ⁊ hꝰ q̄ ab eode
ꝓlō ꝑsus fuit quo ꝓpō ait. v
tate asc̄dim̄ q̄ ꝑsolimā ⁊ filiꝰ
hoīb tradēt ꝓncipibꝰ sacdotū
q̄ scīb⁹ ⁊ scīb⁹ ⁊ ꝯdēpnabūt
eū morte ¶ ab eode ꝓlō q̄ dēpnatꝰ
est bēt stephanꝰ Act. vi. cōmouc
runt ꝓlem ⁊ sn̄es ⁊ scīas ⁊ ꝯ
vēētes rapuerūt stephanū ⁊ ad
duxerūt ⁊ gsilū ¶ in hꝰ fuit passio
cꝰ dolōsa q̄. ꝓlus ve crudelissimꝰ
fuit Tres ¶ in filia ꝓli mei cru
lis q̄ struao ⁊ depō. vē. n. struao
fuit ī ꝓlō udeoꝝ ī eos q̄ de se gl
tos aplos ⁊ mīes q̄s debuit fouere
ymo q̄ plus ⁊ crudelit ꝓsūguit
Job. 29. dñi de strīde. ¶ induāt ad fi
lios suos q̄ no sint sui. Considā cꝰ
delitate hꝰ ꝓlī q̄ ꝓpm̄ ⁊ fuit ut
agnꝰ mansuetissimꝰ. ¶ udi q̄ dicat
de eis dissipati sūt ss̄ ꝑ malīa
nr̄ oppūcti ceptauerūt me subsan
nauerūt me subsanatōe. frenduc
runt sup me dētibꝰ suis. ¶ q̄ crude
lit ceptauerūt eū cū velaueruīt fa
cīe eiꝰ ⁊ dederūt ei alapas dicēs
Aphetiza nob⁹ q̄s est q̄ te ꝑcussit. 20
subsanauerūt cū clamauerūt ad os
saluos fet se ipm saluū facē no ꝑt
Si rex isrl est descendat de cruce
⁊ c. dñs ei. q̄ fidit ⁊ deū lubet eū
deꝰ si vult ait. ¶ Tut fireduerūt
dentibꝰ suis. q̄n ipō pendētē ⁊ cē
pentes blasphe mabāt eū mouēs
capita. ¶ Bach q̄ dest⁹ ceplū dei ⁊ ī
duo ꝑ reedificas. Considā hꝰ
ꝓlī crudelitez q̄ stephanꝰ cū q̄ mī
ta bō dyrisse udeis. q̄ cepserūt au
dē vīt sīptū. ¶ Act. 6. audietes
hꝰ dissecabāt cordibꝰ suis q̄ stride
bāt dētibꝰ suis ī cū. ¶ q̄ bēt stephꝰ
fet seq̄. Cū ect plenꝰ spūs scō itedēs

m celū vidit gliaz dei ⁊ tate no rīsp
xit blasphematozeb· ut eis male
dicēt ⁊ respexit ⁊ celū gsideramb·
ut ī ppetia pacīēt sustineret· fac
⁊ tu sili ei· ag̃s t̄bet te sme trans
sustie pacīēter ⁊ hebis mcēde ho ꝓ
lo sut q̄digne passioēb huj⁹ tp̄is
ad futaz gliaz q̄ r̄leuabi ⁊ uobis·
Jug⁹ ꝯ tolleabit mala pp̄ deū dz
hrē gliaz ℣ assidā xp̄o ī h̄o q̄ ꝯ
portā passus fuit sit ⁊ xp̄s pp̄h
fuit ignominiosa· hebē· xp̄· ihesus
ut sanctificaret ꝑ sanguē suū ꝯ
portā passū ⁊ exeamus ad ihesū
ꝯ castr̄ mittentes suū ꝓnites ꝺ
si velles ēt castra epi· uanita
tē huj⁹ sli gtepnēdo ⁊ de salute
aīe tue cogitare passiōz xp̄i ad
meōriā reuocando· tui mīstres
ꝓtentū q̄ xp̄s ꝓ te sustinuit·
ipē ꝛ mistar fluris ꝯ cruētz duc
ty ⁊ ad morte ⁊ tū mauri ī ꝓtio
q̄ fuēs q̄ patibulū ī q̄ suspē sus
cāt ⁊ ꝓtio dorso pōtuit ⁊ uc ꝯ
xp̄s ēt portā passus est ⁊ sili
bt̄s stephan⁹ Lect· vij ⁊ exclamauerūt
uoce mgna ꝙtmētes aures suas ⁊
ꝓtentū fecerūt uniamiter ī eū ⁊
eiectēs eū ꝯ cruētz lapidabāt
In h⁹ fuit passio bt̄i stephani ig
nominiosa q̄n q̄ ignominias
sustinuit clamauerūt talēt q̄ eū
q̄ esse malefīor q̄ meruerūt aures
suas ne audient eū ac si cēt fla
gitiosius q̄ illius gratī posset ei
eiecterūt ꝯ cruētz ī q̄ ēt fuit ⁊ lat⁹
lapidabāt ac si blasphemiā dn̄o
ī tulisset hāt ignominiā bt̄i step
phani⁹ patiēt sustinuit q̄ xp̄s
pro ei⁹ amōe lapidatz ē vidit Lect·
vij ⁊ ēte video celos apt̄os ⁊ filiū
hoīs stātē a dextris virtutē dei· q·
d· ⁊ deo patiēt oīa sustinuo q̄ ꝑ
q̄ ꝑ me milia sustinuit q̄ qui
michi magnā mcēde dabit· uide
Hebē· xi· ℣ ꝑ patiaz curamur ad ꝓ
situ nobis ctamē aspiciēt ⁊ aut
toē fidei q̄ sūatoē ihm ⁊ xp̄o
sito sibi gaudio sustinuit crucē
ē q̄ fusioē ctēpta atz ni dep̄o
dei sedet ℣ to assidā xp̄o ⁊ h̄o q̄ ꝯ
p̄ueīte passū ē ⁊ ē to ꝺ de q̄ ꝺ
tur ꝙm· Luc· pilatus ad principes
sacerdotū ⁊ scribas nichil ī eo tē m
uenīo dt illi ualestrebat dicēs
cōmouit pplm docēs p uniuersa
iudeā incipiens a galilea usq;
huc dtr q̄te xp̄s passus est ꝛ
ueritatē dcuit Galilē bt̄s stepha
nus q̄ pitate indeb dpoit q̄ xp̄m
q̄fessus est ideo lapidatz ⁊ bt̄ ꝺ
Lect· vij· ⁊ et m h̄o fuit ei⁹ passio
fructuosa ag· vi· bt̄i q̄ ꝓcessione
pacuit ꝑ uisū az q̄m ipse est
mgnū celoz· ℣ uisū az mquit
mēs passi sue no ꝑ culpā sed ꝑ
fuēs· pacuit maleficia· Ad pē
nā fuit mēs si causa ei⁹ pē
set mēs tue fuēs ⁊ latrones q̄
set mēs q̄ mgnas pēas sustī
nent ⁊ ēte no ꝑ uisū a si ꝓ ne
gtia deo dt pē apoz· p̄ioz·
pessia· Mala q̄ ignominiosa·
peior q̄ dolosa· ℣ pessia q̄ dapno
sa· ℣ no solū cū auaz a cautore sepa
rat· si a deo ⁊ m misericōdi ꝓpi
tat· deo nō dicāt fuds ⁊ latrones
magnā pend sustinemus mignā
mcēde hemq̄ nō pacuī ꝑ inf
tiaz si ꝑ negtiā ideo pend
eoz tale sēt etna ꝑ Da illo
ꝝ opa eoz ⁊ ꝝ negtia adue
tioīs ipsoz ⁊ dīn opa manuū
eoz tribue illis mede ꝛibutiōz

cor ipis ¶ Nõ tñ desperet qr si habu
erint bonã gcionẽ sub patibu
lo moriet̃ maz a deo hꝰ qm
hẽm ¶ latrõe tu dicꝰ est. Amẽ
dico tibi hodie mecũ eris i padi
so. ¶ Et cte tibi nõ fuit
passus beꝰ stephanꝰ n̄ p veritate
ideo mors sua fuit pciosa t gsp
hu dñi ¶ Preciosũ dr̃ ẽ cũ quo
ds emit̃ aporꝫ gr̃ mũdũ ꝫ pcio
sa qr cũ ea emit̃ vita etna ¶
Deo dr aptus ad phl' ayctñ vi
ie ppe est ꝫ moꝛi lucꝛ ¶ Ito
assilat̃ po p̄ hꝰ q moues spm̃
tuũ deo gmẽdat hꝰ pbꝫ fet luc. ij.
Clamãs uoce mgꝛ aut p̄ñ i manꝰ
t gmẽdo spm̃ meũ hꝰ cta fecit
beꝰ stephanꝰ dct vñ lapidabat
stephanꝰ tuoratẽ ꝫ dicẽte dñe
hꝰ ne pone astpe spm̃ meũ ctꝫ
hꝰ fuit passio sua gciosa qr ste
uit tamẽ ꝫ solicitꝰ fuit de spu
mẽdat sũe ꝫ beꝰ stephanꝰ fac ꝫ tu
spituꝰ de tra ꝫ de domo tua
ad me ꝫ ego tuꝰ dñe qsꝰ spitu
tuꝰ es de mũdo rẽl mqꝰ aiaz
tuã gmẽdat deo vidisti mẽdu
ꝫ ego studie positũ qꝰ sõli
tꝰ sit ut pꝰ gmẽdat amicꝰ
possessiõs debuat debita de
bꝰ ꝫ striat. ꝫ gmẽdat corpꝰ ẽte
in ꝫ pte cmitẽtiũ corpꝰ eꝰ ad a
mbos nodẽ loratiõ sit electꝰ
ꝫ aiaz ꝫ ꝫ mozꝰ negligꝰ gmẽ
dat deo Consulo gr̃ tibi ut
in ꝫ infirmitate ꝫ in sanitate
singulis diebꝰ maxie cũ pois
te ad dormiendũ deuote dicas
cũ ppha in manꝰ t dñe gmẽ. spi
ritũ meũ qr ꝫde me dñe deꝰ veritatis
fuit sctue dormias qr dñs custodit
te ab oi malo custodiat aiaz tuã dñs
ipse n. pt te custodiẽ qr opꝰ est.
Stat qr sciẽs. vult qr optiꝰ ¶ Et ad
silãt p̄ñ hꝰ q p inimicꝰ orat hꝰ fet
ppe luc ꝫ p̄ dimitte eis qr nesci
unt qd faciut ¶ Dondca ũba tue
mes qr ego corde orat gr̃ inimicꝰ suꝰ
p̄ mgst deo ꝫ deũ pꝛez tuo tat
qr ego audiri desidrãt p̄ em̃
libenꝫ ego audit filiũ tuũ pñ
orãtez filiꝰ rpellat ꝫ dicat libent
te ego audiret qr filius mes es tã
gue ꝫ ppli patrũ p q petis ego au
diẽ nõ possiũ ꝫ deo ego sequi ego
tuꝰ at eos dicẽs qr nescit qr fa
ciũt qũ dicẽt noli attẽdẽ malicia
eoꝝ respice ignorãcia ꝫ fac mag
na eis exẽ mõ. b. ste. orat pro inimi
cis suis dct vñ ¶ Positꝰ genibꝰ cla
bat uoce magꝛ dicẽs dñe statuas
illis hꝰ pctm̃ posuit genua se lpũ
dado. clamabat deuotez mentua
do ut cicꝰ ego audiẽ ado orando
attende mbide si qs locꝰ tibi vnd
malũ vbꝰ tibi ego erepis ĩvidiã ego
si possẽs libẽt eũ occidẽs ꝫ ĩmꝰ
mũ demiges. ¶ Paledictꝰ det vbꝰ
insidiaꝰ psequẽs noctes q̃tũ potes
hꝰ ppũs nõ fecit ꝫ orat pro sub ste
fanoibꝰ. ¶ b. ste. fet qr orat pro lapi
datoꝛibꝰ dct ꝫ hꝰ passio sua fuit ãꝛis
ficiosa nã p̄ ũtute oꝛis ei fuit
b. paulꝰ cõfusus qr lapidãciũ ves
timẽta tẽbat ꝫ gsciꝰ fuit necicꝰ
Aug ¶ Ete mte paulꝰ rex nat ciũ
stephanꝰ qꝰ n. em̃ stephanꝰ pces
sit trucidatꝰ lapidatꝰ paulꝰ ¶ Hic

secutus est paulus adiutq; oroibq
stephāi ꝯ uco bto uita ꝑ qua nō
paulq dō ostisse stephāt q̄studi
ꝫ stephaq; dō ostisse q̄sortis pau
li glāt q; caritas xpi ꝑ utiq; ꝯ
letā ad quā vitā nos ꝑducat
Idem dns nr ihs xps

De sco iohāne euangelista

Vaxtiū aual sermo

Sile ē aqle volāti dpoc
iiii° In istis vbis duo tā
gūt ꝓmo ꝑ quietudinē
iohis ad ā dōs citatas q̄tū ad offi
ciū ꝑdicatois 2° quoꝝ primā quel
lēna rpig q̄tū ad ꝯtū sup ā dōs
q̄tū ad celsitudinē gtēplatois
ꝓmud ibi sub figuris aialiū dē
scribit 2ª ibi sile ē aqle volanti
Aliud thema dāqla q̄tuor dis ala
rū magtū longo mēbro ductu
plēa plumis ꝫ vaietate veīt
ad libanū ꝫ tulit medulla cedri
ꝫ cūmitate frondiū ei⁹ auellet
ꝫ trāsportāt in trā canaan ꝫ ecclī
sam ||| Verba ista ꝑtīt accipi ad
ōmēdacōez sci iohis q̄ sub silitu
dīne aqle describit ꝫ ōmēdā li⁹ duo
bq; mōis ꝓmo a celitate vite 2° a
ꝑfōne doctne 3ª ē ggius ordo ꝓ
n. dz ꝑdicator bonū ꝫ se facē q̄
alios doceā dicit. v. dr fecit ꝫ do
cuit li⁹ mgīa vocabit ꝫ regno ce
lor. 4ª dr vita despicit ꝫ rest
tat ut ei⁹ ꝑdicatio q̄tēpne ꝓm
tagat ibi dāquila q̄tuor dis 2ª ibi
veīt ad libanū ||| ꝓmo q̄tū ad
vite celitate ōmēdā a q̄tuor dis ca
ritatis magtudie ideo dr aqla
q̄tuor dis celsitudie q̄tēplatois
ideo dr alaꝝ magnaꝝ. dis proti

tud vite dīne q; vigorit ihs mūdo
nonagīta novē ānis ideo dr ihs
q; mēbroꝝ ductu ꝫ virtutū
pleitudie ideo dr plēa plumis
ꝫ vaietate ꝫ effectio doctne ōmis
dr a eo ab auctōte ideo dr veīt
ad libanū i. ad ꝓpm̄ libanū in
mīptā candidā ab utilitate ideo
dr tulit medulla cedri i. dul
cedinē doctne ꝓpi ꝫ fugat de
mōes sit ador cedri ꝫ serpētes
ꝫ sublimitē ideo dr cūmitatē
frondiū ei⁹ auellet i. de dimitte
ei⁹ logte ihs ꝫ trāsportāt ꝫ
ōmūbilitē ideo dr trāsportāt
ꝫ trā canaan i. mūdo ꝓportā
chanaan i. mīptā trāsmūtā
ꝫ fit instabilitez mūdi nota q;
aqla mūtabilitē se renouat. pul
los ad volādū q̄udt. ꝫ remot⁹
vidit. cētis aubq alaq volati
ꝫ in alto mūdificat ꝫ sepa⁹ q; bīs
iohēs aqle q; se renouat q̄tēp
to scō ꝓpō adyēndo. pullos
q̄udt ad volādū q̄ celitatē ostē
dendo. ꝫ remot⁹ vidit futuīs
ꝑdicādo cētis aubq alaq volat
ꝫ in alto mūdificat ad celū pueīndo
ꝓ⁰ dicū q; silāt aqle q; se renō
uat q̄tēpto scō ꝓpō adyēndo
ꝑ trenuabīt ut aqle iuuētꝫ
tua ihs q; dicit aqla ī ce
nectute patit caligīnē oculoꝝ
ꝫ q̄uedinē ꝫ alis tuis ascendit p
aēa dona q̄ calōr aeris ꝫ labore
ꝫ calescat ꝫ tuis īmigīt se infīn
tē aq; statī cētis vbi mutatē plu
mis ꝫ ꝑtīs caligīnē vīes rapit
ihs ꝓmo bīs iohēs renouatꝫ fuit
cū n. senescēt nō ab etate sed a
mūdi vetustate pusq; sequat

Bibliothèque municipale de Lyon

ꝓpm̃ passus ꝫ caligmē ⁊ oculis
ꝙ mtellm̃ huit adh̃o mig clarꝫ
ad spndia ꝙ diu tarnalia qre
bat senestat ⁊ alis ꝙ ḡ iuedmez
ꝙ affrm̃ desideriꝫ sui q̃o debuit
fm̃ surgu tris mhdbat ⁊ ꝫ ꝙ
fet ut se renouaret a seli vam
tate ⁊ sredit ꝓ aca cogi
tando q̃ fuit ⁊ mudo ⁊ tñ storia
ꝫ amore celestiu ⁊ calestiu vt
ad fontē ⁊ ꝓpm̃ ⁊ mstar aqle
notq ꝫ qꝫ mtellꝰ eig illuiatq
est. affrus eig pgratq est ayt ꝙ
dit ihs iacobu ⁊ iohēz frez eig
i naui tu sebedeo prē eoꝝ re
tes rthia sua ⁊ nouit ihs
illi aut ructus oibq ⁊ prē seau
tm̃ eid ⁊ hic btꝰ iohēs r̃ notq
fuit veterē mudu qtepnēdo
⁊ ꝓpm̃ ⁊ nouā vita sectando
hic ipe poterat dicē id ro vñ.
huit solutꝰ sum̃q a lege mortis.
i. q̃ detinebam̃. uta ut fuiam̃
monutate spūs ⁊ eo i vetustate
litere veteris end lex dr̃ lex mortis
no ideo q̃ mala si mtē fuit
ordinatio mortis i hoc q̃ mita fue
rat pceptū ⁊ modica ⁊ tra ꝓ qua
plerēt ꝑs dyabi ꝑ tr̃q aut.
iudeis. q̃ teptatē deu impo
ne nugu sup truce dispost qd
neq nos neq pres nr̃i por
te potuim̃ hō gsidēs iohēs
veterē legē qua ppb iugum
appellat ugid suaue q̃ mutat
ꝓpm̃ sep do vñ dr̃ iugid. n. me
u suaue ⁊ d pater acipe hi q̃m
ḡssiois tue ⁊ hi iohēs stratid te
teris legis i. q̃ hō quodamō po
tēat salual ꝓposuit ⁊ x̃o adhesit

ut facilus veniet ad rēgnū cur
tu mser pater nō dmittet pam
tuū in q̃o mō nō poterat nr̃ vmq̃
alios salual ⁊ suas xp̃o ut salu
fias d inveterate pater si caligat
oculi tui p̃ uetustate pcd ut no
possis vide ea q̃ sut aie tuenatia
hi ḡuescut ale. ut nō possit mes
ferū suasu ut gtēplet̃ celestia
fat sit aq̃la. assrede p aca cogita
mūdi huius mstabilitate. ⁊ ire ad
fontē. qre gratiaz ppi zr a patis mū
beris ⁊ hoc d renouamū spū
mentis vie ⁊ mduite nouū hoiez
q̃ fm̃ deū creatq ꝫ iustia ⁊ veritate
credo q̃ pa aq̃le q̃ pullos ⁊ spuā
les filios ad uolandū puocauit.
exa stitatis ostendo vñ de eo pt
expost i. deut. 32. sicut aq̃la puocās
ad uoladū pullos suos ⁊ na aq̃
les ut cū pulli ad adulti sut. vo
lat am̃ pullos ut eos puocet ad
uoladū ⁊ sat eos esurie ut cita
sequāt. ⁊ si aliq̃ tardat ad qcudū
petutit eos rostro ut sic cogat ad
qcudū ⁊ istud fet iohēs pullis
suis ⁊ filiis q̃s p pdicatoēz suā
gr̃ia ut. pcessit eos exo. docuit
eos esurie celestia. ut eis p bona
opa sequāt. vñ ipe dr̃ quod vi
dim̃ ⁊ audiui ⁊ annūcia nobis. ut
⁊ vos societate hēatis nobiscū vra
sit ⁊ ei ⁊ filio eig ihū xo
i. ⁊. q. d. de celestib⁹ pdito nobis.
qm̃ bone vite ondendo ut ualea
nos ad bona tuitate ⁊ legi ⁊ cētas
tia hūstō dr̃ qdā tpe gustit mue
nē quedā ⁊ qnq̃dauit eid cuida
epo q̃ post aliq̃ tēpo ꝓredēbat ab
epo frus est pr̃ tres p̃s latronū
q̃ eid audissē iohēs asredit equd

vēit ad lorā vbi erāt iuuenēs q̄ viso lō
lohē fugit ad q̄ iohēs ait q̄ filii dul
cissīe fugē pīez ¶ terrme sēt ne
tiedās filii q̄ p te rōēz opō rōda
¶ p te lubent moriam sīt ppīs p
nobīs mortuꝰ ꝛ ruezte filii reuīz
q̄ dēs me mīsit ad te. ¶ Quiaudi
ens q̄ctꝰ rōīit amarissīe flet
¶ orāte q̄ eo aplō veīā nnpetuit
¶ tate q̄ illī pullos ad uolandū puō
uit ¶ illos q̄ nolebat cū seq̄ rostro
pcussit ꝛ duē rādarguit ¶ legī ī
legenda q̄ quadā vice duos iuue
nēs gustīt qui venditis oībꝰ ¶ ero
gatē paupibꝰ sēcuti sunt aplm.
¶ Dgca vidēteb suos sōos pīosis
vestibꝰ fulgētes. vno q̄ pallio se
tegētes. q̄ cristā rependit ¶ dō cū
mtellexisset iohēs fet sibī vestes ¶
minutos lapides affetri ¶ vngas
cōdīt ī auz ¶ lapides ī gēmas
pciosas q̄ mssiu aplī vniuersos ar
tifices ¶ gēmaiob p septē dieb q̄
rentes ꝛ reūsi sunt dicēs q̄ nulli
tā puīz auz ¶ pciosas gēmas tes
tati sunt. ¶ Dixitq̄ eis ste ꝛ dimitte
vob terras q̄s vendistis. q̄ rēpīm
a relox pdidistis ¶ stote ad tēpꝰ
floudi ut tēnū ¶ tarēscate. ¶ ſ
tote duītes tpalit ut ¶ petrus
mēdicet. ¶ cū milta filiā dicet.
¶ tate iuuenēs quādā fēbā mortuā
tfila dicbꝰ hebat vxorē cuꝰ mat
vidua ¶ amīca flentes pcedebāt
ad pedes aplī rogantes ut eū
¶ nōīe dīn suscitaret. ¶ flentꝰ q̄
aplō ¶ orāte ītmuo surrexit. ¶ Re
pitq̄ illīt ut eīs duobꝰ dicet q̄tā
mercēdē rīsset pena. ¶ q̄ta pdidisset
gliaz. ¶ Quibꝰ ꝛ dns ō mīsel vidi
angelos vros flentes ¶ demoēs
gētulātes. ¶ Dixitq̄ quīs p̄ pdidisset
etna pallacia q̄ sunt chorūscadibꝰ
fabricata. clāritate ꝑsentia. epuīt
referta. delicīs plē. ¶ tetrū mā
sura. ¶ De mferno q̄ dyct. penas.
¶ hīs vsibꝰ q̄tmēt. ¶ vermes ¶
tenebꝰ. flagella frigus ¶ ignis
¶ demoīb aspectus teterq̄ fusio
luctꝰ. ¶ Tuc ꝛe q̄ fuit suscitatꝰ
¶ illē duo gsternēt se ad pedēs
apli rogantes ut mīaz ꝑ se ꝛe
apli rogantes ut mīaz ꝑ se ꝛe
¶ tubꝰ aplīs aut ¶ rigita dicbꝰ
pmīaz agite mē quos orate ut
vīgē ¶ lapides ad nāz ꝑstmodre
¶ eat ¶ quod ad fecisset ¶ ut vīgē
¶ lapides nāz pōrē ꝛetrpissent.
dyxit eīs. ¶ te ¶ vnde tulistis ingas
¶ lapides deferatis ¶ quod ad fecis
sent ¶ vīgē ¶ lapides ī suī nāz re
ūsi fuissent oēz vtuꝝ ¶ grāz quid
pīuꝰ habuerūt ꝛeperīt ¶ ois pz
q̄ bīs iohēs vbo ¶ ep̄s ¶ mīs patri
bus filiōs ad bonū pūsuit ¶ ut
docet aplīs ¶ hyr. p. ¶ predica ubiq̄
mīsta ꝓportūe. argue. obsē mē
pa ī oī pacīa ¶ doctīna ¶ o
aq̄ā. a q̄le q̄ a rēmotis viditur
futā ꝑdicādo vīt ꝑ de eo ep
pom ī ub. ¶ a q̄la ī petrīb
manet. nde attēplat. oculi eī
¶ longe respīcīt ¶ m dīcit
¶ ruāns a q̄la ferā īmaltissīs
tīs si vidit esā ī ymīs defedit
vt nō rapiat ¶ sīr bīs iohēs q̄
uīs esse ī sublimitate ꝛeplatis
tīs defēdit ī ymā pdicādo pīs
toībꝰ ut ꝓs gustēt ꝓ q̄ ad rogēt
ut ꝓpīm negauīz ¶ a pdicatōe
nōīs ressauīz. ¶ respondit oz me
obedīē deo magīs q̄ hoībꝰ ¶ nūc
nr̄ ꝓpīm dīm meū ne gustē.
nr̄ a pdicatōe eīs ressalvo donec
assūmā surs ad mīsīt q̄ dīcet ¶ lu
in petrꝰ ¶ hylīte vtutē mīsit ¶

putas amenitatē est celi empiceū
p oīt angelis ⁊ alijs sc̄is pulchi
tudie bē maie ꝺgib ⁊ qđ mauq
est tlaitate diuinitatis. de padiso
treſtri ℔ legī ij° ℔ dīauecāt dns
deꝰ padisū uoluptatis a pn̄o m
q° posuit hoīez qp foīuit ꝺbi padi
sus terrestr̄ tđ amenꝰ ēat qp fe
cēat qp hoīe in statu inocētie mq
tū moꝛi potuit. ℔ cogita si pt̄s qđ a
menꝰ z padisꝰ celestꝭ qp deꝰ fec
qp hoīe in statu glie ⁊ q° mđi moꝛi
pt̄ ℔ uūp̄ fuit sol tā angelꝰ in
ortu suo sit celestꝭ locꝰ ꝓ dī baruch
iij° ℔ circūspice ihrlm ad oriētē ⁊
vide iocūditez a deo tuo veniētē
℔ Dondeā verba ℔ circūspice māt
ad oriētē qsideā oēz amenitatē
dilectē quā lz sol moꝛtuꝰ ⁊ vide io
cūditatē t̄ a deo veniētē. a deo ⁊
qꝛ q. d. ℔ ad hāc amenitatē quā vides
ꝛortuālibꝰ cogita q̄ta ēt amenitas
qđ rāpies a deo in celis ꝺbi em
amenitas ē ibi vbi oīt sol tpalis q
fruēz. miltoīes ēt ibi amenitas
vbi lucꝛ sol ēt nꝛ q̄ fec oīa ℔ ad hāc
amenitatē miltđ desiderabat. b iohīs
venie qꝛ qđ cū descēdiss ad sepl
chꝛm cōpatꝝ manꝰ suas ad dm
dixt ℔ mutatꝰ ad quiuid tuū velo
cīras ageꝝ qꝛ me dignꝰ es dnē
ihu ppē. ad eplās tuas mutare
℔ rogans qꝛ eꝛ toto corde nō desi
derabā te. vbi facie tuā ⁊ qꝛ de
sepultura suscitatꝰ sū. odoꝛ tuus
q̄upias ⁊ me ocrita ēt tuas. vocē
tua plē ēt suauis ⁊ melliflua ⁊ lo
cutio tua ℔ imped' eloq̄s angelꝰ ꝛt
quotiēs te rogaui ut ad te veniem
⁊ dixisti cōpta ut plin lubēs veꝛ
dicaꝝ miltđ. ℔ mansio celestis ꝛ
notumēta ē scīa ℔ 16. ℔ abo pa
cē m fimbꝝ vrb ⁊ no ēt q̄ ꝛpiceat.
auferā malas bestias ⁊ gladiꝰ no trāsi

•ſ. ⁊ qđabilis

bit tios vīos. ℔ stulte hō q̄ne nō
festias ad iaz mđsione vbi tlis z
ſenitas ⁊ nīl° mūdo mđp̄ cris
ſeanꝝ. nūq̄ inp̄ugnꝝ a carne
nūq̄ a demonibꝰ. nūq̄ ab hoīe
nūq̄ gustū mēte tuā tpa mior.
nūq̄ ꝓſeruꝰ erioꝛ. hō malā pa
triā nō erui ℔ ibi erui ſdma grau
dia mee hoīes ⁊ angelos cīo obe
diet spū. demones nō erui ibi
dicit qđ. b. io. i ultīa sua oꝛe dyc
apē m' iamq̄ vite ⁊ ut pīceps
tebꝝ nō oīat m' q̄ pes ſpūale
⁊ mane cōnea a te. ⁊ male hoīes
gtigat me fm ybid tuū ⁊ pduc
me ad quiuid cplāt tuū ℔ dondeā
epulāt tuū ad itū tuū ℔ dondeā
q dyc pīceps tebꝝ nō oīat
in. q. d. nō celo nō timeo dya hō
qꝛ ibi nō ēt fx ⁊ via ⁊ mūdi ti
meo eū ℔ cui si ad celos hō q dīs
meo eū ℔ cui si ad celos hō q dīs
⁊ aplin elegēat q i cē ſupꝰ pet
ty oppd rūbuēat. cui oppōs mēz
de cruce gmedat q̄ oppōs ad re
leſte quiuiū tuū trauit ⁊ timuit ⁊
pedīt p dya mūdi impedī quomo
nos mīsēi patēs ⁊ fragiles ⁊ ſ
nos mīsēi patēs ⁊ fragiles ⁊ ſ
mudo sciū esse potelmꝰ ℔ scīe
mansio celeſtꝭ z qēta ad qđ ītādū
℔ ſ reqēs m i ſſt. ℔ ya qui cle
ca ⁊ in mūdo nō ſuēt reqēs ſra
p cēs possumꝰ dicē tū apls ij
ꝛoꝛ. vñ ℔ nulla rēquē hūc cab
mea ſz fort pugne mty ꝛoꝛes
⁊ in celo sdma z reqēs. cui ꝑ
. b iohīs miltđ labozē tū mūdo ꝑdi
cēdo. dīs ꝛoꝛe. ℔ mansio celeſtꝭ
n nichil rēpūuit. ꝓ qđ ad celeſtē
requē pcūit ℔ vīl potest dici ⁊
cui celis. Modicū laboꝛem ⁊ inuē
miltđ rēquē ad qđ nos pduc
q̄ sine dubio ⁊ reqē ℔ ꝛ

Dauid nomē eī amabā dñō eo q dñs dilexerat eū ⁊ Rex dr q nato Salomone. Mr eī de filio nathan ppte vocat eū amabilem dñō verba ista scripta sūt de Salomone ⁊ q ppte ponit eccl de fr̄o ioīe eius. Salomō n mīt pa tris. q. pace huic ad oēs ⁊ pace ⁊ alijs facē studuit ⁊ hortat oēs tāltate q ē mīt pacē huic q ioīez vocat. erat amabilē q dñs eū te dilexit ⁊ deīd h̄ ⁊ ēs ꝓmiss dyo tangit. ⁊mo mīt promīsit ioīs xp̄s ⁊ eiusdē p̄cmij p̄m notīm exp̄mit ⁊ p̄mud ⁊ volut nr eū amabit do ⁊ p̄ ⁊ eo q deū diliget ⁊ Ito q dñs singulāt omnē ioīez sīg dilectōis sue ⁊ ēpīc ⁊o eū ad stand̄ iugalis pudicē ghīe do ⁊o ad sectā sua fīd assūmēdo ⁊o sup petrū suū ⁊ tē rēuelē ⁊ sacrēdo ⁊o mīstē tre gnīe dando ⁊to milta ⁊ sēcta de statu futo offendo ⁊mo omīt ei sīg dilectōis ad statū vgīnis ꝓdicte ⁊hendo vīn do mus ad eū pt dicē ⁊ soz zi ⁊ mea nitate ꝑpetua dilexi te ideō attrāi te miserāb vīmsq; edificabo te ⁊ p̄ gīaz ⁊ edificabeīs ugo ⁊ rahel ⁊. edificabeīs alijs ⁊ exēm ⁊ gīalis castitat ⁊c ⁊ sidnīs ad ioīez dicēt. magn ondi t̄ sīgnū dilectōis. q te tā familiāt attrāi ut ugo manc̄as ⁊ducat dtuā ꝑ gīnitate alijs exēm castit ꝑcēas ⁊c te gīnis ꝓb petr vocauit ꝑ gīaz suā ⁊ ad sēq̄dū se tōtis tīs sīg nādē re dilectōis ei mīme ont. ꝑm n. ꝓcēp dupcat vōut ꝙz ꝑm ioīez ꝑuēp ducēt vōut ⁊ ī gīali mditīa q̄suauit ⁊n ⁊ hic est io vīs ⁊o dīscīs dei qui ugo a deo electis ē ep de mupcījs mūdē volētē uīuit deū q̄ qt̄ ro. in vgīnitate ꝑmāsit ro ꝓpē eū speāliē dilexit vñ dr ⁊beda. Diligebat eū ihs qm̄ speālis ꝓgnatū castitat aplioī dilectē fecerat dignū q. ugo electis a deo ugo ī eccl ꝑmāsit Iudi o ihs ꝓpē speāliē diligit ꝙ gīēs id mīēs hīē volut vgīnē ro dr ⁊ apoc ⁊ḡ hīj sut q̄ cū mulieb nō sūt cōmīnati vgīes n. sūt hīj ⁊ equid agnd q̄tūz ieīt. ⁊ Ito fīēs tu q es ī statu mmōriali tū ⁊ statu vīduali q amīsisti vgīnitatē ut deū ⁊ind te diligat Iudi si amīsisti vgīnitatē corpis custodi mūdīciā cordis dr ꝑ vī. Cui dilexit cordis mūdīciā ꝓgrediz labijs ⁊ habēt amīcū regē gīaz labioꝝ notat oēs q de mūdo cor de ꝑcedit Nolī q̄ desperāe si ebī mmōriali tū statu vīduali dilige deū ⁊ diliget te ipse dilexit ioīez vgīnē ⁊ dilexit petrū ꝑdicādū ⁊ pē dilexit vgīnē mariā dilexit ⁊ mag dalenā quā dā mētē. ⁊ pē dyōit ꝑuō. ⁊ Ego diligo diligentes me ¶ 2o ont ei sīg dilectōis ipm ad sēcta stād sua assūmēdo vñ de ꝑ rōne ioīs pt exped ⁊ ꝑuī iñ. Od tpe dilexit q̄ aīatz ⁊ certe ꝙ fuit aīatz ioīs tō od tpe dilexit eū ꝑ q ad oīm sēctā sua stād ⁊ eū assūpsit ¶ Sicut ꝑz suscitatē puelle ad qua nemīne dīsīt n petrū iacobū ⁊ ioīez admīsit luc ⁊. Hos tō tīm assūpsit ad cui trāsfiguratōez q̄ iñ. Eos dē q̄ assūpsit secūd ab alijs dīscipulis ī mīmēte passiōe cui tepit gestāi ⁊ mestē ⁊ ait illis ēpīs ⁊ aīa mea usq ad mortē sustīete hīc ⁊ vigilate mecū ⁊ ꝓgressus pusillū ꝓcidit ⁊ facīē suā orāb ⁊ dicēs pr mī si pos ⁊ trāsīat a me talīs ūsp dr

De Innocentibus Sermo

Cantabut sancti canticū nouū an sedē dei apoc xiiij verbū istud legit̄ i epla hodierna de innocentibus quem passi

bonitates abice ꝑ̄ ꝑ̄ misit ⁊ ob me
ti cātēd nouū carnē dēs mō· vi
debit multi ⁊ tidebit· ⁊ spōbus
dñs· bēūs uir eius ⁊ nomē dñi
sabaoth eiꝰ· ⁊ nō respexit ⁊ vanitas
⁊ fallacias falsas ‖ Istud cātīcū de
siderat ꝓpius audīt eū ꝓpt̄ ad si
delē aūt loquī· Cantī iº ossēde
mihi fortē tuū sonet uox tua au
res meas· vox ꝑ· tua dulcis ⁊ fa
cies mea decōr· q· d· Cogitū tuū
tū ad me ꝑ ꝑmay ⁊ unde mi fa
ne tuū sonet uox tua ⁊ qđ de
cōrus ꝑtēd· audīa meis ‖ Istud
cātīcū cātat lat⁹ ⁊ tēte eū dicit
ad tuū ⁊ lat⁹ sit cuꝝ· soler
tre ꝛ nīl² est· q· ista mōte gē
nay alioꝛ dūdū ꝓ gētē dil
te cātīcū emittit hic lat⁹ ista
te mōte dulce cātīcū emittit
deꝰ omī potēt suoꝛ uemēd me
mut ‖ Istud cātīcū nō fuit nātīm
ne mortibꝰ q· ipi nūq· ossē
tat deū ꝑ· Petrū actuale ⁊ tbi
tut oīs q· deū ꝑ· pmū mortua
offendisti adeō ⁊ nātīm q· me
ꝛ nūdū saluā potis ⁊ ꝓcē ⁊
ei esto vñ cōcidisti· ⁊ age
pmay ⁊ ꝑ· opā fut· sīmaūt ue
no ꝛ ⁊ mouebo cū de labꝛ tuū
de loco ⁊ pmay egeis ꝑ· cū dela
bꝛū· acūpe aūay ⁊ dꝛ· pōrīe luū
vtuū hꝛ de loco mouebꝛ qđ de
ingno celoꝛ ad qđ ē ata ē· ꝓ pgām
abiit ‖ Tertiū cātīcū ē amoꝝ·
qđ cātat deuoī deo fruēt̄ ꝛ col
bū ꝓpd hdz mūd habūda
ē ⁊ ad sāpla dōa tes ⁊ gmouēs
dos metipos ꝺ psalis ymnis ⁊ cāti
ns spūalibꝰ· ꝺ gīa cātātes in
cordibꝰ vris deo cātīcū spūale
Cantīcū uel amois ⁊ ⁊ pūē de
uotionis qđ ssē nr̄ deo ūnit ⁊ qui

istud mūdī decātāē dꝛ ihsū bīd ꝓpd
⁊ corde suo· ⁊ eccl̄m· ⁊ cogitꝛ de cāta
te ꝓpd quid ont hoī ⁊ hº q· ꝑ hoiez
imūdū ueīt ⁊ nūtat gmodo ⁊ i
ꝑcia ꝑ̄ aupt̄ē ⁊ labōēs ⁊ tādē
mortē sustinuit· Cī hº oīa bñ cogi
tāē uolt uīrgꝛ ⁊ flāmabī ad dei
amoꝛē ⁊ ad deuocōē dei Cantī
vij· ꝓcē me ut sigīculū supꝰ cor
tuū q· fortis ⁊ ut mors dilcō tua
sigīculū mēt· sit sigillū qui sigil
lū poī sīp̄ certa impēmt rē fidē
tudinē sūd hic passio ꝓpd ⁊ eiꝰ
dilcī posita sīp̄ cor hoīs· exama
rītudīē passionis· amaritū· ⁊ qđ
dulcedīē dilcōis ⁊ elbat· ‖ tang hoī
pātz hō facē ⁊ mala omotolle ⁊
cogitāē ⁊ q· ꝑ ipīg amōē passus est·
Cantī ij· ‖ fasciculꝰ mꝛre dilcī mei
mihi mīē oberit mea ⁊ corde meo
gmoābī q· d· Cogitū de ꝓpd passiōe
⁊ id magnā amaritudīē hesū ⁊
corde ihē botrus cypri dilcī mei
mihi ⁊ vineis engaddi ꝑ vīneā en
gaddi asspe mīlēs fūēd passiōis
engaddi mīt ꝑtā sonis edi ⁊ hic pas
sione dñi edi ⁊ patores loti sup nu
dū botrū cypri ad dulcē fuit ozi sit
dilcō ꝓpd qđ ont ⁊ passiōe utilis
bis o hoī istud cātīcū decātāē ⁊ māz
laudādi ihē· cogita de dei bñficiis
⁊ tutiēs sufficīt māz laudis ꝙ sa ꝙ
hauiētis aqs ī gaudio de fontibus
saluatoīs· ⁊ dicēs ī 14 die ꝙsitum
dnō ⁊ tuōte nōī eiꝰ Cantate dnō
gnī magnifice fet ānūciate hoī ⁊ vni
uersa tīa ‖ istud cātīcū dēs uīgīt cā
tāē· q· nūq· dēs ab amōē dei cessāē
ꝓpt̄ Cantabo dnō d vita mea psal
lā deo meo q· ꝑ dui fuēo ⁊ ordū
sit eī eloqū meū ego uēo delectabor
ī dnō ‖ Istud cātīcū cātauerūt mortēs
apē gnī passi sut q· ꝝ nō cāta
uerūt olīm vnde comī ecclēsia

In circumcisione dñi sermo

Grandz nob est hodie ihesu quod vocatur z ab angelo priusq̃ in utero concipet[ur] ihs
vocat[us] est ihs q̃ saluū populū suū a peccatis eor[um] ut ait ap[osto]l[us] Ihesus
dicit[ur] q̃ salutē siue curā uel medicinā sonat. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ medicus. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ saluator. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ redemptor. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ liberator. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ pastor. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ doctor. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ sacerdos. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ rex. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ pontifex. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ deus. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ homo. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ agnus. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ leo. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ vermis. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ unicornis. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ pelicanus. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ aquila. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ fenix. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ columba. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ gallina. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ ouis. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ agnus. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ hostia. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ victima. Ihesus ergo
dicit[ur] q̃ sacrificium. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ holocaustum.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ thymiama. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ mirra.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ aloe. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ cassia.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ balsamum. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ oleum.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ vinum. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ lac.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ mel. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ panis.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ caro. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ sanguis.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ aqua. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ ignis.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ spiritus. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ ventus.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ nubes. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ nix.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ grando. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ glacies.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ frigus. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ calor.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ ros. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ pluvia.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ tempestas. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ serenitas.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ lux. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ tenebrae.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ dies. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ nox.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ hora. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ momentum.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ tempus. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ aeternitas.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ omnipotens. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ omnia.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ nihil. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ ens.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ non ens. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ substantia.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ accidens. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ materia.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ forma. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ genus.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ species. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ differentia.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ proprium. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ accidens.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ definitio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ descriptio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ divisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ partitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.
Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubdivisio. Ihesus ergo dicit[ur] q̃ subsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubsubpartitio.

tuō ihesus nr ꝙ ꝺ̄ete hostiū i petiꝺ
fet qñ ꝑdicādo mādauit tonsurados
demões fugat ꝛ qñ aplis ꝑdare fugꝫ
eos debit / tūc ne ꝛ destruxisu eos ꝓdi
dit · qñ destrederut ad ipsos ꝛ pōs
liberius plenarie eos fugat / Volumꝰ
oīs si quis te ꝑpugnet clama ad ꝙm
ꝛ dic iudica dñe nocentes me ꝛ pug
ꝑpugnantes apprehende arma ꝛ scutū sūr
me ꝛ exurge ꝛ adiutorium mihi / ꝛ ad
ꝓmissiōis duxisti qñ bñficiū meū de
ꝛ celo fm multa dispsuit / luc. 11°
ego disposuit oīs sit dispositū mihi pat
regnū qđ · dixit p̄ me ꝙ dispositū
mihi fm excellentia meritoꝝ excellentissi
mū primū ꝛ celsū dixit e ſumpsit fm
ducis tez militoꝝ · ducis tate imbuit p
miam / Apoc vij / tate ego uocabit to
ꝛ meos mea / meritū ꝛ bñficiū dabit
him multa sua / dixit ꝙ p̄ qñ nomē
huius puer iuste uōtiꝫ ihs pp offeruit
ihs ductoꝝ / ꝛ deō scripta dest but
nobis ihesu doctore cum ſ ihesu fi
lud syrach ꝙ opposuit extra strictū sit
dicit ihesus ꝛ plogo sup libros salo
monis ut ihm / ſm ihs doctorē possim
huit mr ihs De ipo n · dr / ohelusij°
filij syon ꝛ populum istum ꝛ exulta
te ꝛ dnō deo vro ꝙ dedit uob doctō
rē iustū tate ꝙ bonū hꝫ ꝙ no pudi
pudica ut ꝙdā no crudelacrōs ut
loytā · nr ortū obozat ut rethoricꝫ
stitate mozi ut ꝙmūs doctoꝝ doc
huit ꝙ puer offeruit illud doctorē ꝛ
nō ꝙ ie ihs ꝓpuc tā ꝙdā hom
Doctus / ꝛ docuit ꝑtates pmaz age
bat · v · lo trades quū ad dnm ꝛ
dissēdās de die ꝛ die subito n · uelit
ire ih ꝛ in tpe vindēte dixit dū
te tate ꝙ utilius doctrina ꝓcedꝫ ꝑ
ratoibꝰ ut pmaz agat ne peant
un dr tat · ij° si pmaz nō egerimus
tuderimꝰ ꝛ manꝰ dñi ꝛ nō
ꝺ manꝰ dñi ꝛ homi / stud ide do
cuit nr ihs ꝓtoibꝰ dyt · A · pmaz
agite appropiabit n · pegrinꝰ roboz
dyxit unū sāz doctrinā quā dab
dixisse solent appbāt tūc ihs
ihs pmaz qua docuit ypha ꝛ
pz ꝛ maia magne ad pedes eiꝰ
ꝓcubere ꝛ petro post exurgere
gatione flente ꝛ late ne ꝛ portas
petite dyxit deo o pater sanctis
nā illud pop̄i age primaz ꝛ iuenies
omn patroz vernā / Nūqd tu pluꝝ
pter quā misisti ꝙ maiā magna
ꝺ dixit mihi ꝙ septē demones
huic · ꝛ fm ſ hectoriū / ꝛ misit
ciꝰ pte fuit ꝙ p̄ mitte me vadam
ad nō alio nōe ꝙ ꝛ tate appella
bāt / Nūqd magis petrū ipā
q̄ ꝺ dnm negauit / Nūqd mihi
bes de ꝛ ꝙ lata ꝙ ꝛ tulerit pūcto
vite sue primaz egit ꝛ premiū p
meruit · ꝛ ꝛ petrus ſ ꝙ ihesū qua alie
das nūqd despicabis / ꝛ deō dona
ut penitentes a peccatis abstinēt ꝛ
nobis / fili p̄cepti ne adsis inter
ꝛ De ostium ut ꝙ dimittat
ꝙ a facie columbi fuge pter. vi
tissimū hoc ꝛ petentibꝰ ut ſ pcta
pter depulsat ꝙ fuerūt pcta
ames / Illud ide docuit nr ihs
qui mihi ꝛ adulto deprehē
lo / vade ꝛ applica noli pertimē
scere docuit beat tate tāt ꝙ
deū ꝛ adipimū tā ꝛ ex tm
de vita tua diligit deū ꝛ duo
ra illud ꝛ salute tua tate dilige
ad deū tē ꝛ de dilect pximū de
at diligit ſ ſic ſi ꝛ dis ipse
mud sibi / Illud ide docuit ihs
at ꝛ / Iuuenē quē ꝛ abeo aliq̄ ꝛ illi ihesus
dixit magnū dilexit ait illi ihesus
diliges dnm deū tuū ex toto corde
tuo ꝛ tō aiā tua ex toto ꝛ primū ꝛ
mud mādatū / ꝛ mādatū huius ſile ꝛ
liges proximū tuū sic te ipm · hoc
mādatū lex pendet ꝛ appha ꝺ
ꝙ bus ꝛ utilius doctrina ꝛ si nō po

rtatem meam. Et p̄ plo orat̄ minuit
id plus minuerat̄ q̄ moysen et
aaron. Et ignis de celo veniēs vastat
et plin̄ stans aaron et ignis de ce
lo veniēs me mortuos et vnos p̄ plo
deprecatē et cessat plaga. Ubi tale effi
catie fuit oīo aaron pōtifis ꝑte
putas efficacie et oīo p̄ pontifice
ihū. n. dīc. Iohīs xvi. Cū tibi ago pr̄
dñm audisti me ego. Sciebā q̄ sep
audis me. Ubi p̄ dauduit p̄tes sa
lij gentis. Hīa nō audiet eū p̄tes no
strū et celo. Ergo n. ihū filius dī offi
cium sacerdotis. Hō q̄ orat p̄ nobis m
celis. Hebr. vij. Ihesus semp manet hz sa
cerdociū vn̄m et saluat. Unde et ꝑfecte p̄t
orat̄ de ꝑsemet ipm ad deū semp
veniēs ad me pellādū p̄ nob. Ne
li q̄ putet desperāt q̄ctuo tales pō
tifex p̄ te orat. Ubi q̄ p̄fecit. Spūs nō
desperet q̄ aduocatū habem̄ apud patrē
ihūm xp̄m iustū. Et ipe est ꝓpiciatio p̄
pctis nris hī. Iohī. i. Non solū p̄ nris
sed etiā p̄ totius mūdi. Unde p̄ q̄ us
que uōtidie non ego ihesus q̄ hui⁹ offi
cium ihūd pontificis. Ego desinā nob
scripturā ihūm saluatorē. Ad tytū i.
Deus hūmo. Et oī acceptatōe dignū
q̄ p̄ nos ihs venit. Unde mūdū patēs
saluos fecit hīz. Puer te. Q̄ hodie p̄
salute mūdi sanguīne suū fundē
cepit hīz. Et vē saluator mūdi. Q̄z nō
p̄ hūc ihesum saluat hoiēz a tribus
s. a peccāt fecdite. a demonū ptāte
et ab oīb⁹ talā. Unde p̄mū fuit
pctā relaxando. Secūm fuit. Diabolū
triūphādo. Tertiū fuit. Eternā coronā
donando. Hinc dīc. Q̄z ipe saluū faciet
populū suū ab pctis eoꝝ. Et hoc. Ipe rastigat nos p̄
iniquitatē nrāz ipe etiā saluabit
nos p̄ miāz suā. Q̄ minuras si
dns rastigat te cū h⁹ fuit p̄ patre
tua si bonꝰ es rastigat te ego pctis
q̄ gemisti ne pūcaris in purgatorio
Ubi malus rastigat te ut cogitas
etnā pena et pmiz agrās ne tet
nū puniāris. Pater miserēz
es oīo ego te. Oppos mete sue
ne ego tui et corpe desiderat hīz
medicū ut saneſ. Et tu mise hō
nō tuāb medicū aīe tue q̄pm
ut saneſ. Et aīa est vīa hō. mi qua
nesis pitulosū statū aīe pāt.
nō mīt⁹ bīficia dei. Febris
hui⁹ mūdi abulas. Dē. Ne sequat
neq; intelligat. Et rebus ambulat
neq; intelligit. Et aīa ambulat
q̄z salvator mūdi redigit de
medicā q̄ hō. q̄fect de sanguīne
q̄ hodie p̄ te fudit. Mūdā nō
eius q̄ hodie ꝓpositū fuit. Et quo
saluabeis dicti. Et nō aliud nō
sub celo datū hoibus. Et optat
nos saluos fīj dei. Dē. Et bñdic
tū nō maiestatē fīj et ꝓpiciat
et rōplebit maiestate eius oīb⁹ tribꝰ
fiat fiat. Ro saluat nos a dāno
mūd ptāte. Dē. Saluabit eos de
manu edicēd. Ire n. de manu inimi
ci. i. diabi. Iste hostis tūd fortē hui⁹
mūdi q̄ ihūm. Et p̄ aduētū q̄ mitto
supauit. Hāc manū tīmuit ꝑdā
cūd dicit. Ne ueniat mī pes superbie
et manꝰ pctōris nō moueāt me
i. pugnacio diabi nō moueāt
me. Et ad pārā et alio loco. Ecce
a framea dei aīaz meā et de ma
nu canis unicā meā. Et
hāc oīo audiuit pōs et accepit
baculū crucis et ꝓtulit hui⁹ tēpe
i. diabi et amouit eū ab hoiē sic
ꝑfigurātē. Ꝙ. ꝑ. Ꝙ. in pugna
Dauid et golie. Dicit. n. golias
mihi ego tales sicut tu venis ad
me baculo. Istud potuit dicē dia
bolꝰ ad pīm mēbē pendēte qui
ꝑfigēbat ꝑ dauid. Et. n. dauid

In ephia dñi sermo

Mitrates domus ierunt
puer ad mrem eius q pre-
tes adduxerunt eum et aptus
thesaur sius obtulerut
ei munera aurū thus et mr
ram hat ij Ne aduertes q
quia ꝑ hoies veritat hoīs
bus ignota esse deus populis hodie
manifestat. in hoc natalitiis sue
primitibus passis. hodie diuinis

ribus ut ostenderet se ꝑ hoc uenisse in
mundū ut diuites et pauperes reduceret
ad regnū celoꝝ hō q in hijs verbis p
missis septē utilitates adducta popi
dei subdit q ꝑ popm si quidē celū re
cepta deo dr mitrates domus de
us manifesta ideo dr ierunt
puer ista dei mitigat ideo dicit
puer deus rex hoīs hitate dign deo
dr ad maia mre eius humanitas
amplia deo dr prudentes cultu
dei multiplia deo dr adorauerut
eum audacia pulsat deo dr apti
thesaur sui obtulerut ei aurū et thus
et mrā dñs dicit q ꝑ popm celū
recepta et studiū dnūt ad dr mitrates
domus hoc q domus ia erat apta in
q et mitra ꝓtulit signū q ꝑ popm
celestis domus dauid et regni celestis
apti debut ysa lx dabo claue
domus dauid et regni celestis sup
humerū eius sp mre apiet am popi ad
uetū celū clausū fuit qui primog
ptū pdā uta q nullo mitrate po
teat mysteriū ueri fuit aptus uta q
oēs ad eum descenderut ysa lx dilla
tauit aūt cor suū mysteriū et mirabile ꝑte
uta ut deprauatos recipiet et aperit
os sui et quotidie hoīe ꝑte ihū hmbid
ut sros recipiet absq illo termino qui dies
recepit deos seq et descendut portes
eius et plus eius sublia gressus
ad eū hoc q fons est veritat ppe et
destruxit tumbū aperit celū uta q
domus nullo sēs ad mysteriū descendet
nisi portis sine impedimento ad celū
ascendz deo dr aperiet q no clet
quis claudat deo dr prophete vidi et
ecce hostiū apt in celo et uox pma
quā audiui tui tube loquēt mecū
ascende huc ostendā tibi q oportet fieri
post hec ostiū apt in celo et statim mirabilis
deo dr ascende et q plus ꝑ flagel
lū dei appelleis ut mihi luce nono
exoi cito in plateas et vicos ciuitatis

et pauper ac debiles cecos et claudos introduc huc Et sic quidquas et sic pes et expelle intrinsecus ut impleat domus mea Curre quo quidquid vult esse quidquid est quidquid fuerit mutatis si negligis puerum introire non potes quem desiderio videre cupis Hic enim duobus aut tribus Et quia erat introitus cum eo ad nuptias et clausa est ianua Hoc propterea propinquo Dei manifestatum est nunc cum eo inuenerunt ait propheta adiutum Dei absconditus est Ita de illo Vere tu es Deus absconditus Deus Israhel Quem natura non potuit Cant iii In lectulo meo per noctes quem diligit anima mea quesiui et non inuenit Nota quidquid natura non potuit quod se absconderat ab hominibus qui in tenebris ambulabat et ipse a deo per quem omnia facta sunt nunc ad Deum inuenit per quem apparuit quod saluator noster omnibus eruditis nobis ut abnegantes impietatem et seculi desideria sobrie et iuste et pie viuamus et beatam spem et aduentum dei magni glorie ipsius qui venturus est iudicare Quid quod sequebatur de pueri Quem magna habitatoribus regionis umbre mortis lux orta est eis Nunc signum natiuitatis lux egressa fuisset pastoribus et stella apparuit magis et ipse Deus appetitus Gaudete in Domino semper iterum dico gaudete Quem nondum habebant gaudere quem magis quem appetere et querere quod quidquid est Quesite dominum dum inueniri potest inuocate eum dum appetitus Tertio propter nativitatem dei nunc quidquid est Quod nondum mutatus est et sine ea tam aduentum propter iam factum est Quem nondum habebant quidquid ut nullius eum placitum poterat quidquid quod appetitus et clamat ad eos nunc determinatus est nobis a quo redemptus nunc tuum a gnatione quod nunc in tuo die te hodie quod propter illud velis placari et ne videatur hoc

dixisse desperando subiungit propterea tradidisti Deus tu quisquis ab ira tua ut nusquam nos et populus tua letetur inter quod nunc tibi ab ira tua et quod quidquid puer iesus venit Quod nondum quidquid prius placuit iste et puer de quo dicit propheta prius dicit quia puer meus propter electi dilectus meus in quo bene placuit aute mee qui iam quidquid fuit dies presidet et primus primitus est populus et paradisus propter quod populus et nunc dilectus Siluano per totum mundum delet Siluanus per de nusquam quod tot millibus annorum tiguit dilectus suus et lumbo tui mater est dominus quod hodie nunc quidquid accedat ad eum Cum Cuius filius audiebat voces et labra dabat uisus et sonitus huiusmodi motus est fuisset et mugientes et petentes quod pauore ysi loqui te nos placata et audire mus te nos loqui dominus ne forte rhoziam et animo apparuit et spe pul ut oculi secum ad eum accedat quod quidquid nunc quidquid inuenerunt nunc quidquid nondum pueri prius accedite ad eum et illuminamini et facies vestre non confundentur Digitus ipse hodie quod nondum dicitur ipse mutatus est eum nunc mutatus est eum quidquid est deus eum hodie habitat quidquid quidquid est tabernaculum dei cum hominibus et habitabit cum eis quidquid effabile beneficium tollatur et nobis per propter videlicet quidquid est quidquid vult nobiscum ideo non propter nobiscum et emanuel quod interpretatur nobiscum deus cum propter adiutum tuum quidquid est mundus est cum propter quidquid erunt rozda homini quidquid deus habet non poterat ni duale pauset tale non poterat ni duale pauset sit quod tuum est Deus non vult habet rozde quod cum et ignatius propter Capit i In malum lapidatus est sepius non mutabit et quatuor non habet

tempore de subito patris operis eius
de simplici effugiet scilicet et aufert
se a cogitacionibus que sunt sine intel
lectu quis scilicet quod inquinatus sit mun
dus aut adventu spiritus sancti delevit et destru
xit eam diluvium Gen vi° omnis caro
corruperat viam suam et dixit dominus ad
noe penitet me fecisse carnis penitet
enim me repleta est terra iniquitate
eorum et ego disperdam eos de terra
Et quia post diluvium dicit propheta
Corrupti sunt et abhominabiles facti
sunt in voluntatibus suis non est qui faciat
bonum Postquam autem spiritus venit inmun
dum et sanguis fuit suum fundit in cru
ce lavit corda nostra a peccatis in eternum
la veniet Epistola ad ephesios
In quo omnis edificacio constructa crescit
in templum sanctum in domino in quo et vos
edificamini in habitaculum dei in spiritu
sancto Et iterum per sanguinem proprium per
spiritum sanctum semetipsum obtulit in
maculatum deo emundavit
conscienciam nostram ab operibus mortuis
peccatis ad serviendum deo viventi
Heu multi adhuc abiciunt deum ne
habitet in cordibus eorum qui corda in bap
tismo mundata a peccatis inquinant
Tales abiciet a suo habitaculo in die
iudicii cum dicet eis Discedite a me
maledicti in ignem eternum Matthei xxv
Tres magi deum in cordibus habu
erunt ideo puerum istum quesierunt et
invenerunt Si tu vis puerum Ihesum
invenire non in stabulo sed in celo cum
matre sua invenies munda te ut in
te habitet et cum dicere invenies puerum
Qui me invenerit inveniet vitam et
hauriet salutem a domino Cuius propter
primum humilitas applicatur et invenitur
cum deo et apprehendetur Estote ergo humi
litas comprehendere enim puerum adhuc va
giente Nam humilis erat puer
humilis mater humilis ioseph humiles pa

storum et ideo superbia non habuit in
superbus herodes illum non peruenit sed humi
les reges et superbum herodem non cura
verunt sed cum humilitate humiles Ihesum
quesierunt Reges sicut eorum cordibus sug
gebat quod apostolum petrum comprehen
dit humilitatem insinuate quod sup
bis deus resistit humilibus autem
dat graciam humiliamini igitur sub pote
nti manu dei ut vos exaltet in die
visitacionis Dum adventum magi dei
studium superbie in quo studio diaboli
magistri esse ipse qui superbia invenerat
in celo et per eam eiectus fuerat postmo
dum proposuerat primis parentibus et per ea
eos primo totum genus humanum perdidit
Ecclesiastici x Inicium superbie omnis apostatare
a deo quia ab eo qui fecit eum recessit
cor eius quia inicium omnis peccati est superbia
Pauci vero invenerunt humilitatem Matthei
Discite a me quia mitis sum et humi
lis corde et invenietis requiem animabus vestris
Audi o homo qui sunt stole in hoc mundo
scilicet Christi in qua dote humilitas et diaboli
in qua dote superbia Si mansueris
in stolis Christi et fueris humilitate sal
vus eris Si in stolis diaboli destitutus su
perbia dampnaberis quia omnis qui se exal
tat humiliabitur Luce 16 Ecce stola Christi per
multa terrarum spacia quesierunt reges
et cum invenissent eam viderent magistrum
puerum in faciem ceciderunt quod dicitur Ubi
est qui natus est rex Iudeorum
cupimus humilitatem discere volumus Iaco
coram te procidamus Et Christus propter
cultum dei in templum intravit invenitur cum
deo adorauerunt eum Ysaie lx Ado
rabunt vestigia pedum tuorum omnes
qui detrahebant tibi Et ecce gentes prius
colebant diabolum id est detrahebant modo
adorant deum Dum Christum adventu pau
ci coluerunt deum multi coluerunt ido
la Ro. i. Commutaverunt veritatem dei in
mendacium in honore meum perdiderunt

fedes d agustia z ꝑt dya[lu] q̃ sedz
i agustia dr̃ptiois ¶ste ꝑmos
pentes dupit raptios q̃m cos ad
ꝓm ꝓpit tue tira egipti i
hat yadua z amicta pallio vi
ostate sc̃i pastor pallui sotz ec
mudi z vale sic ha[bet] q̃ am ꝑ
ꝓm e stra victosa z miserta
add q̃ fcasti veste inocẽe ab
uasti z veste mudi dicie assupsisti
ꝑ quid totid ge[n]s yadnid macula
ti ¶ dea pallio vesti q̃uez dutes q̃
ꝓm addiale got yis ad q̃s si mor
tuus fuit mdi fracid dei videbit
¶ stud pallui ablue did d fonte
dapti[sm]i ¶ Ges lauit d vios sto
le sua z d sanguine ue palui suu
le lauit i vic strola i q̃ciaz z ꝑ
ꝓmaz btuosa ea mudat a pais
q̃ lauit t sanguine ue palui suu.
q̃ bapmo ymde efficacia a passi
one xpi emunda[t] ab oi grali rubea
qua n̄ ꝑt corpo xpi d a q̃ te cula
¶ tuus e migrauit sangs de
ꝓtois mise ho sanguine tota sunt
btd agnes ꝑ q̃ ipa dpit sangs
eis ortũt gtelas meas ¶ Ecce d
z palui castis voluptat[is] Judith
i legi[t] q̃ zisara d gssus tabnacu
lui iahel opto z ab eo palio cui q̃
sistuet debit lac ad bibẽdu qd cui
bibissi obdormuit. t[un]c iahel clauu
ꝑ tpe eig tꝛnsfixo[t] z occidit zisara
mi[n]ꝑta[t] exclusio gaudij ꝑt duaz
ꝓcatio q̃ a gaudio celi exclusa est
iahel mi[n]ꝑta[t] quod ꝑt crane q̃
aiul judgi[t] ¶ tue sisara dg di[t] tab
¶ stud iahel q̃m aiul castra ossentit
castris i uolui[t]. tue iahel lac sitienti
ministrat q̃m aiul i tepta de posite
dulcedine delatoris offt tue sisa
rabit q̃m pam ꝓfi[t] ¶ tue obdormit
q̃ i pedi manz z deleti[t] ¶ tue uero clauu
ꝑ tpa trꝛnsfigit q otcidit q̃m aiaz ꝓtis
benet mfir̃ta d ꝓtis usq ad morte
¶ tue q̃tid malui mo fuit ꝓmo blãde
allicit yltio crudelit occidit ¶ d
patrem q̃ facies aditz q̃ difficiles qui
tolues q̃m n̄ suggestis pugnis suggesti
tis ꝓdigis ¶ uoli o ho ad tabnaculu
castis q̃ fugẽ noli opuit pallio tab
naculi voluptat[is] ne i aiul occidat
valde notandz i pallui z idz ꝓcie
did ¶ z le[gi] ¶ Gen. 39 de ioseph q̃m
mili[a] expulse dissi egipciam z ad patrẽ
ei[us] uelit ire ꝓiecto palio fugit ¶ sup
si mili[a] te rabie pugnet rimq pallui
voluꝑtis grane macerando z fuge patrẽ
vitando ¶ Ita ¶ Dñi a fue rubri fuge
patrem occidendo ¶ but q̃m ab hac vgie
qua cui uuelit ducis z potes ad q̃s m
lud duke velit. milia b[ea]e ei offerendo
z pluia q̃mittendo. ¶ ego q̃ rubri cui
fugies dixi. Dissi a me pabulu mor
tis q̃ ia ab ego amatꝫ ꝓiecta sid.
q̃ loge te melior t grie z dignitate de
po logic[a] de q̃ subdi. ¶ tuq pulchtu
dme sol z luna mirabi[tur] tui angeli sui
ut tuq opes nulq̃ deficiut tuq dicie
nudq̃ e[st] tui. q odet mortui ruinis
tui. q tactu ꝙfoꝛnit. ¶ Sm̃i q̃ cui ama
ues castra sui cui tegeto muda sui.
cui accepto ego sum ¶ z palui
mudame uoluptat[is]. ¶ de ho legi[t] iosue
vii ¶ Achor de iherico abstulit pal
lui coloreu z ꝓ ho a iosue d valle
lapidatꝫ z ar oia q̃ ad eu ꝓtinebat ig
ne q̃busta sui ¶ hostio mi[n]ꝑta[t] luna
z ꝑt mudu q̃ vaia[t] adstare luce ¶ achor
mi[n]ꝑta[t] pusio z ꝑt portorie puse age
re. ¶ tue achor furat[us] palui de iheri
cho q̃m prius abscondit z se[d] vam rez
mudi. ¶ his uero a iosue i ꝓ dapna
bi[tur] i valle i sim z cuncta q̃ igne cbu
re[n]t q. tor z aia d mfino ardebit
¶ stud pallui valde notz ho d ideo
z abiciendu ¶ but ꝓfugatu e ¶ Ite ii
legi[t] cui elias rapet[us] ꝑ currigneu

¶ relíq abiecit pallíu suu. ¶ Curr̃ igne
ubi ꝑt strãz vitã ꝑ quã hõ ad relíq
festinat q̃ q̃ ad rẽm ígneu ¶ stram
vitã assumpta fuit oz ẽm abiecit pal
líu mundãe vanitat vt possit
dicẽ cũ apl̃o philz. ꝑ xpm oia
detrimẽtu pasi ¶ arbitror ut stram
ut xpm lucrifaciã ¶ sta fẽt strã ag
nes cũ cũ ꝓfecto sẽ offerret pri
mo sibi oĩmeta ¶ lapides ꝓiectos
ꝑmisit ad dirutas domos pos
sessiões fabrias ¶ oẽs mundi diuitias.
Ab ea sit q̃ dñs strãm sua rẽpudiata
detrimẽtu ꝓpter xpm ostẽdit. Ita
mitr̃ tractat de q̃ dñs ¶ ait q̃ desiderio
ꝓpãs tuo ne ¶ ꝓcedat ꝑ tuo pallio.
Ihesu ꝓpãs ¶ q̃ poterat ¶ pacẽ ꝑt
tot horis ¶ q̃ dñs ẽ ẽtus ꝑ ꝑ nesci
at aiã ¶ suã tot ꝺz ¶ uolui iacintino
pallio ¶ talẽ q̃ frẽ horas celestes q̃
color iacintin̄ cẽlis celesti tẽlat ¶ suã
palliu vẽst ¶ cũ vestẽ nuptialis sẽ
q̃ nullã quemã pt ad celestes nupti
as ¶ suã ꝓpabola dñs ait. ¶ rex
quida fecit nuptias filio suo ad q̃s
multos vocauit ¶ cũ intrasset ut videt
sil distubetes ingressi sunt ibi horiẽ nõ hñs
tẽ uestẽ nuptialẽ ¶ dixit ad eũ Amĩ
ce ad q̃ ingressꝰ nõ hñs uestẽ nuptialẽ
q̃ obmutuit. Tũc dixit ministris ligate
ei manꝰ ¶ pedes ¶ mittite eũ ad te
bras cotidianas ¶ ego iste ꝑ celestẽ qui
nuptias fẽt filio suo q̃m eũ ¶ regnũ
misit ad has nuptias multos vocauit
q̃ ꝓducatores suos oẽs vocauit ut in xp̃o
credẽtes. tuã ad nuptias vt discubẽ
tes videat ingrat. q̃m nequiter. uñ
q̃q̃ ẽlis vita ei⁹ fuit q̃drãta ut
quãtus ad nuptias ingressꝰ mereat
te nuptiali ꝑ ¶ fidẽ sine caritate huius
sẽ videãt. illud ligat manꝰ ¶ pedes
¶ abla ꝑtate libẽa expandi ¶ effugie
di ꝑiurat ¶ tẽbras ¶ stridẽs hãt uesti
bta agnes huius ẽdi ad celestes
nuptias uenẽ ꝑmeruit uti de
ea ꝑ dñi ¶ apoc ¶ ueneũt nup
tie agni ¶ uxor eius ꝑparauit se ¶
datũ ¶ ei ut cooperiat se bissino fulgẽ
dido ¶ cãdido. bissinꝰ ꝑ enim
dia ¶ cãdida. iustificationes sanctorũ
q̃ oĩa fuit bñ agnes ¶ ita ad
celestes nupcias ẽt ꝑducta
bñ legit de ea q̃ cũ ¶ pig. iudex ꝑ
rexisset ea duci ad lupanar ¶ ipe
¶ ẽ ssa esse lorid. mitra lupanar
eam. Cuius ¶ oratõe ꝑtrasse aiunt
ãm oculos eius vestis candidissima
quã applicita mduit ¶ dixit dñe
ꝑ ago dñe deꝰ q̃ me ¶ mũdãe
lacte tuae ꝓpulsis vestẽ hãt mi
gã ꝓcepisti. ¶ q̃ n. cãdida uestis
tractat. decorata fuit mitra signũ
fuit. ut ꝺsignũ huius candidissi
te cõtẽt. Gothi ¶ suã palliu tulit
¶ extẽdit ¶ ad ꝓmissa q̃ hõ ꝺs
tus dñs subuenit ¶ pit ¶ pi
tus ¶ luth iii ¶ ecce se ad pedes
eius ¶ clamat. copiãe palliu tuũ
sup famulã tuã q̃ egenus ¶ mi
sera ¶ defecta ¶ ẽt pauper ¶
q̃ defrudat ¶ rebus. boos mihi
¶ q̃ ¶ robur ¶ ẽt diuite ¶ ditet
dicitur q̃ fiet. Tũc n. luth ꝓ
se ad pedes boos. petes ut suge ad
palliu copiãdat q̃ pauper itaq̃
ad ramũ diuitis iacẽs ꝑpetit ut
ei eo talẽ ꝓueniat ¶ eo ¶ pal
li ẽtne felicitatis ysa 12 de ¶ pos
na xpi ¶ sup dñs me q̃ unxit
me ad annũtiãdũ mansuetis
misit me. ¶ sẽ ut darẽ eis co
ronã ꝑ cinẽ oleũ gaudii ꝓ mœrꝰ
¶ palliũ laudis ꝑ spũ meroris
audi o ꝓxime noli timere si fuisti
ꝓpe ¶ luxuriate ¶ celo erãs ¶ mag
nificate. q̃ dabit tibi corona celestis q̃

In conuersione sci pauli ℣o

Postq̃ nutristi me ego primaz
et pgq̃ ondisti mi ꝓuisti
fernit meu. afusus su et
eruibus ℣ ppxl dxit hoc
q̃ quisto scō paulo q̃ dns de re
uoluit ad primaz ꝺeo pdicē
scō paulo ubu apostlo deo. de
uo. ꝓfectō gratie legendo ℟ dom
ꝺo ubis ꝑmissis tanqᵈ tria
fuerut reputat et quisto bto
pauli et specialiꝰ fuit i quisione
multis patrō ℣ mud z dei uōno
ne luis celestis roborata et m
pauli ad fidē ꝓfectus ℣ mudus pa

q̃ nutristi me ꝓuocando ego primaz et
ibi et pgq̃ ondisti mi ꝓ lumē ꝓui
si fern meu ꝓ uoluptate q̃az abiti
endo dett ℣ tremeb at stupens
dixit. dns q̃ me vis fac. q. d. atte
nq̃ scripta ꝓ q̃az uoluntate delectꝰ
segr̃ tuꝺ z ℣ ibi afflictꝰ su et eruibu
q̃ fuit qñ rediit mitrd ℟ het
ta fuit et quisto patrō q̃ dns ꝺmo
ad primaz uōt. ꝺe mēte illuminꝺ z
ꝓfitent et ad ueritate fidei ꝺuc. ℣ ꝺ
q̃az fuit et ꝺuabet hoc quisto pri
mu z dire clemēcie immēsitas.
tum et dire iustic̃ sanctitas z mi ful
gor ℟ uirtus ℣ nd z pnt misēcie
multitudinis q̃ z mirabis dignitas
℣ Primu mq̃ z diuine clemēcie im
mēsitas ℟ ioh̃is in canonic ad
Dnm deu tm qꝺ ministros et be
nigne z pacis. ꝺmitte me q̃ꝑ
tabulis ꝓ malicie ℣ patet ꝺ
fide et hinc habet q̃ clemēs sit deꝰ
q̃ute ad deu et quales q̃az ℟ hoc
n. benigne z pnēs ad primaz
vond misericors ꝓta ꝺmittēdo
pacē no stud ꝺ de ꝓbis ut
dicat ꝺ multe mne ve pertinte
ad afflictā pstnā ꝓpitio ℟ sta
bilis ꝓ malicia ℟ permitti mi deꝰ
pg reuelationē maiore gratiaz q̃
ad hui uel. oferendo. ℟ ute benigne
fuit ꝺ scō paulo. q̃ no mitis solu
z ꝓtin ad primaz uenit ꝺal. i. cū
at placuit ei q̃ me segregauit ex ute
ro matꝝ mee. et uocauit ꝑ suā gratiaz
ut reuelaret filiū suū in me. ℣ no
no acquieui carni et sanguini fuit ei
misericors q̃ tm ad eū ꝺe q̃ primo
ei dimisit. i. cū ℟ fidelis sermo et
ꝺ acceptōe dignus q̃ ꝑ ihm venit
in hunc mundū ꝓ ores saluos facē
quoꝝ primꝰ ego sum et maz q̃ seruꝰ
sum fuit end pacies q̃ nem tm pa
tet ꝺ coprehdit cum ut lapidarēt. b.
stephanū paulꝰ custodiebat vesti
menta lapidantiū et erat q̃ sentiens

neā eiꝰ post ad duastrabat ecclīas p
domos mittēs uiros ac mulīes trahe
bat ī custodiā. Dēmonī saulo spīrīs
minaz ī rēdis ī dixīt dñs assistit
ad principē sacerdotū ī petijt ab
eo epīlas ī damasci ad synago
gas ut si qs inuenīret uiros huius
uie ac mulīes ligatos ducēt in
hierlm. Considēs pacīā dei q saul
lo tā grauē ī se q ecclīe sue sauci
tā diu pepcit. ī mādē eid ī uia
essē ī dīpositio pfandi p tōtā suā
mābulā ēt quēlīt ī fuit mīsus
mīte mūe gētī pond post gressuz
tuū Dilexit ac si mdū pcessū Act
ix Vas electōis mihi ē iste ut portet
nomē meū cora gētibus ī regibus ī filiis
israhel ī fuit ēt pstantibus suis
malicia ihū maiozē gratiā obtulit
ēt ut habūdet īsigne dei spūs
sanctus fuit usq; in finē ubi audiuit ibi
secta ī no mīz hoīs log' Ioli dēs
peciāle ō pōtē ēt amēdē dei mūdi
ī age pnāz ī fructes gratōbis.
Dñs pegrat paulo ī mīserordiā
sertī egit. cū ad ipsū fert voluntē
pfandi. nō emēdandi vtiq; pcz
tibi pgredīa uoluntate pfandi
uoluntate hēs emēdādi ysa. 1o.
Delinqt impius uias suas. ī uir iniq;
cogitatōes suas. ī rūtā ad dñm
ī miserebit ei. ī ad deū nrm am
multa ignoscet dicit. Nō dēfilio
pdigo ēt misericordie recepto fuit
a pīe suo ad gratiā luc xv Nobis
ī diuine misīe excitatis dēt nō
Ne tardas gressū ad dñm ī nē
differas de die ī die subito n. euc
mīa ei ī ire vindicte disse
rāt te. Tempus vindicte uōt illud
ī q; uolt se vindicare de prauis.
gnāz ut ī qñq; iudicio sit pticulari
ter de singulis ut ī hō mortis.

Audi o pōtor ī atrpe cū a sō pau
lo si hagtenꝰ deū pcedo esse
dixī. mīt pcedendo rēpūlīsai
ipe n. vōt te ad pnāz mittō ī
rīa offerēdo. qbus tñsacta cō
fitendo. ī pdicatōis adūersi
tendo. Ve tibi si hāc ultōnē
negleuels Audi q ipse de ihū
dā dīxit qū vōm ī remuīsse qz
tēdi manū mēd. ī nō cū
ascēdet despexisse cē. Ascendo ī o
ī spacēdo meas negligētias ī
ēt ī militia vīe rectē ī
uolutas ihū xpi. Deitrimū pcu
ssē a via sua pessīa. Ihū tuāe
studia vīa vē via ī quid abulat
pēs. pessīa z. Vala q. dūs ī quat
Deior q a deo ligat ī pessīa q
ī hmōi pcipitū pōnō mūdi
iqnat ī dē ī z de ī ī ēt ī
iqnate sue vie illius ī ēt ī
o pōtor ēt pmd mortia pmissi
tot sedib; nacūlis iqnab; dūi
tud ēt alīs qūa dei dēmand
ī pmēdo ei ymagīne studere
p pmd tua ruīsse ī deformēm
essīt vīt etc. Deinqtās ī
tas bonas sagīas cor ī dūi
monz nos apha ihū. im dūi
a malicia cor tuū ut salua fias
Certe si ipās maculā ī sordes
stātī abluis ī mītas hōs mū
culas ī qui ēt mlt amīs pōssīs
ī ēt ablue negligis ē via p
cātōs a deo elongat. Hic n.
dū ueneūt pres vīt ī me ī
tat ēt elongauerūt se a me ī
ambulauerūt post vanitatem
O pōtor q nugrōtis es bnīsse
Deꝰ te vōt ī mūdū ut te
uuarīz ī tu pcedo fugis ab ei
tē si ipīus fugīat a pcedo
sēnus a fidei dno sposa a sponso
filius a pīe dis... a doctore

eçm se iudicando ꝙ ꝙfessꝰ est se ceteris
mulieribꝫ. d lege purificacois. vt mli
eres vsq; ad ꝑ̃ssum se ꝑ̃ficarent. ꝯ tutꝫ
iudiciis. Implecuit ꝙ lege ꝑ̃
ꝙ iudicatꝰ accepit. Ne bis
idem ꝯ nos hmoi nr̃ opꝰ purificacois
sic nr̃ filius tuꝰ opꝰ erit circuncisio
ne. esto mr̃ mulier tm̃ vna earꝫ qꝫ
ex te filiꝰ tuꝰ ꝯ medio pueroꝝ mul
tꝝ milies ab iudi malia distat. ꝙ
gestibꝫ cogitacoibꝫ nr̃ aliud mitꝫ
dus ꝙ ꝑ̃t dus n̄ ꝙ speret ad sup
bia. no attendꝫ cꝫ iudis
male. ꝙ iuxt ꝑ̃ceꝫ iudicatꝰ in
bus. s. corde. ore. ꝙ ope. Dmo ir
iudicꝫ iuxt corde Luc. i. Postꝙ
audit ab agelo. Ave gr̃a plena
dns tecꝫ turbat ꝯ ꝙ sermõe eiꝰ. tꝫ
cogitabat qlis eet ista salutacio. Consi
dẽs iudicatꝰ eiꝰ. Inuenit laudẽ
ab agelo. no tm̃ ꝑ̃ho mitꝫ celebra
ꝙ ꝙbat. ꝙ putans se indignũ tã
salutacõe. ꝑ. ꝑ̃ho iudicatꝰ ꝑ̃fis
vxo ꝙ hic gressꝰ est eiꝰ pulcritudiẽ
ꝙ de celo d mdo dest̃dit. Ꝛ
si scis ꝙ tua iudicatꝰ altissiõ
placeat ac ꝙ tua ad ꝑ̃m sublimitas
mdeat angelico te mdigna nr̃
colloqo iudicijs nr̃ obsequio Ꝛ
ho si no ymitatis ꝙ ymitatꝰ ꝙ
ymitatꝰ eiꝰ iudicatꝰ ꝯ iudꝫ ꝙ
de iudicꝫ. Ecce dns ꝙ fiat nr̃ ꝑ̃m ꝙ
tuꝰ esse ancilla dñi. Quez ꝙ tã
sublis iudicatꝰ ꝙ fide no nouit
honoibꝫ d solestꝫ ꝙ sit nesciꝰ mr
dei eligi. ꝙ ancillaz se notat. Con
sidẽs ꝙ ta iudicatꝰ angelꝰ dꝑ̃at
ei gressꝰ ꝙ pes filiꝰ ꝙ uobꝰ
non eiꝰ ilmõ. hic erit magnꝰ ꝙ fili
us altissi vocabꝰ. esse dñi ꝙ ei ꝙ
gressꝰ debet filiꝰ dei. Et ꝑ ipa ꝑ̃m
esse ancilla dñi fiat mihi ꝑ̃m ꝙ
tuꝰ. No dꝰ dna mdi ingra
tꝰ. ut filiꝰ ꝙ dꝰ esse ancilla dñi
huiꝰ ꝑ̃m no attendꝰ ꝙ mox ut
ab aliq adulatꝰ laudat. ꝙ superba
cleuat. Vbi adulatoꝝ credul
ꝙ ideo iudicatꝰ ab arcuꝰ. se ꝑ̃ho
no assecutꝰ audiat ꝑ̃tas ꝙ dꝰ
se. Scitꝰ ꝑ̃m ad hũi vitatꝰ fm̃ dꝰ
simulatꝰ assecias ꝙ fm̃ pallia
tꝰ de iudicꝫ no dubito ꝙ iudicatꝰ
ꝙ mitꝫ sias d oculꝰ tuꝰ. Considꝫ
rate ꝙ ꝙ sub te ꝙ te ꝙ sup
te sut. Ubi sic te ꝙ decꝫbus ꝙ quid
qꝫdẽ si ꝑ̃mittꝰ mdo iudicatꝰ
ꝙ te bmd ꝑ̃das. Ecce iudicatꝰ
tat d ore dñi Luc. i. Respexit iu
stitiã ancille sue totꝫ quid vitꝫ
fidauerat sup iudicatꝰ ꝑ̃ho
ho legꝫ purificacois impleuit
ꝑ̃ ꝙ oibꝫ dubꝫ vite sue mdꝫ
legꝫ mandata sectꝰ ꝙ ho ꝑ̃
mogiaz iudicꝫ sed iudicatꝰ ꝙ
bus dei gressꝰ a filio suo no dꝰ
tit celꝫ fabricat nr̃ angelos creat
nr̃ matrimoniũ dignitatꝫ mistigma
ꝑ̃at. ꝙ tm̃ iudicatꝰ ꝯtemnatꝫ
vtutꝫ documenta mr̃ iudicatꝰ
custodia agnꝫ ꝙ audi ꝙ mã
iudicatꝰ ꝯ fecat. Sed defleat vmꝫ
d mũieꝫ ad ꝙ ipa ꝯ filio vã
tasticat dꝰ. ad silud vimꝫ no
lumꝫ h ꝑ̃ende eiꝰ iudicatꝰ totꝫ
mat potuissꝫ gaudẽ ꝙ vimꝫ ꝙ
ad silud ꝑ quꝫ dꝰ aꝙ vimꝫ ꝑ̃
uit audi ꝙ plus mouz. no eaz
ihs ꝑ̃ qi alienigenã redꝫ
si dicꝫ dꝰ mꝫ ꝙ est mitꝫ
no habat. Do hac re ꝑ̃ssꝫ ner
de filij bodtate dissidebat. ꝙ dꝰ
mistꝫ ꝙ dꝰ ꝙ ꝑ̃at ꝯ ꝙ
sciebat. n. ꝙ filiꝰ eiꝰ nullo ꝯ
iudes ꝑ̃cꝫ mitꝫ potꝫat ne
scandiꝫ ꝙ ꝑ̃ ꝙ mꝫ ꝑ̃ ꝙ
Ꝑ̃ do gmedat a ꝙ glosatꝫ.
quid ꝙ ꝙ ꝙ d te ꝙ quid offend
do no. n. tulit d rabiꝫ vbi fue
ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ

detractoꝝ nr̃ tulit

ihuitate deuõ. ut fiãt sme vñ
gmptior ffuda z sme dolõe
puerpa ℣ ℟ q bñd dño ont ñd
tgñt maior mtbꝰ viz filiũ suũ
ñd dolẽ gredo filio patiẽ
gñtiã z cruciff ꝑces filij dñi
gredo ℣mo ont radiatꝰ filiũ
ñd dolẽ gredo luñ ij filij qui
ferñi nob sit ego z ꝓpr nrꝰ dñe
tes gredamꝰ te ℣z nr mizi q
ñd dolẽ q fuit ei ñd ñd tam
ferida militate copulã fuit q
nr adfozd ab eo ñd dolẽ esse
potuit ℣anct z ℣burgd z ññ
ñd ñtate p ñuos z platas q
fer q dilexit aiã mea ℣ do et
ñgressꝰ fuit ad ea d ihñm ñd iosepꝫ
tos z no ducẽ ꝑ pq ñdud ei
d discipulos duxit ℣ño ont radiatꝰ pa
dñe p ꝓuerbiij. ℣ñud nob ponit
separ a radiatꝰ ꝓpdꝫ ab q a
mõ ñpue rupies mori ñd filio
ei⁹ ℣ ℣anta vñ amoꝝ me
te male ꝓplenãt ut fugiẽt
bꝰ discipulis obluta scopꝰ figi
tꝰ ꝓpd ñd lacrimꝰ astat ñdigi
z apparẽs mozienti dicẽs q filio
z si no posuit ñd ꝓposuit vñ
dñe potãt ℣ño mꝰ det ut mozi
ar q te fili mi ℣ño ont radiatꝰ
ñtinãtꝰ ꝑces filij dilegẽdo q ꝑ
q mlti ñ male eis ꝑ ꝓrata fuit
male dñcta no ꝓpetruit nr eis
male dñoit ideo potuit dñe
p esse ℣ego mꝰ pulsꝫ dilectis
pulsꝫ ꝑ magñtudiñ z sñe spei
ad ñmotos ℣ego mꝰ mr pul
sꝫ dilectis ñmotos diligendo
et ñtis filio q patiẽdo Mag

ñtudiñ ꝑ fide ꝓseuerãdo sñe spei
de eꝝ ꝛesurrectiõe no dubitãdo
z ꝑdca no sme arbo dolẽ potuit
ꝛefrigñ moꝛiẽtẽ vide q ꝛesurrec
turꝝ a mozte nllatenꝰ abigebat
q sua ñd ea sme ꝑtatiõ mori pau
da dolent ℣ño q debuit q de filij
ꝛesurrectiõe dubitado ñ ñdeli
tudendo. quos vidit oꝛtide filiũ
suũ. ꝑ ei⁹ ñmia dilectꝫ filij penas
q ñdeꝝ debuit. ymo eos q filiũ or
ꝛexerunt dilexit ℣ño. n. mysteriõ
fuit apls q by ꝓpꝛiũ est. diligi
te ñmicos ꝛestꝛos luc vi ℣ñmic
do q cade oꝛãtes quã filiũ suũ dit
t ihe ꝓpd ei⁹ si no de. tñ ꝛoꝛãte ꝓsu
ditꝛ. ꝑt ignoscẽ illis q nescit
q fiũt. hui⁹ caritatꝫ nos gꝛedat ce
ꝑtoꝛes q ñd ꝑt z spꝰ scꝰ vñit
t ꝛegnat t sñd scꝰꝝ ame ℣n qu

℟ ꝛisitacione bte marie vgñis

Ꝛoge illuare ihrlñ q veꝛ
lume tuũ ysa 60 ℣ego q colu
cã festũ lumiñ z ꝓpꝛie q
est ꝛeꝛ lume yoꝛ t ꝛdolo ꝓfitẽ
est ℣deo ideꝫ ꝓpꝛia quemꝫ ꝓmi
ꝓpꝛie de hodiꝛna festitate ñ q⁹
ta fit ℣ñmd yoꝛtꝫ ihrlñ t q⁹ pm
fidele diãz ut desedãt statũ culpe
ñd dñ surge ℣ño monz ut ꝓueꝛet
se ad dñm dñe ꝛeꝛ ñd dñ illuã
re ℣ño subiungit ꝛeꝛz utilitatẽ ñd dñ
q veꝛ lume tuũ. ꝓpꝛie q lume
tẽbꝛis culpe de cade ꝓpellẽs dñi
ꝛeꝛ infudẽs ℣ño q ꝓpꝛie ꝓfitꝫ
lumiñ ꝓ q ℣ño q illuat mtẽs
sedẽtes. i. ꝓuẽtes q tẽbꝛas mtiꝛes
patiũ ℣ño q dicit duia hui⁹ mũ
di abulatꝛes ℣ño q abstꝛudita mat
festabt ℣ño q t ꝛdolo odiũ sñs ad vi
dendũ delectabilis ei⁹ ℣mo dicit q
illuat t tẽbꝛis sedẽtes. ꝓuẽtes
q hui⁹ mtiꝛes tẽbꝛas t ideꝫ defati
li ei⁹ statũ suũ q⁹ periculosus
sit no agnoscũt z q bonũ sit no

[illegible] petro Amici obmussē ut
[illegible] deo possit uacare sic pz p̄mis
[illegible] ꝑ̄ dñm luce et dignū via
[illegible] mittit ambulates [illegible]
debent lucerna eius super caput ipse
[illegible] hui ꝫ ad ambulandū in tenebris
[illegible] lucernā sue expectāt solendz qui
[illegible] dei mittēt illuīāt tuū nēb
[illegible] ad ambulandū in tenebris lucē est qui
[illegible] horrēt de rebus iſtis mirādi du
[illegible] ne tardet deo gratia dicit ſ
[illegible] mittet lucē tuā et ueritatē tuā
[illegible] me deduxerūt et adduxe
[illegible] tuū in montē sanctū tuū Considera
[illegible] ꝑ maximē tibi lumē istud ſ hō
[illegible] mundo ubi ambulas sub tenebris
[illegible] ignorāde ꝑ deū tuū ꝑtē
[illegible] miserie de q̄ fuit milia de una mā
[illegible] to modo errandi et multi seducto
[illegible] rem et homines ꝫ mali homines ad
[illegible] re si ꝑpm scrutari fuis hoc oīa
[illegible] mala nō tenebis ꝑō ubi ambulauit
[illegible] tuos et modos umbre mortis nō tenebit
[illegible] mala quā tu mecū es Cette si pōs
[illegible] terū fuit nō ꝫ te tenere ner tenere
[illegible] brās q̄ ꝑpōs hūs et ysa ꝙ ꝑpōs q̄
[illegible] ad ner tenebris vidit lucē magnā
[illegible] ner deuiā q̄ pōs et via ne
[illegible] Ego sū via veritas etc Ner seducto
[illegible] nēb q̄ pōs et ductor qui ne via sa
[illegible] straē ihūc ꝑpm q̄ras hodie te
[illegible] plo et inuenies eū hoc ſple q̄ne
[illegible] malachi et ueniet ad templū suū dñator
[illegible] dñs q̄ uos q̄ritis et angelus
[illegible] testa q̄ uos uoltis Ecce ego
[illegible] plū q̄ne ubi ꝑpm ora dulce et brās
[illegible] me malas ut ꝑpēs filiū suū
[illegible] dūt q̄ hodie firmē pontificū
[illegible] capulū Ne odas illū q̄ est lux
[illegible] tuus ꝑ deuotos nō q̄rit ſ
[illegible] ab eis ꝑsidio ꝑtēdūt et ꝑ deuia
[illegible] ad mētū ambulat lux mūdi
[illegible] nos ſe extasse et dicent

[illegible] et ueritatē nō luxit nobis ſ̄ pōs q̄ra lu
[illegible] men q̄ abstondita et indicio manifestā
[illegible] bit Epli v. Quid q̄ cognitū et aperte
[illegible] dū sit ſ q̄nd a luce manifestādū
[illegible] r a pōs et die iudicij Ideo dr ꝛ ne
[illegible] lux ait tēpa iudicij quo aduēt ueniat
[illegible] dūs q̄ illuīabit abscondita tenebraꝝ et
[illegible] manifestabit ꝙsilia cordiū Abscondita
[illegible] tenebraꝝ sūt p̄ta q̄ fiunt de rebus et
[illegible] occulto q̄ mēdū adeo horribilia sūt
[illegible] q̄ nēz dicēdū Epli et due occulto
[illegible] sunt ſ̄ ꝑpe et dicē Consilia cordiū sūt
[illegible] p̄ta cordibus oīd p̄ta q̄ lux nūq ꝑfec
[illegible] tā die iudicij manifestabit tōti mūdo
[illegible] de ꝺ̄ fidei et p̄dōr et die iudicij mo
[illegible] nō vis vni sacerdoti ꝙ̄ sto dicē p̄ta
[illegible] tua et tua manifestabit oīb hoībus
[illegible] et demōib q̄ cogit dñs manifestari
[illegible] oz q̄n ſbmat ꝑpō et ſ̄ficat ymaginē
[illegible] ꝑpō cor ꝑ gessit sīl bonū sīl malū
[illegible] Ve mi misero tu uenit dies iudicij
[illegible] et aperi cruc lib d q̄by omb cogitatū mei
[illegible] et cogitacōes dñs ꝑtē ꝑtabit tua
[illegible] dimisso capite ꝑ q̄ fusioē male q̄ste
[illegible] cordi dñs dudi trepidū astabo ut
[illegible] pote amplq q̄ medianās cōcy meoꝝ
[illegible] omissa cui dicē ad me cette ihū et q̄ras
[illegible] q̄ bis q̄ et scrutū d iudicio ſceptra
[illegible] ſ̄pla hostia ꝑpm d̄ſpla hoc ꝑ̄ma
[illegible] et tuas cū die nouissimo iudicē be
[illegible] mignū sūpe ꝑpm ab anima ꝑhensa
[illegible] de q̄ le et cū hodierno q̄ nō distēde
[illegible] bat de templo cum iis et obsecrādū dñs
[illegible] huius die ac nocte ꝙ̄ q̄ra pōs ludm
[illegible] q̄ oīb suis et templo ad videndū delabit
[illegible] cēt ꝺ̄ voi Dulce lux et delabile vide
[illegible] oculis sole Iudēi sōl nālis fuit ut de
[illegible] labilis ad videndū actū dñi mundo ꝺ̄
[illegible] faciēs ꝑpōs et delabilis ad videndū
[illegible] oīb q̄ sūt de celo Hoc ſ̄ ꝑ valde mi
[illegible] bilis es q̄ facies tua splē et ſ̄ma stud
[illegible] stud firmēd tēd struit ideo hoc accipies
[illegible] ꝑuerē d malis oāuit ꝑ mortē dicens
[illegible] Quē dimittis sīud tuū dñe ſm̄ ꝺ̄ et ī pace

Desiderabat m. mor. ad lumbid desidē
z ibi usq; ad passionē xpi mandauit
pg mortē possit facē xpi et malis vi
de dr̄ pp expīne lectiōi q̄ dicit. Ne
quid fili de mtuitu facei xpi ḡ
addplebis mercēa ad vitu tuo dicit
tibi d deō tua usq; dūne. Ad desidēri
os z ia facies ei fili q̄ viderūt eā
p mille annos adh̄ desiderāt sicut
po mercēuit vide illā z p libet
illā aspicē. ip lucē. ip d̄o dicit z
o pfriū in o claritā mfiū z pulch
rā aspēt ad ḡfiōnē dñi nr̄i ihū
Cuius desideāt ysai facē vide dr̄
cor suū mūdū custodiē ut v ibi
mūdo q̄m ipi deū videbūt. Videam
q̄ dicit p fidē ḡfiōē ut d̄ celo mcam
vidē p visionē aptā ad nob ḡrdat
xp̄s ihūs dñs nr̄ Amē. De sc̄a
agatha vḡne et mre
Hec sti vixit z ḡfessa z ornatu
in eis q̄ tēpestate amauerūt
iudith xpi. Verba ista ḡfe
runt sūd ad q̄ medaret sc̄a
agatha q̄ valde vilis fuit z passiōi
ēs p xp̄o amē sustinuit. Et q̄ mēdā
tia a fidei ḡstantia. Et spei fidu
cia. Et castitat̄ frugalitas. Et mag
fecūdi vilis. p fide certādo. Et ibi dr̄
tūd z fortitudo sp̄s p spē mūdi pacta
suadēdo. Et ei. eo q̄ castitas amauit sp̄
ex fauore caritatis mergit xp̄o fa
mulando. Nota q̄ sm bedam iij
mala mfluxa fuit nob ex pēo origi
nali. s. ignorācia. infirmitas. cupidi
malicia. Cont̄ hec q̄tuor fuerūt q̄r
bona i bēa agatha. s. prudēa. gra
ignorantiā. fortitudo gr̄ infirmitat̄. cas
titas cont̄ cupidi. virtutū puritas
gr̄ malicia. Primo dico q̄ in ea fuit
prudencia gra ignorancia. pā eiu
pfigāta itelligit p abygail. de q̄ dr̄
i. Reg. xxv. dr̄ erat mlr̄ p̄dentissima
et speciosissima. q̄ pauū hec fuisset
q̄ habuisset speciositatē et pulchri
tudinē corp̄is. nisi habuisset pul
chritudinem mentis. Et ita pulchri
tudo sū prudēa esse creatio per
credi. prudencia vo sancte virtutis par
ticula. Considera prudentiā hui⁹
virginis que data q̄ fuit a xp̄o cont
ignorāa. Legit enim de ea q̄ ad
spēsa cēt et ad q̄dam vidē
et ille pluit ei. ponēt ei xp̄s
ad cultum idoloꝝ iuxta et ad
vlcīsci ei dicēt. aut sacrificia dis
aut deis suis tē supplicys. sic
trice illa prudenter. indut. Et sacr
mittas. audito xp̄o nole mlfac
ciunt. Et igne adhibēs rōnem in
saluāda angelū mynistrabit. Et
plagas et tormēta mirēs. habeo
spū suū p quē despuo ea. Ex
hys consilij q̄ prudens fuit hor
virgo que tam p̄ponter fidei adue
sarū ḡfutauit. De feris beni q̄
sanctū seruat ee. Daniel vlo. q̄ in
babilonij mlsert. Daniele in lacu i
quo erāt septē leones. ubi erat sor
dida et leones ei nichil nocuāt
De igne in forno tempore mutato
legit̄ dan iijo. Quale ananias
azarias misael. missi erāt in fo
nace ignis ardentis. angelus a
deo desc̄dit cū eis in fornace ignis
ardentē et fecit mediū fornacis
ipsi ventū roris flantē. de plag
et tormentis vtute sps sc̄a superāte
legit̄ de apl̄is. Act. v. q̄ ibāt gau
dētes a cspā cspilij q̄m digni habiti
sūt p nōie ihū stumelia pati.
Videt o tho q̄ nulla est t prudēa
hūana que
non dicit de prudēa
ḡsistit in definitione primi et i

communitate mali gsilij. aut i congregacõe thesauri. sc̃s prudenᵃ dei que gsistat in supplãtacõe diᵇ et cognitõe dei. in vitacõe pcõ et in oppõe bonõ. Cuius si p fide nõ sit sinceas plagas et carceres. th milia orauit tibi i milio edusa pp q̃ncta est tibi prudenᵃ vt patient ea sustinens. et cuius nullus hoim in aperto impugnat fide tua. th demones occulte in oraculo ea impugnat. ideo necessaria est prudenᵃ p qua resistas si q̃ prudenᵃ habuit diaᵇ e nocere non potuit dñs nr̃e xp̃o sed nocebit et nõ occidet in vniuso monte sc̃o meo. q̃ repleta est tra sciã dñi. le gat de serpentibꝫ p q̃s intelliguntur demones. Ideo dico q̃ in ea fuit fortitudo q̃ infirmitate dñi de ea pt exponi. sub vlo fortado et dextro. fortitudo gsiane et dextre p̃denᵉ indumẽtum eius et videbit in die nouissimo. Considera q̃ãte fortitudis fuit hec sca virgo cũ q̃ciam vellet ea accipe in coniugio. et ad hoc nõ posset animus eius mutare. tradidit ea tutã matrõe nr̃e affrodisia que habuit nouẽ filias eiusdẽ turpitudis. que p tragita dies suadebat ei. vt animũ eius mutaret nõ permittendo leta nõ tacendo p aspa. et cũ nichil p̃ficerent verba affrodisie dixit q̃dam. Facilius possent saxa mollirj. et ferũ in mollicie plũbi quam animus p ab intencõe xp̃iana mens ista puelle reuocari. Considera igit eas fortitudinẽ cũ ea suspensa in equleo fortiter torqueret. dixit ad iudicẽ. Sicut qui videt que diu desiderauit. aut sicut qui uenit the sauros multos. ita et ego delector in hys penis corpi appositis. Ideo cũ pt titi tiũ in horreũ poni. nisi theca ea fortat fuit gaudiata. Ita et aia mea non pt i pedissi ad palma martyrij nisi diligent̃ pfecerit corpus meũ a carnifi cibus attractat. Attende ysta o hõ. et si aduersitas ab aduenit. patient sisse vas. q̃ aduersitates sũt vie ad regnũ re lorũ. Actuũ ie. p multas tribulatões o portet nos intrare in regnũ dei. Accipe exẽ de sca virgine que q̃uis esset fragilis in corpe. th valde fortis fuit in aio ita q̃ oia tormenta superauit. Ideo dicit. Quod nos barbati et debiles dicam. qui ire ad regna celestia puellas p ferũ vide. Multa nãq; valde fortes sũt in corpe et debiles in aia qui nichil molestie possunt sp̃ p̃ro sustinere. qui mox vt de pcõ alĩ quo tẽptant statim vmanit. De quibus dicat dñs. Ad tps aut credunt et in tpe tẽptacois recedunt. Talis erat saul q̃ ãi primo clarus esset a deo in regẽ deo fi deliter seruiuit et postmodũ p pcõ ta sua deũ grauiter offendit. Heu q̃nta verecundia erit in die iudicij. regibus pncipibꝫ militibꝫ et viris fortibus. qui collocabũt a semetipsis inter demones. q̃n viderint a dextris int angelos deli catas virgines collocari et ad regnũ vocari. p eo q̃ mundũ carnẽ et demoẽ superauerit. et ipos in infinitũ demergi q̃ mundũ dilexerit. carnẽ foouerit et demonibꝫ gsenserit. pt̃a dñs dissipat ossa eoz i fortitudine qui habẽ placent gsibi sed q̃n ds spreuit eos. Ideo dico q̃ in ea fuit castitas q̃ scripturaz dñi de ea pt exponi. vbi Judith erat virtuti castitas adiuncta ita vt

nō cognoscēt viriū oīb⁹ dieb⁹ vite sue. vere adeo vtuti castitas adiūcta fuit ī ea. q nullis tormētis separi potuit ab ea. ¶a ei castitatē violare noluit deo iudex iussit eā ī manilla torqri quā tandē grauiter tortā ferat absidi Vñ m pso agnouit ecclia Propt fidē castitatis iussa sū suspēdi ī equleo. adiuua me de⁹ de⁹ meus m tortura manillar meaū. ¶t q castitatē seruauit ideo ds q̄ nō solū m celo ē eā in hoc mūdo spāliter honorauit ¶ū eius corpus ei⁹ sepelīri debet venit quida iuuenis. albis indut⁹ vestib⁹ que sequebant ampli⁹ q̄ centū pueri albati et pulchri et posuit ad sepulchrū ei⁹ tabulā breuem marmoream vbi septū fuit ad hanc scām. spontaneū honorē deo et patrie libabāt. Hoc ego habui mentē sanctā et spontaneā castitatē volūtarie deo seruiui. et huius castitas est ad dei honorē et ad pīe libandū et tam diu vbi iuuenis stetit donec se pulchrū cū diligēcia custodiret. et abscondēs se vltra non est visus ī tota illa puincia Vñ non est dubitandū q̄n angelus fuit ¶ Quīto dico q̄ m ea fuit virtutū puritas et malicia ¶ant q°. Tota pulchra es amica mea et macula nō est in te Vel tota pulchra fuit. q. macla viroz caruit. et vtutū decore interi⁹ et extrinsecus claruit. ideo x⁹ eā dilexit et ad celeste regnū vocauit ps Hospes tua et pulchritudo tua Iute de psperis prede et regna. Tuc h⁹ virgo spē sua et pulchritudīe xpō hospes itrauit. q̄n virtutib⁹ et oīb⁹ bonis deo iuuit. tuc vo presslit et regnauit. q̄n aīa ei⁹ a corpe exiens celū plenius regnatū intrauit Vñ legit de ea q̄ p̄ multa tormēta. postq̄ alapis cesa in carcere posita est. postq̄ in manilla torta in equleo suspensa in manilla torta que tandē absciss est. postq̄ superstes acutas et carbones nudo corpe volutata est recepta est iterū in carcerē. Huc ingressa expandit manus suas ad dēi et dixit Dne q̄ me fecisti et custodisti me ab infa tia mea. et fecisti me ī utero matris mee virtutē agere. qui tuli⁹ a me amore sōli. qui corpus meū a pollutōe sepasti. qui me fecisti vīm vere virginem carnificū. fervi igne et vnela. qui mi mē tormenta virtute patīe ministrasti. te deprecor vt accipias spīm meū. tempus est dne vt me iubeas corpi⁹ istud delinquē et ad tuā mām puenire. hoc dicens btm celo emisit spīm Ipsa enī virgo sapiens lāpade interi⁹ oleo caritatis ornauat Ipsa tāq̄ sponsa ad aduentū sponsi vestib⁹ bonoz opm se pparauerat. ideo xp̄s sponsus xp̄s ad etnū palatiū recepit Apoc xix° Venerūt nuptie agni et vxor eius pparauit se. et datū est illi vt cooperiat se bissino splendēti et candido byssinū enī iustificacōes sūt scoz. sūt ds quas nupturat meritis sē virgīs nos pducat q̄ sū fine vnit et regnat Amen

In cathedra sci petri ap̄li

Uerte sup domū meā et ad tu⁹ eius impium cultus ipls obediet deū ei⁹ per bū istud dixit pharaoni ad ioseph q̄n gstituit eū sup egptū. et pt accipi ad gmendacōes sci petri quē

qui hodie exaltatꝰ fuit sup̃ domũ
xpi. i. eccliã, vnusquisq; et ꝑm hoc
est verbũ xpi mstituentis beatũ
petrũ sup̃ eccliã suã. In quo bts
petrꝰ emendatur. a duobꝰ. a sa
pientie singularitate. et a ptãtis
ingenij salubritate. ꝑmũ tangit ibi
Tu autẽ sup̃ dom meã. tu inq̃ p
dens. Mathei 24° Qs putas ẽ fidel
seruꝰ et prudens quẽ gstituit dꝰ
sup familiã suã vt det illis cibũ
in tpe. Qm ibi. et dõ tm ozus ip̃ũ
uictus ꝑfis obediet. ecce ptãs magꝰ
debit illi dꝰ ptãtem eoꝝ q̃ st i tra
ẽt 16° Ebdaz lugauis sup̃ terrã ꝛc
ẽt go Tu autẽ sup̃ domũ metuꝫ
Ideo q̃ dux est domꝰ mustre acu
pienda. stra dominꝰ dei in qua habitãt
bonꝰ et dominꝰ dyaꝫ in qua habitant
malꝰ Dix domũ dei st tã nõdã
q̃ est fmꝫ edificã i mcarnatõe
Mater fidẽ in passione totaliter
formata in celesti mãsione ꝑ duo
q̃ dominꝰ dei est fmꝫ edificã s mate
natõe Pũ 2° Sapiã edificauit sibi dom
Idest xꝰ qui edificauit sibi domũ eccliã
ex tribꝰ carnẽ assũpsit In qua domo
septe columpnas extulit i septe vtꝰ
eccliã dedit ꝑ qs tota eccliã et q̃libz
fidel aiã subsistit Cui aut hec
virtutes fides spes caritas prudẽa
temperãa iustitia et fortitudo dont̃ het
Dyaꝫ statuit domũ suã sup̃ septẽ
columpnas valde malas que st
superbia auaritia inuidia ira gula
luxuria et accidia Septima g̃o co
lũpna in domo dei est fides i ꝙ

dymoth Cato quo oporteat te co
uersari in domo dei q̃ est eccliã di vui
in firmamentum veritatẽ Het columpna
est valde firma Ib gratꝰ petrꝰ dixit 1°
Dis qui audit vba hꝰ s mea et fecit
ea assimilabit viro sapienti q̃ edificauit
domũ suã sup̃ petrã i fuit de fide
Dicit glõ dꝰ mgt audit et fecit. multi au
dierunt ꝑ pauci fecerunt. bti aute qui
audiunt verbũ dei et custodiunt illud
Nolo de sola fide gloriari qz fides sn
operibꝰ mortua est. ꝑ hãc columpnam i.
fidem pma columpna dyaꝫ i superbia deiꝫ
scã ꝑ fidẽ hõ placet dõ Dicit ꝑ m abiã
gen 17° Credidit abrahã deo et repu
tatũ est ei ad iustitiã. ꝑ superbiã displi
cet sit ꝑ m adam et luciferꝰ ꝙdã
go Abhoiaꝰ est dꝰ oĩs arrogãs sibi
in fide et vnctes superbiã dyaꝫ ꝑma
petri 5° Sobrij estote et vigilate qz
aduersarius vr dyaꝫ tãq̃ leo rugiens circuit
querens quẽ deuoret cui resistite forte
in fide Hãc columpnã i fidem bts
petrꝰ habuit firmissimã. et io nõ ime
rito gmissa est sibi eccliã vt eã vbo
exemplo et fide gfirmaret Vñ ipe pt
dicẽ liquefacta est tra et ois qui habitat
in ea ego gfirmaui columpnas eius Ad
des columpna fidei que quidã fuit fir
missima ita m plurib liquefacta est. quonda
apli et mrẽs pugnabãt pro fide vsq;
ad sanguinẽ. nõ heu ad verbũ vnius
ancille deseruit hodie fidẽ Iam ei au
dit plus verbo ancille de fide mentiẽti
q̃ dicẽti multib vbor pdicatois fidẽ ꝑ
sacrã scripturã gfirmantis Ad bte petre
columpnã fidei in nob gfirma. tibi enim
dem est a dõ. luce 17° Ego ꝑ te rogaui

petre · vt nō defīat fides tua et tu aliq̄n cō
uersus cōfirma fratres tuos ¶ Dic ſcē q̄ fir-
mā fidem bēd petr⁹ tenuit · legit⁹ q⁹ cū
dīs mirogasſet discipulos ſuos · q̄ dicūt
homīes eſſe filiū hois · Respondit petr⁹ Tu
es xp̄s filius dei viui ¶ O petre magna t̄ fides
tua · homēm vides · deū confiteris ¶ Vidisti
q̄ mītēdū ſitiuerat eſuriāt · ſiuāt ſaturat⁹
lacrimat⁹ · et tu filiū dei confeſſus es · ¶ Q̄z
quis te docuit ¶ Vidēs ihs symon barıona ·
q̄ caro et sanguis nō reuelauit tibi · ſ⁹ pat̄
meus qui est in celis ¶ Per de fide que est p̄
uolupīa t̄ domo dei ¶ Beatūdo uolupīa
na est ſpēs · q̄ est de ſuprīs ¶ Nubes nubilabat
dīm et xp̄m grauidebat eos et i uolupīa
nubis loquebat⁹ ad eos ¶ Nubes q̄ ſursū
est et refrigeriū prestat · contra ardorē
ſolis · accipe ſpēm que est de ſuprīs · p quā
eā hō ducūt refrigeriū cont⁹ estum
aduſtionis ¶ Cui em aduſtus cū gaudio
tollerat⁹ · qui de futurā mercede ſpēs habet⁹
¶ Vnde legit⁹ n⁹ q⁹ vnus · de feta q̄ ſeptē filios
habuit q̄ cū ōderent⁹ p lege · mater eius
monuit fortiter⁹ hortabat⁹ · de qua ibidem
dicit⁹ peunte ſeptē filios · ſub vno dei
tpe cōſpiciens bono aio ſperebat⁹ ſpem q⁹
i deū habebat · Qui vera ſpē ad deū h⁹ ·
oīa aduſa tollerāt pacienter · et oīa tpalia
contēpſit et p eā fugit · bona facit opa
et totā intētionē cui deo ſeruit · Vnde de
illud Ecc⁹ 3 · Bonus est dīs ſperantibus
i eū aīa querenti illū ¶ Per hanc uolup
tatem i ſpem ¶ Eā uolupīa diuitis q̄ a
uaricia dicit⁹ ii pe 1 · Gratiā et pacē ſſiā
nobis p̄missa donauit vt effiam⁹ di
uine ꝯsortes nature fugientes eā q̄ in
mūdo est cupiditate corruptionē · q · d ·
per ſpēm etiam ¶ Hanc ſpem beatus pe
trus habuit · Ideo p̄ dicit · Ecce nos
reliquimus oīa et ſecuti ſumus te ¶ Ter
na uolupīa est caritas Cap 18 · Sancti
q̄ igne ardente habuerūt · ducē ignote
vie · Ignota via illa que ducit ad celū
qua multi ignorant eā · Qui p hanc
viā ambulat necesse est ei vt ignem
vt igne caritatis ſecū habeat vt ſitiat deū
et toto corde diligat · et proximū ſicut
ſe ipm · nā ſine caritate nullus ſaluari
pt̄ · Per hanc uolupīa q̄ caritate dyabo
li · ſ · inuidia dicit⁹ Coll 3 · Supportate
inuicē donantes vobiſmet ipis · ſi quis
aduersus aliquē habet querelam · ſicut
et dīs donauit vobis · ita et vos ſuper
hec oīa caritatem habentes · q̄d est vinu
lū p̄fectionis · q · d · Si habetis caritatem ·
vnus q̄donabit alii iniuriā · et nullus ha
bebit aduersus proximū iudiciū · Hāc
caritatē valde ſeruidā beat⁹ petr⁹ ha
buit · Vñ Io 10 · vltō Cū dne ter ab eo
quesiuisset ¶ Symō diligis me ipſe re
pendit ¶ Dne tu oīa nosti tu scis quia
amo te ¶ Q̄z quia bēd petr⁹ dīm dilexit
ꝑ dei xp̄i verſutiā dilexit eū · t⁹ ſ⁹ ſi
mū magne dilectionis · q̄m ſit ei ſpōſa
ſuā · ſ · ecclesiam ¶ Quarta uolupīa
est prudentia Apoc 3 · Qui vicerit faciā
illū columpnā in templo meo dicit dīs
Ille viat qui tēptationi resistens dia
boli p prudentiā ſupat · Talis uolup
tas fuit beat⁹ petrus i templo dei · q
prudentia ſua · astra dyaboli impugnan
tē · xp̄i ſuſtentat⁹ ecclesiā Cap 3 · Per
ſide ſapientiā nec dimittas eā et ipſa
tōdiat te · dilige eam et ꝯſeruabit te
¶ O q̄ necessaria est prudentia ¶ Si eam
habueris dyabolū ſupabis · et deo

adherebis. ¶ Per hanc voluptatē .ꝯ. prudentiam quarta voluptas diabolꝰ ꝯ. iuxta dicitur. ¶ Et vir ꝯ. corruptus mendax ē via. ꝯ. etiam iocosꝰ. si est tacens ipse ē prudens. ꝯ. d. ¶ Etiam iocosꝰ est via sepe mendacē corripitur. ꝯ. ille ꝯ. tacēt iniā dissimulans prudens est. ¶ Ad hanc voluptatē ꝯ. prudentiā ducat nos beatus petrus ꝯ. ¶ pe. iii. ¶ Estote prudentes. et vigilate ē orationibus. an̄ oīa mutuā in vobismetipsis caritatē assiduā habētes. ¶ Considera prudentiā bti petri ex occasione quorūdā verborū que xp̄s dixerat nisi ex discipulis xp̄i ab eo discessisset. et xp̄s dixit ad duodecim apostolos. Numꝗd et vos vultis abire. respondit symō petrꝰ. ¶ Ad quē ibimꝰ. verba vite eterne habes et cognouimꝰ et credimꝰ qz tu es xp̄s filiꝰ dei viui. ¶ Io. vi. ¶ Hic adhuc a xp̄o multi recedūt. ꝯ. illi qui sūt prudentes renunciationem om̄m. et vite eterne largitorem illi adherent ei.

¶ Quinta voluptas est tyrannia. de hꝰ dicit. ¶ Pe. i. ¶ Sedi te ī ciuitatem munitā et ī voluptē ferreā. d. ꝯ ciuitatē munitam et ꝯ voluptā ferreā nisi tyrannia desigt. ¶ Sicut enī ferrū domat cetera sic tyrannus cetera. et sicut muri munit ciuitatem et reddit securam contra hostes. ¶ Hic tyrannus munit animā contra demones. ꝯ. pe. v. ¶ Sobrii estote et vigilate qz aduersarius vester diabolus tanꝯ leo rugiens circuit ꝯ. quē deuoret. ¶ Ad hanc voluptatē ꝯ. tertiam quinta voluptas diaboli ꝯ. gula dicit. ¶ Quid patz ī xp̄o. qui pꝰ qꝯ xl. nouerat quadragenta diebꝰ et. xl. noctibus. diabolū se de gula tentare

deuiat. ¶ Mt. iiii. ¶ Accedens temptator dixit ei. Si filiꝰ dei es dic vt lapides isti panes fiant. ¶ Qui respondit. ¶ Scriptū est enī. Non ī solo pane viuit homo sꝫ ī oī verbo qd̄ procedit de ore dei. ¶ Sexta voluptas est iustitia de hꝰ dr. Cant. v. ¶ Crura illiꝰ sicut columpne marmoree que fundate sūt sup̄ bases aureas. Quid p crura que supportant totū corpus significat. nisi prelati q̄ supportat totā ecclām. Hec crura sūt voluptē marmoree propt̄ iustitiā que debet ī p̄latis esse respectu dei. vt ei supp̄ ī regendo fideliter seruiat. respectu sui ipsiꝰ vt iuste viuat. respectu subditorū vt eos diligenter regat. Et quia ad ista facienda indiget adiutorio scripture et seruore caritatis. Ideo dicit. qꝫ voluptē iste sūt fundate sup̄ bases aureas. ꝯ. sup̄ sacrā scripturas caritatis de auritas. ¶ Hanc voluptatē. ꝯ. iustitiā. sexta voluptas diaboli ꝯ. luxuriaz dicat. ¶ Luxuriosus enī desiderat gaudia mūdi. Iustus vero gaudia celi. ¶ Hꝰ. ¶ Apparuit gratia saluatoris nostri oībus hoībus erudiēs nos vt abnegantes impietatē et secularia desideria hui mūdi. ¶ Quibꝰ iniquꝰ delectatur luxuriosꝰ. ¶ Sobrie et pie et iuste viuamꝰ ī hoc seculo exspectantes btam̄ spem. et aduentū gloie ꝯ. btā ¶ tandia celi que speramꝰ. ¶ Hanc iustitiam beatus petrus habuit. non solū in se deo seruiendo. sꝫ etiā alios ad dei seruitiū hortando. propt̄ hꝰ xp̄s dicit. ii. pe. i. ¶ Iustū arbitror. qꝫ diu sū ī hoc tabernaculo sustinē vos et cōmonē. ꝯ. ad honorē eqa via ꝯmouere. ¶ Septima voluptas est fortitudo. de hac dicit. ¶ Prv. xvi. ¶ Qui ītrō duas voluptas ex eas et statuit eas ī portiu sept̄. vnā a dextris

et vnā a sinistris ¶ Ipsine duae columpne
erexab. acrpit fortitudo. q necessaria est hoi
ad duo. s. vt homo i tempe prosperitatis nō
eleuetur iam per superbiā et ipe adversi
tatis non deiciat. i desperacoēs foueam.
¶ Fuerūt columpne due vna a dextris et
alia a sinistris ¶ Hanc columpnā .i. fortitudinē septimā columpna dyaboli .s. acrdia
deiciat. ¶ Ad xpi Acrpit fortitudo
dne ad pluī. mirabiliter resistentes mi
subtrue me ¶ Prelium spiale habet dyabol9
grme cū hoīe i quo mlt hoiez m
pelim deiicē. in aiam occidere et i tartarū
infernalem ptrahē. ¶ In hoc prelio dya
bolus semp elevat. q hoiem i pctm
deiicat. et p acrdiā deprimit. q nō pr quid
q hom operari dnē at subtrue hoiem i
cruciatū. q hō p fortitudinē aīe dya
bolū superat. et ad vna epa festinat
Hanc columpnā .i. fortitudinē. beatus
petrus habuit. s. q xpm negauit. post
q vr i die pentecostes spm sanctū re
cepit a deo Hanc columpnā fortiter te
nuit. q ner timore supplicij. nec mortis
a pdicacione fidei cessauit ¶ Hic patz
primo. s. qualiter dom9 dei firmiter edi
ficata est in ītrnacione ¶ Secundo
dico q dom9 dei vehat est fundata in
passione xpi Ideo i ypona eme p in q
xpm. ¶ Tu dne vmisericordiā qm multā habes
indigenā. voluisti templū tue habita
tionis fieri i nobis. et tuū sēe sedium
omīm dne gloriosū eternū. ypolitū domui
q nuper fundata est. ¶ Dom9 hr est
ecclia. quia dns fundauit i cruce. q ea
lauit a pctis i sanguine suo. ¶ Unde ii. de
dit scriptm xpm p nobis vt nos redimeret
ab oi iniquitate. et mundaret ypm ac
ceptabile sectorē bonoz opm
heu pctores domui istam polluunt
et sordes vitiorū quas xpc i cruce
multis laborib9 erexat ibi inserut.
¶ Ad qđ ait. ypha Deus venerūt gētes
hereditatē tuā polluerūt templū sanc
tuū tuū. etiam que diu templū in
quatū xpc i ea honorat. Dicatur
ecclia dom9 i quatū a xpo i habitat.
Ad hanc venerūt gentes .i. pctores
gentiliū viuentes et penitus polluūt
cū in xpc ea sanguine suo mundauit
Considera q rationabiliter xpc domū hāc
mundauit. a sordibus superbie huīlē
mortē sustinendo. A sordib9 auaīe.
mund9 i cruce pendendo A sordibus
luxurie. multas penas sustinendo A
sordib9 gule. sitim patiendo A sordib9
ire patiēcia offendo A sordib9 iudic
q inimicis orando A sordibus acrdie
vsq ad mortē i orōne pseuerando
et psequeve si placz et dilatauit.
¶ Tertio dico q dom9 vestra tota
decorabit i celesti masione ¶ Unde
dilecti decorē dom9 tue decet dei
attendit i situ loi .i. in ordinatione
structure. et i ornatu picture.
dom9 celestis est i optio loco sitā
¶ Ingrediat i loci tabernaculi
admirabilis vsq ad domū dei Ad
mirabilis dicitur dom9 celestis. qua
a deo amen9 est. q vbiq ibi potest
aliqs esse. Ad deo nobilis est. q ibi
nichil pt aliquis motu vel ifirmitate
structuā dom9 illi9 est ordinatissima
q vnusquisq ibi sedim opa sua lon
bat. ¶ Io .i. In domo patris mei
masiones multe sūt Dom9 enim

illa intreig et extreig est depictu In
terio trb domꝰ extreig quatuor domꝰ
corporis ꝑsequi si placet. Oꝫ rotundu
est habitare i illa domo Dñe audiam q
habitant i domo tua dñe i ſcla ſcloꝝ
laudabunt te

De bto mathia apło ſmo

Iuxta verbu ſrm̃ cor meum
qui faciat dnes voluntates meas
Ps. xxxij. Veribꝰ istud ꝓpoſuim ad com
mendacoñe bi mathee qua dns ele
git i apłm et tradit ei ſors duo. vnum
ꝓbatre et aliud exꝓbatre Primu est in
notu opꝰ i mundo creatus Credim e
mathie ſanctitas Primꝰ ibi Inuen. q. d.
vanꝰ i mundo qui dei voluntate ꝓpleat
deo quem erigit et vix inuenit Dñe
dñe de celo ꝓſpexit ſup filios hoim vt
videat ſi est intelligens aut requi
rens deu oēs declinauerunt ꝛc Credim ibi viz
ſrm̃ cor meu Judas fecit voluntatem
diaboli xpm tradendo Ps. xl. Cui mirabi
lis diabolus i cor iude vt tradet eum ꝛc
Mathias fecit voluntate dei xpo ſeruiendo
Ibi inuenies quęſtiu virꝰ ſrm̃ cor meum
et nō dicem Huc aut ducem i mathia
virꝰ ſrm̃ cor meu Ideo dicat ducem
virꝰ ꝛc gratꝰ hoc q. d. qui voluntate ꝛc
Hoc ꝙ debemꝰ facere voluntate dei vt
ei placeamꝰ Nec mea voluntate vt ſal
ui fiamꝰ Immicis sanis facere ꝓ caritate
vt eis ſubueniamꝰ Primo dico q
nos debemꝰ facere voluntate dei vt ei
placeamꝰ Qui vult Qui fecerit voluntate
patris mei qui est in celis intrabit
i regnu celoꝝ Hanc voluntate dei
ſancti mathias fecit. ideo ad celum
ascendit Sed nota q voluntate dei
debent hec tria ꝓcedere hoim. ſ. pcor.
vt pnitentia agat Pnitet vt petrꝰ apłꝰ
non ꝙmittat Iuſtus vt i bonis operib⁹ per
maneat Primo dico q voluntatem dei de
bet facere pcor vt pnitentia agat. ysa. lxij.
Dilexit eu dns voluentem facere i babi
lone. i hoc mundo q ſignatur ꝑ babilone
Audi o pcor et considera quanꝰ dilexit
te dns. fac eiꝰ voluntate et age pnia.
Quanꝰ enim dilexit te deꝰ. q. ꝑpe te i mun
do venit carne assumpſit. et morte ſuſti
nuit Ibi enim hoc nō pertaſſet. xpc i carne
non fuiſſet | Hec. | Fidelis ſermo et
oī acceptione digꝰ q. xpc ihesꝰ venit
i hunc mundu peccatores ſaluos facere
fac gꝰo pcor voluntatem dei agendo pe
nitentia Audi deu clamante ꝑ jsaiam
Ezechiel. xij. Numquid voluntatis mee
mors e dicit dns. et magis volo
vt diuertat a viis et viuat Certe nō est
voluntas dei vt peccator i peccato moriatur
ſz poti⁹ vt ꝑ penitentia viuificetur. ꝙpe
hoc xpc morte ſuſtinuit. i. pe. iij. Xpc semel
ꝙ peccatis nrīe mortuꝰ est. Iuſtꝰ ꝓ iniuſtis
vt nos offerret deo mortificatos quide carne
i. carnalib⁹ desideriis viuificatos autem
ſpu Attende o peccator vt te viuificaret
mortuꝰ est. vt te mundaret. ſanguine ſuo
fudit Conuerte ergo a peccatis et age pnia
Cogita q̄ bonꝰ sit deus. q. peccatores ad se
redeuntes misericorditer ſuſcipit. peccatu agnoſ
cit et filiu adoptat Hec ꝓ i filio ꝓdigo
luce. xv. Secunde voluntatem dei debet
facere pcor vt peccatu amplius nō ꝙmittat
Dñe ad te dne confugio. doce me facere volu
tatem tuam ne amplius labor i talpam.
Hec est enim voluntas dei vt hō pcor
viteꝰ non peccet. i. ceſſet a peccatis
Ihesꝰ paulꝰ Hec est voluntas dei ſancti
ficatio vra vt abſtineatis vos a fornicatione

h' signū legit. Jo. 8. Cū dns absolut
mulierē ī adulterio deprehensā dixit ei.
Nec ego te cōdēnabo vade et iā amplius
noli peccare. Heu qī hories sūt ī mūdo. q
mō agūt pmiaz et postea velabut ī talpā
In q̄dragesiā desient pcā. p̄ pastiza q̄
mittūt grauiora qī sūt ī firmi ploranti
et promittūt se cauere qī sanitatē recepi
ūt deteriores fiūt. De talib' z d' pet'.
Qui refugientes cōmēnationes mūdi q̄ pmit
t' pcā In ḡgmacē dīm nr̄m ihū xp̄m q. tpe
pmē hinc rursus ī plicant sūpant'. facta
sūt posteriora deteriora priorib'. Ca.
Decio debent voluntatē dei facē ustus vt ī tnō
oīb' p̄manent. Pē In capite libri scīp
tū est de me vt facerem voluntatē tuā
deꝰ meus volui. q. ps̄ psalteri. vbi dicit
de iusto In lege dīm voluntas eius medita
bit die ac nocte Ille ī lege dīm morabit
die ac nocte q̄ a lege dīm nūq̄ recedit
et ī bonis oīb' ingit p̄fuerat. Istud
fecit sanctꝰ mathias q̄ legē dīm custo
diuit et ei vsq̄ ad mortem seruiuit q̄do
ad celeste gaudiū puenit. q̄p̄ quod dicē
pt illud Fer' vltio. Quodcūq̄ laborauī et
ducū mī multā requiē Vere modicae
labor est quē bon' hūt ī seruitio dei quā
ritas h'moi labore allenat. et mer
ces quā reddit p eo t' q̄ubilat q̄ponde
rant Jo. 8. Non sūt condigne passiones
h' tp̄s ad futurā gl̄oriam Et p̄ p̄ mule
Quodo dico q̄ debem' facē aīe rne
vtilitatem Matth. vj. Iudicabo tibi homo
quid sit bonū aut quid sit malū. dns
requirit a te nisi facē iudiciū et di
ligere miaz et sollicite ambulare cū
deo tuo Istud fecit beatus mathias
q̄ fecit iudiciū contrā suā maccando
ne spm̄ impediēt temporalia q̄tepnēdo. e
terna requirendo Voluerit miaz pro
salute xp̄i. p̄ mundū disponendo et mul
tos ad fidem conuertendo Inibulauit
cū deo ipi' voluntatē ī omnibus impl̄e
do. et ī hoc fecit vtilitatē aīe sue fac
et tu vtilitatem aīe tue vt salvus
fias Ez nō q̄ vtilitatē aīe sue fa
cit. qui facit iusticiā ī pietate deserēdo.
qui facit miaz p̄mū subuenendo. q̄
seruat pacientiaz aduersa eq̄nimit' sustē
rendo Primo dico q̄ facit vtilitatem
aīe sue qui facit iusticiā ī pietate dese
rendo Ezc. 18. Cū impius a'tit se ab
iniquitate sua et fecit iudiciū et iusti
ciā ipe aiam suā vtusificabit Q̄ homo
libent facit illud q̄ vtile ē corpi fac
cad opus q̄ vtile ē aīe. fic iusticiam
desere iniquitatē et aiam vtusificasti
Aia em̄ q̄ mala opa mortificatur
Ja. 1. Ipetum cū cōsūmatū fuerit gnat
mortem Deo d' Eccl. xvij. Cui facult
petim et misericordiā hostes sūt aīe sue.
Ez eqūs q̄ bona opa aiā vtusificat
Pē Ipetui nō obliuiscar iustificatio
nes tuas q̄r ī ipis vtusificasti me.
Vide illis q̄ opa bona neglingut. q̄ que
q̄ aiā mortificatur. Gules em̄ hor
ribilior ē mors culpe q̄ mors nature
Quore em̄ natūe separat aiam de corpe
Ez mors culpe separat aiam a deo Isa.
lix. Iniquitates vre diuiserūt inter
nos et deū vrm et pcā vrā abscon
derūt faciē eius a vobis Quodo dico q̄ fac
vtilitatē aīe sue q̄ facit miaz proxis
subuenendo Eccl. xi. bene fac aīe
sue vbi inuenietis est Et quacūq̄ via
tus pueīt ex mā Iudi q̄ diatur

dhoc ꝑm ꝯ nō poteris ura esse morꝫ
ꝙ nihil tibi fiat habūdant tribue
si exigiū libeat ꝑtire studeꝫ ꝑmi
tum em̄ tuū thezaurizas tibi ꝑ die
nentis q̄ die audiat. Audi de pre
mio. Mach. iij. Tunc dicet rex hijs
qui a dextris eius erūt Venite benedicti
patris mei. ꝓsidete ꝑatū vobis
regnū ab origine mūdi Thesaurū et
dedisti michi manducare xpe Certe
bñ matheus magnā elimosinā dedꝫ
qm̄ dna tpalia ꝓ amore xpi ꝑpi re
liquit magnā elimosinā dedit qm̄ doc
trinā fidei & salutē aiāz ꝑ mūdum
distribuit. Deo magnā gloriā ꝑ die
iudicij habebit ꝑ ꝙ audiuit ho qui
misertꝰ est et q̄modat dispsit sermoēs
suos Audiendo quia ꝑ eius nō cōmoue
bit. Nō dico ꝙ facit veritatē aie sue
q̄ seruat paciā adiuta eius mūdi suf
ferendo Hebr. xij. Paciā habemus nō
bis voluntē dei facientes. reportemus
repmissionē. Vbi scīe quā vobis est
aīe paciā Audi dñm dicentē Luc. xxi.
In paciā vīa ꝓsidebitis aias vras
Deo experti. paciā cū ꝑfecto sustinea
ꝑsecutōes ab aduersario tentamenta
a dño flagella Sine gladio martyres
esse possum̄ si paciam̄ i aīa scalam̄
Xpm̄ paciē i rhobra et i ꝓpo q̄ nō solū
paciam verbo. sz etiā firmā exemplo
vñ de xpo dr. j. pe. ij. Cui cū maledice
nō maledicebat. cui patiebat nō cō
minabat. Sic q̄z sedm̄ ꝓphā.
Verūm dico ꝙ debem̄ dimittere bñfacie
ꝑpetuē. Nō. xv. Et e sup cū pribus
Si ēsurierit inimic tuꝰ cibā illū. si
sitit. da ei potū. hoc em̄ faciēs carbo
nes ignis congeries sup capud eius. q.

sup mentē eius. q. ꝙ ꝓpensione bñficioꝝ
dimittā. sepe quarim̄ ad cautelā Sz nō
q. ad bñficiendū dimittē tria nos exitant
ꝙm̄ est auctōitas dñi ꝓcepti: ꝙm̄ exm̄ xpi.
ꝙm̄ dimittimus ꝓmi. Primo ad bñfaciēdū
dimittas nos exortat auctōitas dñi ꝓcepti
Mt. v. Ego dico vobis diligite inimicos vros
et bñfacite hijs q̄ oderūt vos et orate ꝓ
ꝑsequentib̄ et calūpniantib̄ vos Tria
mala sustinet ecclia a malis habitis eōdū
Mt. vj. Et eius odio oēs hoīes propter
nomē meū Maledictōē Jacob Benedicti qui
maledixerint vobis hoīes ꝙscauacionem
Jo. xv. Non est seruus maior dño suo Si
me ꝑsecuti fuerint et vos ꝑsequent̄ Hoc
odiū precepit. nobis vt diligam̄ Jo. xv.
Hec est ꝓceptū meū vt diligatis inuicem
sicut dilexi vos Cont̄ maledictōē vt dicē
m̄ Jac. v. Oremus ꝓ inimicis et salui eri
m̄ Cont̄ ꝑsecuacōē vt bene faciamus
Mt. v. Et quicq̄ vult̄ vt faciat vobis hoīes
et vos facite illis. Non dixit quicq̄ vob
faciat hoīes. q. tū licētiā vltionis cō
concederet. sz dicat quicq̄ vult̄ vt faciat
vobis hoīes Quilibz em̄ vult sibi bñ
fieri ab alio et ideo q̄libz debz bñfacere alij
Sedo ad bñfaciēdū inimicis nos exortat
exm̄ xpi Exod. iij. Inspice et fac sedm̄
exemplar quod tibi ē monte monstratū
est Quis iste xpc est q̄ est firmꝰ ꝑ po
tenciā sublimis ꝑ sapiam. lacꝰ refugij
ꝑ clemenciā ꝑstam movit debem̄ ꝙ ꝛ
spice. et ad exemplū xpi inimicis bñ
facē. q. eos apud patrē excusauit. d.
Luc. xij. Pater ignoste illis quia nesciut
quid faciut Atqui exemplū o homo
a xpo vt bñfacias inimicis. xpc em̄
quidnis potuit occidi inimicos suos vno

dmcrgē ers· tñ pepēt· et ꝓpꝑis ornat·
Idem fcat· brē ſtephanꝰ de helyſeo legē·
ℭ xx vj· cū vex ſuſce mſiſſet· nūcios qui
recepit helyſeū ꝑd ornate ꝓcuſſit dñe
eos cecitate ſ· aiā· quos helyſeꝰ mīduxit
mroduxit ſamariā· vbi ſuſq; orauit· et
aptis ſunt· oculi eoꝝ· et viderūt eos ē me-
dio eſſe ſomarie· ℭ ſuſq; ſtuel venit· vellet
eos omdere helyſeꝰ ꝓhibuit· et ꝓcepit·
ers appoīt pane· et aquā· et cū cōmediſſent·
et bibiſſent· dīmiſit eos ī pace·
Hīc ad bñfaciendū ī mīcos· exortat· nos
ī meſſias ꝓmiſſ· luc· vj· ℭ Diligite ī mīcos
vros· et bñfacite· et date mutuū· nichil
īde ſperantes· et erit merces vra multa· et
eritis filii altiſſimi· ℭ Diligite ergo vros
iudeos bñfacite· cōtra ſuperbos q· alios
depmūt· date mutuū· nichil īde ſperantes·
cōtra anaros q· nichil mutuāt· niſi vltr
ſortē ꝓmittāt· eis· et erit merces vestra
multa· ℭ Vere multa· q· oculos nō vidit·
nec auris audiuit· nec ī cor hoīs aſcē-
dit· q· ꝑparauit deꝰ his· qui diligunt
illū· ℭ homo ſi velles attendere ꝓ-
ceptū dei· cui debet· ord· homo obedīc·
et ꝑpī exemplū· et futuri ꝓmiū· vnqq;
īmico bñfacēs· tu ꝑpendes īmico· qđ
et modicū bñficiū deꝰ reddet tibi eter-
nū ꝓmiū· ℭ nob· gedet· q· ſ· fī· vr· et regt·
Amen·

De ſcō gregorio ꝑpā ſmo

ℭ Qui cui tradet ad vigilandū di-
luculo ad dñm· qui fecit illum·
et ī ſpū altiſſimū deprecabit· Etc· xlj·
Verbū iſtud quemēt· exprimit· de bto
gregorio· qz gregorius ſonat· idē q· vigi-
lans· ℭ Et tangit· h· cā· que fuerūt ī bto
gregorio· ſ· feruor· deuocōis· rectitudo
ī tenacōis· et ſcitudo orationis· Primū
ibi cor ſuū tradet· ℣· ī· ad dñm· qui
fecit illū· ℣· ī· qui ſpū altiſſimū de-
precabit· ℭ Ad q· bto gregorio vigilat·
quadruplicat· ꝗuſtan· paſtan· gregem·
ſibi cōmiſſū cuſtodiendo· ꝗuſtan· vitam·
ad patriā feſtinando· ꝗuſtan· ſpaꝝ· vti-
tuibꝰ ſe exercitando· ꝗuſtan· ſeru ad-
uentū ſui dñi exſpectando· ℭ Primo vi-
gilauit· uſtan· paſtoris gregē ſibi cō-
miſſū cuſtodiendo· ℣· cōm· ℭ Eſtote
vigilātes· et cōſeruā reliqua q· mādat·
erūt· ℭ Iſtud verbū dicit· dñs· ambōbꝰ
plato· q· ſuū gregē ſibi cōmiſſū debet
vigilāe· ne a dra· rapiat· ℭ Iſtud ſec·
bto gregorio· q· ꝓtinuā curā ſuū ſibi
cōmiſſā vigilauit· Vñ de ipo· tanq· eād
gregorius· vt· cōdr· dīmiſ· ſic· d· q· ſibi
et cēte vigilauit· cathoſice· ꝑd· em·
dñs· de bono paſtoribꝰ ē· q· ſcitate· ī· gna
dei illuſtrat· et feſtinant· bethleem·
ī· ad celeſtem patriā· vt· ꝑpm· ſuccūbat·
non ī ꝓſepio iacentē· ſed ī cele-
ſti ad dextrā patris ſedentē· ℭ De quibꝰ
dr· luce ij· ℭ Paſtores erant· vigilantes·
et cuſtodientes vigilias noctis ſuper
gregē ſuū· ℣· Ambroſius· ℭ Rex ꝑpe nos·
ſtim· paſtores ſui ſacerdotes· ℭ Audi o
paſtor eccē· tui· xp̄i oues ſuas quas emit
ꝓpꝛo ſāgine· q· miſit· multos cuſtodes
oues· ī deſerto hui· mūdi· vbi· regno· te
circūdat· lupi· multi· q· demones· inſidiāt·
Deū debes eſſe valde ſollicitꝰ· ne· ꝑ tua
negligentiā· quis aliqua· q· aiā tibi ꝓ-
dantur· ℭ Audi horribile vbū· quod dicit·
ezech· xxxiij· Custodi virū iſtū· q· ſi lapſꝰ
fuit aiā tua ꝓ aia eius· ℣· Heu quātū
errat· q· dā laya· q· detrahētes ſacerdotib·

dicit bona vita regit sacerdotes qm̃ edunt bibunt dormiunt michil laborant ono vacant Certe melius esset sacerdoti agros colere qm̃ curia subditos sibi ḡmissos negligere esse Gap̃o vi. Cui ministerium esset regne illius non recte iudicastis legem iustitie nec custodistis nec secundum dei voluntatem ambulastis horrende et cito apparebit vobis qm̃ iudicium durissimum hiis qui presunt fiet Istud bene scitis gregis ideo cura vobis suscepit Cui enim electus esset i papa de urbe fugiens aquilonis diebus caude ratus deinceps iuenis et ad urbem reductus vix expulsus est ut papa cui susceptum Cui aut cura papalis susceperisset super gregem sibi comissum ne quiret solicite vigilare predicando libros dictando ex sanctitatis ordine Sed vigilant nisi ut ait opam suum subditos se exercitando viatores adpatriam festinando Volent nisi viatores qui tendunt ad patriam suam sompnum metuere et de mane surgere ut possint sicut ad patriam peruenire Sic beatus gregorius in via huius mundi constitutus et ad patriam festinans vigilabat in ordine ut ad patriam quid desiderabat peruenire et vita peracta dicit istud pe. Deus deus meus ad te de luce vigilo Sitiuit anima mea ad te Tui enim videre desiderat debet vigilare in operibus ut ei dicamus ipse enim dicit Ego diligentes me diligo. et qui mane vigilauerint ad me. uenient me Qui sollicite debemus vigilare. quia deuote debemus ecclesiam visitare ut possimus eam in quo est bonum ois habitare quia uenire inpia si qui uenit sa-

nctum cibum faciet potius est remedium tristis solacium pauper thesaurus timidus adiutorium exul refugium in tenebris ambulans lucem laborans eternam requiem Heu quid stulti sunt qui in prelio dormiunt et dum in quo ociosa tuta inuenit. querere negligunt ideo monet apls ephm v. Surge qui dormis et surge a mortuis et illuminabit te xps Certe bti gregorii assidue vigilauit in ecclesiis ideo uenit deus quem toto corde desiderabat Certe vigilant instar opum sui utinam se exercitando ipse impetrent spiritum apli iii rhi c. Tu vero vigila in omnibus si utilibus laborem opus fac evangelistam ministerium tuum impple Sobrius esto Istud sentit bti gregorii qui fidelium vigilantiam resistendo. opus sentit evangelistam dei predicando. ministerium suum impplet subditos regendo. sobrius fuit se ipm custodiendo ideo magnam quam meruit mercedem in celo ideo dns dicit ephm. Euge serue bone et fidelis. quia super pauca fuisti fidelis. supra multa te constituam intra in gaudium dni tui Qui studium fuit qui in hac vita in qua mercedem vacare ocio et nolunt aliquid bonum opari. tales egebunt in futuro hmoi homines similes fuit ribaldis aut in estate michil volunt opari et ideo illi me appellant mendicare Audiat ergo peccatores qui pro salute aie no laborant quid eis dicatur ephm. quid hic statis tota die ociosi hic in qui in hoc mundo. quid dicunt dicet ex quo mo hec tempus operandi et mercedem stulte statis qui ipse istud in ocio expendit Certe ner-

ī celo nec ī purgatorio nr̄ dispēsio ē tēp̄
mercedi ꝑ tm ī hoc mūdo ꝓdeo dr̄ sapi
ꝑ xxj. Vade ad formīā et cōsidā vias
et discite sapiēnā q̄ cū nā hanc ducē
nec ꝓcerem ꝑat̄ ēsurge abū et ggīgat
ī messe q̄ gmedat ſupp ī hyeme ¶ Ecce q̄
quadrup̄ prudenciā ducēt̄ ī formica ꝑ
est q̄ estate ggregat vī ī hyeme viuit
¶ Eccā ē q̄ grana vilioa respiat nr̄ est
ordiū. et melioa vt est tritaū ggregat
¶ Ecce ē q̄ grana ne pululet decorticat
¶ Ecce ē q̄ grana collata ne ab auibus
vapiant vel vento dissipant ¶ In istis
q̄ debes o homo formīā mūdi ꝑ alas
ī estate. ī ꝑnī vita cradiuāe bona opa
vī vuas ī hyeme. ī ī futura vita ꝓ
xp̄. Cui cōgregat ī messe filiꝰ sapiens
est. q̄ aūt stertit ī estate filiꝰ confusionis
est. ¶lle congregat ī messe q̄ ī hac vita
bona opa faciat ¶lle vēdormit ī estate
qui bona opa negligit et q̄ opa faciat
debet. Ecce nūcio Ecce vltr̄ Opabim opꝰ
vr̄m dū tempꝰ. ſ. mortis et dabit tibi
vel vobis mercedē vr̄m ī tpe suo ¶lli
vēo q̄ dormit debet et ecce cōfusio ꝓ xp̄ vj.
Vsq̄q̄ piger dormīs q̄n q̄ſurges de ſop
no tua paululū dormī tuli et venet
tibi vnatiꝰ egestas et pauperꝰ quasi
vir armat̄ ¶ Deo debes meliora
grana ggregare. ī bona opa facere
et vilioa respuē. ī mala opa vitare
ꝓpl̄ v. Vt filii lucis ambulate fructꝰ
enī lucis Est enī omnī bonitate et iustīa
et veritate et nolite cōmunicare operibus
et fructuosis tenebrarū ī nolite pticipe
¶ Deo heu dūdā facim mala agunt
et bona negligim. non attendendes
studiū. ī. cor. Omnes nos manifestari
oportet ante tribunal xp̄i vt reportet
vnusquisq; ꝓpria corꝓalia ꝑ gessit siue bo-
nū siue malū ¶ Deo debes grana
ne pululent decorticare ī ab omnibus
operibus spē p̄mi mercedem amputa
tas et futurā mercedē exspectare
¶ Eccā namq; ꝑ me nichil aliud seruā
deo ni vr hic dicitis. et ī q̄libus
pl̄pcuis. hī mūdi seruicia deo ne
placent. ꝓta hūi ieunia q̄ et nō ap-
peritia humiliam̄ diuas nras et non
vestis. Tu deo noli quere ꝓtē nec
tēde ſi ſuturā. Io vj opabim nō aliud
q̄ ꝑ ſ̄ q̄ ꝑmanet ī vita eterna
¶ Ecce debem̄ grana occultare. ī
bona opa sic agē ne ꝓpt̄ vanā gloriā
ꝓdeo mercedē tuā Cyp. v. Attendite
ne iustitiā vestrā faciatis coram
hoībus vt videriam̄ ab eis. ī cam
tenacione vt beati reputamī ab hō
nibus aliqñ mercedē nō habebitis
apud ꝑrem vestr̄m q̄ ī celis ē. Ecce
Bona q̄ agitis ad magna cautela
micate ne ꝑdam q̄ a vobis nim
geitur fauor aut grā humana req̄
ratur ne appetitꝰ laudis ſuperbiā
pariat et ꝙ foris ostenditis. mercedē a
mercede cuacuetur. Cruda enī oīa
bona q̄ facitis. nō sicut vt ab hoībus
gmedem̄. tales deo nō placet Sal
ī. Ei adhuc hoībus placerem
xp̄i ſuꝰ nō esse Ez ꝑ xp̄m hī bona
opa facere vt hoībus placere ſuꝰ
xp̄i nō essem et a xp̄o nō remune

|| occultate

meretedem hic intelligc qm ho prin-
palit facit bona ppt hoies Cri aut
qus tetigit aliquod bonu opus pn-
cipalit propt deu et p modu ex ah
quo ministr bona gloria ppt her
no ppt meretde sua Xpo vi-
gilauit beatus gregorius mistic sensu
aduentu deo suu expectando Apoc
xvj. bte qui vigilat et custodit vesti-
menta sua. ne nudus ambulet. Hic
gitur vigilat. qui p bona opa se ad ad-
uentu dni sui hoc e ad morte para.
Vestimenta sua custodiut ne nudus
ambulat. qui i bonis opib vsq
ad finem psenerauit. Hoc exemplo
debes et tu vigilare et aduentum
dni tui parare Cras semp patus
qr nescis qu venit dns. Luc xij. Si
sciret pr familias qua hora fur ve-
ret vigilaret vtiq et no sineret
perfodi domu sua Estote ergo pa-
ti qr qua hora no putatis filius hoim
venit Morte enim nichil certius
semp debes esse paratus ad morte ve-
ru mors nos stringit corpalit et na
morte euadamus et celeste patria
puenias In q nr deo et nalit vna

In aduentu bte marie vgis

Ecce virgo concipiet et pariet
filiu et vocabit nomen eius emanu
el. Isa. vij In verbis istis mistc-
rium fidei incarnationis ihu hodie facte
describit. Et tanquam hic tria que
fuerunt i incarnatione ihu Primu
est dei inabilis potentia i signo ostenso
Secdm est ipsius i effabilis sapia i bgnis
fenditate Tertiu i esse amabilis clemē
cia i suu signu ad hoies reuersacone Pz
ibi dabit ipe dns vobis signu Ecce virgo
ibi et vocabit nomen eius emanuel qd interpretat nobiscu deus Primo
q signu istud q deus dedit hoibus in-
carnatione. est signu inrabile supans
intellectu est signu vile alienans affec
signu magnu et gnale ad oes habes
respectu Primo dico q e inabile su-
pans intellectu Ecce qz. Dixit dominus
Cogna facia q nusq visa fuit sup tra
nr ex vllis gentib Nusq em auditu est
siue fuit nec gentes siue nec iudeos si
ue i oriente siue i occidente siue i aust
siue i aq'lone nec e auditu i preterito. nec
audiet i futuro q vnq virgo pepit
filiu nisi sola virgo maria q mater est
et virgo Hec hodie concepit ex de vi
ra femine ex de spu sancto nr puru hoiez
ex xpm deu et hoiem. quis vnq audit
sim ra inrabile Ite Cantate dno can
ticu nouu qz inabilia fecit Ho q deus
quatuor inabilia fecit Primu inabile
est q virgo manens virgo fecundat. Secdm
est q ipa a peccandi possibilitate i
statu vie liberatur Tertiu est q deus
incarnat. Quartu e q virgo hulima sup
omes hoies sublimat. Propt primu dictu est
ab angelo Ave q sine ve hoc e sine do
lore. q sustinent omes mulieres qn
pariut Gen iij. ipa em sine dolore
peperit qz virgo concepit Propt scdm
dictu ei. gra plena q repleta fuit
a deo q de meipo nusq ponit plene

cria vemaliter propter 7m dicit et dns
terti. iij quarti benedicta tu i mulieribus
&. no solu sup oes mulieres sz cria sup
omnes viros. ymo q plus e sup omnes an
geloz benedicta propter vnu et q cauit
oes angelos. que em oes angeli vocant
dnm ipa audacter vocat filiu. Primu
igit mirabile est q virgo fecundat. se. iz.
Ecce concipiet dns nouu sup terrā fecit creatu
rā viru sc̄a. & virgo aliqn no esset
nouu Nature nouu. qz nuq̄ legit. q̄ ho
de sola muliere p̄decreatur. p̄ducit exempto
xp̄o Ita sedm anselmu quatuor fuerunt
modi p̄ducendi hoiem. primus est sine viro
et sine mulere sicut adā. Secds de viro sine mulie sic eua sed fuit
de adam. Tertius de viro et mulere sicut
reliqui fit. Quartus de mulere sine viro sic
xp̄s p̄ductus fuit de maria. Illud posterius
fuit. dan. j. In visione qua videat nabu
godonozor. Vidit ymaginē & statuā
magnā rapud erat ex auro. pectus et brachia
ex argento. venter et femora ex ere. tybie
autē ferree pedes autē ex parte ferrei et
testa. Vidit q absciss fuit lapis de monte
sine manibus. q̄ percussit statuā i pedibus
et comminuit eā et contriuit fuerunt pariter
aurū ere et argentū et ferrū. Quod p
lapidē istū missū p̄ xp̄m accipit. q lapis an
gularis dicit. Iste lapis abscissus fuit de
monte sine manibus qz ipe xp̄s sine sede
viri conceptus fuit et de virgine natus. Iste
lapis comminuit magnā statuā qz xp̄s va
rietate hui mundi et pompā destruxit. ter
rā contriuit i pedibus quibus homo tangit
qn̄ docuit homines vt contemnerent terrena
et appeterent celestia. Hec ihc.

esse vade et vende oīa que habes et da
pauperib. et habebis thesaurū i celo. In
tribus destruxit seruū qn̄ docuit homines
vt illatas iniurias paulatim tollarent. Co
lent homines seruū gladio q̄ sit de genere bru
torum q̄ gladius solet deponere ultra ty
brias. Hec. v. Audistis qz dictū est antiqs
oculū p oculo et dentē p dente. Ego au
dico vobis no resistere malo. Si quis te
percusserit i vnā maxillā pbe et aliam.
In ventre et femore destruxit eos hor
rore solet homo p̄ve singuli q̄ sepe
decoratur. cū enim p̄ eos aliquā ypocrisi
sine apparēs hominibus. Fecerunt enim eis pa
nnū exterius. homines delectat et sepius
assumunt. Hic ypocrite homo exemplo q
extrinsecus pretendunt alios edificant. et
se ipsos destruunt. Istud ab ihū destruit
qn̄ contra ypocrisi predicauit. Hec. vi.
Cū ieiunatis nolite fieri sicut ypocrite
tristes q̄ amant in synagogis et in angu
lis plateaꝝ stantes orare vt vide
antur ab hominibus. Amē dico vobis
receperunt mercedē suā. In porta
et in brachiis. quo homines ad litteram
ornari solent cū argento destruit.
statuā auream q̄ i argento confidit
qn̄ predicauit. Hec. ix. Amē dico
vobis qz diues difficile intrabit reg
num celoz. Vnū scialicū est camelum
p̄ foramē acus transire q̄ diuitem
aliquē intrare in regnū celoz. In
capite destruxit aurū. Volent enim
capita regū priapi militū et mu
lieꝝ ornari auro. Reges enim por
tant coronas aureas. principes et
milites mitras aureas decorant

mulieres

mulieres pepla que portant ℞ capribꝫ
mortuꝫ aureꝫ vel deauratis acubꝫ
vel regũ capita qũmꝫ seruis auro
teptis ‖ Istud auꝝ ꝑpꝫ destruxit · qñ
uerꝫ humilitate nõ solũ verbo ꝙ exem
plo docuit ihc xpc · disite a me quia
ꝙ mitis ꝙ humilis corde ¶ Quãm
mirabile est · q̃ maria a peccandi
possibilitate ℞ statu vie liberata fu
it · ¶ Spẽ sanctꝫ supuenret ℞ te
et spẽ altissimi obumbrabit tibi ꝓ
deva em̃ q̃ deus supuenret ‖ In ꝓma
nãq sanctificatione · qz sanctificata
fuit ℞ utero spẽ sanctꝫ veniret ℞ ea
purgans ꝙam ab origmali peccato
et ꝙferret ei gram̃ qua potuit viñe
ora peta ena venalia q̃ et fecit qz
nũq̃ gmsit aliq̃d petm̃ q̃tũ cuiꝫ
modicũ ¶ Si ei potuss̃ an̄ ꝓcepto
ne xpi peccasse venialiter ‖ In se
cuda nãq sanctificatione qñ xpm
concepit spẽ sanctꝫ supuenit ℞
ea · qz sup gram̃ ꝑius collata · ham
gram̃ addidit q̃ demceps nũq̃
peccare potuit ¶ Instelligꝫ ¶ Denuit ut
illꝫ horis conceptio de puissima
vgine fieret ut ea puritate miter
qua sub deo neq̃t maior ꝛcelligi
¶ Hec arca vere ꝓfigurata est ꝑ archã
noe hꝫ q̃ solus gms humanã ꝙserua
batur · q̃ ꝑ gram̃ spẽ sancti vnita
fuit intrinsicus ℞ eo quatũ ad
custodiã vtutũ ¶ Extrinsecꝫ ℞ corpe
ihu ad custodiã vginitatis ¶ Et sic-

ℓ archa noe ora alia peccata fugiũt
ita ℞ hac vgine oms motꝫ sensualita
tis et roms concordabãt · qz ibi nullatꝫ
fuit rebellio carnis ad spm ¶ Et ℞ archa
noe aqua nec defuꝫ nec subtꝫ mouit
¶ Hic aram hꝫ vginis nullũ petm̃ ac
tuale siue esset spuale siue corpale
attingere potuit ¶ Terau mirabile
est q̃ deꝰ incarnat ℞ phil · 2 · ¶ Cũ i forma
dei eet nõ rapinã arbitratꝫ est se eẽ
equale deo ꝙd est certissime fatuit se
esse equale deo · nõ rapinã faciens
ꝙ nõ usurpãs q̃d suũ nõ erat ¶ Cui fert
dyabolus ¶ Si semel ꝓpm exinaniuit
q̃ humilia · forma serui q̃ natꝰ homis ac
ceptis ¶ Mirabile misteriũ declaratur
hodie mouãt nãtie deꝰ hõ factꝫ est
¶ Considera q̃ mirabile sit · q̃ deꝰ incarnat ·
ibi em̃ mortalis sit mortis · passibilis
visibilis em̃ ꝙalis ‖ Inapphẽsibilis utẽ
um̃ vginis apprehendit · ibi creator ac
ceptꝰ ¶ Cuius vmꝯ audiuit talia ¶ Si deꝰ
mittet ignẽ cũ glacie sine vtriusq̃ di
minutione ¶ Si celũ cassiũ usq̃ ad
terrã non esset adeo mirabile ¶ Laud
illud est q̃ deus incarnat · ¶ Laude o
homo · et lauda deũ a ꝙ caritate quã
habuit ad volut hodie incarnari ·
hodie assupsit aiam ut tua oiam sal
uaret assupsit corpꝰ mortale facet ut
tuũ corpꝰ imortale faceꝛ · venit ℞ mu
dũ · ut te ꝓducet ℞ celũ ¶ Virtũ mira
bile est q̃ hodie vgo humana super
ones hoies sublimat ¶ Dil vltio ‖ Hul
te filie congregauerũt divicias q̃ tuas

virtutes tu sola suppgressa es vmilsas
valde mrabile esset si aliquis desten
devet de monte et quãto plus dertma
vet ad vma montis tãto magis eppm
quaret acumẽ Nic beata virgo hodie
se maxiẽ hodie se maxime huiliauit
et deus ex hoc ipam maxiẽ sublimauit
ꝑpa enim dixit se ancillã dñi et facta ẽ
mater dei luc. j. Respexit humilitate
ancille sue ecce enim ex hoc btam me di
cent oẽs gnationes Istud ꝓfiguabat est
hest. xx. In sopno quod dicat martho
chi q̃ vidit qꝺ magna ꝓturbacio et mgens
tremdo et tenebre orte sut sup tram
gturbata ẽ gens iusto. et clamauc
runt ad dñm et illis voa ferentibus fõs
purus orit et fluuiꝰ magnꝰ et aquas
plimas reduxauit lux et sol ortus est
et humiles exaltati sut Ꝺescribit ꝙ m
rabilis fuit status huam gnis ante ꝙ
incarnatiõẽ tur fidẽ in mundo erant
tenebre ignoratie. maxia formido
de morte turbatio de salute desperatoe
deo iusti clamauerut ad deꝰ ꝓ redep
tione Hodie consolatus ẽ deꝰ ꝓplm suũ
Et ecce fons purus creuit in fluuiꝰ maxi
mꝰ. qꝝ mat dei facta est et aquas
plimas reduxauit. qꝝ multis aquã suc
mbe distribuit. Tuc vero lux et sol orti
est ꝙ aquã humiles exaltant in celo
ꝓtor si arduus es in aiã curre ad huc
fontẽ j. ad maiã vt haurias aquã
ipa enim dicat cap. 4g. Transite ad me
omes q̃ gaupistis me et ꝑ ꝓ ꝑm ꝓn le
m pñã le
Secundo dico qꝝ signũ illud est sig
vnle alliaens assitꝫ ysa. xi. leuabit
dñs signũ in nationꝫ et congregabit
ꝓfugos isrl in hoc enim appauit hu
manitas incarnatoe qꝝ et uidere et gen
tibꝫ vtilis fuit Et est notandũ qꝝ
ex incarnatione xpi quadruplex vti
litas ꝙ est qꝝ ho in aiã sanat. j. a
est qꝝ deo reconsiliat j. a. c qꝝ a dyabo
lo liberat. qta est qꝝ ad celeste ꝓmissi
tem reuocat. ꝙma vtilitas est qꝝ ho
in aiã sanat. j. thi. j. fidelis sermo
et oi accep. dignꝰ qꝝ xꝰ ihs venit
in hunc mundũ peccatores saluos facere
Illa aũt xpi incarnatione langebat to
tũ genꝰ humanũ Et xpo natꝰ to
tũ est hoi signũ reapandi simitate
Istud ꝓfiguatũ est Le. xx. vbi le
gitꝰ qꝝ cũ ezechias egrotaret sigꝫ
genꝰ humanũ et dns eũ sanare ꝙ vel
let dedit ꝙ signo. q. s. x. gradibus
est sol retrorsũ Ezechias egrotas
sigt genꝰ humanũ. qꝝ ex peto hois ꝙ
batur in aiã et tã grauat. qꝝ nulla
spes erat de sanitate reapanda ꝙ
humanũ auxiliũ cui deus vellet
horẽ sanare fecit sol descendere
decẽ gradib. Sol iste filꝰ dei est
q̃ illuminat oẽm hoem venente in
hunc mundũ q̃ decẽ gradib. reflus
est retrorsũ. qui in angelorũ nouẽ
ordinũ se humilians naturã assumpsit
humanã et sic qui ad decimũ gradũ
puenit Secunda vtilitas est qꝝ ho
deo reconsiliat. ꝙ ꝓtm siquidem
a deo graues iniquitates sustinate st
me deũ et horiez qꝝ ipsi quidem

milia annoz nullꝰ vsquam poterat
i mundo qꝫ hoiem reconsiliare possꝫ
deo q̃des filiꝰ dei factꝰ est homo vt
hoiem reconsiliaret deo Unde dr volo
sen esse. Vos cũ eẽt alieni inimici ꝑpu
i opibus malis nũc reconsiliauit i corꝑe
ꝑ carnis eiꝰ ꝑ morte exhibe uos
sctos et imaculatos et irreprehen
sibiles coram ipo Istud ꝓfiguatũ
est Gen. xlv. vbi legit qꝫ cũ ysaac
benedicturꝰ esset iacob puisset eum
ysaac filiꝰ habraham figit filiũ dei
Iste cũ benedicẽ vellet iacob hoiem
benedictiõe celesti prioꝰ osculatus e
est eũ osculo reconsiliacois Unde q̃
Iesꝰ homo reconsiliatꝰ fuisset deo mox
ad celũ ꝓcessit Ista reconsiliacio ho
die inchoata fuit i vtero beate
virgis de qua ꝑpt carnẽ assumpsit ꝑ
qꝫ hoiem deo reconsiliauit Deo de
bemꝰ bram virginẽ honorare et laudare
ac deũ ꝑpt quam et cũ Unde deus
ho factus est id qꝫ fuit ꝑmansit et qꝫ
no erat assumpsit. ergo exoremꝰ nrm
redemptorẽ deuote reclamẽs et exultẽs
dicentes Gla tibi dne Xpe heu quoꝺ
reconsiliacionẽ istã ꝑ peccm suũ violat
et inimicias mecum se et deũ exercent
de quibꝰ dicit. Ysa. xlviii. Impietates vestre
diuiserunt inter vos et deum vestrum et peccta
vestra absconderunt faciem eius a vobis.
Tercia vtilitas est qꝫ ho a ptate
dyaboli liberat Luc. xi. Cũ fortis armatus
custodit atrium suum i pace ea q̃
possidet Ei em fortior superueniens
omnia arma eius auferet i quibus
confidebat et spolia eius distribuet Iste
fortis figit dyabolũ. q̃ ante incarnacionẽ
xpi magna potestate habẽt et et
modica resistencia et ideo atriũ suũ
i mundo i pace possedit Cũ at xpc for
tior eo superuenit vincit eũ et arma
abstulit i ꝑcm minuit et spolia distri
buit i hoies ab eius potestate eripuit
Nota qꝫ dyabolꝰ cũ xpo incarnacionem
duas manꝰ habuit. s. activitatiuã et
expulsiuã Prima fuit a deo fortis q
nullꝰ potuit ea effugẽ. cũ illa siqdẽ
dnos eiã ustos ad iferna traxit Sed
potuerat pauca effugẽ cũ ea seqdem
plumas ꝑ ꝑcm ꝓpulit Prima manu
amputauit xpc dyabolo totaliter qm ad
ustos trahẽ ad iferna sicut pus fecit
Secunda manu a deo debilitata cũ ho
cũ dei adiutorio facilime pt dyabolo resis
tẽ Quoꝺ debilis est hostis q̃ no pt
vincẽ nisi volentẽ Quarta vtilitas
est qꝫ ho ad celeste hereditate ꝓmot.
ꝑ ꝑcm cum ho de celesti hereditate eiectꝰ
fuerat Eiꝰ ꝓfiguatꝰ est Gen. iii. In
iectione ade de paradiso. q̃ntus an
mis i exilio nam poterat redire ad pa
triã ꝓpter hoc filiꝰ dei venit i mundũ
et ho factus est vt hoiez reuocaret ad
patriã Cat c. Ubi venit plenitudo
temꝑis misit deꝰ filiũ suũ natũ ex mu
liere sctm sub lege vt eos qꝫ sub lege
erant redimeret et ad adopcionem
filioz ꝛeciperemus vt ex ho hereditate
celestem consequem. qm si filii et
heredes Ideo em filiꝰ dei venit in
mundũ vt hominẽ ꝑduceret ad celũ

deo sustinuit miserias exilii vt hostem
produceret ad etnū gaudiū Istud psigna
tū est Iosue xx. vbi legit. q̄ i morte
sūmi sacdotis homāda psugi reuerte
bant ad ciuitatē et domū suā de q̄ fuerāt
Sic i morte xpi hō q̄ se ipm peccādo
occiderat ad patriā redire cōpellit diat ma
gister sinaze. t in dī. xg. Magna nobis
i morte vngenti pstitit sc̄ vt huc nos
redire ad patriā Sic olim i morte
sūmi pontificis q̄ ad ciuitat̄ refugii con
fugerant secure ad ppa remeare
Et sic pz t.m pncipale
Secundo dico q̄
signū istud magnū et gnāle ad oc habz
respectū Apoc. xij. Signū magnū ap
paruit i celo q i ecclā mulier amicta
sole et luna sub pedibus ei⁹ et i capite
ei⁹ corō duodecī stellarū et i vtero vere
hoc signū magnū. quo dnō to.m mūdū
vespexit. Ipe em venit⁹ est ad redēp
cionē paupm et diuitū nobiliū vt ignō
biliū litteratoz et laycoz senū et iuue
nū. virginū et viduaz. iugatorū et oīm
hom. Nolem⁹ ipo filio suo non pepcit de⁹
sp nobis oīb⁹ tradidit illū Signū q⁹
magnū appauit mulier amicta sole
mulier hec est beata vgo. q̄ fuit amicta sole
q̄ sole xpm iustitie concepit. luna fuit
sub pedibus ei⁹ q̄ oīa mutabilia cōtēpsit
Corona decē stellaz erat i capite q̄ p.m
b. Progatiuas habuit. quatuor fulse
runt i celo q̄ st ipi⁹ de sterili utero gnā
angelica salutacio Ipe sc̄e suppcio.
filij dei cōceptio Ite q̄r fulserūt i corde
s. Deuocio humilitatis reuerencia pudoris
magnitudo credulitat̄. martirū cordis
Ite q̄r fulserūt i carne s. q̄ fuit virgo
tate pmitiua. sine corrupcione fecūdi
tat̄ pmitiua. sine corrupcione fecūdi
tat̄ grauitate grauida sine dolore puer
pera. Propt̄ p.m dictū est ei dns tecū
Ipe t.m gra plena Ipe t.m benedicta tu i
mulieribus Istud pt̄ satis dilatāe si placet
Rogem⁹ ergo hanc vginē vt nobis
pcibus fiscat suū filiū et p⁹ hoc exilū
oīdat nobis xpm i regno suo. Amen

Annunciatione bte marie vgis sermo

Quātacte dno cātemus nouū q̄ mi
rabilia fecit Circa sapiū hēmus
i pte. Hodie mirabilia facta sunt. De⁹
incarnat. Ego fecundabo virginē q̄liter
i vtero vginis cōscribit. Primo q̄liter
conceptio. et qua vsta fuit. Ipe saluare
hoīm vo ppha hortans nos ad gratiā
accipiēd. Cantate dno canticū nouū
in quib⁹ verbis duo sunt. Primo hortat
vr ad dine laudis frequentiā. cū dicit
Cantate dno canticū nouū. Deus sub
git motiue vōis ggruentiā cū addit q̄
mirabilia fecit Dico q̄ hec mirabilia
fuit figuris ggrue pmonstrata. i
ipius pnūciata. ab angelo reuelata.
ab aplis pdicata. Primo dicit q̄ hec
mirabilia fuerūt figuris congrue
pmonstrata. Ipe Hermete mirabilium
mirabilis ei⁹ q̄ fecit pdigia oīa ei⁹ dicit
mirabilia st mirabiles figure quibus
deus pmisit illa q̄ futura q̄ erat i carne
De hijs figuris tangit ad pns quatuor
q̄bus xpi incarnacio pfiguratur. Prima
fuit i rubo morsi q̄ pfigurata est
matris illibata vginitat̄. Secunda fuit
i virga aaron q̄ pfigurata i vginis

sup virgam aaron fructificasse. Ita e in vel
le gedeonis q̄ pfiguratu est incarnacionis
mistas. Ita e porro ezechielis qua
pfiguratu est ppi incarnati dñicas
De prima legit exo. m. Apparuit
deꝰ moysi in flamma ignis de medio
rubi et videbat q̄ rubꝰ arderet
et non ꝙburebat. Rubus e arbor hui
us et pt humile virgine et humi medii
deus descendit qui in uterū virginis
venit. Iste g rubꝰ. g. virgo btā ardebat
q̄ deū q̄ ignis est assumes in utero habe
bat sī non ꝙburebat. q̄ virginitate non
amittebat. Et nō q̄ hac ōne dñe moyſi
ep tpe quo voluit filios israel de
pdare pharaonis libare et de egip
to educe. sī terrā pmissionis introduce
Ip p signabat. q̄ p xpm ho liberati de
bent a pdate dyabi et a tenebris istius
mundi ad gaudia celi. Io cū angelus nūciaret
virgini incarnacionē dñi
ce. j. Ecce concipies et paries filiū et
vocabis nomē eius ihm quod interpre
tatur saluator. Iste saluator hodie conceptꝰ
est. Deo grās cui hec e dies quā
fecit dñs. Hodie dñs affixionē pcli
sui iste erit et redemptionē misit
De ra figura legit. xvi. Vade le
gue q̄ moyses extento dñi tulit xii
virgas a singulis principib⁹ et in ma
q̄b⁹ scripsit nomē principis et scripsit
vnā virgā gentis cuiusq; familie
et posuit ho. q̄ dicit magr in historia
fuerūt virge primū has virgas posuit

in tabernaculo coram dño. Cuius sequenti
die rediens inuenit virgā aaron germinasse
et fructificasse. Quid p virgā aaron q̄ qua
tuor supradictas una nocte floruit et fruc
tificauit accepit. vbi btā virgo q̄ p vtu
tem spūs sancti ppm̄ concepit et genuit. sppā
eam floruit ppm̄ concipiendo. fructū salutis ppm̄
generando. Qualit floruit ondit. Ysa. pi.
Egredietur virga de radice iesse. et flos
de radice eius ascendet. De fructu eius
dicit hūc. j. benedicta tu inter mulieres
et benedictus fructus ventris tui. Ih virgo
sic btā virgo valde flexibilis est
p mīaz. Ih. Quia sinus mee ombs aperti
vt de plenitudine eius oēs accipiant.
Quicūq; vult ea ad mīaz flectere debet
ea cū salutatōe angelica salutare sepius
Si ea deuote salutauerit mīaz faciet
Ih virga eius sit mollis et flexibilis
hoibus tm valde durissimis et horribilis est
demonibus. Ysa. Paucebit assur virga
pussus. Assur int pdatis negotiator et
pt dyabolus q̄ negotiator erat decipiendi
hoīes. Iste hodie fuit virga pussus. cui
btā virgo humiliter dicit. Ecce ancilla
fiat mihi sdm vbm tuum. Ibi p humilitatem
virgo victa superbia virginum demonis
Euā impletum fuit q̄ dñs de mulere
dixerat ad serpentem. Gen. iii. Ipa conteret
caput tuum. Caput serpentis et superbia
dyabi. Istud caput eua soror q̄ diuino
temptatori consensit appetendo superbia
esse sicut deus. Ex btā virgo one cap
istud contriuit q̄ se humiliando dixit. Ecce

ancilla dñi fiat michi sdm vbū tuū. ℣
Ipa pud dubio caput tetulit venerabilem
q̄ modā maligni suggestione tū de carnis
illebris q̄ de multis superbia reduxit ad
melius Magna q̄ppe humilitas audierat
ab angelo q̄ esset plena gr̄a q̄ dñs eāt cū
ea q̄ esset sup̄ omnes mulieres benedicta q̄
esset dei filiū concepturo Et ex hinc non
deuabat i superbiā sz humiliando se dixit
Ecce ancilla dñi ℣ De .3a. lectō iudicū
xiij. Cū dñs vellet filios isr̄l liberare de
p̄tate madiaā. hymoi signū liberationis
dedit gedeon posuit vellꝰ i aceruo et roe
p̄mo quidē descendit i vellus arca re-
manente sicca deinde descendit i aceruū vellꝰ
remanente siccō vellus igit̄ significat beatā
virginē mariā. q. sdm lo. vellū cū sit
de corpe nescit corpis passiones Ecce virgi
nitas cū sit i carne vnica carnis nescit
hꝰ deus voluit hoiem redimē de p̄tate
diaboli hoc signū dedit. p̄mo mīsit de celo
rorē q. filiū suū. hinc vellꝰ q. i uterq; virgis
hoc fecit i q̄ virgo concep. xp̄m i utero
De inde q̄ i aream egredit xp̄s de virgine
virginis i mundū nup̄ horeo q̄ispatꝰ est
istū rorē mirificū q. filiū dei multum
desiderabat ppha q̄ dicebat. ysa. xlv.
Rorate celi desup̄ et nubes pluāt iustū
aperiat̄ terra et germinet saluatorem
istud hodie impletū est q̄ virgo ad vbū an
geli cor. apparuit p̄ q̄ sensū et concepit
saluatorē hoc mundi ℣ De .3a. dñica. eze.
xlij. Ddūxit me ad uiā portē sanctuarij ex-
terioris q̄ respiciebat ad orientē et erat
clausa et dixit dñs ad me Porta hec
clausa erit et nō aperiet. Vir nō trāsibit
p eā dñs deus ingressus est p eā Porta
hec significat beatā virginē q. d. porta significans
q. celi q. tegit p portā intrauit ad celū
Hec porta fuit clausa et nō trānsiit
p eā q. beata virgo mater fuit et virgo
permansit Et hanc portā dñs ingressꝰ
est q. p uterū virginis venit i mundum
Ciuitas sancta ad hanc portā p fer-
uentē deuotionē. pulsa p angelorum
orationē vt intromittatur ad celestem
mansionē ad ipam dicit. Quod cum
tristis abstulit. tuę redd altrę gaudia
mittet vt astāt flebiles celi senes. Ita
Tu vegete al. ra z pulchra fulgida.
Ipa sicqdē est senestꝰ humilitatis. ja
nua saluatis et porta castitatis Ecce
p̄s q̄ figura z p̄m principale.
Credo dico q. hec mirabilia fecerit a
principio predicata vsq; q. ciuis ferens
mirabilia nō sustinebat̄ descendisti
et a facie tua montes fluxerunt. Mirabilia
erunt. q. humiliati sūt adeo. Mirabilia
fecerit q. xp̄s sanat i carnatione q.
mittit nō poterat sustinē sicut iudei
et hēretici q. nolunt credē q. factꝰ sit hō
et virgo manens virgo genuit Audi
quid mirabile dicat. Je. xxxi. Nouū
creauit dñs sup̄ terrā. fēa circudabit
virū. Quis mīs q. sic hec nouitas
porro l'ignauit. longitudo breuis

lantudo angusta. altitudo subdita. p
fundus plana ibi agnoscit hic nam
lucens aqua fluens pannis esurientes
videns si attendas istam lectionem pauce si
dicam salute patri unam morti fortitudi
ne confirmari huic vsui ℞. Nota q
ubi fuit longitudo breuis descripti et ma
sub tpe comprehendit. lantudo angusta m
quadrum ille q celum et terram implet vbi
vmq; dominus concludit. Altitudo subdi
tum equidem deus ibi subditur. p fidem
equidem inuisibilis. visibilis efficit. retia
patent. Ro q ppter verbum exire dicit.
sapiens. non erat ei turpe a deo sapiens
fuit. lared et utero sicut nam et regnabit
et celo. De hijs quoq; mirabilibus dr.
Isa. vij. Dabit dns ipe vobis signum
Ecce virgo concipiet et pariet filium et
vocabit nomen ei emanuel Neve
signum q concipiens et pariens ma
ter virgo et ples concepta fuit deus
et homo. et ideo vocatur nomine ei emanu
uel q. interpretat nobiscum deus. et homo
et deus Hic erige hec mirabilia fuerit
a pphis predicata. Cum enim vnus
credit hijs mirabilibus si pphe non predixis
set eum tam credibiliter et tam expresse
Ita dico q hec mirabilia fuerunt
ab angelo reuelata vni ex angelis a
deo ad nunciandum xpi incarnacionem
mirabile. potuit dici illud Ihe pnun
ciabo mirabilia tua Vis facere quod
predicauerit et explanauerit mira
bilia dei lege euangelium illud Luce i. missus
est angelus gabriel ubi dicentes q

q mirabilis virgine salutauit dicens Ave
maria gratia plena dns tecum benedicta
tu in mulieribus quam de spu sancto concep
turam et paritura filium dei saluatorem
profert Ecce inquit virgo concipies et paries
filium et vocabit nomen eius ihm hic erit
magnus et filius altissimi vocabitur Con
gruum fuit vt angelus nunciaret mirabi
lia q fuerunt principia nre redemptionis
qz malus angelus nunciauit mirabilia
q fuerunt principia quasi causa nre reparan
oppta rideret Illic siquidem car malus
angelus hic bonus illic mulier superbia
hic humilis illic appendebatur morte hic
vita illic maledictio hic benedictio ℞.
Curre curre cito ad mariam Curre
mat ad filiam. filia p matre respon
deat ipsa matris opprobrium auferat
ipsa pax p matre sacrificat. Recte sic
vivendit nisi erigeret nisi fieram

Quarto dico q mirabilia fuerunt ab
aplis predicata Ecc. xlvi. Sextum temp.
memento simus vt enarrant mirabilia
Capies scam natiuitatem xpi desiderans
et dilatez aduentum xpi in carne con
siderans. Erat de festis temp. s. vt
cito veniat. Memento simus s. vt mi
di redimas vt enarrant mirabilia
tua sps apli q ad hoc electi fuerunt vt
fidem xpi p mundum predicarent ps.
Celi enarrant gloriam dei Et
sequit in omnem terram exiuit sonus eorum Et
in fines orbis terre. verba eorum Vnde dicit
aplus in. vlimo Euntes in mundum vni
uersum predicate euangelium omni creature

q tria pnia lo

dnm

et sequt illi autē pfectū pdicauerūt vbiq;
dnō cooperante et sermonē confirmante se-
quentib⁹ signis. Certe illa mirabilia q̄
apti pdicauerūt de xpi incarnatione
passione et rōne et hec q̄sta rauce et
audita fuerūt q̄ pauci aptoz verbis
credidissent nisi dns verba eoz mirabi-
lib⁹ confirmassent. Ad legē act. xiij. Cū
paulus pdicasset athenēsib⁹ fidē xpi
et diceret deū ne mortuoz ille appre-
henso ea dixerūt dixerūt possumus hec
q̄ est noua doctrina q̄ a nobis dicit noua
cū quedā inferāt auribus nr̄is tuc aplis
ydolatrū eoz regnes et fide xpi pdicāte
plēs ad xpm conuertit. Hec mirabilia s.
q̄ virgo saluatorē mūdi pareret s. q̄
deus carnē induceret et genus humanum
redimeret xpc et sui pres multū de-
fidebant Hoysē dixit Obsecro dñe
mitte q̄ missurus es. Exo. iij. Dauid dixit.
Dñe inclina celos et descende. tange mon-
tes et fumigabunt. Ysa. ca. lxiij. Vtinā
dirumpes celos et descendes. Istud hodie
dns fecit q̄n de virtute virginis velut q̄
carnē induit vt eos q̄ sub lege erant
redimeret. Deus tamen etiā. Hec est dies
q̄m fecit dns. Hodie dns afflictionē ppli
sui respexit et redemptionē misit xpc
q̄ sit nob⁹ et eis benedictū p̄ secula seculoz. Amē

De sto marco euangelista sermo.

Dignus est operarius mercede sua lu-
.x. Veribus istud pt exponi de sto

marco euāgelista q̄ virtute dei fideles operarij
fuit et ideo magnā mercedē a deo pro-
meruit. Et tangit duo in verbis pro-
missis. Primū est meritū agentis. Hec
p̄mia retributionis. Primum zephirat statui
vie. Secundū pacē. Primū est ibi Dignus
operarius. Secundū ibi mercede sua. Nō
q̄ bis mirū tales operarios operari
dei sapientē propter status merendi
oportunitatē diligentē xpc seruidam
auiditate habuisse xpc honoris xpi
multiformitate indefinenter propter
hoc operationē assiduē. Ad primū dico
q̄ operarius est opus dei sapientis xpc status
merendi oportunitatē in hac vita est
status merendi et ideo sapiens agit
q̄ hic aliquid boni operetur. Istud sanat
bis marci dicit de eo pt exponi illud pe
cribit homo ad cor suū et ad operacō
sua vsq; ad vesperam. Vespera ista mors
est q̄ omnia cessant a laboe. q. homines
ab oribus miseriis et expectat mer-
cedem retributionis. q̄ tamen ihs
toris claudicē. ita q̄ vix hō vidē ne-
audire nr̄os pt q̄ho ad aueriendū
sopitū mortis i sepulchō tales dicto
reponit. et ibi iuxta p̄ regimē requi-
ubi requiescet vsq; ad mane diei
nouissimi et tūc resurget a sopno
mortis et ducet a prima tenebris.
Certe beatus marcus operatus fuit bo-
opa ieunādo orando pdicando
vsq; ad vesperam mortis sue. et ideo
recepit magnā mercedē a deo xpe
cum fuit vnus de illis operarijs de q̄b⁹

fiant inserti. a cuius tuitu i tempe-
state tota grā homi signata sunt
sit xpc crucifixos. s. xpm et duos la-
trones / latro pendens a sinistris
xpm blasphemabat et sic move-
batur et dapnat est. Sic illos q ab obi
oppb despectes et i peccatis mortuos
et dapnat / latro vero pendens
a dextris agens penitentiā q saluā
tus est sicut illos qui hui tota opa
ad sufficiā / Ipe. deo q sic habundat
i ombus bonis oppb / talis fuit bti
martus q bonis oppibus habundabat
q deo i vigiliis et ieiunijs i orib
i ppiationib et ceteris bonis oppb
seruebat / Quarto dico q opatus
est opus dei i desinent p bone opa
tionis assiduitē / Ecc. xxxviii. Cor-
suū dabit i gsummatione opm. et
i vigilia sua ordinabit ipsitm. sic
bene ordinē sent bti minus q dedit
cor suū i gsummatione opm. qui
opa p assiduitate vt placuit com-
pleuit et ornauit ipsoz qui i bonis
oppb vsq i finē pseuerauit. Hu-
iusq sī q inpuit bti opatu. si pau-
ri sī q vsq i finē pseuerat. Ecce dec
pisti bti opatu i desinentes age et
pseuera vt ducenas mercedem
deo dē. Ecc. xli. Cp ggp p. manū tua
instanter opare. qz nec opi nec io nec sa
pia erit apud inferos. i enim
io erat opi merendi nec io bonū
eligendi nec sciā malū cauendi nec
sapiā et ina bona grapisscendi. Hic
erit est tempus merendi illic reaprendi.
hic est tempus mie. tuc erit tempus iusti
cie. clama hic ad deū et i venies miā
qcuq i inferno clamaueris nūq i ve-
nies misericordia sic pz i dnute epistole
luc. 16. q au i mfno potuit clamare
ad habā et petere p gutta aque re-
pulsus fuit / q sidera quatu sit mā dei
Ex bno peccatore qcuq misericordiā exoratā
clamauerit ad deū statim eius pena dimi
mittit et tnū regnū promittit. In inferno
erat aut tanta securitas iustitie q si
mos dei i mfno clamarent ad dimi
nos possit impetrare q salte vnū
petim dimittet. Det nobis deus sua gra
vt a miseriis isemi liberem. et ad
celestis regni gaudia pducam. Amen

Philippi et iacobi apli.

Domine ostende nobis patrē
et sufficit nobis / In verbis
pmissis duo tanguntur. Primo tan-
gitur. petitis status desid. Secundo situs
pfid q erit i patria cū sigrid desider
rij quietatio. Primum i onde nob patrem
ostendas et sufficit nobis. Ubi q pat iste
cū fuerit apli vide desiderabat quia sua
cura filios filios. Primo diligit eos fer-
uenter. Secundo erudit diligenter. Tertio mi-
serer clementer. Quarto exaudit liberaliter.
Quinto hereditat sufficienter. Primo dico q
diligit eos feruenter. Io. 14. Ex quis
diligit me sermonē meū seruabit et
pater meus diligit eū. Cogita si pote
quis celestis pater dilexit hoiem. Nullus
alius hom dilexit vtra filiū. Sed celestis

pat dilexit hoiez ita ut hoiem filiu
suu vnigenitu miserit i mundu et ut
morte tradidit Joh. 3. Ecce deus dilex.
mundu &c. Qd potes o ho ppter pro
hac dilcone non veo ut dilgas. et
mandata eius custodias. hi fecerunt sci
apli q toto corde deo adhesernt et
p eius amore morte sustinuerunt et io
mors eoru pciosa fuit i cspectu dni.
Ps. Pciosa i cspectu dni mors sanctoz
eius Vere pciosa qa ea toto corde desi-
derabat. qa p ea xpo cformes fie-
bant qa p ea celeste regnu emebat
O qm pciosa mors cui q meruit fuit tam
i effabile bonu qd nec oculus vidit nec
aures audit nec i cor hoiis ascendit
Ideo sancti isti nuq de hoc dolebat
q morte sustinuerit p xpo. sz gaudebut
et deu sine fine laudabut. q p tribulcone
pena cdulut ete gaudia eterna. Isa.
lxv. Oblionem tradute sut angustie
priores et absedute sut ab oculis meis Co-
sidera qm celestis pat suos suos di-
ligit. q punit hi ne ter nu punat hi
sut tribulati ne ter nu desolent flagel-
lat i mudo vt emudent et letent in
celis Ecce q flagellatus a deo libet pcta
qz flagellu patne dilcois est Hebr. xii.
Cuius enim filius q corrigit pater. si ex
disciplina estis cui ptcipes facti sut
omnes q adulteri et no filii estis Certe
celestis pat filio suo gvare disciplina
na fieri dari qm p pena hui mudi sciat
flagellari alapis cedi et crucifigi. Isa.
lvi. Disciplina pacis mee sup eu cui
huore sanati estis Quod dico q
erudit diligent Hebr. xii. Patres
carnis mee habui eruditores et
reuerebam eos Ideo multomagis
obtpabimur pri spuum et viuemus. q.
d. Ecce filius diligit patre carnalem
q erudit eu multomagis ptez celeste
q erudit eu debz diligere Considera
qm diligent iste pater hoiez erudit
Post qm ad erudicone hoiis patri
archas et pphas miserat et hui
pauci eis credevent tande filium
suu misit vt p eius doctrina hoiez
eruderz Thi. ii. Apparuit gracia
saluatoris dei omib hoibus erudi-
ens nos vt abnegantes impietate et se-
culaia desideria sobrie et pie et iuste
viuamus i hoc seculo exspectantes bta spe
et aduentu glo. magni dei Nomer
quatuor de quib xpo ec erudit q
debes observare si vis deo placere.
Primo debes pcia vitare Ideo dicit
a facie colubi fuge pcia. bri dicit
quasi a facie colubri fuge pcia
Ecce cui colubi venio suo tactui et
ocidit. sic pcia aciem ocidit Val-
de stulti imo valde istam reputa
ret q venenu mortiferu mixtum
cu modico felle biberet. sicet p pi
mo momentanea dulcedine amara mors
sequet. Ecce stulti est potior q per
cat mortui et p momentanea dulce-
dine ad etna puenret pena Certe
isti apli eruditi a xpo pcia vitauerut

dr̄ hr̄ 20 Vos autē operarios et rede illi mercedē suā ¶ Heu qđ stultū sr̄ q̄ hic sr̄ otiosi et nichil operant̄ tales reprehenduntur hr̄ 20 ¶ Quid hic status tō die otiosi ꝯ q dr̄ h̄ ꝯ i hoc mūdo i quo ē solūmō status merendi Et ideo deberet h̄ h̄ qnē aliquid bonū operāi et nullū bono opē cessare ¶ Audi vīm mirabile et i verū status mūdi qđ ad vnā ydaonē melior est q̄ status reliquia i mūdo pt̄ hō semp aliqđ meret i celo vero nichil q si esses in tali statu et si hodie morereris ut ꝯ ecs ad celū et puenires ad infimū ordinē angelorū tu p die gratiā potest tm̄ merī q si eras moreris puenires ad sedē vel ad 3.m̄ vel ad superiorē ordinē angelorū ¶ Illi vō qui sunt i celo i infimo ordine nullū puenīt ad superiorē deo merito oppetierūt q hic sr̄ otiosi q h̄ status tota die otiosi ¶ Aliq̄ enī stant otiosi i tpe diei et cū tm̄ finē rapuīt operā Et alius primo operat̄ postea agit primā et faciūt bona opa ¶ Alius vō stat tō die otiosus sicut ille q totū temp̄ suē vite cōsumīt i peccatis et nichil bo ni faciūt Et iste dicit̄ fuisti otiosus et nichil bonī fecisti age primā et fac bonū q̄ diu vivis Et vero omnibus diebus vite tue operāris vanū non reputet̄ sz̄ p̄seuera vt mercedē accipias ꝓ deo dr̄ ecc 18. ¶ Ad obitū tuū

operē iustitiā qm̄ nō est aput īferos īuenire tibi ꝯ facē bona opa q̄b̄ ania tibā ¶ Et ideo dico q operāri est opus dei diligent̄ ꝓpt̄ feruidā cōtātē · qui em deū diligit opus diligent̄ facit hoc fecit beatus marcꝯ implens illud qđ dr̄ in thi 4 · Tu vero vigila i ōmibus labore opus fac euāgelii ministerii tui imple sobriꝯ esto ¶ Deve beatus marcꝯ vigilauit opꝯ nō cū desideria et sopnolentia · sz̄ cū diligentia ꝓfice do i ōmib̄ laborauit totis viribꝯ deo seruiēdo ¶ Opus fecit euāgelii vbi dei predicando misterii sui implenit i bonis vsqꝯ ad finē ꝓseuerando ¶ Bonꝯ fuit tpalib̄ nō abiecto · ꝓpē eis ex tōde dilexit Et ideo opus dei diligēter fecit · q̄r ꝑm̄ xpi ꝓbacō dicōms ē scriptis opis ¶ Certe si tu deū ex toto corde diligens · tuū opus etiā diligent̄ ꝓficēs operāri q laborant i vinea ꝓ mercede tpali · multū diligent laborant q dñs vinee pnūs ē · et respiat eos Et cuilibꝯ hō i hoc mūdo libent̄ debet operāri ꝓ mercede etna attendens q semp deus pnūs est et nō solū opa · sz̄ etiā cor · scrutat̄ ¶ Io dr̄ apoc 22o m̄. Qui iustꝯ iustificet adhuc et sanctꝯ sanctificet̄ adhuc · ecce venio cito et merces mea mecū est · reddere vnicuiq̄ sicut opus est ei · Ecce ego alpha et o primus et nouissimus principiū et finis · Beati qui lauant stolas suas in sanguine agni vt sit potestas eorum in ligno vite et per portas intrent in ciuitatem · Foris canes et venefici et impudici et homicide et idolis seruientes et omnis qui amat et facit mendacium · Ego testimoniū perhibeo vobis hec · Ego sum radix et genus dauid stella splendida et matutina · Et spūs et sponsa dicunt veni · Et qui audit dicat veni · Et qui sitit veniat · Et qui vult accipiat aquam vite gratis · Testificat enī oī audienti verba prophetie libri huius · Si quis apposuerit ad hec apponet deus super illum plagas scriptas in libro isto · Et si quis diminuerit de verbis libri prophetie huius auferet deus partem eius de libro vite et de ciuitate sancta et de his que scripta sunt in libro isto · Amen · Et ideo ꝓ hac tā magna mercede ꝓmissa ꝓ tā magno premio ꝓpositū ꝓ tā magna gloria ꝓmissa ꝓ tā magna felicitate ꝓmissa ꝓ tā magna beatitudine ꝓmissa ꝓ tā magna dulcedine ꝓmissa ꝓ tā magna iocunditate ꝓmissa ꝓ tā magna delectatione ꝓmissa ꝓ tā magna letitia ꝓmissa ꝓ tā magna exultatione ꝓmissa ꝓ tā magna iocunditate ꝓmissa ꝓ tā magna delectatione ꝓmissa ꝓ tā magna letitia ꝓmissa ꝓ tā magna exultatione ꝓmissa

Inuenem seruū sedñj cor tuū q̄ faciet dñe
uoluntates meas et ego ad regnū assumpt̄
est Hic illi qui opus dei diligent̄ faciūt
ad regnū etnū assumēt̄ Ve illis qui
opus dei fraudulent̄ faciūt q̄ aliq̄d hūm
prendūt extolly. et merito hmōi intentione
puersam tales eiciēt̄ a regno celoz
sicut ꝓfiguratū est i saul cui cū ꝓpri-
ceret dñs vt iret fieret amalech et de-
moliret̄ vniuersa eius et nichil ex ꝓpriceret
de rebus eius et vniuersa occidēt̄ mulier̄
et puulos oues et boues camelos et
azinos Ipe pepcit vrgas regi et optī-
mis gregib⁹ ouiū et arietū
et vniuersis q̄ pulch̄a erant Et ideo q̄
fraudulent̄ fecit opus dei. natꝰ dñs
cont̄ eū de regno electus est sicut le-
gitur. Nolī o homo opus dei fraū-
dulent̄ facē ne dñs a regno celoz
te abiciat. q̄ maledictꝰ oīs q̄ facit opꝰ
dei fraudulent̄ Et certa deo q̄ fecit
opus dei habundant̄ ꝑ bonoz exēm
multiformitate Et ex. Melior est q̄ opa
t̄. et habūdat q̄ q̄ gloriat̄ et eget
pane Multi possidēt diuicias tūsito-
rias et de hmōi gloriant̄. q̄ diuites sūt
i rebus et pauperes vtutib⁹ Deq̄ fuit
fuit duces ille q̄ dixit luc. xij. anīa mea
hūt multa bona reposita i annos plu-
mos requiesce comede et epulare Dixit
autē illi deus stulte ac nocte ānam
tuā repetūt a te q̄ aut parasti cuiꝰ erit
Vere stultꝰ fuit q̄ de tūsitoria vita
sollicitꝰ fuit et de etna vita minꝰ
cogitauit Vere stultꝰ q̄ exteriora
reputat esse bona aie duces Nā
mea habes multa bona Certe si
fuissent bona aie ipam i exitu de
corpe nō deseruissent & duces iste
multū deceptꝰ fuit. sicut ad hūc mīh
deapuit. De quib⁹ dr. ꝑ Confidit i
virtute sua q̄ in fortitudine corpis
et i multitudine dieꝝ suaꝝ gloriat̄
tales nō fuit bēs martꝰ qui nō glo
riabat. de rebus cūstoritis ymo illas
contempsit. et nichil exhabat. bona
opa et habūdabat i oīb⁹ ꝑ eis
non solū implebat mādata q̄ sūt
de necitate salutis. si etiā consilia
q̄ sūt finē evangelicis Vñ nō q̄ q̄dā
a bonis deficiūt opib⁹ et hmōi dapī-
nant̄ sicut prelates ꝑ sicut de-
fiat fluminꝰ deficiat. sicut fluit ce-
va a facie eius regnis sic pereat
pelates a facie dei Iuda nō
hūt bō opa ad sufficiēz et hmōi sal
uant̄ sicut boni minꝰ ꝑfi. qui
seruat mandata vt vitat mortē
petū ꝙ. xix. Si vis ad vitā ingre
di seruā mandata Iuda vō
habūdant i opib⁹ bonis et hmōi nō
solū saluāt̄. et etiā cū xpo alios u
dicabūt. sicut ꝑfi q̄ nō solum i
plent mandata dei q̄ sūt de essa sa
lutis. et consilia q̄ sūt de bñ esse. Job
.v. Ingredieris et habūdāter sepulchꝝ

et deo ad regnū celeste puenerūt Et
rando debes mūdū contemnē Ho addit
et secularia desideria Ergo pr gregnē
q̄m ad illud q̄ [illegible] vt superfluam
quelā: corporaoms. s. vt oīa p amoꝛ
dei delinquas gregnē. q̄ adillud q̄
corporaoms. est nīl. vt superflua aua
riaā et vana mūdi gregnas. Triplex
h. Nolite diligē mūdū et ea q̄ in mū
do sūt qm̄ oē q̄ est in mūdo ꝛc. Certe
isti apti q̄ste contempserūt hm̄ pet
ipsum; olim dixit ch̄s xx. Ecce nos
reliquim⁹ oīa et secuti sum⁹ te. Ho
debes ee vnub⁹ p̄ste deo sobrie et
iuste et pie vuam⁹ in hoc scto Sobrie
quidē ad temetipm pie quidē ad
deū Juste quidē ad p̄ximū vt videlicꝫ
te bono exercitees deo deuote seruꝫ
as et ad p̄ximo pacifice vuas Istud
fecerūt isti apti. q̄ fuerūt in seipis de
nocentes sicut oues. In seruicio dei
prudentes sicut serpentes q̄n q̄spā
ad p̄ximo simplices vt colūbe Ideo
dictū est ei illud matthei x. Ecce ego
mitto vos sicut oues in medio lupoꝝ
Estote ergo prudentes ꝛc. Ho. debes
ad celestia aspirare Ideo dr expec
tantes beatā spem phil' z. Salua
torem expectam⁹ dñm ihm xpm
q̄ reformabit corpus humilitatis nre.
Istud fecerūt isti apti q̄b⁹ dicm est
huc. vj. Beati eritis cū vos oderint homes
et cū segregauerint vos et exprobrauerint
et eiecerint nomē vrm tanq̄ ma
lum p̄ filium hois gaudete in illa die
et exultate qm̄ merces vra multa e in
celis et sic p̄ q̄m principale Certe deo q̄
misert clemens q̄s quod misert pat filios
misertus est dns timentib⁹ se Considera
q̄m misereas pat iste sit Ei offendisti
cū grauit. noli desperare age pnias et in
uenies gratiā Audi q̄ dicat huic de filio
prodigo q̄ recesserat a patre et q̄ dissipet
bona sua viuendo luxuriose Q̄ quē sigt
peccatorē q̄ peccando recedit a deo et bona
gratie et die filii concessa dissipat Cui
q̄ iste filius reputavet de ma patris. dic
Surgā a pec et ibo ad patrē meū et
dicā ei Pat peccaui in celū et coram te
nā nō sū dignus vocari filius tuus q̄ sepe
graue offendi. fac me sicut vnū de
mercenariis tuis Et sequit cū ad
huc longe esset vidit eū pat eius
et mā motus cucurrit ei cecidit super
collū eius et osculatus est eū Considera
q̄m pater sit deo ad miserendū statim
qm̄ pecc q̄m est in se dispositus eū
ad gratiā statim q̄m ad gratiā deo recu
pit q̄m tuus offendit deū Ite. m. lo
quit deo ad aiam peccatricē Tu for
nicata es cū amatoribus multis tn
reuertere ad me dr dns Quid tardas o
pulcra reuerti ad dñm et tu fecisti
eū pcipue Certe si offendis frequē
pricipē si minaret. et mortem
vnq̄ cōuocares amicos inimicos timores
res te rpm humiliares vt reuertes
gratiā Et ecce offendisti deū tuū me
rusti mortē eternā et rpe te reuocat
ad gratiā vt possis euadē morte
et tu negligis et gregnis Audi
quid dicat ysaias Nisi conuersi fuerit

gladiū suū vibrauit mīnādo tibi mor-
tem tpalē · arcū suū tetendit et paut
illū mīnādo tibi mortē eternā Cla-
dius ꝑcutit ī vicino et ro sīgt mortē
tpalē q̄ ī vicino Arcus ꝑcutit a ve-
mente et ro sīgt mortē etnā Surgte
celestie pat̄ clemēt mīsēt · nō solū pctōr
s et oīm q̄ st ī mūdo ꝑ mā dīm plē
est tra Certe aplus magnā sentt mīz
ꝑpos de mūdo elegit multa secreta re-
uelauit ad ꝓdicandū fidē destinauit
in passione roborauit in celo coronauit
t̄ ꝑz 3m principale Quarto exaudt
libenter · Io · xiij · Ea quid petieritis
patrē ī nōie meo dabit vob Quis
pat̄ ī vob̄ a deo diliget filiū suū · q
ones petnoēt filij cuā rōbiles bonoz
hoīm vlt audire ꝑ respexit ī oraz
hūlitū et nō sprecuit pces eoz · Certe ist
apli mītū humiles fuerūt et ideo dnō
libenter pces eoz exaudiuit vt cor
s q̄ dr̄erat · Io xvj Petite et accipiet
vt gaudiū vrm plenū sit Et dne
promisit eos exaudirī mītū adhuc in
mūdo degentes · mltomagis exaudit
eos ī celo nūc regnantes deo debe
mos deuote seruire vt ipi p te oremt
Ergo te toto corde hūlia ī oratiōe et
exaudieris Ez heu q̄da ea oratio
vadit ad eam · q̄ tm nolūt deponere
cordis superbiā · caput inclinat · cor ele-
uant · alios despiciūt se ꝑ nō ggr
nosant Talis fuit ille phariseus q̄ dr̄it
Luc · 18 · Ego nō sū sicut ceteri hom · rapa-
tores iusti · adulteri · velut etiā hic
publicanus Et scīt q̄ ꝑ publicanus alleg
stans ꝑcabat pctis suis · d · Deus
ꝑcius esto mī pctōr Et statī fuit
exaudit q̄ deus cor contritū et hūlia-
tū nō despicat Iuxta illud ꝑ Humilia-
re respicat ī celo et ī tra Ita habem
exēm in iudich et hester q̄ cū vellent
orare dīm · hūlia vestimēta sūpserūt
cinere capiti ꝓposuerūt et ideo exau-
dite st Superbi at nō exaudiūt dīm
legit ꝑ xv · Cū samuel īstrueret saul
lem eo q̄ nō ꝓplesset mādatū dīi ille
ꝑ superbiā ꝓiecit se extrahē primo ore fi
non orde hūliāe · dixit samuel
peccaui · ꝑ tuū dixit honora me coram
senoribus ꝑpli et rede meū vt adorē
dīm et ideo nō exaudiūt fuit Et
adhuc mītī fecit q̄ cū superbia ve-
dius adorēt dīm et ideo nō exaudi-
at Et ī q̄m pria le Quidō hēdit
suffiaēt legitimi filij solent pos-
sidere hēditatē pīe Ere tu si es lo-
gnitus filius · si deū vt bonus filius di-
ligis ei ꝓcepta eius obedias si eius
pcepta nō offendis Audi quid celestis
pater de quolibet fideli dicat ꝑ
ꝑ vocauit me filius meus es tu Et
ego ꝓmogenitū ponā illū ex-
celsū pre regibus terre Ho vnus erit ni
etna hēditate q̄ excellentior et me-
liori et dnibus regnis mūdi Ad
hanc hēditatē boni admittat et ma
li excludūt Et ꝓbat apls ꝓ figuram
Gal · 4 · d · Scptū est q̄ habraā
duos filios habuit vnū de ancilla
et vnū de libera Et mīssa eiecit
ancillā et filiū eius Ro cum erit filius
ancille heres cū filio libere Ancilla

figit patre celeste. Hic vxor est figit duplice congregacone. s. bonoz et ma loru. q cu qlibz habeat filios. y mmta tores suos. ꝑ dic nouissimo bon ad mittit. ad celeste hedritate. et mali eiudit. Ite. vi. Discedite a me male dicti Certe isti apti fuerut legitimi fi bi et ideo ad hedritatem puenerunt Vñ dns dicit de xpis luc. x. Vos estis q manssistis mecu i temptacombꝰ meis et ego dispono vobis sic disposuit mi pat meꝰ regnu ad qd nos ꝓducat q sine fine viuit et regit. Amen

De deuacione ste crucis

Iuerut pedes vri et requieuit sub arboꝛe. xxxvij. Verba ista dixit habrahā ad tres viros quos vidit i qualle manbre Et sic celestis pat dicit ad ia dicta hoīm q st i valle hꝰ mūdi. s. ad gregatas viduas et vgines. laudat. mgitur pedes vri et requieuite sub arbore Arbor ista e crux xpi q hodie iuenit a sancta helena matre constantini. qui sub arbore vult requiescere. debet mente ꝑ contriconē lauare. ꝑ h' i verbis ꝓmissis hortat ad duo ꝑ. ad puitate contriconis ꝑ q aīa exprat. Scdo ad quietē deuocoīs. ꝑ q aīa ei passionē xpi negocia tur. Primu i lauent. pedes vri. y. assit mtelores. Tm ibi et requieuite sub arbore. Nō q crux xpi compat. quis vel. qr quis. ꝑ. qr mdo i q des scruire requiescere. Scdo vrgit ꝑ q debes drabolu ꝓpellē. Tcio. nauicule ꝑ q debes ꝓcula mūdi euadē. Quo arbor a q debes fructu vite carpe. Tcia tale ꝑ q debes redu astendē. Primo gꝛ quatur mdo i quo debes seruire quieti. mūdi auis uta seruire quieuit i mdo suo sicut fidel aīa i cruce xpi ꝑ. passer. iuenit sibi domu et turtur mdu vbi reponat pullos suos. Passer est auis instabilis garrula et luxuriosa. et figit pctorem q est instabilis ꝑ auaricia. Tertio pcm peccauit ihesus ꝑ ea instabilis facta e Vere instabilis est q mente sua occupat circa tēporalia i quib nulla e stabilitas Garrul ꝑ superbiam. ꝑ. dilexisti omia verba precipitacionis lingua dolosa. luxuriosus ꝑ i contendeā ꝑ. q. Frons meretricis facta est tibi noluisti erubescere Iste passer petit iuenit sibi domum i amplu mūdu i quo vult habitare Turtur vero est auis q gemit. vere gemit. loca solitaria diligit hoīm societa fugit et figit mistica contemplatore qui ꝑ absencia sponsi sui xpi gemit gemit. ꝑ. Afflictus sū et humiliat sū nimis rugiebam a gemitu cordis mei. Loca solitaria diligit Tertio. q. Sedebit solitarie et tacebit. Homī cōsortia fugit. Vanitates. s. mūdi crepūdo. q. Solute diligē mūdu negligēcia q i mundo st. talis iuenit sibi mdu. y. crucē xpi i qua debz requiescē. et pullos bonoz opm ꝑ calore feruentis dilectionis fauē. O homo quere hodie p deuocone cruc cu helena vt tibi mdu aic

gstruas ī quo a strepitu mūdi qʒ̄ esse re
valeas · et dic aī ꝓpha · hȳ · requies mea
ī sēcl̄m sēcli hic habitabo qm̄ elegi eam
Elegit prīor mūdū ī quo vacat ep̄lis
et luxurijs ī quo carnē foueat et dya
bulo seruiat · bonꝰ aī homo eligat
mūdū crucis ī quo aī sponsō suo ꝭpō
requiescat · ī quo tūc̄ transeat celesti
bꝰ ī hēāt · fecūditatē bonoꝝ quā ꝑduat
et in hijs vsq̄ ī fīnē ꝑseueret · Vt possit
dicē cū Job · xȝ · Jn nidulo meo moriar
et sicut palma multiplicabo dies ·
Palma diu crescit pꝰ q̄ fructificet / sic
ī virtutibꝰ deber mileū crescē vt possit
ad fructū celestis gaudij ꝑuenīe Cad
crux qʒ̄ virge ꝑ q̄ debes dyabolū
ꝑpellē · Dyabolꝰ em̄ vt canis furibudꝰ
mittit̄ aiam hoīs mordere q̄ hō debet
cū virga crucis abigē · et statī fugiet
Ysa · xo · Pauebit assur virga ꝑcussꝰ
· Assur dīpnat̄ tollēs angustias et figit
dyabolū · q̄ ad hoc laborat vt tollat
hoīs angustias qē ꝑ pēnē sustinet ·
et facit ei vanā scalūtatem Jllū ꝭpō
semel cū virga crucis ꝑcussit et ꝓstrat
q̄ ad hoc pauet ad signū Crucis patz
ī dyalaga vbi legit̄ de quodā iuden
q̄ cū nimīate epulꝰ ēē ꝑ noctauet in
deserto templo appollinis et valde ti
merz diuersū demoniū signo crucis se
signauit et ꝑ hȳ a se demones effugat
Audi o xp̄iane si infelix uidet ꝑ sig̃n
cruais a se demones ne ei nocerent
fugauit Quito magis tu si cū vera
fide signo crucis te signaueris de inimicis
a te fugabis ꝑ Dedisti metuentibus
te signū ꝭ · signū cruas vt fugiant hostis
fugiant a facie arcꝰ · cruas ꝑ q̄
dya · bꝰ configit̄ · vt liberent̄ dilecti
tui Tercio q̄ nauicule ꝑ q̄ dē
pcula mūdi euadē hȳ · Extendē
dit ī nauicula · ḡlō · · ī q̄ · seau
sū cū discipuli eiꝰ ḡlō · q̄ crux q̄
nauicule ī diminutiōē ꝑ tā ꝑ
q̄ xp̄s ad eā cū humilitate ꝓcessit ꝓbꝰ
ij humiliauit se vsq̄ mortē obediens vsq̄
ad mortē · mortē aūt crucis Xo q̄
xp̄ī ī magnā angustiā sustinuit ·
ita eā q̄ nō habuit vbi caput suū
declinaret · Luc · 8 · Vulpes foueas hīt
et volucres celi nidos filiꝰ aūt hoīs
nō hȳ vbi caput suū reclinet Xo q̄
pauci ꝑ eam saluant̄ · respectu cor
q̄ damnant̄ hȳ · xx · multi sūt vocati
pauci vēo electi Cuicūq̄ vult ma
ne hȳ mūdi sīc ꝓculo tūpine debet
se vsti nauicule q̄mittē Cap · 18 · ter
quo ligno crucis hoīes aias suas
et trāseūtes mare ꝑ vadū hēāt
libēāti sūt · q̄ q̄cūq̄ ad nauiculam
hanc nō confugiūt vt uidei et pa
gani et q̄ eā deseruit vt filij xp̄ī
omē subiugāt̄ · Exo · v · q̄uit eos
mare submersit sūt quasi fluctibꝰ in
aquis vehemētibꝰ Nolī timē q̄mitte
te scaure iste nauicule pīna ē q̄
xp̄ō eā sanguine suo bituminat̄ cla
uis fixeris q̄ manꝰ et pedes xp̄ī
affixerunt q̄ egit et vt nō pauear
xp̄ō ī hac nauicula pnē est et aī

gubnat. Et qñ insurgut contra te venti
temptationū p̄celle tribulacōne clama
ad xp̄m sicut apli fecerūt dñe. t dicit
dñe salua nos perimꝰ et statim quabit
ventꝰ et facta ē tranquillitas. ¶ Tertia equa.
arborū a q̄ des fructū vite comede
de arbore pradisi dat tibi
fructꝰ mortis de arbore crucis dat.
tibi fructꝰ vite. Hanc arborē vidit
nabugodonosor dan. 4. videbam
et ecce arbor in medio terre et altitudo
eius nimia et magna et fortis et pulcra
eius contingens celū. aspectꝰ illius est
ad ultimū vsq; ad nos venisse tre. folia
eius pulchrima et fructꝰ eius nimiꝰ et
escа omnib; in ea. subter ea habitabat
animalia et bestie. et in ramis eius con
uersabant volucres. et ex ea vescebā
omnis caro. Arbor ista significat crē
q̄ dicat fuisse in medio tre q̄ sedm
quosdā locꝰ in quo stetit crux fuit
medium tre p̄m illud. Operatus ē salu
tem in medio tre / siue q̄ xp̄s q̄ omnib;
passus est sic illud q̄ ē in medio res
pectu hꝰ ad omnes. Altitudo fuit mi
nima q̄ tetigit xp̄i deitatem sensibilita
tem. Arbor hec fuit magna et fortis
q̄ dyabolꝰ p eam prosternere fuit paratꝰ
eius gressibus cedebat. q̄ celū p ea re
seratū fuit. aspectꝰ eius usq; ad nos
omnes tre q̄ omnis homo debet ad eam
confugere. folia eius pulchrima. vbā
eius q̄ in cruce pullulauerūt pulchra
sunt vbā ad remediandū faciendo.

mulier. mitte ecce filiꝰ tuus. Discipulū ad
ecce mater tua. Et uterū pater in manibus tuas
gratiā spūs mei. Pulchritudo p̄ omnia
orando. pater ignoscere illis q̄ nesciūt
quid faciūt. Pulchrius latrone p̄adisū p̄mittendo. Hodie mitte duo tibi hodie
meū eris in p̄adiso. Fructꝰ eius erat in
mis et esca omnibus. q̄ super fructꝰ
hꝰ arboris q̄t sufficiens omnē reficere
christi. Venite ad me omnes q̄ laboratis et
onerati estis et ego reficiā vos. Subter
eam habitabant animalia et bestie. q̄ pec
tores carnalē vitā sectantes vt animalia
et vane cardes vt bestie fructū huius
arboris non attigūt. In ramis eius con
uersabant volucres. q̄ sūt in cruce xp̄i
gloriant. et ex ea vescebant. omnis caro
q̄. ille q̄ hꝰ vt molle et graui ad flu
endū habile rapit de cruce gustū deuo
tionis. O homo hodie in arbore inuenta
est vt possis ad eā tre et fructū eius
vite carpere. Quanto equa. scale p q̄
debet ad celū ascendi. De scale legit.
gen. 28. Videt iacob de lapidibus et
supponens capiti suo dormiuit videtq;
in somnis scalā stantē sup terrā et ca
cumen tangens celū angelos q̄ descen
dentes p eā et dñm in ultimo scale. Ia
cob mitte. supplantator et sigt. ho
minē horicem q̄ supplantat et supat dya
bolū. Iste supponit capiti lapides q̄s
verterūt firmiter. Et dormit
in quiete contemplationis attingit.
hic vidit scalā stantē sup terrā cuius
cacumē tangit celos. et cruce p quam

a trus scandit ad celu qbi angeli ascendut igitu ovoes vtas deo offerut descendut qp nos vt voluntate dei sacia ostenderet bidz do. in ymu stale i qm ego quat xpm pependisse in cruce Ascende o ho hanc scalā · qz tibi est nāta qz tu es t̄ra · celu est sublime · si vis illuc ascendere mdiges adutorio huius stale ¶ No qd hec scala q. cruc hz sex gradus Primus est paupt̄as Pone in pona xpi ego su pauz et dolens In hui signu xps de cruce pependit nudus Ascende o ho huic gradu p amore paupis xpi · qtenus ne diuias papue t̄ iustas Attende qd dr i tbi vy · ut raulus t̄ huic mundu hinc du. nc qd auferre possim hui alimenta quib tegami hnc contenti sum ¶ Secdus gradus est humilitas phil. ij · humiliauit semp semet ipm t obedies usq ad mortē · mortem aut crucis In hui signu dorsu suu humiliauit ad ictus portandu Ascende et t huic gradu et p amare humilis xpi qtenus ne superbia Attende qd dicit. ysa. xlviij. Nisi conversi fuerits et effecti sicut parvuli no intrabit in regnu celoru ¶ Tercius gradus est caritas · Apost. j Dilexit nos et lauit nos a pctis nris i sanguine suo In hui signu qdam cum oraret i cruce Ascende i huic gradu et p amore xpi q tm te dilexit · depone cupidita et habeto veru caritate Eph. v · Estote imitatores dei sicut filii ca-
rissimi et ambulate i dilone Quartus gradus est penalitas Pone in ma gemitu morte et tormēta ma tanus circumdederut me In hui sig nu clamauit i cruce deus deus meus ut me deliquisti Ascende celu i huic gradu et p amore xpi p te passi pu nariis aliquis et qtenus ne gnidia ma di Attende qd dr. j. pe. iij. xps passus est p nobis vobis relinquens exemplu ut sequi vestigia eius ¶ Quintus gradus t pana ysa. liij · Eruc ous ad ostiu one ducet. et qui agit tota tendente sic obmutescet In hui signu cum maledicebat no maledicebat nec paciebat no gminabant. Ascende huic gradu et p amore paacen xpi de pone uta et t tribulatiōb serua paacia Attende qd dicit. luc. xxi In pacia vra possidebitis aias vras ¶ Sextus gradus t psecutio usq ad mortem ysa. lxv. tradidit in mortē aiam suam In hui signum ad dicit ei si filius dei es descende de cruce · no descendit sed mansit ibi usq ad mortem Ascende huic gradu qz oib alius gradus sine isto nichil volui et p amore xpi p te i cruce psecutione · Psecutio t bonis quib usq t fine Attende qd dr hui ps Psecutionem usq t finem hic salvus erit Det nobis deus t tm psecutionem vt possimus pvenire ad eterna gloria Amen

De natiuitate sci Io. Baptē.

Multi in natiuitate eius gaudebunt
erit enim magnus coram dño Luc
1. In verbis istis tres natiuitates sancti
Iohannis baptiste duo describuntur
Prima est natiuitatis eius vtilitas i multi
in natiuitate eius gaudebunt Glosa natus
pro quo de multi gaudent. nato dño
gaudiu magnū nūciat. q erit et
ppter quē hic salutē multis ꝓdicat.
Ille vero dīcit dat. 2m. est nascētis
dignitas ibi. erit enim magnus coram
dño et ideo debem⁹ ei hodie honorare. et natiuitatē eius deuote recolere
vt in ipo possim⁹ eternaliter gaudere.
Dicit ergo vbi Iohannes dē esse magnus
propter quinq; videlicet propter sanctificationē
eius singularitatem propter qualitatem in mundo
fortitudinem. propter efficaciam de ipo
carnitatem. propter predicationis eius vtilitatē propter passionis dignitatem.
Primo dicit esse magnus propter sanctificationis eius in vtero singularitatē ipse
enim in vtero fuit sanctificatus et a peccato
originali mundatus. Luce. Erit
magnus coram dño et spū sco replebit
adhuc ex vtero matris sue. et quia sine
spū natus est ideo natiuitas eius celebratur
Ideo de ipo legit. Je. 1. Priusq; te formauerim in vtero noui te. et antequam exires
de ventre sanctificaui te. Valde
magnificat eum dñs qui eum in vtero mater
sanctificauit Et subdit dñs magna fecit
cum hodie. qui sanctificat eum baptismo Et ideo
omnes xpiani debent in dño exultare et eum
benedicere. quia Iohannes in vtero exultauit vbi
mater eius dixit Luce. Exultauit in gaudio
in vtero meo. cum venisset salutatio Marie
cum in vtero exultare potuit q̄ vestem innocentie propriam in primis parentibus q̄ gratiam
in vtero recepit vbi xpc quotidie dicere in
ysa. lx. Gaudens gaudebo in dño et exultabit anima mea in deo meo. quia induit
me vestimento salutis et indumento iustitie qua nemo saluatur. Ve illis q̄ hanc vestem contempnunt recipe sicut iudei et pagani. et q̄ receptam polluunt sicut
mali xpiani. tales nisi saluabuntur.
De primo dicit. Io. 3. Nisi quis renatus fuerit
ex aqua et spū sancto non potest introire in regnū dei De sedecie ysa. xl. Vestimentum
mixtum sanguine erit in combustionem et
cibus ignis Et per baptismum vestem innocentie peccato pollutam. lauat per veram
contritionem per confessionem per gemitum satisfactionem ne in die iudicii sustineat confusionem Apoc. iii. Vestimenta albra
habuerunt et non ambulabunt quia digni
tanc sunt. Secundo dicit esse magnus per qualitatem eius sanctitatis. Illud ꝓfigurauit
est in Job. 1. Erat enim iste simplex
et rectus et timens deum et recedens a
malo Et sic. Erat enim ille magnus inter
omnes orientales Primus bonus magnus
et sicut Johannes baptista quia magnus fuit

mi dnes ovicules ⁊ mi tonos q̃lluinant p̃ solem̃ gr̃e et h̃o ap̃t gr̃sationis
ei⁹ sanctitate · Fuit eaꝺ vir et simplex
et timens deū et recedens a malo Certe
bt̃s Io fuit simꝰ veritate simpliciter
confitendo · cū em̃ tate stultꝰ esset vt
crederꝫ esse xp̃s Iudei misertꝰ ad eū
derogantes Tu q̃ es · cōfessꝰ e et non
negauit q̃ non sū ego xp̃s ofessꝰ est ·
Ap̃t hanc simplicitatē deo placuit p̃di
cē · Abhominacio est ore illusor et ꝯ
simplicib⁹ sermocinio ei⁹ Ille illusor e
q̃ semetipm̃ decepit putans se esse mag
nū ⁊ oculis dn̄i Et m̃ se sup alios ex
tollit Quid ille phariseꝰ reputans
se magnū cepit publicanū luc · xᵒ ·
Talē abhoiat dn̄s ⁊ sua gr̃a excludēs
p̃s virū fictū et dolosū abhoiat dn̄s
cū simplicib⁹ ait qui se humiliando ve
ritatē ap̃prehendūt ⁊ sermocinacio dei q̃
tales deo placent et ab eo gr̃ificant̃
Talis erat Io · de q̃ dr̃ p̃ · luc · vij · cū
exisset ⁊ desertū videre Aphan̄ eaꝺ deo
vobis plus q̃ Aphan Ite sunt vir̃ et ti
mens deū corde diligēs Ille vir ⁊ q̃ pe
dilectꝰ virtute adhēt deo Can · 1 · Reti dili
gunt te Con̄ de p̃cor⁹ dr̃ p̃s Dilexerunt
eū tove sūo · et lingua sua mentit̃ est ei
cor aut̃ recte non erat tecum cū eo Ite sunt
timens deū bo̅ facie · Eccl · xv · Et timē
deū faciet bonū · talis cautꝰ ⁊ q̃ cor
ne sua p̃ durū habitū et magnam
abstinēciā maceravit · p̃dicādo homines
ad p̃nām inuitauit Ite sunt vir̃ recedens

a malo peccata vitando No dico de
p̃cis mortalib⁹ q̃ sic draut mgri ꝑ
sanctificac̃e sua ⁊ vtro illa gratia p̃cip
a deo q̃ de cetero peccāre nō potuerūt
mortaliter Ex dicto de venialib⁹ a q̃b⁹
eaꝺ magis sibi cauebat vir de pc̃o
cremi Aut desti teneris sub ānis
cuiuis curiosas fugies pensi ne leui
talis maculave vita famē possit
De hoc drat magr̃ ap̃t Aphaomet
de xp̃o narratē luc · xij · Caro non
natos mulierū Aphā Iohānē baptā
nemo est Quod cum Aphas audisset
Aphauit de xp̃o sicut Iohānes cre
diderūt Alii Aphauerūt xp̃m esse ve
turū Io · ori · p̃sentē Alii Vbis Apha
uerūt Io · digito mostrat Alii p̃
uiderūt xp̃m oculo mentis Iohēs
vidit xp̃m non solū oculo mentis sed
eaꝺ oculo corporis · Vnde xp̃s ondens
dixit Io · j · Ecce agn⁹ dei · ecce qui
tollit p̃cā mūdi · Hoc exultat hortes ad
recedendū · cū drat Ecce quasi dicat
Iste est de quo Aphe locuti sunt
Iste est de quo Aphe locuti sunt
q̃ Aphe voluerūt vide allū nūc esse
do vobis vt ⁊ eū recedatis imitator ad
recedendū p̃ spē cū addit Agn⁹ dei ·
quidā fuit leo fortissim⁹ ap̃t iustitie
feuēitatē Iste ⁊ agn⁹ mansuetissim⁹
ap̃t mie pietatē p̃ deo debes sequi
recedē p̃s imitando ad eū et illum
natam ⁊ facies vre non cōfidentē ·
Ite monē ad diligendū aūd⁹ q̃ tollit

ptā mūdi et hō p̄ suā passione ī q̄
ont maximū signū dilcōnis · et ideo
dignū est vt eū diligam⁹ Considera
q̄ty ꝓpha fuerit · q̄ tam signāt ꝓphetāt
q̄ voluer · q̄ ꝓphetando ihēm ad fidem
spē et caritatē ītrauit Et ideo ꝑ
eū repletꝰ spū sco ꝓphetando de ipo
dixit Tu puer ꝓpha altissimi vo
caberis p̄bis aī facies dñm parare
vias eius honora hūc ꝓphaz vt pro
te oret q̄ deus te ī fide cōfirmet in
spe cōfirmet in caritate ꝑficiat Et si
has tres vtutes habueris mūdū dap
nabis Quarto dr̄ esse magnꝰ
ꝓpt doctrine vtilitatē Illa doctrina e
utilis q̄n doctor illud ont exemplis
q̄ ꝓbat verbis Talis fuit doctrina
ihēsu vñ de eo ꝑ eppom illud ag̃
hy Cepit facere et docere ih̄s magnꝰ vo
bis ī regno celoz Considera q̄ vtilis
fuit doctrina ihēsu q̄ docuit mūdū
ꝺ ꝑ luc iiij Ibi eum mouet turbas
ad mare · officiales vt seruet iustitiā
milites ne opp̄mat pauperes ꝑ violē
tiā Ille docuit arguendo / arguit
eum hēvodem dicēs Ab hoc ī habere
p̄uincie tue Officiales eum ꝓdicatorib⁹
ī p̄dicatiōe arguit · ij · Thi iiij · ꝑdica v̄bum
insta opportune argue obsecra · increpa
in oī patientia et doctrina Ille docuit q̄
mandato luc iiij · dixit ad ꝑdones ob
duratos Semina vipearū q̄s
ostendit vobis fugere a ventura ira Jam
securis ad radicē arboris apposita est
et oms arbor q̄ no faciat fructū bonum
excidet et ī ignē mittet Ille docuit ꝓmit
tendo hēm ꝑ ꝓmaz agite appropiabit enī
regnū celoz Attende o homo hō doc
toris motiones vt timeas ꝓmissiones
vt celestia appetas Quinto dr̄ esse magnꝰ
ꝓpt passionis dignitatē vñ de eo ꝑ eppm
illud q̄ legit de ysaac Gen xxvi · Ibat ꝑ
fiacus atq̄ succrescens donec vehemēter
magnꝰ esset effect Et hūj ysaac figurā port
tat sanctꝰ iohānes baptista · q̄ ysaac
mēptat gaudiū · et de iohāne dictum
est multi ī natiuitate eius gaudebūt · ysaac
natus fuit de mulieve sterili et iohānes
filius Concepcio ysaac fuit ꝓnūciata · et
grecꝰ iohānis fuit · Iohānes gessit ꝓfi
ciens et succrescens donec magnꝰ effect
est ꝑ amaram passionē Tuit enī passio
hominis gloriosū in ḡspectu dei facere
nisi cū passione virtutes haberet · Vñ fu
res et latrones q̄rus mūdus paciantur
no nisi fuit martires q̄ talia ꝑ sceleribꝰ
pauit Iste vero iohānes virtutibus
floruit · ꝑ veritate morte sustinuit et
ideo passione sua meritē ꝓmeruit Ille
ꝓuenisti eū ī benedictionib⁹ dulcedinis
posuisti in capite eius coronā de lapide
pretioso magna ē gloria eius ī salutari
tuo gloriā et magnū decorē pones
sup eū dne Ille enī ī celo portat qua
druplicē coronā · Vna vocat aurea ·
et hic respirat primū substantiale Alie
tres vocant aureole et ille respicit
primū accidentale / ꝓma illarū hz q̄ fuit
virgo / ij hz q̄ doctor / iij hz q̄ martir
/ iiij hz q̄ fuit ꝓpha Magnꝰ enī martir

fuit sñs iohānes ꝓpt̃ passionē ꝑ quā ad
tantā gl̃iā ꝑuenit ℣ Ci enī innocentes
ocasi ab herode diuit magni apud
deū ꝓpt̃ passionē quā ꝓ xpō nō voluīt
ꝙ sustinuerūt ℣ Ci martires p̃ xpm
voluntarie passi diuit magni · q̃ ex ⁊m
paciendi a xpi passione receperūt · mt̃
to magis debet dia magnꝰ q̃ voluntarie
et aīa xpm passus fuit ℣ Ci aīa xpm passꝰ
fuit et ideo debuit xpm pr̃ē nō solū nas-
cendo · baptizādo ꝓdicādo moriendo ℣
erā ad lim̃bū descendendo · vt eide
tamq̃ dnō suo viā ꝓpararet ℣ Ci de
eo dicit̃ malachy ℣ · Ecce ego mitto ange-
lū meū q̃ ꝓparabit viam aīe facie mee
Angelꝰ iste est sñs iohānes q̃ fuit ange-
lus · nō natura ⁊ officio · q̃ i hoc mundo
fuit filius angelis xpi i noctē pnitate
et modo i celo est filius illius xpi gloie
ꝓclamate Ad quā nos ꝓducat ihs xpc
dns m̃r Amē

Ad petro et paulo aplis

Principes ꝓphetaꝝ congregati sunt
cū deo abrahaym ℣ Verba
q̃ dicit̃ pnt exponi de duob⁹ principib⁹ ap
postolis petro et paulo · q̃ fuerūt aplī et
pncipes duoꝝ ꝓphetaꝝ · s · iudeoꝝ et gentiū
um · q̃ hodie mortem ꝑ xpō sustinuerūt
et sic ad celeste regnū ꝑuenerūt · Co-
mendant̃ aūt hī aplī a tribus tūb ap-
postolatꝰ dignitate i pncipes populoꝝ
Appostoli cum xpi eoꝝ dignitate vocāt̃
pncipes ℣ Sed adhuc de caritate ibi con
gregati sūt ℣ Terrā gloie sublimitate i
cū deo abrahā ℣ Magna ē gloria eoꝝ
qui deo i regno celoꝝ · hī ornant xpō Io
.17. Pat̃ quos dedisti mihi volo vt ubi
ego sū et alii mei sint vt videant clari-
tatem meā ℣ Iō i pncipib⁹ debent esse
quatuor ℣ Primū est nobilitas gn̄is ·
Secūm est strenuitas fortitudinis ·
Tertiū est stabilitas veritatis ℣ Quartū ē equitas iu-
dicii ℣ Dicit̃ ergo isti aplī pncipes
regalis · nobilitatis · q̃ ꝑ adop-
tionē spualis · nobilitatis · q̃ ꝑ adop-
nonē gratiam filii dei exstitūt Hoc
fortitudinē q̃ constanter mittas passio
nas ꝑ xpō ꝑtulerūt Hoc veritatis q̃
ꝑdicauerūt Hoc iudicialis equitatē
q̃ cū xpō iudicabūt eiū ℣ Primo duo
q̃ aplī dicit̃ pncipes regalis spualis
nobilitatē q̃ ꝑ adoptionē gratiam filii
dei exstitūt ℣ Vñ de xpō dicit̃ ꝑ · Pro
patribus tuis nati sūt tibi filii ꝙstitues
eos pncipes sup omnē terrā ℣ Verba sūt ꝓphe
te de xpō cuius patres secundū carnē fuerūt
patriarche de quib⁹ maria mat̃ xpi
duxit originē · Filii vero dicit̃ aplī
regalis adoptionis et regalis dignitatis · q̃ ·
aplī Ex q̃ nobiles patriarche mundi
sūt · loci istoꝝ nobiles aplī sunt reperti
Nobiles i qua n̄ carne et pristatores et
iudices sūt spū q̃ fidei doctores et mundi
pncipes Confidenter nobilitatē aplorū
ī hoc q̃ filii dei et pncipes totius mundi
sūt vocati ꝑ patribus tuis dicit̃ nati sūt tibi
filii ꝙstitues eos pncipes sup omnē terrā
Ci magne nobilitatis ē esse filium regis
terreni · multomagis nobilitatis ē esse
filiū regis celi · velut pncipe celestis
regis Ci magnū ē esse pncipē i vna
terra Multomagis ē pncipe esse i omni terra

xl ij

magne nobilitatis fuerunt apli q̃ fuerunt filij dei et sup dñe ẽrã pnapes ecclie Non fuerunt filij de gñe patrũ pfidi rebelles quales fuerunt iudei et quales sũt adhuc mali xpianꝰ de qb⁹ ysa. filios enutriui et exaltaui ipi aũt spreuerunt me Ex fuerit nobiles filij pñs sui diligentes et ad ꝓptis ĩ ombꝰ obedientes Jo. xiij. Qui habet mandata mea et seruat ea. ille ẽ q̃ me diligit Certe tales fuerũt isti apli petrꝰ et paulꝰ q̃ deũ toto corde dilexerũt Audi q̃ petrꝰ dicat tu ĩ to gaudet a xpo Cyrnea rohabus diligis me plus istis. Rñdt tu scis dñe q̃ amo te Jo. viij. ter vaqsti an diligeret ter se diligẽ. q̃ cũ ter negauerit ẽptam̃ xpo ꝑ penitẽciã ter confitẽ se spm ĩ erꝝ amoꝝ Vñ gl̃osa sua negatiõi respondet ꝓpriã confessio ne mã amoꝝ seruat integra quã timoꝝ Audi quid paulꝰ dicat de dilectõe sui ad xpm Jo. xij. Certꝰ sũ q̃ neq; mors neq; vita neq; angli neq; pnapatus neq; creatura alia poterunt nos sꝑare a caritate dei q̃ est ĩ xpo ihu Audi o xpiane si vis esse filij dei debes eũ diligere vt bona facias. debes eũ timere vt mala non cures. debes ei obedire vt mãdata eius ꝓsequaris Deut. x. Et nũc ysrl qd dñs deus tuus petit a te ni vt dñm deum tuum timeas et ambules ĩ viis eius et diligas eũ ac seruias dño deo tuo in toto corde tuo vt custodias mãdata dñi dei tui. Nom sũ filij q̃ ad prez celestem taliter se hnt. Isti etiã hereditatem q̃ xpo possidebũt Ro. viij. Si filij et hedes hedes aũt xpi Et qua isti apli tales fuerunt filij ĩ mundo. ideo huc vegnat ĩ celis ad deos Secundo dicũt pnapes nos fortitudis q̃ constanter multas tribulaões ꝓ xpo pertulerunt Exo. xij. q̃ moyses electos viros strenuos de tribu ysrl constituit eos pnapes pli. Moyses legislator figit xpm q̃ dedit nouã legem pnapes pli strenuos et fortes ꝓ fortes aptos Illi fuerũt fortes ĩ bello corpꝰ isti ni bello spuali Ille fortes contra homines Isti contra demones Illi bellabant ꝓ temporis. isti ꝓ eternis Istos q̃ aptos xpo elegit no solũ de tribu ysrael. sed eam ĩ totũ mundo vt possent fidelibꝰ Jo. xv. Elegi vos et posui vt eatis et fructum afferatis Vñ de paulo dño actũ. ix. Vas electionis est michi iste vt portet nomen meum coram gentibꝰ et regibꝰ et filios ysrael. Confidẽter fortitudinem hoꝝ aptoꝝ q̃ tot ac tot plices passiones ꝓ xpo tam constanter pertulerunt Ex⁹ isti apli ad tempus fuerunt firmi Petrꝰ ad ter negauit. Paulꝰ qui ĩ psequendo eccliam suggestionibꝰ diaboli acquieuit Et ꝑ modũ spus sc̃i consortati a deo fortes sũ sicq; nullis minis nullis tormentis a fide xpi auelli potuerunt Legit aũt act. q. v. De petro q̃ loq̃ de fide a pncipibꝰ sacerdotũ plurib⁹ vicibꝰ et cũ no vellet cessare capiebat et ĩ carcere tenebat flagellabat et tñ no cessauit ꝓdicare ymo cũ magna constantia dixit Obedire oportet deo magis

ꝯ hominibus · Audisti de fortitudine pet
Audi de fortitudine pauli q̄ p̄ ꝯ esset
flagellat⁹ · ter virgis cesꝰ semel lapi
dat⁹ · vinclā · naufragā et nocte profunda et
multa tormenta passus adhuc fide ser-
uauit sicut ipe dr̄ 2 thi 4 · bonū certamē
certaui · cursū consumaui · fidem seruaui
Bene ergo principes fuerunt q̄ adeo fortes
t bello fidei exstiterunt · vñ de ipis dr̄
t ps Nimis honorati sūt amici tui deus
nimis confortat⁹ est principat⁹ eor̄ Certe
principat⁹ horū aptos fuit hodie confir-
tatus ꝯ ꝯcepta uerbi dei tempserunt
fidem constantissime p̄fessi fuerunt mor-
tem p̄ xpo libentissime sustinuerunt Et
q̄ fortes fuerūt in fide · feruentes i caritā
te · acuti in dei contemplatione · ostendit vno
die Ideo de ipis pt exponi illud qd dr̄
in ps 1 Saul et Jonathas amabiles et
decori i vita · s. i morte quoq; dr̄sin-
nq; sūt aquilis velociores · leonib⁹ fortio-
res Fortitudo aptoꝝ fuit a spū sancto
et ideo superari no potuerunt a spū ma-
ligno Huiꝰ fortitudo nata est omnib⁹
xpianis p̄ ꝯ p̄mt dyalo resistere · tribu-
lationes pacienter sustinē · fide vsq; ad
mortē integrā seruare Sed hoc
quidā sūt a deo debiles i spū q̄ i tenta
tionib⁹ resistut Exc · 1 · facti
sūt principes velud arietes no i veme-
tes pastui et abierunt absq; fortitudine
cum fuga subsequentis · 1 · dya · impugnant Principes isti sūt singuli xpia
ni q̄ ad hoc eligunt⁹ i baptismo vt cum
dyalo pugnent et etnā vegetā possideat
Isti abeūt cum fuga subsequentis · 1 · dya · impugnantes principes isti sunt singuli xpiani // qui ei no resistunt sz voluntate co-
ni // q̄n ei no resistut sz voluntate cō-
senciut abeūt mq; velud arietes no
pascuentes pastua Erant em arie
tes sine pastuis sūt debiles · sic xpiani
sine gra q̄ pascat animā sūt debiles ·
Labora g̃ p gra si vis fortitudinem
gre hec · s. spe sti Si vis dyalo resiste
si vis temptationes vincē Optimū
cū est gra stabilire cor · na esset q̄
no psecuti sunt ambulantib⁹ in eis ·

Tercio dicit principes roe veritat
ip̄s pdicauerunt Ad principē cum spe-
tat verū dicē · pū · vs · Non decet
stultū verba apta · na principē labi
menacem Isti g̃ apostoli principes
fuerunt q̄ sicut veritate a xpo docti
fuerunt · predicauerunt docētes vera
doctrina q̄ ducit ad vitā Vñ de ipis
pt dicit q̄d Josue Precepit Josue pn̄
apib⁹ pp̄ dicens · trāsite p medium cas-
troꝝ et nūciate pp̄o et date p̄parate
vobis cibaria qui p̄ diem tertiū trā
sibitis iordanē et intrabitis ad pos
sidendam terram quā deus in datur⁹
est nobis Josue q̄ alio nōe ihs dr̄
figit xpm qui precepit principib⁹ ppli
q̄ aplis vt irent p medium astrorū
q̄ p totū mundū et dicerēt applo vt p̄
parauerūt cibaria q̄ facerent epa
vrtuosa q̄b⁹ aia confortat⁹ ne
deficiat · q̄ p̄ diem tertiū trāsirent
sūt iordanem i fluxu huiꝰ mundi

et ꝛ̃ram ꝓmissionis q· relin ꝙ
tres dies cãpe ꝛ̃plicẽ vite hũane·
q· ꝓncipiũ medium et finẽ ꝙ primꝰ dies·
est tempꝰ illud ꝛ̃ quo mapit ho vnꝰ
ꝛ̃ vtero matꝛis ꝙ Secundꝰ dies est· q̃a
ho nasc̃t· exp̃t ut· ꝙ Tertiꝰ q̃ ho mort·
cui gr̃a ꝓparat abaiã bonoꝝ eꝝm ille
ꝑ die ꝛ̃ciu q· ꝑ mortẽ ĩsilit iordanẽ
q· fluxũ hui⁹ mũdi et euadet miserias
hꝰ mũdi et ĩtrabit ꝛ̃ regnũ celoꝝ qđ
ꝓcauerũt apli vñ dñs dixit ꝑ vi·
Euntes ꝛ̃ mũdũ vniuſũ ꝓdicate euãgm
oi creatuꝛ· q̃ credẽdo q· fide ei applica
buit et baptizati fuit ſalꝰ erit·
Consideꝛa quã feruenꝛ isti duo apli
fidem ꝓcauerũt ꝙ Petrꝰ ꝓncipue in
Iudea· Paul⁹ ꝛ̃ grecia tandẽ ambo ve
nientes rome et fide ꝓcauerũt ꝑ
fide passi sũt· et q̃ fide tã feruẽꝛ pre
dicauerũt ideo ꝛ̃ celo et ꝛ̃ra honoꝛe
magnũ conſeruati sũt Dan· xij· Cui
ad ustriã exaudiũt mitteꝛ fulgebũt
ſi stelle ꝛ̃petuas ꝓmitates· Celto
adẽ coꝝ fulgebũt ꝛ̃ celis quoꝝ doctꝛa
fulsit ꝛ̃ tres Vñ de ꝛ̃pis comẽt etiã
isti sũt vnꝰ ſanctꝰ quos elegit dñs in
cõtrate nõ ficta et dedit illis gloriã
ſempiternã quoꝝ doctꝛa fulgẽ etiã·
vt sol et luna Audi o ꝛ̃piane ſi
non potes fulgẽ ꝑ doctꝛinã alios ĩfor
mando fulgeas saltem ꝑ bonã vitã
alios edificando· et venies ad lucẽ
etnã Io· viij· Dicit dñs q̃ sequit me
non ambulat ꝛ̃ tenebꝛis ſ̃ habebit
lumen vite Quarto dicũtur pha
ꝛ̃es racione iudiciaꝛie equitatis· q̃a ꝑ ꝓ
iudicatũ erũt Ad ꝓmpcos spectat iuste
iudicare· ſ̃ ĩte apli cũ ꝓ iuste iudicabũt
ꝙ ſa· xxij· Ecce ꝛ̃ iustriã regnabit rex
et ꝓncipes ꝛ̃ iudicio pre erũt· hoc erit
ꝛ̃ die nouissimo q̃n apli iudicabũt cũ
ꝓ sicut ꝓmissũ est ꝙ· xix· Amen dico
vobis q· vos q̃ secuti estis me ꝛ̃ regnã
cũ sederit filius hoꝛis ꝛ̃ sede maiestatis sue
sedebitis et vos sup sedes iudicantes· xij·
tribꝰ ysrl Consulo tibi o ho vt honoꝛes
apl̃os ꝛ̃ hoc mũdo vt ꝛ̃pi te adiunct ꝛ̃ tre
mendo iudicio Consuendo ꝛ̃ mũdo q̃n
aliqs ho debz astare coꝛã aliq⁹ iudice tue
prudet sibi de bono adiũcto Ecce hoc
ꝛ̃piani cogitantes de futuro iudicio· so
luũt eligẽ apl̃os et illos specialiꝰ honoꝛare
ceiunijs oblacionib⁹ et oꝛ̃ib⁹ vt coꝛũ
meritis euadũt eternã ꝓnã Certe ho
die isti apli fuerũt sub nerone ꝛ̃ iuste
iudicati ad mortẽ equalem. ſ̃ ꝛ̃ futuro
iudicio iudicabũt neronẽ iuste Petrꝰ
crucifixꝰ et paulꝰ decollatꝰ· ſ̃ ꝛ̃ futuro
iudicio iudicabũt neronẽ iuste ad mortẽ
eternã Capi· v· Erabũt usti ꝛ̃ magꝛ
constancia aduersꝰ eos q̃ se angustia
uerũt et q̃ abstulerũt laboꝛes eoꝝ
Qui horribilit tunebũt mali q̃n bonos
quos ꝛ̃ꝛ turbauerũt deriserũt oc̃i
derũt ꝛ̃ tante honoꝛe sedentes cũ ꝓ
videbũt vltionẽ ꝓpe ꝓsecutã applaudẽt
q̃n petꝛa coꝛ toti mũdo manifestabit
q̃n demones eos accusabũt· q̃n mũdꝰ
ardebit ignis patebit q̃n nullꝰ sanctꝰ
nec bti vgo orabũt q̃n nõ poterũt q̃

effugē ner emendare nr emenda pmit-
teyse ner aliqua grauā ruere nr udice
aliquo mo hūrie Cogita mīser peccator
de tremendo udicio et emēda statum
tuū age pnāz et ruemes grauā Tam
gr̄ue et tam tollerabile erit qūdūbus
ī illo udicio q̄pere et fr̄ae udias vr-
dere q illo tpe lubenaz erit ī mf̄no qua
cū tanto metu et tremore et gf̄usione as-
tare ī illo udicio Dn̄ Iob ī pf̄o psone
diaē Quis mī hō tribuat vt ī mf̄no p-
tegas me et abstondas me don̄ pūsat
furor tuus et gf̄tuas mī tempꝰ ī quo
vecorderis mei deo sēb fpta erit Non
maces ī udiaū cū seruo tuo q non
uf̄tificabit n̄ gf̄pectū tuo omīs vuens
Rogemꝰ dnm vt meitas hoz aptoū
fiat nobis tuē ppiciꝰ. et pducat nos
ad regna celoz Amen In cōmemo-
racione sēb pauli sermo

SOl n̄ gf̄pectu admiaē n̄ exitu
vas admirabile opus excelsi Lr̄. q̄. ℣.
Tua de bō paulo cantat ecc̄ ℣ glo
riosū lumē oīm emiaz sole fplendidꝰ
Et ppē de ipō dicat. vae elōms mī q
ūste vt portat nomē meū coīā gentib
et regib deo vbū illud ī quo de sole
et vase fit mēcio Congrue de sēb pau
lo expomr̄ Et gmedar̄ sēe paulꝰ hꝰ
a gr̄ p̄mo a vite emīē cad̄ sol ℣
a doctīne suffiaē cū dr̄ ī gf̄pectu admi-
aōis Ille suffiaent doar qui aspectu a-
miciat. q hic q nece pducat exemplo
oīm. ℣ a parūis meitorie fustin cū dr̄
opus excelsi vas admirabile ℣ a

glorie emiaēa cū dr̄ opꝰ excelsi
Sēb q n̄ sole venit ℣ ecce staus sublim
tas. meꝰ velocitas. fplendoris lumē
sus. calōris ausalitas ppr̄ hꝰ ℣
beatus paulꝰ qpar̄ soli primo q habuit
vite sublimitatē sēe vuendo Cui
q motus velocitatē multus time pro
salute aiaz tūsmurrendo ℣ q fplē
doreꝰ huit lumē doctīne alios ilu-
dendo ℣ q calorē ī caritate dei et
pximi feruē primo qpar̄ soli q hꝰ
buit vite sublimitatem sēe vuendo Cui
xpo Cicut sol adeus mdo ī altissimie
deo sic mulieris bone spēs ī ornamē
tū dom̄ eiꝰ. ggā qpo mulier bona
et pulchra ornat domū Et bō paulꝰ
p gf̄sionis sēritatem tocꝰ sol ornauit
mudū Sol naz mālis fulgens ī alte
ornat t̄ra Sic bō paulꝰ p sublimi-
tatē gf̄sionis ornat eccl̄am Cicut
em sol qui ī alio emisperio t̄ra mīe
habitacionis obsturat. et qui ad nrm
emisperiū venīt terra illūstratur
et ornatur Sic vetuca qui bō pau-
lus fuit ī emisperio udaice fidelu-
tatis ecc̄ multas pfectꝰ ab eo fusti-
muit Rō vbi dei manauit ad nrm
emisperiū et fidem recepit. eccl̄a pf̄
ūi multiplicat̄ est ornatur Iudeꝰ q
de xpo cū adhuc esset sidelis legis
actum ī. Paulꝰ adhuc sp̄ūs mi-
naz et cedis ī dīs dr̄ abiit ad pūi
tpe sac̄dotū et petiit ab eo epīs ī
damasco ad synagogas vt si quos
ī uenīet huiꝰ vie viros ac mulier

In gmoracōe sēi pauli

Considera qꝫ grauit impugnat ecclesiam non solū minas ſz etiā morte discipulorꝫ ꝑseve molebat. Ila vocatꝰ ad pncipes sacerdotū accessit non ussꝰ ſz vltra se ad ꝓsequendū xpianos ingessit. Non solū viros sed etiā mulieres ꝓsecutus fuit qđo xpe pꝰ gūsione sua qđ virtutē et deflet dicens. Gal. i. Audistis conuersionē meā i iudaismo qm supra modū ꝓsequebar ecclām et expugnabā illam. Inter quales ꝓsecutiones fisnuit ab eo etiā cū xpe esset i fidelis pꝰ qꝫ am fidem receperit et pꝰ uersationis sanctitatem et sublimē dei graciam etiā ꝑ eū multiplicit consolatꝰ est. Vñ legit̄ actuū. ix. Cū stati pꝰ qꝫ esset baptizatꝰ cū discipulis fuit q habitabant damasci ꝑdicans aliqđ et ꝓfectus magis confundebat dnm ihm affirmans qm hic est filius dei. Certe tui sol oriebat̄ i altissimis tui illustrauit etiaz qꝫ pꝰ impugnauerat. Tui detestabatur i quo pꝰ fuerat ad voluntatē dei mutandam se ꝓparauit ꝓ qꝫ xpe dr̄ Gal. i. Cuz placuit ei qui me segregauit ex vtero matris mee et vocauit gratia sua ad reuelandū filiū suū in me vt euangelizem illū in gentibus. Statim non acquieui carni et sanguini. O pietas semper valde exm gūsionis eo ſto paulo et noli desperare age penitentiā et reuertere gratiam sicut beatus paulus ꝓ ꝓsecutione inuenit gratiā et pꝰ qꝫ reuersus ad statū penitencie noli carni et sanguini acquiescere vt desideria tua mala ꝓficiat. ſz castiga corpus tuū. et rogate spm seruire. me vltra ad petrū ꝓtrahat. Deo quasi soli qui habuit motū velocitatem mittas tuas i ꝓsalute animaz tuā scripturando. Sol namq velociter mouet ab oriente i occidentem. Ezec. iiij. Velox est cursus solis qui a fine celi et usq; reuertit i eundē locū una die. Certe velocitates solis malis valet ad salutē corpm. Ex velocitas solis hꝫ spualis. s. sancti pauli valuit ad salutē animaz ꝓpꝫ eius qui mittas suas ad ecclām et nitros ad fidem gentil. Vñ xpe dr̄ Io. xiij. ab ihrlm ꝓcruciū yllyricū vsq; repleui euāl̄m xpi. Ideo velociꝰ mouebat̄ ꝓ salute animaz qui mit i iudea mit i galatia mit i romaniā ꝓdicat̄ euāl̄m xpi non solū in vita ſz etiā in morte excitauit homines ad fidem vñ de eo ꝑ exponi qꝫ dr̄ Act. xxviij. sol et occidit et ad locū suū reuertit. ibiq; renascens gyrat ꝑ meridiem et flectit ad aquilonē. Certe sol iste. s. ſcs paulꝰ ordebat i sui conuersione cui eius ꝑ gratiam meruit lucē. Oriatur i patrie qꝫ tue ab aspectib⁹ hominū subtractꝰ fuit. ad locū suū redibat. i euangelizando qꝫ tue ante erat ad locū in celo s. ꝑ gratiā querit. ideq; mundo renascens ꝑ miracula. bonos ad caritatē i flamauit. et flectebat ad aſsionē qui malos et malitia fingentes ꝑ miracula auertit. Et qꝫ vbi paulus velociꝰ et multiplicat̄ ꝑ salute animaz mouebat̄. Ideo modo i celo qui scripsit et letat̄. Apoc. xx. Vidisti vnū de lo⁹ i ore suo contra regibus stabat nō erit cui ignobiles. Velox fuit beatus paulꝰ i ore velocit̄ a deo vōtus et conuersus fuit. Velocit̄ pꝰ gūsione ꝑ publice

pdicauit Veloat ad gentes gltendas
se ñstulit Veloat ad celū migrauit
Ideo modo stat coꝝ regib⁹ ⁊ angelicis
spūtib⁹ ad quos etnalit regnat Nec
erit aḷ ignobiles ſ. demones qz cum
eis michil hz coē De tibi ptor qui
es piger ī ope tuo piger es ad cōfite
dū. et ſi gfessione facis piger es ad sat
facdū Audi quid cōe te clamat sapia
pū .vii. Vsq quo piger dormis ſpp m
pctis qñ gſurges de sōno tuo Paulu
lū dormies paululū cōseres manꝰ vt
dormias et veniet tibi q. viator ⁊
celeiꝰ egestas et paupies quasi vir ar
matꝰ .ſ. a deo valide q̄ mūdꝰ ī etnū
poteis euadē Ille dormit q̄ petm cō
mittit Ille dormitat q̄ frequēt peccat
Ille gſeūmanꝰ vt dormitet q̄ manus
ad bona opa nō extendit et de pctis
suis facē negligit Ista veniet egestas
infernalis mſerie veloat ⁊. p⁹ q̄ pro
nere p⁹ fiz et ādeo fortit q̄ vinḡ euadē
poteit Vnus stūs ꝑ veloat qñ moīt petro
aīa ipi⁹ p⁹ deduat ad ītemū qđ corp⁹
frigidet Prius aīa sepelit ī infno q̄
corpus sepiliri posset ī sepulchro
Vñ de pdcis dr ꝓb xiii Ducit ī
bonos dies suos. et ītuito ad ītemū
destendit Ibi tāta penuria sustinebit
q̄ de omib⁹ bonis suis tuis habundā nō
potuerūt q̄ valeant emē vnā guttam
aque Vñ legit luce .q2. de diuite eplo
ne q̄ rogauit habrahā p vna gutta
aque et nō potuit ītuetur ideo voga
uit qz cū emē nō habuit Heu quāta
penuria erit. nūḡ paup aliquis ī hoc
mūdo penuria sustinuit quāta dāpnati
sustinebūt ī infno Tanta erit ibi pe
nuria q̄ nō poterūt habē guttā aque
ideo Priabant fili Non potuerūt hic
micā panis ideo cruciabūt fame
nō vestimētū ideo cruciabūt frigoꝝ
Non habebūt ī ſigerūt ideo cruciā
bunt igne ardore Vis euadē hui⁹
penuriā age veloat pmḡ et esto ve
lox ad bona opa ꝓuī .vi. Si cum pḡ
suis venet qñ fons refrigerū messis
tua ⁊ celestis fructꝰ habūdant et egest
tas longe fugiet a te Hec paul⁹ velox
ī ope fuit et ideo ad celestem messem
colligenda ꝓuenit Certe q̄ sol
qz splendore habuit: lumē doctrine
alīs ī fundendo Vñ dr̄ cant ecā
Ore apostolici sidus altissimi stē pau
le q̄ etne soles splendore tenebris
gencū ī fudisti Et nō ꝓt de ipo ex
pmi q̄ dr̄ ecā .q2. Sol illuminans
ꝓ orā vespexit et gla dñi plenus
op⁹ eiḡ Deve sol stē paul⁹ illumās
ꝓ orā vespexit qñ sine ꝓdicā accepoc
pauꝑib⁹ sapientib⁹ diuitib⁹ et mſi
pientib⁹ eūā ꝑdicauit ipe enī
de vocame ⁊ gēs ac barbaris su
pientib⁹ et mſipientib⁹ debitor fuit
qz mūdos illūinauit Et hoc fecit ꝓ
gratiā dei. ꝑ deo dicit ī gra dñi ple
nū op⁹ eiḡ Consideā q̄ mūdos illu
nauit ꝓ doctrinā q̄ de ore eiḡ pcessit
et ꝓ doctrinā q̄ de ore eiḡ pcessit q̄
ī scīpos reliquit Quid enī sūt pdicti
mſi tenebre. et quid ē doctrina eius
nisi lux mentes illuminans. et tenebē

prior sequentes bñ ipe petrus qui sic dicit epla
1a. Fratres aliqñ tenebre eramus nunc aut lux i dño
vt filii lucis ambulate Audi optime quia
dui es i pene i tenebris manes de facili
erras et derelinqs a via celestis patrie de
facili rade pt i fouea dapnacois incidere
Ei no vis dapnari si no vis eterne sequi
splendore huius solis s. doctina sancti pauli
age prior vt iuenias viā q duat ad pa
triā. Audi ipm dicentē. Ro. xi. abiciam
opa tenebraz et induam arma lucis sic
vt in die honeste ambulem9 Opa tene
braz st prīa q9 aīa exeat ne deū suū
agnoscat ne viā que duat ad vitā iue
niat vt p̄ dēlia q duant ad mortē recidat
hr opa p dei gratiā debes abicē veram
penitenciā agendo: et indui arma lucis
i. armatura bonis opib9 insistendo
vt possis i die iudicij honeste ambulāe
etnā hereditē recipiendo De illis q lu
me huius doctine contempserūt et tenebis vi
cioni abiicē noluēr. tales ad eternas duc
it tenebras vsq dabit. ve. ve. ve nobis
miseris q peccauim9 q deū offendim9
q salutarē doctinā sequi contempsim9.
Cap. xv. Ipsona illoz q sic i mfno
erauit a via veritatis et iustitie lume
non luxit nobis. et intelligere nos non
est ortum nobis. lassati sum9 i via di
quitatis et perdimus. et ambulauim9 vias
difficiles Ceruices huic clamori lame
tabili aferri vult vitae splendorem

huius solis. i doctina sti pauli
debet respicere q no solū dñis
sed eā exemplis docet vt pen
tenciā agam9 et voluntatē dei
faciam9 cui em q dño voluerit
ad prīcz statū exhibuit se ad
obediendū dicēs. Dñe quid me
vis facē. q. d. hactenus fec mea
voluntatē de cetero faciā sedm
voluntatē tuā vt q̄ q̄ p̄terapis
hor faciā Heu q̄ pauci hores
hodie inuenit9 q se totū offe
rent deo ad faciēda voluntate
mtha venit ad q̄fessionē et
q̄n sacdos iponit eis pnām
sedm dei voluntatē nolūt eam
acipe sed oportz q̄ sacdos iponat
eis pemtēciā sedm ip̄m voluntatē
sti no duat cū bto paulo Dñe q̄
me vis facē. Sed duat istud
et no aliud volo facē. sed cōtē q̄
nolūt emendare i mundo hoc
luent i purgatorio Quar
to adpat soli q habuit talo
rem i caritate dei et p̄cum
bendo Quis poterit exp̄mere
caritatē. quā bt paul9 habuit
no solū in se caritate feruebat
sed eaā alios ad caritate i flama
bat de quo pt exponi q d. ecc
.xx. Triplicit sol et vias motus
et radios ignes exsufflans
et refulgens radios suos obcat

tenebs

oculos ¶ Certe bte paul⁹ Euphrat exaltat montes qñ plato verbis fictis exemplis ad caritatem hortat⁹. tradios ignicos exsufflat qñ mfe uoces ad caritatem dei tutauit. et p hec radios oculos exturbauit // qñ oculos cordis hom̃ p doctrinā clausit ne vana videvent // qñ oculos cordis hom̃ p doctrinā clausit ne vana videvent ne grauissibilia mudi amavent ne mūstros mḡ hēret bonū est talib⁹ oculis carē ih̄u. ¶ Si oculus tuus scandalizat te. ⁊ ad pēm xp̄i hit. eruc et proice abste ¶ lle oculus spualit eruit q̄ eos ne ad eo q̄ q̄ salute aie posse esse videat custodit. h⁹ oculos carnal claudit. ꝑ mteriores quib⁹ deꝰ mgvedit⁹ apit. ¶ Ihm petit appōi illumā oculos meos ne vmq̄ obdormiā i morte ¶ Vis h⁹ illuminari i tms sac. p̄m consiliū sci pauli q̄ dicat. eph̄v. ¶ Exurge q̄ dormis surge ⁊ pmus exurge a mortuis p veram cōfessionē et illuminabit te xp̄s p ignē ⁊ caritatis dfusione ¶ Certe bte paul⁹ a pēs surrexit et ideo a xpo p caritatem et gratiā dflamatꝰ et illuminatꝰ fuit ¶ Audi quā feruore caritatis habuit ubi ait. ¶ Co. 8. Certus sū q̄ neq̄ mors neq̄ vita neq̄ angeli neq̄ ptātes neq̄ pncipatꝰ neq̄ mstancia neq̄ futura neq̄ altitudo neq̄ creatura poterit nos separe a caritate dei q̄ in cristo ih̄u. habuit ad deū q̄ morte p eo sustinē toto corde concupiuit et tandē sustinuit. legit⁹ sic̄ actuū. 12. q̄ cū paul⁹ veller ire ihēosolimā q̄da apha nō agabꝰ tulit zonā pauli. et aphas dicens ¶ hec dicit sp̄s s̄c⁹ hanc zonā erit virū cui hec zona est alligabūt i ihēlem et tradent i manꝰ gentiū. et cū vocaret⁹ a fidelib⁹ ut non iret ihēlem. ¶ Rndit q̄ quid facitis flentes et affligentes aiam meā ego nō solū alligari. ꝓ eā mori i ihēlem paratꝰ sū p nomē dñi ih̄u. ¶ Vide quā vite ꝓpe reddidit⁹ q̄ p eo ligatꝰ et occisꝰ fuit ꝓ bte paul⁹ ut ꝓpe vite p possibile sua reddēt ihēlem ligatꝰ. et vome decollatꝰ fuit q̄ nobis dñs noꝝ ih̄u xp̄s. q̄ cū pre et spū sco ē honor et gloria i scla scloꝝ amen. ¶ In diuisione apl̄oꝝ sermo

¶ Contringite vitulos et statuite gminute eas q̄ excelsa vastate mudantes eas et omes habitantes in ea ego em dedi vobis illam possessionē q̄ dividetis vobis sorte. ps. xxxiii. ¶ Hodie in ecclā agit⁹ diuisio aplorum et q̄ apli sorte diviserūt sibi eras i amb⁹ pdicarent. ꝛm q̄ i legenda q̄ aplos le⁹ q̄ tales apte tale terra ampit i sorte pdicatois ¶ Ideo verbū apostuli expōi pt de diuisione aplorum

Et tangit ista i verbis p̄missis p̄. tangit diuisiones aplor vnitas dñi confringite vinulos zel. Et adhuc dixi fuerit vt gentes ab ydolatria ad cultū dei reuocarent. Credo tangit apl̄s p̄ras diuisorū auctoritas in dicit. Ego vero dedi vobis illā i possessionē. Certo tangit diuisiones q̄litas i p̄ diuidetis vobis sorte. Nō q̄ apli diuisi sc̄ p̄ mundū ad p̄dicandū v̄bū dei p̄ quatuor p̄tes vt credituros ab incredulis diuidendos ec demonstraret. 1o. vt alias p̄ plūs a deo dissas deo reconsiliarent. 2o. vt gentibus p̄ mundū diu mediū fidē p̄dicaret. 3o. vt homines p̄ discordiā ab inuicem diuisos pacificarent. 4to dixi fuit vt credituros ab incredulis diuidendos esse demonstraret. Ad hoc enim venit ihc̄ i mundū vt homines i malo confederatos ab inuicē diuidet. Vñ dicit de eo. Hec dicit dñs ihc̄ mittens diuidet. Vere iste fuerit diuisit. qui apl̄os q̄si fretum diuisit. ab inuicē diuidendo p̄ orbem misit. et h̄ p̄ hoc vt p̄ illā diuisionē diuidet q̄ diuisio debeat fieri inter credituros et incredulos. Dicit dns. Luc. xij. Putatis q̄ pacē veni mittere in terrā. Nō dico vobis sed separationē. erunt enim q̄tuor in vna domo diuisi. tres i duo et duo i tres diuidentur. pr i filium et filius i patrē suū. mat i filiā et filia in matrem suā. socra i nurū suā et nurus i socrū suā. Nō q̄ est par mala q̄ homines discordes sc̄ vt sanat malū. Hanc pacē p̄ destruxit et apl̄os vt h̄ pacē destrueret misit. Ad hoc contigit. q̄ qui apli p̄dicabat fidē p̄ mundū diuisio facta fuit inter homines patrē et filiū. matrē et filiā. inter dū pat̄ recepit fidē et filius non recept fidē et eccl̄sa. Ista diuisio p̄figurata est Gen. i. vbi legit̄ terra erat inanis et vacua et tenebre erāt sup faciē abissi. i. cordis humani q̄ intractabile et instar abissi et sp̄s dñi ferebat sup aquas. dixitq̄ deus fiat lux et facta est lux. Inducit deus lucē q̄ esset bona et diuisit lucē a tenebris appellauitq̄ lucē diē et tenebras noctē. Per ista figit̄ p̄plūs gentiū. q̄ p̄ fidē ihc̄ recipet. erat inanis et vacua p̄ multiplicē culpā. et q̄ erat inanis indigebat repleri. et q̄ tenebrosus indigebat illuminari. Deus sp̄s dñi ferebat sup aquas. i. p̄dicabat dari in aq̄s baptismi p̄ quā cor vacuū repletur et tenebrosū cor illuminat.

Cap. x. Dicit dñs tpl̄e orbē terrarū et hor q̄ gemet coram sua. Hz was. q̄ cor illuminat vt ho fiat p̄fecta in fide. Deinde dixi sc̄ vt alias p̄ plūs a deo dissas deo reconsiliarent. De inuidelingruas eorū q̄m vidi iniquitatē et idem

Ista verba potest hō modo exponi vt sicut dā
pōlē orantie deū vt dīdat apīlos per-
mūdū p̄ hō qz mūdō ab eo dīsū ē per
petuū et ē sensus dñe dide linguas eoz
vt apīlor vt p totū mūdū sonare possint
qm̄ vidi iniquitate et qz dñe ē tecū. q
ī mūdo ē quo ē iniquitas p quā aīa ā
deo dīdit. et qz deo p q̄ p̄ceptū dei ḡtēp-
mit. Iniquitat em̄ diuidit aīam a deo
Ysa. lix. Iniq̄tes uestre dīserūt inter
vos et deū vr̄m. z pēta ura abstondert
faciē ei⁹ a vobis ne exaudiret. O q̄
p̄iculosa est illa dīsio qua aīa dīdit.
a suo creatore multi plorant hō qz dīdit.
ab amicis. ſ miser p̄tor letat ī hō qz
dīdit a deo Et aliquis iuuē ī pēg-
nacōne plorat. et contristat. qz ad
modicū tēp⁹ dīmittit patrīa et a-
micos Oz p̄tor qm̄ p̄ p̄tm pegnat
a deo letat. qz in p̄tis letat. siue delec-
tatur. Heu q̄ horribilis est ista dīsio
et pēgna. Certe qm̄ aīa dīdit a deo ab
hostib⁹ captiuat. ī miūtib⁹ de paupa.
et mīltiplicat tribulat. Primo ab hos
tib⁹ captiuat. Istud p̄figurat ḡen̄ xp̄i
in loth et abrahā. ubi legit. dīsi sunt
alt⁹ a fr̄e suo et p̄ illā dīsionem
loth captiuat⁹ fuit ab hostib⁹. abrahā
vero de victis hostib⁹ liberauit loth.
hystoria p̄. loth mīpat. declinat et p̄t.
peccatores q̄ ad malū declinat. Abrahā
mīp̄etat. pater multorū ḡenau
et p̄t ḡpm̄ q̄ ē pater oīm̄ vocatau. Luc
loth diuidit ab abrahā qm̄ p̄tor per
p̄tm̄ sepat a p̄po. tuc captiuat ab hos
tib⁹ qui illaqat a demonib⁹ Tuc abra
ham liberat loth qm̄ xp̄o p̄ suā gram
petere de p̄cibeat et de p̄dite dyabi
erupit et ad vīā veritat reduxit.
Gr̄do ī vnū⁹ de pauper. Istud figurat
t. lu. xv. Jn filio p̄digo q̄ a patre
suo dīsus abiit ī regionē longinquā
et ibi dissipauit sbaz suā et repit
egē Ip̄e filiū istū p̄digū q̄ a patre
diuidit. ampe p̄tōr q̄ a deo p̄ p̄tm
sepat. Iste vadit in regionē longinquā
qm̄ p̄ p̄tm a deo elongat. Ibi dissipat
sbaz suā qm̄ vīutes quib⁹ aīa ditat.
amittit. et tuc miser egē nō ī reb⁹
ſ in vīutib⁹ non ī sba ſ in aīa nō
visibiliter ſ diuisibiliter hanc pau-
tatem p̄tor nō recognoscit Puat
em̄ se diuite esse si aurū et argētū
hz in archa Et habet a deo dānos
possessiones. ideo dñs arguit p̄tor
apoc. iij. Tu dicis qz diues et lo-
cupletat⁹ es et nulli⁹ egeo et nescis
qz miser es et ī miserabilis et paup
et ceca et nud⁹ Suadeo t̄ ama emē
aurū ignitū et p̄batū vt locuples
fias Istud aurū ē pura et fluens
caritas quā q̄ hz dñs est Tertio
multiplicat tribulatur. p̄ Vt quā
deus recessit longe despiens inportu
nitatib⁹ ī tribula. qī dicit qz a me

deus ꝓcessisti et ego atc ꝓ ꝑtim dissi
ſũ deo ꝙmutis me ꝫtribulãe etnõ cõ-
ſolaris. Pondꝛa q dr despias ĩ tribu
laaõe ꝑtor ĩ ꝫtribulacõne g deo despi
cit: qr mteriorẽ cõſolacõnẽ nõ re
cepit a deo Justo vẽs ꝙnus tribulaaõe
ſustineat tñ a deo mltipliat ꝙſolat.
ĩ cor. v. Benedct deꝰ et pat dñi
nr̃i ihũ xp̃i pat miaz et deus tocꝰ
cõſolacõnis q cõſolat nos ĩ oi tri-
bulacõne nr̃a ꝓ g ꝯſ ꝙculosa est
diuisio q aĩa diuidit a deo. qz ex hoc
captiuat de paupat et ꝫtribulat. Et
qr hores ĩ mudo erãt a deo diuisi vt
apli eos deo reuocarẽt et cũ deo ꝛuine
rent ideo apli ꝙ mũdũ dixit ſ vñ de
ipis amit ecclia Duodeñ tudines non
ab vno ſi ĩ vnũ dixit ꝙ orbẽ dixos in
vnũ colligit et sic ꝓ xp̃o principale.
Et eꝛo dixit ſ vt gentib ꝙ mũdũ vt
melꝰ fidẽ ꝓdicarent Et cũ simul
ad ꝓdicandũ iuent ones regiones
expuere nõ ꝓſſet ꝑ deo diuisi ſ
ꝑ plures regiones ꝛuirẽt et plibus
ꝓdicare possent vñ de eis ꝓ expo
illud quod dicit. in ꝓ. xlij. Diuiserunt
ſibi regiones et ꝛuentẽ eas hoc vnq
ad ꝓdicandũ. qz in oem ꝛram exiit
sonꝰ eoꝝ et in fines orbis ꝛre ꝝba
eoꝝ ꝓceptu eꝝ emerunt a dño ihũ xp̃o
Eũtes ĩ mũdũ vniuſũ ꝓdicate eu
ãgliũ oi creatuꝛe q. oi gñe hoim. ſ
diuitib pauꝑib nobilib ignobi
libꝰ ſapientib et ñſipientibus.
Cui em ꝓpe hores ĩ mũdũ veneãt
et oms salutẽ desiderat apl̃os ad ꝓdican
dũ misit et gram ſuã ꝺnũ ꝛ inꝑuit
Do iii Justicia dei ꝓ fidem ihũ xp̃i super
ones et in ones q credunt in eũ Non em
est distinctio Omnes em peccauerunt et egut
gra dei Hic q apli diuisi ſ vt gentib
ꝓ mũdũ diuſ melꝰ fidem ꝓdicarent
Vñ de ipis cant ecclia ỹñ pces ĩ plagꝛ
tꝛe Lor euãgelizantes ꝛnũ et vnũ /me-
rito q honorandi ſ apli q ꝓ salutem
aiaz ꝓ totũ mũdũ diſſerentes fidẽ ꝓ-
dicauerũt /ꝓ q fide multos labores.
multas cõtumelias. famẽ. ſiti fatigas
mortẽ ſustinuerũt Quarto dixit
ſ vt hores ꝓ discordiã ab ꝛuicẽ dixos
pacificarent xp̃i nanq ꝛnacõ-
nem maxima fuit discordia ĩ mũdo
Gens pugnat contra gentẽ regnum
cont regnũ. filꝰ cont patrẽ sic absq
cont dauid. frat cont fratrẽ sic ezau
contra iacobũ. et qr totꝰ mũdꝰ per
discordiã diuisꝰ fuit Gen xxv. vbi
dictũ est ad rebeccã Duo gentes ĩ
vtero tuo ſ et duo ꝓ ex ventre
tuo diuident. apl̃s ꝙ ꝓm fiepabit
Duo ꝓ figit rudes et gentiles.
mt quos mltꝰ plus fuerũt an xp̃i
ãm nocẽ Istos apli pacificauerũt qui
eos ad vm fidei vocauerũt et male
pacis et ꝛibulatis colligauerũt vt
vnã fidẽ sequarent et se mutuo di
ligerent Vñ de aplis dr Ro x quo
ꝓdicabũt nisi mittãt. sicut scptũ est
ysa. lij. Quã speciosi pedes euãge-
lizãtiũ bonũ ꝓdicãciũ pacẽ hec pax

fiunt ab angelo ⁊ xpi ⁊ carnatione nūciata. Et heu hodie a nūtio xpianis violat⁹ q̄ bella et discordias mk̄s se gerunt et se mutuo p̄sequ⁹. Idcc ecia p̄phē retinit laudes aplōz exclamauit ad deū ⁊ quoz dissone collūm gregē custodias ⁊ diuisū er m vnculo pacis vt m te vnū sim⁹ sicut ⁊ pat⁹ tu es vn⁹. Hanc pacē et concordiā nobis concedat q̄ p̄ ifinita secla regnat ⁊ nūc

Die māie magdalene ſmo

Laudate dūm deū nr̄m q̄ non deseruit sperantes m se. et m me anulla sua adiplet⁹ mīaz suā. Iudich. Dicba rsta congrue poterat dici bta maia magdalena cui q̄ dns nr̄s misericorditer ferit ipam a p̄tate demoniū exeundo. et dimissis pcīis ⁊ sua gr̄ām recipiendo Et sacat ⁊ vbis p̄missis duo bta maia magdal⁹. Ps. Deū laudabilē pdicat hz causā quare laudand⁹ sit ⁊ situat ps. tangit ibi. laudate dūm deū nr̄m hz. ibi q̄ non deseruit ⁊c. ℣ Nō q̄ deus sciat mīaz cū maia mag⁹. q̄ duplicat ps. ipam penitē ad mīaz exspectando hz. xpi penitēti peccata q̄donando hz. ipam eternalit exaltando ℣ Dno dico q̄ scit ei mīaz ipam penitentem ad mīaz exspectando ysa. 30. Propterea exspectat dns vt misereat nr̄i et ideo exaltabit⁹ parens nobis Considera mīaz dei ⁊ hec peccatrīc. q̄ multos pctōs diuturna fuerat. et diu ⁊ pctōs latuerat et deū ad hut misericordit⁹ vt mīaz ageret exspectabat

Certe si ⁊ ea ruīnaā sua exaussi. vnq̄ ⁊ ifinū ea dimersisset Multi em pau nora q̄ miserat pcīa ⁊ quib⁹ mortui sūt et sedm̄ ruīnaā dei in finē eterna lit⁹ ardebut. et peccatrix maria mīl ta cōmisit et p mīaz dei p̄mīaz egit et cū eo m celis eternalit gaudebit Dns ipa cū alijs penitentib⁹ pt duc illud Luce iii Grā dns est q̄ non sum⁹ g̃stipti q̄ no deseruit misc rationes eis ⁊ stam mīaz dei adduc ostendit pctōrib⁹ ideo peccantes no stati ruit si pnit vt pcīa dimittat et p̄mīaz agat Cap⁹ xxi Misc̄r ois dei q̄ ois potes et dissitas pcīa hoīm xpi p̄mīaz Ez heu mihi hac mīa abutit⁹. et temp⁹ gressi eis ad p̄mīaz ⁊ pcīa ysremut. p̄mīaz agere negligut et p̄t⁹ hō grauem dei ira tauxut Iudrant tat illud Ro. ii. An diuitias bonitatis eius et pacīe et longanimitat⁹ ignorās q̄ benignitas dei ad p̄mīaz re. duc⁹ adducit Sedm aut duriciā tuā et ipenitens tor thez auctis tibi ira in die ire et reuelationis iusti iudicij. Attende o pctor ad exm hui peccatricis. age p̄mīaz et fuge ira Et pz p. p̄ma Secundo scit mīaz cū ea. xpi penitenti pcīa co donando ⁊c. 18. Q̄ magn⁹ mia dei et xpiāo illi⁹ couertentib⁹ ad se. Hanc magnā mīaz ei ondit. qui vere penitenti magna et multa pcīa

remisit. luc. vm. Remittuntur ei peccata multa qz dilexit multu. hec ē illa peccatrix de q̄ mathe⁹ septē demonia fuisse erecta testat. Grece. Ad p septē demonia nisi vnius itas vacuā designat. Maria at septē demonia habuit. qz vnius vias plena fuit hec septē demonia st septē peccata mortalia q̄ligz ceteraliter st in aia tm̄ p quā da similitudine dicit demonia fug̃ sola peccata q̄ dicunt̄ locū habere i diuersis partibus corpis. Demo n. superbie regit i capite. Considera q̄ potenter demo iste regnū suū possideat qui fere ram p totū mundū. virorū at mulierū capitu. hinc p mitras. hinc p pepla. et alias abusiones superbie et superflue ornat. ysa. iij. Eleuate st filie syon et ambulauerunt collo extenso ad hui⁹ deorsū instinctu caput nō tm̄ superbie portat. sz q̄ p q̄ dolendū est versus corpis xpi et ymaginē huius cuasiri nō timuit sz superbe inclinat. et mirabile. Hinc demon p tpe vestitū hui⁹ peccatis caput sz p hui⁹ peccatis primā de regno suo erectus est. ipa caput q̄ superbe q̄ exercēat humilit ad pedes xpi inclinauit et eos lacrimis rigatos capillis capitis sui terxit. Demo luxurie regnat i oculis. Ait pz i dauid q̄ videns bersabee lauare se. statim in amore illi⁹ arsit et adulteriū cum ea perpetrauit. Deo dicat iob. Pepigi fedus cū oculis meis cū nō cogitarē ad de virgine. Considera q̄ potenter demo iste regnū suū possideat q̄ oculos virorū i mulieres et mulierū i viros luxuriose aperit. hinc demo i oculis hui⁹ peccatrices p tpe regnat. sz p hui⁹ deiectū ē demon iste de regno p primas hui⁹ peccatrices. ipa vt culpam oculis apertam diluet lacrimas fudit. Demo gule regnat i ore. Ait pz. luc. xvj. q̄n dicit ep̄le q̄ epulabat cotidie splendide et pauperem lazarū nolebat respicere. et ppterea p̄ morte expulsus ē gutta aque petere nec valuit i pena. Considera q̄ potenter demo iste regnū suū possideat. pedes fere oīm i mundo vacat gule pauci student abstinē. gula expectat cū gaudio abstinēcia cū tedio. hui⁹ demo mouet peccatrices p tpe regnat. sz p hui⁹ erectus est demon iste de regno suo p primas hui⁹ peccatrices ipa vt culpa amaritudine ore petrata dilueret pedes dñi osculata est. Demon auaritie regnat i manib⁹. Ait pz luc. xij. q̄n dicit q̄ volebat destruere horrea sua vt maiora edificaret. cui dictū est. Stulte in hac nocte repetent animā tuā a te q̄ at parasti cui⁹ erit. Considera q̄ potenter demo iste regnū suū possideat. maiore em̄ vsq̄ ad minores duces studet auaritie. Demo iste in manib⁹ peccatrices p tpe regnat. ipa vt culpa manib⁹ petrata deluere manib⁹ suis pedes dñi lauit. Demon acedie regnat i pedib⁹ sicut pz dicit. Iacuero qui erat claudus

vtero matris sue de quo legit q̄ baculabat et ponebat ad portā templi
Consideā q̄ potentis demō iste regnū
suū possideat Multi sc̄i q̄ p tota septimana nūq̄ pede ad ecclam in diebus sacris vis baiulant. q̄ aliquoq̄ hominiē vel consuetudie vix inducit vt vadant ad ecclam et tuc venientes vix queunt ad portā templi et ibi stantes plus vacant collacombus q̄ eccl̄is. h̄ demō p ipe pedibus h̄ peccatricis regnauerat ꝫ p̄ q̄ certū est de regno suo p pmaz ipā vt culpā pedibus q̄ peccauit dilueret ad xp̄m accessit et ita pedes eius stetit
Demō nr̄e regt in celle q̄ amaz q̄ vra e amabitudo ait Gd̄ps in cayn q̄ inmabitudine ait sui actus fr̄em suū abel Gen 4 Consideā q̄ potentis demō iste regnū suū possideat ideo ad vnū vbū aliq̄ vocat ad ira et amaritat̄ cōtra primū suū q̄ vix duos de ciuitate cū tribulide germo suo possit. h̄ demō p ipe regnauerat in celle h̄ peccatricis ꝫ p̄ q̄ certū fuit p pmaz ipā vt culpā amabitudine ire penitus dilueret paciss̄imo vngento pedes dñi vnxit Demō iudie regt in corde Gd̄ps in iuda de q⁹ dr̄ Io. 13. Diabolus misit in cor iude vt traderet xp̄m Consideā q̄ potentis demō iste regnū suū possideat quam nullus euadat nisi alius ei iudicat. nemo tam demendat. q̄n ab eo detrahat. Hic demō p ipe regnauerat in corde huius peccatricis ꝫ p̄ q̄ certū fuit p pmaz ipā vt culpā mundie p̄ces ita diluerit toto corde xp̄m dilexit p quod de ea dr̄ Luc. vij. Remittunt ei peccata multa q̄ dilexit multum Certus fuit amabiliter eum eā vpam amicabiliter excusando vñ ipā gratis agendo dixit illud p̄ Audiuit dñs et misertus est mei et fact̄ e adiutor meus Certe dñs audiuit eā mansā et facta est adiutor eius ipāz semp excusando. Et nō q̄ in p̄nia dñi fuit ter mutatus et p̄m hoc dñs ter ad excusat p̄mo simo eā in corde reuocauit de vite in mediam. Luc. xv. Cū ipsa tangeret xp̄m videns pharisc̄us qui inuitauerat eū dixit hic si esset p̄pha sciret vtiq̄ q̄ et qualis esset iusta mulier q̄ tangit eū q̄ peccatrix est. Sibi excusauit eā xp̄s ondens eā multa q̄ plā bona opa ita eū q̄ata fuit q̄ multū dilexit et ideo p̄ces venie q̄ multū amauit. Ideo soror eius magdalena reuocauit eā de pigritia luc. tha reuocauit eā de pigritia luc. Dñe nō e tibi cura q̄ soror mea reliq̄ me sola ministrare q. d. pigritia fouet et ideo apud te sedet et otio vacat. Ibi xp̄s excusauit eā vtilit̄ sedentē ondendo et eā contemplationi ministerio martheprae ferendo Dicēs martha martha sollicita es et turbaris ꝫ ptima portio vnū est necessariū maria optimā ptem elegit q̄ nō auferet ab ea Iudas murmurauit eā de stultitia Io. xij. Maria accepit libra vngēti

nardi pistici ꝓciosi et unxit pedes
ihū ⁊ sequit⁹ dixit iudas Quare
hoc unguentū nō fuit⁹ venditū pl⁹ q̄
trecentis denarijs et datū egenis
Sed ꝓpt⁹ exprauit uerū sapias q̄ meda
cio Dices. hinc q̄ ih⁹ sicut placuit uage
corpꝰ meū ⁊ sepulturā ⁊ ꝯ ꝯ in
ꝓlapsale ¶ Quarto sicut magi cū
eo ihm natū coronādo. ysa. lx.
Plorans ne cessa plorabis misericors
misericordiā tui Certe sua maria in
statu hoīs miserie sem⁹ plorauit vide
licz cū pedes ihū lacrimis rigaret Cū
frat⁹ eius lazar⁹ mortuus esset cū ihc
Marthe pendet. cū ihm ⁊ sepulchro
pendebat q̄ret ⁊ ꝯ demceps misericors
plorabit q̄ dei misericordiā ei⁹ dando
ei coronā ꝓ cinere oleū gaudij ꝓ luctu
et palliū laudis ꝓ spū merorис eius
ysa. lx. Vñ ꝓ dicit illud ꝓpe dña
tua subsequet me oīb⁹ diebus vite
mee et ut ⁊ habitē ⁊ domo dñi ꝓ
oīb⁹ d̄ ad honorē dñi plorauit hinc ꝓ
hūt ut in celo gaudeat et natiuꝰ ꝓ
30. Date spectat lugentib⁹ et unū
bis q̄ amaro aio sit bibat et obliuis
caret egestatis et doloꝝ nō recor
det amplius Hinc ꝓsequē de gaudijs
celi si placz ubi que gaudia nos ꝓdu
cat ihc ihm ꝯ Ad sēd iacobo apto

Q Otestis bibē calicē q̄ bibitur⁹ ego
sū ih⁹ ꝯ Cū sanctu apti ra
tionis et roboꝝ desideraret uenire
ad celi gaudia. submisit matre
ut ꝓ eis mitteret ad ihm. q̄ accessit
petens et dicens ad ihm. dic ut sedeāt
hi duo filij mei unus ad dextrā tuā.
et alius ad sinistrā ⁊ regno tuo Cui ihc
nō mat⁹ sz filijs Resp. q̄ petitis nescitis
Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹
sū q̄ dicit ꝓ magis petit. sz ad mag
nia nō potest⁹ pueniri ni ꝓ magnos
laborez Potest⁹ q⁹ bibere calicē q̄ ego
bibitur⁹ sū q̄ quib⁹ ubi ihc duo fac⁹
primo hortat⁹ est ad sustinenda passiones
Deo apponit se eis ⁊ exemplū p. ubi
potest⁹ bibere. ra. ꝙ. quē bibitur⁹ sum

¶ Nō q̄ ē q̄ntuplex calix. s. diabol⁹ tep⁹ ois
tribulatiōis ⁊ bilarationis sac mentis gaudiū
celestis delectationis. ⁊ finalis amaritudinis
Primū dico q̄ ē calix diabolice ceptationis
Ps. lxxiv. Calix aureus babilonis ī
manu dñi ⁊ ebrias omnem terrā de vino
eius bibūt omnes gentes Calix aureus ba
bilonis ꝓt ceptationē diab. q̄ temptando
habet aliq̄d pulchrū et delectabile
ꝓtendit exterius ut facilius decipe possit
Iste calix dicit ē ī manu dñi q̄ dyab⁹
temptare nō pt nisi ꝓmissū a deo sicut
pz ī rob q̄ nō poterat temptare nisi
potestate accepisset a deo Istius calicis
affectu dyab⁹ horibus ait eos temptat ⁊
quidē nō accipiūt sicut alii q̄ tempta
cionib⁹ resistūt Secūdo uero accipiūt sicut
alii q̄ temptacionib⁹ consentiūt Primi q̄
nō bibūt ꝓfigurati ps. lxxv. bibe
dicat apposui contra filios dom⁹ ubi habitat
caphos plenos uino et calices et dixi

eis bibite vnū q̄ dixerit nō bibem⁹
recłyabite mīpretāt⁹ excelsi et p̄t⁹ iustos
qui excelsū vitā agut ⁊ſſne nō offert⁹
calix ꝛeptacionis ⁊ꝛ respuit qz timet
ebriari vino noxie delcōis Ecce dy⁹
offert tibi calicē tēpacōis ⁊ꝛ d̄ tua ꝓtate
est vtrū velis acīpe vel respuē Con
sulo tibi vt nō acīpias qz si acīpeis
et bibēris aiam tuā veneno pestifēo
mōꝛtab Illi vero q̄ respuit calicē
ꝑfigurati st̄ Gen. xlii Vbi legit⁹ ap pīma
phaonis nā esset in carcē vidt sōpuū
et q̄riat ait Videbam coꝛā me vitem
t̄ q̄ erāt tres ꝓpagines crescē paulatī et
gemas et p⁹ flores vuas maturescē
calicē phaaonis esse d̄ manu mea tuli
vuas et expressi in calicē quē tenebā
et tradidi poculū phaaonī / ꝓmena
phaaonis ꝑt peccatōꝛē q̄ phaaom
.i. dyab⁹ die noctuq; in peccatis ſuit
ꝓmena posita d̄ carcē ꝑt pīdere ostitu
tū d̄ carne coꝛā ipso sed ⁊ in hac
vite st̄ ꝓpagines qz dic q̄ ē in mundo
aut ē gaudiū aut gaudiū aut
ordo aut superbia vite Hec ꝓpagines
d̄ gemas crescūt qn̄ h⁹ ꝓcr⁹ pīdit ꝓfectū tuc
vero maturescūt qn̄ pīdit ꝑfect⁹ pīcna calicem d̄ manu tenet qn̄ pīdit
in pīdit ꝓmanet Tuc vuas d̄ calicē
exp̄imit qn̄ i pīdit delectaciones q̄ntū
tuc eīm vero poculo phaaom t̄ dixit
qn̄ in ōmib⁹ voluptatem dyab⁹ ꝓfert hūc
calicem sancti iacob⁹ ōmo respuit.
deo vam tale ſtm q̄tepnens velictis

ñ acīpuit

vuas
.i. mundū q̄ floret
ꝛstat vite

ōmib⁹ xp̄m seruū suū Secundo dia
p̄ē calix tñſitorie t̄bulac⁹ .je. xxv.
Ecce quib⁹ nō erat iudicū vt bibe
rent talicē bibēres bibent et tu quasi
innocens velin quer⁹ nō eris innocēs
ꝛ bibens bibes Ista vba apponit dnō
ōmib⁹ illis quos ꝛpalet hic t̄bulat
ne p⁹ modū eternalē puniat Ecce
eīm quib⁹ nō erat iudicū vt bibēret
calicem i. q̄ a deo et ꝑfa iusti erāt
q̄ ꝑ pīcnā t̄bulā non debeat bibere
bibent i. multas t̄bulacōes iusti
tuerūt. sicut. iob. xxc beata vgo
apl̄i martires. et tu ꝛ multa pīcna
gravissi. q. innocentes d̄ linquens
vt videlic⁹ mīas t̄bulacōes iusti
neas. Vino nō eris innocens. sed
bibens bibes. i. in h⁹ mundo ꝑ pīcnā
t̄bulacōes iustineas ne t̄ infra
eternalē puniar Considera o homo
ꝓpter t̄bulacōis b̄rūtatē ꝓpt̄ et
voluptatē et iustinebis patienter ꝑ
tibi aduenit nolī desperare t̄bulac⁹
pīdit b̄ius est ato ñsibus ea iudicij
ꝑ. Exemplū sic iacob sic moyses et
alii q̄ placuerūt deo ꝓmultas t̄bula
tiones q̄ placuerūt deo ꝓmultas t̄bula
tiones tñſierūt Est enī tribulatio
vtilis qz ad celi gaudia ꝓduāt ꝑ
vita eīg si in ꝓbatione fuerit coro
nabit. Si aut in t̄bulatione fuerit
liberabit. et si in tēptatione fuerit
ad maiꝛ tuā querere licebit Istud
bñ adiuvat beatus iacobus ꝑ deo ai

ppr̄ pq̄ vēt ab eo et sic suo poresus bibe
calicē que ego bibitur⁹ sū Illi dixerūt
possim⁹. q. dixerūt q̄ ꝑ tribula⁹ nobis
aduenerit ī hoc mūdo libentissime
sustinebim⁹ vt ad eēna gaudia ꝑueic
possim⁹ Certe huic calicē iacob⁹ sepe
ī hoc mundo bibit q̄ mittens tribula⁹ eos
et tandē mortē sustinuit ꝓ omnes
tribulationes quas sustinuit sine hmt.
gaudia q̄ ꝑ hmōi receptit mūdū sine
habebit Pe tu quo sū mtribula⁹ eri-
pia eū et ḡlorificabo eū. longitudie
dierū adimplebo eū Certo dico q̄ ē
calix sacramentalis ꝯmunionis a. ēn
x. Calix benedictionis tui benedicī. nōne
gracia⁹ sanc⁹ ꝑpi ī hui⁹ gracia⁹ cōi⁹ sāguis
ꝑpi dicit calix benedictionis et q̄ per
sanguinē eri⁹ sum⁹ redempti et ēna
beatitudine adepti Deo ỹ. Redemisti
nos deus ī sanguine tuo et fecisti nos
deo nro regnū Huic calicē sacdos
ī altari sub sacramento ꝓsupat qui
sanguinē ihū ḡsecrat et sumit Ex et
dnes fideles missam deuote audientes
ꝓsupant q̄ credendo sanguinē sumat
ꝓsupuit. libenter pmes ire ad ecclām
et audire missam q̄ si eā deuote au-
dierūs Precepsti corporis et sanguinis
tui. Quicūq; calicē sacdos ce-
lebrat ī missa deuote ora vt efficaci⁹
precepsti sanguinis ihū q̄ vē est ī calice
Huic calicē sce iacob⁹ accepit ī cena
dñi ac cetere aptis in. ỹ. Accepit
calicē gracias egit et dedit illis dicēs
bibite ex hoc omnes hic ē sanguis
nouī testamēti q̄ ꝓ multis effundet
Quo
dno q̄ ē calix celestis delectationis Pe
inpinguasti ī oleo caput meū et calix
meus inebrians q̄ preclarus est Olei
istud ē celeste gaudiū q̄ sancti hmōi
patia Calix ē ꝓcepsus illius gaudii qui
de hoc biberint a deo ēbriabunt⁹ q̄ oīa
mala habundant⁹ obliuiscent. Ysa. lxv.
Obliuione tradute sūt angustie ꝓores
et abscondite sūt ab oculis meis In hoc
calice ꝓparat dns oībus sanctis vinum
habundans et ꝓpatū q̄ q̄ semel gusta-
uerit nūq̄ deficiet
nūq̄ tristabit⁹ nūq̄ morie⁹. Istud
vinū ꝓparat⁹ ī celesti gaudio fiat
ꝓfigurātū est q. hest⁹ libr legit⁹ q̄
assuerus ij⁰ āno imperii sui fecit gra-
de quinquagīta aiet⁹ principib⁹ et primis suis
fortissimis ꝓsarū et medoꝝ nobilibus
et ꝓfectis ꝓuinciaꝝ vt ostenderet diuitias
glorie regni sui multo tpe. c. lxxxbīm
diebus et tussit septē diebus ꝓparari
conuiuiū tuestibulo orti nemoris q̄
regio cultu et manu ḡsitū cāt ī illo
conuiuio vinū habundans et papiū po-
nebat⁹ Istud ꝓ istud nisi celeste gau-
diū designat⁹ Istud quinquagīta fecit ꝓpe
ij⁰ āno imperii sui q. tpe gre. q̄ nec
an legē nec sub lege aliquis ad celū
peruenire potuit si nō sub tpe gre Istud
quinquagīta fecit ꝓpe ꝓ grāb⁹ homīb⁹ principi-
bus q. aplis q̄ dicit⁹ principes ꝓphetaꝝ Pe.
Principes ꝓphetaꝝ q gregati sūt cū deo ha
brahā ꝓpe q. horib⁹ q̄ deo huius sec-

ruit siue st̄ virgines siue vidue siue ma-
gnati ꝯ.v. Beati pauperes spū qm ipor est
regnū dei · fortissimis ⁊ martiribus qui
fortr̄ p fide rectaruerūt Heb.xi. Beati
p fidem vicerūt regna opati st̄ iustitia
adepti st̄ repmissiones ¶ Inclitis filiis
debet̄ celestis hēditas ¶ confessoribus
q̄p paasiat glā cone vite sanctitatem
filii dei vocant̄. ꝯ.v. Beati pacifici
qm filii dei vocabunt̄. ipse em tāq̄ mul-
tus fidus debet̄ celestis hēditas Ro.8. Si
filii et hēdes · hēdes quidē dei coh̄des
aut̄ xpi · et pfis pugnarū ⁊ plagis qui
predixit alios vbo et exē.i.thy.ij. q̄ bn̄
pfuit pfbitei dn̄i honore digni habeāt̄
·s. m pnti et i futuro ¶ Istud quidē diuerat
C.l. xxxpiij dieb⁹ p̄ centū acupe etēnitate
qr centenarius nūs pfis est et p̄ etēnitate
ā nullo deficit p viij acupe octo beatitu
dines ā st̄ in patria ad quas p obstina
cia .x. preceptorū p venit̄ Destruitur orti
sigit pniten etiam .viij. dieb⁹ quib⁹ quidā
parat̄ st̄ pns temp⁹ q̄ septē dieb⁹ volue-
Quisquis q⁹ vult ad celeste quidē
pcedere debet se ad illud i pnti vita
p bona opa pparare Ad istud quidē
bte iacob⁹ se deuote pparauit deo ad
istud pcedere pmeruit i quo et vita
ioaditatis bibit ꝯm q̄ ei dom⁹ cetes
aptius p̄mscat. Luce.xx. Vos estis qui
p̄manssistis mecū i tēptacōnib⁹ mis
et ego dispono vobis sicut disposuit mi
pat̄ mei vt edatis et bibatis sup me-
sam i regno meo ¶ Quidō deo q̄

e calix istius amaritudinis ꝑ q̄
mis sulphur et spūs p̄cellaꝝ p caliis
corū Considera hic q̄ iuste q̄ iuste iu-
dicij li deus ignis est i mstro p̄ p̄ma
uaḡ qr ignis nūq̄ dr̄ sufficiat ad ge-
Hic cor auarū nūq̄ saaḡ dicit
tur q vng e et lig tot filii n̄ mor
et ty labor nō cessat n̄ saaḡ ōti
cij dicit deo i igne iuste punet i
fno q̄ nūq̄ dicat sufficiat ꝑ pones
eos vt clibanū ignis i tpe vultꝰ tui
deꝰ i ira s. gur. eos et duo. e. ignis.
Sulphur erit ibi ꝑ sētore luxurie
Apo.xxi. d̄r de fornicar⁹ ps illoꝝ est in
stagno ardenti igne et sulphure q̄ est
mors secda In huiꝰ signū deꝰ pluit sup
sodomitas ignē et sulphur̄ qui.q.
dignū est em est vt ubi sētore sentiat
sulphur̄ et nares q̄ hō sētore luxurie
adhesit delectabilit̄ Et ps p̄cellaꝝ
erit ibi p multitudinē superbie Cor
superbi nūq̄ qr quesce ꝑ mare semp
sup alios ustra p̄cellarū astendere
Isa 16 Cor mpm quasi mare fluctꝰ eiꝰ
q̄ q̄scere nō pt et vexari aquas ipius
i tribulacone et luto et nō e pax ipis
d̄r dns deꝰ o vtr̄q̄ superbia eleuant̄
i mudo p penas gaudet i mstro et
q̄ i mudo turbauerūt pace i mstro
nūq̄ habeant Certe bte iacob⁹ ne
bibet de calice isto ignē spreta aua
vixit pauꝑ i hoc mundo. nec bibet sul-
phur spreta luxuria vixit timens
ne spūs p̄cellarū bibet spreta superbia
vixit humilit hūj⁹ mi cōfessione deꝰ nos

ab ꝙ calice eripiat et ad calicē celestē
cōsolatiōē ꝓducat q̄ sine fine vivit
et regnat Amē Ad vincla sc̄i petri.

Dissoluta st̄ vincla brachioꝝ et
manuū eiꝰ ꝑ manꝰ ꝑtentis iacob
Gen xlix. Hec verba dicta st̄ de ioseph
quē dñs eripuit de carcere pharaonis
Et pnt accipi de beato petro quē dñs
ꝑ angelū eripuit de carcere hebdis t̄ꝰ
hēt vbis p̄missis duo diffinit. ꝓmo
magnitudo bñficiū exprimit. t° ad bñ-
ficiū ostendēdū ꝙ p̄ꝰ exortat. assis ad
delectationē ꝙ t̄ꝰ mstruit. mtēdis
ad grandi actionē ꝙnū ibi dissolutum
st̄. t̄ꝰ ibi ꝑ manꝰ potentis iacob. dei
Dico q̄ deus sanctū petrū soluit de q̄dā
vinculo. vtpote de vinculo triplici
ductus ad conceptū ydolū vocando
t° de vinculo distrahēs petā dilapidādo
3° de vinculo carcerio ipm de carcere
liberādo 4to de vinculo corpis aiam
de manu hōis mittēdo Secundo
dico q̄ soluit eū de vinculo triplici
cupiditatis ad ḡtēptū ydoli vocando
Job 39. Cuius dimisit onagrū lebri
et vincula eiꝰ. q̄ soluet vincla ni ego
Onager e asinꝰ siluestris et ꝑ asinꝰ
Cū onagꝰ liber dimittit. ni caleat
frenis desiderio ab appetitione rei ꝙpa-
lis mens honoratur. Vincla sol-
uit. cū mēs desideriorū ligamina
dissoluit. Petrus onager erat qui
gentilia ducebat qui rete i mare pro
lucro q̄rendo mittebat Cui dñs

dñs libm dimisit cū ꝙ vincla eiꝰ soluit
qñ ipm ad se vocat. Vbi sāc̄ ap̄l̄ lib tunc
fuerit cū videt. a deo et rediit dñs
sancti e eū. vñ ipe i ꝑsona oīm dicit
Cōtre nos veluisti dmia et sancti sunt
Incipe exm̄o auscare a bō per. et audi vocē
ꝙpi vt ꝙrepinas ꝙalia et velimanas.
Et si nō quā. ad illa q̄ iuste possides
alioq̄ nūq̄ ꝙuenies ad regnū celorū.
Dicit. facilius e camelū ꝑ foramē acus
trāsire q̄ diuitē intrare regnū celoꝝ Vñ duc
vñ q̄dā onagꝰ cuius natura est herbas
cū diligentia acquirē quas cū inuenit
ꝙgaudio rudit et nō ꝑsistit vsq̄ ad
vesperē vocē inprimēte Sic diues
cū magna diligentia q̄rit pecunia q̄
nec morte nr̄a dyabolus ipi mfidelitatem
ꝑsentit Ezech. ix. Resarcit homo sinem
suū ꝑ sicut pisces capiūt hamo. et
sicut aues comprehendūt laqueo sic homes
i ipe malo. i morte capiūt. ait sapiens
Secundo dico q̄ soluit eū de vin-
culo iniquitatis petā dilapidando dyabolꝰ
eū. eū hominē ad q̄ssim̄ ꝑcādi inducit
aiam captiuat. et vinculis ꝑpetuis adeo
fortē ꝙstringit q̄ ipm ad exercendū ꝑpria
ꝑtrahit nisi ꝑ dei gratiam vincula ista
rupta fuerint Dicit ad. Iniquitates
sue capiet impius et funibus ꝑpetuis suis
constringit. Ipe em̄ morietur q̄ non
habuit disciplinā et in multitudine stul-
titie sue decipiet. Hoc mō dyabolus vincu-
lauerat bm̄ petrū qñ eū ad dñe grandi

xpm ꝙ duxerat ſꝫ deꝯ tuꝰ vnc vmcula eius
ſoluit qñ ei veram pmiſ ꝛſpiraut hꝰ
dñs ꝓtenuit dicꝰ beato petro iſtud Tuū ⁊
hereū virgā de dorſo tuo et vmcula tua
diſrupā Dyalꝯ grauꝫ virgam ſup dorſū
petri poſuerat qñ eū ⁊ negacōe inc̄p
ſtrauerat et petrū vmculis ligauerat
hanc virgā xp̄s cōfr̄uit et vmcula diſ
rupit qñ oculo mīe rpm reſpiracē ad pniam
īuitauit. Luc̄. xxij. Et cōuerſꝯ dñs reſpexꝭ
petrū et recordat⁹ eſt petrꝯ v̄bi dñi q̄
dixerat p̄ q̄ gallꝯ cantet ter me negab
Et egreſſus petrꝯ fleuit amāc Heu eo fle
re debuit q̄ a xp̄o v̄ro ac mitiſſimo dño
ſuo receſſerat et dyabulo crudelissimo
hoſte captiuatꝯ ⁊ Heu q̄ crudelis eſt hoſt
iſte q̄ animā captiuauerit vpām tam
multiplicia vinclo conſtringit q̄ nullū
membrū ad dei ſeruicīū extendē poteſt
Oculos ligat ne bñficia dei conſideret
a pīam deflcat aures ne v̄bū dei audiat
Os ne ꝓfeſſionē ſanat a deū laudet manꝰ
ne aliquid boni operet. Pedes ne ad bō
opa pdeant Quid faceret miſer ſic
ligatꝯ vt ſoluat⁹. faceret ſicut beatus pe
trus et ſtim ſoluet⁹ Deflcat culpā agat
pniaꝫ et īueniet gr̄am Cerno deū q̄
dñs ſoluit eū de vmculo carceris ipm
de carcē liberando Sap̄. x. A petrꝯ
libeā⁹ eū deſcendit q̄ cū illo ⁊ ſoueam
et ⁊ vmculis nō deliquit eū Iſtud ꝑt
exponi de beato petro q̄ dñs de petrꝯ
.). ab hoc de libeauit et a iudeis Et
eū xp̄s ⁊ ſoueā defendit. q̄ ei ⁊ carcē
poſito p gram pns fuit ⁊ vmculis eū
non deliquit qñ ad liberacōnē a vin
culis eius angelū miſit legit⁹ em̄ Act. xij.
q̄ hcodes apphenſū petrū ⁊ tradidit
miſit et quatuor q̄ternionibꝰ mi
litū cuſtodiendū et eū dormiret ⁊ duob⁹
vinctꝯ catheis duob⁹ Ecce angelꝯ dñi
aſtitit et lumē reſulſit ⁊ hitaculo cu
ipe percuſſo q̄ latꝰ per exutꝰ eū duce
ſuū. et vos. et ceciderūt catene de ma
nib⁹ eius Et cū eū eduxiſſet petrꝯ ad
ſe reuerſus dixit Nūc ſcio vere q̄ dñs
miſit angelū ſuū et eripuit me de
manu herodis et de oī exſpectacōe
ple. iudeoꝝ Conſidera in hoc facto
q̄ deꝯ ſuos tribulet amicos et q̄ fi
deles eos ⁊ tribulacōnib⁹ poſit aſſiſtat
Ecce petrꝯ ⁊ carcē clauſꝯ fuit vinctus
ſacebat. ſub cuſtodib⁹ tenebatur et
eū nō ꝑ ſe euadē potuit deꝯ eū ex
pluit. Ita dñs implenit q̄ dudū per
ypham pmiſerat eū xp̄s ſit in tribula
eri. eū et glo. eū. Ex tribulacōnem
ſuſtines nō deſperes q̄ dñs tuꝰ eſt
vt te eripiat Quis q̄ tribulantur
putant ſe adeo delictos. attendat
q̄ndꝯ tribulacōnis ex hꝫ ſi ipa
mentes grauat tribulacōes tollant et
q̄ deū muniuerat Dicit em̄ quid
fieri ꝑ alias hoīes q̄ deus tā multi
plicat me affligit Nōli te hoc ſacē
attendes q̄ diſciplina dei ſine me eſt
vtilis ⁊ Heb. xij. Oīs diſciplina in
p̄ns non videt eſſe gaudij ſꝫ meroris

postea aut fructu placatissim exuimus
sumꝫ offert ¶ Quarto dico q dns bm
petrū soluit a vinculis corporis
de statu hꝰ miserie educendo Ostꝫ q̄ue
vinculū quo am ligat: tam corpe quā
aīa trāsit ubi deorsū tam uat:
sursū aspicē nō valet ad cōtemplādū
faciē dei ad q̄ creata est. nō q̄ tūsic
ab hꝰ vinculo deꝰ beatū petrū soluit
qm̄ animā de corpe eius eduxit et ad ce
lestē patrā ubi nullꝰ āgꝰ miserias
sustinebit p̄duxit Ysa xxv Caput
dns trānote isto q. i. etnā celesti d̄ glo
facie vinculi collagati sup ones applos
et p̄petuabit mortē i sempiternū uinc
ut amplius nō fit dissolucio aīe et
corpis hū dicit vincula colligati q. p
hꝰ vinculū aīa a deo firmit collagat
ut q̄mus fit fruēdm de celesti gloria
ad hꝰ nō i ei pena sepatu a corpe vñ
.ii. corin.v. Dum q̄m sum i hoc
ubi hūm habitaculū dissoluatur
q. edificationem q̄ deo habem domū
non manufactā sed eternā i celis et i
hoc ingrm scim de celesti p̄mio adhuc
hꝰ non libenter mouemur. q. penale e
aīe separi a corpe. Ip q. dns dixit petro
Io xxi Cū eēs iunior cingebas te et
ambulabas ubi uolebas. cū aut senueris
alius te cinget et ducet quo tu nō vis
hoc aut dixit significans a morte cuius
glificatur. q. eet deū. Cuius honoꝫ nō ab hoc
cet modo cū ip̄e dixerit tribuere patre

pace si possit. tuū hūc calicē a me
illi q. calicē talem vitā i hoc mundo agut
vt cū a vinculo corpis absoluut: ad celeste
patriā introducat: Ad quā nos mducat
dns n̄r ihc xp̄c q. cū patre et sancto spū vi
uit et regit p. ōm̄a sēcula sēcul. Amen

De sco Laurencio sermo

Cōne me examinasti et nō ē inuenta
in me iniquitas. Ps Verba ista dicere
poterat bt̄e laurēci⁹ xp̄o gr̄as agendo. de
hꝰ q. i passione sua ip̄m roborauerat.
et sciat bt̄e laurēci⁹ duo i vbis p̄missis
primo tangit passionis sue acerbitatē
cū dr igne me examinasti. Secdo subiungit
sue innocentie p̄testatē cū dr et nō est in
uenta i me iniquitas. nichil enim valz
sustinē pena nisi hꝰ innocens sustineat
q. p̄m aug. Quare nō facit pena hos eos
qui latrones. fures. homicidas adulteros
q̄ue graues sustineat penas nō tamē
sc̄i martires q. nō sustinent p xp̄o hꝰ pro
facinoribꝰ suis. Bt̄e aut laurēci⁹ graues
sustinuit penas p xp̄o ideo vē martir
extitit ¶ Nota q. aīa p. p̄cm grauat:
excrucat: maculat: mstrigidat: adeo se
parat: et i infernū p̄petuat. Propt̄ hoc
beatꝰ laurencius sustinuit igne q. aīa eius
eleuabat: illuminabat: purgabat: infla
mabat: deo vniebat: et ab mundo elonga
bat: ¶ Primo dico q. aīa p. p̄cm grauatur
Ysa. i. Ve genti peccatrici ap̄lo gr̄ui na
tate Vere q. graue pondꝰ est mor
p̄cm nullū pondꝰ adeo gue e i mundo

Et totū plūbū totū ferrū totū qđ ē ī mūdo
et ones lapides q̄ ſt ī mūdo ponerent ſupra
dorſū tuū nō poſſent te tm̄ grauare ſicut v
nū mor̄le pēm grauat aiam q̄ oīa q̄ ſt
ī mūdo ſi ponerent ſup corp⁹ nūi nō pnt
illud deprīmē ī mſm̄ Et vnū mor̄le pēm
deprīmt aiam ī mſer̄m Ideo dr̄ pphā ꝓmiq̄
tates me ſuppreſſe ſt̄ capud meū et ſicut
onꝰ gūe grauate ſt̄ ſup me Et ſenſ̄t onus
ſuū ſicut ſarcina ſuū vſq̄ ī finē tota die con
triſtatꝰ ingrediebar Dñs dr̄ curuatꝰ q̄ ſicut
hō q̄ portat grue pndꝰ ī deſo curuatur
ita q̄ nō pt̄ ſurſū aſpicē ꝑ ſtmat ſe ad
terram Et ait anā onerata ꝑ pēm nō pt ſur
ſū aſpicē celeſtia appetendo ꝑ ſtmatur
deorſū ī terrā ī hęrendo ꝑ Statuerūt
oculos ſuos declinare ī terrā Cōīt hor
beatꝰ laurēcꝰ ſuſtinuit ignē quo anā ei⁹
ſurſū eleuabatur Ignis namq; tendit
ſurſū dñs ipe poſſit dicē illud Exē. g.
Videt et ecce ſitrinido quaſi aſpectꝰ ignis
Et ſequit eleuauit me ſpūs mꝰ celū et
terrā et adduxit me ī ęthęrē ī viſione
dei. q. d. Ignē ſuſtinui ſi ignis mihi
non nocuit ſi ꝓfuit mihi q̄ anā mea
eleuabatur ꝑ eū ad contemplationē
celeſtis ęthęrē cogitans q̄p gaudia celi
illū ignē ſuſtinui Ps. Ad te leuaui aiam
meā deꝰ meꝰ in te confido non erubeſcam
Ambuo Iaq; ait pedes tendini exiſtu caro
corp⁹ q̄ aīe. michi tm̄ declinēi patitur
ī terrīs aui ait demorat ī celis Et
ſtudio dico q̄ anā ꝑ pēm exercuit ideo a via
recta erat Cap. v. Grauꝰ a via rectus
et uſtiae lumen nō luxit nobis. et ſol
intelligentiae non eſt ortꝰ nobis Cōīt hor
beatꝰ laurēcꝰ ſuſtinuit ignē q̄ micabꝰ
illūinabat. Ps. q̄ dixit q̄ea nox obſcurꝰ
ſū oīa in luce clareſcut Ideo poteāt dicere
illud Exeq. ii. De excelſo miſit ignem
in oſſibꝰ meis et erudiuit me. q. d. Ignē
excelſi corp⁹ mei tetegit et ꝑ hoc ī monte
erudiebar et illūinabar Ignis quē beꝰ
laurenciꝰ ſuſtinuit ī corpe dr̄ de ex
celſo deſcendiſſe qua deus pat miſit
eū illo igne crucīi Die ſpiritꝰ ſc̄us
illuminatꝰ fuit maxīe dicit Exe beꝰ
laurēcꝰ tranſiuit ignē quo nō adurꝰ
ī horruit ſꝫ illuminatꝰ effulſit et q̄ ſic
illuminatꝰ fuit ideo vidit pene pūs
b̄itudē pmiꝰ ī meſticie et propt hoc
letant⁹ ſuſtinuit ſpūs ſc̄us eſſe Ro 8.
non ſū condigne paſſiones hui⁹ temporis ad fu
turā gloriā q̄ reuelabit in nobis
Petro aīa ꝓpēm ignat. Deꝰ nō eſt
deꝰ ī gſpū eiꝰ mignate ſt̄ via alleꝰ m
oī tpe Deus vre ꝓtector mignate ſuꝑ
q̄ tot corā ignat. ꝑ ī mundis cognat. aqs
deꝰ ꝑ nupcia verba tota vita ꝑ ſordiſſima
peccā Et q̄. pc̄m ignat. id q̄at ſanguinē
Ysa Cū multiplicaueritis orōnes nō
exaudiā vos. manꝰ vre plene ſanguine
ſt̄. Iudꝰ ſanguis tuus polluit manꝰ tuas
poris ſid peccā manꝰ aīe hui⁹ aīa
polluit⁹ peccis q̄ rudꝰ pt̄ videt facie dei
non ꝑ ſui fuit mūdata Contra hꝰ beꝰ
laurenciꝰ ſuſtinuit ignē ꝑ quē purgabā

Ignis em purgatorij est Cui. ij. Ignis em purgat aurū et argentū hoies vō ꝓceptibiles i camino humiliacōis Ign hoc igne beatj beatj laurencij fuit plene purgatus Ideo dixit Igne me examinasti et nō est inuenta i me iniqtas Considera q̄ virtuosus fuit iste ignis q̄ animā bti laurencij ita ꝑfecte purgauit q̄ nullā maculā eciā venialis pecti i ea manſit C tu vellez sustinē hunc igne vt possis purgarj ab omnib⁹ pctis tuis Cui dicit. unqꝫ sic Ego ego ondā tibi q̄ vnq̄ vel unq̄ sustinēs Quid em posses sustinē igne q̄ pmo q̄ nō potes sustinē vnū verbū cōtumelie Certe es certo q̄ dixit velle ire cū ꝙ̄ ꝑat cere et mortem q̄ꝑ vno verbo ꝓstratus fic ad negandū ꝙm C Quarto ꝙ pctz aīa mfrigidat. hic ij. Cum habundat dilectiones vfrigescat animus multorum Ignis em ꝙ pctm ignis cupitatis extinguit tue corp⁹ intꝫ frigidat. Et illud malū facit ipe hō sibi q̄ peccat Ne ignis Cui olim frigida fuat castina aquā sua Cui olim frigida fuit malicia sua Cui olim frigida fuit malicia q̄ aīa pctm ꝓpetrat ꝙ quod ifrigidat. et fit pigra ad bonū opus Contra hoc bti laurencij sustinuit ignē quo aīa eoꝝ dflāmabat. huc. xm. Igne me purgasti et iniqtas mea non est inuenta in me Ignis iste fuit ignis q̄ corp⁹ beati laurencij contigebat. et aīa ei ad deum dflāmabatur ꝙ Inflāmatū est cor meū et renes mei cōmutati sūt Ac si dicet In corpe ex igne cruciebar ꝫ i aīa dflāmabar Nec mirū si tpe passionis dflāmabat. q̄ ꝓpter ꝙ patet. dflāmatj fuit ex desiderio passionis Vñ dū beatus sixtus duceꝫ ad passionē beatj laurencij sequebat. clamās et dicens Q̄ ꝓficiens sū filio pat quo sacdos sancte sine mīstro ꝓcessas. tu tuꝫ sine mīstro sacrificū offere cōsueyas Quid i me ergo displicuit paternitati tue. nūquid degenere ꝓbasti me exꝑtē certe vtuꝫ idoneū mīstrū elegeras q. d. Cui offeres corp⁹ xpi et sanguē nisi mīstrauī. et mdicasti me dignum mīstrū. et modo ex quo vis offerre deo tuū ꝙm corp⁹ et sanguē q̄re delinquisti me forsitan ideo q̄ times q̄ debeā deficere in passione ꝫ exꝑire cruciatus Unde bonus q̄ in corde huius sancti flāma caritatis ardebat q̄ constanter passionē desiderabat q̄ se xpm voluntarie offebat. Cui verbis motꝫ hic fixus rudit Non ego te deseruī fili neq̄ delinquo. ꝫ magnā ibi debeat ꝙ fide xpi crāmā. Nos q̄ si leones leuiores pugne cursū capimus te aut q̄ iuuenē manet gloriosior de tyranno triumph⁹ post fratrē me sequeris sacdotē leuitā. q̄d et factū fuit. q. ꝙ fratrē dicit a passione bti sixti beatj laurencij est passus C Quinto ꝙ pctm aīa a deo separat. ysa. lxj. Iniquitates vre diuerſe inter vos et deū vrm et pcta vra abscondērunt faciem suam a vobis

Heu q̄ pulosa ē illa dissio. q̄ filiꝰ dicit
a patre. sicut a dño. et a medico. sa
medicꝰ a tibi hō mō filiꝰ ꝓdigꝰ dicit
est a patre q̄ in p̄i modū recognoscit
ꝑpriā miseriā et patris miā redi⁹
ad patrem receptus ē ab eo ꝺ gram
ꝺ legit luce. xv. hō mō sic⁹ separat
fuerit a deo ꝑ prim venerit ꝑ priam
et recipiet te ad gram ipe eim clamat
ad prophetes Le iij Reuertē ad me et ego
suscipiā te Orc. g. ꝑ pām aīa a deo
sepat. Et cum hō beatꝰ laurencꝰ susti
nuit ignē quo aīa eiꝰ deo venebatur
ignis eim habet virtutē vnicuiq; ysa
xl Cū ambulaueris ꝑ aq̄s tecū ero et fluuia tua
tē mudi non operient te Cū ambula
ueris ꝑ ignē nō ardebis Nō animi
si ꝑ prauitas mudi et ignis passiones non
nocuerūt ei q̄ deus erat cū eo deo me
rito debet laudare deū q̄ in igne sibi
astitit et ī passione eū cōfortauit.
Cruo cum igne tam letanter sustinuisset
nisi gra dei assuisset et recepisset eū con
fortassit dñs cū ratenet ī ratiuula sua
et ignis forte arderet dixit ad mdiē
Iniste miser quia cardines hui michi
refrigerūt. nbr cruci supplicii pstant
Cui ipe dns nouit q̄ accusatꝰ non
negaui eū inuocatꝰ xpm confessꝰ sum
accusatꝰ grīs ago Sexto ꝑ pānā
aīa ī infernū ꝓfugit. Ide Coercent
pōres ī mundū dei gentes q̄ obliuis
cunt deū dei mādā Omne eim qui
ī pcō mortali mortuꝰ fuit siue clericꝰ
siue layicꝰ siue nobilis siue ignobilis
siue diues siue pauꝑ ad ꝑpm absq;
dubio descendit ysa v. Propterea dila
tauit infernus animā suā et aperuit
os suū absq; vllo fine et descendūt fo
tes eius et ꝑplus in eū et sublimes gloriosi
ei ad eū Contra hō beatꝰ laurē
cius ad eū ab mundo libebatur. hō mō ꝑsona ei
dicat. Cre. h. Collaudabo te deus salua
tor meus et confundar non tuo qui
adiutor et ꝓtector factꝰ es michi
et liberasti corpus meū a ꝓditore et
a pressura flame q̄ inuadēdit me
et ī medio ignis nō fui estuatꝰ de
altitudine ventris inferi. Ecce ipe le
tanter sustinuit ignē transiuit ui
tam q̄ certi sunt nullo sustinē ignē eruū
Clamauit et dixit ad ī ratiuula sua
ignē nacet Cruat tibi ago dñe quia
animas tuas ingredi meruit Et hō
dicto misit spm tm ꝑ breue supplicii
meruit ꝓcurre. ad eruū gaudii
ad quos nos ꝓducat Ihc xpc Amē

In assumptione bte marie virginis

Dic magnificata ē aīa mea
ꝑ ambi diebus vite mee In
tuth. xij. Verbū istud potest dicere
beata virgo qui ad celū fuit assumpta
et sup ones choros angelorū exaltā
et ad dexterā sui filii collocata Do
Dic mādo magnificata ē a. m. dño

luij

diebus vite mee · q. d. ihus magnū
gaudiū habuerit ī filiū mei grepāoē
ī eiꝰ natiuitate ī eiꝰ roē · ī illud gau-
diū nr̄ ī q̄ꝑ hꝰ gaudiū quod nūc
ꝓcepit aīa mea ī eterna eiꝰ fruitione
Tangit aut duo ī verbis ꝓmissis ·
Primū est celestis gaudiū bte virginis ī
celis collati ī mensibus · t̄m est illiꝰ
ī mensib⁹ ī q̄ gabrielis p̄m ibi hodie
magnificata ē aīa mea · t̄m ibi ꝓ
otib⁹ d. v. mee Nō ep beata virgo
fuit hodie ī celis magnificata sicut
exaltata ꝑ eiꝰ ep ī mūdo habuit hu-
militatē · fuit enī letificata ī ea qua
ī mūdo sustinuit penalitate fuit
enī hodie ꝑfecte beatificata cont̄ dam
ep ī mūdo ꝓcubit in serua et crupno-
sitatem Dño deo ep fuit hodie mag-
nificata ꝑ eiꝰ humilitate qz mīa
dnes horios humiata ī tra fuit con-
gruū fuit vt sup dnes exaltaret⁹
ī celis hest · pr · fons ꝓuus ī eunt ī
fluuiū magnū fons ꝓuus fuit bta
virgo q̄ꝑua ꝑ humilis fuit ī terra
ste fons hodie creuit ī magnū flu-
uiū qz hodie beata virgo celestibus
dnis habundant repleta est et
sup dnes angelos magnificata et
exaltā est Hnar loquēs ad ea
d. Nūcꝫ sup choros angelor̄ sublimā
ascendisses nisi p̄ mīa dnes hoc
humilitā descendisses ꝑ qđ d. ipa luc
Respexit humilitate ancille sue ecce
enī ex hoc beatā me dicent dnes ge-

nerationes · qz fec̄ mī mag q̄ potes est
Nō ep ꝑpe hodie facta magna mat̄ sic
triplicit̄ s. ipam matre ternaz exaudiendo
ipam tāq̄ sponsā ornatissimā ī sui tu-
bradū introducendo ipam tāq̄ virginem
nobilissimā sup omnes ī throno regni
sui collocando Dño facta ei magna pax
tamq̄ matrem amantissimā exaudiendo
ppa cui ꝓmissum est ī Rabbee mate
salamonis de qua legit̄ in regū scdo
q̄ barsabee ad salamonē petitionem
vnā habeo ad te · qui dixit pete mater
neq̄ enī fas est vt aliqđ tibi negem
Hec stīe q̄ fuit petitio ep beata virgo hodie
ꝓmit filio suo Ebi dulcis mī gratiā
ī oculis tuis da mī ꝓximū meū ꝑ quo
obsequio hest · viij · Populꝰ iste st̄ vnusq̄
petitores q̄ honorant virum virginem
ꝑ quos beata virgo ungit̄ erat Audi
nos o virgo et ora ꝑ nobis nā tui filiꝰ
nichil negans honorat Exalta nos
ihu ꝑ quos virgo mat̄ exorat Roli
desup ad petitor mat̄ ꝓpe mat̄ ꝓpi ī
mater tua Ebi vre age ꝓmiaz ipsa
orabit ꝑ te ad filiū Hnar Tu mi-
dei tu mater vei tu mat̄ regis tu
mater ex filio cui sis virtus q̄z mater
discordia mī illos sustine nequit ī
hꝰ signū ipa deprimit̄ ux̄ cruce sub
brachio ꝓpi visus aq̄lone vt si ꝓpe
extenderet manū cont̄ petitore adeptu
riendū eū et precipiendū ī ihelsenā ipā
se mī ꝓmit ꝓbꝰ vt petitor ꝓpe ē si ·
Hnar Sed tu vdonei q̄ gladio flenti
ꝑ nobis manū obtinat ut tu dna amā

tissima q̄ p̄m̄ sustepuit miam de manu dñi ¶ Beado fecit ei magna taq̄ sponsā amantissimā ī suū tabraculū dū ducendo Hest ij ducta est hest ad tabraculū regis assueri et adamat. eā rex sup dnes mulieres et posuit diadema regni sup caput eiꝰ. Hest mīptat. elevata et p̄t̄ bīam vginē q̄ hodie sup omnes creaturas elevata est ¶ Assuerꝰ mīptat. vniu. et p̄t̄ xp̄m q̄ē vīs sup omnē. Iste assuerꝰ q. xp̄s duxit hodie reginā hest. q. bīam vginē ī tabraculū suū. q. ad relū Cant. j. Introduxit me ī cellaria sua. hec est sponsa speciosa q̄m xp̄s laudans ait Can. q. Tota pulchra es amica mea et macula nō est in te Decus speciositate dr̄ sap. vij. hec est speciosior sole et sup omnes stellas disponem lucī q̄pata diemi prior vie stre quā speciosa Audi quid de ea dicat Can. ij. Quis est ista q̄ progreditur quasi aurora consurgens pulchra vt luna electa vt sol Videos q̄ xp̄s ea q̄ pulchritudinē admirabilem ut aurorā nunc solē nunc lunā q̄pat. Nunc alla q̄ lucet de nocte nunc pulchrior luna est Nunc ea q̄si die nichil pulchrius sole Nunc ea q̄si mēs diem et noctem nunc pulchrior est aurora Hanc pulchrā sponsam xp̄s hodie duxit ī tabraculū suū au Te ipe rex regū matue vera et de corum sponsa p̄ omnib⁹ diligens amoris amplexu sibi associat O homo muoca bram vginē q̄ mat xp̄i est et sponsa vt q̄ te mitteredat ad dum ¶ Terao fecit ei dns magna nup̄ tabꝰ reginā sup omnes collocando Du vlt. ī multe filie congre-

gauerūt diuicias. tu supgressa es vniuersas Dñs ipa p̄figurata est q̄ regina hest d̄ q̄ dr̄ Hest. ij. habuit grauem rem rege et nimis rem eo sup omnes mulieres et posuit diadē regni in capite eiꝰ hec mulier ī mirabili dei ordinata de q̄ dr̄ apoc. xij Sig. magn. apparuit in celo mulier amicta sole. et luna sub pedib⁹ eiꝰ et corona duodecim stellarū in capite eiꝰ q. mulier hec figur bram vginē q̄ fuit amicta sole qz xp̄s sol iusti. eam delicijs mīs et ext. repleuerat et gratia sua illustrauerat. luna fuit sub pedib⁹ qz mutabilitatē hui⁹ mundi q̄ figurabatur p luna tñ sicut Corō duodecim stellarū erat ī capite eiꝰ qz p̄fi. virtutes q̄ in ipsa sancte fulgent ea specialit decorauerūt ¶ Prima stella est puritas q̄ in mente angeli hanc ipa habuit excellenciꝰ Cap. ij. hec est speciosior sole et sup omnes dispone stellarū angelorū luce q̄pata diemi prior. tante puritatis fuit hec virgo q̄ de ipa xp̄s nasci voluit Angeli tenebar ve illig hore q̄ crepuit de puissima matre sicut vt ea puritate mentis vigo q̄ sub deo nequit maior p̄ intelligi ¶ Ze constancia q̄ fuit in patriarchis hec ipa habuit excellenciꝰ Habuit quoq; constanciā ī exilio cū videlꝫ fugisset ī egyptū ubi constanter expectabat reditū ad suā patriā habuit eadē constantiam ī triduo cū quereret filiū per triduū dum inuenit luc. ij. Habuit eadē constantiā in cruce p̄seuerando Jo. xix. Stabant

xpta crucē ihū · mat̄ eiꝰ et sororē ma-
tris eius maria cleophe et maria mag-
dalena ¶ Tercia stella ē ygino que
fuit ē ꝓphes q̄ multa secreta dei no-
uerit hanc ipa excellenā habuit ·
nūq̄ aliꝰ ꝓphaꝝ tot secreta dei tā
ꝑfecte nouit sicut bta virgo ¶ Quod de
deo nō sapiebat ē qua sapia dei laca-
tabat ē ex visu eiꝰ quod sibi optabat
¶ Quarta stella est fides q̄ fuit magna
ē aplis hanc ipa excellenā habuit q̄
aplī de fide dubitantib⁹ et a ꝓpo fugie-
ntib⁹ ipa firma ē fide ꝓmansit et a ꝓpo
semp adhesit · de cui fide dr̄ fidigena q̄
nūq̄ homīs mere grā dei nācte fer-
uauit et carnē mentē renouauit fir-
missimā fidem carni abstulit · dēz libi
dīne · et q̄ ipa ē sabbato sco omnibus
discipul ē fide dubitāt⁹ ipa ē fide per-
mansit · et hōr · ideo sabbati ē honōe
ihū specialiter cohūt libent⁹ potes eā
honorāe vt eiꝰ meritis meream⁹ in
fide solidā ¶ Quinta stella ē caritas
q̄ magna fuit ē martiribꝰ q̄ exferuōe
caritatis sustinuerūt mortē ꝓ xpō · Cui
& fortis vt mors dilcō a q̄ nō potue-
runt extinguē caritate · hanc ipa habu-
excellenā nr̄ mirū si ipa amplius
dilexit xpm cui erat mat̄ q̄ martiri
qui erant eiꝰ serui · Sco ¶ Beata dei gēi
trix cui candor virginitat̄ sic plā
tacio rose ē ihēro specialiꝰ effulsit · sic
dicitꝰ emicare caudata officio carnat̄
¶ Sexta stella ē humilitas q̄ fuit mag

ē confessoribus q̄ ē humilitate placuerūt deo
et ideo magnā gram apō ipm ꝓmeruerūt
deꝰ em superbis resistit humilibꝰ aut dat gram
ꝫ pe · m · hanc excellenā habuit bta virgo
q̄ ꝑ sui humilitate meruit fm mat̄ dei
luc · i · respexit humilitate ancille sue ¶ Hinc
humilitate audeo dicē nr̄ marie vgīnitas
placuisse deo ¶ Septima stella est exemplā-
tas q̄ fuit ē doctoribus quib⁹ dicit̄ mat · v ·
Sic luceat lux vra coram hoīb⁹ vt vi-
deāt opa vra bona et glorificēt ptem vrm
q̄ in celis est · Hanc ipa excellenā habuit
aug vita exemplū sanctitat̄ exstitit · io
habem⁹ ē ea q̄ eligē q̄ respicē debeam⁹
habem⁹ ē ea magistria ꝓbabilitat̄ expssa
¶ Octaua stella ē diligentia ministrandi
q̄ debz esse ē sacdotib⁹ de quib⁹ dicit̄ cos · iiii ·
Sic vos existimet hō vt ministros xpi · sdos
debent esse valde diligentes ē ministerio suo
ē diligentiā hanc ipa habuit excellenā ēs
pt exprimē qua diligēs fuit circa sepultū
ihū ne delicata membra eiꝰ et tenca
lederet · nā manꝰ eiꝰ et pedes alligauerūt
et ihesum circumdederūt · Quis christū xpi
fuisse maria · ore q̄ sanū sapuit · intellexit
absq̄ dubio opē mist̄ xpi exstitit · que
vere ihesum fuit · xpm q̄ ꝑ fidē aluit · fouit
ē voluit · ¶ Septima credo q̄ beata virgo
multotiens de nocte surrexit · vt lactaret
infantulū vt eiꝰ vagitū ꝓcul dubio que
vagiente sine dolore cordis audire
non poterat · ¶ Nona stella est deuotio
q̄ debz esse in religiosis · q̄ ideo ꝓfecerūt
cellas sctī vt libi vacare possint deuotio-

hanc ipā excellēcā habuit cui⁹ spē celestib⁹
cōtinue mēdebat vñ dr magnificat aiā mea
d. et exul. spūs. m. i deo salutari meo Vnaq
virgo scā. virgo sobria. virgo deuota. nullū
tu exemplū illa. nulli tu deuotior. Decima stel
la est castitas q est i virginib⁹ quib⁹ dr in cor
re. Respondi vos vñ vno virginē castū exhibē
spē Hanc ipā excellēcā habuit qr castissi
ma oīm virginū fuit. ppt qd ipā dicit vn
go virginū Vnaq Tu auferre vetere corru
pticie i tua virginea carne catenā extinxi
isti vt vs mi cū aspectu nr̄ast̄ munda sit tāte
mūdicie carnē tuā iudicauerit vt eā sue
dīne priuilegiari cū agglutinare nō desperet
Undecima stella est fecunditas q fuerit
i frugatis Hanc ipā habuit excellentius
cui⁹ ples est benedicta fruct⁹ ventris eius benedictus
Vnaq Tanta partus uenustate digna est i
q humilitate exaltat fecunditas et partus con
secrat virginitate In hoc eā excellit eis
fecunditas q nr̄s puer deus nr̄s ihesus p̄ter
fr deū hominē mūdi redemptore genuit
vñ canit eccā felix nimis es sacra virgo
maria et oī laude dignissima qr ex te
ortus est sol iusticie xp̄s deus noster Undecī
stella i pace. i uidruis quib⁹ multe no
lestie irrogant. qr non timet aliq defensa
rem. Hanc pacis excellentiā habuit beā
virgo oīb⁹ videntib⁹ q maxime qn i hoc q
eū uidet dilectū filiū alapis cedi. despui
illudi opprobriis homi fieri i cruce suspendi
q⁹ cuius ex hoc doloris gladius cuiusq⁹ cor
eius trāsfigeret. nūqd in vbi blasphemie
vindicte a maledictionis contumelias gemuit
Duodecima stella corui⁹ i oculis matris nr̄
i uerbis q tax. n. i actu venditi vt ipā
carnis spē. filiū mentis finxit. si. pbuit
Hic qn̄ p̄m principale qualis beata vir
go fuit hodie i celis magnificata q
fuit q⁹ i mundo humiliata Cui⁹
dico q fuit hodie letificata q eā qua
i mundo sustinuit penalitate vñ ipā ai
hodie gustaverat tot gaudia poterat
dicē spē sedm multitudinē dolorū meo
i corde meo consolationes tue letificauerunt
aiam meā Nō q⁹ virus beata virgo in
mundo multas sustinuerit dolores pressu
ris doluit de filio dño q⁹ filiū suū
posse q deum omnipotentē liberasti. Luc ii. Fili quid
fecisti nobis sic pat⁹ tuus et ego dolentes
querebamus te Cui⁹ hui⁹ dolore hodie
letificata est. qr filiū sine termine amissū
di fuerit Cum iii Inuenit quē diligit aia
mea. tenui nec dimittā Qr de hoc
doluit q vidit filiū stantē coram iudice
ab oīb⁹ despici et deridi Vnaq spē
tē virginis cui⁹ fuisse illū innocentem
alapis cedi fuste despui spinis coronari
opprobriis homi fieri quota spes oīa vincēs
mea Cui⁹ hui⁹ dolore letificata est
qr vidit eū ab oīb⁹ sanctis honorari et
laudari apost. Xl. Vidi turbā magnā
q⁹ nemo dinumerare poterat ex oībus
gentib⁹ et tribub⁹ et linguis et populis
stantes coram throno i conspectu agni amic
ti stolis albis et palme i manibus
eorū et clamabant voce magna di
centes. Sal⁹ deo nro sedenti sup throno

et agno. Cuius pr enerrare letaia ql huit
virgo maria de hoc q audiuit voces an-
gelorū et omū sanctorū laudantiū fi
lium suū. Et de hac maria doluit q filiū
suū i cruce pendentē pati et mori
conspexit. Luc. ij. Tuā ipius aiam per-
transibit gladius doloris. Cōit hui
dolori hodie letificata fuit q puerit
illuc vbi vidit filiū suū mortē deicere
moriturū. Io. xx. Ipe resurgens ex
mortuis iam nō moritur. mors illi vltra
nō dominabit. Vñ ipa potuit dicere ad filiū
suū. Te confitebor tibi dne i toto corde meo
narrabo oia mirabilia tua letabor et
exultabo in te. Exsurge me pasti gentes et
populus circūdet. nomē eorū delesti in eternū
et in seculū seculi. Finit memoria eorū cum
sonitu et dne mei nū permanet. q. de-
creuit beata virgo ad filiū. Deo letabor
et laudabo nomē tuū q. domine qui
te diligunt requiescent. tu aūt permanes et
omnes sicut vestimentū. Cū pz. xxij. psalmo. Credo
dico q hodie fuit beatificata corpe
et aia i mundo prelit miseria et e-
rumpnositate. Cant. vj. Viderunt eā
filie syon et beatissimā predicauerunt
Vñ potest hodie dici. Luc. j. Beati
me dicent omes gnationes. Beata
beatam te dicent omes gnationes. Gentrix
dei dna mundi et celi regina q oibus
gnationibus vitā et gloriā genuisti
mite cum angelis letaia iusti gloriā
percipiunt. Vere dicunt. Vere iu-

q beata virgo excellens beatificata est. p alijs
quatuor ad tria. Primo i hoc q xpus matissima
residet. sicut psignatum est. m xxij. Psal.
est thronus mat regis eius q sedet ad
dextram eius. Hec astitit regina a dextris
tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Ps.
gloriosa et felix ad etherea
pruenit thalamum ad celestitudinem thro-
ni ternarii mat et virgo pressit alti i reg-
ni solio sublimata p xpum gloriosa in side-
rea. Credo m hoc est beatificata q in celo altis-
pe mpa et pape. Ecc. xliij. In omni
potestate mea. Ps. In celo regnat ta
sublimis ta gloriosa. vt patet quibuslibet
velit offerre valeat ppe q ipa dicit
regina celorum dna angelorum et mater
xpi. Secundo i hoc beatificata est q iam
glorificata tam i corpe qm i aia est. Ps.
Exaltat laudaciter dico beata virgo maria
cum filio suo aia et corpore sola glorifi-
cata sicut filius. Non cum fas est dicere
q pes corporis filii i ipo sit glorificata et
pes i matre sit putrefacta. Caro cum filii
caro matris. De eode dicit aug. Credimus
maria totam letaia et enarrabili corpe
et aia i filio cum filio. Ap. Filiuli qui
nec vlla sequi debet corruptionis erum-
na quia nulla scauta est tantum filium
generando i regnans corruptio. vt sit semp
incorrupta qm tamen profudit gemi. Hinc
hec virgo devote famulens. vt eius me-
ritis ad etna gaudia queamus mereri
q nobis concedat benedictus filius eius dñe
Videntur ea filie De eadem secundo
syon et beatissimā predicauerunt

et regine et gaudine laudauerut ea Cam
vj. In vbis pmissis describit beata virgo vt mirabilis q̃ de speculū exemplaris
vite et via. ut admirabilis q̃ de hita-
culū sanctis glie in patria. Primū tangit
ibi videbunt ea filie sion. et cet. et beatissi-
ma ꝓdicauerunt &c. Ꝑ filias accipe bonos
de mundo Ꝑ reginas bonos merito. Ꝑ/audi-
nas q̃ sc̃i illegitime uxores accipe pctores
de hoc mundo q̃ deo illegitime seruiut. Dicit isti
laudant beatam virginē. beatq̃ ea dilexit
peccatores. q̃ de eo mū psumunt. beatq̃
eis gl̃a gsentiut. Soli dampnati eam
non laudant q̃ eis patrimia mūdi sen-
cet. Nō q̃ bta virgo est nobilissima
misericordissima sctissima et beatissima
ꝛō ab omnib⁹ est laudanda. Primo q̃
deo q̃ est nobilissia cui⁹ nobilitas ꝑ
non solū ex hoc q̃ fuit de stirpe regia.
ꝫ etiā ex hoc q̃ virgo concepit et peperit
deū vm aug⁹. Nobilitas parentis fuit
in diuinitate nascens in virginitate pcreatus
Rus vmodi ea nobile videt fetam q̃ habe-
ret tam nobile ple vt vix ego cet q̃ pareꝫ
et deus s. ille q̃ pauet. Ideo q̃ nō habuit
usus ignorat. id mens nō capit humana.
pauz celū. stupz etra etiā oīa. etiā celestia
nimat. et hoc totū est q̃ gabriel de dimit-
tendis et ꝑ xpm adimplet. quade ea tamen
me loq̃ digniū fateor ꝫ et puto q̃ nemo
ꝑsumet. n̄ q̃ qnta sit q̃ pandit. penitus
ignorat. Certe ea nobilior est hec virgo q̃ illi
ea ea sufficient laudare pt deus propter
eius nobilitatē nobilitab⁹ q̃ in mundo sit ꝗpa-
videlicet rose. lilio cedro cipresso vite oliue
balsimo stelle aurore lune soli hoc euo
dignitatem admirans Cap viij. d. her
e speciosior sole et supra dne dispositionem
stellarū lua q̃ pulcra dicit pulcior. Cad.
deo q̃ est mirabilissima. misericordes sc̃i
q̃ subuenit aliquib⁹ misericordiores q̃
subuenit plibus ꝫ hec virgo est misericor-
dissima q̃ pata est subuenire omnib⁹ om
ipa omē adse inuitat. dc̃ xpiāi Ita
ste dnes q̃ quapiā ea gratia omnib⁹
meis q. vtunib⁹ ad plenū Spē mei
supra mel dulcis et hereditas mea q. mā
mea cui possideo hereditario uere supra mel
et fauū Caue nūq̃ sint fauus melli
tam dulcis oīa ꝫ mā hec virgis pantib⁹
Hinar/ Data sinū mee oīb⁹ apte vt de
plenitudine omē capiant omnipa nō
solū d. mitore ꝫ ꝑ excellentia mat mee
Curre o hō ad hanc mirabilissima mat mee
matre et ruemes ea tibi gratia de q̃
mat. Hinar Ego mee tu o hodierna lon-
gitudine latitudine et profundū quoat
riesingae Ita longitudo eius usq̃ ad diem
nouissimā inuocantibus ea subuenit. lati-
tudo replet orbē terraꝝ vt tua quoq̃ mia
plena sit oīs tra Sublimitas supra
vtutis restauratione. et profundū eius
in tenebris sedentib⁹ et in umb. mortis
obtinuit redemptione. noli despare opter
si diu iacuisti in pctis. attende ei⁹ me
longitudine ei mag⁹ pcta omnisti
attende ei⁹ me profunditate ei mitra
attende latitudine. attende altitudine

quocūq; te verteris sive ad orientē sive
ad occidentē sive ad austrū sive ad
aq̄lonē semp̄ et ubiq; iucunes eri mihi
tuora cā audacē q̄ te iuuante no des-
piāt Cōsidera eri mihi q̄ se extendit
ad bonos et ad malos et ad eos q̄ tribu-
lant̄. ad eos q̄ temptant̄. ad desperatos
ad pītores q̄ deū abnegauerūt Nola des-
perare o pītor curre ad matrē mei ihū
cui q̄ pītorib⁹ orat Hester xiiij. Oculi iuci
gram̄ i oculis tuis Da mihi ihm mai
p̄ quo obseruo verba h̄ dīa i psona
dei vīgis ad filiū ihm sibi tortat pītor
q̄ abrecti sū a gra dei p q̄b⁹ ipā gn nuc
orat Ps Tu mat̄ dei Tu mat̄ vei Tu
mat̄ iudicis Tu mat̄ exulis Tu tu sis
mat̄ virginū distordia mei filios no
sustinē potes No hystoria de mulie
thecuite ij Reg. ipa cita sinat̄ dei se-
renda venit pītores mutat Istud p
figuratū fuit Reg. xv. q̄ abigail q̄ muta
uerat sinat̄ mortis q̄ dd volunt ip̄e
nabal abigail mihi p̄tat̄ patris mei
exultatio. et p̄ ipam a gnē q̄ fuit exul
tatio sibi patrie Nabal aut̄ p̄tat̄
stultus et p̄ pītores q̄ stultissimi sūt
i eos q̄ tristitiā gaudiū ap̄one et no
cū g̃ dd tergi. sp̄ vult pītori mi
serue morte et ipa bta virgo i p̄mit
i se et impetrat ei vitā O q̄t aie gau
dent mā ū bta virgine i celo q̄ ar-
derent i mpio Et bta virgo non
vult filiū suū filium suum ipa etiam
desperatis gratiā impetrauit Ex̄m de

theophelo q̄ p̄ q̄ xp̄m abnegauit et
ivam̄ sup̄ hoc facto q̄ sp̄ia dia. p̄tauerat
et cū ad auxiliū bte vīgis se rediret gre
vesīuit Curre ad eā ipa cui gra dñe e
throni ad q̄ dnes i nīitatib⁹ suis debent
hre refugiū Heb iiij Adeamus cū fiducia
ad thronū gre vt miā q̄seqūin. Vñ Bnar
ipam sequeris non deuiat ipam rogans
non desperas ipam rogantem non erras.
ipa tenente no cortus ipa p̄tegente no
metus ipa duce no fatigaris ipa p̄pi-
cia puenis Cana dno q̄ e sanctissima
q̄ctuū erat q̄ cet sanctissima q̄ e sanc-
tissimū dei filiū debuit recipere et pare
vt sit hōiculū q̄ damno q̄ fouet habita
tori Ps Domū tuā dñe ꝛc Dom⁹ dñi
est bta virgo quā ppe elegit sibi ad hi
tandū hic debuit esse sancta. q̄ sum
sinū portare debuit Ps Sanctificauit
tab̄naculū suū altissim⁹ Q̄ q̄ sancta
fuit h̄ virgo Certe sīta fuit monte et
corpe. nō mīu q̄ mente sua nūq̄ ī
nauit turpe cogitacio nō corp⁹ seu vita
ārī p̄ti q̄ tuā modici ꝑpetrauit. et ī hor
ner visa ē nō hre sequente ipa siquide
pfiguata est p̄ archa moysi q̄ erat de
auurata intꝰ et foras. q̄ fuit sancta et
munda mentꝰ i corde et ope exterius Nūq̄
fuit visa i hoc mūdo creatura q̄ fuit tā
sancta h̄ sanctitatis testis ē xp̄s q̄ laudat
eā. Can iij Tota pulch̄ es amica mea
et macula nō est in te Tanta virtutis
fortitudo eri fuit q̄ nō solum se ipam q̄ fuauerit
p̄ssima sed q̄ mai est i alios q̄ domo

redidauit quia sicut tradent iudei et
magist' licet maria est pulchrissima nullj
tñ ab aliquo qui pristi potuit qppt q ipa bñ
qqat credq · qr sicut credq odde suo fugat
serpente Sic beata vrgo virtute castj-
tatis sue uenenosas quasi serpentes ab alijs
extinxit Sic ppiij Quasi cedrus exaltata
sū i libano O maria qr tu es sanctissima pu-
rissima castissia sordes vicioz a credb
mīd · tuis pabl remoue et ones malos
qui pisces eas extingue Quarto dico
q ipa ē birissima pu vlno Cui repert
filiū et beatissimā pdicauerūt ea · bn
q p penā purgatorij uenerit ad celū
Cq beatores q tpe affligentes se tanta
caritate seruet q sine purgatorio ad celū
ab angelis pduct · et ad angloz q sor-
tē assumit · Cq beatissima fuit hec
vrgo q sine oi purgatorio ad dei filiū
qi ea bl angli i celū introducta est et
sup ones agelos collata vñ ipa dr Cant
ii Introduxit me rex i cellā vinariā
ordinauit i me caritate Certe pe rex re-
gū et dns dnantiū i ppa psona ostendit
matri et ai mat gloriā ad celū pduc-
te q salomō admirabs dixit Cant iij Que
est ista q ascendit de deserto deliciis
affluēs eniza sup dilectu suū deliciis
affluēs dixit q vetulos q meruit · bram
virginē no potuisse puenire ad celum ni
pri tñsiret purgatoriū q ois filia e
Ex q em i mumis ab oi peto exsistit ad
purgatoriū venire no debuit Imo as-
cendit immediate de deserto · de mūdo ad celū
deliciis affluēs eniza si dilexit suū
et filiū q credit ea mt bracha ad celū
pduxisse · congruū quippe erat vt q
mat sue i hō mūdo i sima a sepe imp
sueat q mat tāj teneri i statulū et ca-
rissimū i sinu suo sepi gloriosit ip
de loco ad locū gestauerat vt vestaret
mat de hoc mūdo egredions eidem
immitt · et ab eodem ad celi palaciū
deducēt · Deo Credit q ipe saluator
i qua m dat intelligi p se tori festiui
ocdit · et ai i gemi gaudeo sedu ad
i celi no collocauit Est hō g vrgo bea-
tissima qr no solū sancti purgatorio
tñsiit · et ab angelis deducta fuit sed
qr a ppo filio translata fuit · et sup
ones angelos sublimata ad dextra
filij sui collocata ubi ugit i pellar
p pdicatores Deo hō est pclara dicos
i q meruit exaltari sup choros an-
gelorū et i regni solio sublimata
p ppm gloriosa tsedit bn ipa
pfigurat p bersabee matrē salomōis
de q legit iij R xii Posuit q ihsus
mus dns q sedet ad dexterā eius dix
ne sc ones angelos exaltata i celo
q i tra humiliauerit se mira ones
homes · qr p m augt Humilitas e exalta-
tionis meritū et exaltatio humilitatis
premiū · ipso g quisq hec se magis
humiliat · tanto magis illec exaltabitur
et deo qr bta vgo fuit humilima in
mūdo · ro i celis e sublimissima
Cq ad dextrā filij matij regina celi

et aduocata pctoꝝ clamem⁹ ad ipz
et dicam⁹ Ejā aduocata nra illos
tuos mcordes oculos ad nos cōuerte
et ihm benedictū fructū ventris tui
nobis p⁹ hoc exilio ostende Amē

Mulier filie Sermo secūdus
dō gre gauerunt dīcas. tu sola
supgressa es oīm sanctā Du vltio. Ver
bū istud exponit de beata vgine q hodie
p gloꝛe sublimitate supgressa ē oēs
creaturas q in celis et i tris st. Hodie
em exaltata est sup choros angelorū
et p⁹ xpm gloriosa resedit hoc mirū si
sup dnos angelos exaltat. q sup eminet
anglis et hoīe excellencia et virtutū
progatiua/ angeli em st ministꝛi xpi Q
descenderūt angeli et ministrauerūt
ei Ez bta vrgo maria q xp̄m mat dī
ipa audacter dicit luc. i. Fili quid fe
cisti nobis sic ymmat g angelos hoīe
excellencia dīat eaꝫ eos dicit progau
deo cū ascendebat de deserto patres sch
vrgo de radice exoꝛta Ez mirabat.
electorū acie q na est q ex meliorib⁹
istūb⁹ angelorū vincebat dignitate
Dīm g dicit mitte filie dr̄ in quibus
verbis duo tanguī. p. m. dulcedī premioꝝ
sufficiaꝫ qua possidet i celo sancti
dei. 2m. excellenciaꝫ qua possi
det q dnos excellit factos bta maria
mat xpi. p. m. ibi mitte filie q gaudeꝝ
dīcas. 2m. ibi nu supgressa es vnūsas

Et est notandū q bta vrgo tm solū oēs
beatorū ꝫ eaꝫ singulos angelos de singul
chorīs supgressa est i p̄mo excellenciam
n⁹ mirū q i mundo supgressa est eos in
officii preminencia Dīm est notandū q in celo
st nouē ordines angelorū q⁹ modo depositi
st i ascendendo. p. mo st anglī. 2dō archangeli. 3tio principatꝰ. 4to potestates
de inde virtutes. 5to dnationes. 6to thmi
7mo cherubin. 8vo seraphin. Officiū
angelorū est custodire vnū horiz De an
gelus suus deꝰ mandabit de te vt custod te
i oīb⁹ vīs tuis Ez vnꝰ anglꝰ vnū horiz
custodit nisi forte fuerit necesse custodiat plēs
s. vt p⁹ mortem vnū deputet ad custodiā
alterīꝰ hoīs Magna dignitas anīe vt vna
q⁹ anglis habeat ad sui custodiā depu
tatū Aliū g angelū hꝫ p custodia vīr
et aliū vxor Istud officiū supgressa est
bta vrgo q simul virū et vxorē custodit
si vtꝝ deuote et secuit Audi o marite
si vxor tua secuit bte vrgini p̄ces cum
i oīb⁹ i genuflexionib⁹ fac similiter
et bta vrgo custodiet te vna cū vxore
Si nō potes talia facē noli vxorem
p hibē volentē talia facē labora p vxoꝛe
i exteꝛioꝛ opa. et permitte vxorem laborare
p te i deuotione et vtꝝ vtrū mereat cus
todiri a bta vrgine p̄ea em dicit Ez.
Vt quid tu fecisti me descendere i tabernaculo meo
et dixit mihi Habita i iacob i habita. i. in
viris q st actiui i habita supp eos custo
diendo Et in hoc q i mulieribus q st

m qreplacoe hēditare fiup cū eis manebo
Hic gō beata vrgo excellit angelos m
offiaō custodiendo qz ipa ad custodia plu
rū deputata est Et qz angelos excellebat
m offiaō merito debuit eos excellē p̄mio
dono qz cū eleuaēt de mundo et venirent ad
ordinē p̄mū q̄ est angelorū Illi videntes
eā dignitatē admirantes dixerūt illud
Cāt iij Quis est ista q̄ ascendit de deserto
deliciis affluens innixa fiup dilm suum
et gūsi ad cā potuerūt dicē i. p̄ Spe
tua et pulchitudine tua intende prospere procede
et regna q.d. Excelsior nobis es ideo
nō sumꝰ digni vt tāt̄ sanctate manat
fiup nos exaltaberis procede ad sublemiore
locū et regna Officiū archāgelorū
est custodie multitudinē. s. p̄uāā vel
ātate Ysa. Cum pauos tuos ihrlm
gstitui custodes Qz vnꝰ archangelus
custodit vnā p̄uāā alius alā Illium
nādꝰ archangelū hz thentonia alium
francia dr̄ eū damelus Decimo q̄ alius
archangelus custodit hebreos alius p̄sas
Istud officiū fiupgressa est bta vrgo ipa
eū nr̄ tantū vna ātate nr̄ im vnū aptiꝰ
fr̄ dnꝰ aptiꝰ aptiando vbiqz trahꝰ custodit
Vñ de ipa dr̄ Cāt. 3. Exaltate ad me ona
q̄ gaupistis me et a gnōnib⁹ meis adiuuet
Vna ipa est pclara et exima stella
ex iacob orta q̄ vadiꝰ illuminat mundū
Qz gl̄ huius officiū excellenaꝰ archāgel
ideo debet excellenaore gram possidere
oēs et ipi potent dūc ad eos quemlz
procede et regna q.d. nos excelsis summa
sanctate nō manebis si fiup nos exaltabis
Officiū p̄nāpatꝰ est custodire p̄nāpes
dō qz ex nore qz eis custodiut p̄nāpes
deo vtiq; p̄nāpatꝰ Nō q̄ p̄nāpes ex
cellenaore hz angelū q̄ vnusqz si hō nō
est appr̄ p̄nāpis nobilitate qz nō de pe
sonarū acceptor deus si dōm genere q̄
tñ mer deū et equāt iustiā acceptꝰ est il
le. Sīmo hō est appr̄ homie qntū et toaue
patrie utilitatem. qz pax p̄nāpis est
gaudiū apti et ad turbaaonē p̄nāpis
fragt turbacio toaꝰ patrie Vñ q̄ dns
deputat p̄nāpi excellenaore angelū q̄
rusticū hō non fiaat qz p̄nāpē si pedꝰ
ptm Officiū excellenaꝰ istius habuit bto
vgo q̄ nō q̄lemaꝰ p̄nāpē custodē si cum
q̄ est p̄nceps regū tre Ipoc. 2. Dicq̄ est
pcp regū et dns dnantiū Apoc. 17.
Nullꝰ angelꝰ fuit tā sollicitꝰ circa p̄
cem sibi cōmissū sicut beata vrgo
circa filiū suū. qz misit qz cuiqꝰ dilexit
q̄ aliquis angelorū thronū p̄nāpē Qz
qz. qz cū quercitinarisset i ihrlm re
uersa repperit cū cū magno dolore
dr̄ gnātes et notos Hr̄ assidens qua
tā sollicitudinē habuit circa filiū. q̄
inuit cū cū labore qz uersa fuit p̄ tri
duū diei. assiuit cū cū dolore Vñ
ipa dixit. fili quid fecisti nobis sic
tuꝰ et ego dolentes querebamꝰ te. assiuit
p̄ duūsdē vias qz tr̄ gnātes et notos
assiuit diu qz p̄ triduū Qz gl̄ habuit

excellenaꝫ offrend pñapanꝫ ꝺeo debuit
excellenaorem gram possidere ℣m et ipi
poterant dicꝫ ad eos venirent prede et
regna q. d. maiorẽ pñape et cu maiori
diligencia custodisti et ideo no manebis
q maiorẽ gloriã meruisti ¶ Officiu
potestatiu ē demones arcẽ ℣ho ℣m. hꝫ
prehendit angls demonẽ et alligauit ad
ꝫ ptãe abstulit ei ℣nius hom demonꝫ
posse resistẽ q nob die noctuq; ꝺ fidiane
misi angelꝫ eos arcẽt et hoies adiuuaret
¶ Istud officiu pia ⁊ virgo excellenaꝫ habuit
q demones arcẽ ne hoibꝫ nocerẽt ℣ri ꝓꝫ
ꝛ quada milite de quo legit. q primo erat
demoni q devotiã vxorẽ sua ad eu per
ducẽt vt demo se de ea vindicaret ꝙꝫ
aliquãdiu itur cu vxore venit ad quada
ecclam q vxor militis forte exspectante
eo diucius pstitit sed ⁊ ipe et sic obdor
miuit et ꝛ beata virgo ⁊ eiꝫ speciẽ ꝙꝫ
dies eccliam cu predicto milite quem
adhuc a demone assignatu. qua visa
demo horribile clamans ad beate vir
ginis aspectu recessit Cuiq; militi dicẽt
se esse marite dñi et vxorẽ eiꝫ ad huc
⁊ ecclã dormire pstitꝫ miles redes ad
sacrariu ipe adorauit et venia ꝓpetiuit ꝙꝛ
q disparuit rediit ad eccliam miles et
vxorẽ inuenit ℣t quid gestu ē enarrat
¶ Legit quoq; q quidã bis ambouꝫ post
ꝛ mortẽ quadã vice voluit quesitẽ demo
ꝛ pallide guttur eiꝫ strinxit q fere fuffo
casset eu ꝓpe at inuocante beatã virgiẽ
demo confusꝫ abscessit ℣ri ꝙ ipã auxer

demones ideo ꝺ tribulis vt ministros ad
actes ordinata ℣ honar lon sic hostes
timet visibiles q̃liz ministrez inuisibiles
sicut arce ptates marie vbulu Iudi
o ho et firmit credẽ q si demo accepisset
ptatem a deo et ia incepisset se singulae
si ꝓferres hꝰ solid vbulu. s. marie de
virtute hꝫ statiꝫ demon fugaret. nec ubi in
aliq; nocẽ posset ¶ Iudich xiii. benedixit te
deus in virtute tua q̃ per te ad nichilu re
degit inimicos nros ℣ri gl habuit officiu
excellencie ptatiꝫ q nõ solu pñia sua
sed ad soliꝫ nois inuocatione demones fu
gat ideo debuit excellenaore gloriam
possidere ℣m et ipi poterant dicẽ ei ad
eos quem ssz. prede et regna. q. d. ma
iorem potestatem habes sup demones q̃
nos ideo maiore gloria debes habere
¶ Officiu virtutu est facẽ macula dan
iii Angelꝫ dñi descendit ad azariã et
socios eiꝫ ⁊ formace et ferit modu fornacis
quasi ventꝰ roris flante ¶ Istud officium
⁊ faciedi mirabilia excellenaꝫ habuit
beata virgo q per maculã eam q fiut p
angles quemẽ sunt ℣ri eni deꝫ p mundan
gelu aliud facit cuꝫ ꝺ deus p aliuꝫ ma
culã facta ⁊ beata vgine a deo singula
ria fecerit q deus p creatore nuq; faciet
talia nuq; eni faciet q virgo concipiet
et virgo pariet q vgo deu et hoiem
pariet q eadem mat sit et virgo q ad
mat sit et filiã ⁊ eadẽ ꝑsone ¶ Istud
factu est in uerbo dñi q̃ sit ⁊ dabit dns
ipe throno sui ei virgo concipiet et

paret filiū ℟. gl̃ officiū habuit excellē
cię virtutib⁹ sid deus ꝛca ostendit ꝙ deo
excellentiorē gloriā habē meruit ūn et
illi poterant dicē cū ad eos ꝙuemss̄ prede
et regna. q. d. Quamula maiora fecit dn̄s
ꝓ te ss̄ ꝓ nos ideo nobiscū nō manebis.
s̄ ad sublimiorē locū ascendes ¶ Officiū
diaconū est angelis mstrantib⁹ pre esse
et eos ꝓpe ūn dr̄ zachar. ij. et vn⁹ an-
gelus ꝓpinq̄t alteri d. curre ad puerū
istū ¶ Gregl quā diu durat mūd⁹ angeli
angelis demones demomb⁹ ꝓsunt ꝙd
officiū excellentię habuit virgo beata qr
non solū ꝑ feriorib⁹ s̄ etiā suprioib⁹ angelic
ꝓsidet et ꝓpe ꝙr Oēs siquidē angeli
obediūt ei. nr̄ mīrū qr ipa ⁊ regina celo
ūn aug⁹ loquēte ad bmam virginē dicit.
Si solū te vōcē altioꝝ et Si matrē
gentiū diam̄ prędis Si dnam angelorū
noiem⁹ q oīa esse ꝓbamus ꝙ h⁹ ōnes an-
geli obediūt ei. Ilor mirū cū et ꝑpē an-
gelorū ⁊ator obediret ei. nō solū ei s̄
etiā ioseph ꝙr ei Luc. ij. Descendit cū
illis et venit nazareth et erat subdit⁹
illis ℟. gl̃ btā vgo diaconē excellebat
ꝑpiendo. congruū erat vt excelleret
ꝑmio ūn et ipē poterant dicē cū ad
eos ꝙuemss̄ prede et regna. q. d. Magna-
bilius nos excellis et ro ⁊ nrā ꝭoactate nō
manebis s̄ maiorē gloriā possidebis Quan
g⁹ sic q btā vgo sex ordines angelorū. s.
illos q̄ st̄ de ꝑiori ordine et illos q̄
st̄ de medio suꝝgressa ⁊ Restat nunc
vidē qualit⁹ suꝝgressa sit tres ordines q̄ st̄
de suprioꝝ reverentia quorū nōia st̄ hec
⁊ ascendendo. thromi cherubin et seraphin
¶ Ad thr̄nos spectat q deꝰ ⁊ eos sedeat et
hō est ꝙr eorū excellentē pūtate ꝙr q dr̄
cur⁹ thr̄ni sedes dei. Psa. lxxxix. Celū michi
sedes est Celū q. thr̄ni q̄ vōne pūcatis as-
simulant celo ¶ Istud officiū excellentiaꝫ
quent btē vgīnī ꝙr qua deꝰ sublimi⁹ re-
quenit hec vgīnī ꝙr qua deꝰ sublimi⁹ re-
quenit ꝙ ⁊ thr̄nis ¶ In ipē siq̄dē spūalis
pl̄o et scīa dū natura dīna requesciꝫ
Ez ⁊ btā virgine nō solū spūalis et ꝑ⁹
natura dīna ꝙ etiā corpalis et ꝑ⁹ nāz
humāna requenit qr ipa est ⁊ vōce nouem
mensib⁹ portauit et ꝑmodū sepri⁹ ⁊ simul
suo ꝛequiescē cū senit ūn ipa dr̄ Ex qr
Qui exaltauit me requenit ⁊ tabernaculo
meo q ⁊ corpe ℟. g⁹ btā virgo thr̄nos
excellebat ggrūm fuit vt maiorē glaz
haberet ūn et ipē poterant dicē cū
ad eos ꝙuemss̄ prede et regna. q. d.
Quoniam nobis eō ꝙ serui dn̄i requenit
in te ss̄ ⁊ nobis ideo sup nos exaltaberis ¶
¶ Ad cherubin spectat deū ggnoscē vīs cher-
rubin mōstrat. plenitudo scīe q̄ ꝑtinet
deū ggnoscat ss̄ mstrioꝝ angli Ez de
btā virgo istos ordines magis excellit Ro
em angls tam ꝑfam ggnitoꝝ adeo stre
nuus fuit beata virgo q̄ splendor dīne
gre fuit ocs ipleta fuit ūn de ipa dicit
Un. Profundissima dīne sapie vena ss̄ cō
valeat penetrare abyssū vr q̄m sirie ꝓ-
nali vnione creatē ꝙdā ꝓpinq̄tas illi
⁊accessibilē videat intensa ℟. g⁹ vgo

excellenciore a deo gracione habuit qz
cherubin congruu erat vt eos excelleret
in gla. hi qui poterant dicere cu ad eos q
uenissent precede et regna. q. d. o quanto
habes gracione ideo locu possidebis ex
celsiore. hm aliud ascende supra et erit
tibi gloria. Ad seraphin spectat deum
ardentius amare vn et seraphim inpta
ardens eo q angeli istius ordinis ardent
caritate qz deu plus alios diligunt et do
magis gaudent et vnit. No quato magis
quis diligit deu tanto plus vnit ei. qz
amare hm dionisiu e vnus vnca copu
lans amante cu amato. Hoc etia beata
virgo in amore vicit. Ideo si ppe ab oib
eternaliter ex toto corde et ex tota alia et
ex to mente q. virtute querendo o quanto
magis ab ea ardeat cuius et dne erat et filius
Ne mirum si tota virgo que e mater xpi qui
diligebat qz angeli qui sui serui hn ipa
dr. Sequit. Ego mater pulchre dilectionis. s.
xpi qui est pulcher et dilectus. Quia
ergo virgo excellebat seraphin in dilec
congruu erat vt eos excellet in gloria
hn et xpi poterant dicere cu ad eos q
uenissent precede et regna. In quo
poterat vberius ascendere cu ecclia in
supremo ordine angelorum certe ad thronu
filii sui qui supra omnes angelos exaltatus
est xps qui ipe filius loquit ca alloquitur
Veni electa mea et ponam in te thronu
meu. Istud prefiguratu est iii re. ii vbi
dicit. Posuit in celo matri regis sala
monis qui sedet ad dextera eius. Quis

enarrare sufficiat qm gloriose in hac
regina processerat et quanta deuocione assu
pta in eius ocurrit ei celestiu regionu in
multitudo quibus ostia ad celestem gloria tantis
sit adducta qui sit exaltata cu eo honore
qui tanta mater digna fuit et cu ea gla que
in filiu decuit. Hanc virginem nos debem
diligere et ei fideles seruire vt possimus hanc vita
eius gloria mercari. Vide eccles. q nobis co
cedat eius dei virginis filius dns noster ihc xps. Amen

De sco bartholomeo

Nudus egressus sum de utero matris mee. nudus
revertar illuc. ad hoc de quo sup. Job
i. Verba ista quibus exponi possint de quibus
hore et specialiter de beato Job hec magis apte ex
ponuntur de sco bartholomeo qui no solu verbis
sed pena pelle nudatus fuit qz vinus excoriatus
fuit. In verbis premissis tanguit duo primo
de modus nascendi miserabilis. Secundo de quinas
moriendi lamentabilis. Primo dicit quia assue
tus fui de utero matris mee. Secundo quia iussus
fui illuc. i. moriar. No q beatus bartholomeus in
extremis quibus sustinuit. s. miserabile nuditate
pena quam pauperate quam aliis acerbitate. mortis
amaritudinem. In primo est ducatus gloriose exaltatus
in sedem regnum desiderans adeptus. coro
nam gaudii inamissibilis repletus. In quarum
vite eterne securitate assecutus. Ad primo dico
q sustinuit miserabilem nuditate. Ista
serabile est q bona spoliat et nudat. rebus
Miserabilius est q nudat vestibus qbus aliis
p tegumento corporis adducit. Miserabilissimum
est q pelle nudat. qui nia p tegumento assu
dedit. Secundo nudatus fuit sco bartholomeo

vñ de eo pt exponi q d' tar' v. Sicud nudus egressus est de vtero matris sue sic reuertet' & moritur. Simo bis btholomeu i marci nuditate mortuus fuit q̄ natus q natus fuit ait pelle vñ de qd dicit dns iob. Pellem meā decorticauit nudabit spoliauit eam. Ppheta ait q̄ sicut arbor p se vens fructū dulcē et multiplicē. q ter in ano fructificat sic bt btholomeus q̄ pulchr fructū dulcem i pdicac' et multiplicē i diuersis vtutū exercitijs. Hic dimisit nudus spoliauit qui pellē detrahendo exoriauit. Et q sctus bar tholomeus tā misabiliter p xpi amorē fuit nu datus hoc modo i celo est vestē glorie cū corōatus vñ xpe pt dicē illud ysa. lxi. Gaudens gau debo i dno et exultabit anima mea i deo meo q induit me vestimentis salutis et indumento iustitie circūdedit me. Considera qua iusti iudex sit deus illos q̄ in hoc mundo pro sui nois amore nudauerūt. in celo uestit et coronat. sic p̄z i sancto btholomeo. Illos vō qui in hoc mundo vestes pciosas propter superbiā portant i mistriu paupitat et oīm honore denudat. Hui exemplū hēbem i dicte q̄ induebat purpura et bisso et p̄ modicū tempus mortuus sepultus est i ifima lucis. Ideo pctor nudus gloriaz vestis querenti dr tren. c. Gaude et letare filia edom q habitas i terra hus ad te quoq̄ veniet calix et debaberis atq nudaberis. O filia edom q̄ meditat sanguinē dr pctor q in pctis pollut' q. edom. i. esau q̄ nōie alio vocabat edom inuitus. Sed ein esau p modico edulcio vendidit pri genita sic pctor p modica dulcedine vendidit etna gaudia. Isti adhuc habitant in terra huius q in hoc mundo edd ruinam festinauit. qz hui' meditat festinac' dr womire gaude et letare supra vt aruaceris et lugeas et nudus ad te quoq̄ veniet calix et ne dapnaconis pcedaberis p pene capitalis pena bu danda. aut nudaberis p confusione ignominia. Nu. iii. Onda genibus nuditate tua et regnis ignominia tua et pcida super te abhominaciones tuas et grumellis te affligā et pnā te ex. Secundo sustinuit p̄ paupertate vñ poterat dicē i. pe Ego sū paup et dolens salus tua deus suscep me. Vere beatus bartholomeus erat pau per i extremis qz n̄ ap̄s habebat. pau p̄ quide veniat i mundū. paup vixit i mundo. paup egressus est de mundo p̄ eūp̄ p̄ p̄po ora relinquēdo et xpm seruū sequendo. Vñ petrus i p̄sona oīm aplor dixit hui. xx. Ecce nos dimisimus oīa et secuti sumus te. fecerunt q̄ apli pauperes i egressu i mundū. i egressu de mundo et sic p̄fecerūt p mundū i egressu de mundo. et sic p̄fecerūt in paupitate habuerūt. Considera hui' studiū horū p̄ma et vltima paupitate dnes horas sustinuit. qz dnes horas pauperes nascūt et pauperes morūtur. i. etiā vi. Nichil i tulimus i hunc mundū duc haut dubiū tenues. n. quid possumus. hinc tres alimenta et q̄ bz te gam. hinc contēti sumus. Et in medio paupitate q̄ est i pgressu p mundum fere oīm abhoiat. et nō solū ipse fuit pauper venit sed etiā alios pauperes

despriuit nō attendentes qd dñs ihs.
Qui despriat pauperē exprobat factori eius. vl
q̄ dō fiat sc̄m voluntarie pauperē pro
xpi amore vel homo fit paup ex dei
ordinatione. et ideo q̄ despriat pauperē
deo exprobrat p̄ cuius amore vel ex cuius
ordinatione dō fit paup. Et q̄ruc vñs
pauperis sit bona hñc q̄ vñ vidimus
in p̄ma q̄ voluntaria est melior est
hodie bñ bartholomeus elegit et q̄
in mundo voluntarie paup fuit p̄ xpō ideo
regnū ē desiderans est adeptus. Istud
etiā p̄ mittit xr̄s. dicēs. Vñ pauperes
spū qm̄ ipsorum ē regnū celorum. Illud
ē hñ regnū. ē quo nr̄ fames nr̄ sitis nec
alicui⁹ penuria nr̄ esus nr̄ frigus nec
alicui⁹ huiusmodi sustinebunt. Ipse vñ. Non
esurient neq̄ sitient amplius neq̄ cadet
sup illos sol neq̄ ullus estus. quia
agnus q̄ in medio throni est regit eos et
deducet eos ad vite fontes aquarum
Considera q̄ unus sit deus illos q̄ hic
viuunt mīe penula et in ebrietate quia
dñs no fame et sitit sicut pz in dicte
epistole. Illos vero qui hic p̄ sui amore
fame et sitis sustinent consolari
faciet in celo sicut pz in lazaro mendico et sancto bertholomeo. p̄ quo
rogo ē hospitio tuo saciabor cū apparuerit gloria tua. Ideo dns dixit
bertholomeo et cetere apostolis q̄ pro
xpo multas penas sustinuerunt in mundo
Luc. xx. Vos estis q̄ permansistis mecum

in temptacionibus meis et ego dispono vobis
sicut disposuit mihi pater meus regnum ut
edatis et bibatis super mensam meam in
regno meo. Crucem sustinuit passionis
acerbitatem. Vere acerba passio fuit
qui primum virum exulatus et primodum de-
collatus fuit. Vñ xpe poterat dici illud
Colo. i. adimpleo ea q̄ desunt passionum
xpi in carne mea p̄ corpore eius q̄ est ecclia p̄
fide eius mortui fuit et ideo ecclia ex eius
passione in fide solidatur. Non q̄ adimpleo
ea q̄ desunt passionū xpi. Istud no debes
sic intelligere q̄ xpi passio fuit imperfecta
q̄ in cruce sufficientissime passus fuit
et sua passione totum mundum redemit
Sed p̄ tales dicit impleta et in ipsa q̄ post
passionem q̄ in cruce sustinuit. mistice plā adhuc
passiones fiunt in membris. s. in fidelibus suis
s. in apostolis in martiribus et in aliis iustis q̄ p̄
eius fidelibus q̄ sūt membra xpi sit hoc xpe
reputat sibi fieri. Vñ xpe regnans in celis
dixit actuum. ix°. Saule saule q̄ me p̄-
securis Eodē mō bartholomeus passus fuit
q̄ p̄ eius amore acerba passione sustinuit.
Audi o pater et desine p̄sequi bonos
q̄ p̄sequeris xpm̄ q̄n bonis horibus de-
trahis xpo detrahis q̄n elemosina ei
negas xpo negas xpe eum dicturus est in
die iudicii illud Mat. xxv. Q̄ uni ex mini-
mis meis fecistis mihi fecistis. Audi q̄nq̄
iustus es et patienter sustine tribulationes et pas-
siones p̄ xpo q̄ eū habes socium in passione
tua. Ideo sancte bertholomeus valde pa-

patrē sustinuit passionē · et qz ihc sustinuit passiones arbitratē ī dēlo gaudio dīnabit repletus est cēteris Illud em qmissū fuit eo nō cēteris apīs Io. 16. Et vos vīq tristiciā habēt sed ī passiombꝫ qrū ad sēpalitatē qz quidē ad vos sustinuerūt letādꝫ passiones vrās aūt videbo vos et gaudēbit cor vrm · et gaudiū vrm nemo tollet a vobis Quarto sustinuit mortis anxietate dīnus em sūa voluntate deliberata desiderarent mortē · in voluntate nāli exhorrent et anxiant · Hinc em nō anxiet̄ de morte cū de ppē stipēdia sit · q̄ · 18 · q̄ pp mortē capit pauē et redē · Hinc anxietate bīe barthō sustinuit Iob. xij · Iste mortē robustꝫ diues et felix Alīs vō mortē ī amaritudine aīe sue absq̄ vllis opibꝫ Petet̄ siquidē mortē robustꝫ qz carnē p vigilias et abstinēciā nō macerāt et diues · qz thesaurus mētis cōgregauit felix quo ad stim qz dīnfirmitate multas cōsolacōes hz Ez bīe barthō mortuꝫ ī ānoīndine aīe pp passionis asperitate absq̄ vllis opibꝫ cēnā pauperū et qz ihc sustinuit pp nr̄e mortis anxietatem ideo asserit̄ est vite eēne senūtatē Vīs de eo pr exponi q d · ī pr̄e Dilexisti eū ī bndictiombꝫ dulcedinis p̄uenisti eū in ca e co de la p · ēē Consideā q̄ iustꝫ vndēr sit deus alīs q̄ tpāle mortē pro sui amōe voluntarie sustinet · et pp sēm sēā carnis mortificatiē dat vītā eēnā illis vō q̄ tpālem vītā plus diligunt ihc eēnā et ihc sēdm eēne vīuūt dū morte Ro. viij Et p̄m eēne vīuere est morientem · si aūt spū sēā carnis mortificāuerīs viuet̄ sp vītā eēnā dō q̄ nos p̄duxit q̄ sine fine vīuit et regit dīnez De sēo Augustino fīno.

Exultate et letāī ī dīno deo vr̄o q̄ dedit vobis doctorē iustīcie Ioel. ij. Verba ihc pnt sūmi ad gnēdāez bīe augustī doctoris egregij et gmendat hīc a duobꝫ p̄mo a doctrīne vilitate qz eiꝫ doctrīna fuit vīt eēne Credo a doctrīne veritate quia eiꝫ doctrīna nō est p̄mixta mēdacio p fide p̄m tangit ibi Exultate et letāī ī dīno deo vr̄o Credem ibi q̄ dedit vobis doctorē iustīcie Nō q̄ quatuor doctores esse ī doctore q̄ fuerūt ī bīe augustīno p̄m̄ē sēē q̄ppriatus vīrtutē doctrīne ē cordis humilitas vt doctrīna sua orbꝫ horbꝫ p̄pōnē studeat Zm̄ē ēē virtuōnes cultus vt zelotaidꝫ hab Exēplū vite sanctitas vt bonū exēplū aīs pbeat Primo ī doctōe debz esse sēē p̄priatus ut vēē doceat Ie. iij. Dabo vobis pastorem uxē cor meū et pascet vos sīa et doctrīna Illi doctores deo placent q̄ sīaz ī drendo hnt · qui sciūt mē verū et fluj disēnē · q̄ veritatem amat et errores detestat Cui aliqs debz expedīē tpē debz veritatem sīe et hꝫ p̄tinet ad sacerdotes et doctores vt sciam et lege requirunt ex ore eius Istud pfigurat̄ est Exo. 18. vbi

dns precpit moysi dicẽs Pones sup vrim
iudiciũ doctrinã et veritatem q̃ erut in
pectore aaron Et q̃ vñle q̃ portabat
in pectus nrm̃ verã doctrinã doctoris
assumpti. Nõ q̃ vñle sm̃ erat ex quing
s. ex auro iacineto purpura cocto
bis tincto et bisso retorta et xp̃i la-
pides p̃ciosi erant sup eo p̃ hoc signat
q̃ verꝰ doctor debz hꝛc ambo simplici-
tatem relegens desideꝛ q̃ p̃ iacinctũ
figꝛ. q̃ iacinctꝰ hꝛz colorẽ aurei. pur-
pura q̃ pace sm̃ purpurã mollis est.
ostũ q̃ rubei coloꝛis e quã in meo-
riã passionis dñi. et iste cortus debz
esse bis tinctus. q̃ passione debz hꝛc
meditꝛi xp̃i doctor. vt ipe deuotionem
exstinguꝛ in se et in alijs. et bissũ retorsũ
q̃ mundiciã cordis et operis. bissus
e est genꝰ lini candidissimi. xp̃i
lapides p̃ciosi sunt xp̃i articulos fidei
quos doctor debz fine studio vñle q̃ por-
tauit scꝫ augustinꝰ signabãt in
pectore q̃ suam docendi alios habuit
vñ ipe q̃ erat illud dicẽ Ecce ego de-
di cor meũ vt scirẽ prudentiã atq̃
doctrinã et ideo de corde exponi ait
Lb. In medio eius aquit os eius et re-
pleuit eũ dns spũ sapiẽe et intellec
vñ ihũ q̃ emendans augẽ ait Lez
te quidq̃ aptuit atq̃ sublimi ingenio
de scripturaq̃ auctori sonuit a te posi-
tũ atq̃ desctũ est Quos nr̃ doctores
similes augustino alij nasci doctos
stellas q̃at. dicit xp̃i Qui ad iustitiam
eruditi multos q̃ stellę erut q̃petuas
eternitates Ez bte augꝰ q̃ excellentia
doctrine q̃pat̃ soli Ecce ego hi sol refulget
sic ille refulsit i templo dei. h̃ fecit
q̃ doctrine sue q̃ a os irradiat̃ cont̃
illos doctores q̃ a os docet et sua cauent
et ro multos fecit errare et serpe dam-
nant ih̃m. Qui scis scio xp̃e Ecce ad
doctore debet esse roidis humilitate vt
doctrina sua ombꝰ q̃pone studeat quid
nobilibꝰ et diuitibꝰ libent q̃dicant et ubi
audientes sũt Ez ubi sũt pauci auditoꝛes
et rustici ubi p̃dicare erepuit q̃ plus
p̃diant q̃ horeꝛ q̃ q̃ deꝰ plus q̃rit
vanã gloriã q̃ laudem dei Talis non
fuit augꝰ imo q̃ humilitate q̃ habuit
doctrinã, oꝛibus studuit emendare vñ ipe
q̃cat dicẽ illud deut. xxxij. Cohorretur in
pluuia doctrina mea fluat vt vos eloqui
mea Ecce em pluuia q̃ re oꝛibꝰ sue doctꝛe
bñ augꝰ. gꝛis e pauꝛibꝰ et diuitibꝰ vgi-
nibꝰ viduis et cuncte clericis et layris.
Ex. hꝰ accipiat a xp̃o q̃ qui ome docere
paratus fuit Ie .l. Erat lux vocã q̃ illumi-
nat oes horeꝛ venientes etc Nota q̃ humili-
tas bñ augꝰ. appꝛ i ep̃o q̃mo i hoꝛ q̃
doctrina sua oꝛibꝰ exposuit vñ ipe q̃cat
dicẽ i ysa .lv. Omnes sitientes venite ad
aquas s. doctrine Illud p̃cepit deus apto
hꝰ vlno Cunctis docete omnes gentes Ecce
i hꝰ q̃ gloriã q̃dam etc sue non sibi ꝛ dno
aut̃ cuit vñ ipe dicẽ poterant ai aptos
illud rom. xi Ego accepi a dno q̃ et
tradidi vobis Illud mlti rom illos qui

gloriam: qm bñ pdicauerut: qm multi ꝺ̃ pre-
dicatoꝛe fleuerut: nō attendentes q̄ q̄ bñ
quidḋ deuotoꝛis ꝺ̃ ibi tond ā deo est. 1. Cor. c.
Quid habes q̄ nō accepisti: quid gloriaris
quasi nō acceptꝰ Ysid. cognouit bte aug⁹.
Vñ ipe dicit ī libro de doctꝛina xpiana
qm xpc scriat ego q̄ sū uxꝛ cophym⁹ seruant
m̄ mes ipc q̄nē dignet⁹ q̄ uelut ꝓpheie
Rolute attendē ad utilitatē cophini: ꝙ ad
caritatē feminis et patre familias. Errauim⁹
m̄lt⁹ q̄ scripta sua conuexit ꝙd ꝙ ī libro
correcꝯ h⁹ ē contra illos qui errantes ꝙ
et nolut corrigi ꝙ errore suū ꝓmiscuit
defunduit: talis nō erat aug⁹ q̄ ipc coꝛ
rigi pot⁹ fuit Vñ ipc petit dicē ī. Job
32. Si errauī doce me: si iniq̄tatem
locut⁹ sū ultra nō addam. Vñ ipc dicit
m̄ꝑ dñm Non pigebit me docendo
pximū: nō pudebit fideli hesito dicere. Vñ
ī hoc q̄ leuissimas culpas suas ꝛ̄gnos-
cebat: si q̄ luscat cū pila q̄ puer ejus me
luut addiscē nisi coact⁹ q̄ furiat⁹ fuit
de domo parentū q̄ delectaꝛ⁹ q̄ fluit in
cōmedendo et de fluxꝰ fluat ꝓz 120 ꝙ ff.
Vñ ipc potest dicē illud Ps. Delicta
iuuentutis mee et ignoraciaꝰ meas ne
memineris dne ꝙm̄ tuam: mēd memento
mei tu q̄ꝑ bonitate tua dne. H⁹ est mi-
tū cōm̄ illos qui grauia pcta ꝙfiteri no-
luut. Quia debz esse ī doctoꝛe fer-
uens caritas ut zelū alioꝝ habeat ut
videlicet nō ꝓdict⁹ ꝓ repleꝛe vissaz missꝰ
ꝙ ꝓ salute animaꝝ Non ꝓ lucro ꝛpo ꝙ
ꝙꝛ salute aliorū H⁹ caritatē habuit bte
aug⁹ Vñ de ipo q̄ꝑ exponi q̄ legit⁹
esdre vñ. Paut coꝛ suū ut inuestigaret
et doceret: ille pat coꝛ suū ad inues-
tigandū legē dñi et docendū ꝙ cā-
tas ad h⁹ mouz ut legē dñi ꝓ hoc
studeat ut alios doceat. Nihil enī
valet ꝓdicator q̄ docet alios nisi ipe
se ꝓdicatoꝛ caritatē habeat 1. Cor.
13. Si linguis loquar hoīm et an-
gelorū caritatē nō habeā factꝰ sū sic
es sonās aut cymbalū tinniens. Cui enī
cymbali tinnies ās delectat et scripti
cōsumeit. Cui ꝓdicator nō habens cā-
tatē et ꝓdicat. alios mūdū edificat
et se ipm̄ ꝺecipiat. Ezech bte aug⁹
caritatē habuit et ideo utilit⁹ docuit
Vñ de eo ꝓ exponi illud Ezech. 34. de
oī corde suo laudauit deū et dilect⁹
dñm q̄ sciat alīū audiꝛe quid ipc dicat
de caritate q̄ habuit ī h. ꝙff. Cogit-
tauerat coꝛ meū caritate tua et ꝙf
tabam vt tua tristitia ī corde meo.
Audi oppidane si nō ꝓpt̄ tuam̄ salutē
aug⁹m̄ ī doctꝛina imitēis eū saltē
quātū potes ī caritate sinceꝛa. Si nō
potes de lege dñi doctē studeas saltē
toto coꝛde diligē deū et ꝓximū sicut
te ipm̄ amare. et eris discipulꝰ ꝙ
ipc eīm dicit Io. 13. In hoc cognoscent
omēs q̄ mei discipuli estis si dilectō
habueritis ad inuicē. Quarto in
doctoꝛe debet esse vite sanctitas ut
bonū exemplū alīs ꝓbeat. Quintꝰ
q̄ ꝓdicant ꝛba pauci vēo q̄ ꝓdicant

exemplo Et bte augy bo et exemplo
ꝓdicauit et docuit et ideo ꝓfectus dor
tor existit ch'v Ch' fecit et docuit
hy magny vocat. i regno celoꝝ Certe
illud sciat bte augy q' verbo et exemplo
alios docuit Exemplum habuit a ꝑpo
de quo legit actuu. Cepit ygit doce
et facere Certe mitu efficaciꝰ ꝓdicat
q' hy ap alios ꝓdicando ꝓpoint. xpe
ꝓficit Cauaꝺ gℓ tuy vita desprat.
Restat vt et ei⁹ ꝓdica⁹ gtepnat. Ipe
implet xpc ap alios docuit et istud spec
tat ad honoꝛ vñ de xpe dc actu. 20.
Attendite vobis et vniuso gi in
quo spꝰ s. ꝓmit epos regere ecclz ap
acq fuit ꝓpio sanguine suo. vobis igr
et greyi qz ꝓpus debz intendꝛ sibi q
alijs vñ illos q' alios docent et se
negligut. v. plus. Ro. n. Qui
alios doces te xpm no doces. mitu
gmedabilis est doctrina ap ornat sa
vita qz du vox vita no vere dulce
est symphonia Sic apte hortat
bap. discipulu suu. Dicens Ihc verbi
te xpm ꝓbe ex. vbonoꝝ xpm et doc.
thn n. Qui cu verbo et exemplo
docet bn ꝓfuit et magno honore digꝰ
fr. Hyc. qui bn ꝓfuit ꝓficiendi du
honore digni fuit digni honore
ꝓmit vite et fuiuc Hyc duplicem
honore bte augustinꝰ gsentꝰ e. qz
hoc modo a viatoribꝰ honoratur
et celo cu sctis etno honoꝛe ꝓfruit ipo
docente. q' viuit et regit Amen

Decuenti In decolla. ois Iohis bapte
cu i bndcombꝰ dulcedinis posuis
ti i capite ei⁹ corona de lapide preciosꝰ
De Qua hodie agit festu sancti iohis
bap. aug rapuit hℓodes sciat arguitꝰ
q' ppt i celo coronatus est Deo ꝺ ba promissa
dignet assumi ꝓnt ad gmeda. sancti
iohannis q' hic gmedat a duobꝰ s. a gre
singlitate et a glorie sublimitate Primu
tangit ubi Decuenti cu i bndcombꝰ dul
cedinis. q' i tuto sanctificatꝰ ꝓficiꝰ nas
cet. gratiam dei ꝓcepit. Tm i posuisti in
capite ei⁹ corona de lapide preciosꝰ De
corona ꝓtat q' no solu aurea cu oibꝰ
sanctis sz eaꝺ aureola triplice Vnam
cu virginibꝰ. aliaꝺ cu doctoribus tꝫ cum
martiribꝰ hz Ultio qz caput bn iohis
cor miserias sustinuit i terris et ꝑpe
hꝰ quadruplice gloria ꝓficit i celis
Primo nasci i tris fuit i carcere tene
bris corpalibꝰ obumbratus. ꝑpe hꝰ est i
celis splendoribus glorie illuminatus. 2o
an decollatione fuit humiliatus ꝑpe hꝰ
i celis est letificatus et exaltatus. 3o
i decollatione fuit lesus et vulneratus
ꝑpe hꝰ in celis est letificatus. 4to pꝰ
decolla. gtumelio se in desto e allatus
ꝑpe hꝰ in celis est honorifice coronatus
Primo dico qꝺ i carcere fuit tenebꝝ
corpalibꝰ obumbratus In carceribꝰ qz solz
esse obscuritas vt i carcerati amplius
affligat. In hꝰ obscuritate manet iohes
dicꝰ ꝓcedat i ꝺ ꝑpe Obumbrasti corꝑ meu
i die belli Dies belli erat qn hℓodes

qm herodes ꝓseqūes iohānē misit ac te
nuit eū et vinxit i carcere ꝓp herodia
dem vxorē fratris sui qr duxerat eam
dicebat em iohes herodi Non licꝫ tibi hr̄e
vxorē fratris tui hc vn. Et qua iohānes
sup hoc arguebat herodem Ideo i carcerem
positus fuit ubi caput eius tenebris cōti
bus obūbratū fuit Vñ de ipo tamt ecclā
Sedꝫ i tenebris lucna luas amicꝫ ōipo
tentis Ideoꝫ dicē ponit illud ps Collocas
me sup deus ꝓmissīe hērd effectiue i obscu
ris sicut mortuos seculi et anxiatus e sup
me spūs meꝫ i me turbatū e cor meū Quia
em sēdm rōnē multū letaretur de tenebris
illis qs xp̄s deū sustinuit. tm sēdm sensualī
tatem de morte turbatus fuit Cū dr hc. 26.
Tristis e aīa mea vsq ad mortē Et qr
caput eius talis obūbratū fuit Ideo mō
caput eius i celis splendore ēne glorie est
illūnatū Vñ xp̄s mō ꝓp dicē illud ps.
Inpinguasti i oleo caput meū Oleū
qd est medū et aliis liquoribus supeminet
intelligit splendor supne glorie hoc oleo
caput iohis ꝓpinguatū est. qr sanctꝫ iohs
splendore est tōtus illūnatꝫ Considera qd
iustꝫ iudex sit deus Iohānes q quōdam
eāt i tenebris adhuc positi nūc est i luce ēne
claritatis Et hērodes qui tūc eāt i luce ps
ritatis. nūc est i tenebris calamitatis.
Attende nūc tu q es i tribulacone posit
et sis paciens vt ēternalit gaudeas Oportꝫ
em nos p multas tribulacones trānire i
regnū dei. Herodes caput iohis ad
decollacone potenter dicē illud Iob xi. Nō
leuabo caput meū saturatꝫ et mistā. qd.

ipse instet afflcō doloris et mistā et
mortis non eleuabo caput meū vt
me defendam vel cū spiritalit̄ conte
dam si ponꝫ caput meū ad penas
humiliabo et mortem paciēt̄ tollerā
bo ut eternā uitā adipiscā ualeā m
celo Et qr caput eius talit̄ fuit humilia
tū Ideo mō caput aīe eius i celis e mira
biliter exaltatū Ecc. xi. Oculus dei res
pexit illū i bono et erexit illū ab hu
militate et exaltauit caput eius et mīti
stī mīti i eo Congruū em fuit vt q se
i mundo humiliauerāt i celo exaltarent
Hanc sniam xp̄s tulit et i nūbilutō
tenet Luc. 18. Omꝫ q se humiliat exal
tabit et q se exaltat humiliabit. Hui
us rei hes i xp̄o et i Isaya et i psal
mo et i Pharizeo i magna et equa
et dauid et gobria in iohāne et herode
Cruua em ioīs baptista se humiliauit
Ideo nūc exaltatꝫ est. et qr herodes se
exaltauit Ideo tūc e i infimo dimissus
Ads Vidi xp̄m sup exaltatū et elevatū
sicut cedros libani et transiui et ecce nō
erat Fuge nūc q vis Christus exaltā
in celo humilia te i terra Christ hic te ex
altauerūt i eternū humiliaberis Ecce
caput eius fuit i decollacone Iesu et
vulneratū hc. vi. Hinc so spiritualiter
precepit herodes auferri caput iohis
baptiste. et decollauit eū i carcere
qr em iohs corripuit herodē pter
herodiadem vxorē fris sui qua tuleat
Herodias de hoc dolens insidiabatur
iohāni vt occideret eū. Et cū herodes

fecisti in natali suo regi apulie et principibus galilee et filia herodiadis saltasti et placuisti herodi dixit puella pete quod vis et dabo tibi Et illa ad instictu matris petit p capite iohannis et sic herodes fecit eu decollari Et qn in decollatione caput dolores sustinuit qdo mo caput aie ei a celis est letificatu Vn xpe qpotcat dice illud ps. Secdm multitudine dolor meor in corde meo consolationes tuas letificauerunt aiam meam. Et qz de caput xpi in celo letificat. ideo xpe deus etnalit laudabit xpe enim de nullo illoru e de quib dicit Ysa. xli. Venient a syon cu laude et letitia sempitna sup capita eor gaudiu et letitia obtinebut et fugiet dolor et gemit. ¶ Considera qm iustis iudex sit deus eos q hic dolores patienter tollerat a celo letificabit illos q hic dnm gaudent in inferno cruciabit Ysaie qz a dite epulone q hic a delicijs vixit. et a lazaro mendico q hic fame et cruciat sustinuit Druces alle nut torquet in mfno. et lazar nut gaudz a celo Huic diti dicit Luc. xvj. fili recordare q recepisti a bona in vita tua et lazar similit mala. nunc at hic consolat tu vero cruciaris Heu qm stulti sut q deu obliuiscunt. voluptate terrenis sequunt. tales diras aplectit qb quib etnalit cruciabuntur Tales a

ifno conquerent. et dicent illud Lxx. Qz. defecit gaudiu corde mei versus in luctu chorea mea. cecidit corona capitis mei ve nobis q peccauim ¶ Quarto caput eius fuit post decollatione retrunchiose a dorso allatum est. aq. ornsit herodes et decollauit iohanne a carcere et allatu est caput eius a dorso retrunchiose ideo caput eius gloriose coronatu est in celo Vnde de eo pt exponi qd Cat. xv. Corona aurea sup mitra eius Vbi mistice hz in sup caput eius expssa signo sanctitatis et gloria honoris In hoc q diat corona spe de celestis glorie xpi emitate In hoc q diat aurea spes de speciosi statem In hoc q diat expssa signo sanctitatis spes de moriturus q ille promeruit In hoc q diat gloria honoris spes dignitatis sublimitate. qua em hoc tale martiriu sustinuit ideo a celo etna vita meruit. Cap. xv. Iusti aut in spetuu viuet et apud dnm est merces eor. Et qz hic ex decollatione caput eius deformatu est ideo a celo renatu est Isa. lx. Induit me dns vestimento salutis et indumento letitie circudedit me quasi sponsu decoratu corona Et qz hic bona opa fecit ideo celestem mercede promeruit Cap. xc. Reddet deus iustis mercedem laboris suos et deducet eos in via mirabili Et qz hic superbiam et elationem sustinuit ideo celeste honore obtinuit Ds nos ad gloria eius a ihs tuo. cui Roget go dnm spem meam hoc sancti quic a hoc mundo suis discedentib pcuit q tribuat nobis

benedicone gre i pnti et i filio eternali coronari
filio et i suo regno eternali coadunari Meritis
Amen ℣ In natiuitate bte marie vginis

Beatum me dicent omnes generationes
que fecit mihi magna q potens e et sanctum
nomen eius Luc i. Dignum est ut a deo patrit
bus sum exigatur cui laudis premium qui dicit
qui audit alia mea dimittet michi ingratitudo ma
gnum primum est Mihi deus meus pauper peccatrix de
ingratitudine dei deu qui te genuit obliquisti et
oblitus es dei creatoris tui deut xxxii Hinc
est q bta virgo recognoscens tanta beneficia
sibi a deo prestita i seruendo gnis dicit. beatam
me dicent oes In quibus verbis duo tanguntur
Primum est beneficium dei virtuosa efficacia Secun
dum est copiosa gratia i fluentia. et est hic
ordo propositi q cum deus plenitudinem repleuerit
gra singli. deo q seque debet merito laudari
per i beatam me dicet omnes generationes
et illud efficaciat dei beneficia bte virgis pensata
per i q fecit michi sp gre infusione. Ideo q
deus fecit bte virgi in tanta magna fecit mag
nificat i utero sanctificando mirabiliter. de
utero educendo utiliter. a pena peccati liberando
viriliter. defendendo singulariter glorificando
eternaliter Primo dico q deus fecit bte virgi
magna i utero sanctificando mirabiliter
qui magnus es tu et faciens mirabilia. tu es
deus solus. secunde q mira tua magna est
spus me et eruisti animam meam ex inferno
inferiori Hec verba quidem dicit bta virgo referens
deo gratias pro eo q eam i utero sanctificauit
magnus es tu et faciens mirabilia tu es deus solus
mirabile et preciosum est. de cuius hominibus
quia i peccato originali nascitur. quia omnes nas
cuntur filii ire Et si aliquis sanctificatur i utero
hoc raro est et mirabile et
quasi collatum est. ut de quo dicitur
Priusquam te formarem i utero noui te et
antequam exires de vtero sanctificaui te.
Istud eadem collatum fuit. Joh. baptiste de quo
dicit Luc i. Erit enim coram illo in spu
et virtute helie. ad hunc
ex utero matris sue Istud eadem collatum
fuit beate marie. quia vt dicit Ber. et alii
sancte doctores fuisse creditum non est fas
credere beatum virginem fuisse negatum hoc dicit
fuit pfecta beata virgo longe ante sanctifi
cationem natiuitatis Ideo dixit magnus es tu et faciens
mirabilia. et secunde quia magna est mi
sericordia tua super me et eruisti animam meam ex
inferno inferiori q. d. magna misericordia
fecisti mecum i utero sanctifi
casti. quia per hoc animam meam ex primo liberasti
quia si beata virgo non sanctificando
in utero mortua fuisset ad primum i quo
statu peccati quia filii baptiste moriuntur descendisset
et nunquam facie dei vidisset quam ab
hoc infirmo deus eripuit qui eam i utero
sanctificat quia si post sanctificationem mortua
fuisset in utero iuste ad infernum descendisset
sed ad limbum patrum. ubi sine pena mortis
mansuros fuisset et passus expectasset animam
cum animabus patrum liberasset et ad celum
perduxisset. Ideo merito gratias deo refe
rens dicit mira tua magna est fiat mihi
Attende o christiane filie mee omnes tibi

q̃uis enī nō sanctificauerit ī utero· sanctificauit te ī ī baptismo· aī bap tismū eras filiꝰ ihēne nr filiꝰ eo celestis patriē· q̃ fuerunt merita tua ꝑ q̃ te deꝰ ī utero ꝑseruauit et ī co lumne aī baptismū ꝓduxit Certe nulla habuisti mēta ſi deꝰ ſedm magna mīaz ſuā ſaluū te fecit Clama gꝰ et dic ꝙia tua magna est sup me et eruisti aiam meā ex ī ferno ifelici hoc ꝰ videlicꝫ q̃ aīaz q̃ ꝑ ꝓꝰ originale ꝑtm deposita erat ad mſm· ꝑ bap tismū mutasti et ad vitā celeſtē patrē reduxisti ꝑ q̃ ipe dns dic. Ge. xxx. Deus sanctificatꝫ fuco m vob congregato vos de vnīſis ītris et effudā sup vos aquā mūdā ⁊ aquā baptismi et mundabimini ab oīb⁹ īquinamētis vris et sic ꝑ ꝑ principale Deo ſecut deꝰ hīc vgī magna ipa de utero educendo utilit· ad hoc em nata est· ut ꝑ sua humilitate ꝯtereret dyabolū· ꝑ ꝑterea de ipa siquidē dicm fuit Gen iii· ipa conteret caput tuū hoc implet est q̃n beata virgo ꝑ humi lem vīſionē dicē Fiat mihi ſedm vbū tuū· ꝙ cernit quotidie humanū gen⁹ redemptore et dyabo lice ꝑtis destructore Luc. xi· Cū fortis armatus ⁊ dyabolꝰ custodit atriū suū· ⁊ mūdū ī pace st oīa q̃ possidet· q̃ tūc⁹ aī ī carnacoꝫ xpi poterat dyabolꝰ raptores quos duxit aufre· Et aut fortiorē ⁊ xp̃s superuenies vict eū vnīſa vnīūsa sponsa eiꝰ ī q̃ habebat fiduciā xp̃o ꝑ suā passionē hēbat enī ꝓm de ifno ro inuente q̃ssioe dixit Joh. xii· Iudiciū ē mūdi pnceps hui⁹ princeps mūdi eiect foras Ad hꝰ vita vgo q̃ata fuit q̃ ad hoc q̃ xp̃m genuit q̃ hoc dignā potestate diabolū contriuisse ꝙa em ꝓfiguata est ꝙ iudich de q̃ dr Iudicū xiii· benedicta tu a dno deo excelso ꝓ oīb⁹ mulieribus ſup terā q̃ te direxit ī vulnera capitis pncipis ī nimicoꝝ nrōꝝ q̃ hodie nomen tuū ita magnificauit vt nō deficiat laus tua de ore hoīm· Laudemꝰ gꝰ hodie beatā vgīnē q̃ hodie nata est vt ꝑ ipam mūdꝰ saluū quā ꝑ euā ꝓdiderat recu perare Vīſ eam ecclā Hodie nata est beata virgo maria ex pgenie dauid ꝑ q̃ salus mūdi credentib⁹ apparuit dñs augꝰ ad beatā vgīnē benedictā tu ī mu lieribus q̃ vita virginū et mulieribus ꝑ pisti mr gr̃as nr̃i ꝑpetrā ītulit mūdo morte mr dñi nr̃i ihū xp̃i salute mūdo attulit Sicut eua ocasēdo obfuit Maria viuificando ꝓfuit ꝑcussit illa· sanauit ista Ab ortu hui⁹ virginis magnū obꝓbriū fuit mulieb⁹· q̃ mulier morte ītulerat mūdo Certe illud ogꝓbriū mō sublatū est ꝑ beatā vgīnē Hec Curre eua ad ma triā· curre mat ad filiā· filia ꝑ matre rideat· ipa ogꝓbriū matris auferat· Ecce si vir creauit ꝑ feminā· ipe nō eligit nisi ꝑ feminā Et ideo natiuitas hui⁹ vgis gaudiū attulit mūdo Vīſ eam ecclā Natiuitas tua dei genitrix vgo gaudium

anūciat vnūsq̄ mūdo ex te em̄ ortꝰ ē sol
iustic̄ xp̄s dñs nr̄ q̄ saluos maledictionem
dedit benedictionē et confundens mortē dona-
nobis vitā sempit̄nā Angli quoq; gau-
dent hac hꝭ festo. legit̄. n. q̄ dū sc̄a sc̄ōr ānc
simul isto die audiuit ap angelis speciale
gaudiū habuerūt i celo. et expedit fuit ap hꝰ
esset ideo q̄ bt̄a vgo hodie nata fuit Nec mi-
rū si angelis tanti fuit vno pctore penit
agente mīt̄omagē cū gaudē debent qn
natū ē illa p q̄ pcta erant delenda et rui-
na angelorū restauranda sic q̄ ꝑ ꝓ.

Quarto sc̄at dñs magna ei vpaꝫ a pctis ser-
uando vilit hꝰ mag̃ fuit collatū puro hoi
q̄ i mūdo posset sic viuē vt̄ manendo i mun
ab oī pcto venali sola bt̄a vgine excepta.
Augꝰ Si ome sī et sc̄e dei cōgr̄ gratiā etur-
et q̄rēt si pfm haberet. qd aliud q̄rerēt
nisi ap iohānes ait Si dixerim q̄ pfm nō
habem̄ nos ipos seducim̄ et veritas i nobis
non est. sz de hac vgine xp̄i honore dei cū
de pctis agit̄. nullā q̄stiō volo hr̄e mēcioz
hꝰ debuit vginā singl̄i pulegio abs dubio
duce vnā q̄ diu pcta mortisq̄ parēt pempto-
rē mundi vite et iustic̄ obtinēt hac
gr̄a fecit deus hāc vgine i hꝰ q̄ ea ab oī pcto
custodiuit immē Vnde xp̄s ad illā magna
sūt opa tua dñe ora i sapiā fecisti repleta
est tra possessione tua. tra q̄ vnā vgo
de q̄ xp̄s veritas de tra orta ē et iustia
de celo prospexit. dpleta ē possessio dei. q̄
gnā q̄ dei cuncta possidet Hac gr̄a bt̄a
vgo dpleta fuit a deo q̄ illi pcto latus
patuit Ipa em̄ i pma sanctificac̄ i utero a deo
repleta fuit gr̄a q̄ decepit nō potuit
penā mortalit̄ et q̄ potuit viuere sine
pcto venale cā i vnūsq̄ q̄ i pctaā
sit et fecit In sca vōc sanctificac̄ qui
xp̄m decepit tanta gratia percepit. q̄ p̄mo
cuncta nūq̄ potuit penā venalit̄ et hꝰ
sancta fuit angelica cognac̄ q̄ sc̄at dei ac
beata virgine xp̄am a pctis vitā per
seuerando et sc̄ꝑ z. pn̄le Quarto
sc̄at ei dei magna xp̄am scandando sin-
gl̄ter Nōne singulare sm̄ fuit q̄ virgo
concepit et virgo pepit et p bt̄a virgo
p mansit In hoc nr̄ p̄as sitiēs visa est nr̄.
hre sequēte Certe illud pulegiū bte
vgini tā singl̄iter Visa-xij. collatū est
nūq̄ alteri collatū fuit i preito nr̄ de
meceps qferet i futuō Cognac̄ q̄ ei sc̄at
dei xp̄am scandando singl̄i Visa-xij.
Cantate dño q̄ magnifice fecit sup
vgine scandando annūciate hꝰ i vniūsa
tra Exulta et lauda hitra. syō q̄
magn̄ ē i medio tui sc̄e yſrael hꝰ
mīrabit̄ speculū et ꝑt bt̄am vginē
Hac aptē exultare et laudare q̄
decepit sem̄ ifit. i. x. et in p̄mansit pu
virgo et munda sī speculū sine mācu
la Luc. j. Exulta. sc̄e mōtis dei saluato
meo āc Ecce hꝰ pulchra p̄mixto vir-
ginitatis et hūlitatē nō mediocrē
placēs deo i ara i q̄ et hūlitas q̄men-
dat virginitatē. et vgitas exornat
hūlitatē. potes sī vgi te saluā sī
hūlitate neq̄ p̄. q̄ sine hūlitate ac-
deo dic̄ ni vgitas mac deo placuisse

sic qz qd. Credito fient dei mag̃ qm magnificando et nalit vij ipa i die glorificac̃ois sue poteat dice id udich xij. biba nūc qz magnificata est aia mea poribus dieb vite mee. biba ut dqt ptū spūs me gaudio supplente et mg̃ defiacte et et nalit refiacte Istū potū ppmat dns de torrente voluptatis sue Pō inebriabit ab ubertate dom tue et torrete voluptatis tue potabis eos h potū x matre sua i celis habui dumq̃ oibus creaturis pota nr i me rito dignū eam erat vt et filius in celo ppmaret mat sue vnū et ne iocunditatis cui mat i tris de vgmali vbere ppinauerat lac Prat mitate vij ipa pi dice illud Cant. Introduxit me rex i cellā vinariā ordinauit i me caritatē dignū eā erat vt ipa de nis oculis iux cruce fluxerat torrētes lacrimaū et turbacionis et q plus oibus doluit de xpi passione recuper i celis torrete voluptatis et exultationis et plus oib gaudet d xpi gloificac vt dē possit dice ad filiū Secdm multitudinē dolorū meorū i corde meo cōsolaciones tue letificā aiaz meā dignū eā erat vt q plus dilexerat et plus gracie habuerat i tris plus diligeret et plus gre haberet i celis h xpc cui gre maria adepta est i tris pceris tm obtinuit i celis gre singlis Sed Si oculus nō vidit nec auris audit nec i cor hois ascendit q̃ ꝑparauit deus diligentib se. q ꝑparat gignēti se et poribus diligenti vm ipa significata est ꝑ hest q mirabilē elevata de q dr hest ij ducta est hest ad cubiculū assueri regis. ppter qz assuerus mirabat būitudo et amabilitā rep plus q ones mulieres. huit qz gruz et maiz coram eo sup ones mulieres et posuit dyadema regni i capite ei ipa em est vgo celestis curie sup ones q in celis sunt Nō quales tratcina. agnes cecilia et alie vgines vnio ones sc ei pedissiq p̃m q erat eam de qualibz virgine singlit recipe vgines adducta est p̃ea q mat xpi tractat vgnitū. vgis maria dig est pedissiq dei regis excellcaa diat. Pū. vltc Multe filie congregauerūt di tu so sc gres es vm Rogemus hanc regnā vt nos i dignos famulos i sua summa recipiat et secū in reg sua etnalit manē mēam Amen

Sermo secundus de eadem

Quis est ista q ꝑgredit quasi aurora consurgens. pulchra vt luna. electa vt sol. terribilis vt castrorū acies ordinata Cant. vi. Verba ista de bta vgine possūt exponi et describi. hic bta virgo quadruplicat. Videlicet qualit in se disposita ꝑ gruz q̃ hūt deo q gruz appta. qualit hoibus exposita. qua dēmoib opposita Pm ibi q est ista q ꝑgredit quasi aurora 2m ibi pulchra vt luna 3m ibi electa vt sol. 4tū ibi vt castrorū acies ordinata Circa pmū nō q bta virgo maria quat aurore ꝑgredienti ꝓpter pria i mutabilitate Aurore

surgenti ꝑ virtutū sublimitate Aurore
rutilāti ꝑ feruoritatis singularitate ¶ Ps°
qui ait aurore ꝓgredienti ꝑ pcti iminutate
vñ h' d' q z ista q ꝓgredit quasi aurora
ꝙsurgens Vere quasi aurora ꝓgrediebatur
q iminus ab oi absentate pcti in
mundū veniēs sua claritate mundū illustr
Istud desidat psalmo in pri Rubifer rubigine
de argento et eg' dr' vas purissimū Ru
brigo ꝑt pctm originale quo aīa i vtero
ifiat: et iq'nat: Hanc rubiginē de' ab
aīa ~~i utero infiat~~: btē virgē absulit qñ
ea i utero sanctificat: et ro i nativte ei' egit
sa fuit tp̄ vas purissimū ꝑpa em vas
purū fuit i q̄ in iminus a pcto originali
nata fuit Vas purū i q̄ isactisica' sua
gram q nūq̄ peccatū potuit morī' accep:
Vas purissimū i q̄ fuit ei collata g' qua
oīe pctm eā venale vitare potuit Et si
d' h' puto q capiosior grā sanctificatois
in ipam descendit q tō salū ei' ortu sanc
tificat: verū eā deinceps ab oi pcto custo
diuit iminē Et vere congruū erat vt q
tot' pulueris abstatu viciue sonte gaze et
i utero portare debuit ꝑpa eā pura ab oi
ab oi sede vicioꝝ exsuteit Hē domum
tuā dne decet sanctitudo Inclin' deaut vt
decrep' illi' hoīe de purissima virgine fier
vt ea pritate niteret virgo q sub deo ne
quid maior intelligi vñ ꝑpe poterat
dicē i' hodie Can 2 Tota pulchra es
amica mea et macula non est in te Nec
fuit i ea macula culpe originat qr ab i'
i utero sanctificata fuit· nec macula culpe
actualis siue mortalis siue venial
qr illā nūq̄ contraxit Iudi ospitor
ei aīa multiplici macula ispiratē
curre ad hanc purissimā virginē q absit
oī macula i mundo vixit Innova eam
vt ei' intercessione a maculis peccati
mundari merearis vñ d' Ver' q fone
ascendebat de tra irrigans vniu' sum
superficiē tre Null' adeo magn' sanc
est d' hoc mūdo quin possit abluere
maculas oīm peccatoꝝ suoꝝ si adhuc
fonte puro corde recurrit ¶ Sed ꝙ
aurore surgenti ꝑ virtutū sublimitate
Iob·iiij· d' de nocte originalis culpe no
videat ortū surgentis aurore ꝑ
nox originalis culpe no attingit ortu
·j· nativitate surgentis aurore ·j· btē virgi
q fuit surgens aurora ꝑ virtutū opa ei
Vere btā virgo qi aurora ꝙsurgens pu
rexit qñ p divine gre claritate de vite
ad virtutē ꝓfecit Luc·j· Exurgens
maria abiit i montana cū festinatione
et ivrauit domū Zacharie et saluta'
elyzabeth n' solū ad salutat: ex exultate
ei q plus e· ap' ea mansit qi mesib'
tribꝰ ministrando et seruicdo ei ex
nimia humilitate Et bn cū festinatione
abiit qi plena spū scō ad opa virtutum
ꝑficienda venit Vñ sponsus alloquēs eam
d' Can·ij· Surge ꝑpera amica mea
columba mea speciosa mea et veni Surge
ad virtutū ꝑficiendā ꝑ devotionē et veni
ad dilecti sponsi ymo sibi tui habitatorē
Surge q̄ amica mea tm sectissim

consiliū meū reuelauī ꝑ gabrielem archāgelū dicētem Ecce genies ē vtero et pariēs filiū et vocabis nomē eius ymen Columba mea · cui pēnas virtutū ad volandū ē celū contuli que ds dabit mihi pēnas vt volūbe et volabo et ē requiescā formosa mea quā ē vtero a pcto originali purgauī dei ceps ab oī pcto īmunē astodiui Dē tpe tua et pulchitudie tua īcede ꝓspe pcede et regnā Audi o pctor q̄ iaces ē pcto īnuoca hanc vīginem q̄ consurgens aurora dr vt eius mīcrsione a pcto mundāi meāris et luce gre illumineris ꝑpā eā sole iustitie q̄ illuiat tocz horiz venīte ē huc mundū de se gt. ysa. lx. Surge illumīare ihrlm qz vt lu. tu Ecce dies ꝑpat aurore rutilantis ꝑ fenestratas sinagogas vnde de ꝑpa pte exponi q dr n xxxz. Ecce lux aurore oriēte sole absq; nubibus rutilat Dē vīgo sicut lux aurore absq; nubib⁹ rutilat. q̄n sine corruptore et sñi pcti obstinate sole iustitie pduxit Vnar Ecce aurora valde rutilans in mundū ꝓgressa es O maria q̄ in splendore solis tante sanctitatis rubare ꝑ christi vt dic saluis die ꝓpinationis a tua claritate dicar dignū fuit hꝫ est aurora ē qua angelo magni cōsilii · s. xpō benedixit iacob · i · gen humano Ecce ꝓfiguratū fuit Cen xxz. Audi o pctor qui es ē tenebris pctorū uolumꝫ si vis illuminari vt maledictoz etnā euade

curre ad hanc rutilantē auroram vt illuminetis et benedictoz etnā q̄scquis Ecce ꝓ ꝑ le Q Ecce dcr brie vīgo qualit horib⁹ expo cui d pulchꝫ vt luna Cuncta q̄d nō q̄ vīgo q̄pat lune ꝓpe in luna fiqe est tepoꝝ distinctiua noctiū illuminatiua fructuū ꝓductiua sic vīgo xps gre a tpe legis distinxit exemplo suo mundū q̄ nocti ꝓpat: illumīat et fructū vite produxit Dmo dico q tps gratie a tpe legis distinxit Qre sicut luna ē tpe ē tpm distinctionis Vere hꝫ luna · vīgo xps gre a tpe legē distinxit q̄n allegauit q̄ finē veteri legi ꝓposuit et nouā legem ē docuit Dat Qñ vbi venit plenitudo tpis misit deus filiū suū natū ex mulie fem sub lege vt nos q̄ sub lege eramus redimeret vt adoptionē filioz reciperemꝰ magnas gratias debz ho deuote huic vīgi q̄ tale ac tātū filiū gnāt ꝑ q̄ ho ē aseruitute legis liberat et ꝑ gram adoptionis ē filiū dei factus Ecce ꝓpat lune q̄ exemplo suo mundū q̄ nocti ꝓpat illuminauit Ie xl. hꝫ dr dns q̄ dat sole ē luce dieī ordīne lune et stellaꝝ ē plate noctis vīgo dicat sol dat ē luce dieī ē qm illuiat homines · luna et stella est data ē plate noctis ē qm exemplo suo illuiat malos Ave vocata ē maria q̄ mētē illuiat q̄ occ exemplo suo illuiat malos vt luce gracie ꝓficiat · homes vt m luce gre quā habet ampliꝰ ꝓficiant Vnar Maria ē stella et ꝓclara stella sup hꝫ mare magnū et spaciosū necessario subleuata meritis illustrīs exemplis Ecce dñe intelligite

ī hȳ sēti ꝑfluuio magꝫ mīt ꝓcellas et tem
pestates q̄ ꝑ tras ambulare ne auertas
oculos a fulgore hȳ sideris si nō vis cruā
ꝓcellis ¶ Tercio qꝑ a lune qz fructū vite
ꝑduxit vñ de ea ꝑ expom q̄d deut
xxi. bndctō roseph de pomis fructuū sol
et lune hȳ z de ꝑpō q̄ fuit fructꝰ btē v
ginis q̄ sole et lune qꝑat. Ci enī
sol et luna ꝑducāt fructꝰ ī ustis ꝛsp hȳ
qz sol est pncipū caloris et luā pncipi
pū humoris q̄ sūt gnacois causa Sic btā
vgo ꝑ caloꝛē caritatis ecȳ sol et ꝑ humoꝛe
gre ecȳ luna fructū etne vite ꝑduxit
ihsū fructū ꝑsensit elyzabz cū ad hūc
ī utero iaceret dñi dixit luc. j. Benedicta
tu ī mulieꝛibus et bndictꝰ fructꝰ ventris
tui Quar bndictus fructus ventris tui
ī quo bndicte sūt ōnes gentes Nobilis
est arbor. s. btā virgo q̄ cū nobile fructū
ꝑduxit ī q̄ totꝰ mūdi salus consistit O
homo si vis hūc fructū capē curre ad hāc
arborem. s. ad btam virginē clamāt et
dicens Eya ergo aduocata vra illos tuos
oculos ad nos cōuerte et thm bnedictum
fructū ventris tui nob ꝓ hȳ exhiū oste
de Hec ꝓz z.m pncipale ¶ Tercio dis
cribit btā virgo qualiū ꝑ gratiaz deo
apposita cū dr electa vt sol Nā ꝛpatiz
deꝰ ꝑ oīb q̄ sūt ī mūdo ī matrē elegit
ihs hȳ est requies mea ī secm sēta hic
habitabo qm elegi eā Nō q̄ btā virgo
fuit electa vt sol ꝑ mētis speciositate
electa vt mirra ꝑ boni exēpli odorem
electa vt vinea ꝑ bonoꝝ opm multipli
catōez ¶ Primo dico q̄ fuit electa vt sol

ꝑ mentis speciositate Erat enī sol
sui speciositate ōnes stellas ꝓcellit sic
btā virgo oēs sctōs siue q̄ sūt ī terris siue
q̄ sūt in celis ꝓcellit ꝑ q̄ ī pnti chemate
diat Electa vt sol Cap. viij. hȳ est spe
ciosior sole. et sup ōnē dispositionē stellaꝝ
huc ꝑpata ducit prior Deus fuisset
explicāe speciositate huiꝰ vgis q̄ ꝑ
sui mūdiaā habitaculū filiꝰ dei fieri
meruit et mō a deo speciosa est ꝑ ōnes
sancti et sancte ī celo/ eꝰ pulchitudinē
admirāt. Vñ ꝛpa figūrata est ꝑ hester
de q̄ hest. ij. Erat enī formosa valde
et mirabili pulchitudine omī oculis gratiosa et amabilis videbat. Iudi
cio q̄ es ꝑ petiꝰ ī q̄nat nūq̄ sanc
hȳ speciose virginis nr sanc dei videb
nisi prius fueris a peccatoꝝ sordibus
emundatꝰ Ideo tō mētis intentione
ipaꝫ ī uoca vt ꝑ te ad filiū suū mī
credat vt a peccatis emūderis et ad ce
leste regnū ī quo sanc dei et btē
vgis videre valeas Quemē meritis

¶ Ecce fuit electa vt mirra ꝑ boni
exēpli odorem Cui ꝙ. Quasi mirra
electa dedi suauitatē odoris Mirra q̄
est gutta aromatica et boni odoris figū
btam virginē q̄ nō solū in se virtutum
aromatibꝰ plena fuit sz etiā alios ex
sius ad virtutes attraxit Ide ipa sicc
tanq̄ mirra electa ꝓcessit. odor huī
litatis quo fugat fetor luxurie Odor
abstinētie quo fugatur fetor gule Odor

pn le

ranitatis q° fugator fetor iudie Odor
deuotonis q° fugat fetor accidie Odor mā
fuctidis q° fugat fetor ire Consideā q̄
nobilis sit hec mixta a q̄ tā mīplex odor
p̄cessit huic odorem seqūris vt bīitudinē
consequaris · loquere audacē ad bām vgi
nē et dic trahe me post te curr̄e odore
vngentorū tuorū ℣ Ecce fuit electa ut
vinea p bonorū opm multiplicatōs ℣ Ego
h · Vinea mea electa ego te plātaui
Vere electa vinea quā rex regū et dns
dimisit xp̄s manu plantauit · q̄ mīri
bīe vgis q̄ nāluī stēlis fuit vīute q̄ spie
di dedit hanc sanctissimā vginē · et plā
tauit hanc vineā q̄ p gram sua tīre hu
manis eā adeo fortē infixit q̄ fructū et
ne salutis de se p̄duxit Nobilis e hec
vinea q̄ bonū nobilissim et efficacissim
p̄duxit · de q° bono dicat Can · i · Ego rus
cyprī dilectus meus m̄ bis xp̄s q̄ppat bot°
cypri q̄ de eo i torcular crucis vinū
nre salutis expssit est · q° tristes lenificat°
timidi ad p̄sequendas molestias auda
ces reddant° Vinū quo sitē mundane
q̄ cupiscentie extinguit° Vinū de quo
dulcedo deuotonis p̄pmat° Heu vis o
ho istud nobile vinū hre ire ad hāc
vineam p deuotonē ipsa em fruitans
dcs duat ad se fid° dr̄ · xl · Transite
ad me omnes q̄ concupiscitis me Et i hac
vinea fruent p̄cor remissione omniū
tristis q̄ solacior egr̄ sanitatē captiuus
captiuus dyabolī libertatē et pz xm
principale ¶ Quarto discribitur

beata virgo q̄liter dem̄onib⁹ fuit oppugnata cū dra
terribilis vt castrorū acies ordinata ℣ Cira
q̄ nondū q̄ bta virgo est terribilis demonib⁹
horib⁹ laudabilis tot tentati amabilis ℣ Ad
dico q̄ e dem̄onib⁹ tribilis Can · vi · Pulch⁹
es amica mea · suauis et decora sic ihr̄l
tribilis vt castrorū acies ordinata ℣ De
bta virgo fuit pulch⁹ p̄fectate q̄sue · suauis
morū dulcedine decora opm p̄fectione sicut
ihr̄m pacifica conuersatione tribulis vt
castrorū acies ordinata demonū expug
natione Erant em timēt hostes acie hostiū
fortem et bn ordinatā cont se venientē
ad p̄liū Hic demones timēt btam virginem
n̄e mīrū q̄ xp̄a p̄fectate contrit demonū
q̄n angelo mūdante rūdit Ecce ancilla
dn̄i fiat mihi sīm v̄bm tuū vn bn signatur
p iudich de q̄ legit̄ iudich · xi · Iudex te
rens i sua virtute q̄ p te ad mchiā redeg
inimicos nros Erant em illa p suo xp̄o
cont hostes pugnat et victoriā obtinuit
Hic ista cont demones pugnat et p fide
lib⁹ pugnat et semp trūphat Vn vnaq
q̄ bellatrix eg̃gia quo p̄term⁹ subsistē
an̄ facie illorū nisi tu adiuues nos ℣ Pulch⁹
est horib⁹ laudabilis Can · vi · Viderunt
ea filie syon et beatam p̄dicauerunt et re
gine et concubine laudauerunt ea · filie syō
q̄ bte are q̄ st in celo et possident hēdi
tatē patris Regine q̄ tote are i mundo
q̄ regunt se ipas Concubine q̄ p̄fectores are
q̄ a xp̄o adulterādo recedūt Viderunt
p mētis cōsideā⁹ hanc vginē et bīssimā

pdicauerat btam siqdē qz sū culpa ī hoc
mūdo vitā duxit · beaore ꝑ plenitudiē
gr̄e qz patrē nō potuit · bīssimā propt
excellentiā glorie q̄ oēs angelos excellit
O si velles attendē q̄ miseicors q̄ ꝑciosa
ipā sit q̄ delectabilis ipā sit · q̄ vtil hoibꝫ
q̄ veneranda angelis q̄ gloiosa ī celis vtiq
eā laudares Vnar O magna o pia o
mitis laudabilis maria nr̄a tu noīal̄ poteis
qui accedas · nr̄ cogitai quid es qui vereas af
fectū Cōsulo tibi o homo qaūz es vt eā sic
laudes ī mūdo q ꝑ hanc vitā ꝓhēnter
laudare merearis ī celo ¶ Terno dico q
ipā tot imitari est amabilis Vñ ipā as
signata est ꝑ hest. Hest ij · Adamauit
eā rex sup ōnes mulieres et posuit dya
dema regni ī capite eiꝰ Rex iste est rex
regū dns dnantiū et dns celi et tre
Iste rex pulchrima hest) bta vgiez
adamat sup ōnes milies et sup ōnes viros
et q plus sup ōnes angelos et hoc signū est
q eā ꝑ oibus q̄ st̄ in mūdo elegit vt mat
saluatoris mi fieret et ī celo sup angelos
exaltauit O hō libent potes hanc vgiez
honorare quia deꝰ ī tm diligit q deꝰ ipi
ꝑces ī oīb exaudit Et d ꝑfiguatu ē Ez
ij · In salamōe q̄ dixit ad matrē sua q̄ete
eū mat mi · neq eū fas ē vt auertam
faciē tuā a me a te O r̄ gia clemētissia
audi nos nā te filiꝰ nr̄ negat honorat ora
ꝓ nobis tuū dilectū filiū vt nos ꝑ hoc
exiliū ꝑducat ad dei palatiū vt ibi effi
ciam̄ consortes et ꝓtiapes celestiū gau
diox ꝑsemta sclox sclē Amen

Mihi absit In exaltacōe ste ē.
gloriari nisi in cruce dn̄i nr̄i
ihu xpi ꝑ que mihi mūdꝰ crucifixus
est et ego mūdo Gal vi. Verba ista
pnt esse deuote ad̄e passiōi xpi nugꝰ
cogitanꝫ et amoē eiꝰ mūdi dulcias
gtepndē · ꝓm hō ī vbis ꝓmissis duo
scribūt ¶ Primo deuotoms dnantieū
· s · crux x̄ gmedat · Quibi absit gloiari
nisi ī cruce dn̄i nr̄i ihu xpi · 2o deuotoms
affectū insinuat ibi ꝑ q̄ mihi mūdꝰ crucifixꝰ
est · ī · ꝑ ciuꝰ amoē mūdū gtepno sibi
ille cōtepnit · q̄ crucifixꝰ est ¶ Nō si per
crucē salual volui q̄r debem̄ facere
circa crucē q̄ x̄s fecit ¶ Primo sciāde de
bem̄ exemplo xpi crucē portare tribula
cōes pacēt̄ sustinendo · 2o crucifigi
iuste vindicto · 3o de cruce nō descendē
ī bono ꝑseuerando · 4to mori ī cruce ꝓtu
ī nobis ostendendo ¶ Primo debem̄ ex
xpi crucē portare tribulacōes pacēt̄ susti
nendo · xpc em vadens ad passionē
portauit crucē Io · 19 · Cū suscepissent ihm
et eduxerunt et baiulans sibi crē exi
uit ī eū q̄ dicit calvarie locꝫ ubi cruci
fixerunt eū Ponderā verba Considera
xpi opprobria · Cū suscepissent ipi ihm ipi
tū ad mortē ordinatū · et eduxerunt
· s · de ciuitate tū malefactorē et ab obvie
despectū et ipe baiulans crucē ad ordi
narū sui augmentū exiuit ī calvarie lo
cū ad sustinendū mortis tormentum
O ī auditū spectaculū nūq̄ audiui
dici nūq̄ vidi nūq̄ ī scripturis legi

quod fuit aliqs ad hoc appellet: vt portaret
patibulū in quo suspendendus esset sicut
xps opulsus fuit ad crucē portandum
Sane iudei crucē prēdū ꝓposuerunt p
augmentū ei⁹ obprīm ꝙ xps portauit ī sōz
exemplī ꝙ ꝓfigiatū est iudicū
vbi legit q̄ malech expugnatur⁹ turrī
sychem arboris ramū ꝓpositū humeo
ferens dixit ad socios q̄d me videtis
facē facite sīgit ceteri ramos de arboib⁹
pendentes sequebant ducē et hoc expugta
est turris sychem Abymalech intpretatur
pat⁹ meus ego et sīgit xpm Sychem
intpretat labor et sīgit mundū in quo
est grauius labor xps ego ꝙ passioē
sua volens expugnare turrim syche
r superbiā hui⁹ mūdi ramū arboris ferēs
ī humeo .i. crucē d⁹ suis vt ipm se
quētes id faciat hic ait. Si quis vult
venire post me abnegz semet ipm
et tollat crucē suā et sequat me.
Vis o ho mundū et superbiā vincere
mūdi. abnega te ipm .i. p humilitate te
vilem reputa et tolle crucē tuā et seq̄r
ipm .i. adulsa oīa exemplo xpi pacīt
porta Non murmuret seruꝰ ī tribulacōib⁹
ī quib⁹ dns patiens fuit Portas ergo
suā dns. seruꝰ requesset. q. d. Non
requesset seruꝰ ubi laborauit dns
Ecq̄ tollat crucē tuā si dubitat ille
suā q̄ gustauit acetū fel et ide si vis
esse secutor oportz tormēta terrena
pati seq̄. Ho em tunc ad astra deli

tias debes q̄ crucē tuā .i. aduersa patienter
portare sic⁹ xps fecit Cū em crucē ī xpūs humeris
portaret et ꝓlixus iudeoz ipm deridendo ī la
maret et p̄m bonar lutū et ī mundicā sīgt
ipm precipient xpc tacēt agnꝰ mansuetissimꝰ
obmutescebat Nūq̄ ꝓtulit vbm ī pace ysa
.liij. Sic⁹ ons ad occasionē ducēt et quasi
agnꝰ coram tondente obmutescz et no aperi
uit os suū In hoc signū sacerdos coram
altare ꝓfunde inclinas vocē suppmit q̄ pro
funda inclinatio sīgt inclinatiōz q̄ xps sub ce
cit vpam potuz ꝓfunde inclinabat. Nec
mirū q̄ magnū patibulū inclinato dorso
portauit et eiꝰ corpꝰ tunc valde lassatu
et debilitatū fuerat vnde q̄ predicti dic
pedes discipulorū lauerat. de eiꝰ corpe de no
te ꝓ sudore sanguis fluxerat q̄ ꝓ tota
nocte vigilauerat multas alapas susce
perat de cuius capilla spinea corona sagit
extraxerat cuius dorsū flagellis ꝓcussū
erat et ideo ꝓ debilitate vix procedē potuit
Cogita de hoc q̄m venerat ad ciuitatē vt ve
teris sacerdotem se ꝓfunde inclinate et
voce suppmete Cogita dū vt sis patiens
ī aduersis Hebr. xij. Volute amittē confidenciā vestrā
q̄ magnā hz remuneracionē Patiā em vob
nīa est vt voluntate dei faciētes reportetis
repmissionē Ideo debem⁹ exemplo xpi
crucifigi iuste mucrone xpc em crucifixus fuit
Luce xxiij. ꝙdā venerūt ad locū q̄ vocat calua
rie vbi crucifixerūt eū Iudei oppriano
ideo xpc ꝓmisit se cōtinuē crucifigi vt et
tu eiꝰ exemplo spualiter cruci cōfigaris
iuste mucrone Gal. ij. Christo confixus

fili crucifixi. vnuo ita no ego viuit ī me vere
xpc. ¶ Nō q̄ vult spūalit crucifigi
oport hec q̄tuor virtutes q̄ signat p̄ q̄or
ligna q̄ fuerut in cruce xpi Ita iferiora
ps ī truncꝰ sup quē cruc fuit posita fuit
de cedro ¶ De illa q̄ fuit ad dorsū fuit
de cypresso ¶ De illa ī qua fuit suppt ty
tulꝰ fuit de oliua ¶ De illa q̄ fuit ī trāsuo
fuit de palma Vñ ¶ Des cedrꝰ. medū cypꝛ
oliua supmū. palma trāsuersū fuit in
dm cruce lignū ¶ Ideo q̄ figi vult cruci dēz
habē altā cedrū deuotionis q̄ ad deū pal
ma victorie q̄ ad [illegible] dyabolū Oliua pa
cifice reuersationis q̄ ad proximū Cypꝛ
sum ep̄a ois tunc quo ad seipm ¶ Primo diu
q̄ debz habē altū cedrū deuotionis q̄ ad deū
Cedrꝰ em p̄ma ratiaū est altissima arborū
et sign deuotionis p̄ qua aīa ad triplā ois
celestiū elevat. Vñ deuota aīa vñ dicit
Cā. 3e. ¶ Ri cedrꝰ exaltata fu ā lybano
sup̄p p̄ oblatōes et deuotiones Vnde homo
hec deuotione reduc ad memoria xpi
passione Vnde q̄libz fuit a cruce suffixꝰ
altra elevatꝰ Ideo em exaltatꝰ fuit in
cruce vt tu exalteris ī deuotione et in
eterna mansione Io. xvij ¶ Si exaltatꝰ fuero
a terra oīa trahā ad meipm Consideꝛa
quātū te dil q̄rit quātū exaltat p̄ te pas
sue fuerit et materia magne deuotionis
tuem re ppteis ¶ Cedꝰ debz hec palma
victorie quo ad dyabolū ¶ Palma em
quoda dabat victori ī manꝰ in sign
victorie ¶ Istud sign fuit quando ihc. ybi
legit q̄ indei dentib hostib ī trucerut
arce cū laude et ramis palmaꝝ ī
me et cantic ¶ Rā contra ī manꝰ
magnꝰ q̄ erat ¶ arce que fuit val
de firma mūnicio accepit etiā q̄
xpi gratꝰ valde firmata ab hac ho
petrando cruc. ¶ Penitēdo munit cor
deuoto dyabolo cū laude dei et ramis
palmaꝝ ¶ Virtutib q̄ sc̄ sign victorie
cruc sic ho petrando a dyabolo munit
Sic petendo munit dyabolū Audi
o ho dyabolꝰ te assidue impugnat si vi
cere cor saluaberis. si victꝰ fueris
dapnaberis ¶ Pugna q̄ strenue vi
victoriā obtineas et p̄ que coronam
accipias Non em pugnat p̄ vita
xpi obtinēda si p̄ vita aie Accip
hēditate celestē si celesti ho pregno
tūsitorio si eterno Si trinitas vnus
uocat xpm vt te adiuuet q̄ ideo ī
cruce ppendit et manꝰ ad lign palme
extendit vt vniuersū dyabolū pugnādo
Le xix Audiui ro tumultus multorū
demonū dicentiū ¶ Sequim eū et ītor
ī cerebrū ipi ¶ Ppte demonū dicendū
¶ Sequim em si quo deprehat et pugnabo
adhesus eo et obsequar vltione Ero
dne mecū est tanq̄ bellator fortis
dicta q̄ pferuit me tradent et ifirmi
eruit ¶ Crux debz habē oliua pa
cifice qui sacrōs q̄ ad proximū Oliua
em est signū pacis Non romani
mūdi p̄ pace misericordie vñ

cū fronḍibꝫ oliuaꝝ ℣ Debꝫ q⁹ deuota
aīa hꝛe oleū pacifice q̄sacrōm ꝑ quā
deo placeat et ꝓmiū edificꝫ ℣ Zeca⁹.
trit quaī oleua ꝑ gloriā eiꝰ q̄ magꝭ
est gloria pacifice q̄sacr⁹ cū ꝓmo
q̄ phanc homo deo placꝫ et filiꝰ dei
efficit⁹. ℣ Iv. Beati pacifici q̄m filii dei
vocabunt⁹. bñ dt et odor eiꝰ vt libam
q̄ flet bonꝰ odor delectat deū. sic
pacifica conuersa⁹ delectat et edificat
ꝓximū ℣ Dns o ihc pace hꝛe cū progrio
respice ꝙm in cruce pendente q̄ in
hoc mūdo cū hoīb⁹ grīsatꝰ pacifice fuit
℟ Cū hꝛe q̄ odcrit pace cuā q̄cūq;
et ne pace vicpet se a iudeis capi ꝓ
misit et in nullo se defendit multa
opbria et penas sustinuit ℣ Pcs. eiꝰ
nū maledict⁹. nō maledicebat. cū pa
tcb⁹. nō ḡminabat⁹ tradebat aī iudica
ti se t iuste ℟ Certo debꝫ habē oppssū
hunc opa⁹ q̄ ad septm ℣ Oppressus cū
est t putrescibilis et semp manz i pa
fruitate et est suauissimi odoris vt
dt yhi dor⁹ et sigt bona opa⁹ ꝑ quā
aīa a putredine vicioꝝ cōseruat⁹
et odore virtutū vedolet ℣ Deo deuote
dt Exi. 30. ℟ Ci⁹ oppssus q̄ altaria sū
i monte sion q̄ t eminencia virtutū
exaltat⁹ quaī oppssus q̄ tōme oribus
floret ℣ Dns o ihc tōme oribꝫ florere
respice ꝙm in cruce pendente q̄ multis
bonis oribus floruit deo dict⁹ est
ihc nazarenꝰ q̄ mult⁹ floruit ℣ Ps. 2.
principale ℟ Terra ꝙ ꝓpi nō deꝛ

de cruce descendē t bono ꝑseuerādo ꝓpt
eū de cruce descendē noluit q̄nus iudei
clamarēt ℣ Ps. 21. Ker ifit est descendat
nūc de cruce et credim⁹ ei in hꝰ dedit no
bis ꝙm ꝑseuerandi in bono vsq; i finē ℣ Heb
xij. Aspice t auctorē fidei et ḡsummatorē
ihm q̄ ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucē
confusione cōtempta ℟ Recogita cū q̄ tale sustinuit
a peccatoribꝫ aduersus semetipm ḡdictione
vt no fatigem aīe vre deficientes ℣ Ore
habē ꝑseuerandi t bono ℣ Innova ꝓpm q̄
t crucē ꝑsenauit vt det tibi ꝑseuerāda
t bono ℟ Respice q̄ aīa vna t hoc mūdo
duperat quid ꝑ te sustinuit. et sustinuas
alicui ꝑ ipm⁹ amore ℣ Audi q̄ euenerit fratꝭ
alexandꝛo t thuringia. cū esset vestitꝰ ap⁹ exm
fratres minores q̄sitꝰ temptatꝰ fuit ꝓmo
ad⁹ redire ad sclm ℟ Cū tēptaret illam
exposuerit cuidā fri et ꝓpter eā ire ordiē
tpe quadragesimali. frat⁹ ille rnd⁹ Noli o frat⁹
statum tuū peiorare isto tpe quo vpiam
ones status sui emendare q̄fuerunt ℣ Sed
dixit hoc negociū pl⁹ festū paste ℟ Ope
rabat em vt t eo cessaret tēptaō illo tpe
Ir ille requeuit ad⁹ pascha deo t valē
tente tēptaōe decreuit omo redire ad scām
et cū vellet recedē petit⁹ frat⁹ suasit ei
vt pl⁹ nrot ad emaz et miaz dei deuote
ruogaret ℣ Cui acquiescens q̄silio ꝓstituit
se t orōe cū eodem fre et cū q̄busdā
fratribus corā altari ꝓne deo in orōe ob
dormiens vidit t septies scalā t tra stan
tem cui⁹ summitas celos tangebat ℟ Et ecce
q̄dā senex venes portabat crucē t hanc
et nitebat cū cruce scalā illā ascendere

cui frat' allexand' i vnsioc appatacs mtebatur
scu cruce sublcuac vt sacdos stala ascendet
ip senex ille cuo vultu asprues et mcrepas
ait quid agis o mss hanc cruce ip amoc
xpi mtus ams portaui et ai ce celos aster
da vt tu mo vis adiuuac me vt portem
hanc cruce ai no possis tcrpm uuac vt
p amoc xpi portes cappa et corda hys
dictis frat' allexand' cuguiauit et ois tep
tacio abcessit et ai lacrimis deo gracias
agens pi ordine frm mnoz vsq ad
morte pmansit Quarto ep xpi debe
i cruce mori pcta m nob ocadendo xps m
cruce mortuus est plus i hmilitat semet
ipm fce obediens vsq ad morte mortem
aut cruas hi hoc dicat mortuus i cruce
ubi p mortem sua ai aut i ded nob exm
vt i cruce debem mori et amore cruafixi
ora pcta m nob ocade Ro. vi. Vetus homo
nr cruafixus est vt destruat corp pcti vt
ultra no seruiam pcto Vetere honez ap
pellat statu pcti p qd hoc veteri ade assi
mulat. hinc debem cu adiutorio cruci
fixi i nobis ocade sic nr vnus recu usqat
hns o homo statu pcti i te ocade inuoca
xpm q p te mortuus est i cruce vt p mei
tu moztis sue te mori faciat sme pcto
et viue ci deo, cui e honor et gloria p
infinita scloz scla Amen. De sancto
matheo aplo et euangelista
Non veni vocare iustos sz pctores
Matth. ix. In verbis istis duo tan
guntur. Primo superba ypocritarum q seme
tos reputant ibi nesciebat ibi Non veni
vocare iustos sed pctores. illos q se iusti
reputant p vana gloria Ideo
humilitas penitencie q se pctores cognos
cit ex verisimili p i pharisco et in
publicano Luc. xviii. Ro qd deus btm ma
theu ex sotio hodie agit vocat ad
gcm Primo vocat eu a statu culpe ad
pme pritatis. 2o a statu auaritie ad
volutarie paupitate. 3o a statu vanis
ad pdicandu euangelium ad veritatem
4to a statu laboris ad capiendam
eternam mercedis iocunditate Primo
vocat eu a statu culpe ad pme pritatis
Intcap natp vocat a deo pcto i q natus
fuit dns et publicanus dicit Ab hoc
statu vocatus est ad pmaz ysa xl. Do
minabut dns deus ep atuis i die illa ad
fletu et ad planctu et ad calicium et
ad cingulu sacci Tria tangit hic q
debent esse i vera pnia s. dolor mentis
tricone. Verecundia i confessione humili
tas i satisfone/ Primo tangit ibi cu audiat
ad fletu et ad planctu q st signa do
loris 2m tangit ibi cu audiat ad calicium
ung. i. ad verecundiam qz calicium ungeba
hoi verecundia. 3m tangit ibi et cingu
sacci. i. humilitate satisfonis Deinde
h qui audiuit vocem dni venit ad
pmaz sc bte mathei audiuit de
quo legit. qd statim cu vix esset a dno
surgens seqtus est eu Secundo ostenditur vtus
vt pcta relinqueret Seqtus est vt pcta
emendaret dns ipe poterat dicere illud.
Job. xl. Interrogabis me et ego tibi dicam
p obediam Talit no sequat ada q au

patrasset et ad primaz vocem abstondit
se Heu z. vocauit dns ada et dixit ei ada
vbi es. q. d. Audiui te p gressum et vocem tu
ad me reuertaris p primaz Ez heu
adam huic voci no obediuit. si dixit
voce tua dne audiui i paradiso et timui
eo q nudus eram et abstondi me O adam
q stulte fecisti i natalib⁹ tuis vulneratus
et brutib⁹ spoliatus et mutatus et abscon
disti te ab eo. q te ad hoc uocauit vt te sa
naret et te brutib⁹ reduceret Isbid adhuc
mitti fecit quos dns p pdicatores
vocat ad primaz vt prius deflcat et co
streamt. Et vpi abstondit se et noluit
prius confiteri Ez ite ei modo se occultantem
ho i nudum sibi reuelabit. hr. x. Nichil
aptius q nos reuelet. et occultum quod
fiat. Ideo des iussit pactores i die iu
dicij dicens fm i pslm Vocui. s. p pdi
catores et renuistis et extendi manum
meam. s. p alia largiendo vt vos ad amo
rem mei prouocarem et no fuit q aspi
ceret. Despexistis oem consilium meum
vos sup⁹ p confessores incuse pacones. q.
fabula oes qe vobis immisi neglexistis.
Et sequit ego i meritu vre rideb⁹ Vo
cem tuam agere si exemplo mathei et
publicani. dno ad primaz vocanti obe
dias. vt apud ipm remissionem peccatorum
inuenias Q Sicco vocat eum a statu
auaricie ad voluntariam paupertatem pus
nando q vocem a dno sequebat auaricia
q theloneum lucrum ibidem habebat Et in
ei⁹dem hodierno dicit. Ab hac auari

cia vocem est ad voluntariam pauptatem ihm
d⁹ ysa. xl. Et p ce vocem dm ad bm matheum
Elegit te i camino paupertatis Audi
me iacob et israel que ego voco hm dicit
i camino paupertatis. q si i camino conflcti
aurum mundat. Nec p voluntariam paupta
te aiam mundat p auaritiam dampnatur
hr. v. bn pauper spiritu erit. Ideo q vocando
dns bm matheum a statu auaritie ad pau
pertate appellauit ei iacob et israel Vere
eum fuit iacob q interpretat⁹ supplantator.
q supplantat⁹ dyabolum q tempestiue auaritiam
ei ille suggerebat Dyabol⁹ eum mittendo fugit
auaritiam. vt amore mundi posset illaqueare
animam. apl⁹ q temptans xpm et oia regna
mundi ostendens dixit ei Mathei c. hec
omnia tibi dabo si prostratus adoraueris me
Fuit enim israel. i. vir videns deum q amore
dei oia terrena relinquit Vnde d⁹ hr. v. Cui vo
cem a dno dicente Sequere me Relictis
omnibus surgens secutus est eum. O auaritie q
diuites possides bona Accipe exemplum a
sco matheo cui cum semel dicat⁹ a dno vt
sequer⁹ eum p emendationem vite. statim relictis
omnia et secutus e eum Et tibi forte remittet
dns i a dno p pdicatores et confessores
vt iustum bona relinquas. et iustam re
stitues et no vice sicut Consideta o auare
q non vis hic iustum bona relinquere
iniquitatis et hoc mortis tue relinquet
alienis diuinas suas et sepulchri eorum
dominum illorum eternum Iesum Cui inuenit non
primum omnia nec postea descendet cum eo gloria do
mus eius Et secutus est et introibit vsque in pro
fundum patrum suorum. i. ad preces suos q st in infer-

volutarie quam veter tempus et c
tebit te omnia cum iustum q iust
relinquere

et vsq; ꝛcnul non videbit hume Homo cū m
honoꝛe esset nō intellexit ꝛcc Istud bene
ꝯsideꝛatur bō mathe. ideo vt xpō placꝛe
possit oīa ꝓ ei⁹ amoꝛe relīq; Dixit
petr⁹ ꝛ ꝓsona oīm aplox ad xpm Ecce
nos reliq(mi)mus oīa et secuti sumus te q̄d g⁹
erit nobis Petr⁹ ꝓfitator fuit ꝛcc Ar
ille dixit Amen dico uobis q̄ vos q̄ secuti
estis me ī regnā ꝯ cū sederit filius homīs
ī sede maiestatis sue sedebitis et ipi sedebit
xii. iudicātes xii ībus israel Ecce quā⁹
honorabunt⁹ voluntarie paupes q̄ li oīa
reliquerūt ꝓ xpo Inde Amen Felix paupt⁹
ꝙ sequentū te dne ihu. felix plane que
tū securos ūno gloriosoꝛ statu ī illo treme
do xpi iudicio ꝯtuetur. ī illa tanta districtione iu
diciorū O q̄ magna securitate dea pauptas
confert hoi. ī iudicio dat ꝓfectō iudicandi.
ī hoc mundo dat gratiā viuendi sine timoꝛe.
Legit⁹ q̄ quidā paup monachus habuit vnā
matutā et vnā medietatē coopeiebat alteꝛā
medietatē sibi substernebat et erat valde
gelu Pat⁹ vero monasteꝛii de nocte surgens au
diuit eū dicentē Gratias tibi ago dne q̄ sur
mo diuites ī custodia. q̄ vel ī mō sedent.
ā pedes hnt ī ligno ꝯstrictos Ego veo valde
impatiens fui extendens pedes meos et quo
volo ambulo Hāc securitatē dites nō hnt
qꝛ semp timet amittē peaiā et nūq̄
ꝑ securi Job. xl. Homo ī tribulatiōe semper
ī auribus eius et cū pax sit semp ille mi
dias suspicat. Istud ad hūc veꝝ ē quia
semp timent Beati omnes q̄ timet finiem
ꝙ mina q̄ timet latrones et nūq̄ ꝑfecte
securi dormiunt Certo vocat eū a statu
vanitatis ad ꝓdicandū euāgelicā veri
tatem ꝓpter eum q̄ a dno vocabat vanita
tem huius mundi sequebat⁹ tū ꝑ visionē n
hiando ab hoc statu vocauit eū dns
vt fide ꝓdicaret ꝓ dne poterat ei dici
Isa. xl. Ego dns vocaui te in iustitia ī t ꝙ
q̄ te iustificaui et apphendi manū tuam
et seruaui te et dedi te ī fedus ꝑpli ī lucē
gentiū vt aperires oculos cecoꝝ et educe
de ꝯfiꝛmatos vinctos In hac auctoꝛitate tan
te gloꝛie victos In hac auctoꝛitate tan
tus q̄ fuerit ī deo matheus que dne
de publicano fecit aptm q̄ dnt ee ī q̄libꝫ
ꝓdicatoꝛ ꝯ ꝑfectio est sanctitas vite ꝓpter
tangit ī Ego dne volui te ī iustitia h⁹
fuit ī deo mathias q̄ dne de publicano
fecit aptm de pctoꝛe iustū Ita auaro
diuite pauperē voluntarie Hinc dne dix
it ei et retexis aplis Luc. xi. Iam vos mūdi
estis ꝓpter sermonē quē locutus sū vobis.
Eccdm ī pcta ī ad iustitiā ad tollendū
h⁹ tangit⁹ ibi Apphendi manū tuam
et seruaui te Apli enim mittebantur
vt ꝓdicarent fidē ipsis ꝯtra illoꝝ et tyrānie
a quibꝫ passim erat multa iō pcta
fuit eis retia hinc Ecce ego mitto vos
sicut oues ī medio luporū ideo dicit eis
Luc. xi. In pcta vtū ꝯtra Data ē sapia
ad docendū recte h⁹ tangit⁹ ibi Dedi te
ī fedus ꝑpli ī lucē gentiū hinc vltio Eū
tes ī mundū docete omnes gentes bap
tizātes eos In nocte pdit ꝯtra Docentes
eos seruare oīa q̄cūq; mandaui vobis ꝓ
q̄ dns dixit apīs Luc. xi. Ego dabo vo
os et sapiā. cui nō poterūt resistere et
contradicere omnes adūsarii vīi Ecce me
no recta ad docendum valui. hoc tangit

vt aperies oculos eorum et convertas de tenebris
mortis Ioh. xij. Dum est aptus. Ego elegi
vos et posui vos vt eatis et fructum afferatis
et fructus vester maneat. Petr. ap
bis matheo. i. et hic predicans mittos ad fidem gentium
ipe habuit veram intencionem i. predicandi
Ex hoc ostenditur impediendo predicatores
Nonem predicat vt aperiat
predicatores oculos hominum ad defendendum
pria si vt aperiat bursas ad largiendum munera
No predicat pp salutem
die si pp questum auaricie opulenta me-
dacia excogitant vt denarios extorqueat
de talibus dicit Ysa. xxxij. Attendite a
falsis prophetis etc. Quarto venit cum
a statu labois ad mercedem eterne remu-
nerationis. In mitis mdcij laboribus bte
matheo venit melior nuncius ne mundus
qui mittas eius predicationi cruciat in fri-
et fame et nuditate et maxima paup-
tate sub hoc statu venit cum dicit ad eterna
mercedis remunerationem Vos pr celestis ad
filium de ipso et de aliis tribus exponit
dicit Matheo. Vocca operarios et redde
illis mercedem bte matheo tempus fuit opa-
rii qui vocati sunt. i. eterna predicando
fidelis exercitatur fide scilicet docendo et pro
fide morte sustinendo Unde legitur de
ipso qui cum fide recta vere predicasset
deo missus ad ipsum spectatorem qui ipsum
per missarum solempnia stare et martyr
extensis orantem gladio percussit et
martyr dei effectus est et coronam regni
adeptus est. Illam coronam de qua dicit

Apocalipsi. Esto fidelis usque ad mortem et dabo
tibi coronam vite. Ecce o homo ex. abito
matheo. vt deo fidelis servias et tribulationes
patienter pacienter sustineas vt coronam regni
eterni percipias. Deus cum sagittis nuncupatus
no fidas per ipsum ne fide predicandi per mendacia
dissuadendo ne paupertate extrema subeas
ociari linguendo sicut fecerunt bte matheo Si
ista facere no potueris. tribulationes que nobis ad
venerint pacienter sustine. fide vera duo
labrilis tene. Justa bona velenq. et
poteris coronam celestis regni optinere Amen.
Ideo vir qui sufficere temperatione quin
cum probatus fuerit accipiet coronam vite
qua deus det diligentibus se Hanc coronam
nobis i celis conferat qui sine fine vivit
et regnat Amen De sco michaele sermo

Angeli eorum semper vident faciem
patris mei qui in celis est Ihs. ne
per verbis istis duplex vis angelorum distin-
guit. Primo vis amicitia qua ministrat
nobis ex caritate Secundo vis gloriosa qua
fruitur divina claritate per tanguntur ibi. An-
geli eorum. Deo dicuntur angeli vivi qui nobis
ministrant Primum ibi videt faciem primo Circa
primum quod vivacius sancti angeli videntur faciem divini Alio
quin si in patria existentes no plus videre
faciem dei cum pena ministrarent nobis.
Unde ait ministrat cum magno gaudio qui
salutem nostram procurat et visione dei non
privat Nota quod angeli nobis sunt valde
necessarii et hic specialiter quia quidam primo
quia nos sumus debiles ipsi fortes deo
nos custodiunt ne a dyabolo vincamur
Secundo quia nos sumus simplices ipsi sapientes
deo nos docent ne decipiamur Tertio quia

nos sum⁹ mali ipi hom ꝺeo p nobis oranꝫ vt
exaudiam⁹. ℣. Ter. qz nos tribulan ipi leo leri.
ꝺeo a tribulac nos eripiat vt cofidem⁹. ℣. qua
nos sum⁹ a deo elongati ipi vic appinqui
ꝺeo nos ad celu ducat vt deo ei naturi
ꝑfruam⁹. ℣. Primo dico q nos sum⁹ debi
les ipi fortes ꝺeo nos custodiat ne a dyabo
vincam⁹. Audi qi debilis e ho fis p ꝑm
in ꝑsona gnis humani dr. Treg. Infirta
est virtus mea dedit me dns i manꝰ
de q̃ no ꝓtco surgã. In ꝑm ho cat fortis
q dyabo sine ꝛ difficultate ꝛ: si
voluiss potuiss resistẽ. ℣. ꝑm no adeo
debilitat⁹ est q cu magna difficultate
vinc ꝛ fuste ꝑ ꝺeo mdiũ magno adiutorio
ꝑ quod deꝰ deputat⁹ hoi fortes angelos
vt ipm custodiat. ℣. Mdiante dno occ an
geli eius ꝓpc virtutẽ. Audi q de fortitu
dine angelorũ sit scriptũ ysa. xl. Cu
assurã vallassent thetin egressue angle
dns percussit de assurijs c. 185. milia.
Voli o homo time si spiritus es ad resiste
du dyabo fortes hos angelos adiutores
illos honora illos laꝺe nota vt te
adiuuet vt te custodiat. sicut preptũ
est eis. ℣. De angelis suis deꝰ mãdabit de te
vt custodiat te i omnib⁹ vijs tuis. Con
fidẽa tue caritate dei ctor te q celestes
angelos deputat ad hoc vt te custodiat
et p te corr dyabolꝰ pugnet dño. ℣.
Factꝰ est plus magnꝰ i celo. i cena ofr
michael et angli eius prelabuẽ cu dracone
et draco pugnab. et angli eius et no value
runt neq; inuenta est loꝛ eoꝝ amplius i celo
Glosa. Nõ valuerunt vemoñe auxilia
angloꝝ q no poterant etiaz deiecte

i ꝑm. Cogita o ho q̃ te deus diligit
qui angelos suos i adiutoriũ tuũ destinat
et q̃nus vñ simplicit⁹ et sit deputatus
vt te custodiat. oes in gressibꝰ te ad
iuuat sine deu ꝓ te orando. sine de
mones a te fugando et ideo honora
angelos et noli desperare. Si enim nimis
demones q̃ te ꝛpugnat ꝓpiores sũt an
geli q̃ te adiuuet. Si ꝑsiguãtꝰ est
et ꝛ. Vbi legit⁹ q̃ ꝛ rex ꝑsie cu
magno exercitu ciuitatẽ dothayim obsi
dere. heliseꝰ videns hoc et dixit tribus
Heu dne quid faciem⁹. At ille vidit.
Noli timere. Plures enim nobiscũ sũt q̃
cũ illis. Et ecce mons plen⁹ equoꝝ
et curruũ ignear⁹ i circuitu heliseꝰ
Rex ꝑsie figit dyabolus q̃ est rex superbie
omnes filios superbie. Ego via mendacii
sublimitas. Rex iste superbie cũ exercitu
suo demoniũ ciuitatẽ dothayim. i mundi
q̃ in quo est defectus miseroꝝ tenoreꝫ. q̃
dothayim interpret⁹ sufficiens defectus.
Heliseꝰ q̃ interpret⁹ salutare dei figit
ꝓphetã. cuius minister est q̃libz ꝓphãus
qui non debet timere exercitũ demoniũ quia
mons. i. ecclia ꝑsens plen⁹ est equis
et curribus ignear⁹. i. angelor⁹ adiuuã
tiũ choroꝝ et ꝛ. angeli equos. q.
fortes et ignitos. et ignitis
curribus q̃ velociores moueñ⁹ adiuuãt
choros. ℣. Ideo dico q nos sum⁹ mi
sipientes ipi sapientes. et ideo nos doceat
ne decipiamur. Audi quid ꝓphãt
de insipiẽs hoc. Ho enim cui i honore
esse no intellexit ꝓparat⁹ iumentis
insipientibꝰ et similis factus est illis. Bene

quat homo iumentis tpiscib⁹. qz
t strtoz iumentoz delectabilia grat
pscnib⁹ t herret. De futuris no cogi
tat. dr bonu et malu no diuidicat
et ideo de facili poss decapi. Sidr
sapies angelos q eu docerent sibi non
desmasse de quoz supra diat. Ter
pmor. omn creata e sapia. q angel
ica nia dr glo. q no portitate tpis
si dignitate precedit ecia creatura in
angelis magna e sapia. deo docent
nos ne adyal⁹ decapiam. Vis tib de
spualis mudi. s de occulta pugna
dyal⁹ et de apta pcau anx multa
scripta sunt t apoc ne t hijs horis de
capiant. Dictu e mihi me. ihc. misi
angelu testificari vobis hec i ecclia adh⁹
filiu ne decapiat. co t ideo demo⁹ ver
sat orbi h⁹ vt decapiat horas. Ter
Sequam eu si quo decapiat et
spualeam adiutus eu. Vir vos coz
astucias euade honora angelos vt
doceat te qualit possis eis resistere
deo seruire pcta vitare et i bono pse
uerare. Tercio dico q sumi malis
spi tom deo p nobis orare vt cpau
diam. De malicia homi dr Ro q
deo peccauerut et egent gra dei
deo cui pena originale t vtio gr huit
et heu nisi pcta mortalia p modu
supaddit pp q i digni fiut vt cpau
diant. Tercio mi. Nos itaque egrimi
et ad miaculoa puocam⁹ deo i cpa
bilis es. Ecce vero angeli tom qua
uidp peccauerut. ysa. v. dixit
thobias ad uxore de filio. credo angle
tom dei tomnit ei et bis disponet ora
q avia upm geruit. et qz upi tom sc deo
p nob orat. Tarchia. Dixit angle dm
exaudi vsiz no mscbere ihetim et vbiu
iuda quib⁹ iratus es. Audi o homo
si times q deu no cpaudiat pces tuas
puocet angelos vt p te orent et cpau
dieris. Ad hoc cui angeli solent oratib⁹
assistere vt ordines deo offerant. Vn angelus dixit thobie. thob. xii. Cu orabas
cu lacrimis et sepelicbas mortuos ego ob
tuli orois tua deo. Tuc angelus oroem
mram deo offert qui deuotione mram videt
et nobis cu deu orat vt nos cpaudiat.
ostiu cui debes angelos honorare t bris
vt p te orent t reliq. Quarto dico
q sumi tribulati upi leti sunt deo upi nos co
solant. et nos a tribulac eripiut. Multas
tribulac sustinet homo i hoc mudo deo
dr pphia. Tribulacones coedis mee mitta
plicati sunt de nati mei meis eruce me. Cui
go ho mittas tribulac patis. ne omino de
soler. ideo mscordis deus angelos sibi
mittit q eu consolent. Vn thobias trist
et mesti dixit ad angelu. Gaudiu qle
mi gaudiu q i tenebris sedeo et lume
celi no video. Ait angle ad eu forti animo
esto in proximo est vt a deo curer. Thob
v. Istud pfiguatiue est. Act. xii. Vbi eu
petri esset i carcere posiri et vincul⁹ co
strictus. Ecce angelus dni astitit lux leti
ilumiat et lume resulsit i habitaculo cu
reris q upm a vinculis et a custodia liber
Carcer iste mudi fuit. Duc cathene
quib⁹ petri vinctus fuit figur duplices

miserias quib⁹ horces ī hac mūdo ībulant·
ſ· ītrauces ī ang̃ q̃ ſt timor tristicia sollici
tudo et hi⁹mōi ces ab hijs ībulacōibus erpi
honora angelos et erpient te hi⁹ sēplene
ſ· ad hortando ad pacās p quā mīserias
hi⁹ mūdi suauit tollerus et ī morte plene
ſ· ab oi miseria hīberando ua vt nūq̃ ā
pluis fustineas hō erit q̃ ī extīms ſm
guh ad te uenet et ad celestē gloriā te
ꝓducent tuc deō potes dicē ai bñ peto
huc ſco vere q̃ mīsit dñs angelū suū
et libeā me de manu hēodis ·ȝ· dyab· et
de oi exſpectacōe ·ȝ· ībulacōne uidez ·)·
maloꝝ hom̃ q̃ exſpectabāt de die ī diem
vt me tribulent ai Rndit dico q̃ nos sum⁹
a deo elōgati ꝑ deo ꝓpinq̃· ideo nos ad
celū duait vt deo ꝓfruam̃ De elonga
cōne mā dr ꝓpha Ecce elongaui fugiens
et mānsi ī solitudie In solitudine mānsit
q̃ ad miserias hi⁹ mūdi et erit⁹ sum⁹ et sic
deiectus ē a celo· elōgat⁹ a deo et pēgin⁹
fact⁹ est ī hoc mūdo Angelꝰ deꝰ st tora
deo Thob· xij· Dixit angls ego sū raphā
el angel⁹ vn⁹ ex septē q̃ astam⁹ ante dñm
Ō septē angelos accipio dnes āgelos q̃
septenaiꝰ nūc figit vnūsquisq̃ ꝑ hꝰ q̃ oē
temp⁹ ꝑ septē dies de erat Ysti gl̄ angli
astāt deo tāq̃ ꝓpinq̃ et ideo ꝓnt nos qui
elongam sum⁹ ab eo ad celū ꝓduce vn⁹
officiū angloꝝ est alas ad celū ꝓducere
Ezech hēt Luc· 18· fac̃ ē vt morētur men
dicus et portaret⁹ ab angelis ī sinū habe
Cogita si pōtes quātā letiā habebit aiā
q̃n egrediet⁹ de corpe et a sanctis angls
assūt· et cū vnis et cantibus ad celū ꝓduc
at· Ei deo fidelīꝰ seruieris et angl̄os
ei⁹ hōraueris ipi ad te ī extīmis vement
et ad celū ꝓducet Consulo tibi vt hono
res angelos et ꝑ hunc bñm michaelem
q̃ deus constituit ꝓnāpē sup ones ānas
sustinendas Quant cāmt etiā iudex
ꝑtor qui deo nō seruis n⁹ angl̄os hono
ras q̃ veniet tibi ī extremis q̃n tom
angeli te deserent mali te sustinent
et ī mīsnū ꝓducēt Consulo tibi vt hono
res angl̄os Vñ beda scripsit ī gestis an
glorū de quodā iuuene ꝙ solebat q̃ ai in
firmaret⁹ uen ad eū rex et monuit vt
cōfiteret⁹ Ille rndit q̃ hoc nō faceret ne socios
exultarent ei ꝑ ai ī surgēt ab infirmitate
tūc vellz ꝙfitēā ꝓfirmitate vō dialecten
te uidato eū rex visitat⁹ Cui ait ille Frus
ſine vtilitate mō visitas me q̃ duo
iuuenes ītrabāt ra ad me quoꝝ vn⁹
pōbat pulchꝝ libꝝ ī quo erat bona que
fec ꝑ pauca Postea vero mīsit exitiales
malorū spūs quoꝝ maior paulit libꝝ
horrēde visiois enormis magnitudie
ꝑ oculos ī pōbilis ī quo erat descripta
oīa scelera mea q̃ fec uel ignoui tetrꝝ
tuterꝝ dixerūt q̃ ad illos albos iuuenes
Quid vos hic stat⁹ Iste nr est Turbue
runt illi verū est duare illū ī tumeliā dapna
tionis Duo q̃ ꝓsseruit me vn⁹ ī caput
alꝰ ī pedes· et cū ad se ꝓcuerūt mōiar
et pōtꝰ ad mīsnia ꝓtrahent et sic fin⁹
est Ab hac mīserabili exitu nos custo
diat q̃ sine fine viuit et regit Sc̄ sco

Quando et socijs eius sanctissimo

Quando lucrūt de ītirmitate
ei⁹ fortes facti st ī bella Heb· xi· Ista
verba pnt sum̃ ad gmēdacōez sanctoꝝ
mauricii et sociorū ei⁹ quoꝝ hodie
festū agim⁹ q̃ fortes fuerūt ī bello fidei

et cōmedat. ⁊ a duc. bisticio q̄ eas colla
tiam ⁊ p̄ gram dei ꝑ. ⁊ libeā. a malo
ꝑ. ⁊ ḡfirmato ⁊ bono ꝑ. tangit ibi cūd.
qualuerit de ꝑfimatis ⁊ de culpa ōgi
nali q̄ aliq̄ reddit ifirmā. Eodem ibi
fortes facti sūt ⁊ bello. Tō q̄ ꝑpa bellāc
volentib⁹ ḡer. ⁊ nīa ꝑ. est prudēcia
vt bellāc stiant. ⁊. fortitu. vt bellāc
valeant. ⁊. ⁊ vt armatura habeant
q̄ se contra ictus et iacula muniant
⁊. audacia ne a bello fugiāt. Ista
ḡ. sicut spualiter in istis sanctis.
Primo fuit ⁊ eis prudencia fidei q̄ ad
bellandū ꝺformabant. ⁊. fortitudo ex
spe dīni adiutorii q̄ cōfortabant. ⁊.
armatura virtutū q̄ q̄ tēp⁹ munieb⁹.
⁊. audacia exaltate q̄ p fide movebā.
Primo dico q̄ fuit ⁊ eis prudēcia fidei
q̄ ad pugnandū ꝺformabant. ⁊. p̄cēn.
fuit eis multū nīa vt fide ꝑficerēt
et ab aduersarijs nō deciperent. Vñ ap⁹
ꝑ. ap̄lor. ad fideles mittet dixit eis
ꝑsona oīb⁹ ꝑpiāmis ⁊. Ecce ego
mitto vos sicut oues ⁊ me. lup⁹ estote
ḡ. prudentes sic. serpentes et simplic⁹
sic. columbe. ⁊ deus fuerit ⁊ istis sanctis
simplic⁹ voluerūt fidei obsuadere. et
prudēcia spēlia ⁊ fidei defensioē. ⁊.
dencia spēnt ⁊ vt to. corp⁹ exponat
p̄ xp̄o. sic isti corpa sua ⁊ bello si
dei exposuerūt ne amitterēt xp̄m. ⁊
ꝑ. ⁊ prudencia habuerūt ⁊ bello
sc. ⁊ hoc nīa. Pru. xij. Cū dispone. ⁊.
p̄dencia belli. ⁊. ⁊ salue ubi nīa
consilia. ⁊ q̄ p̄dent isti sc. ⁊ bello ꝺ.
se habuerūt quoꝝ consilia ⁊ hoc ḡer
dene. vt q̄ q̄ pati deberent nūquid
a fide recederent

vñ legit de eis. Cū maxian⁹ cesar mīsset
ad eos mlites q̄ rogarent eos ad sacrificandū
ritib⁹ cesal. ꝺcidēt. mlites sum⁹ ꝺpator tui
serui aut vt libē ꝑficem. xp̄i. ⁊ debem⁹ m
licia illi nocendā a te. laboris stipendium
ab illo stip sum⁹ experdiū vite oīa p̄ ipo tor
mentu sustinere pati sum⁹ ab eq̄ fide nūq̄
discedem⁹. Considera p̄denā istorū q̄ man
dati ⁊rem regis cōtempserūt vt mandatum
celestis regis ꝺplerent penas ab hoīe. n. re
gandas non timuerūt vt fidē xp̄i seruarēt
heu q̄. mlites nri tpis ab hijs deuant
q̄ plus timet ⁊renes dnos q̄ celestē deum
q̄b⁹ si ⁊rem dm̄ ꝑmittat aliq̄ sde ⁊ q̄ deū
vt pauper spoliare ⁊ras deuastare eccias
trendē statī obediūt et vt ⁊rem dnīs
possint placē. nō timet deū offendē. Audi
q̄ de talibus xp̄s ⁊ die nouissimo Deut⁹
xxxij. Vbi sūt dii eorū in quib⁹ habebat fidu
cia surgant et opitulent. vobis et in nīta
te vos ꝑtegant. Videte q̄ ego sū solus et
nō est alius deus ꝑter me. Omnes q̄ ad
perditū dīm tui pauper spolias. villas in
cendis et dras dnō meus iussit quid fa
cies ⁊ die nouissimo ⁊ illo districto iudic⁹
vbi te p̄ dnm tuū nō poterūs excusare
n⁹ dn⁹ tuus poterit p te qui dē apoc. vj. Re
ges terre et ꝑncipes et tribuni et diues et
fortes et oēs seruus et lib⁹ abscōderūt in speluncis
et petris montiū et dicūt montib⁹ et petris
cadite sup nos et abscondite a facie sedētis
sup thronū et ab ira agni. qm̄ venit dies
magn⁹ ire ipsorū et quis poterit stare adu
spectū eius Intende ista et q̄m dn⁹ tuus ꝑcepit
tibi q̄ ē q̄ deū. dic obedire deo magis opor
tz quā hoībus et dic cū istis sanctis. tibi
deo meo nīa deo nocēdā. Noli timere
eū nūq̄ hoc q̄ auferet ꝑ. ⁊ bam. Comendet

pt corp⁹ no aiam luc. xij. Dico vobis amicis
meis no timeam ab hijs qui occidut corpus
et p⁹ non hñt amplius q̄ faciat oñda aut vob
q̄ timeatis timete eū q̄ p⁹q̄ occidit habz
potē mittē i gehenā // Sēdm dico q̄ fiut i
eis fortitudo ex spe dñi adiutoñ. Iacha x.
erūt q̄ fortes et conculcantes lutū q. lutulenta
gaudia i medio viaru i plio et bellabunt
q. dñs est cū eis Confidēa q̄ fortes isti sci
fuerūt i plio et bello fidei multos et fortes
habuerūt aduſarios demones pugnantes
contra eos i consilio et hoies cont eos pugn⁹
i apto et ipi p dei adiutoriū veroſtq; vicerūt
heb xi. Sēm p fidē vicerūt regna opati sūt
iustiā adepti sūt pmissiones obstruxerūt
ora leonū exstinxerūt impetū ignis effugerūt
aciem gladij conualuerūt de infirmitate
fortes facti sūt in bello potes fuerūt in
castris exercitus aduſariorū conuertere
Sēm exeūtes ad bellū q̄ hostes et videris equi
tatus et curruſ et maiorē q̄ tu hēs aduſariū
exercitū mīm⁹ nō timebis eos q. dñs deus tuus
tecū est. apprōquāte at plio strabit sacerdos
ad aciem et sic loquet ad plium. Audi hodie
cont inimicos vros pugnā cōmittit. nō pe
timescat cor vrm nolite timere nec formidetis
eos q. dñs deus vr ipe vr est et p vobis
cont aduſarios vros dimicabit vt eruat vos
apostolo Sūd hñ mpletū est in istis marti
tribus q̄ de diuotis ptib⁹ egressi fuerūt ad
decij et maximiani tpatores quos
cū illi appellarent vt dñe sacrificarent et
pfanos reflecterent. isti nullatenus assensi
erunt. p magē elyserūt morte q̄ violare
fidem hñ legit de ipis Cū pceptū esset
a cesare vt detrim⁹ ex hijs decollaretur
vnus festinabat ad aliū et ad mortē pue
nire crabant q̄ nō euasuit fortitudo mor
tis. Hñ audierūt isti voce sacerdotis di.
mirabilium ppe q. vt legit. ad hoc eos ex
hortatus fuit vt ad gladios ferret q̄ vt
fidem xpi q̄ amperum violarent Sēm
heu quidā i bello fidei adeo fuit debiles
q. stare diu impugnā a dyabolo succubuit et
violant to⁹ q. i baptismo promiserūt. s.
renūnare dyabolo et pompis ei⁹ et fidem
inviolabilit obseruare et ecce contrium
fuit fides violat et dyabolo adherent.
heu. Abierūt absq; fortitudine dñi
sacre subsequēte Abierūt i q̄ absq; fortā
tudine. q. diuū auxiliū nō quesierūt
ad sacre subsequēdū. q. dyabolo i q̄ ei⁹ fiat
gestiōibz consenserūt et voluntate mā
pleuerūt Audi o xpiane q̄ deus es i
mundo i prauloso bello. ex vna pte m
pugnat te caro. et ex alia pte mundus
et ex alia pte demones. si timeas fumile
ducca grām dei et triphabis Sepe ex
de q. legit matth. iij. Cū iudei viderent
exercitū aduſariorū fortē et magnū et
timerent dixit iudas Noli timere
exercitū victoria belli nō de celo est fortitudo
ipi veniūt ad vos i multitudine superbie
et superbia vt dispdant nos. nos aute
pugnabim⁹ p animabus nrīs et legib⁹ nris
et ipe dñs conteret eos ante faciē nram
et hijs dictis pugnauerūt et fugauerūt
hostes. Eodem mō si i temptationibus
ad deū te conuertes omnes hostes tue ani
fugabis // Terra deus q̄ fuit i ea arma
tura virtutū q̄ cont temptationes mu
niebant. Vñ de ipis pt exponi illud
tuum. z. cū letitia salutis omnes hō fortes. lx.
ambiūt ex fortissimis virtutibus omnes tenēt
gladios et ad bella doctissimi sunt
lx. fortes accipe istos sanctos martires
q̄ dicūt lx. nō q̄ ad nūz ex plures
fuerūt nec quā ad significatū hoc
cum nūo sexies x q̄ significatur

isti sancti dñe p̄repta ip̄leuerūt et sep̄
opa mie ¶ isti ambierūt. ⁊ i virtutibus
murmecū leonis salomonis. ⁊ etiam
i q̄ verꝰ salomō xp̄c quesierūt omēs te-
nentes gladios q̄bꝫ se defenderūt dñe
ceptradnes et ro fuerūt ad bella doctis-
simi. ¶ gladij isti sc̄i spūales duisē sine
sac̄ sc̄ripture q̄ quas homo defendit se
cōt dyabꝫ. ¶ nō q̄ isti sancti bñ armati
fuerūt q̄ habuerūt sanctū fidei rectē
cōtendo galeā spei celestis appetendo. loricā
iustiae uiste viuendo. ¶ gladiū sapiēcie
doctrinā xp̄i sequendo. lanceā longanimitatis
sine i bono p̄seuerando. ¶ legit̄ q̄ vnꝰ
ex eos erupuꝫ nōie figi fer. dr̄t ad cetera
p̄cauet manꝫ nr̄e bī arma carnalia
et armet̄ virtutibꝫ. ¶ heu q̄ hmōi hmōi sa-
cult milites iuri tpis q̄ spualia arma
reiecūt et carnalia assumūt. ¶ pugnāt
q̄ horice et nesciūt pugnare q̄ demones
bellū corpale armati aggrediūt nec i corpe
lesanc̄. sed ad bellū spuale vadūt termes
et nudi ubi i aīa occident̄. ¶ oli o hō
rata facē arma aīaꝫ tuā virtutibꝫ ne
i bello tpis occ̄ aīa occidat̄. ¶ ita dog apl̄s
ephes. ¶ accipite armaturā dei vt pos-
sitis resistē i die malo. ⁊ i die tpationis
et i omnib⁹ p̄fci stare. ¶ state q̄ sunctis
lūbꝰ vr̄os et induite loricā iustitie in
ōnib⁹ sumētes scutū fidei i quo possitis
oīa tela nequissimi ignea extinguē et as-
sumite galeā salutis et gladiū spūs scti
q̄d ē vbm dei. has armaturas accipe et
pugna viriliter q̄ magna merces tibi de-
bet̄. ¶ apoc 3 ¶ qui vicerit dabo ei sedē meā
i throno meo sic et ego vici et sedeo i throno
patris mei cū eo. ¶ quarto dico q̄ fuit
i eis audacia q̄ ex caritate p̄ fide morieb̄at.
¶ unde nāq̄ sc̄i fortes sed nō audaces. ¶ isti
ch̄m p̄ fide ar sancti et fortes fuerūt ch̄m
fidem seruauerūt et audaces i ch̄m p̄ fide se
morti tradiderūt et obtulerūt nā legit̄
de xp̄is q̄ mutuo se exhortabāt̄ vt pro
fide morte sustinerent. ¶ vn̄ i p̄sona p̄dicti
illud q̄ dixit iudas. ⁊ machi 3 q̄m melius
est nobis moi i bello q̄m videre mala gētis
nr̄e et sanctoꝝ. ¶ unq̄ fuit eis melius q̄ corpa
p̄ fide morerent. q̄ q̄ malū infidelitatis
sequerēt. hoc nō q̄ mīti erant illi stulti
q̄ dño blasphemādo insurgūt q̄ istos sanctos
ex q̄ tor fuerūt et tā fortes et audaces
q̄ se nō defenderūt. ¶ certe ideo se nō de-
fenderūt q̄ melius erat eis moi p̄ fide q̄
vitā amissa fide. ¶ et ro q̄ xp̄c decuit ex̄m
martirib⁹ vt nō se defenderet sz tormenta
mortis pacienter sustinerent. ¶ unde legit̄ Io
8. cū venissent iudei ad ihm vt eū q̄phe-
derent et detrahentes ipi q̄ q̄ruerūt
ihm nazarenū vr eis dicit ego sū abierūt
retrorsū et ceciderūt. ¶ hō sanctus de bis et ph̄a
q̄phederūt eū et ligauerūt et crucifixerūt
in hō oīs q̄ ipius posset defendē. et vno vbo
oīs p̄sentē q̄m sit se capi et occidi das
ex̄m martiribꝫ ne se i tuitu defenderent
sz p̄ fide patienter penas sustinerent. ¶ petr
cū petr⁹ eductō gladio amputasset malco
auriculā dixit ihc petro. ¶ converte gladiū
i locū suū an putas q̄ nō possū rogare
patrē meū et exhibebit mihi plus q̄ xij legiones
angelorū. matth. 26. ¶ hō tñ nō fecit sed
voluntarie mortē sustinuit. ¶ quō mō fecerūt
isti sancti. s. sex milia septingenti. 66. nō se
defenderūt sz pacienter p̄ xpō mortē sustinue-
runt. ¶ respice homo istos sanctos p̄ xpm

et esto paciens Qui enim xpō et sanctis mīs
pacē fuerūt i magnis tormētis i effusione
sanguinis esto et tu paciens si aliud tibi or
tetur aduersatur Heb xij Rogauate eū qui
tale sustinuit a peccatorib⁹ aduersū semetipm
ne defatigemini animis vestris deficientes
nudū enim vsq; ad sanguinē restitistis aduersū
peccm repugnantes Rogem⁹ deū vt vestrū
martirū meritis i bello fidei nobis det
prudentiā fortitudinē armaturā et audaciā
q̄ vtra pugnem⁹ q̄ ab eo i celis coronem⁹
q̄ nobis concedat q̄ sine fine viuit et regnat

Liber De sco Hieronimo ꝓfbo.

Sacerdotis custodiunt sciaz et legem
requirūt ex ore eius q̄ angelus dn̄i exhibet
Malachie ij. Hec verba cognitē patet sup
ad quorundā detractiones bti ihēronimi q̄ magna
scia claruit et legē dei de hebraico i latinū
trāstulit et plēs libros edidit et legē dei
sancte vtiq; angelicā vitā duxit Ecclesiā hy⁹
quorundā. Hic breuit⁹ a duob⁹ ꝓbis a sacerdotalis
officii ꝓfectione Custodiant labia sacerdotis custo-
diunt sciaz ore Ecclesia a singulis meritis sublimi
matione · cui subiungit⁹ q̄ angelus dn̄i exhibuit est
hō q̄ i sacerdotib⁹ debent et q̄ fecerūt i bto
ihēronimo viz sciē ꝓficientiaz vt legē dei intel
ligant · Doctrine veritas ꝑ quā alios erudiat
Vite sanctitas vt alios exēplo pbeant Operis
assiduitas vt ꝑ alios ædificant Quo ꝓmo
q̄ debent esse i sacerdotib⁹ scie ꝓficientias
tas vt legem dei intelligant Deo dīs
precipit aaron sacerdoti leui x. Vinū et oē
q̄ inebriare pōt non bibe tu et filii tui dn̄i
mecum introeritis i tabernaculū testimōnii vt habeas
sciam discernendi inter sanctū et ꝓphanum ·
Hec scia sacerdotib⁹ plūme necessaria est vt legem
dei intelligant et inter virtutes et vitia
discrete sciat Hanc sciaz bto ihēronimo ha
buit et lege dei i q̄ meditabat die
ac nocte plene intellexit Ideo potuit
dicere illud Iustū deduxit dn̄s ꝑ vias
rectas · vt ēm ad fidem ꝑ q̄m i via recte
ambulauit · et ōn̄s illi regnū dei q̄m
ad spem q̄ celeste regnū appetūt · et
dedit sanctam sanctorū q̄m ad q̄ frōne
q̄ deū intellexit · honestauit illū in
laboribus q̄m ad caritate q̄ deo placuer-
seruiuit · et expleuit labores illius q̄m
ad ꝓsecutionē q̄ vna sine vita tenuit
De hoc sco dr ꝓbr ꝓcō q̄ bi totā in clau-
stro habitabat i bethleem egipto ge-
mino et studio vnisse etiā scripturas Debet
sacerdotibus q̄ officiū sacerdotale habet
et sciā carent · legem dei nō intelligūt
et alios expedire nequūt · Tales designat
sc̄ sacerdotes · qr deo nō placent nec saluti
animarū prauat · Ozee x Dicit dn̄s quia
tu sciam repulisti repellā et ego te nec
sacerdotio fungaris mihi Quoniā q̄ dr dn̄s
nec sacerdotio fungat mihi qr tales fugit
sacerdos sibi ipsis nō deo q̄m bn̄ vnit
ventre deplet corpus vestitu peccatis
congregant et heu animas sibi commissas
negligūt qr eis viā ad celū nō osten-
dūt nec innocū quo ꝑ alios ostendere
viā q̄ ipsi ignorant de talibus dicit do
minus Ysa xl. Dimitte illos cecos sc̄ ducere
cecorū Ceci aut si cecū ducatū ꝑbeat
ambo i foueā cadūt Ideo dico q̄ t
sacerdotibus debz esse doctrine veritas ꝑ quā
erudiat alios Multi sc̄ sacerdotes q̄ hāt
sciam ꝑ quā docē ꝑnt et heu nolūt alios
docē nō attendūt q̄d⁹ eos ꝙ petra Vos
estis genus electū regale sacerdotium

gens sua ꝑple admonemus vt viuites dei
amulatis ffp mudo ei⁹ q̃ vos de tene
bris vocat⁹ i admiraⁿ lumẽ suu ffd⁹
suens ste ꝯ sacdos dei doctine aliox
ingit⁹ mfuebat vñ legit⁹ de eo Cũ
uertet⁹ de solutudie i q̃ p̃ e anos i
ter⁹ uie reiunãdo orando crebe
mortcat⁹ dmeaut ad bethlee apidum
vt ibi manẽt vbi dcepit libros sacre
ſiptuꝝ velege vbi plures dligiosorum
quib⁹ vite ei⁹ fama ꝓpalo est ꝓtimus
cõfixerut bonũ ep̃ mitiꝝ quo ad⁹ fub
tugio bonũ obfeuaẽ disa⁹ Consideã
ep̃ diligens fuit i docendo q̃ et pñtes et
absentes vnos et seras docebat vñ de
ipo pt dicit illud mat. ij. lex veritatis
fuit in ore ei⁹ et iqtas nõ est inuenta
i labiis xpi⁹ i pace et eqtate ambulauit
et multos auertit ab iqtate Scp nã sol
licite mercedebat salutẽ aliox qr sciebat
magnã sumpsi fore mercedem doctoꝝ
i celo Dan. xij. Qui doctꝰ fuerit fulgebit
q̃si ſple f⁹ et qui ad iustiaã erudiut
plãmos q̃si stelle i ꝑpetuas eternitates
Et eciã dico q̃ i sacerdotib⁹ debz esse vite
sanctitas vt exemplũ aliis ꝓbeant
Iosue. z. dixit Iosue sacdotib⁹ tollite
archã federis dñi et ꝑce⁹ ꝑplm q̃ussa
ꝯplẽtes tulerũt et ambulauerũt an
eos Quid dixit Iosue sacdotib⁹ cũ debe
rent trãsire iordanẽ Iosue i ꝑpat saluat
q̃ alio nõie dict⁹ i ihs ꝑ⁹ xpm ffte ꝑcep⁹
sacerdotibus vt i trãsitu iordanis q̃ h⁹
mudi tollant archã federis sue ꝑplatio⁹
i ſdez vita assumat i deo plaz et ꝑplz
ꝓdeant ꝑ tonũ ex⁹ Quid sciat bis ꝯ
vñ de eo pt exponi Ca⁹. xlv. Dedit illi
sacdociũ et bñficauit illũ i gloria et cãde⁹
eũ zona iustiie. bñ d⁹ cau⁹ eũ zona iustie
q̃s sacdos debet esse iust⁹ ex oi⁹ pte Iust⁹ ep̃⁹ ad
deũ vt ei fidelit seruiat. Iust⁹ ep̃⁹ ad se vt
se a pcis custodiat. Iust⁹ ep̃⁹ ad ꝓximũ vt
ei bonũ ex⁹ ꝓbeat Sacerdos em debz sub
ditos bono ex⁹ ꝓcede ꝯ q̃pat pastori Io. x.
Cũ ꝑpas oues emiserit em eos vad⁹ et oues
illũ sequũt⁹ Ideo xps aplis dixit ꝙ⁹ l. Lu
ceat lux vra coꝝ hoibus vt vi. opa v bõ
et glificet ꝑrem q̃ in celis est De illis sa
cerdotib⁹ q̃ subditos malo exemplo corrũpũt
Cont hos d⁹ sap vi. Cui mĩstri essetis regi
illi⁹ non recte iudicastis neq⁹ custodistis legẽ
iustiie ꝛ voluntate dei ambulastis horrende
et cito apparebit vobis qm iudiu⁹ durissim⁹
tñis q̃ ꝓsunt fiat Ultimo dico q̃ i sacdotib⁹
debet esse oroms assiduitas Ad sacdotes
spectat oraẽ nõ solũ ꝓ se ꝛ et ꝓ ꝑplo q̃ matt
xi. Ordines sanctos sacdotes dñi cõsumẽt⁹
sacrificii Quarto est sacdotib⁹ debis legis et
de sacdotio carnali. Quinto magis sacdotes no
ue legis debent oraẽ cui assist⁹ sacrificii ꝛ
corp⁹ xpi Christus em assidue dñt oraẽ
ꝓ se et ꝓ ꝑplo ꝓpue Quod dñt facẽ i missa
qñ offrit corp⁹ et sanguẽ xpi sup altare
Quando misse multas gnaliz ores i q̃b⁹ orat⁹
et ꝓ defunctis et ꝓ viuis ꝓ pntib⁹ et absentib⁹
Vnde sic quã⁹ valeat apud deũ ofp tonũ
sacdotis Cap. 18. De aaron sacerdote ꝑtans
Ihc fili ei⁹ revela depcatiõ ꝓpria ꝓferens seru
tutes sue statũ oroni resistit nec legit⁹ xl.
Cũ iudei murmurarent q̃ moyse et aaron
iratꝰ deus misit ignẽ i ꝑplm q̃ deuastabat
ꝑplm tũc ad ꝑceptũ moysi aaron ꝙrubit
holocaustũ et stans in⁹ mortuos et viuos
depcat⁹ est ꝓ ꝑplo et plaga cessauit Quinto
crebro Iste sic sacdos i oromb⁹ fuit ꝙpe
tuus cui dicit cotidie lacrime cotidie gemitꝰ

et si qñ repugnãte carne spñs uiuues oppressus nudo humo vix ossa hærencia colligebant nõ mirũ si tã assidue i ordine exstitut q̃ diuini iudicij seueritate experti fuit sic ꝑ se scribit ut cũ tim amore ad libros phoces legendos ardet i media xl. grauj febre correptꝰ est ut rui i spũ raptꝰ est ad tribunal iudicis ubi erat tm lume q̃ cadẽ i terrã nõ audebat suos si vesperã Et cũ mꝛ increparet de condicione xpianꝰ se esse negauit Cui iudex meus es tu romanus es nõ xpianꝰ ubi est thesaurꝰ tuꝰ i est et cor tuum At ille obmutuit Et qñ iudex xpm cedi diutissime iussit Tunc clamauit et dixit miserere mei Tunc qui astabant deprecabant ut uenã tribuꝛ adolescenti ꝑ quã deinceps uiuere cepit ac dicit. Dñe si unq̃ habuero codices seculares si legẽte negligẽdo in hoc iterꝰ deliquero uerberis. Tunc lacrime subito se totũ ruere ꝑfusum et exhibeꝰ q̃ ante tribunal susceperat scrupulos exhibuit. Ingressꝰ lamentatus tanto tunc studio libros diuinos eruit legit ꝑ to libros gentiliũ unq̃ legerat. ℣

De sancto luca

Ecce sup montes sermo pedes euãgelizantis et annũciantis pacem Istud i. Verba ista ꝓnt sumi ad cõmendationẽ sti luce euãgelistẽ q̃ ꝓmendatur hic a duobus ꝓmo a sanctitate vite q̃ i se habuit Secũdo ab utilitate doctrine q̃ docuit et ille ordo ē ꝓgruus ꝓmo enim homo debet hre i se sanctitatẽ vite ꝑ mõ ad alios ꝑ mm unde sit ibi Ecce sup montes pedes t. ibi euãgelizantis et annũciantis pacẽ ꝑ pedes ampe assũm ꝑ q̃ ala mouet. Pedes g. sancti luce sup montes steterunt qꝛ aspectꝰ eius ꝑ vite sanctitatẽ fuit i sublimib⁹ collocatꝰ Nõ q̃ ē quadruplex mons ad quẽ quiꝛ sed lucas ꝓmo ē mons eminẽtie vite firme doctrie ꝛ. mõ grepla... i fine q̃ to hitatiõis supne Primo dicit. q̃ ē mons eminẽtie vite de hoc monte dicit. Ysa. ii. Venite ascendamus ad montẽ dñi et ad domũ dei iacob et docebit nos vias suas et ambulabimus i semitis eius mons dñi est sua virtus ꝑ q̃ standit. ad dom̃ et q̃ domus dñi dicit. qꝛ i stis hitat Ps. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. Hic monte lucas ascendit ꝑ viã mandatoꝝ et cõsiliorũ no eius mm ꝓcepta si et consilia ad ꝑpleuit. Virtꝰ ꝑ cõ dꝛ de ꝑpetuate et castitate Vñ ꝑ cõ dꝛ de ꝑpetuate et castitate Hic hic i virginitate ꝓmanes meruit dño seruire Iudi quo ꝑ seruiuit ꝑ eo mõ quo ꝑ decet i cantico Sancti luce. Seruua illi i sanctitate et iustitia coram ipo oib⁹ diebus nris Iudi pter q̃ diu es in pctis q̃ diu sequeris i iustitiã no iustꝰ eris ꝑ dyabolꝰ Sci vis deo seruire age primo ut na opa fiant. sis diligens et fidelis ut ei seruicio nõ tepescas et nũq̃ ab eius seruicio recedas et magnã mercedẽ habebis Illud fecit bẽ lucas q̃ i ei⁹ seruicio usq̃ i finẽ ꝓmansit Vñ dicit. ihõ de eo q̃ se annos attingẽs etatis obiit i bithinia pleꝰ spũ sco deo i egressione aie sue a corꝑe potuit ei dom̃ dicẽ ꝙ. xx. Euge serue bone et fidelis i mo. fu. si. sup̃ multa te cõstituã ie i gaudiũ dñi tui Secũdo dicitur ē mons firme doctrine de hoc monte dicitur ysa. xl. Cũp mõtem excelsũ ascende q̃ euãgelizas syon exalta i for. vo. tuam euãgelizas hierlm. de ciuitatib⁹ unde ecce deꝰ vr i fortitudine ve. et brachiũ ei⁹ dñabit. Iste ē firma doctrina fidei Hic monte sci lucas ascendit cũ euãgelizat q̃ doctrina fidei tradit. q̃ stripsit Iste euãgelizat aut syo hierlm et ciuitatib⁹ unde i. fidelib⁹ q̃ dicit.

syon q̄ mēpraū speculacō ī quā m̄ celestia
contemplāt̄. p spem diaū est Juda q̄
mēpmū confitens ī ch̄o deū confitent̄.
p fidem diaū eāa ihrlm q̄ ī pāt̄ visio
pacis ī ch̄o pace cōuer sanc̄. cū pxīmus
p cruāte Judi q̄ āmūnauit scē lucas
amūnāt̄ eos nobis aductū dm̄ ī carne
vt eū diligam⁹. aductū uideāt vt eū
timeam⁹ Jō d̄r car dns ī fortitudine
veniet Quod pt̄ expom de vīg aduc
tu q̄ p̄mo fit aduētu uoīt ī fortē mīta
q̄ fragilem carnē assūpsit ī q̄ fortis
diuinitas latuit. q̄ dya m̄ vocat fortē. luc
xi. Cū fortis armāt⁹ cust. at fu ī pace
sū oāa q̄ possidet Venit aūt xp̄s aductu
āias quas dya⁹ captiuas tenebat tūc
auferre potuit Ecce dr at fortior sup̄ eū
superueniēs vincit eū omnīa spolia ī q̄b⁹
confidebat aufert Jō ferit sepe q̄n dya lud
ī fauce vocē et horrem de fauce ei⁹ libeāt.
Hic g̃ ī p̄mo aductu venit ī fortitudine
culta Jn 2o vero aduentu venet ī fortitudine
manifesta luc. xxi. Videbūt filiū
hoīs venientē ī nube cū potāte magna
q. maiestate Iste scē mīsus de nōte doctrīe
āmūnauit veie pententib⁹ remissionē
oīm pcōrū. xp̄s q̄ dest̄bit p̄mās maīe
magdalē de q̄ dictū ē luc. vii. Dimissa
sūt ei pcā mīta q̄m dilexit multū Et
p̄mās publicani q̄ nō audebat oculos suos
leuāe ad celū s̄z pcussit pectus suū deus
ppīa⁹ esto mī peccatori luc. xxi. Ite p̄mās
pet̄ de q̄ d̄r. p̄ q̄ ter negauerat cōfes⁹ dns
respexit petrū q̄ expressū fortis fecit amāe
Ite p̄mās latronis. luc. xxiii. Hodie mecū
eris Cui dns Amē dico tibi hodie mecū eis
ī paradiso Jn h⁰ igit̄ q̄ scē lucas tm̄ scribit de
p̄mia pcōres ad p̄mās ītuat Ite āmūnauit
iustis eāa gloria sī⁹ pz luc. xvi. Ubi dr̄atus
de lazaro Chorus ī mendico et portat̄ ab
angelis ī sinū abrahe Ite describit dīm
diuisse dīs.ue suos Dos est q̄ p̄manifestis meū
ī temptacōnib⁹ meis et ego dis.w. sī⁹ dispo.
m̄ pr̄ ī regnū ēē Ad h⁰ p̄uocat scē lucas
iustos ad p̄seuerandū m̄ bono quorū mer
cedem descr̄bit Ite āmūnat peccat⁹ pena eāa
sī⁹ pz ī diuite epulone. luc. xvi. Chorus ī duos
et sepulcr⁹ ī infim̄. Jn h⁰ reuocat pcōres ad
p̄mās pena descr̄bendo Et tang̃ mos ēē
placōnis et cōsa ī ei quitas sua Apoc. xi.
Et ulsit me ī spū ī montē magnū et al
tū et ost̄dit mī ciuitatē sanc̄ ihrlm Hoc ē iste
ī contemplacōnis ardōr Jn huc montem
rapt⁹ fuit scē Jo. ī spū contemplacōnis et ostēsa
est ei ciuitas sca ihrlm. i. celestis patria cū
gaudia sepī⁹ contemplabat. et ī toto ardē
anhelabat ad deū. q̄le gaudiū ī dei visiōe
de mutua concordia et dilōne de oīb⁹ com
patria. et de oīb⁹ malī carencia et ideo tribu
lacōnes mūdi sustinuit pacīt̄ vt posset
ad illa gaudia puenīre O hō contempla ē
tu ī deū istā gaudia et labora diligenter
vt ad eam puenias Certe si esses filius
regis et expuls⁹ eēt de regno tuo et decret⁹
ī exiliū sedulo rogitares quid vellet ad
regnū tuū Nunc nō debes facē filius celes
tis regis a celesti regno decret⁹ et propt
pcm ade ī hūc mūdi exiliū Ideo debes cogi
tare q̄liter hinc exiliū euadas et ad celeste reg.m
puenias Certe xps ī hūc mūdi exiliū venit
vt homīes eruāt ī hoc exilio sequi ducēt ad celū
luc. xo. Venit filius hoīs q̄rē et saluū facere
q̄ pierat Et q̄ tuarto mos ē hystrionis
sugere Exo. xi. Introducas eos et plantabis

in monte hereditatis tue firmissimo habitaculo quod paratus es dne ad hoc monte aia bti luce ducta fuit et habitabit cu deo sine fine Ideo quia in hoc monte altitudo putat magnitudo caritatis et firmitas eternitatis Primo dico quia altitudo putans ideo nullus potest venire illuc nisi sit purus Secundo dne quis habitabit in tabernaculo tuo Secundo dico quia altitudo caritatis Secundo dne quia bonum et gaudium Tertio magna erit ibi caritas ubi omnes se diligunt ut fres primo plus quam fres quam fres mundum discordant Et in celo nusquam erit discordia Tertio quia primus odit in hoc mundo ad celum quemvis non potest Io. q. celum odit frem suum homicida est et sine quo nemo heredem non habet vitam eternam in se manentem Tertio dico quia altitudo et firmitas eternitatis Tertio. Beatum tuum dne quod firmauerunt manus tue dne regnum in eternum et vltra Deum amat in ordinate tpalia quia quicquid aual facit illuc quemvis non possit Luc. 18. Qui de sidile et camelum transire regnum dei intrabit Saulus et camelum foramen acus significat quod dicit superbum quia inordinate amat diuitias minime in regnum dei. Istud bn scitis bte lucas ad mundum cepit se a prius custodiuit caritate habuit ideo ad montem supne hierusalem quem nos ducat qui sine fine vivit et regnat Amen.

Dabo duobus Symoni et Jude apostolis.

testibus meis auctoritate predicandi officium et predicatione et approbationem Jo. xv. Verba ista pnt sumi ad gmedatos suos apostolos Symonis et iude qui vere fuerunt testes dni et eius fidem per totum mundum predicauerunt Quod dne potuerunt eis et ceteris apostolis dicere Nempe ex virtute spus sancti supuenientis in vos et eritis mihi testes in hierusalem et in omni iudea et samaria et vsque ad vltimum terre In verbis premissis tria tanguntur Quod dnus est predicatoribus Primum est predicandi auctoritas Hoc tangit cum dicit per dominum Dabo. Secundum predicandi auctorem. Tertium materie veritate que fides non dnt apponi in predicatione illud tangit cum dicit Duobus testibus meis. Quia ad testes pertinet dicte veritatis Tertium est predicationis utilitas que tangit ibi et approbabit Quia stare approbarum utilia approbabit et predicabit gratia huius Quod dicit Dabo duobus testibus meis Nota quod deus quatuor bona dedit apostolis istis Primo dedit eis cor sincerum vt ipsum cognoscerent Secundo dedit eis gratiam qua in virtutibus proficerent Tertio dedit eis sapientiam qua fidem predicarent Quarto gloriam qua sempiternaliter regnarent Primo dedit eis cor sciens quod eum cognoscerent Ieremie xxxi. Dabo legem meam in visceribus eorum et in corde eorum scribam eam et ero illis in deum Audi cruciatum mihi in ipsum et ero illis in deum Audi quid sciens cor istis apostolis habuerunt ora que sparsim in hoc mundo scripserunt esse transitoria hoc mundum cum desideriis quia in eo sunt contempserunt Credentes eam per fidem ipsum esse verum deum omnium creatorem et saluatorem humanarum totum deo ei adhesserunt Et non solum eius precepta sed eam similia implenerunt Unde ipse dicit apostolis Joh. xiv. xv. Qui habet mandata mea et seruat ea ille est qui diligit me Qui autem diligit me diligit a patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum Secundum mentis dilectione et humanitatis Dicit ei iudas non ille scariothis quia ille tam adeo recessit et ad iudeos vt christum crucifigeret abscondat Sed iste iudas est hodie festum agit Unde quod falsum est quod manifestauit se te ipsum nobis et non mundo qui dicit Non manifestabis nobis tua propria vt te nobis manifestes Ihesus et dixit apostolis Si quis diligit me sermonem meum seruabit sicut et ille mi

festalo me apm̃ quai dicēt ad aplos Vos
diligitis me uos mādata mea ꝓpletis
deo facē meū ꝑcelo videbitis Qui di at
amatores me nō ggnosait mādata mea
ꝙtepnuit ō facē meū nuq̃ videbit Au
di o pctor et mūdi amator q̃ tpalia ꝓmis
ēmis ḡre cū diligis ista bona tpalia ḡre
nō diligis deū a q̃ tot bona recepisti Certe
h̄ est ō q̃ nō hūs cor sciens vt ihm
cognoscas ō nō diligis Q̃ nunqa
amare possum⁹ ꝙ ggnita neq̃q̃ Certe si
ihm ggnoscerēs vtiq; eū diligeres et mā
data eiꝰ adꝫpleres Ez q̃ mē nō vis
ggnoscē apiaū deū ꝙ sutio ggnoscere eum
verū videre ꝓ cognoscē dō iudicia sū
ciens Ez illa ggnitio tuū ꝙ nō ꝓderit q̃
ex quo noluisti eū ggnoscē ꝙ hō mūdo/ sci
uerit ec mīstroria Deo mūdū cū ōmibus
q̃ ꝙ mūdo sū ꝙtepserūt ꝙ sti sū Cur tu q̃
noluisti eū ggnoscē ꝙ hō mūdo te nō gg
noscet vt te saluet ꝙ iudicio Cur tu cū
futurus ḡmin⁹ q̃ cū alīs ꝓtorb⁹ dices
hō xxx Dnē dnē apr̃ nobis At ille
rndens ait/ nesio vos Q Dedo deꝰ
eis gr̃az q̃ in virtutib⁹ ꝓficerent ꝓ
mittendo dabit legis lator ubi de vi
tute ꝙ virtute Nuq̃ isti apli tm̃ ꝙ vtun
bus ꝓfitēssent et ꝙ bonis ḡrib⁹ fructū fi
cassent n⁹ deꝰ gr̃az bñdictionis eis dedisset
Io xv Q manet ꝙ me et ego ꝙ eo h⁹ fert
fructū multū q̃ sn̄ me nō ꝓtest facē
Apli isti manserūt ꝙ xp̃o et xp̃s ꝙ eis ꝓ
deū caritate Io mag̃m fructū fecerunt
nō so ꝙ sc̃ipsos tenū opando sz etiam
exemplis et ꝑdicā⁹ alios ad tenū hor
tando Isti apli ꝫpleuerūt q̃d deꝰ dix
eis Ap v Ecce lucrar lux vīa cor
ho ꝙ vi opa viū bona et gloꝛificent patrē
vr̃m q̃ in ꝯlis est lumē illud fuit sancta
cōuersatio eorū q̃ mīltis ōtra virtutib⁹ luxit
ꝙ mūdo In eis siquidē fuit fides vēa ꝓ qua
mlta mācula fecerūt sibi de ipis et alīs
aplis dr̃. Illi aut ꝓfecti ꝓficuerūt vbiq;
dno cooperante et sm̃one cōfirmāte sequētib⁹
signis. fuit etiā ꝙ eis spes firma ꝓ qui
oīa tpalia contempserūt Vñ petr⁹ ꝙ ꝓsona
omn̄ dixit dnō Ap xix Ecce nos rēliquimus
oīa et secuti sum⁹ te quid q̃ erit nobis Et
fuit etiā ꝙ eis caritas ꝓxīm̃ qz tribulationes
h⁹ mūdi ꝓ xp̃o sustinuerūt patienter ꝓpter
q̃ dō⁹ dixit eis Apc ii Vos estis q̃ ꝓmansistis
mecū ꝙ tribulationibus meis Et specialiter
de sto symōne cui festū hodie agim⁹ ꝓ lege
da quā romana tenz etiā legit Ap cū ab
actio ḡsulai detracto est ꝓ pl̄imos dies
mlto supplicio afflictus est vt etiā iudex
xp̃c cū amicis suis pacīaz xp̃i) mīrar⁹ tandē uīb⁹ cruci affigi ōib⁹ q̃ aderāt et xp̃
iudice q Apc xx anaꝛ seniꝛ cruas supplicia
ꝓtulisset Ez apli isti ꝓfecerūt ꝙ virtutib⁹
ꝓ gr̃am quā xp̃s dedit eis Ez heu mīlti
faciūt ꝙ quid q̃ gr̃az dei ꝙ baptismo recipiūt
et ꝓ ea ꝙ virtutib⁹ non ꝓficiūt ymo cū
ad etatē adultā ꝓuenerint peccando gr̃az
deiciūt et sic de uno pcto ꝙ aliud ruit sue
cadit Ozee iiij Non ē veritas nō ꝙ mīa
et nō est sīa dei mīra Chalcedon mēdaci
ū et homicidiū inundauerūt et sanguis
sanguinem tetigit q̃ pām pcto uictus est Io
monet nos apls Cor vj Hortam̃ vos ne
vacuū gr̃az dei recipiatis Ille vacuū
gr̃az dei recipit q̃ ꝓ bona opa ꝙ virtute
non ꝓficit talia reddet rationē ꝙ die
iudicii Q Deus dedit eis sapiam q̃

fidem pdicarent luc. xxi. Ego dabo vobis
os et sapiam tui nō poterūt resistē vt nō
trādicerent oēs adūsarij vri Dedit dns
aplis sapiaz vt veritatē fidei intelligerēt
et dedit eis dns os loquēdi vt fidē alijs
pdicarent In hō signū receperūt spūs scī
et igneis linguis vt cent. bb. pfluī et
mūdate fluidi et dīna sapīa illuiati Actuū
ij Apparuerūt illis distincte lingue tāq
ignis sedisq; sup singlos eoz spūs sancti
et rēpleti sūt oēs spū scō et ceperūt loq
pout spūs sc̄s dabat eloqui illis Et varie
lingue erant eis nāq qz ignotis gētib⁹
pdicare debuerūt Et spūs sanctus erat eis
nichilq; q docerēt eos qualiū fidem pdicarēt
et ipam cōtra fidei aduersarios defensarēt
Illud fecerūt isti apli constanter Judee in
me sepuaginta Hymō i egipto ubi ī amb⁹
p fidem ubi ad pdicandū eorū ifirmitatē
vnū ānū et tres menses sūt legūt de ipis
lx milia hoīm exceptis puulis baptisati
sūt Certe illud nō poterant fecisse nisi p
virtutē spūs scī cui virtute mīracula fecerūt
sinistra pdixerūt et aduersarios fidei superauerūt
Illud dns pmisit eis Jo xvi
cū dicet adhuc habeo vobis multa dicere
sed nō potestis portare nūc Cū aūt venerit
ille spūs veritatis docebit vos dns veritatē
p istū spūm scīm fuerūt apli a xpo electi
ad pdicandū missi vtiq; docti ad opa
bona exteriq; directi et ad mala superanda
confortati Quauto debuit eis gloriam
vt sicut regnauerūt apud christū cordiam et
veritatē diligit dns gratiam et gloriā dabit
dns Gratiam magnā habuerūt habuerūt
isti apli ad proximū qui p salute proximi
terras multas circuierūt in laboribus
et ieiunijs vbi multa opprobria et incommoda
et tandem morte sustinuerūt veritatem
habuerūt i hoc qd fidem veram pdicauerūt
ideo dedit eis dns gratiam i mundo et gloriā
in celo vbi p tēporalibus quas hic sustinuerūt multa honorati sūt apud dīnos
honorati sūt animi tui deo nīe Etiā pro
paupertate quā hic sustinuerūt possidēt
regnū celorū luc. xxii. Ego dispono
vobis sicut pr meus disposuit mihi regnū
vt edatis et bibatis meā i mensa.
p morte quā hoc sustinuerūt etiā vitā
adepti sūt Cap. x. Justi in perpetuū vivent
et apud dominū est merces eorū et cogitatus
mercedem nob qsceat q i celis vivit et regnat

Lucē De omnibus sctis sīmo

diate deo mro omē sancti eius
et q timetis deū pusilli et magni qm
regnauit dns deus omnipotēs gaudeamus et
exultemus et demus gloriam deo Apoc
xix. Verbū istud congruit hodierne diei
i q agit festū omnū sanctorū q deū sine ītermissione laudant. nūc miri si laudat
ubi vidit illū facie ad faciē q eos creauit. a prīate dyabolus habitauit a mundi principatu expulit et i regno etno coronauit
In verbis pmissis tria laudis sūt obiecta
tria nōia p laudis imensitate describit i laudem diate deo mro oēs sancti
eius et q timetis deū pusilli et magni.
Tō mania laudis exprimit i qm regnat dns
deus omnipotēs nō i se solū qz sic ab etno
regnat. s. cū sctis suis quos i tpe ad regnū
sibi pduxit Tercio modus letandi subiungit i gaudeam⁹ et exultem⁹ et demus gloriam
deo Nō q sancti in celo deū vident clarissime Videndo cognoscut sufficientissime

cognoscendo diligut feruentissime diligendo
laudant devotissime laudando gaudat
plenissime ¶ Primo dico q̄ sanctū dei videre
clarissime Cor. xiii Videmꝰ nūc p speculū
et enigmate aūt āt facie ad faciē tūc vi
debō ꝑ speculū stātū obliuioni tradit. q̄ i
enigmate ⁊ obscuritate nr̄ꝰ ignoscit.
Sancti vero ī patria vident deū facie ad
faciem. ⁊ eū ꝑfecte ognoscut et nūq̄ eū ob
liuiscūt. Cuius enī eꝝ ꝑt obliuiscī aut
quo ordine maneret q̄ semp faciē ad faciē
vident de tanꝫ visione nūq̄ satiant.
Primo de eꝝ facie semp gaudent sancti
Ysa. lx. Tunc videbis et affluēs et mi
rabit. et delectabit cor tuū. Deo deuotiosa
est illa facies q̄ illi q̄ vident eam nūq̄
esurient nūq̄ sitient nūq̄ tristabit.
nūq̄ a deo separabunt. Vis o hō q̄ adhuc
es ī mundo illuc pungere vbi possis illā
faciē videre o iunda cor tuū a pcto aliq̄n
faciē alīā nūq̄ videbis q̄ hō. bñ mundo
corde q̄m ipi deū videbunt Vere bñ q̄
vident faciē tā gratiosā. vt assīs deꝝ
visione nō deficiant. tā clarā. vt mellato
rabilē illustrāt. Audi q̄ gratiosa sit
sit illa facies Hest. xv. Valde mirabi
lis es dñe et facies tua plena ē gratia.
Si quicūq̄ hanc vident ī tribuli gau
dio replebit. Deo enarrāre potest gau
diū q̄ hūc sancti ī celo q̄ hāc faciē q̄nque
vident. Tam gratiosa ē illa facies q̄ si
ī infēno esses et hanc faciem videres
ignis infernalis tibi nocē nō posset.
Vñ b. aug. in libro de videre ī inferno
et vidē bene sanē q̄ sedere ī celo et ea
non videre Audi eadē clara sit illa
facies nūq̄ speculū adeo clarū est sic
illa facies ī speculo eīm nō videntur
nisi solū illa q̄ sit vicina Ihū illa enī facie
vident. non solū vicina sz etiā distancia
Ere tu hō rates ī etnā devote orans ī
ruetas aliq̄ sanctū vel sanctā. das climosina
reinas ī honore ꝑorū putas q̄ ipi in
celo exīs. vertit se a facie dei vt videant
illa q̄ tu facis ī mundo Certe non sz ponꝫ
ipi ruentes facie dei vident ī claritate dei
q̄q̄ facias ad honore ꝑpz. q̄ oīa illa in
facie illa tanq̄ ī speculo resultant Et sic
ipi videntes honore quē eis exhibes orant
p te Greg. Deo ī q̄ no videant q̄ vide
oīa vident Ibi seruicijs hō deo. tuū faciē
illam videbis ī celo Io. xvi. Pat q̄s de
disti michi volo vt vbi ego sū et illi sint
mecū vt videant claritatem meā Deo
dico q̄ sīt deū videndo cognoscūt te
et quē misisti sufficientissime Io xvii.
hec est vita eterna vt cognoscūt te et
q̄ misisti ihm xpm hō ognoscat deꝫ exau
ditu in celo aut ognoscunt ꝑfecte q̄ per
visum. hō ognoscat a quibusdam et a
quibusdā non in celo aut ab omnibꝰ cog
noscat. q̄ ibi sit Ps. xxxi. Non dorebit vir
vltra ꝑrimū suū et vnū finē suū. d.
Cognoscat deum de eīm ognoscit me
a modo vsq̄ ad maximū Ere mihi
q̄ hodie natꝰ ī nemine ī mundo ognosc.
nō ꝑentes nr̄os matrē nr̄ā aliquē ī mundo adeo
stupiens est q̄ nescit discernē īt bonū
et malū ¶ste baptizat et moritꝫ Ita
ipi ad celū venies faciē dei videndo
adeo sapiēs efficit. q̄ plꝰ ognoscit deū
q̄ omnes philosophi q̄ sūt ī mundo Anima
puerī non solū ognoscit deū ꝑ se q̄ in
celo sit Cognoscit btaꝫ vgīnē mariam

ꝯgnoscet quis sit petr⁹ qs paul⁹ qs martin⁹
et sic de ꝯb⁹ sanctis sicut Et sic multi er-
rant qui dicut q̄ i celo pat̄ et mat̄ ꝓpios
filios non ꝯgnoscent Quō possit ꝓfectū gau-
diū esse si nō esset mutua ꝯgnitio sanctor⁹
i celo Non solū ꝯgnoscet homo i celo ꝓpinq̄s
et alios quos hic nouit ꝛ quod plus est
ꝯgnoscet etiā illos quos nūq̄ vidit i mundo
Gregor Etiā nō solū illos ꝯgnoscut quos
hic mundo nouerūt ꝛ velut vnos ꝯgnoscut
et recognoscut bonos illos quos nūq̄ nouc-
runt qua cōi claritate dei ꝯspicuut q̄d est
q̄ nesciant vbi sitiētē oīa vident. Ih. Dic
iusti oīa q̄ fiunt deus sicut ibi a singulis
oīb⁹ et ab omn⁹ singuli ꝯgnoscunt. nō q̄ꝫ
dnō latebit. q̄ patria qua gente qua
stirpe ḡnōsc⁹ q⁹ gentis sit Quando o homo
qui habes in celo filiū vel filiā fratrē. pel
sororē et alios notos quātū ē tibi gaudiū
ai ad celū quemq⁹ et ibi es audituris.
Ioh miraī si sīti mutuose cog-
nolcāt cū etiā rēpbi i mīno ꝯgnoscent
illos quos nouerūt i mundo ſ̄ꝫ q̄ dite
epulāte huc. xvi. Et i tormentis positus
dixit ad habrahā Rogo te pat. vt mit-
tas lazarū i domū patris mei Sicut
Ei mali malos nō ꝯgnoscut nec̄ꝫ di-
ues i mīno positꝰ suoꝝ etiā absentiū
meminisſ̄. quō ꝓntes non ꝓnt ꝯgnos-
cē q̄ꝫ p absentiā memoria euanuerūt
exortē Et ex h⁹ mutua ꝯgnic⁹ boi plꝰ
gaudebūt in celo qui vident eos secū
letari quos amauerūt et mali cū eis tor-
quent. qē despecto deo dilexerūt eos.
Etiano dico q ꝯgnoscendo diligut fer-
ientissime Quale esset gaudiū si sīti
deū ꝯgnoscerent et non diligerent de
nullū. Nunc aut q ꝯgnoscut deū et di-
ligut deo gaudent Ds diligit deū
omes sancti eiꝰ qm̄ voluntē ꝑquirit dns
et vē buet habudanē facietib⁹ superbia
Certo sīti i patria deū laudant et
diligut q̄ eos sic ꝓmisit. et nabuc bū
ficat et superbos diuites q̄ eos i mundo in-
bulauerūt i ꝓfundū mferni dimersit
Iudꝰ filiꝰ tamen dilexit patrē tanta
lem vel amicꝰ amicū vel spōsa sponsū
sicut semetī i celo diligūt deū Et quo
vident eiꝰ essentiā et cognoscut ꝑfec
qē et qualis sit ipē sit ipse et dne q hi
ex ipo habet Deū tm diligut q nullꝰ
mortalis illā dilectionē q̄nta sit exprimē
valz. tantū amabūt q⁹m ꝯgnoscunt
Et tm ꝯgnoscut q⁹m amabūt Venite ni
oculꝰ vidit nec auris audiuit nec cor
hoīs ascendit. Ysa mmꝰ. si sīti adhuc
i carne positi tm diligūt deū q⁹ eius
amore dnas honores et gaudia despi-
ciunt. penas mortales cū gaudio susti-
nunt. morte nō timent. imo expetūt
tant et toto corde venire ad mortē
desiderant. Quātū putas q ibi diligit
deū vbi amo non grauat. nulla mo-
lestia ꝑturbat. Michel ab eiꝰ amore
reuocat vbi facie ad faciē vident. ibi
implebit illud mandatū q̄d deus
vt. Diliges dnm deū tuū ex toto corde
tuo Et vbi sancti plus diligūt deū
q̄ se et ꝓximos. y angelos ſ̄ꝫ se Co-
gita si potes quā in ē ibi gaudiū vbi
tanta est ꝑfecta dilectio Heu e quā i dap-
natis dolor est maxim⁹ et i despera-
bilis qui vn⁹ alium odio habebit Ysa
xiii. Vnusq̄sq⁹ ad ꝓximū suū stupe-

faces ḡbuste vultꝰ eoꝝ ⁊ mꝝ fi
dapnati odio se iuicē habeant tū etiam
odio habeat deū quē ḡtinue blasphemat
⁊ apoc. xvj. Cōmanducauerūt linguas
suas p̄ dolorib⁹ et deū celi blaphema
uerūt p̄ dolorib⁹ ¶ Certo dico q̄ sancti
diligendo deū laudāt deuotissime. ysa.
lxj. Lacauerūt voce sūt laudabūt q̄ oculo
ad oculū videbūt ibi laudabūt angeli
apli mrēs et ḡfessores et ones scī. mūto
laudant deū q̄ dignꝰ est oī laude Ecce
xlviij. Indicentes dīm exaltate eū q̄ntū
potestis maior est enī oī laude hō sī
laudat q̄ oēs mⁱ se recognoscāt ⁊ apoc. vj.
Vidi turbā magnā q̄ dinūāē nemo
poterāt ex odib⁹ gentib⁹ et tribub⁹ ⁊ plue
et linguis stantes ā thꝝnū agni amic
tos stolis albis et palmis ī manib⁹ eoꝝ
et clamabant voce magna dicēs Salꝰ
deo nr̄o qui sedet sup thꝝnū et agno. et
ones angli stabant ī circuitu thꝝni et
ceciderūt ī facies suas et adorauerūt dīm
deū ubi q̄ eos de pcellis hⁱ mūdi eripuit
et ad eternā securitatē p̄duxit Exo. xv.
Cantemꝰ dnō gloriose enī honorificatꝰ
est et vsꝫ ī salutem. q̄ dicēt Ecce q̄ st
mo ī patria Cantemꝰ dnō gloriose et lau
demꝰ eū qui inimicos nr̄os equū et asce
sorem ⁊ pcipitem et dyabꝰ q̄ dnāt in
hⁱ mūdo pcipitibus fīt asc̄ensor equo
precipit ī mare ⁊ ī infernū et nos ab
ferno saluauit Cantemꝰ moysē et filiꝰ isrl
laudauerūt dīm deū qui liberauit eos
de egypto q̄ nitros habuerūt aduſarios
contra q̄s pugnare debuerūt. quāto
magis laudabūt sancti q̄ veniunt
ad patriā ubi st certi q̄ liberati st ab ommib⁹
inimicis ita q̄ de celero nūq̄ inquietabimur
p̄d laudate dīm in dīm laudate deū tuū syon
¶ Iterato dico q̄ sancti laudāb⁹ gaudent ple
nissīe ysa. xl. Venient ī syō laudantes
et letitia sempiterna sup capita eoꝝ Gau
diū et leticiā tenebūt. fugiet dolor et ge
mitꝰ eo q̄ ipsi labor vos O quāta erit leti
cia ubi ipe dns consolat. suos ubi plena
est letitia ubi nullus dolor ubi nullū
incōmodū ubi sempiternū gaudiū ps. xxxi.
Tunc letabit virgo ī choro juuenes et senes
sīl conuertā luctū eoꝝ ī gaudiū et conso
labor eos et letificabo eos a dolore suo
ubi nō habebis dolorē capitis vel dentiū
um vel oculoꝝ vel alicuiꝰ infirmitatis
sī ī corpe ppetuā sanitatem q̄ nūq̄ coreū
petuꝝ et mgnā gaudiū q̄ nūq̄ minuet.
ysa. lxv. Obliuioni tradite sūt angustie
p̄ces et abstondite ab oculis vrīs Tunc
absterget deꝰ oēm lacrimā ab oculis suoꝝ
Ecce Quid q̄ turbaris o ho si infirmitas
tibi aduenīt ī hⁱ mūdo que breues
sūt et mīsuoīe Crudelissime dolorē hui⁹
mūdi patiemur et habebis gaudiū sem
piternū Ro viij Non sūt condigne passio
nes ꝛc sdeo xp̄s dixit apls Jo. xvj vos
quidē tristiciā nūc habetis iterꝝ autē
videbo vos et gaudebit cor vrm Ad
ipsud gaudiū meitus dīm sitoꝝ nos per
ducat ihc xp̄s Amen De audibus ser

Ne tradas bestijs mo ꝑnus

Animā confitentes tibi et animā pau
perū tuoꝝ ne obliuiscaris ī finē De
Verba ista pnt esse ex⁹ cuiꝰ d oroc
dei ꝑ oīb⁹ fidelib⁹ et q̄ oīa ītui mo

pdest hinc qui adhuc viuit ꝛ mundo et illis defunctis q̄ st̄ ꝛ purgatorio Illi enim q̄ st̄ in tedio non diligent orare et illi qui st̄ ꝛ inferno uenire non pnt Ideo ꝛ vbis pmissis etiā orat pmo p hinc q̄ st̄ in mundo ne p culpis dimſno penitentiā dicit ne tradas bestiis animas confitentes tibi 2o orat p hinc q̄ st̄ ꝛ purgatorio vt a penis liberentur dicit et animas pauperum tuorum q. illorum q̄ st̄ ꝛ purgatorio ne obliuiscaris ꝛ fine. q. d. mō videris oblitus esse illos q̄ st̄ ꝛ purgatorio vt a penis liberentur qz tā grauiter primis ſz ꝛ fine q. ꝛ petuū nō obliuiscaris qz liberabis et oro vt id facias subito. Nō q̄ aīe ꝛ purgatorio dicunt pauperes ꝓpter q. 1mo qz miserat pauperem mitte doloribus affligunt. 2do qz ab hereditate celestis patrie excludunt. 3io qz aliorum electorum q. suffragiis refici. 4to qz ab amicis frequenter neglīguntur. 1mo dicunt pauperes qz nimiis doloribus affligunt. Pauperes enim ꝛ hoc mundo nimios habent dolores hinc enim cruciat fames. illic sitis hinc frigoris. illic nuditate et tota vita pauperum plena ꝛ doloribus. 2do Ego pauper fui et dolens 2do illi q̄ st̄ ꝛ purgatorio bñ dicunt pauperes qz nimios et magnos habent dolores ysa. 48. Ego exposui te in camino paupertatis q. ꝛ purgatorio ubi aīa igne ardet et purgat sicut aurum ꝛ camino 3io hoc q. dicit exposui te in camino maximo ardoris q̄ est ꝛ purgatorio ubi aīa exoquit q. vehementissime punit. ideo dr aīa q. argentum liq; sit ꝛ igne non tm ꝛ dolore. aīa aut in igne purgata maximum ꝛ dolorem Nullū q̄ fuit ignis hoc mundi ita horribilis sicut ignis purgatorii Vnus augl ignis purgatorii ignis hui⁹ non fuit eternus meus tm ignis est Excellit enim dei pena quā vnus passus est aliquis homo ꝛ hoc mundo Et hoc quida volut arguere q. minima pena purgatorii sit maior q̄ maxima huius mundi q. nō credo ſz intelligo q. pena purgatorii simpliciter sit maior q̄ pena mundi. maxima pena purgatorii maior est q̄ maxima mundi Et hoc tm nō pt intelligi q. minima pena purgatorii sit maior q̄ maxima mundi. sic virtus simpliciter melius ē q̄ seruitia ex hoc tm nō pt intelligi q. vilius virtus melius sit q̄ optima seruitia Unde ergo dicit pauper qz ꝛ magnis st̄ doloribus et ideo subuenendum est hinc vt ab hinc doloribus liberentur. Quis nō subueniret amico quē stiret ꝛ magnis doloribus si posset ei subuenire. cui aīa patris uel matris est ꝛ purgatorio et tu potes subuenire cur ergo nō subuenies Audi quid aīe clament de purgatorio Job. xix. Miserimini mei miserimini mei saltem vos amici mei. q. d. qz manus dei tetigit me sepe crudeliter affligendo. Audi o hō quat tuus pr tui dilectione ut te diutius interdum neglexit audire missam. neglexit orones et pr hoc aīa eius punit. nō. et tu hereditatem eius possides et nō bñ vivis et pmittere aīam patris tui ꝛ purgatorio ardere Audi quid aīa ꝛ purgatorio clamet illis q. hereditatem tollunt et pr aīa michi facit Seruate me psequimini sicut deus q. punit qz deus punit pena ꝛ fugiendo vos punit

m pena relinquendo. et car mb̃ meas
ꝛ diuinas saturam̃. q. d. iniustũ est
vt me ī pena relinquas q̃ vobis oīe
cõmodũ pauaui ¶ Secundo dicitur
pauper qr ab hẽditate celestis patrie
excluditr. vñ cũ pauꝑ sit q̃s haberet
hinc prez q̃ ab hẽditate sua excluderet
cũ et ī carcere detinẽdet et cũ ibi affli
get Nec aũt q̃ sit ī purgatorio ḡtus deũ
hñt prez qr tñ ab hẽditate celesti ex
cludunt. et ī purgatorio q̃ ꝛ ī carc̃
affligũt. merito dicit pauper ideo illa
vox pt esse aiẽ ī purgatorio exñtis.
Prov. xx. Ego vir videns paupertatem
meã ī virga ī dignationis ei⁹ memi
nauit et adduxit me in tenebras et no
ī lucẽ etnã sic̃ q̃ est hẽditas sanctoꝝ
in tenebrosis collocauit me. qr purga
torium est ꝑs mferni q̃i mortuos sem
piternos qr idem est ignis purgatoꝝ
et mferni. nunc dicit aduersũ me vt
non egrediar. aggrauat pedẽ meum
cũ clamauero et rogauero oret mã
excluſit. qr aiã ī purgatorio cũ cla
more suo nõ pt mereri Nec aũt dicit
pauper q̃ sit ī purgatorio qr a celesti
patria q̃ hẽditas eaꝝ ẽ excluditur
ideo aiã ī purgatorio existẽs pt dicẽ
Heu mihi qr meolat⁹ meꝰ plongatꝰ
est. ꝛ exiliũ habitaui cũ habitãtib⁹
cedar. ꝛ cũ illis q̃ sunt ī purgatorio Ce
dar interpretat merore vñ dr heu mi
qr a celesti patria quã desidẽo exclusit

et cũ hꝰ habet penã dapniã et ī pena pur
gatorii quã horret punit. et m̃ hꝫ pena
sensꝰ O quota miseria si habẽs amicũ
ī mundo q̃ est exilio libenter laborares ꝑ
eo vt reuocaret ad patriã et multi de
amicis tuis sunt ī exilio purgatorii et pro
eorũ libẽr no vis laborare Si vis
ꝑ eis orõe ieunio elimosinas dare
missas et vigilias facẽ decantari cito liber
beris ¶ Tercio dicit pauper qr aliorꝫ
elemosinis suffragiis reficiuntur. Sed vir
sentit dñã q̃ misert pauperis virtutis diei
reddet ei Pauper sic qui aliorꝫ elimosinis
sustentauit. Nec aũt ī purgatorio pauper
sic aliorũ elemosinis et bonis opib⁹ sub
leuant. Quod sine oĩa suffragia etiã
nisi quedã elimosine quib⁹ pauper aiã
ī purgatorio reficiũt. Vñ dicit sentit
dñs q̃ misert pauperis qr suffragia etiã
q̃ rependit hijs qui sunt ī purgatorio non
solũ ꝓ suis illis ꝓ quib⁹ fiũt sz etiã illis q̃
fiunt ea vñ legit̃ in ystoria xii. q̃m iudas
magnã pecuniã misit ihẽsolimã offer
ri ꝓ pcẽs mortuoꝝ et sc̃m Etiã gr̃ et salu
bris dicit. cogitat ī ep̃m ipa oro ꝓdest ipis
orantib⁹ ꝑ definitã regulã ecc̃ et hꝰ ī ep̃m
ꝓdest ī purgatorio exñtib⁹. quare ergo
nõ oras ꝑ hijs q̃ sunt ī purgatorio ex quo
tibi et illis ꝓdest ipsi de purgatorio cla
mant ad te vt subuenias eis noli ob
struere aures ad clamores eoꝝ Sequitur xxi.
Qui obturat aurẽ suã ad clamorem
pauperis ipe clamabit et nõ exaudietur
Iusto iudicio fiet vt sicut tu parci facis

p amicis tuis q̄ st̄ in purgatorio cotē mo
q̄ te venerit in purgatoriū amici tui q̄s
reliquerit parū facient p te h̄ vm tale
mensurā q̄ mensi fuerit⁹ tē meciet tib
Quarto dicit paupes q̄ ab amicis fic-
quit⁹ negligit⁹: qui em̄ paup ē i h̄ mudo
ab amicis q̄ temnit⁹ m̄ alienat⁹ tū ē. ꝓ cio
suo paup odio ei⁹ amici vero diuitū multi
st̄ Ite illi q̄ mo st̄ in purgatorio q̄ viuent
habuerūt multos amicos. mic ait heu ab
omib⁹ q̄ temnit⁹. ꝓ. xix. Diuicie addut
plūmos amicos. a pauce aut tm̄ quos
habuit sepant⁹. Ite habes amicū ille
morit⁹ et sepelit⁹. ipo sepulto redis ad
domū et sic sepabeis ab eo quā⁹ ad corp⁹
et h⁹ ē tollēabile et obliuiscē aīe ei⁹ et
sic sepaberis ab eo quā⁹ ad fidem et di-
lectōz q̄ ad eū habuisti et illud ē mīsēa-
le De pcūit memoria ei⁹ cū sonitu ssp cā-
panarū q̄ q̄ cito pulsat⁹ campana plo
rans fz q̄ sonit⁹ campanarū cessat. tūc
dolor cessat Ideo dicit⁹ ihēmie. xix..
Omn⁹ q̄q̄ a ꝓximo suo se custodiat
ssp ne ꝓ eū aliq̄d faciat ꝓ quod
ipaz pena purgatorij sustinē oporteat
et omi fili⁹ suo nō habet fidūā ssp co-
gitans q̄ debeat esse fidelis aīe siue post
mortē. q̄ omnē frater supplantans et
omnē amic⁹ fraudulent⁹ medit Tunc
frater supplantat fratrē q̄ promittit sol-
uere testamentū et nō facit. et tūc si
mīlit⁹ fraudulenter medit q̄ se dicit
esse verū amicū et p⁹ mortē nulla sig
ondit Heu q̄t st̄ horiē q̄ i vita ondit
se fideles amicos. si amici eor⁹ infirmat⁹
et morūt⁹ dolent et tristant⁹ et mīt⁹
dū libent⁹ darent medietate bonorū
suorū vt possent eis a morte corpali
redimē. fz p⁹ morte st̄ infideles et vir
dat vnū nūmū p q̄lib⁹ eorū. tales
pon⁹ debent dici alieni q̄ ꝓximi qui
relinquit alieis diuicias suas Indi
dines q̄ius relinq⁹ diuicias vxori fi
lijs et filiab⁹ q̄ t̄ p⁹ carnē st̄ ꝓximi
tū alienis relinquis q̄ aīe tue st̄ alie
ni q̄ de ea nichil curant. Fac ergo sēz
consiliū lucie q̄ ipa ded⁹ mīi fuc. et
da elemosinā dū viuis. q̄ ipa a mor-
te liberāt et nō paciet⁹ ire i mīcitum
fz ꝓduat ad etna tabernacula vbi dē⁹ regn
sine fine Amen. De audibus sermo

Sancta q⁹ et salubris ē cogita-
ꝓ defunctis exorare vt a penis
soluant⁹ ij machi. ij. In hijs verbis
describit⁹ duplex effectus oris vni⁹ est
respectu viuoz. s. mercē exprā⁹ fz q̄ p⁹
mortuorū. s. pene deleo. p⁹ tangit⁹ i
Scta g⁹ et sa. ē co⁹ fz q̄ p defunctis
exorare. q̄ fidem q̄ co⁹. aīe defuncto⁹
q̄⁹ modis adiuuant⁹. s. oblationibus
sacerdotū ꝯ orōnib⁹ sanctorū ecie amī-
corū ieiuniis ꝓpinquorū Dīno dico
q̄ adiuuant⁹. oblationib⁹ sacerdotum
vñ dicit⁹ de sacerdote ex. xlv. Ipm
elegit ab oni viuente offre sacrificiū
deo odorē suū et odorē bonū i memoriā
placare ꝓpto suo Illud sacrificiū ē corp⁹
et sanguis xpi q̄ offert sacerdos deo
i memoriā passionis ꝓ viuis et defunct

Aug⁹ Cū sacrificia altaris p bap⁹ de-
fimctē ōibus offrūt̄ p valde bonis q p
hijs q̄ st̄ in celestib⁹ gratiarū actiones.
p non valde malis q p hijs q̄ st̄ in pur-
gatorio ꝓcationes fiūt. p valde mal⁹
st̄ p hijs q̄ st̄ mīno ī si ulla st̄ adiu-
menta mortuoꝝ q̄ lectiōp̄ ī ḡsola⁹ ōs
viuoꝝ st̄ q⁹ à ꝓsūt vel ad h⁹ ꝓfūt
vt plena sit ī missio vel tolla⁹ abilior
fiat dapnac̄ q pena q̄ fustinet ī pur-
gatorio. pena em illoꝝ q̄ st̄ īmīno
nūq̄ mitigabit. Pende q̄ vnle sit di-
re missas p hijs qui st̄ mīno Nō q
ī missa corp⁹ xpi et sang⁹ īmolatur
Iregē Cū corp⁹ xpi ī altari sumitur
et⁹ caro ē salutē qm̄ ꝓcat. ꝓ q ipse
dñs dixit Jo. vj. Caro mea vere ē cibus
et sanguis meus vē est potus Quāte efficā-
cie est cibus iste et pa. q̄ cū deuote in
altari offrūt deus et oēs sancti ī patria
honorant. sac̄dos celebrans et ꝓplē ar-
cūstans et oēs fi ī mūdo st̄ siue qui
ī purgatorio adiuuant hostiā ro sac̄-
dos offerens dicat Cū sepe fiat par
opē etne hāc diuia ut ꝓpt deus pat
sacerdoti corp⁹ et sanguē sui vnigeniti
filij deuote offerenti denegare dñs
dicit Luc. G. Ei quis peccauerit ve-
niat ad sac̄dotem q̄ orabit ꝓ eo
coram deo et dimittē ei ꝓ quod sa-
cerdos ī manē corp⁹ xpi conser⁹cū
et sanguē ī altū eleuat. q. d. opt̄ le
meritissime respice corp⁹ et sang⁹
vnigeniti filij tui et corp⁹ q t ī cruce
oblatū fuit et eidem sang⁹ vnigeniti fi-
lij tui q̄ effus⁹ est ꝓ redemptore gīs hūa
ni et miserē oīm ꝓ quib⁹ hoc corp⁹ et
hūt sanguē offō. et q̄ cū ꝓpō filio nō
pepcisti ſ ꝓ ōib⁹ nobis tradidisti ī mor-
tem nō ꝓ illū et m illo q̄ hic pnē est
corp⁹ et sang⁹ nē t offō dabis illis et
nobis id q̄ pcim⁹ Rogo te p oēm penaꝝ
q̄ mortis filij tui fusti⁹ vt liberes nos
et aias que st̄ in purgatorio ab oī pena
et ꝓduc nos ad vitā eternā Deo in
missa pa⁹ xt⁹ vpnta. i. corp⁹ xpi Quo-
cienscūq. mā. pa. hūc et. ca. bibet. mor-
do ā. ꝓpt q dñs cū daret corp⁹ suū
et sanguē dix⁹ dixit luc. ij. et h⁹ facite
ī meā qmemoracōē. q̄ offt ī altā⁹
corp⁹ meū et sang⁹ memores estote do-
loꝝ meoꝝ et mortis mee Nota vt
sac̄dos penas xpi et passionē ī meo
habeat io cū vestib⁹ q̄ gestib⁹ penas has
repesentat Ps⁹ naq̄ amictū ꝓpōt ca-
piti q̄ castellat cōspectus et ps pānum
quo velata fuit facies dñi q. colaphis et
alapis cesus est et dictū est ei ꝓphetiza
q̄s est q te ꝑcussit luc. xx. io replicat
ad collū vt cogites de alapis et colaphis
xpi et io ligat circa pectꝰ vt illoꝝ illu-
sioꝝ nūq̄ obliuiscaris Postea induit
albam vestem de qua dicit luc. xx. Cepit
illū herodes cū exercitu suo et illusit in-
dutū veste alba et remisit ad pylatū
h⁹ vestis est magna et ampla q. xpc
ibi magnū opprobriū corpori multis fusti-
bꝰ Ps⁹ ꝓ te fusti⁹ opprobriū. cape. q. fu. fa. mad
Cingulū. stola. et manipul⁹ ꝑcussit tria ligā

quib⁹ xp̃e p nobis ligatus fuit // Primo enim
ligatus fuit ī mfimcia Vñ canit ecclā
vagit mfans mīe arta positus psepia.
membria pānis nouella virgo mater
alligat ītē Istud significat p stolā que
primo ponit avia collū et postea mstar
fasie ancellatur // 2° ligatus fuit et
ductus ad dom̄ Io. 18. 1d p̄ p̄ manipul
q̄ potīt arta manib⁹ q̄ xp̄i manib⁹ īstau
rare ligare fuerūt // 3° ligatus fuit
ad columpnā q̄n flagellatus fuit mīe
.15. 1d figura p̄ cingulū quo agitur
torsū. q̄ xp̄e intra vulnera et dolores
ī torsū fusti. ut xp̄e sup torsū meū fa
perrato⁹ Postea sacerdos caudat sibi
casulā que mīdū est de purpura et
vt frequenat⁹ hz crucē purpurea deq⁹
d⁹ Io. 19. Et milites plectentes coronā
de spinis ī posuerūt capiti ei⁹ et veste
purpurea caudē.nt eū Et dicebant
Ave rex iudeorū et dabāt ei alapas
Hic ergo sacerdos repetat penas xp̄i ī
vestibus. q. d. Opat etīne penas et ob
probria filii tui oculis tuis repto vt mi
serearis om̄i fideliū tuā eorū q̄ st ī purga
torio Vel repetat passionē xp̄i gestib⁹
primo accedens ad altāre p̄fundē ī limat
p̄ 4° sig.m illa inclinato qua xp̄e ī cru
cifabatur ai p̄prīā crucē baiularet Io.
19. Postea osculat.r altāre p̄ quod sig̃t.r
osculū quo iudas osculabat.r eū cū ipm
iudeis traderet Postea incipit cantāre
et clamāre p̄ q̄ sig̃t.r clamor q⁹ xp̄e cla
mans ī cruce emisit spm Orōnes
ī missa sig̃ūt orōnē q̄ xp̄e orauit
p inimicis Silenau sig̃nificat illud
q̄ xp̄e stans coram herode litē ī multis
accusat.r et nichil respondit Q̄ sac
dos vtr se ad p̄cm h⁹ q̄ xp̄e vadens
ad passionē cū cruce⁹ ad mulieres
q̄ plangebant dixit. filie ihm̄ no
lite flere sup me sed flete sup crucē ea
lix sepulchr̄ Patena lapidem sup̄ po
Corporalia linteamina quib⁹ corp⁹
xp̄i inuolūtū fuit. Cād pla n.t vacat
a mīsterio. longū esset enarrare q̄ sig̃n
ra cruces vel signa q̄ st ī canone nīe
sup calicē nīe sup hostiā nīe super
verūq̄ h⁹ et multa alia breuitatis
ca p̄tīsco Hic g⁹ sacerdos tū vestib⁹
q̄ gestibus passionē xp̄i repetat Quo
deus pat.r q̄t tibi claudere viscera mi
seracōdie vbi sit tā eudens repetitio
passionis xp̄i // Cetera ī missa sufficiū
gū om̄i sēcrū ī plorat.r Cō dicat.r in
canone Coīcantes et memoriā venerā.
q̄s p̄mis gloiose virginis semp̄ marie
et sēc apl̄or et martirū et om̄i sanc
torū quorū meritis pab⁹q; concedas
vt ī oib⁹ protectionis tue muniamur
auxilio. q. d. sacerdos de meis meritis
nō psumo ideo om̄i sanctor⁹ p̄cipiū
ī uoco p̄sidia q̄ deq; ād p̄t negare fide
ī celo rogantib⁹ quib⁹ p̄misit adhuc
ī mundo degentib⁹. p̄cepit et auspicius
vt gaudeam⁹ ple. fit. Io. 16. Hic pz p̄m
p̄incipale ¶ Deinde ūuat.r p̄cibus
sēcrū vñ d̄ hic sēca et salubriter ē co
gita.r ītē Nō q̄ hō mōi ord̄ debet esse

pura humilit̃ ꝓfusis lacrimosa et assidua
// ꝓmo dico q debet esse pura Ps. Immunda
tem li alpexi in corde meo nō exaudi
det̃. fiad qui vult alii lauare a lordi
bus debet mūdas manꝰ habere. sic q
vult orare ꝓ hijs q sūt in purgatorio
vt liberent̃ debet esse mūdꝰ a mōrti
ꝓdo ysa. Cū extenderit manꝰ vras
nō exaudiā. manꝰ vre plene sūt sāgine
// Ro debet se humilit̃ ꝓfula Ps. Respexit
i orōne humiliū et non sprevit preces
eorū Nō q ledam legem q purgato
rij est i loco determinato. l. sē determinū Subeuntes
liquide e sē centrū terre et diffinguit̃ m
ꝛ loca In infimo est determinꝰ damnatoꝝ
sup huic limbꝰ puerox Sup huic e purga
torijū i loco humili deo q orat ꝓ aiabꝰ
i exilibꝰ debet se humiliare Dri em qđ ra
ceret i ꝓfunda fouea nō posses eū extra
here nisi inclinares te vta nō potes
extrahe ꝓ orōnes aias de purgatorio
nisi humiles te // Caio deby esse lacrimosa
Iudith ꝛ. Indulgentiā eꝰ filius lacry
mis postulem Qui vult ignē extin
guere sup̃fudit aq̃ Sic qui vult ex
tinguere ignē purgatorij debet fundere
lacrimas Certe si vellis patris tui vel
fratris vel alteri⁹ amici iacere i igne
multū festinares vt extraheres Ez si ali
qs horū iaceret ꝓfonde i igne et arderet
plus festinares vt extraheres Ez esse nō
vestus non corpus amici tui sed anima
ardet in igne purgatorij et nō auresmaxime eū clamet voce lacrimabili ad
eos qui sūt in terra i Iob. 19. Miserimini
mei miserimini mei saltem vos amici
mei qr manꝰ dei tetigit me // Dñe to debet
esse assidua Ia. v. Multū valet deprecatio
iusti assidua Comte debes orare qr i pcis
cōmunis sūt dedicatus em aliqe nō pt̃ transire
sine decore iusticie q̃ diu celebri ād de aliqa tam diu sustinent Ora q̃ assidue ꝓ
amici tui qr assidue ardet i purgatorio Sed
dices forte. annus mei aū multos āos
mortuꝰ est non credo q aia eꝰ sit i purgatorio forte est in celo et orōe mea nō
indiget vel in ētrno et orō mea ei nō
ꝓdest. Ideli hoc dicē non potes oraē utiliter
credas q aia amici tui liberata sit a purgatorio x āos q̃ adhuc forte ardebit ibi xx.
āis Considera q̃ amicta sūt iudicia dei et
q̃ iustus e iudex deꝰ qui ꝓ oībus peccatis
q̃ꝰ tuq̃ modicis. siue cogitacionis siue locutionis siue operis de quibꝰ homo i mūdo fuit̃
non satisfecit exiget pena ētinulo. io dicit̃
heb Horrendū est incidere i manꝰ dei viuentis Considera eā q aia nūq̃ poterit
venire ad celū nisi fuerit ita mūda sicut
aia pueri iam bapti et ideo diu manebit
i purgatorio qui cū multis ꝓcis vernalibus decedit Dato q aia amici tui ꝓ qua
oras sit in celo adhuc non oras utiliter
qr si oras fideliter ꝓ ea q̃ credis esse i purgatorio ipa orabit ꝓ te fideliter in celo. et
ea orō tua ꝓdest aiabꝰ alijs q sūt i purgatorio Adhuc si aia ꝓ qua oras sit in cēlo
tq̃ adhuc nō oras utiliter qr orō tua ꝓdest
illis q sūt in purgatorio et ea tibi ꝓpria Quo mea i sinu meo reuertet. ꝛ. ꝓ
ꝛm pria le Cū Cerno dico q unaqq̃ electoꝝ
carorū ētr ignē ardentē extinguit aq̃
et etiā velilit pcis aīe i purgatorio
q̃ i magno sūt igne et ideo indigent mīe

dic. Nō q dic debent fin p hmōi q ill impurgatorio t. Ho vt debita eorū ploluāt. Zo vt testā q rendiderūt reddant. Zo vt aq p ipis spāa paupib⁹ erogent. Qmo vt debita eorū ploluāt. Cur & Reclina pau pēi sil tristiaa aurē tuā et redde debitū tuū. Verba ista pnt dica aūbz hēdi q hēdi tatē amici tollit et debita ei⁹ nō soluit huic dr reclina aurē tuā sil ēlia. Audi deliderū pauperis amici tui qui est ī purgatorio in tanta pauptate q de ōmib⁹ bōis suis nō pt habere vnū obulū ploluē ei⁹ debita q deliderat et nolim⁹ a xpiāe soluā nē debitorū pnabendo q forsitā p hmōi puniat. Multi sūt qui dū essent sani pnt bene ploluē debita sua sed negligūt. et ai eg⁹ tanē libent' ploluerent sed nō pnt quia tuit hēdib⁹ et moriūt. Alii q habebant ple nū ppi⁹ soluēdi ideo nō dāpnāt sz q neglexerūt ploluē qm poterāt id ī purgatorio puniūt. et si hēdes alii p ipis soluerent cia⁹ liberarent. Audi o ho tuū aliq hēdi tatem papis ad ipi⁹ debita ploluenda ob ligatis et ideo dica tibi decima pauper au rem tuā et redde debitū tuū q erat debi tū patris tui qui ipe vixit nūc ī debitum tuū q hēditate sua tollis si nō ploluis tu ipō deo ymdebie. Sedo vt testā q qdiū reddant eā & fili thaz pauperis ne defrau des. Da testamentū qd ī loco etc sū p aīa sua mlta bona. Heu multi defraudāt ani mas suos q ipis viuentib⁹ pmittūt dare te stamēta et p⁹ morte eorū vel ōio nō dant. vel vix dant medietatem vel ad multos ānos differūt nō ē curē quid aīe medio tpe paāt in purgatorio. Audi quid dica pribioz. Ne dicas animo tuo vade et reuertē cras dabo tibi cū sta dare pos sis ne mokaris animo malū cū ille ha beat in te fiducā. Zo vt aq p animis tuis ī speciali paupib⁹ nel sacerdotibus erogent. Sobrie. q. Extra tua sar elemo sinā. Nō q non sufficit q hered ploluat debita et testamenta ad q tenet sed sup hoc debet dare aq p aīa anmi sui sacerdotib⁹ vt missas et vigilias dicāt et paupib⁹ vt orent qz ad h⁹ tenetur ex dilcōne fidelitate hi ex⁹ habes tha. xij. de uida mathabeo q xij milia dragmas argenti misit hierosolimis of ferri ea ibi p peccatis mortuorū r pz. Principale. Quarto uidat reiterum quo rū illud figuratū nec q. ubi legit q ai necmas audilij q sibi visit qui erant ī captiuitate essent ī magna afflic cōne vpis p eis reuniat. et ora dicens Exaudi te dne deus vt audias oronē serui tui q ego hodie oro cora te. Nec mias miserat. q consolat⁹ a dno et hr xpi deuotā xpianū q consolant a dno ille debet reuniae et orae p illis visit. q pro aīabus fideliū q ī captiuitate et afflictōe magna. q ī purgatorio tāq captiui de tinēt. et duplicē penā s. seil⁹ et dapi assiguit. debet mq orāe et se affligere reuniādo vt a pena purgatorij liberēt. et ad gaudia celi pducant. ubi cū deo sine fine gaudebūt. R sco martino

Hymo

Quem⁹ corda nra
cū manib⁹ ad dnm q celo. Ver
ij. Verba ista pnt sumi ad cōmenda cōnē bi martini qui cor habuit semp elevatū ad celestia. Hy ei⁹ signū equi ac manib⁹ semp erat nitens ī celum

de sco martino

lr̃ de xpo legit. In verbis ꝓmissio cõmendat bte martir a tribus. Primo a cordis deuotione & leuem. corda rigat. 2o ab aque gelidine i cui mamb̃ p manꝰ eni ligñr bõ aqua. 3o ab utriusq; s. cordis et aque et cñ ordinatione l ad dñm i celo. Nõ ꝙ bis martir habuit cor mundũ a pcti contagione rtm ex pia mentione. sigñ pallionis xpi i pallione. reclamatu amantꝭ dilectione. Ꝙ habuit cor mundũ a pcti contagione vñ de xpo ꝓdicta illud. Ps. xxiij. Cor mundum crea in me deus. Cum diligit cordis mundicia ꝙ grata labioꝝ habet amicũ regẽ. Certe bis martir dilexit cordis mundicia. In qi lauit cor suũ iquinatũ macula originalis cul pe ñ cũ annoꝝ xij. iuit. ꝙ mab̃ auctrit ad emendatiõ et se frequenti cathecuminũ pollutu lauit et exornans se i multis virtutibus cũ cũ xviij annoꝝ baptizat. ꝙ ꝙ dilexit cordis mundicia. ꝛõ ꝙ gratiã labiorum et ornatus q̃ de mundo corde ꝓcedit habuit celestẽ regẽ amicũ. O qñ felices sũt q̃ mundi corde qm ipi deũ videbunt. Ez ve pcatoꝛib̃ q̃ hñt cor iquinatũ tales a deo reprobantur et in pctis moriuntur ñ videbũt faciẽ dei mei. videbit. Nec ꝙ o pctor cessa mi consiliũ. rhe. ꝙ he lava a malicia cor tuũ. Audi qualiter lauãe debeas In vno bñ lauãe cor tuũ a cordibus pctoꝝ debes hre quatuor q̃ habent mulieres q̃ volunt lauare vestes acꝙrunt lixiuiũ et stercora et hrẽ ꝙnunt vestes. Postea acquunt aquã mundam et lig̃ quedã q̃ fortiꝰ pauant vestes vt sordes effluat. Sic i te ꝓmo debes habere lixiuiũ amare contricionis vt dolore ꝓpter pctm̃ cõpias. Psa. xxxviij. Recogitabo tibi annos meos i amaritudine aie mee. Qui pctor hre cor amarũ q̃ ꝙ pctm̃ suũ deum tam grauiter offendit pallioi migñs extitit et multa bona neglexit. Secundo debes hre liꝛtius vere humilitatis i confessione vt pctã tua regnoscas. Sicut publicanꝰ nolebat oculos ad celos leuare sed ꝛcabat pectus suũ dicens deꝰ ꝓpiꝰ esto mi peccatori. Tho debes acqre aquã lacrimarũ vt pctã deleas. b. beat maia mag.na Luc. vij. Stans retro ut pedes hos lacrimando rigauit. Certo debes acqre lignũ vt pallione xpi ad memoriam reuoces. Valde necariũ est peccatori vt cogitz de pallione xpi ne desperet q̃ si pctor cogitat se multa et magna cõmisisse et satisfacere nõ pollet ꝙ oĩbus pctis debet recurrere ad pallionẽ xpi et cognoscẽ q̃ pallio xpi i tante efficacie q̃ ꝙ virtute eius q̃libz pctor ꝙ pctis quãcunq; magnis sanctificat. Pr. b. beat. lat. qñ convertit se ad xpm i cruce pendẽte et dixit ei Luc. xxij. Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. q. d. ꝙ me sanctificare non pollũ pallionis tue benefitiũ iuoco. gratiã implozo vt miserearis mei obsecro. Secundo bte martinꝰ habuit cor rtm et pia intentione. Pu. xxvij. Cor maliguantiũ exquirit mala. Cor autẽ rtm exquirit. Ubi ẽ cor malũ ibi ꝙcedit mala. ubi ẽ cor rtm inde ꝙcedit bona ꝙa. Beatꝰ martinus cor habuit rectũ ideo bona ꝙa fecit

semp cor rectum habuit q̄ p̄ eum fecit ad dei honorem fecit deo se humiliauit vt deū honoraret vñ legit de xp̄o ai miles fuit q̄ fuit vno tm seruo contentꝰ fuit cui ex nimia humilitate mīstrabat calciamenta detrahebat Et bñ tales q̄ rectū cor et puram mentē habent ī opib⁹ suis lētā pollūt Ps. lētamini ī dño et exultate iusti et glo oēs recti corde Pu quor opibus nr̄ nuerunt obliq hñs dyab⁹ nocē non pt Talis fuit bēs martinꝰ vñ legit de eo q̄ cū iaceret ī extremis vidit dyab̄ assistē Cui dix Quid hic stas crudelis belua nr̄ ī me sinuelle repies q̄ hab̄ helinꝰ me recipiet Vos o homo lector⁹ ē m extremis habe cor rectū ad bona mentē ī opib⁹ tuis Et q̄ p̄ fecerit ad honorē dei faciat Et dicet tibi in extremis ille q̄ xp̄s Fuge lector bone et tibi cē Oz ve illis qui habent q̄ hūt cor prāue mēntis ꝓ̄ratū q̄ in opibus non querūt honorē dei q̄ laude hoīm et cōmodū xp̄i Quid pt ergo talis hoīs dicē in extremis Certe ipse pt Cor meum turbatū est me et formido mortis cecidit sup me Timor et tremor venerūt sup me et contexerūt me tenebre l. vicia

Certo habuit bēs martinꝰ cor ligneum xp̄i passione vñ ipē implenit illud q̄d deꝰ ciuibz fideli cāe dr̄ Can. viij. Pone me vt signaculū sup brachia tua vt signaculū sup cor tuū q̄ fortis est vt mors dilectio Ille ponit xp̄m vt signaculū sup cor suū qui passionē xp̄i ī corde portat Ille ponit xp̄m vt signaculū sup brachia sua qui amore passionis xp̄i libenter aduersa tollerat vtcūq̄ ferat beatus martinꝰ q̄ passionē xp̄i ī mente habuit et mē adhuc pa

ciens fuit Audi qualit portabat passionē xp̄i in corde legit q̄ dyabꝰ ei semel apparuit ī forma regis ornatꝰ purpura et diademate et dixit ei martine xp̄s ego fil⁹ altissimi cum de regni p̄mio tibi volui mala ferre me ad hoc ai bēs martinꝰ taceret quidꝰ dyabꝰ ait martine an dubitas credere ai me videas xp̄m ego sū Et q̄ bēs martinꝰ passionē xp̄i ī mente habuit vidit dyabꝰ dñm ihc xp̄m non se purpuratū nr̄ diademate venturū esse dixit Ego mlt xp̄m ī eo habitu et forma qua passus est et cruce stigmata p̄ferentē video non credā Ad hanc vocem dyabꝰ disparuit Illo xp̄s in die iudicii apparebit ī forma gloriosa ōib⁹ bonis cū ī eadē forma ī qua passus fuit p. in forma humanitatis ꝓpr̄is ai stigmatib⁹ et ligno crucis vt videat ī q̄ trāsfixerūt Electus aut apparebit ī forma diuinitatis Dic q̄ q̄ bēs martinꝰ xp̄i passionē in corde p̄tulit. Cui ī brachijs bēs martinꝰ xp̄m p̄tulit q̄ ī adhuc paganꝰ fuit Vñ legit Cū bēs martinꝰ semel ambularet p viam vidit ī latrones vnꝰ ī arripuit sibi vestimenta et alter vestē fugit Cicinus et vinctus p̄ regē mambꝰ vnī adhodiendā tradit Cui ai mīrogauit an timuisti Rndit se nūq̄ ita securū fuisse q̄ sanctā dei mātē fuisse maxime ī tribulatiōib⁹ Dic q̄ p̄dicans xp̄m latrōnē ad xp̄m conuertit Dic q̄ habuit cor ligneū q̄ passionē ihc xp̄i nr̄i in corde tenuit lignave cordi tuo vt passio xp̄i quā p te sustinuit cordi tuo ī p̄matim et a corde tuo nūq̄

deleat. vt possis dicere illud Can. i. Fasciculus mirre dilectus meus mihi ubera mea et in corde meo morabitur. Vere dignum est vt corda nostra ipsmas et gnas referas qb⁹ tas miserias in corde suo ipressenit vt p hos amouendis multas penas et tandem amara morte sustineret. Qui vero habuit cor inflamatum caritate dilectionis. Inflamatum est cor meum et renes mei commutati sunt et ego ad michilum redactus sum et nesciui. Cui cor inflamat. qui per caritatem accenditur. Cui renes mutant. qui virtute caritatis gaudia carnalia relinquit. Cui vero ad michilum homo redigitur et nesciat. et nesciendi fit qui ex caritate se humiliat et in humilia ppa sua sibi reputatur. Illud plenum fuit de beato martino de quo legit. qui in solepnitate iret ad ecclam quida pauper nudus sedens est in. quem videns martinus caritate inflamatus precepit archidyacono vt eum vestiret. qd cum facere distulisset beatus martinus ingressus secretarium tunicam illi tribuit et se abscondere et recedere iussit. Cumq archydyacon⁹ beato martino diceret vt ad solepnia procederet. Martinus de se ipso loqte dixit se rem non posse donare pauperem vestiret. Cumq ille dixit pauperem nudum esse. Ille dixit auferat. vestis et pauper non de cetero vestiendus. Cui archidyacon⁹ vadens ad fratres tunicam valde vilem emit. p. v. argenteis quia ante pedes bti martini precabat. Beatus martinus sentiens illa gaudet et sic missam celebrauit cum sacerdotali tunica. Cui igit missa celebraret globus ignis apparuit sup caput eius. In ligno q⁹ cor eius ignea caritatis cotabiter fuit inflamatum. Ppe nam beatus martinus qm magna caritate habuit ad deum. de fideliter ei seruiunt in hoc mundo. Et cum esset in extremis iacens versa uice ad celum. fixis de eo legunt oculis ac manibus in celum extentis tuctum ab orde spus non relaxabat. hoc eo qd deliberabat venire ad deum q⁹ toto corde et mundo dilexit. Magnam etiam caritate habuit ad proximum. Cui mori deberet et discipuli eius circa ipm flerent et dicerent. Cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis insidient eum gregem tuum lupi rapaces. Ppe quacens eis dixit. Nonne li ad hoc pplo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua. O pprium nobis exemplum in bto martino vt caritate habeas ad deum ei fideliter seruendo. Ad proximum ex toto corde ipm diligendo. Et si aliud feceris a deo deligeris et ad celeste regnum ad qd sctus martinus hodie puenit introducaris. ubi deum facie ad faciem videbis q⁹ nos pducat ihs xps. Amen. De sta cecilia sermo.

Qui matrimonio iungit dnice sponsam bn facit et qui non iungit melius facit. 1. ad. Cor. vii. Ista verba pnt nobis ad cmendationem sancte cecilie q⁹ quia a parentibus tradita esset matrimonio maluit in virginitate seruare q⁹ matrimonio coniungere. In verbis primis duo tangit. Primo statum matrimonii bonum esse ostendit. Secundo statum virginalis matrimonio preferit. Secundum ibi qui matrimonio iungit dnice sponsam bn facit. Tertium ibi et qui non fiat melius facit. Nota q⁹ statum virginalis preferunt matrimonio

primo qz est purior. 2° qz ad seruiendū deo liberior
3° qz xpō familiarior. 4° qz est excellentior
Primo dico q̄ status virginalis est purior.
Apoc. 14. Virgines enim sūt et sequūt agnum
quocūq; ierit. hinc macula sūt an thymū dei ut
q; hinc macula carnalis corruptionis que
fit in matrimonio. ideo xpō ad sponsā suā virginem
dicit. Cant. 4. Tota pulchra es amica mea
et macula non est in te. Unde virgines p suā puritā
tem assimilant angelis. Ambrosius. Sup gre
dit virginitas conditionē humane nature. p q̄
homines angelis assimilant. maior in se victoria
virginū q̄ angelorū. Angeli enim sine carne viuūt
virgines vero de carne triumphant. In hui⁹
signum sua gratia dixit valeriano sponso
suo. angelū dei habeo amatorē q̄ mirabili ze
lo custodit corpus meum. et mihi p̄dicauit
ei de familiaritate angelorū ad virgines
q; ipm ad fidem conuertit et ad virginitatē
seruandā induxit. O q̄ nobilis illa pu
ritas p q̄ homo assimilat angelis. q̄ vult
in hac puritate permanere debet bonis operibus
militare et in orōb⁹ suis adiutorium dei et
sanctorū suffragia inuocare. h⁹ fecit sancta cen
cilia de qua legit. q̄ cantantib⁹ organis in
corde suo soli dño decantabat dicēs
fiat cor meum et corpus meum immaculatum
vt non confundar ac biduanas ac trīduanas orā
tiones dabat dño q; timebat. Inuitabat
angelos precibus lacrimis mirabatur apostolos
et sua anima xpō famulacia exorabat vt
suus ea deprecationibus adiuuarent suam
dnā pudicitiā custodiendā. Confidēs quā
humilitē q̄ multum h⁹ sua virgo p virginita
te seruanda orabat. ideo in orōb⁹ se humilia
bat qz sciebat q̄ virginitas sine humilitate
deo non placeret. Bernar. Pulchra primo
virginitatis et humilitate non mediocris
deo illa cui⁹ qua humilitas commendat
virginitatē et virginitas exornat
humilitatem. Sine humilitate audeo dicere
q̄ nūc virginitas deo placuit. Dñi sunt
sine virgines q̄ de virginitate gloriabuntur
et eos q̄ sūt in matrimonio et statu viduitatis
contemnūt et credunt q̄ p sua virginita
tem pl⁹ placeat deo et melo excelle
riores esse debeant. et nesciunt q̄ multi
in matrimonio saluātur. p humilitatem
et excellentiores erūt virginibus mise
ricordes. et multe virgines p superbia dam
nant. Hier. 22. Aoudite dñi virgines dicentes dne dne aperi nob
et ille respondens ait. Amen dico vobis
nescio uos. Quidq; q̄ vult hēre meritū
in celo illa debet se humiliare in mundo. Dicat
ergo virgo virginū q̄ angelo respondit
Ecce ancilla dñi fiat mihi secundum verbū
tuū. Illud sua ecclia q̄ christus diues est
et nobilis in se ex magna humilitate pau
per⁹ et mendicus fuit. familiaris dñi qui
de paupribus dixit. de bonis michi semper
cura fuit. Quod status virginalis
ad seruiendū deo est liberior. 3° sic
Mulier nupta et virgo cogitat q̄ dñi
sūt vt sit sua corpe et spū. q̄ autē nupta
est cogitat q̄ sit mundi quō placeat viro
certe mulier q̄ habet vnū nitatur in pedi
mentū in seruicio dei q̄ nupta nō habet
Ita mulier talis nō audet resumere
diem dare orōnibus vacare sua carnem
macerare sine viri placitu suo. si videret ad
eandem cū timore audet nullam q̄ ex una
parte timet in dignationē mariti ex alia
parte precula puerulorū quos deus reliquit.

et ita corpus suū multiplicat et hinc
virgo audit libē pt omnē ieunatē corpis
mansuetudinē nō hz vnū qđ timeat non
timidū cui gratia metuat ideo pt se li
bē i oribus tū ihū suo xpō occupāt
illud bene scīa cecilia luce de ea legitur
hz ab iuuentute semp xpi euāgelia gebat
i pectore suo et non die nec nocte
a colloquiis diuinis et oratione cessabat ipse
simo est nūc virgini qđ ppōnit i virgi
tate manē vt euāgelia xpi i corde gerat et
oribus gnāt inserat Augus de virgi
toro uobis ligat i corde qđ pro uobis lig
est in cruce Can. i. sagittauit me in
terq mei mit vbera mea redundabit
hz heu virgines qđa ornant se exteri
ad superbia. vnus i exapula certantur
omū. frequentant conuentus ideo nō est
mirū si temptant de luxuria Ezech. 16. h
fiunt diuisus sodome sororis tue. superbia
saturitas panis habundantia et otiū.
Eterno status virginalis est xpo fami
liarior In hoc signo virgines specialit
diuit ihūsle xpi in cor ei Desponsa
eam vos vni viro virginē castū exhibe
xpo ppt hoc xpc dicit ad virginē Can.
ii Surge propera amica mea columba
mea formosa mea et veni Vere mirum
si virgines deuote et humiles sit xpo fa
miliares qr xpō virginē elegit in ma
trem In hoc signo iohannes euangelista q
virgo fuit in cena super pectus xpi recubuit
et xpc ei inde sibi familiari mysteria secreta
sic i apocr reuelauit xpc quoq dicens
est specialit discipulo qm diligebat ihesus
Considera si potes qm familiare fiunt xpo
huic virgini sancte cecilie qm ex specali
gra i virginitate seruauit hinc traditur
vno ad qm sepe angelus suus missus qm i pas
sione confortauit et i ordinib⁹ frequenter
gaudet. Hinc pt dicit illud Can. ii Dilectus meus
mihi et ego illi qui pascitur inter lilia. virgines q rone pudicitie
quasi lilijs ibi xpō pascit qr i domus eqrb⁹
suaz virginū delectat Quarto status virginalis
est excellentior xpō adducent regi virgines
post ea i regnū q mat est et virgo proxime
eiq assistent tibi in leticia et exultatione
pende ex hijs verbis specialem honorē quē
virgines habebūt i celo i hoc qm dr virgini
qdam filles sit i virginali integritate
nō mi dis filles sit qr illa mater est et virgo
ideo adducēt regi virgines post ea. qr hec vir
go excellentior est ceteris virginib⁹ Hinc xpō
de ea dicit Can. vi Sicut lilium inter spinas sic
amica mea inter filias. de excellencia mercē
dis q debet virginibus dr Lap. Felix sterilis
et non pariens habebit fructū in respectione animaz
sanctaz fructus ille est aureola i singularis
corona qm habebūt virgines i patria de
integritate carnis id dr ad sponsam suam
virginē dicit Can. Veni de libano veni spōsa
coronaberis In hoc signo virgines claustrales
qui vouent virginitatem velant siue
coronant ab episc qr xpō vult eas in vir
ginitatem seruauerint coronat in celis pro
hoc xpc misit angelū suū ad beatā cecilia
et valerianū duas coronas ferentē in ma
nibus quarū vnā dedit cecilie alteram va
leriano dicens Istas coronas munda et in
maculato corpe custodite qr de paradiso dn̄i
mei eas attuli ad vos tuli Corona illa fuit
signū qr tā cecilia speciali gloria coronā
da esset in celo etc De sta katherina
Omnis gloria eius filie regis ab int
i fimbrijs aureis circūamicta va
rietatib⁹ Apte verbū illud congruit pt

simm ad cōmendacōnē vīe katherine q̄ fuit
filia regis tiem p̄ carnis gnacōnē Et am-
plius est filia celestis regis p̄ adeptionem
Cōmendat aut̄ btā katerina i verbis pre-
missis a tribus .l. ab mtencōne puritate
ī.ª a cārnis īmcitate // Z.ª a bōz operz mū
taformitate // D.ª ibi oīs gla ei⁹ filie regis
ab mtº .ī. ab īteriori gstiā Ere puitas mīe
cōis q̄ q̄ꝑ fecit ad gloriā dei ēcat et nō
ad gloriā hoīm // Sedm ibi in fimbrys
aureis .ī. in mitate q̄ fimbrie et aurū q̄pat
Ciant em fimbria circuit vestem et q̄nz
ne destruat ex facili · sic cāitas circuit et
cōtinet ōnes virtutes q̄ sine cāitate nulla
virtus placet deo Et sicut aurū excellit oīa
metalla Sic cāitas excellit oēs btutes ·
// Circūd i ēdumicta varietatib⁹ .ī. varijs vir-
tutib⁹ Circūd .ī. q̄ filie regis .ī. xpi Nota
q̄ ista deuota dicit amica xpi colūba xpi
sponsa xpi soror xpi filia xpi Ihc btā katherē
dr sponsa xpi soror xpi filia xpi fide sibi
desponsata Colūba xpi spe ad ei⁹ refugiū
eleuata · amica xpi cāitate sibi desponsata
Soror xpi ſ voluntate gfirmata filia xpi
ad celestē regem deputata // Primo dico
q̄ btā katherina fuit sponsa xpi fide sibi
desponsata q̄n baptismū suscepit i quo
fides xpi obseruāc̄ ꝓcipit · Ozee ij Sponsa-
bo te mihi i fide et scies q̄ ego dō Fuit ka-
therina // sīa fuit xpō desponsata q̄n bapti-
smū susceperit Cui dicit ei q̄ baptizāt debet
credere i deū Et q̄ adultꝰ est p̄ se respondet
credo si puer q̄ est alij respondent p eo Re
abrenūciais sathane et pompis ei⁹ Vnde
abrenūciatio Ez heu mihi hanc fidē violat
q̄ petrando recessit a xpō cui fidē promisit
i babtismo Hoc nō fecit btā katerina Ez
fidem xpi quā i baptismo recepat mīq̄
violauit .ī. sponso suo vsq̄ ad tēpus extitit
fidelis Ro xpō gmendans ea dicit Cam
fauus distillans labia tua lac et mel
sub lingua tua et odor vestimentorum
tuor sicut odor thymiamatis. Labia ista signāt
ordēs q̄ de labijs dīc katherine processerunt
Iste oīones q̄ant⁹ tamen q̄ dulces fuerūt
non solū ī ore katherine orantis .ī. eam
faure dm audientis ideo amat eam Surge
surge virgo et mecū p̄ces fundo q̄ri tua vox
est dulcis i aure dm q̄ pausas sub umbra
dilecti Iste eā ordēs ex deuoto et puro affe
ctu protulerūt ideo d̄ mel et lac sub lingua
tua .ī. ex dulcedine deuotionis · et lac puritatis Et
q̄ tam deuota et tam pura fuit deo ex-
suo mitto ad fidem xpi traxit Ro hoc
subdūgitur odor vestimentorū tuorū .ī. ex
fama odorifera oīm tuor sicut odor thuris
Respondeo q̄ fideles her sponsa xpō
lo suo fuit · q̄m dulcis ordo ei⁹ fuit · ex hoc
ex suo ad celū traxit Respondeo primo q̄ fide
lis .ī. sponsa suo fuit q̄ nō solū fidē cō
stanter tenuit .ī. q̄ plus est p fide vsq̄ ad mor-
tem certauit vñ poterat dici illud Thre.
bonū certamē certaui cursū cōsummaui fi-
dem seruaui Vñ de xpō legit · q̄ cū i pala
tio suo residerent et audirent voces asinaꝝ
q̄ offerebant vocis auxilio ad templū
et filios suas se mutuens celare de mi
seritate redarguit et hoc certamine fuit
Primo cū celare poterat cū magna ora-
tionibus p̄ qua fide tandē morte sustinuit
Respondeo sed q̄m dulcis ordo ei⁹ fuit et q̄m
cū libenter sponsus ei⁹ exaudiuit Cū em
pugnatura cū aliquagnita oratorib⁹ ecc
tale legit iudille orōne O capia dei et
virtus altissimi ihu tone adesto mī famule
tue et da sermoci vtm i os meū et brīlonadre

ut hȳ q̄ ad denegandū noī tuo quemut nō
ꝓualeant aduersū me ꝛ verbi tui vir-
tute conteruati penit⁹ obmutescant aut
conuerti noī tuo dent gloriā Cui sancti ange-
lus apparuit dicens Ne paueas grata deo pu-
la ꝛ consulenter age q̄ tecū est dñs ꝓp eius
amore certamen mihi dt predixit ei de vic-
toria et de cōuersione oratorū Prendit tuo
q̄t hoīes exc̄ suo ad fidē traxit haud pz̄ re-
gina et m xpiphyrio militē eiꝰ cū ducentis
milibus quos conuertit ad xp̄m O pater
honora bēā tracheinā vt pabus suus te
ad xp̄m conuertat dt o multe homo hono-
ra eam vt te pab⁹ suus in tono cōseruet
q̄ q̄cūq̄ haberē voluerit ꝛpetrabit ¶ Sed
tuus columba xp̄i ipe ad eius refugiū eleuata
ita loquit dicit xp̄s Can ij Surge ꝓpera
amica mea sponsa mea et veni columba
mea i foraminibus petre i cauernis tue
ꝙ dicit ad beatā tracheinā ꝛc O columba mea
q̄ ad me refugiū habes Amica mea q̄ me
amas sponsa mea q̄ mi places Surge
mundū contēpnens q̄ oīa q̄ in mundo sūt
vana sūt et mūlitrosa Cor vij ꝛpterit
figura hūi mundi ꝓpera ꝓpter praua
q̄ sūt i mundo ꝓp q̄ mund⁹ q̄pat̄ mare De
hoc mare magno et spacioso manibus
illic reptilia ꝙ demonia diuersa q̄ nocendi
hoīb⁹ quorū non est nūs Veni et requies-
cas i foraminib⁹ petre et i cauernis tue ꝙ in
quib⁹ vulneribus meis foramina petre signi
vulnera manuū et pedū xp̄i cauerna est
vulnus in latere Nō ad literam q̄ sicut colū
ba solet nidificare i foraminib⁹ petre ut
ibi requiescat et secura maneat ne a ra-
ptoribus mordeatur Sic hec columba xp̄i
s. sancta tracheina spūaliter mōdificabat in
vulneribus xp̄i et ibi mente requieuit
et ꝓ gratiam xp̄i insidias demonū et oīa pri-
cula mundi euasit Dñs tū cesar maxencius
diuinas honores et mundi munera multa ei
promitteret oīa ꝓ amore xp̄i contempsit Na
passione an oculos mentis habebat i qua leg⁹
paupertate nuditate contumelias et penas
xp̄i ꝙ ob diuinas honores et oīa huius mundi
mundi cōmoda spreuit O xp̄iane si velles
ad xp̄i vulnera fugere et passionē xp̄i i mente
tua voluere certū esses q̄ oīa pricula mundi
euaderes et xp̄o soli adhereres Et dicere au
ppha Ecce q̄ elongaui fugiens a te pibur ꝓdidisti
deū qui fornicat⁹ es abs te Michi aut adhe-
rere deo bonū est ponere i deo dño spem meam
¶ Et certe bona tracheina fuit amica xp̄i s. ca-
ritate desiderata Can iiij Tota pulchra
es amica mea et macula nō est in te O
pulchra fuit beata tracheina q̄ in corpe et i
aīa fuit pulchra Certe pulchitudo exterior
nichil valet sine interiori pulchitudine
Pro xxxi fallax est gra et vana pulchitu-
do mulier timens deū ipa laudabitur
In hac aut sancta tracheina fuit pulchritudo
exterior et interior vñ de ea legit⁹ q̄ erat
speciosa valde et q̄ plus est religiosa fide
ꝙ de exteriori pulchitudine nō curauit ꝙ
interiorē coluit Et ꝓ hanc xp̄s ea dilex-
it Consuetū hūi sexus mulieres nitī ꝓpter qui
exteriorē pulchitudinē amant de interiori
nō curant se se exterius ornant caput
pilis pectus monilib⁹ collū et brachiū au-
ro et argento et totū corpus preciosis vestib⁹
vt mundo placeant Sic filie eorū exposite
sūt ornate vt similitudo templi ꝙ anam
nolūt ornare virtutib⁹ vt deo placerent
Sic beata tracheina ornauit aiam suā deo

xpc dilexit eam Dñs m pñi themate dicitur
Ihs gla ei⁹ ⁊c Quid xpc merito ea dilexit
q fidem ei⁹ constantē tenuit Audi o xpiā
quid eā dilexit Nam p ei⁹ amore verba
conteneris et tande morte sustinuit Audi o
xpiane vis esse amicus dei sic pacens
i tribulacōnib⁹ q xpc pacē fuit i cruce
Xcpe exemplū ab ista sca virgine uta
q dñe te diligat Ei non sis ingrate pfidus
vt morte sustineas p xpo sicut beata
kathe fecit tene constanter spem tple pre-
ceptū dei et pacienē sustine tribulacōnes
et eris amicus dei Ipo hō sit homo amicꝰ
dei Ipo pp fidem Iacob. v. Credidit Abra
hā deo et reputatū est ei ad iustiā et
amicꝰ dei appellatꝰ est Ve illis q fide
xpi i baptismo susceptā maculant male
viuendo sicut mali xpiani vel penitus
sustinent abiciunt errores sequendo sicut
hereticī q negant corpꝰ xpi esse i altari
q dicunt q homo nō possit peccare vel q
non sit infernꝰ neq; diabolus Contra tales
data est iam sententia dapnacōnis ñi resi
pisc̄ant Io. iii Qui non credit iā iudicatꝰ
est. q. nō credit i nomē vnigeniti filij dei
Ora xpm vt meritis sancte kathe ⁊c i fide
te conseruet sine qua deo placē nō potes
Heb. xi. Sine fide i possibile ē placere
deo Sedo homo sit amicꝰ dei p preceptoꝝ
dei i plenitudinē Io. xv. Vos amici mei estis
si feceritis q ego vobis Hoc hꝰ est preceptū
meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos Diligere
deū et primū et eius amicꝰ dei Certus sit
amicꝰ dei p aduersitates pacienē sustinendo
et sustinendo Iudicū. viii. Abraham tempta
tus est et p multas tribulacōnes amicus
dei appellatꝰ est Vis esse amicꝰ dei sic
pacens tribulacōnib⁹ q xpc pacens
fuit in cruce Accipe exēplū i vita virgine
kathe. q ejus teneru corpe et iuue
cula delicate nutrita Cui in audiendo
vba pbrosa Cui redē vigil feruens ad ora-
cōnē cui ad morte ducē nullū mora
est ad pacīaz sz oīa p xpo sustinuit Et
tu miser nō vis sustinere vnū verbū vel
modicas tribulacōnes p xpo Quarto
fuit soror xpi voluntate sibi gsignata
Cant. v. Vulnerasti cor meū soror mea
sponsa vulnerasti cor meū Vulnꝰ illud
non ē vulnꝰ doloris sz amoris q xpc di-
cebat ad vtam kathe O soror mea q
voluntate tua voluntati mee gsignas a
deo cor meū vulnē amoris tui sustinisti
vt te toto corde diligam et quid q voluerit
hoc sua Audi o xpiane libenter potes face
voluntate xpi ei⁹ preceptis obediendo q si
hꝰ sicut ceteris xpc placet voluntate tua te ex
audiendo et ad cēna vitā p̄ducendo Dñs
kathe nā cuius soror xpi sicut voluntatem
eius Dñs qñ rote quatuor horribiles ad
seruis cultus q̄ autus facte essent hꝰ mi-
rabiliter due eōi vno ordine volucrent et due
contrario impetu agerent et due deorsū
reliq̄ sursū dilacerarent inter quas po-
nenda erat vt membratim discerpet xpsa ouez
effudit Et ecce angelus dñi rotas illas
tanto impetu cōcussit vt quatuor milia
hoīm necarent Ecce q̄ patus fuit xpc so-
rore sua kathe exaudite libenter potes xpc
sancta kathe honorare vt p te oret Audi
quid de ea legit Cui em ita decollari debet
hinc fidit ouez O deus et salus credentiū
spes et gloria virginū tibi gone gratias
ago tibi q me inter collegiū ancillarū tuarū

mūare dignatus es · fac q̄ cū amalla tua
mea ut quicūq; celebrem et gloriā passio
nis mee memoriā egerint siue i exitu aīe
sue vel īquacūq; angustia celeb̄ oīm meam
petitionē effici. Et ecce vox de celo facta ē
dicens Veni electa mea et ne formidaveris
de hijs q̄ postulasti nā et hijs q̄ passionē tuā
deuote celebrauerint. et q̄ in periculis et nec
tantib⁹ te inuocauerint aptata psidia et ope
celerē de celis mitto hȳc oīo nō finit tentate
psistendis ſz magne confidencie ad deū et
feruide caritatis et mere pietatis ad pri⁹
Hec mirū si sca katherina ex spe dīne mīe ta
lem oīoē effudit cū moyses zelo iusticie
orauit et terra aperta est deglutiuit dathā
et abyron cū tabernaculis suis et oēs sbā.
Vñ de helya legit̄ q̄ oranit et ignis des
cendit de celo et deuorauit duos quīq̄gena
rios principes et centū hoies cū eis
tu n̄. Quinto fuit filia xpi dīna katherina
ad celeste hereditatē deputata vñ locut̄
xp̄s ad eā i ps̄. Audi filia et vide et in
clina aurē tuā &c. Vide quanta sit vocatio
tas i celo vt conspiciās Vide quanta sit
in mundo stabilitas vt spernas zelma aure
tuā pt dictas quanta sit i me dilectas et
delectabilitas vt mī seruias et sic obliuiscē
populū tuū et domū patris tui. ⁊ cōtepne
oīa temporalia · et concupiscit rex decorem
tuū ⁊ ego q̄ rex sū oīm concupiscā decorem
virtutū q̄ est in te et duam te ad celeste
gaudiū Istud fecit hȳc sca katherina qui diuas
honores et oīa victoria hȳ mundi cōtempsit
et xp̄o tanq̄ vero patri fidelissime seru
iuit ꝓp q̄ xp̄s eam ad celestē patriam
p̄duxit Vñ legit̄ q̄ cū dā cerollai debe
ret audiuit vocē de celo dicentē sibi
Veni electa mea sponsa mea Ecce bea
titudinis tibi janua aperit̄ Ecce etne
quietis mansio ē parata aduentū tuū spectat nā
tormentū tuū chorus alle sacratus virginū exul
tantiū anīs aduenit Hic q̄ rollam est et de
corpe eius lac ꝓ sanguine i testimoniū vīginat
morte fluxit Et mox angli corp⁹ eius rapi
entes i monte synay sepelierūt Ubi de me
bris eius manauit oleū i signū q̄ cūs q̄ eam
inuocauerit ꝓ eius intuentū oleū misericordie
fruent in p̄ti et oleū letitie i futuro Ad no
bis p̄cibus eius gradat q̄ sine fine viuit et regit

Ambulans ihs ꝑ scō andrea apl̄o.

iuxta mare galilee vidit duos fres
petrū et andreā rete mittentes i mari Ihc q.
Ihs vbis ipse descripsit. vocauit duorū fratrū
scī a xp̄o s̄ pet̄ et andree Et tanquā hȳ ta
p̄m ē tanta auctoritas ibi ambulans ihesus
iux̄ mare galilee Ille iā ihs cui oīa obedire
oportet Eadem est q̄ ambabus eorū caritas.
vidit duos fres petrū et andreā q̄no nō aliter
terrā ē offici ad q̄d vocabant̄ ꝓfigurata
gentilitas ibi rete mittentes i mare in q̄
ꝓfigurabat̄ q̄ p̄dicatores missuri essent rethe
doctrine i mare scī. Nō q̄ ꝓ ambulatōe xp̄i
iux̄ mare signat̄ xp̄s aduentū i mundū q̄
quat̄ mari deserto et carceri clari i quo
homo de facili pclitat̄. deserto i quo homo ꝓ
divina gradit̄. Carceri i quo hō multiplicitor
affligit̄. Propt̄ ꝓmū andreas seruit ē xp̄o
q̄ est saluat̄ p̄clitancū Ipet̄ ⁊m scam est
eū q̄ est ductor timentium xp̄i ⁊m scam
est eū q̄ est consolator afflictorū Primo dicit
q̄ quat̄ mari magno hō de facili pclitatur
non solū in corpe li eā in aīa Ecce ⁊ Tui
naugent mare enarrat̄ p̄cula eius clare ist̄
est mundus q̄d hȳ mare-naufragat ⁊ in hoc
mundo adhuc fluctuant enecrant p̄cula
eius Deus q̄ si p̄cula i hoc mundo ſo homo
nullū pt esse securū · ſchēes ſ illi q̄ hȳ mare
ingressi et ad portū celestis patrie pueneri

Tales sensi sñt qe oīa pricula euaserut ysa. lxv.
Oblitioni tradite sñt augustie priores et ab
scondite sñt ab oculis vīis // Nō q̄ tria pri-
cula causant in mari .s. bellue/ crudelitas
tempestatis grauitas/ naus ifirmitas Sic
tria pricula causant in hoc mūdo p̄mūd
iniquitas diabol' decipientis Sedm̄ tempes-
tas mūdane temptacōnis Tertiū ifirmitas
hūane condicōnis // De p̄mo .s. de iniquitate
diabol' decipientis sic dicit ꝑ̄ps Hoc mare
magnū et spaciosū manib' illic reptilia quor
non est nūe .i. multe insidie demonū Aialia
pusilla ai magis .i. querisi demones illuc
naues ptransibūt Multū solent naute time
bellūas maīnas q̄ nō p̄nt nocē n̄ corpi tm
Multomagis debes time demonū insidias
que volut arridere aīe Tē dū conuenerunt
aduersū me adque aīam meā cōsiliati sunt
Clama g' ad deū et dic Erupe me ab inimicis
meis deus meus et ab insurgentib' in me libera
me q̄ ecce reperunt aīam meā irruerut in me
fortes // De .2°. .s. de tempestate mūdane tēp
tacōnis dr in ps Veni in altitudinē maris
.i. p̄funditatē maris et tempestas demersit me
Tempestas ista e hui mūdi temptacō q̄ nullus
euitit in p̄fundū viaor̄ et una in aīa subing'
Nam quida temptant de superbia et sic de a'is
et qui consentiunt temptacōi deciduī in vicijs
et demergūt in aīa Qui aūt resistut gra
dei p̄merent et in celo coronant Cap. .i.
Beat' vir q̄ sustinet temptacōē qm̄ cū p̄bat'
fuīt accipiet coronā vite .s. etne Homo vic
vnicā temptacōē hui mūdi cōuerte te ad xp̄m
et inuoca gra eius cogita q̄p te sustinuit
Si temptauit de superbia cogita de eius humi-
litate Si de luxuria cogita de eius passione
Si de auaricia cogita de eius paupitate Si
de gula cogita de eius ieiunio Et sic p̄ eius
gra cuadē poteris oēm temptacōnem mūdi

// De tuo .s. de infirmitate hūane condicōnis
Cap. .ii. Exigua ligno redeunt homines aīas
suas et insciētes p̄ mare liberati sunt Istud
exiguū lignū ad vsum est nauis q̄ quid
homes solent imittē mare Erat naus exiguū
lignū qe mistat exigui ligni i mari ato
frangitur et ro naute timent ai pricula
Et p̄ illud lignū signat' mihi corp̄ ifirmū
ai quo timem' mare hui mūdi Illud des-
cito dissolut' et ideo semp naufragia
metuim mō e sanū cras ifirmū p̄ceras mor
tuū Deo d' ꝑ̄ta Christe mei dne qui in
firm' sū sane me dne qm̄ conturbata
sñt oīa ossa mea Sic ergo mūd' apa
mari ꝑ̄ pricula q̄ i eo sñt Et xp̄s hoc
sanct' andree ai vocanti ai xp̄o statim
sequebat eū tāq̄ saluatore q̄ homes sal
uat de pricul' Incipe o homo q̄ es q̄rant
hui' mūdi ex'm a sō andrea ut sequat
xp̄m ꝑ̄ .s. andream paru de xp̄o au
dierat adhuc nulla eius miracula videāt
et ad p̄ma vocē oib' velocius sequebatur
eū Et tu hō nīa de xp̄o audisti et sepe
te p̄ suos p̄dicatores vocauit et nō vis
eū sequi p̄ tona cpa tua q̄ tu teneas et
solūmō relinq̄s peta Erect' ad vm' nus
homo vocem et nulla eū miracula facē
videāt nichil de p̄mo eterne vocis
diuine audierat Quāta nos eius mi
racula vidim' qr flagellis affligim' quē
misericord' asperitatib' deterrem' et in xp̄m
vocante nos gressum' sequi Ex ergo i
iudicio dicturi sum' q̄ ab amore p̄me
sētie nec p̄ceptis flectim' nec verberibus
emendam' Secundo apa mūdus
deserto i quo homo p̄ dna gradit'
ysa. lx. i p̄sona vocans baptiste Ego vox
clamantis i deserto parate viā dñi rectas
facite semitas dei nri Desertū istud est

mūdo ꝺ quo multi ambulant ꝑ deuia vt pcedes
ꝺ monꝫ nos ioha⁹ vt pmaz agendo ꝑ vetas
vias mendaꝯ vt ad regnū celeste puenam⁹
Ilō q mūdo ꝙpat deserto ꝑ tria ꝑ q ꝺ eo⁹
scelitas ꝙpt⁹ desim gre. Horror ꝙpt⁹ metū ge-
hēne Scelitas demandi ꝙpt⁹ triplicē modū
malicie ꝑ⁹ dico q ꝺ mūdo est scelitas ꝙpt⁹ de
fectū gre Ie xp̄s habitabit ꝺ deserto ꝺ ēra sal
fugis q scelcans qz salsus sapor vt det glo
sup h⁹ po reddꝫ ēra sterilem Ez heu quata
est scelitas ꝺ terra sine ꝺ mūdo vbi tantus
est defectus gre q pauci fructificant ideo d⁹
ꝑ Expandi manꝰ meas ad te aiā mea sic⁹
ēra sine aqua tibi uelint expandi me dne q
deficat spūs meꝰ q. dicit Graut ēra scelis est
sine aqua via aiā mea scelis est qz aqua
gre caret Illud ꝑfiguat est iosue. xv. ubi
saxa ꝺ asina sedens dixit ad patrē suū
caleph Terrā arentē tedisti michi uulge et
irriguā Qui dedit ei irriguū superiꝰ et
supiꝰ Saxū sedens ꝺ asina ꝺ aiā ꝺ corpe
mortli existens qđ ꝺ prigz ad oīe ap̄ bonū
Ista debet considerare statū hⁱ mūdi qui
scelis est et debet suspirando ornē patrē
celestē ꝑ terra irrigua Et ille dabit ei irri
guū superiꝰ ꝙ grum ꝺ pluui. et supiꝰ ꝙ glaz
ꝺ fluuio Iste duplex irriguū collatū est
sō andree ꝙpt⁹ ꝙm ꝙ ꝙpt⁹ gram gtempsit mū
dū et xp̄i vestigijs adhesit Et ꝙpt⁹ ꝙm ꝙ ꝙpt⁹
gloriā aīe xp̄o ēnaliter que est Secundo
dico q ꝺ mūdo est horror ꝙpt⁹ metū gehēne.
In hoc deserto horribili sanctꝰ andreas pro
pe manſit quo pe mūdo adhesit Ez xp̄s
eū duxit ab hoc deserto qm eū vt sequer
uauit Vñ de xp̄o pt exponꝫ illud Deut⁹
xxxij. Inuenit eū ꝺ terra deserta ꝺ loco
horroris et vaste solitudinis h⁹ finꝫ fuit
qm xp̄s ambulans uxta mare siue vidit
duos fres petrū et andream mittentes
rena ꝺ mari Sequit duxit eū et dixit eū
quasi pupillā oculi sui hoc finꝫ fuit qm dix⁹
eis xp̄s Venite p̄me facā vos fieri pscatores
hoīm Iudi o homo qñq⁹ est horror ꝺ hoc
mūdo ꝙpt⁹ metū gehēne Nescit homo q morte
debet mori utrū sit de nūo saluandorū
vel dapnandorū et ideo bn̄ pt hre honorem
Etc Nescit hō finē suū sc⁹ sicut pisces capiunt
et sic⁹ aues comphendunt laqueo sic homes
capiunt tpe malo Terno dico q ꝺ mūdo est
facilitas demandi ꝙd In tra deserta tua et
aquosa sic in sto apm vt videam tuā virtutē
et gloriā tuā Mūdo ꝙpat deserto tuio ideo
tali deserto qđ caret via qz hō de facili erret
in mūdo Compat⁹ eāā mūdo deserto aquoso
qz deficit aque. ꝙ gre ꝺ hoc mūdo Et ꝺ hoc
deserto apparuit ꝙpha deo ꝺ desiderio qz desid⁹
tauit venire ad celū vbi nullꝰ erraꝫ pt⁹ qz
ibi ē ꝙpetua securitas et ibi est aqua erne
consolacōis ꝙ ꝙpetua iocūditas Heu quot
deserto hⁱ mūdi ambulāt ꝑ deuia vt sc⁹
superbi auari luxuriosi gulosi et hⁱ mōi qui
ambulāt ꝑ viā q duat ad mortem Tales
non st̄ solū ꝺ vna pte mūdi sc⁹ st̄ ꝺ qualibz
pte mūdi ꝙd Solis ortu vsq; ad occasum
ab aquilone et mari errauerūt ꝺ solitudinē
et ꝺ maquosa viā ciuitatis habitaculi nō
uenerūt Glō Viā q duat ad superna ciuitatē
ꝺ qua habitandū est nō uenerūt Istud
sciens bē andreas seauꝰ ē xp̄m ductorem
ne ꝺ hoc mūdo deuiaret Vñ legit̄ Io. i. ꝙ ai
bē iohānes baptista xp̄m demonstrando
dicit Ecce agnꝰ dei ec. q. tol. pec. mūdi. h⁹
andreas seauꝰ ē xp̄m ꝙpe eiꝰ xp̄s fidelis est
ductor qz dnos sequentes eū ducit ad celū
Io. Qui sequit me nō ambulat ꝺ tenebris
sꝫ habebit lumē vite Terno dico q mūdꝰ
compatit carceri ꝺ q homo multiplicit affligit

Illud ꝓfiguat̃ est Gen xxxvij Vbi legit̃ q̃ ductꝰ est ioseph in egyptũ postea positꝰ ꝛ carcerem et tandẽ exceptꝰ est de carcere et exaltatus est sup oĩa q̃ fuerũt ꝛ egypto Ioseph iste figit q̃ liber homo qui ꝑ duc̃t ꝛ egypto q̃s ꝛ vtero tenebroso q̃ puer et vinus iuat̃ ꝑ mo. ꝑtus ꝛ carcere q̃ nascendit desendit ad miseias hꝰ mũdi et tandem erupt̃ si verꝰ fuerit ioseph ⁊ virtutib⁹ augmẽtatus Ioseph mſſ augmẽtũ eductꝰ de carcere hꝰ mũdi ꝛ morte et deductꝰ ad celũ elevat̃ sup oĩes q̃ ſt̃ m mũdo ſſ Ro q mũdꝰ q̃ pat̃ carcer ꝓpter tria ꝑo q m eo est obſcuritas cogmẽtis 2o dolores mltiplicis afflõis 3o magnꝰ timor vicine mortis ſſ Dmo dico q ꝛ mũdo est obſcuritas cogmẽtis Io filꝰ dei missꝰ ẽ m mũdũ vt sedentes m tenebris illuminaret Ysa xlij Verba patris ad filiũ dedi te m lucẽ gẽtiũ vt aperires oculos ceco/ vt educeres de gclusione vinctũ de domo carceris sedentes ꝛ tenebris Heu quãte tenebre ſt̃ ꝛ mũdo ꝛ quo homa nr̃ serpm nr̃ deũ ggnoscit. Io xpc̃ q̃rit Io xiij Pat̃ ſcte mũdꝰ te nõ ggnouit De istis tenebris dicit exodi x. fili ſt̃ tenebre ꝛ vniũsa terra ubicũq habitabant filij ist̃ lux erat/ Egyptꝰ figit mũdũ in quo ſt̃ tenebre horribiles q̃ multi m tenebris hꝰ mũdi ſt̃ uoluti et deuiat a via q̃ duat ad celũ et ꝓgut ad mſſ ubi est eterna mors Vn̄ dapnati dicũt Sap Erraui a via veritatis et lume iustitie nõ luxit nobis et sol mtelligẽtie nõ ẽ ortꝰ nob lassati sum⁹ ꝛ via iquitatis et ꝑditõis via aut dñi ignoraui⁹ In mũdo tamq̃ ꝛ egypto ſt̃ tenebre ſi m celis ubi habitant filij ist̃ ⁊ sancti qui vident deũ facie ad faciẽ est lux vera et ꝑfecta ggmõ Cor. xiij. Videmꝰ nũc ꝑ speculũ ꝛ emgmate tũc aut facie ad

facie Illud scribit bẽ andreas ideo cum vocaretur a xpo sciuit est eũ vt ꝑ eius gram̃ tenebꝰ mũdi euaderet/ et ad lucẽ celestẽ ꝓcederet ſſ Ero dico q̃ ꝛ mũdo ſt̃ dolores mltiplicis afflõis Iob vij Iugis mẽ bulatiõe spẽ mei ꝗsabulabor ⁊ amaritudie aĩe mee Rũq ego sũ mare et cet̃ q̃ ẽ cũ dedisti me aiaꝛ q̃ dicerem Tot ſt̃ dolores et miserie ꝛ hꝰ mũdo q̃ si eẽ adeo magnꝰ vt cet̃ q̃ ẽ ꝑstes marinis vel sicut ꝑm mare defecerẽ ꝛ miseriis hꝰ mũdi Io ꝗquerit ꝑphꝫ. Christe frẽ sũ et curiarũ sũ vsq ꝛ finẽ tõ die gtristat̃ ꝛ gꝫ. Ce m lubi mei ꝓpleti ſt̃ illusiõib⁹ et nõ est sanitas ꝛ carne mea ſſ Lubi mei ꝓpleti ſt̃ illu. ꝑ ꝗpiscẽa q regnat̃ in carne. et nõ ẽ sanitas ꝛ regna et stabilis ꝛ carne mea Luc cũ dolet homo oculꝰ nuc caput nuc dentes Luc illũ nuc istũ morbũ patit̃ Et mirũ valde q̃ mt̃ tot miserias hꝰ mũdi ꝑ vnũ ꝑlem aliquis vñ petor qui gaudz ꝛ hꝰ mũdo filie ẽ frenetico q̃ iacet ꝛ grauissima febre et vidz/ Ionꝰ ho attendes miseias hꝰ mũdi tristat̃ potius gaudeat desiderans venire ad celũ ubi est verũ gaudiũ Io xpc̃ dix discipul̃ suis Io xvi. Vos gaudebit vos at̃ contristabim̃ ſꝫ tristicia vra cõuertet̃ ꝛ gaudiũ ſſ Tercio dico q̃ ꝛ mũdo est vicinitas mortis Illud ꝓfigit̃ est actuũ x. ubi de petro dicitur Cũ producturꝰ eũ cet̃ herodes ſtp ad mortẽ erat petrꝰ dormiens inter duos milites vinctꝰ cathenis duabꝰ et custodes ante hostiũ custodiebant carcerem Quid ꝑ petrũ ꝓ ẽ carcere ꝓ ho ꝛ hꝰ mũdo ꝙstituꝰ ſigt duo milites ſt̃ timor et amor ꝛ

ordinat⁹ duc cathene ſt voluptat⁹ carnis et vanitat⁹ mūdi quib⁹ detine⁹ in hoc mūdo hostiū carcens est mors p quā ho de carc̄e h⁹ mūdi egrediunt⁹ custodes am hostiū ſt tom angeli et mali qui in extremis hoi assistūt ¶ali ait vt aiam ad ifm̄ ptrahant · bni vt aiam ad celm̄ pducāt ¶ꝛ g⁹ mūd⁹ qui carcer⁹ q̄ i eo ē vicinitas mortis ¶nc. em̄ hō in carcere timet morte sibi imminere ¶nc hō i hoc mūdo positus ¶ob ihesio q̄ dm̄ subsistā et sno quod p⁹ mortem tollet me factor meus ¶ſm̄ tm̄ore iusti nō attendūt q̄ per gram̄ xpi morte tpalem nō timent ſz optant ¶cientie q̄ p ea vita etna adipiscūr ¶ꝛ d⁹ apl⁹ philipp⁹ cui p odiſſolui et esse cū xpō ¶ꝛ h⁹ bt⁹ andreas qui videret crucē q̄ suspendi deberet exclamauit et dixit O bona crux diu desiderata et ia concupiscenti aio q̄ata· veniō ad te ita et tu exultans suscipias me discipulū et qui pependit i te. ſ. dns noſr ihs xps ¶ De scō nicholao ꝛ⁰

¶ Quasi oliua pululans et quasi cypressus i altitudine se extollēs i acquirendo stolā glorie et vestim̄ ip̄z i comer sacīne virtutis ¶ꝛ p⁹ Verba ista exponi q̄nt de bt⁹ nicolao q̄ cōmē datur a quatuor ¶ꝛ ab effectu misericordie ibi q̄ oliua pululans p quā significatur mia ¶ꝛ a celsitudine contemplacōnis i et quasi cypressus i altitudine se extollens ¶ꝛ a pontificalis officij excellentia ibi i acquirendo stolā glorie ¶to a finali i toms opibus pseuerantia i ¶ vestim̄ xpm i iusticie p⁹ q̄ veste digne portaret usq̄ ad finē ¶ si q̄ de dnat bt⁹ nicolaj fuit mitis misericors ro q̄at oliue ¶euotj ro q̄at cypresse fuit magn⁹ q̄r vixit a deo dilect⁹ et electj et ei⁹ pseuerauit usq̄ i finē i toms opibus ¶ nō q bt⁹ nicolaus compat oliue p ꝛ⁰ p⁹ p ramū q̄ē sig⁹ reconciliationis ¶ꝛ p florē q̄ē bni odoris ¶ꝛ p liquore q̄ oleū q̄ est fomentū ignis ¶to p fructu q̄ē dulcis saporis ¶ Quo ig⁹ q bt⁹ nicolaus q̄at oliue p ramū petores deo reconciliando p florē alios bni exemplo prendo p liquore sui⁹ q̄ oleū me opib⁹ misericordie p fructū celestis vite dulcedinē in se habendo ¶ Primo dico q bt⁹ nicolaus p ramū petores deo reconciliando ¶ Nam⁹ em̄ oliue est signū reconciliationis ¶ Nā Romani quondā p pace mitt⁹ misericordiā ramos oliuarū Compat⁹ ergo bt⁹ nicolaj ramo oliue ¶ñ legit⁹ Gen ∧⁰ q̄ columba venit ad archam noe ad vesperam portans ramū oliue virentibus foliis p hanc columbā signat⁹ spūs sanct⁹ p ramū oliue bt⁹ nicolaj mitt⁹ q̄ sps sanct⁹ ad vesperam mūdo cubit ad veru noc⁹ ⁊ ad celestem patrē ad reconciliandū deo hoīes ¶ñ legit⁹ de eo ¶ꝛ xliiij Ecce sacerdos magn⁹ q̄ i diebus suis placuit deo et iustus est visus ¶ꝛ m tpe mitis die fit⁹ reconciliatio ¶ñ bñ potuit beatus nicolaus hoīes reconciliare deo q̄ sacerdos magnus fuit ⁊ pontifex et placuit deo et i se usq̄ finit ¶ q̄nus omnes sac⁹

ūnces sacerdotes hñt officiū reconsiliandi
hoiem petūre deo. ℣ peccatū hoc in spectat
ad pontifices q̄ sūt vicarii qui nos deo reād
siliant. ℟. ℣. Reconsiliati sumꝰ dō per
mortē filij ei⁹ ihū exstens ℣ Cū⁹ pontifex
volens homiē deo reconsiliare se ipm
p̄ hoīe i cruce obtulit. ℣ Cōsidera
qualiter ad altāe crucis pressit alit
q̄ nisi pontifices ihū cui ornamēto ves
timentoꝝ et q̄ roādo tantū p̄dūt p̄s
vero mid⁹ et flens crūē ascendit p̄ ihūs
p̄uit coronā spineā p̄ baculo pasto
li crucē habuit. Cōsidera baculū pasto
ralem q̄ est sinuosus curuus i medio vete
et in fine aūt. In signū q̄ epi debent
penitentes ad xpm trahe subditos by re
gē malos punire ℣ Attrahe primū medio
rege punge p̄ ymnū. ℣ Ut cū⁹ crux baculo
pastorali fixet filiꝰ ihū i pedibus sus
tinuit clauos ad dorsū ligni erecti
habuit caput curuature baculi mol
linauit. pedes cruentatos p̄ calceos. ma
nus rubricatas p̄ ℣ roseis. ℟ Ite qualiter
ter ihūs hoiē deo reconsiliauit. ℣ Cū
hec reconsiliatio sua est semel q̄ xp̄s mortuꝰ
est semel. ℟ Ad q̄ facit petr⁹ q̄ modo
peccat et deū offendit. qualit reconsilia
bit. Audi o petr⁹ noli desp̄are adhuc
habes i mūdo multos sacerdotes et epos
q̄ te reconsiliant dō. Heb. x. Omis ponti
fex ex hoīb⁹ sumpt⁹ p̄ hoīb⁹ constituit.
in hijs q̄ sūt ad deū vt offerat dona et
sacrificia illud p̄tinet etiā ad simplices
sacerdotes cū sacerdos i missa offerre
hostiā dicit. ℣ Suscipe sancte pater

hanc oblationē et i maculatā hostiā
Istud officiū habuit sanct⁹ Nycolaꝰ
cū de ihū p̄t exponi illud ℟ Ecclī. xv.
Elegit eū ab oī viuente offre sacrificiū
deo et mellis et odore bonū i memo
riā placē dno ppcium i memoriā suē
passionis ei⁹ memō fiunt i missa cū
cū magna deuotione dicenda ē et
audienda. Hic nō de illis q̄ habent
dissolutiones et collocationes i etāa
i missa. ℟ Deo q̄pat oliue p̄ florē
tum odoris exemplū alios prebendo
cū de ihū p̄t exponi illud Ozee xiij
Erit quasi oliua gla eius et odor
ei⁹ vt libani. Iudei fuit oliua tua glo
riosa in floribus sed iste sanct⁹ i bonis
opibus quib⁹ odore boni exempli
de se emisit. cū ihū s. nicola p̄dicē
illud ℟ Ecclī. xxiiij. Flores mei i honoris
honestatis q̄ ad primū. Nā de bono ex⁹ ei⁹ de⁹ hono
rabat. et p̄ri⁹ edificabat. Ab infancia
cepit dare boni exemplū et vsq; in
fine mūdi⁹ defecit. Cū enim matris ubē
lactaret. duob⁹ diēb⁹ ieuna. i septi
mana s. q̄rta et sexta feria in hijs
siquidē diēb⁹ sem⁹ infirit et de mane
p̄ tota die abstinuit. Hic adite stul
ticia quoꝝd hoīm q̄ dicat quid p̄dest
ieuniū et quid p̄dest q̄ homines multi
ieunant. ieunium nō fuit homes sitim
Iudiant tales. ℣ Solū ieunium non
fuit homes sitim. ℣ ieunium ad alios q̄
bus bonus. Certe si ieunium ad sanc
titatē mentis cū p̄ferret. necessū sanctus
nycol⁹ spūs sancto i spirat⁹ i infancia

Jeunaud exp.

ieiunare cepisse Erat ꝙ mirabilis odor de hoc flore, pcssit Sequere hunc flore et ieiunare libent Bte mo la ieiuna in ifancia q adhuc nlz petm gmiserat Et tu pat tuctate dieꝝ milta pcta comisisti et p eoꝝ satisfone nō vis ieiunare · bte nicolaus adhuc lugens ieiunauit duob diebus et tamē tu nō vis ieiunare saltē vno ſ. feia sexta hꝫq xps crucē, p te sitī magnā fusti mut felle et aceto potatus fuit sā guē fudit movere sustinuit vt te a morte liberaret Certe si mlla petm comisisses adhuc libenter sextā ferā ieiunare ad honorem passionis xpi Hic ergo sanctus nicolaus exm dedit ieiunādo Dedit eā exm bonis opibus habitū dando Ad ecām sepe frequentat ꝓmbus ifistebat verbū dei libent audiebat Vñ legitur de eo ꝙ infancie posit nut petū coitatu nut sol ecām cebat limina · et q̄p ibi de sacris scripturis paulo aduertebat auditu armatiolo recondebat pectoꝛis medrit vetrebat hꝰ est contra multos qui non libent ad ecām vadūt audire vbū dei audiūt patū attendūt cito obliuiscuntur et ideo paꝝ pficiunt O homo si vis deo placere audi libenter verbū dei frequenta ecām Audi q̄ de hꝰ legitur Cū defuncto esset epc ꝙrie ātat cōuenerūt alii epi ad puidendū illi ecie p epm Cū ieiunnet et orōb mīsisterent mi eoꝝ reuelatū fuit vt obseruaret fores ecie et que p matutinali hora venire conspiceret hic epm consecrauit adiacē q nicolaꝰ vovet Hic q fuit Et beatus nicolaꝰ hꝰ matutinali ad ecām veniens epm est ordinat Cetera bte nicolaꝰ compat oliue ppt oleū qđ est fomentū igis oꝝb mie misterio Vñ ad rpm pt referri ꝛe · xi · Oliua uere pulchra fructifera speciosa dñe nomē tuū Nō q̄ sanctus nicolaꝰ fuit oliua vtera · i fertilis ppter oleū mie pulcꝝ qđ sacrom scripturaꝝ fructifera bonoꝝ opm mlitudie speciosa mitrion piuitate Certe nobile oleū de ista oliua pdit De quo olco legitur Exo · xx · Ori tpe vestimenta tua sint candida et oleū de capite tuo nō deficiat Certe bte nicolaꝰ vestimenta candida habuit quib opibus ornatus fuit Oleū de capite ei non defecit qz mens de assitu mie plena fuit Oleū fidei mag significat qz sicꝫ oleū est fomentū ignis sic mia fouet ignē caritatis Et ppt hꝰ legitur de eo · Dū ei q̄da gutanei ad tantā deuenisse inopiā vt tres filias suas fornicari gestuisse vt illaꝝ ifamia gnīcio mitatiōꝝ ducet vitā Sanctꝰ nicolaꝰ hꝰ audiens miſero cōdoluit et accipiens pndꝰ aurī de nocte ad domū vm p gens clam ire procurat Cla recessit Ac ille ducento auro q̄ab egit deo et p mogemte nuptias celebrauit

Dic q̄ sc̄s nycolaꝰ ter fecit et horeꝫ ab
iuuenia et virgines a stupro libeauit Un
de nycolaꝰ ferua doctrinā quā tobias do
cuit filio suo D Quātū poteris esto miſe
ricors Si multū tibi fuerit habundanter
tribue Si exiguū idipm̄ libenter studē
Ho sanctus iste multū habuit io multū
dedit nō dedit manifestū vt quēdā faciūt
nr̄ viliꝰ q̄ habuit dedit ſ nobile aurꝫ
Hoc ē cōtēnere illos q̄ semp q̄d vilius habent
i mensa dant pauperib⁹. Ver attendunt
q̄ illud q̄ dant pauperi dant xpō Pro
hoc xpc̄ i die iudicii dignabit eis dicere
Esuriui enī et dedisti mihi manducare · sitiui
et dedisti mihi potū ℟ Quarto dico
q̄ beatus nycolaꝰ apparuit huic xpi fructū
q̄ ē dulcis eterne vite dulcedinē i se ha
bendo Beatꝰ nycō habuit hic dulce
dinē p spem nec mirū celo habz p verū
Un xpc̄ potē dicere potuit i. Ego Ego sicut
oliua fructificaui i domo dei spaui mi
mica dei i eternū et i stirpem sctā Dulce
bonoꝝ opm̄ fructū habuit q̄ dulce deū
q̄ sctōm xpm habz ē dulcis et recte iugiter
i corde suo pōnit ad quē eaꝫ toto corde
desiderauit venire Un xpc̄ potuit dicere
illud Can. ij. Sub vmbra illius q̄ desi
deraui sedi et fructꝰ eius ē dulcis gut
turi meo fructꝰ ille ē celestis dulcedo
quā hic cotidie p deuotionē gustauit
Un xpc̄ inuitat ad se oēs dicens Mat. xj.
Uenite ad me oēs q̄ laboratis me ꝛ
a grauatis meis ad plenum q̄ homo
q̄ a me p veniūt ad plenum Epc̄ em
nec̄ sup mel dulcis et hereditas mea
sup mel et fauum Istud stimuit q̄ dixit
Quām dulcia faucib⁹ meis eloquia
tua ꝛc̄ Et rursꝫ quām magna multitu
dulcedinē tue dne quā abscondisti ti
mentib⁹ te Heu quām stulti sūt peccatores
q̄ hanc dulcedinē spernūt et ad istius
ubi est horribilis amaritudo currūt
Deut. xxxij Uua eoꝝ uua fellis ꝛt
botri amarissimi fel draconū vinū
eoꝝ venenū aspidū i sanabile Pro
ista q̄ hic pmittit accipit amaritudo
q̄ est in inferno q̄ tanta est q̄ verbis
explicari non pt Iudicat peccatores q̄
dulces vias cotidie bibunt et studen
ter ab⁹ cpotandis illud horribile vi
Jobelis Exprobrauit cibari et flere et
ululare os q̄ bibunt vinū i dulcedi
ne q̄ periit ab ore vid Certe dulcedo
vini ab ore illi⁹ perierat q̄ i inferno
potest p gutta aque petit et habe
re non potuit Considera quā iustus
iudex sit deus illos qui pro tēpe
tante et gula · punit i inferno p
fame et siti Eos veo q̄ hic sustinent
et retinent i celo saciabitur · Psa.
lxxxix. Ecce serui mei comedent et vos
esurietis ipi bibet et vos sitietis · le
bibunt et vos confundemini · laudabit
p dulcedine cordis et vos clamabit
p dolore cordis Cuius q⁹ sanctus
nycolaꝰ fuit seruus suus fidelis ideo
hodie introductꝰ ē in celū vbi inde
esurit nitꝫ sitit sed semp deum

laudabit et cū eo sine fīe gaudebit

De scā luca

Deus ī medio ei⁹ nō cōmouebitur. ſmo adiuuabit eā de⁹ mane diluculo. ꝓ hāc ista pōt exponi de scā lucia quia uta fuit q̄ cū ad lupanar trahi deberet de loco moueri nō potuit. Et ē sens⁹ deus ī medio e⁹ nō cōmouebitur ⁊ ī corde lucie fuit et ideo nō cōmouebitur ⁊ ī mobil' ꝑmanebit et illud nō hꝫ aſſe ꝫ a deo Et ideo subdit. adiuuabit eā de⁹ mane diluculo. Mane ⁊ ī iuuentute diluculo ⁊ illustrōne ſpūs ſancti. Nota q̄ ī hīs verbis ꝑmiſſis tangit triplex beneficiū ſcē luce q̄ de⁹ ei cōtulit. Ꝑmo. eſt q̄ eā ꝑ gratiam ſimiliter et ī habitu. ideo d⁹ de⁹ ī me⁹ ei⁹. ⁊c. ⁊ꝯo ē q̄ eā a malo mirabiliter cōſeruat. ideo dicit nō cōmouebit. ⁊ꝯo ē q̄ eā ī bono cōſeruauit ideo ſubd⁹ adiuuabit eam. Nō q̄ de⁹ fuit ī me⁹ ⁊ ī corde lucie ꝙ duplicat. ꝑmo vt eā tāq̄ templū ī habitaret. ⁊o vt eā ſedm̄ carnē mortificatā viuificaret. Tertio vt eā ī tribulacōnib⁹ poſſit cōſeruare. ⁊to vt eā mundo deſperatā magnificaret et exaltaret. ꝑmo dico q̄ de⁹ fuit ī medio vt eā tāq̄ templū ī habitaret. ⁊actia. ⁊. Gaude et lętare filia ſyon q̄ ecce tibi tuo ⁊y medio tui d⁹ dn̄s. Ecce scā lucia dicit. filia q̄ deū ſicut filia prēz dilexit. Et q̄ ꝑ templacōez ſpeculabat celeſtia ideo ordinatiua reſpuit. Ecce ergo ſpe mētalis ſpeculatio. Vñ legit de ea q̄ cū paſtaſius iudex q̄reret an ſpē ſanctū ī ea eſſet ipa rndit. Ipſe dixit q̄ q̄ caſte et pie ī hoc ſeculo vixerit templū dei ſt et ſpē ſanctū habitat ī eis. Conſidera quanto honore digne ſt q̄ ſcripſus ꝑ votū virginitatē optulerūt deo tales ſpuali nōie dicūtur templū dei. Nec em templū male ab ōibus fidelib⁹ honoratur ita tales virgines ab hoīb⁹ venerande ſt⁹ n⁹ mirū q̄ tales a deo ī celis ꝑ alias ſanctas honorent ſpecialit̄ q̄ ſpecialē meretē. ſ. aureolā ī patria habebit. ꝙt hoc ſancta lucia trēmū ſponſū contempſit et xp̄m ſponſū elegit ꝑ cuius amorē q̄ habuit paupib⁹ dedit et de ī virginitate ſemine ꝑ verū dilōnē ī ſepabilit̄ adhęſit. Ideo dico q̄ deus fuit ī me⁹ ei⁹ vt eā ſedm̄ carnē viuificaret. Illud ꝓfigurat̄ eſt Gen. ij. vbi legit̄ q̄ lig⁹m fuit ī medio paradiſi. Lignū eſt x⁹ qui dat vitā. nec iſtud lignū fuit ī medio paradiſi ⁊ in corde ſancte lucie q̄ ꝑ paradiſū accipi pt. Paradiſus ſiquidē eſt locus alto amenꝰ et fructuoſꝰ. Sic cor lucie fuit ſicut ī alto ꝑ contēplatōnē celeſtia fruit. g⁹ x⁹ in corde lucie tāq̄ lig⁹m ī paradiſo. Ad hoc vtiq̄ vt eā ſedm̄ carnē mortificatā viuificaret. Ꝯo vm. Ut ſcandit carnē viperatis mortiferi ſpūs ſtīs ⁊ctis

mortificantes vivetis Illi st̄ q̄ sedm̄ carnē vivūt ꝯ carnē desiderīa implent sicut luxuriosi qui dicit Cap̄ 2 Vēite et fruamr̄ bonis et pulcro vngento dplear̄ coronem̄ nos rosis ant̄q̄ marcescant Et talib⁹ nihil videt esse pulcr̄ i luxuria et hȳmoi tales morientur morte eterna Cor vj Neq̄ fornicarij neq̄ idolis seruientes neq̄ adulter regnū dei nō possidebunt Ille vō suā spūi mortificat q̄ p grām appetitū carnis frang⁹ Gal Qui st̄ xp̄i aut̄ carnē suā crucifixerūt a vicijs et concupiscētijs Tales i aīa vivet Talis erat bta lucia vn xpa dicē poterat cū apl̄o Vivo iam nō ego vivit i me xp̄s st̄ p gr̄am Et Tercio dico q̄ dei fiunt i me⁹ ei⁹ vt ea i tribulacōnib⁹ potiā confortaret Cap iij Rex ast̄ l̄ dei i medio tui nō timeb⁹ malū vltr̄ Vidēq̄ fiuss̄ hȳ virgo tam constans q̄ nec minas nec mortē nec ignē timuiss̄ nisi dīs eam confortass̄ Cū em ad lupanar trahi et nitti boues et nitta paria boum traherent ea nō possent ea mouēi de loco iudex dixit q̄ est hec vacis q̄ deitatem a a mille viris tractā nō est motā Lucia rīdit Et si alia dea mlia adhibuer auxiliū spūs sctūs p medicē Cadent a latere tuo mille et dec mlia a dextris tuis Hoc audito iudex pl⁹ torquebatur Cui lucia Pasceris nisi me cōmutaris quid pallor ibus trepidas Cui ille q̄ dīs fuit Dic precipe ignē magnū circa ea fieri et resinā et picē et feruens oleum fīp ea iactā Et ad ex hȳ i milio ledētur gladio q̄ussa q̄m deus voluit ornēt quia dei voluntas est turbam nr̄ cōmisit spūi Cui qualiē dei fiunt ad hec virgie vt ea i tribulacōnib⁹ potiā confortaret Vn nūc xp̄s mihi regnans et deo gr̄as agens dicē poterat illud Cui vlro Liberasti me sed multitudinē mee nois tui dne rugie ꝓparatis ad esū q̄ a demonib⁹ et de mambꝫ querentiū eā mei q̄ de malignis et de mltis tribulacōnib⁹ et a pestifera flāme q̄ circūdedit me et i medio ignis nō sū estuata Vēite dico q̄ dei fiunt i medio ei⁹ vt ea mūdo desperata magnificaret et exaltaret Ysa xij Cantate dno q̄m magnifice fec annūciate hoc i vniūsa terra Exulta et lauda habitatio sion q̄ magnꝰ in medio tui factus ist̄ p hȳmeos sion actipe vor sancte lucie i quo deus habitat quod mūdo vt speculū fecit fieri Verū em debet sancta lucia exultare et laudare deū q̄ i medio ei⁹ fuit Et cū ea magnifice fecit i hoc videlicet q̄ ea mūdo despecta i mundo magnificat Vn congr̄ fuit lucie de q̄ legit cū facultates suas pauperib⁹ orphanis et viduis erogass̄ spōsū ei⁹ acusat ea apud pastū iudicem Dīs sponsū suā esse pulcrā et cōtra legē viue angustor̄ p quod tandē mortem sustinet Cui qualiē mūdū eam despexit st̄ edit xp̄s ea magnificare non posse in celo st̄ i mundo adeo q̄a

p toti mudo honorat. Ñ legitur q cui mater ei⁹ p quatuor ānos ꝛc vsq; ciuitas syracusana decorabit. Certe no solu in illa ciitate sz p totu mudu honorat. Hic nō dei sancti virginem honorant i hoc mudo quos pr enerrac quā m ea honorat i celo. honorem ei⁹ i mudo donec veniat illuc vbi possimus videre honore q; hz i celo. Ad p vegt finē. Amē

De

Dia vidisti sco thoma sc̄e me thō credidisti bti q; no viderut et crediderut Joh xx. Verba ista fuerut p ad btm thomā p q; duo tanguit. Po obm fidei ondit. to meretes fidei. premiū. Obiectū fidei est dīnitas et hūanitas q; quida articuli sūt de dīnitate et q̄da de hūanitate. Meretes fidei z bitudo q; premiantur fidelib⁹ Ex. ubi q; vidisti me i q; m sū dei. to ubi bti q; no viderut et crediderut. Nō q; plures fideles h⁹ mudi no vident xpm corpaliter nec i tm si salua volut vt videant oculo spualiter. Hic em i corpe sūt quīq; sensus sic i aiā spualiter erunt quīq; sensus. s. visus quo deū ognoscat auditus quo deo obediat odoratus quo p; dei vestigia i rebus. Gustus quo eū dulcedinē p deuotionē gustat. Tactus q; eū p dilectē teneat.

Po dico q; aiā debz hic visū quo deū ognoscat. Po Vacate et videte qm ego sū deus exaltabor i gentib⁹ et exaltabor i tra. qi dicit videte et cognoscite q; excelsior sū omnibus et dco me p omb⁹ diligite et ognoscite. Hūc visū habuit beatus thomas qm tactibus xpi tetigit et deū confessus est dicens Dns meus et deus meus. Cz No q; sicut ad visū corpalem exiguntur tria s. influencia subtilis spēi q; a ce bro fluit ad oculos. Oculus clarus et acer illuminatus. Sic ad visū aiē tā exiguntur. Pmo est dīne gre influencia. 2m. e cordis mudicia. 3m. e extrinse exemplī resplendencia. Po dico q; ad visū aiē exigit dīne gre influa Luc xxiiij. Cū cec⁹ quida clamabat ihū fili dd miserē mei. Et dns dicet. Quid vis vt tibi faciā et ille dicit dne vt videam. q. d. Po me cec⁹ sū q; me videā no possum nisi p tuā gratiā me illumines. Ho si vis vidē oculis interioribus et ognoscē deum. Rogta deū vt det tibi gratiā suā q; quā illuminet aiaz tuā. Ipse enī est de q; dicit Joh i. Erat lux vera ꝛc. Ere sic grā dei illuāt aiaz tuā. Hic cōtrio malicia excecat aiaz tuā. Cap iij. Excecauit eos malicia eoz et nescierut sacramenta. Heu qm terribile est illa excecatio q; culpā facit m oīa q; quā quā adeo excecat. q; deū suū a quo habz oīe bonū no ognoscit. Ñ dns. Hinc q; ysa i. Cognouit bos possessorē suū et asin⁹ p̄sepe dni sui. at me ognouit et pplus meus non intellexit. Ma Ecce exigit ad visū spualē mudicia cordis. Mat. v. Bti mudo corde qm ipi deū videbunt. O homo si vis deū videre debes cor a pcīis mudare. Sicut enī sol materialis no pt videri nisi hz oculos mūdos. Sic et sol

spūalis q; q̄ non pt̄ videri nisi habet
oculos spūales ⁊ ip̄i cordis mundus
ab oī clade ēmis ꝙ moner nos dns p
ysa i Lauam mūdi estote auste malū
cogitacōm vestrarū ab oculis meis Grauē
em macula q̄ est in oculo ip̄edit visum
corpalē Sic macula i aiā ip̄ed̄ visū spūalem
Qui em macula pōt i vide nō hz
ille pr̄ deū vide Job xi Si iniq̄tatem
q̄ est manu mea abstuleris a te et non
p̄mansit i tabernaculo tuo ⁊ i vide in
iustū tuū leuabis faciē tuā ad deū absq;
macula sine ad cognoscendū deū Si
em haberet maculā in oculo q̄ ip̄ediret
visū suū q̄ oderet illi collyrid quo ma-
cula illa abstergi posset libenter hu-
ret oculos vt maculā absterget Audi
o petre q̄ maculas petrū habes i corde
hodie ostenda tibi vnū collyrid q̄ si
vti voluerīs ōnes maculas cordis vitab
Collyrid illud vēa est contritio q̄ oēz
maculā pōt expell̄ De quo dr̄ apr̄ z
Collirio vnge oculos tuos vt videas
Siccat collyrid mordz oculos et clarificat
Sic contritio cor mordz et p̄ficit Ysa
xxxv Ecce i pace amaritudo mea
amarissima Tu at exuisti aiaz meā
vt nō p̄iret precasti p; tergis meum
oīa peccā mea Amaritudo q̄ē i contri-
vera debz ee i pace q̄ aiaz reconsiliat
deo Cecus exigitur ad visū spūale
exteriorīs exēpli resplendentia Heb
vj Dia fiatio ꝑ exēplar q; i mēte mōstr̄

t Homo ille ē cecus dei Qui q̄ vult
deū cognoscē debz bona ex̄ sanctorū
q̄m ecclia s̄c et fuerūt et patrū res-
pice Si homo si vis respice hoc
exemplar respiraat fide habraha
vt promissis dei credas Mansuetudiez
cedas vt mūd vitare valeas Miam
Si vt inimicos diligas Paciam Job
vt aduersitates mūdi sufferas Pau-
ptatē aplorū vt auaricia fugias
Castitatē mētis vt deū toto corde di-
ligas Fidelitatē confessor vt deuote
deo seruias Puritatē virginū vt
deo placeas Cui hoc exemplar res-
pice vult et sicut ea facit ille cog-
noscit deū et cognoscetur a deo Joh
Ego sū pastor bonus et cognosco oues
meas et cognoscūt me mee sic p̄z
p̄m p̄le Sicut deo q̄ aiaz debz
habere audiēdo quo deo obediat Si
Audiat quid loquat i me deus
qm̄ loquetur pace i plebē suā Merito
debz hō audire p̄cepta dei vt obediat
q; qui p̄cepta dei implet ille p̄cipue
habz cū deo ysa xlviij Vtinā at
tendisses mandata mea et facta
fuisset pax tua sicut Oz heu
multi mandata hoīm cōplent et ma-
data dei contēpnūt Si erem dñs
mandauit eis vt occidēt inimicos
et deuastant eas obediūt eis Oz
si dns celestis mandat eis vt cū
tate habeāt pacē viuēt et nulli nocebūt

contepnuit audiē et obediē Istud
nō fecat ste thōs et alī apti Un le:
Actuū v· q ꝑ hō q ꝓdicabat vbum
dei ꝓtin fuerūt i carcē qē i nocte de
duxit angls dicēs Ite loqmi i pleb
oīa verba vite hui Hō audiens pncps
sacdoū cōuocauit cōsiliū et aduocate
eos dixit Prepiendo ꝓcepim ne do
ctinā i nōe isto Et ecce replesti thīz
doctna vrā Petrus pet et alī
apti dixerūt Oportz deo magis obe
dire q hoīb Ecce q̄lit apti obe
dierūt deo q̄ mer timore mortis
nr timore carceris mādatū dei vio
lauerūt Ipi s apld audiū spuale
habuerūt q mandatū dei ꝓplacerēt
i ordīs Ysa xxii Aures audiendi
lubent ausultabūt Considera o hō
qualit apld fecerūt et tu fac similit
Dr pap nbi trenū dnē q e contra
deū pcepit obedias deo q ꝓmittit
tibi etnā mēde qm hoc q ꝓmittit
tpale Dec xi Un q audiūt vbum
dei et custodiūt illud Ded hēu
qđā hui audiū corpis quo obedi
unt hoī ꝑ audiū aīe nō hui quo
obediūt deo Ded Aures hui et nō
audient Tales nō vrēt regno celoz
Gid ꝑsiguāti i regno xv Preput dnē
saul vt pauet amalech et vniuīsa
eiꝰ Saul mēpta abstinēs et sigt
alia pecora q abstulit tome hui
mōdi Huic ꝓcepit dnē vt pcuter
amalech

et voluntate rerum destruat Amalech
mēpta gens bruta et sigt voluptatem
carnis q hīs sectando efficit brutum
Et ecce hō mōdū cōplet mādata dei vt
interficiat vulgi et cessat a pcto opatiōis
q vulgi pctm solū reputat Ad hunc
mī obediens remanet q ꝓmittit ligē
amalech et opta q̄ꝑ vnc Quid pagis
nī voluptas sensualitatis acquirē qua
dnāt in carne Agag mēpta festiua
solepnitas Unc ad cauo habet suum
festū qui sensualitate sequit Quidp
optā q̄ꝑ nisi sensi corpis quos pctor
optā reputat acquirere O pctor audi
esto q mihi q̄mittis pcta ni ipe nisi
oīdas agag et voluptate sensualitatis
retrahas adilatōne viciosa nī oīdas
optā q̄ꝑ et q̄ corpis sensi retrahe ab
illicito oculoꝝ ab illicito visu aures
ab auditu manꝰ a tactu ⁊c q sino
fecisti mihi q̄ venies ad regnū celoz Ecce
ana debz hre adoratū q p vestigia xpi
i redut Can i Trahe me p te ssp p graz
rem i odore vngentoz tuoz et unita
optī tuoz q s vngenta redolent Un
dr Trahe me p te et ad supna q̄ cau
trahit ad inferiora Cap vi Corpi
q corrupt aggrauat aiam et terrena
i habitacō deprimit sp sensum multa cō
gitatōne Hec o hō curie p xpi vt ipm
diligas habens adoratū ante quo post
si diuīe mercedis Hunc adoratū ha
buit sanctus thōs et apli sc relictis

oribus sanctis sc̄i xp̄m Hr. 19. Ere nos ve
ing̃m oīa et scām sum⁹ te q̄ p̄ g̃o erit
nobis Qui habes adorari aie seq̄ potes ves
tigia xp̄i dom⁹ xp̄m iuemas Qui aut mag
vocatus sequit vestigia alius seruus s. seruī
vel rapoh doner iuenīat Qui et tu
debes sequi vestigia xp̄i vt xp̄m iuenias
ppe eum q̄at⁹ aspice et hymnulo seruoz
xp̄e q̄at⁹ aspice q̄ i alīs hītat caspra
cum solet i alīs habitare Ere xp̄m Ego
i altissis habito et thīg meū i caligīna
nubis Compat⁹ ere xp̄e hymnulo seruoz
q̄ delectabilis est ad videndū z ado
q̄ anḡli i eū desiderant p̄spice Quito
and debz hīc gustū q̄ dulcedinē dei p̄
deuocōne p̄parat De Gustate et videte
qm̄ suauis e dñs Quīq̄ ab⁹ aliqs siut
ita dulcis m ore corpis sicut e dei i ore
aie Bnard Hꝰ e mel in ore melos
i aure Jubil⁹ in corde Dis scire qua
dulcis est Qui semel gustauerūt dul
cedinē dei p̄ deuocōnē Oia i tiena con
tepnit Oia i cōmoda hī⁹ mūdi libenī
sustinet vt letanter ad deū puemat
et eius dulcedinē p̄fruatur Hanc
dulcedinē gustauit sancty thōs Deo
oia terrena contempsit p̄ diuinoq̄ p
mūdū cucurrit et mitra i cōmoda sustī
vñ ipe no fo⁹m ad r⁹m puenīret sz etiā alios
ad xp̄m duxit De illis q̄ gustū aie carent
quo deū p̄spiut et gustū corpis hīnt
quo ventri seruiat De talib⁹ dicat
ap̄ls plur⁹ m Multi ambulant q̄s
sepe dicebā vobis nūc aūt flens di
co inimicos cr̄e xp̄i quoz deus ventr
est quoz finis itūs et gloria i confu
sione q̄ terrena sapiut Isti sut
gule si q̄ specialit⁹ dicit i mūdi cr̄e
xp̄i q̄ alius aguit q̄ x⁹ in cruce sent
ppe eum in cruce tota fusis⁹ penu
riā q̄ etiā sciens⁹ no poterat hre
haustū aque Isti cū tanta sup
fluitate hīt in potu q̄ bibit bibi
usq̄ ad vomitū Hoz gula et i confusoe
ip̄i p̄ hac superfluitate habebut maxiaz
penuriā i mūdo Qui⁹ pz i diuite
epl̄one q̄ i mūdo epulabat⁹ omdie
splendide et i ifno no potuit hre
gutta aq̄ Quito aūt debz habe
mētū q⁹ deū p̄ dilectoz teneat⁹ Io 7.
Odⁿ audiū p̄ aliquoz si istos q̄
vidim⁹ apaz fide Non sufficit nob⁹ ad
salutē q̄d de xp̄o multa audiuim⁹
q̄ fide hītes de xp̄o in mētib⁹ nr̄is
contrariet x⁹m i q̄ dilectoz teneam⁹
In hoc signū legimus de sancto thō
Io xx Cū audiuisset de discipulis
alius de xp̄i resurrectōe dixit nisi videro
in mētib⁹ ~~meis~~ eius fixuram clauoz
et mittā manū meā in latus eius
non credam In hoc docem⁹ hoc mūdi
audiat de deo hoc fidē habent nisi
tm salutē ee potent nō opa sue dilectoīs
eū tenecant Deo deuota aīa cū
a p̄fecto viro requisiuisset ubi
dilectum suū inuenire posset ad vltīm

subuixit Cant in Paulu dic cum
ptrisissem eos iuem ep dilexit aia
mea Ubi nobis xps cui sers p fide
p deuocez inire et p dilcoez tenere
vt ad fruicoez eius celo possimus
venire Cui vivit Xna v

Uenerit nupte sme smo
agm et vxor eius ppenuit
se et datu est ei vt cooperiret se bissio
splendenti et candido Apoc. 19. Vbu
istud congruit pt eppm de sua. Ec
q ppm accepit i sponsu Tanguit
at i vbis proles tua Ps eppimt
celestis vite primu delicosi cui dat
Venerit nupte agm Ordo pnt
vite meritu vnosqui ai subuigit et
vxor eius ppara se Tercio vigilis
pudica promu gruosu ai i fenur
et datu est illi ire Sponsa q sposa
xpi debet se ppare ad aduentu
eius quocp modis Ps se lauando vt
muda appeat Ps vigilando vt ua
mia appeiat Ps ornando se vesti
bo vt ei placeat Cto lume habe
vt eu decent recipiat Quito cibu
parando vt secu libene maneat
Hic btu Nn lauit se p lacmas
pfusione vigilat p crebra oroez
vestit se p vtutu decora lume huit
p feruente dilcone Cibu pat per
dine volute adipleroe Nono dno
q sposa xpi debet se pare lauando
vt munda appeat Ps exo .ig. lauent
vestimenta sua et sint pan i die tiu
Hmi dies est q hic viui corpa / Ti quo
vuit hi spualit Tri dies i die gloie
q viuim i celo etnalit Cui vult se
ad illu die ppare debz vestim suu la
uare p. ihu sa sua sanctifica et munda
ysa lauad mudi estote aufte malum
cogitacois viui a oculis vris quescite
agere puerse discite bnfacere Hmo bta
Nn lauit se p lacmas pfusiois hi xpo
dr cum. lauo pedes meos quo iquabo illos
q d. ex q lacmis pedes meos q affec lauo
nolo eos p culpa mole iquare Cui
conscientia mtis sinaut q mo p pcta lac
mant: p lacmis pcurat iquare Et nō
q trist hoi fert triplex balneu i quo dz
lauari vt mudi fiat Ps. est passio xpi
de q dr apls Dilexit nos et lauit nos
a pctis nris i sāgne suo In hi balneo
bta Nn septi se lauit qz passioi xpi sepe
ad memoria reuocauit Secdm balneu
est baptisma emē de q dr 1 pti v. Xpc
dilexit eccia et tradidit semetipm pea
mudemo ea lauare aq i verbo vite In
hi lauacro bta Nn lota fuit qn baptis
recepit i q a pcto originali mudata
fuit Tercid balneu est lacmaru
effusio de q Ioa. Qui lotus e ssp i bap
non n vt pedes lauet q affec mudet p
lacmas et e mudus totus Audi o pcator
sepe pmo lauit te p suu sanguem
p ea fusti lotus i bap et p mo iquatus

es ꝙ ꝑtm nō restat aliud nisi vt lauet te lacrimis ℣ Lauabo ꝙ singulas ꝙ singu las noctes lectum meum ℣ gstiaz mea ℟ Qui ℣ Per hoc balneo lauit se beata ℣ Qui ī oribꝰ sepe lacrimas fudit ℣ Deinde sponsa xpi debz se prave vigilando vt tanto apercat luc. 14. Et vos files hoibus exspectantibꝰ dnm suū qñ veniat a nupcijs vt cū venerit et pulsauerit confestim aperiant ei ℣ Infra hoc tempꝰ sitote qm si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret vigilaret vtiq; et nō sineret ꝑfodi domū suā ſo et vos estote parati ille vigilat et exspectat aduentū dñi q̄ ordinibꝰ et bonis operibꝰ vacat et ad mortē se ꝑat. talis aperit dño tanto ꝙ sep ꝑatus est morti qñ dño placet ille vero dormit q̄ ī peccatis iacet et ad mortē se non ꝑat ℣ Noli o hō dormire ī peccatis sed vigila ī bonis operibus qm nescis qñ dns vest venturꝰ est ad te ī morte ſo dicit dñs. 12. ℣ Vigilate ꝙ nescitis qñ dns vester veniet ne cū venerit repente inueniat vos dormientes Istud bn attendit bta ꝟo ſo ꝑauit se ī oribꝰ vigilando et bonis opibus insistendo ℣ In ꝙ potestat dicit ꝑs Patū cor meū deꝰ patū cor meum cantabo et psalmū dicā Exurge gloria mea exurge psalterium et cithara ℣ Nō ꝙ bta ℟ ap pellat sponsū suū xpm psalt.m ī ꝙ.m ꝙ erat gaudz exultabat ad melodiā deifluꝰ appellat eū gloriā ī qua.m ꝙ erat gaudz est ī regno celestis mansione ℣ Tercio sponsa xpi debet se ꝑare ornando se vestibus vt ei placeat Apoc. 21. ℣ Vidi ciuitatē sanctā hierlm nouā descendentē de celo a deo ꝑatā sicut sponsā ornatā viro suo ꝙ ciuitas sancta nuaz denotat ī qua ē multitudo ciuiū ꝙ varietas virtutū q̄ ē firmata contra dyabolū q̄ custodit ꝙ frequentia angelorū hꝰ ciuitas est sancta ꝙ carentia culpe. noua q̄ fluentia gre q̄ anaz renouat hꝰ ornat sicut sponsa ꝙ vestimenta virtutū q̄ nūaz vestimentū virtutū ca cuit ad celestis sponsi embracia nūaz mereb̄it ℣ Leuem sponsꝰ diligit ī sua sponsa ornatū corpis sed celestis sponsꝰ diligit in sua sponsa ornatū aīe Istud bn scuit bta ℟ deo meritis virtutibꝰ se ornare vt sponso suo placeret Cuius ergo virtutes et qr sic se ornauit virtutibꝰ deo de xpo pdicari illud ꝑs Astitit regina a dextris tuis ī vestitu deaurato circūdata varietate Vestitꝰ deauratꝰ fuit cultus q̄ habuit ī corde varietas fuit multitudo virtutū exteꝰ Quarto sponsa xpi debz se ꝑare lumine luminis vt eis decenter incipiat Job. 11. Dicendē iusti simplicitas labia contempta apud cogitata ab diuitū ꝙata ad tempꝰ statutū ℣ De peccatoꝰ gregibꝰ mt si plicitate iusti. gregibꝰ eis q̄ ignem cautele lucet vt se ad mortē ꝑat ℣ De illis ī qz cordibꝰ igis cautele extinguitur tales ad celestes nupcias nūqꝰ

reaprient. Vñ le. ℔ xx. de fatuis
virginib⁹ ad sponsū clamantibus
hñe dñe aper nobis/ qb⁹ dñs ℣ me
dico vobis nesio vos. Istud bñ adiuuat
bta ℣ ro vt sponsū suū decet recipiat
lume vē dilectōne voluit ꝛ corde hre
ppa vñ de nūc p̄dentib⁹ bgi.ñ vna ē
q̄ olea cū tunic ꝛ lapadib⁹ cordib⁹ ha-
buit ideo secure de corpe egredi potuit

Quito sponsa xpi debz se pparare cibū
parando vt sponsꝰ libenꝰ secū maneat
vñ dñs hortat. quelibz fidele luc. xx
dicēs parate in vt cenē et mitt. mihi
donec maducē et bibā et pt⁹ madu-
cabis et bibes. Cuiuscūq; vult cū xpo
ꝛ regno celoz manducare et bibe ille
debz xpo cibū mīstrare/ cibū xpo mīstrat
q̄ voluntatē dei pficit. Io. iv. meꝰ cibꝰ
est vt faciā voluntatē patris mei
q̄ misit me vt pficiā opus eiꝰ. Non
pt⁹ ho meliorē cibū xpo pparare q̄ vt
voluntatē dei faciat. huic cibo/ bta ℣
retinue pparauit q̄ in oib⁹ toto corde
studuit voluntatē dei facere et pficere
q̄ xpo voluntatē dei ꝛplenit. Ideo de
ea ordine libenter egredit. ℟

De istis sanctis habet in isto volumine

De natiuitate dñi — j
Sermo — iij
De scō stephano — v
De scō iohāne elvāta — vij
Sermo de eodē — ix
De innocentibus — x
De circūcisione dñi — xij
De epyphania dñi — xiiij
De scā agnete vgiē — xvj
De conuersione pauli duo — xviij
De purificatione bte vgis — xix
Sermo de eadem — xxj
De scā agatha v — xxiiij
De cathedra scī petri — xxv
De beato matheo apto — xxvij
De scō gregorio papa — xxix
De annūciatione bte v — xxx
Sermo de eadē — xxxiij
De scō marco — xxxv
De sancto philippo et iacobo — xxxvij
De inuentione scē crucis — xxxviij
De natiuitate scī iohis bap. — xl
De petro et paulo aplis — xlj
De cōmemoratiōe scī pauli — xliij
De diuisione aplorū — xlvj
De scā maria magdalē — xlviij
De sancto iacobo apto — xlix
De scō petro ad vincula — lj
De sancto laurēcio — liij
De assūptione bte vgis — liiij
Sermo de eadē — lvj
Alius sermo de eadē — lviij
De sancto bartholomeo — lx
De scō augustino epō — lxij
De decollatione iohis baptiste — lxiij
De natiuitate bte vgis mārie — lxv
Sermo de eadē — lxvi
De exaltatione scē crucis — lxix
De sancto matheo apto et elvā — lxxj
De scō michaele — lxxij
De sancto mauricio et sociis ei — lxxiiij
De scō hieronimo — lxxvj
De sancto luca — lxxvij
De scō symōe et iuda aplis — lxxviij
De oīnibus sanctis — lxxix
De animabus — lxxxj
Sermo dñi de diabus — lxxxij
De sancto martino — lxxxiiij
De scā cecilia — lxxxvj
De sancta katherina — lxxxviij
De sancto andrea — lxxxviij
De scō nycholao — xc
De sancta lucia — xcij
De sancto thoma apto — xciij
De vna virgine — xcv